The Proceedings of

The National and International Conference on Humanities, Arts and Social Sciences

Empowering Humanities through Interdisciplinary Perspectives

1 June 2022

Organized by School of Humanities, University of the Thai Chamber of Commerce

The National and International Conference on Humanities, Arts and Social Sciences
Empowering Humanities through Interdisciplinary Perspectives

Consultants:

Dean of the School of Humanities
Associate Dean for Administration
Associate Dean for Academic Affairs
Associate Dean for Student Affairs
Associate Dean for Foreign Relations

Editorial Board:

1. Assoc. Prof. Usa Sutthisakorn, Ph.D. (Editor)
   University of the Thai Chamber of Commerce, *Thailand*
2. Prof. Itesh Sachdev, Ph.D. (Emeritus Professor)
   University of London, *U.K.*
3. Prof. Park Jinwhan, Ph.D. (Emeritus Professor)
   Gyeongsang National University, *Republic of Korea*
4. Prof. Shiu Yun Yu, Ph.D.
   Mingchuan University, *Republic of China*
5. Prof. Takahashi Yoichi, Ph.D.
   Senshu University, *Japan*
6. Assoc. Prof. Shenrong Cai, Ph.D.
   Wright State University, *U.S.A.*
7. Assoc. Prof. Iona Sarieva, Ph.D.
   Saint Leo University, *U.S.A.*
8. Malini N. G. Ganapathy, Ph.D.
   Univerisiti Sains Malaysia, *Malaysia*
9. Omer Hassan Ali Mahfoodh, Ph.D.
   Univerisiti Sains Malaysia, *Malaysia*
10. Asst. Prof. Passapong Sripicharn, Ph.D.
    Thammasat University, *Thailand*
11. Asst. Prof. Akapong Inkuer, Ph.D.
    Suan Sunandha Rajabhat University, *Thailand*
12. Asst. Prof. Chanoknart Mayusoh**,** Ph.D.
    Suan Sunandha Rajabhat University, *Thailand*
13. Asst. Prof. Chittima Kaweera, Ph.D.
    University of Phayao, *Thailand*
14. Asst. Prof. Khomkrit Tachom, Ph.D.
    University of Phayao, *Thailand*
15. Asst. Prof. Darunee Dujsik, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce, *Thailand*

Peer Reviewers (International Conference):

1. Prof. Poomthan Rangkakulnuwat, Ph.D.
   Kasetsart University
2. Assoc. Prof. Sasiwimon Warunsiri Paweenawat, Ph.D.
   Thammasat University
3. Assoc. Prof. Ujsara Prasertsin, Ph.D.
   Srinakharinwirot University
4. Assoc. Prof. Thanyawat Rattanasak, Ph.D.
   Chiangmai University
5. Assoc. Prof. Nuwee Chomphuchart, Ph.D.
   University of the Thai Chamber of Commerce
6. Assoc. Prof. Surapong Pinitglang, Ph.D.
   University of the Thai Chamber of Commerce
7. Asst. Prof. Sasinut Phongnil, Ph.D.
   Naresuan University
8. Asst. Prof. Anak Charanyananda, Ph.D.
   Mahidol University
9. Asst. Prof. Juree Suchonvanich, Ph.D.
   University of the Thai Chamber of Commerce
10. Asst. Prof. Kunaj Somchanakit, Ph.D.
    Thaksin University
11. Asst. Prof. Tanisaya Jiriyasin, Ph.D.
    North Bangkok University
12. Asst. Prof. Tewich Sawetaiyaram, Ph.D.
    National Institute of Development Administration
13. Asst. Prof. Yusop Boonsuk , Ph.D.
    Prince of Songkla University, Pattani Campus
14. Asst. Prof. Darunee Dujsik, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
15. Nataporn Srichamnong, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
16. Wasana Somachriyakul, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
17. Kittitanat Yanpisit, Ph.D.
    Kalasin University
18. Benjaporn Deekhuntod, Ph.D.
    Independent scholar.
19. Chaweewan Wongcharoenkul, Ph.D.
    Bangkok University
20. Pasakara Chueasuai, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
21. Supatra Horpianjaroen, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
22. Boonnadda Jamayana, Ph.D.
    Srinakharinwirot University
23. Arnulfo S. Aniel, Ph.D.
    Independent Scholar

24. Pramarn Subphadoongchone, Ph.D.
    King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
25. Wuttiya Payukmag, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
26. Sansanee Punyalert, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
27. Jakraphan Riamriw, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
28. Chittima Sangiamchit, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
29. Supatcha Indusobhana, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
30. Zheng Qingyuan
    University of the Thai Chamber of Commerce
31. Jia Zhongxia
    University of the Thai Chamber of Commerce

Peer Reviewers (National Conference):

1. Assoc. Prof. Kanokporn Numtong, Ph.D.
    Kasetsart University
2. Assoc. Prof. Saiwaroon Soontherotoke, Ph.D.
    Ramkhamhaeng University
3. Assoc. Prof. Khanita Jitchinakul
    University of the Thai Chamber of Commerce
4. Assoc. Prof. Burin Srisomthawin, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
5. Assoc. Prof. Nuwee Chomphuchart, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
6. Asst. Prof. Chatuwit Keawsuwan, Ph.D.
    Kasetsart University
7. Asst. Prof. Sirinat Sirirat, Ph.D.
    Silpakorn University
8. Asst. Prof. Warisara Anantato, Ph.D.
    Srinakharinwirot University
9. Asst. Prof. Sasinut Phongnil, Ph.D.
    Naresuan University
10. Asst. Prof. Anak Charanyananda, Ph.D.
    Mahidol University
11. Asst. Prof. Dhanate Vespada, Ph.D.
    P.E.N. International Thailand-Centre Under the Royal Patronage of H.M. The King.
12. Asst. Prof. Kittisak Kerdarunsuksri, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
13. Asst. Prof. Aphilak Kasempholkoon, Ph.D.
    Mahidol University
14. Asst. Prof. Jiraporn Achariyaprasit, Ph.D.
    Suan Sunandha Rajabhat University

15. Asst. Prof. Oradol Kaewprasert, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
16. Asst. Prof. Naris Pichedpan
    University of the Thai Chamber of Commerce
17. Asst. Prof. Duenchayphoochana Phooprasert
    Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage
18. Asst. Prof. Jiramon Sangchai
    University of the Thai Chamber of Commerce
19. Naritha Sukpramarn, Ph.D.
    Srinakharinwirot University
20. Benjaporn Deekhuntod, Ph.D.
    Independent Scholar
21. Chakraphun Suebsan, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
22. Pasakara Chueasuai, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
23. Omsiree Pandamrong, Ph.D.
    Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage
24. Apirak Chaipanha, Ph.D.
    Burapha University
25. Supatcha Indusobhana, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
26. Patcharin Buranakorn, Ph.D.
    Huachiew Chalermprakiet University
27. Jindaporn Pinpongsub, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
28. Sirion Lada, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
29. Jakraphan Riamriw, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
30. Chittima Sangiamchit, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
31. Nataporn Srichamnong, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
32. Phenkhae Wongsuriya, Ph.D.
    Rajamangala University of Technology Isan, Sakon Nakhon Campus
33. Wasana Somatchariyakul, Ph.D.
    University of the Thai Chamber of Commerce
34. Kanokkorn Tanyarak (Ph.D. Candidate)
    Srinakharinwirot University
35. Olan Sumananusorn
    Panyapiwat Institute of Management

Management Team

Assoc. Prof. Usa Sutthisakorn, Ph.D.
Miss Khwanruthai Venukoses
Miss Raksina Chetsiri

Organization:

School of Humanities,
University of the Thai Chamber of Commerce
126/1 Vibhavadee-Rangsit Road, Dindaeng, Bangkok 10400, Thailand
Tel. +6626796000
Website: http://utcc2.utcc.ac.th/humanities_conference2022/

Co-Organizers:

School of Languages, Literacies, and Translation Sains Malaysia University, Malaysia
Saint Leo University, U.S.A.
Senshu University, Japan
Faculty of Liberal Arts of Thammasat University
School of Liberal Arts of University of Phayao
Faculty of Fine and Applied Arts of Suansunandha Rajabhat University
P.E.N. International Thailand-Centre Under the Royal Patronage of H.M. The King
The Alliance of Performing Arts in Higher Education of Thailand (PATH)

Message from the Dean
School of Humanities
University of the Thai Chamber of Commerce

Sawaddee krap,

It is my great pleasure and honour to welcome you all to the National and International Conference on Humanities, Arts and Social Sciences organised by the School of Humanities, University of the Thai Chamber of Commerce. This conference on the theme "Empowering Humanities through Interdisciplinary Perspectives" appropriately highlights the significance of humanities and social sciences in addressing contemporary issues during the stressful period of digital disruption and the COVID-19 pandemic.

As an academic institution, we seek to develop a deeper contextual dialogue and collaborative network with scholars around the globe to share insights into the role of interdisciplinary approaches in conducting research in humanities and social sciences. Our mission is to foster and strengthen an academic spirit in our many different fields. In addition to this, we would also like to provide participants with an overall picture of current research in the 21st century.

My heartfelt appreciation goes to Associate Professor Dr Will Baker, the Director of the Centre for Global Englishes, University of Southampton, and Dr Mansour Amini from the School of Languages, Literacies and Translation, Universiti Sains Malaysia for sharing their valuable and profound knowledge as our keynote speakers. Also, I would like to express my sincere thanks to our co-hosts including Faculty of Liberal Arts, Thammasat University; School of Liberal Arts, University of Phayao; Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University; School of Languages, Literacies and Translation, Universiti Sains Malaysia; Senshu University, Japan; Saint Leo University, USA., Alliance of Performing Arts in Higher Education of Thailand; and P.E.N. International Thailand-Centre under the Royal Patonage of His Majesty the King. Last but not least, I would like to say thank you very much to our conference organising committee and all participants attending the conference today. Without your dedicated contributions and strong support, the National and International Conference on Humanities, Arts and Social Sciences would not have been possible.

I hope the conference will serve as a platform to acquire new insights into humanities and social sciences through the lens of interdisciplinary perspectives to pave a clearer path in academic fields.

Thank you and enjoy the conference.

Assistant Professor Dr. Kittisak Kerdarunsuksri
Dean, School of Humanities
University of the Thai Chamber of Commerce

Interdisciplinary Research in Humanities and Social Sciences: Trends, Challenges, and Solutions

Mansour Amini

School of Languages, Literacies, and Translation
Universiti Sains Malaysia

Abstract

Disciplines form our values, but the transformation into heterogeneous and interdisciplinary research seems inevitable as most research problems concerning humans and society necessitate the collaboration of experts from several disciplines. In this article, the trends of interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences were attributed to the general expansion of the literature and interest in interdisciplinary research; efficiency of interdisciplinary research in solving more complex problems; interconnection between research paradigms, worldviews, approaches, methods, theory development or verification, and ethical considerations; as well as utilization of 'educated common sense'. The challenges of conducting interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences were summarized as methodological limitations and delimitations; fragmentation and over-specialization in single disciplines; researchers' mindset about interdisciplinarity and research credit issues; as well as unawareness about the most recent developments and regulations. The suggested solutions for the challenges in this article were promoting scholarly activities, networking and collaboration among researchers, institutions, and publishers; learning and unlearning; utilization of effective communicative platforms; promoting creative and critical thinking aligned with industrial revolution; reflecting and connecting concepts; encouraging independent thinking; and encouraging the use of more rigorous research approaches, such as mixed methods research design. It was concluded that the genuinely ultimate purpose of interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences should eventually be to serve humanity, aligned with the Fifth Industrial Revolution, and to improve humans' social life by 'making the world a better place'. An in-depth, thorough, and impactful interdisciplinary research should offer practical solutions to the realistic and critical problems through the integration of the philosophical and analytical approaches in Humanities and the more scientific and systematic approaches of Social Sciences.

Keywords: Education, Humanities, Interdisciplinary, Research, Social Sciences

Introduction

‘Discipline’ comes from the Latin word *discipulus* (pupil) and from *disciplina* teaching (Hammarfelt, 2018; Krishnan, 2009). Despite the various terms referring to ‘discipline’, such as, ‘field’, ‘’niche’, domain’, and ‘specialty’, scholars generally agree that disciplines are comprised of phenomena, assumptions, epistemology, concepts, theories, and methods. Discipline may also point to institutional characteristics like departments, schools, and conferences. Disciplinary research is carried out in accordance with some defined norms and processes to discover the truth, and explore phenomena and beliefs. The need for disciplined research was transformed into 'disciplines'.

Interdisciplinary research, on the other hand, refers to a type of research carried out by teams or individuals that combine perspectives, concepts, theories, and/or tools, techniques, and/or information, data from several bodies of specialized knowledge or research practice (porter, et al, 2007, p.119). This is because individual institutions and researchers are often unable to solve complex problems on their own, and try to establish collaboration among researchers, multiple groups or organizations (Schmidt et al., 2012).

Interdisciplinary practices in higher education refers to “the integration of two or more disciplines or fields of study in relation to research; instruction; and programme, certification and/or degree offerings” (Jacob, 2015). According to Liu, Meng and Chen (2019), in disciplinary development, the disciplines of pedagogy, psychology, sociology, the theories and methods of audio-visual media, and technology have been consistently incorporated. Jacob (2015) summarized some of the interdisciplinary practices within the higher education as critical interdisciplinarity (an attempt to investigate the main difficulties and problems within society through transformation, revolution and long-term change), distal interdisciplinarity (when the possibility of scholars from especially distinct disciplines collaborating in research is more likely than those from similar disciplines), eclectic interdisciplinarity (with a focus on the need to be flexible and acknowledge that our approach to tackling challenges may change over time and in response to distinct and different conditions and settings), instrumental interdisciplinarity (actual problem solving methods in accordance with the needs and circumstances), interdisciplinary capacity building, interdisciplinary management, interdisciplinary team work, multidisciplinary, participatory interdisciplinarity, and transdisciplinary.

Knowledge generated by Humanities and Social Sciences research plays a critical role in improving human life. For instance, academic disciplines such as languages, literature, philosophy, history, archaeology, anthropology, human geography, law, religion, and art that investigate human society and culture provide insightful understanding about the world, the past, and the future. Moreover, research in humanities helps humans obtain an in-depth understanding of the values in societies and communities (e.g., study of the literature and moral messages in poetry), and gives them the opportunity to practice generating more humanistic values for improving the human life (Reiter, 2017).

On the other hand, Social Sciences is a ‘system’ of rules and regulations. For example, Sociology refers to the systematic study of relationships among people. Social Sciences shape lives, contributes to social welfare by constantly responding to social

institutions and phenomena. In other words, Social Sciences is the study of society and how people behave and influence the world. Research in Social Sciences involves collecting, analyzing and interpreting information for different social, economic, educational and political purposes. It involves systematic exploration/explanation of new facts or of verifying old facts, their manner, relationship, and casual effects. Some disciplines of Social Sciences are Anthropology, Economy, Management, History, Human Services, Political Science, Psychology, Sociology, Education, Social Policy, Law, Human geography, and Linguistics. Research on Social Sciences focuses on problems solving in the form of the critical appreciation of current social issues based on a social theory and research method (Bhattacherjee, 2012). It is noteworthy that human societies are not static for too long because "social change is a ubiquitous and inevitable phenomenon" (Akujobi, & Jackson, 2017, p.491).

With the fast social, cultural and political change across the world, interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences and even Education is believed to empower people and train next generations to create a better future through a better quality of life and advancement of knowledge. This empowerment is possible by the support of the philosophical and critical and analytical approaches in Humanities, and the more scientific and systematic approaches of Social Sciences. Likewise, many types of interdisciplinary research in Social Sciences and Education could equip students with active, committed, and reflective mindsets to look into societal and world problems using any community resources and apply the generated knowledge in real-life situations, such as in classroom teaching and learning for students and teachers to build the key skills like communication and leadership and develop the confidence to shape the future. Therefore, it is necessary to have a critical and thorough understanding of the research methods, designs, and ethics in social research, such as in theory development, or theory verification (Creswell, 2012; Creswell, 2014), e.g., a study to confirm or generate the best way to reduce stress at workplace.

Although social relations could hardly be reduced to strict and unchangeable principles, when situations are truly identical humans in big groups worldwide display striking behavioural similarities. In other words, most social problems could be attributed to societal behavior.

In the following sections, I will discuss some of the trends, challenges and suggestions for more feasible and effective interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences.

Trends

Current trends of interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences could be attributed to the general expansion of the literature and interest in interdisciplinary research; efficiency of interdisciplinary research in solving more complex problems; interconnections between research paradigms, worldviews, approaches, methods, theories, and ethical considerations; and utilization of 'educated common sense'.

The literature on interdisciplinary research has continued to expand in terms of number of publications and grants allocated for it (Boddington, 2016; Repko, & Szostak, 2017). Previous studies have generally indicated that there has been an increase in the proportion of interdisciplinary articles. For example, Weston, et al. (2020) conducted a study to fill in the gap in the literature on interdisciplinary research in terms of the lack of evidence for the growth of interdisciplinary research and found

that there was a statistically significant increase in 2015 compared with both 2005 and 2010. Interdisciplinarity in Humanities and Social Sciences has been only recently considered an epistemological norm, as it had been in the other sciences (Callard, 2015). Likewise, interdisciplinarity has grown in strategic plan of research universities and more faculty seminars are conducted to let researchers from different disciplines learn from each other.

While, disciplinary expertise is critical for comprehending methods of knowing within specific disciplines of study, disciplinary experts' perspectives on bigger, more complicated concerns are sometimes constrained (Jacob, 2015). With an emphasis on topics or questions that are too broad for one discipline to cover, interdisciplinary studies strive to link seemingly different fields, especially to solve the complex problems that have impacts on social and economic aspects (Lansiquot, 2013).

To solve the issues that society faces, research that represents the interconnected character of societal problems by bringing together knowledge and insight from other disciplines is critical (Carr, et al., 2017). However, the methods of interdisciplinary collaboration are generally non-transparent and remain undescribed (Robertson et al., 2003). The two common paradigms among Social Science academics nowadays are positivism and post-positivism. According to Bhattacherjee (2012), until the mid-twentieth century, the dominant scientific paradigm was Positivism, which was founded on the writings of French philosopher Auguste Comte (1798-1857). Positivism asserts that research and knowledge generation should be limited to what can be observed and measured. On the other hand, according to postpositivism, by integrating empirical observations with logical reasoning, one may draw valid generalisations about a phenomenon. Post-positivists perceive science as reliant on many variables rather than definite, and they frequently aim to investigate these variables for better comprehension of social reality (Bhattacherjee, 2012).

Moreover, one's worldview, i.e., the lens through which a researcher perceives the world, is reflected in the approach she or he takes while investigating an issue. Colander and Hunt (2019) divided Social Sciences approaches into four types. The 'functionalist theory approach' highlights the interdependence of social life and the difficulties of having a policy that affects only one section of society. In the 'exchange theory approach', individual voluntary exchanges are emphasised as representing individual preferences. 'Conflict theory approach' views social conduct as a source of conflict and tension between competing groups or classes. Individual behaviours are directed by force and power in the conflict theory method and the symbolic interaction theory approach. Individuals derive meaning from the symbols they learn, according to the 'symbolic interaction theory approach'. This school of thought believes that reality reflects less what individuals do and more what they think and feel. These four approached could be integrated. Some of the methods used by social scientists are historical method (relying on a study of the historical background), the case method (detailed analysis of a particular context, problem, or issue, such as those related to an individual, locations, etc.), and the comparative and cross-cultural methods (undertaking extensive analyses of various cultural patterns to compare the methods in which people's comparable demands meet, e.g., comparing various societies as a significant method in anthropological research) (Colander, & Hunt, 2019).

The remarkable role of theory should not be overlooked in interdisciplinary research as it directs research topics, impacts methodology, defines research

frameworks, and informs policy and practise by providing a lens through which seeing diverse problems and concerns is possible (Jensen, 2010). Emerging researchers may spot bias in processes, utilize critical thinking, accept ambiguity, and realize the role of ethics in the study of social problems by using an interdisciplinary approach to observing and learning. Interdisciplinary inquiry can also be built on the academic papers and the subject knowledge flow, e.g., the disciplines and research fields used in an article as the direct source for understanding the inter-disciplines, as well as the citations of the research papers as an information quality assessment tool in the field (Porter, et al., 2007).

Ryan et al., (2014) proposed a linear model for interdisciplinary qualitative research. The model starts with the statement of the problem, identification of the complex phenomenon, and development of the initialresearch questions. At the second stage, the use of an interdisciplinary approach to qualitative research is justified. Then, relevant disciplines, research site, participants, qualitative data collection methods are identified. At the fourth stage, literature search is conducted and adequacy among relevant disciplines is developed while re-thinking the primary research questions. Fifth, the qualitative data is collected and emergent themes are extracted after codification. Then, the relevant data from the multidisciplinary literature and the extracted themes from the qualitative data are combined, followed by generating a comprehensive and complex understanding of thephenomenon. Finally, new inquiry lines are generated.

Using an educated common sense is an interesting method suggested by Colander and Hunt (2019) to be used as rational thinking based on observation and the best accessible knowledge. They believe that scientific study is only able to examine a portion of a problem, and that we must apply our educated common sense to interpret the results more comprehensively and tackle some of the challenges.

Challenges

The difficulties in the process of conducting interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences could be associated with methodological limitations and delimitations; fragmentation and over-specialization in single disciplines; researchers' mindset about interdisciplinarity as well as research credit issue; and unawareness about the most recent developments and regulations.

The first type of challenges relates to the methodological limitations in designing or implementing a study, which might cause challenges to the researchers at the different phases of an interdisciplinary research, especially in data collection and analysis phases. These methodological limitations and delimitations could stem from taking the philosophy of the research for granted. Research philosophy deals with the source, nature and development of knowledge (Creswell, 2014). Therefore, other than feasibility criteria and the research design and method, philosophical justifications, and types of reasoning (deductive vs. inductive) involved in the research should be taken into account meticulously in conducting an interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences.

The second type of challenges could be due to fragmentation and over-specialization in any disciplines of Humanities and Social Sciences. This is more evident in micro-level analyses, e.g., where a qualitative researcher concentrates so much on analyzing a text deeply that s/he forgets the actual reason or significance of

carrying out the study, i.e., the potential output of the study. Some research centers and research projects are, unfortunately, interdisciplinary only in the sense that they are composed by researchers and experts from different academic backgrounds, and not in the sense that their research, projects and works are accomplished with the resource to interdisciplinary approaches (Guerreiro, 2016). Likewise, linking theories and practices in pedagogical research on learning and teaching as well as learner and educator could be one of the challenges where research, interdisciplinary research specifically, can hardly be holistic and generalized in terms of the position of interdisciplinary research whether across disciplines, or across social group, etc. if it is limited only to certain audience.

Another type of challenges in establishing and conducting interdisciplinary research is rooted in the researchers' own research mindset. For instance, interdisciplinary research would be more feasible and convenient if academics cared more about whether their research and teaching are profitable to the people and communities, and they were less concerned about the scope of its personal credit. Obviously, the written and sometimes unwritten norms and rules of tenure track and promotion practice, which for instance is often largely determined by the number of academics' publications, makes many researchers concerned about producing more publications rather than contemplating on how their research could actually impact people and communities. The feasibility may also depend on many other factors, such as decision-making variables, prioritizing, strategizing skills, risk analysis ability, and the focus on applying the theories into real-life situations.

This type of challenges also relates to the dichotomy of 'niche vs interdisciplinarity' and the traditional argument that whether focusing too much on a niche means not being able to carry out interdisciplinary research, or vice versa, doing interdisciplinary research means losing focus on a narrow, solid and specific field or area. Although we may never be able to find the absolutely correct answer in this ongoing debate, occupying the middle ground seems reasonable. In other words, having a niche is definitely required to call a researcher 'expert' or 'scholar' in a particular discipline. However, this should not constrain them from joining the team of other scholars and researchers from any different discipline. Interdisciplinary researchers should welcome challenges and typically become multi-functional learners as this kind if research is all about pushing beyond the comfort zones of the disciplines.

Often, in interdisciplinary areas, the research progresses and new scientific problems materialize (Pedersen, 2016), but occasionally enormous conflicts between totally different discipline cultures in academia might emerge despite the fact that academics might think they are from the same academic or institutional culture. For example, some might even claim that interdisciplinary departments must be abolished as they are redundant or not "expert enough". On the other hand, some academicians might believe disciplines are good enough per se, and nothing else has to be done. A potential solution could be in the Humanities and Social Sciences programmes offered at universities, the integration of sources, learning materials, and courses that seem overlapping, or have little novelty independently.

Another challenge is the commercialization of research discoveries by the institutions. This could be one challenge to all researchers in search of new insights and innovative products and instruments, yet most innovation and discoveries are utilized

for commercial purposes (e.g.. patents, intellectual property, copyright) for the benefits of the institutions.

Understanding the way the world is being regulated, the preferences, and needs of the people in societies and communities are other challenges for interdisciplinary researchers. Especially with the advancements in technology and the role that for example artificial intelligence can play in interdisciplinary research and technology-transfer, it seems challenging, yet crucial for the researchers to update their knowledge and skills constantly, e.g., about the latest research tools, types of software and applications developed and utilized in the disciplines.

Solutions

Some solutions for encouraging and facilitating interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences include promoting scholarly activities, networking and collaboration among researchers, institutions and publishers; learning and unlearning; utilization of effective communicative platforms; promoting creative and critical thinking aligned with industrial revolution, reflection and research; connecting concepts; encouraging questioning among novice researchers; independent thinking; and encouraging the use of more rigorous research approaches such as mixed methods research design.

According to Jacob (2015) encouraging emerging experts and researchers to collaborate and improve the quantity and quality of interdisciplinary programmes and degree offered at the tertiary level could strengthen interdisciplinary research. According to Schmidt et al. (2012), most research projects could benefit from "interdisciplinary, international and interorganizational" research partnerships. It should also be noted that programmes and degree should prepare future scholars that are well-versed in the methods, techniques, and knowledge of their own disciplines, and more importantly have more efficient problem-solving skills. The skills should be able to equip the interdisciplinary researcher to learning, unlearn, and relearn across disciplines. In many cases, interdisciplinary researchers in Humanities and Social Sciences have to unlearn the philosophies that they either they have acquired through social life experiences, or through the lessons that they were taught during their undergraduate or postgraduate studies.

Likewise, conducting a potentially higher order/level of research that is all inclusive and can offer diverse points of view is considered added advantage in conducting interdisciplinary research (van Eeden, 2011). Henkel (2000), in a study from a social perspective on identity among academics stated that academics' values are rooted in the concepts of the discipline and are usually expressed through a shared language among the discipline members. The concepts of higher education are significantly related to the education values within a discipline. According to Robertson et al., (2003), integration of disciplinary perspectives fashions a more powerful explanation of the phenomenon in question.

Another important factor is the role that institutions and publishers can play to facilitate interdisciplinary research. Haenssgen proposed that (2019) problems in interdisciplinary research could be dealt with "institutional and systemic responses to deep-rooted disciplinary divides, project management responses to symptoms of disciplinary friction, and specific responses to qualitative research challenges" (p.136). Universities are encouraged to offer more programmes in "Interdisciplinary Studies"

(e.g., York University offers this programme) at the Humanities and Social Sciences faculties and schools particularly in postgraduate level. More Repko and Szostak (2017), in their book on the process and theory in of interdisciplinary research, emphasized that "Interdisciplinary Studies" is a maturing academic field. In addition, offering more stable positions at universities to the interdisciplinary researchers could encourage more quality relevant outputs as the interdisciplinary researchers would not then have to rely too much on the number of publications, but they can also prioritize the impact of their research. While some publishers might show less interest in publishing interdisciplinary research outputs because of the wrong perception that since the interdisciplinary or multidisciplinary research projects are not narrow, therefore, the copies may not sell much, there are still some high quality peer-review interdisciplinary journals in Humanities and Social Sciences. Publishing in types of journals could in fact increase the size of the readers for impactful studies.

Despite the availability of many platforms to connect researchers, creating platforms with enhanced or 'matchmaking' features for researchers to communicate and interact effectively makes the researchers more accessible. An interesting example for a matching platform is the SATU Joint Research Scheme (or SATU JRS) launched in 2012 to facilitate academic research cooperation among the member.

An effective way is team-building for interdisciplinary research purpose in which teams are comprised of individuals with distinctive talents and strong networks to start a research project. Linguists and psychologists may come together to look into language anxiety among international students, or a team of researchers might focus on depression among a certain age groups in a country. Different members of a truly interdisciplinary or multidisciplinary research projects provide various viewpoints to the project. The members strive to develop a common creative strategy and this is in fact another reason that interdisciplinary teams are effective as productivity largely depends on creativity. Innovation and creativity lead to productivity (Weisberg, 1993). Therefore, unleashing originality in students and emerging researchers lies substantially in understanding the relation between curiosity, creativity, and interdisciplinarity. Moreover, it is noteworthy that problem-solving and critical thinking are two different skills that are often mistaken or misunderstood. While problem solving is often related to 'what' questions, critical thinking is usually about deep 'how' questions. As changes come from the root of a problem, a holistic approach by the interdisciplinary researchers' critical thinking skills could be effective in coming up with creative and innovate ideas with pedagogical implications in training students as future scholars.

From a pedagogical perspective, for students and young researchers the experience of working in a rigorous research would help them develop a cooperative and collaborative sense and the attitude that doing interdisciplinary research, is not a replacement for discipline knowledge. Jacob (2015) listed the characteristics of good interdisciplinary research team: 1. Leadership and management 2. Effective communication 3. Personal rewards, training and development 4. Appropriate resources and procedures 5. Appropriate skills mix 6. Positive and enabling climate 7. Individual characteristics 8. Clarity of a shared vision 9. Quality and outcomes 10. Respecting and understanding roles. Haenssgen (2019) emphasized that an effective approach of facilitating interactions among the team members of an interdisciplinary research project is having an interdisciplinary mediator, who could help to combine various methods and design to reconcile disciplinary perspectives. Holley (2009) summarized

the best practices of interdisciplinary teaching as dedicated space organizationally and physically; student-centered education; emphasis on problem or theme-based learning; curriculum formed by a various interdisciplinary learning experiences; collaborative learning; independent study, and experiential learning; and preparing learners for a complicated interdisciplinary future.

Next, the sustainable development goals (SDGs), also known as the Global Goals, which were "adopted by the United Nations in 2015 to call for action to end poverty, protect the planet, and ensure that by 2030 all people enjoy peace and prosperity" (What are the Sustainable Development Goals? n.d.), are directly and indirectly achievable only through the contribution of Humanities and Social Sciences. For instance, Goal 4: Quality Education is highly significant in any research as eventually they all serve to enrich the knowledge in each discipline too. Therefore, it is crucial to have the elements of Humanities, and/or Social Sciences in interdisciplinary research projects any type research, regardless of its type, will have some humanistic and socials impacts. For example, researchers from Humanities and Social Sciences could come together to remove the obstacles in carrying out studies that are significant to human lives and societies, such as about mental well-being in the ageing population; or the psychological, environmental and social determinants of healthy ageing, including cultural parameters such as loneliness, poverty and conflict, etc. (Pedersen, 2016). The empowerment of human's life is only viable by practical solutions.

Another solution for promoting interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences is having an adequate and reliable conceptual design. Indeed, any interdisciplinary research approach commences with a conceptual design (Tobi, & Kampen, 2018). The design is about the 'why' and 'what' of a research project at a conceptual level to establish the common objectives crucial to interdisciplinary association. The procedure could be summarized as defining the problem and justifying the reason that makes using an interdisciplinary approach an important or necessary choice; identification and selection of the relevant and the most relevant disciplines to the problem; conducting a thorough literature review based on the selected research problem, and highlighting the gap by linking and developing adequacy in each related discipline; assessing the problem, and the conflicts or argumentations for and against the main problem in the discipline; and finally developing a common ground, and integrating the thoughts, conflicts and argumentations to generate and an interdisciplinary understanding of the research problem and evaluating it (Snyder, 2019). It should also be noted that in many cases whether a research is labelled as 'useful' depends largely on the actual implementations of the research in different contexts. Likewise, factors such as budget, scope of the study, duration, significance of the topic in a particular period of time (e.g. COVID-19 related research) may also be effective in determining how impactful an interdisciplinary research is.

Technology-enabled research could be an innovate solution to the challenges highlighted, such as the conflicts between different disciplines or over-specialization, using tech-aided software to analyze, simulate, and attain more accurate results and saving time and cost. In this regard, while in the Fourth Industrial Revolution, 'dehumanization, technology, and innovation' were emphasized, in the Fifth Industrial Revolution the stress is on the best practices of 'service of humanity'. In this socio-

economic era, servicing the humanity could be interdisciplinary researchers' common purpose.

Conclusion

Disciplines form our values, but the transformation from traditional research, i.e., homogeneous, disciplinary, hierarchical to a heterogeneous, interdisciplinary, and fluid approach in research seems inevitable. Interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences enhances the understanding about different cultures and could eventually improve humans' social life. They read and write critically, and think creatively to ask questions to develop critical ideas and make informed decisions in offering solutions to the humanistic and social problems.

It can be concluded that a rigorous and in-depth interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences should offer solutions to authentic and real-world problems. Interdisciplinary research must be significantly innovative and be conducted in dynamic ways to find solutions to the significant human and social problems. Innovation may derive from the integration of extremely different disciplines. It should be noted that innovation mean ideas or accomplishments achieved in a different, but better ways and outcomes. Therefore, it is important for any interdisciplinary research to be both significantly "different", and significantly "better". The significance of the problems could be assessed from various perspectives and philosophies, or inspired by different sources such as informal observations, practical problems, and previous research.

Researchers should be aware of the role of the significant factors involved in decision-making, prioritizing, and strategizing capacities, and risks in the research process. Especially, the focus on bridging between pedagogy and research, conducting needs analysis, and identification and description of the 3-P, i.e., People (who), Processes (what and how) and Philosophies (why), could help evaluate the feasibility of implementing interdisciplinary research in Humanities and Social Sciences.

Although researchers in Humanities and Social Sciences may be underestimated, and criticized sometimes harshly, for not being able to solve serious social problems, such as social injustice, wars, poverty, etc., we need to remember that in fact interdisciplinary researchers are often able to come up with solutions based on their research findings to achieve social improvement. However, the main problem could be they scarcely have any authority or power to control social action despite they may have great solutions for the problems theoretically. Perhaps the question that should concern interdisciplinary researchers in Humanities and Social Sciences the most is "why do we actually need the research"? Could interdisciplinarity alone solve all the problems of humans and societies?

Last but not least, any research in Humanities and Social Sciences without theoretical and practical implications for the communities and societies could be cruelly, but honestly (!), labelled as superficial, "low-level", or simply unimportant. Therefore, the ultimate purpose of any research in Humanities and Social Sciences should be genuinely making the world a better place; a research that opens the policy makers and people' eyes to the world around them and make them think deeply and act on the problems.

References

Akujobi, C.T., & Jack, Jackson, T.C.B. (2017). Social change and social problems. In Abasiekong, E.M, Sibiri, E.A, Ekpenyong, N.S (Eds.), *Major themes in Sociology: An introductory text* (pp. 491-526). Mase Perfect Prints.

Bhattacherjee, A. (2012). *Social Science research: Principles, methods, and practices. University of South Florida.* Retrieved 16 February 2022 from http://scholarcommons.usf.edu/oa_textbooks/3

Boddington, A., Kermik, J., & Ainsworth, T. (2016). Interdisciplinary design in the College of Arts and Humanities at the University of Brighton. In *Creating Innovation Leaders* (pp. 239-254). Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-20520-5_15

Callard, F., Fitzgerald, D. & Woods, A. (2015). Interdisciplinary collaboration in action: tracking the signal, tracing the noise. *Palgrave Communication,* 1, 15019 (2015). https://doi.org/10.1057/palcomms.2015.19.

Carr, G., Loucks, D. P., & Blöschl, G. (2017). Gaining insight into interdisciplinary research and education programmes: A framework for evaluation. *Research Policy, 47* (1), 35-48. https://doi:10.1016/j.respol.2017.09.010

Colander, D.C., & Hunt, E.F. (2019). Social Science: An introduction to the study of society (17th ed.). Routledge. https://doi.org/10.4324/9780429019555

Creswell, J. (2014). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches*. SAGE.

Creswell, J.(2012). *Educational research. Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative Research.* Pearson Education.

Guerreiro, J. A. (2016). Interdisciplinary research in social sciences: A two way process? *Proceedings of the International Congress on Interdisciplinarity in Social and Human Sciences. 5th - 6th May 2016. Research Centre for Spatial and Organizational DynamicsUniversity of AlgarveFaro, Portuga.* Retrieved 30 Aril 2022 from *https://sapientia.ualg.pt/bitstream/10400.1/9888/1/Livro_Atas%20CIEO%202016.pdf*

Haenssgen, M. J. (2019). Summary and reflections on overcoming disciplinary friction, *Interdisciplinary qualitative research in Global Development: A concise guide*. Emerald Publishing Limited, Bingley. https://doi.org/10.1108/978-1-83909-229-920191009.

Hammarfelt, B. (2018). What is a discipline? The conceptualization of research areas and their operationalization in bibliometric research. *Proceedings of the 23rd International Conference on Science and Technology Indicators (STI 2018), Leiden, The Netherlands.*

Henkel, M. (2000). *Academic identities and policy change in Higher Education*. Jessica Kingsley Publishers.

Holley, K. (2009). Understanding interdisciplinary challenges and opportunities in higher education, *ASHE Higher Education Report*, *35*, (2), 1-131. https://doi.org/10.1002/aehe.3502.

Jacob, W. J. (2015). Interdisciplinary trends in higher education. *Palgrave Communications,1,* 15001 (2015). https://doi.org/10.1057/palcomms.2015.1

Jensen, J. L. (2010). Emergency management theory: Unrecognized, underused, and underdeveloped. In J. Hubbard (Ed.), *Integrating emergency management into higher education: Ideas, programs, and strategies* (pp. 7–24). Public Entity Risk Institute.

Lansiquot, R. (2013). *Cases on interdisciplinary research trends in Science, Technology, Engineering, and Mathematics: Studies on urban Classrooms.* IGI Global. https://doi.org/10.4018/978-1-4666-2214-2

Krishnan, A. (2009). *What are academic disciplines*. University of Southampton, NCRM Working paper series 03/09. Retrieved from http://eprints.ncrm.ac.uk/783/1/what_are_academic_disciplines.pdf

Liu, J., Meng, X., & Chen, C. (2019). Research on development trend in interdisciplinarity of Educational Technology based on Web of Science-covered data. *Proceedings of the 3rd International Conference on Economics and Management, Education, Humanities and Social Sciences (EMEHSS 2019), pp. 417-421, Atlantis Press*. https://doi.org/10.2991/emehss-19.2019.84

Pedersen, D. B. (2016). Integrating social sciences and humanities in interdisciplinary research. *Palgrave Communications,* 2, 16036 (2016). https://doi.org/10.1057/palcomms.2016.36

Porter, A. L., Cohen, A. S., Roessner, J. D., & Perreault, M. (2007). Measuring researcher interdisciplinarity. *Scientometrics, 72*(1), 117-147. https://10.1007/s11192-007-1700-5

Repko, A., & Szostak, R. (2017). *Interdisciplinary Research: Process and Theory*. SAGE.

Reiter, C. M. (2017). 21st Century Education: The importance of the Humanities in primary Education in the age of STEM. *Senior Theses, 65*. https://doi.org/10.33015/dominican.edu/2017.HCS.ST.09

Robertson, D.W., Martin, D.K., & Singer, P.A. (2003). Interdisciplinary research: putting the methods under the microscope. *BMC Medical Research Methodology*, *3* (20), 1-5. https://doi.org/10.1186/1471-2288-3-20

Ryan, P., Kurtz, J. S., Carter, D., Pester, D. (2014). Interdisciplinarity, qualitative research, and the complex phenomenon. *Issues in Interdisciplinary Studies, 32*, 79-102. Retrieved 13 March 2022 from https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1117891.pdf

Schmidt A. H., Robbins, A. S. T., Combs, J. K., Freeburg, A., Jesperson, R. G., Rogers, H. S., Sheldon, K. S., Wheat, E. (2012). A new model for training graduate students to conduct interdisciplinary, interorganizational, and international research. *BioScience*, *62* (3), 296–304.

Snyder, H., (2019). Literature review as a research methodology: An overview and guidelines, *Journal of Business Research*, *104*, 333-339, https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2019.07.039

Tobi, H., & Kampen, J.K. (2018). Research design: the methodology for interdisciplinary research framework. *Quality & Quantity, 52*, 1209–1225 (2018). https://doi.org/10.1007/s11135-017-0513-8

van Eeden E. S. (2011). Environmental history within a revitalized integrative research methodology for today and tomorrow. *Interdisciplinary Science Reviews*; *36* (4), 314–329.

Weisberg, R. W. (1993). *Creativity: Beyond the myth of genius*. New York, NY: Freeman.

Weston, C. M., Terkowitz, M. S., Thompson, C. B., & Ford, D. E. (2020). Approaches to Measuring Trends in Interdisciplinary Research Publications at One Academic Medical Center. *Academic Medicine, (95),* 637-643. https://doi:10.1097/acm.0000000000003084

What are the Sustainable Development Goals? (n.d.). Retrieved 23 Aril 2022 from https://www1.undp.org/content/oslo-governance-centre/en/home/sustainable-developmentgoals.html#:~:text=The%20Sustainable%20Development%20Goals%20(SDGs,peace%20and%20prosperity%20by%202030

Link:

https://forms.office.com/r/RzuxVLfSkQ

QR Code:

Link:

https://live4utccac-my.sharepoint.com/:b:/g/personal/sansanee_pun_utcc_ac_th/EaHj6Svkt9lCi_SFX-nlZz0BUUGi0fLi3kU3DKnNAIZT0Q?e=Qy2RHK

QR Code:

Meeting Rooms

Meeting Room	Meeting Number	Meeting Password	Meeting Link	QR Code	Host	Telephone Number
Plenary Session ห้องประชุมใหญ่	2518 838 8522	HM_Inter1	https://utcc.webex.com/utcc/j.php?MTID=mcbf6a00004307cf7c0745959e958f43d		Sansanee Punyalert	093-535-7766
Parallel Sessions: National Conference (Thai)						
ห้องประชุมระดับชาติ 1	2518 994 6875	HM_Thai1	https://utcc.webex.com/utcc/j.php?MTID=ma527e512edf02ce4ff5c1ee4329c5f5d		Supatcha Indusobhana	065-989-0500
ห้องประชุมระดับชาติ 2	2524 986 1422	HM_Thai2	https://utcc.webex.com/utcc/j.php?MTID=m77052f9fc8ff065c60a86fe8edb4a898		Jakraphan Riamliw	083-787-2905

Parallel Sessions: International Conference (English/Chinese)						
Meeting Room	Meeting Number	Meeting Password	Meeting Link	QR Code	Host	Tele phone Number
International Conference Room 1	2518 838 8522	HM_Inter1	https://utcc.webex.com/utcc/j.php?MTID=mcbf6a00004307cf7c0745959e958f43d		Sansanee Punyalert	093-535-7766
International Conference Room 2	2512 976 4710	HM_Inter2	https://utcc.webex.com/utcc/j.php?MTID=mad518a2a8d4b6dc1e1a2ba07ba61ebb1		Chittima Sangiamchit	099-058-3338

ห้องประชุมระดับชาติ 1

ผู้ประสานงาน: อาจารย์สุมณฑา ศักดิ์ชัยสมบูรณ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ณุวีร์ ชมพูชาติ

ผู้จัดการประชุม (Host): อาจารย์ ดร.สุพัชชา อินทุโศภน

เวลา	กิจกรรมห้องประชุมใหญ่	
8.00-9.00	คณะกรรมการ ผู้นำเสนอ และผู้เข้าร่วมประชุมพร้อมในที่ประชุมออนไลน์	
9.00-9.15	**กล่าวเปิดงาน**โดย ผศ.ดร.กิตติศักดิ์ เกิดอรุณสุขศรี คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	
9.15-10.00	**ปาฐกถาพิเศษ** หัวข้อ “Interdisciplinary Research in Humanities and Social Sciences: Trends, Challenges, and Solutions โดย Dr. Mansour Amini, Universiti Sains Malaysia	
แบ่งกลุ่มย่อยนำเสนอโดยเข้าห้องประชุมระดับชาติ 2		
เวลา	**หมายเลข-ชื่อบทความ**	**ชื่อผู้นำเสนอและสถาบัน**
10.00-10.25	PA052-ซอมบี้กลายพันธุ์กับความเป็นมนุษย์: แนวคิดเรื่องฮัน (Han) ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง มัธยมซอมบี้	ผศ.ดร.กิตติศักดิ์ เกิดอรุณสุขศรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
10.25-10.50	PA010-ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จด้านการค้าของกลุ่มพ่อค้าจิ้นซัง	พุธิตา ธิบดี ศิริวรรณ วรชัยยุทธ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
10.50-11.15	PA002-กุฏีจีนย่านที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร	เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ สาขาสหวิทยาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
11.15-11.40	PA022-การพัฒนาเพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าสไบมอญและปรับปรุงช่องทางจำหน่ายออนไลน์ของตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	อุบลวรรณ กลิ่นอ้น สุจรรยา จันทรศิริ สาขาสหวิทยาการ คณะมนุษยศาสตร์

		มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
11.40-12.05	PA024-ภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์ จังหวัดนนทบุรี	พิชญาภา วงค์สาโรจน์ สยาม ค้าสุวรรณ สาขาสหวิทยาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
12.05-13.00	พักกลางวัน	
เวลา	**กิจกรรมห้องประชุมใหญ่**	
13.00-13.45	**ปาฐกถาพิเศษ** หัวข้อ “Transcultural communication as an everyday practice: implications for interdisciplinary research and teaching” โดย Associate Professor Dr. Will baker, University of Southampton, The United Kingdom	
แบ่งกลุ่มย่อยนำเสนอโดยเข้าห้องประชุมระดับชาติ 2		
เวลา	**หมายเลข-ชื่อบทความ**	**ชื่อผู้นำเสนอและสถาบัน**
13.45-14.10	PA034-โครงการแปรรูปกากใบชาเพื่อการออกแบบโคมไฟ	ภานุวัฒน์ ผลอิน ผศ.นภดล สังวาลเพ็ชร คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
14.10-14.35	PA037-การออกแบบเครื่องแต่งกายภาพจากภาพเขียนสีน้ำของคุณข้าหลวงในพระวิมาดาเธอฯ กรมพระสุทธาสินีนาฏปิยมหาราช ปดิวรัดา	พงศธร สีหะวงษ์ วนศักดิ์ ผดุงเศรษฐกิจ สรรถวัลย์วงศ์ศรี แขนงวิชาศิลปะการละครและความเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

14.35-15.00	PA038-ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าชมละครเวทีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	สุธาวัลย์ ผาลา และคณะ แขนงวิชาศิลปะการละครและความเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
15.00-15.25	PA049-บทฝึกเปียโนสำหรับนักศึกษาเอกเปียโนระดับอุดมศึกษา: กรณีศึกษา สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	ศิริมา พนาภินันท์ ทัศนัย เพ็ญสิทธิ์ ปฐมวัส ธรรมชาติ ปราโมทย์ เที่ยงตรง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ห้องประชุมระดับชาติ 2

ผู้ประสานงาน: รองศาสตราจารย์ ดร. อุสา สุทธิสาคร และอาจารย์ ดร. ภาสกร เชื้อสวย

ผู้จัดการประชุม (Host): อาจารย์ ดร. จักรพันธ์ เรียมลิว

เวลา	กิจกรรมห้องประชุมใหญ่	
8.00-9.00	คณะกรรมการ ผู้นำเสนอ และผู้เข้าร่วมประชุมพร้อมในที่ประชุมออนไลน์	
9.00-9.15	**กล่าวเปิดงาน**โดย ผศ.ดร.กิตติศักดิ์ เกิดอรุณสุขศรี คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	
9.15-10.00	**ปาฐกถาพิเศษ** หัวข้อ “Interdisciplinary Research in Humanities and Social Sciences: Trends, Challenges, and Solutions โดย Dr. Mansour Amini, Universiti Sains Malaysia	
แบ่งกลุ่มย่อยนำเสนอโดยเข้าห้องประชุมระดับชาติ 2		
เวลา	**หมายเลข-ชื่อบทความ**	**ชื่อผู้นำเสนอและสถาบัน**
10.00-10.25	PA023-การวิเคราะห์การเกลียดชังเพศหญิงในเพลงฮิปฮอป	ปฏิญญา ดอกไม้ทอง ภาสกร เชื้อสวย

		คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
10.25-10.50	PA014-ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาและภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษ	วราภรณ์ มิ่งขวัญ เพ็ญนภา คล้ายสิงห์โต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
10.50-11.15	PA025-กลวิธีการแปลคำต้องห้าม: กรณีศึกษาบทแปลจากภาพยนตร์เรื่องนางฟ้าซามูไร 1	จณิสตา สุทธิธรรม รสสุคนธ์ รัตนธาดา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
11.15-11.40	PA026-กลวิธีการแปลข้อความเสียดสีในละครชุดทางโทรทัศน์เรื่องดาวน์ตันแอบบีย์	นันทิพร ทาใจ ภาสกร เชื้อสวย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
11.40-12.05	PA027-กลวิธีการแปลเพลงประกอบการ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่อง “Sofia The First” ฉบับพากย์เสียงภาษาไทย	เสริมชัย อนันตะ นวลน้อย ตระกูลกิตติไพศาล คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
12.05-13.00	พักกลางวัน	
เวลา	**กิจกรรมห้องประชุมใหญ่**	
13.00-13.45	**ปาฐกถาพิเศษ** หัวข้อ “Transcultural communication as an everyday practice: implications for interdisciplinary research and teaching” โดย Associate Professor Dr. Will baker, University of Southampton, The United Kingdom	
แบ่งกลุ่มย่อยนำเสนอโดยเข้าห้องประชุมระดับชาติ 2		
เวลา	**หมายเลข-ชื่อบทความ**	**ชื่อผู้นำเสนอและสถาบัน**

13.45-14.10	PA015-The Study of Linguistic Features of Donald Trump and Joe Biden on Twitter during the Election Campaign	Vipavee Thongsuk Wanicha Sribunruang Thikhamporn Srathongthom Department of English Faculty of Liberal Arts Thammasat University
14.10-14.35	PA018-Translation Strategies in the Thai-to-English Translations of Prime Minister Prayut Chan-Ocha's Speeches	Awika Kanyasaengsri, Khanuengthip Kuleelang English Program Faculty of Liberal Arts Thammasat University
14.35-15.00	PA006-ภาษาแนะนำรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทย	นงลักษณ์ บัณฑุวงศ์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
15.00-15.25	PA032-อารมณ์ขันในสื่อสังคมยุควิกฤตโควิด-19	ปรมาภรณ์ ลิมป์เลิศเสถียร คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
15.25-15.50	PA019-คำคมและคำติดปากในรายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น 2	จักริน จุลพรหม Chen Jing คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
15.50-16.15	PA029-อุปลักษณ์มโนทัศน์ของสำนวนเกาหลีเกี่ยวกับร่างกาย กรณีศึกษา "มือ"	ทิพย์ธิดา สกุลทองอร่าม สาขาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์

		มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

International Conference Room 1

Coordinators: Dr. Nataporn Srichamnong and Dr. Sirion Lada

Host: Dr. Sansanee Punyalert

Time	Plenary Session
8.00-9.00	Registration online
9.00-9.15	Opening address by Dean of Faculty of Humanities, University of the Thai Chamber of Commerce, Associate Professor Dr. Kittisak Kerdarunsuksri
9.15-10.00	Keynote address 1: Interdisciplinary Research in Humanities and Social Sciences: Trends, Challenges, and Solutions by Dr. Mansour Amini, Universiti Sains Malaysia

Parallel Sessions: International Conference Room 1 (English)		
Time	**No. and topic**	**Presenter and University**
10.00-10.25	Abstract051-A Framework for Teaching Students to Use Semantic Reference Resources	- Shengrong Cai, PhD., Associate Professor of TESOL/Applied Linguistics, Department of English Language and Literatures, Wright State University - Pamela Everly, MA., Adjunct Instructor, LEAP Intensive English Program, Wright State University
10.25-10.50	PA046-ESL to the Refugees - A Ministry of Hope for the Future	Sangita Victor Saint Leo University

10.50-11.15	PA047-Using Peer Review with ESL Students	Nataliya Glover School of arts and Sciences Saint Leo University
11.15-11.40	PA050-Language Learning and Teaching in Large Classrooms: Charting the Research Agenda	- Iona Sarieva College of Arts and Sciences Saint Leo University - Vasumathi Badrinathan Department of French University of Mumbai, India
11.40-12.05	PA048-Ukrainian Language Suppression: Postcolonial Experience and Educational Challenge	Yuliia Kravchenko Department of Arts and Humanities Teachers College, Columbia University
12.05-13.00	Lunch	
Time	**Plenary Session**	
13.00-13.45	Keynote address 2: “Transcultural communication as an everyday practice: implications for interdisciplinary research and teaching” by Associate Professor Dr. Will baker, University of Southampton, The United Kingdom	
Parallel Sessions: International Conference Room 1 (English)		
Time	**No. and topic**	**Presenter and University**
13.45-14.10	PA053-Critical Thinking Education Based on Competence -Case of Ukraine-	Park, Jinwhan

		Gyeongsang National University, Republic of Korea (Ex-president of Philosophy with Children and Youth Network for Asia and the Pacific (PCYNAP)
14.10-14.35	PA004-Learning from Toastmasters World Champions: Rhetorical Devices Used in Winning Speeches	Darunee Dujsik School of Humanities University of the Thai Chamber of Commerce
14.35-15.00	PA028-The Development and Validation of UTCC BEST	Chanpreeya Boonyarattapan School of Humanities University of the Thai Chamber of Commerce
15.00-15.25	Abstract011-Code-Switching between Thai and English in Young Thai Politicians' Speeches	Kwanjira Chatpunnarangsee Varisa Osatananda Faculty of Liberal Arts, Thammasat University
15.25-15.50	Abstract030-Trends of English Code Switching in Thai Pop Songs during 2011-2020	Niran Khumbangly School of Humanities University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand

15.50-16.15	PA003-Analysis of Illocutionary Acts Used in the Motivational Quotation of the Famous People	Yanawut Kanthawong Pennapa Klaisingto English Program, Faculty of Liberal Arts University of Phayao
16.15-16.40	PA005-Title: The Study of Deixis Used in Short Story Trifles by Susan Glaspell	Nattida Noppatorn Pennapa Klaisingto English Program, Faculty of Liberal Arts University of Phayao
16.40-17.05	PA007-Syntactic Structures in Korea Series on Netflix	Surangkana Jantrapirom School of Liberal Arts (English major) University of Phayao

International Conference Room 2

Coordinators: Dr. Wasana Somachriyakul, Ajarn Niran Khumbangly and Dr. Jindaporn Pinpongsub

Host: Dr. Chittima Sangiamchit

Time	Plenary Session
8.00-9.00	Registration online
9.00-9.15	Opening address by Dean of Faculty of Humanities, University of the Thai Chamber of Commerce, Associate Professor Dr. Kittisak Kerdarunsuksri
9.15-10.00	Keynote address 1: Interdisciplinary Research in Humanities and Social Sciences: Trends, Challenges, and Solutions by Dr. Mansour Amini, Universiti Sains Malaysia

Parallel Sessions: International Conference Room 2 (English)		
Time	**No.& topic**	**Presenter**

10.00-10.25	PA012-English Language Tour Guide Course amid Digital Transformation: A Case Study in Marine Tourism Sector in Sikao, Trang Province	Oothsuma Chumphong Supaphon Charoensuk English for International Communication Program, College of Hospitality and Tourism Rajamangala University of Technology Srivijaya, Trang
10.25-10.50	PA013-The Effects of Task-Based Learning and Collaborative Strategic Reading Instruction in Enhancing Reading Comprehension of Matthayomsuksa 2 Students	Thanachira Chaiwong, Nantina Nilayon, and Lawrence Honkiss Platon Master of Education Program in Educational and Learning Management Srinakharinwirot University
10.50-11.15	PA008-The Development of English Grammar Recognition through Song Activity of Grade 6th Students	Puripun Chanthakhananurak, Sommai Rodpan English Program, School of Liberal Arts, University of Phayao
11.15-11.40	PA043-Factors that Affecting Learning: A Case Study, Creating a Melody from Instruments Name Music Department, Faculty of Fine and	Thassanai Phensit Sirima Panapinun Pramot Teangtrong

	Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University	Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University
11.40-12.05	PA009-Economic, Government Restrictions, and Psychological Driving Online Buying Behavior of Consumers During Coronavirus Pandemic (COVID-19) In Thailand	Pim Booranapim Faculty of Economics Chiang Mai University
12.05-13.00	Lunch	
Time	**Plenary Session**	
13.00-13.45	Keynote address 2: “Transcultural communication as an everyday practice: implications for interdisciplinary research and teaching” by Associate Professor Dr. Will baker, University of Southampton, The United Kingdom	
Parallel Sessions: International Conference Room 2 (English/Chinese)		
Time	**No. and topic**	**Presenter and University**
13.45-14.10	PA035-Empowering the Representation of the Female Management: Implications of Strategic Communication, Co-Cultural Communication Model, and the Conversational Constraints	Judhaphan Padunchewit School of Applied Statistics National Institute of Development Administration (NIDA), Bangkok
14.10-14.35	PA040-An Analysis of the Learning Interests of Chinese Language in Thai Elementary level –Take Bangkok Wat Sawet Bilingual school as a Example	Shaofan Zhang Yi Shao Huawen College, Jinan University

14.35-15.00	PA033-Hotel Personnel Uniform Identity Affected by the Covid-19 (A Case Study of Let's Sea Hua Hin Al Fresco Hotel)	Supawadee Juysukha et al. Department of Fashion Design, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand
15.00-15.25	PA021-Survey of Perception of Alcohol Beverage Label of Students of the Institute of Physical Education, Phetchabun Campus	Jukkit Autum Pongsakorn Menlapmo National Sports University Phetchabun Campus
15.25-15.50	PA017-１９世紀クロアチア、実業教育インフラとしての商工業博物館の意義 Trade and Craft Museum as an Educational Infrastructure for Business People in 19th Century in Croatia	Osamu Tamaki Humanities and applied arts University of the Thai chamber of Commerce
15.50-16.15	PA041-Traditional Woven Fabric of the Li Ethnic Group, Hainan Province, China in Terms of Culture and Inheritance.	Zhangqiang He et al. Department of Visual Art and Design, Faculty of Fine and Applied Arts Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand
16.15-16.40	PA039-Discovering the Identity of Blue and White Porcelain in the Xuan De Period of the Ming Dynasty, China	Yali Liu et al. Department of Visual Art and Design, Faculty of Fine and Applied Arts Suan Sunandha

		Rajabhat University, Thailand
16.40-17.05	PA020- The analysis of the Chinese people's perspective — A comparison between the Analects of Confucianism and the main characters in the online Xuanhuan novels	Bin Wang Language Center, Office of Academic Resources and Information Technology Phuket Rajabhat University Chaweewan Wongcharoenkul Chinese International College, Bangkok University
17.05-17.30	PA036-Development of Local Cultural Capital A Case Study of Hand-Woven Fabrics, Ban Nong ing, Suphanburi	Dr.Pukkaporn Pimsarn , Assistant Professor Dr. Wanasak Padungsestakit Assistant Professor Dr. Sun Tawalwongsri Department of Performing Arts (Theatre Arts and Creative Entrepreneurship) Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University

Contents

Message from the Dean i

Keynote Speaker ii

Conference Agenda xv

National Conference Room 1

1. Zombie Variant and the Humanity: The Concept of Han in Korean TV Series 'All of Us Are Dead' 2
   Kittisak Kerdarunsuksri
2. The Factors Affecting on the trade of Jin Merchant 23
   Putita Tebodee , Siriwan Worrachaiyut
3. Diversity of Ethnic Groups in Bangkok Area : Kru-Dee-jeen 43
   Ruenkaew Pattranupravat
4. The Development to Promote and to Improve the Online Distribution Channel of 'Sabai Mon' Community Product from Bang Tanai Sub-district, Pak Kret District, Nonthaburi Province. 63
   Ubonwan Klin-on, Sujanya Chantrasiri
5. Food Wisdom of Bang Tanai Community, Nonthaburi Province 76
   Phichayapha Wongsarot, Siam Khasuwan
6. Paper Lamp Design: The Innovation from Brewed Tea 88
   Panuwat Phoiin, Rattapoom Wisatchanam, Noppadon Sangwalpetch
7. The Costume Design from Watercolor Paintings of the High Commissioner of Princess Suddhasininat Piyamaharaj Padivaradda. 98
   Phongsatorn Sihawong, Wanasak Padungsestakit, Sun Tawalwongsri
8. Factors Influencing the Intention of Attending Theatre of Suan Sunandha Rajabhat University Students 110
   Sutawan Phala, Jakarphat Klongchang, Jirapa Meekaewngam, Sopida Anule, Adsadawut Nimprasert, Nataporn Rattanachaiwong, Pukkaporn
9. Piano Exercises for Piano Students in Higher Education: Case Study of Music Department, Faculty of Fine and Applied Art, Suan Sunandha Rajabhat University 117
   Sirima Panapinun, Thassanai Phensit, Patommavat Thammachard, Pramot Teangtrong

Contents

National Conference Room 2

1. Analysing Misogyny in Hip-Hop Songs 128
Pathinya Dokmaithong, Pasakara Chueasuai, Wasana Somachriyakul
2. The Relationship between Linguistics Strategies and the Representation of English Language Teachers 146
Waraporn Mingkwan, Phennapha Klaisingto
3. Translation strategies of taboo words from English to Thai subtitle: case study of Kill Bill 1 170
Janista Suthitham, Rossukon Ratanathada
4. Strategies of Translating Satire in the TV Series Downton Abbey 182
Nanthiphon Thachai, Pasakara Chueasuai, Orapat Pookkawes
5. The Strategies for Translating Songs in the Animation "Sofia The First" Dubbed in Thai 195
Sremchai Ananta, Nuannoy Trakulkittipaisal
6. The Study of Linguistic Features of Donald Trump and Joe Biden on Twitter during the Election Campaign 206
Vipavee Thongsuk, Wanicha Sribunruang, Thikhamporn Srathongthom
7. Translation Strategies in the Thai-to-English Translations of Prime Minister Prayut Chan-Ocha's Speeches 219
Awika Kanyasaengsri, Khanuengthip Kuleelang
8. Language for reviewing the taste of Thai green curry 232
Nonglak Banduwong
9. Humour in social media during the Covid-19 crisis 245
Paramaporn Limlertsathien
10. Sharp Quotes on The Face Thailand Season 2 263
Jakkrin Junlaprom, Chen Jing
11. Conceptual Metaphor on Korean Idioms on Body Part: Case Study "Hand" 274
Tiptida Sakunthongaram

Contents

International Conference Room 1

1. ESL to the Refugees: A Ministry of Hope for the Future 286
Sangita Victor
2. Using Peer Review with ESL Students 300
Nataliya Glover
3. Language Learning and Teaching in Large Classrooms: Charting the Research Agenda 310
Iona Sarieva, Vasumathi Badrinathan
4. Ukrainian Language Suppression: Postcolonial Experience and Educational Challenge 322
Yuliia Kravchenko
5. Critical Thinking Education Based on Competence: Case of Ukraine 331
Park Jinhwan
6. Learning from Toastmasters World Champions: Rhetorical Devices Used in Winning Speeches 344
Darunee Dujsik
7. The Development and Validation of UTCC BEST 356
Chanpreeya Boonyarattapan
8. Analysis of Illocutionary Acts Used in the Motivational Quotation of the Famous People 367
Yanawut Kanthawong, Pennapa Klaisingto
9. The Study of Deixis Used in Short Story Trifles by Susan Glaspell 380
Nattida Noppatorn, Pennapa Klaisingto
10. Syntactic Structures in Korea Series on Netflix 397
Surangkana Jantrapirom

Contents

International Conference Room 2

1. English Language Tour Guide Course amid Digital Transformation: A Case Study in Marine Tourism Sector in Sikao, Trang Province 409
Oothsuma Chumphong, Supaphon Charoensuk
2. The Effects of Task-Based Learning and Collaborative Strategic Reading Instruction in Enhancing Reading Comprehension of Matthayomsuksa 2 Students 420
Thanachira Chaiwong,Nantina Nilayon, Lawrence Honkiss Platon
3. The Development of English Grammar Recognition through Song Activity of Grade 6th Students 436
Puripun Chanthakhananurak, Sommai Rodpan
4. Factors that Affecting Learning: A Case Study, Creating a Melody from Instruments Name Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University 445
Thassanai Phensit, Sirima Panapinun, Pramot Teangtrong
5. Economic, Government Restrictions, and Psychological Driving Online Buying Behavior of Consumers During Coronavirus Pandemic (COVID-19) In Thailand 456
Pim Booranapim
6. Empowering the Representation of the Female Management: Implications of Strategic Communication, Co-Cultural Communication Model, and the Conversational Constraints 469
Judhaphan Padunchewit
7. An Analysis of the Learning Interests of Chinese Language in Thai Elementary level - Take Bangkok Wat Sawet Bilingual school as a Example 483
Shaofan Zhang, Yi Shao
8. Hotel Personnel Uniform Identity Affected by the Covid-19 (A Case Study of Let's Sea Hua Hin Al Fresco Hotel) 498
Supawadee Juysukha et al.
9. A Survey on Perception of Alcoholic Beverage Label of the students of the Institute of Physical Education, Phetchabun Campus 508
Jukkit Autum, Pongsakorn Menlapmo
10. Trade and Craft Museum as an Educational Infrastructure for Business People in 19th Century in Croatia 515
Osamu Tamaki
11. Traditional Woven Fabric of the Li Ethnic Group, Hainan Province, China in Terms of Culture and Inheritance. 535
Zhangqiang He et al.
12. Discovering the Identity of Blue and White Porcelain in the Xuan De Period of the Ming Dynasty, China 551
Yali Liu et al.
13. The analysis of the Chinese people's perspective - A comparison between the Analects of Confucianism and the main characters in the 568

online Xuanhuan novels
Bin Wang, Chaweewan Wongcharoenkul
14. Development of Local Cultural Capital, A case study of hand-woven fabrics, Ban Nong ling, Suphanburi 577
Pukkaporn Pimsarn, Wanasak Padungsestakit, Sun Tawalwongsri

National Conference Room 1

1. Zombie Variant and the Humanity: The Concept of Han in Korean TV Series 'All of Us Are Dead' 2
   Kittisak Kerdarunsuksri
2. The Factors Affecting on the trade of Jin Merchant 23
   Putita Tebodee , Siriwan Worrachaiyut
3. Diversity of Ethnic Groups in Bangkok Area : Kru-Dee-jeen 43
   Ruenkaew Pattranupravat
4. The Development to Promote and to Improve the Online Distribution Channel of 'Sabai Mon' Community Product from Bang Tanai Sub-district, Pak Kret District, Nonthaburi Province. 63
   Ubonwan Klin-on, Sujanya Chantrasiri
5. Food Wisdom of Bang Tanai Community, Nonthaburi Province 76
   Phichayapha Wongsarot, Siam Khasuwan
6. Paper Lamp Design: The Innovation from Brewed Tea 88
   Panuwat Phoiin, Rattapoom Wisatchanam, Noppadon Sangwalpetch
7. The Costume Design from Watercolor Paintings of the High Commissioner of Princess Suddhasininat Piyamaharaj Padivaradda. 98
   Phongsatorn Sihawong, Wanasak Padungsestakit, Sun Tawalwongsri
8. Factors Influencing the Intention of Attending Theatre of Suan Sunandha Rajabhat University Students 110
   Sutawan Phala, Jakarphat Klongchang, Jirapa Meekaewngam, Sopida Anule, Adsadawut Nimprasert, Nataporn Rattanachaiwong, Pukkaporn
9. Piano Exercises for Piano Students in Higher Education: Case Study of Music Department, Faculty of Fine and Applied Art, Suan Sunandha Rajabhat University 117
   Sirima Panapinun, Thassanai Phensit, Patommavat Thammachard, Pramot Teangtrong

Zombie Variant and the Humanity: The Concept of *Han* in Korean TV Series '*All of Us Are Dead*'

Kittisak Kerdarunsuksri

Faculty of Humanities
University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand

Abstract

The purpose of this paper was to study the refection of the concept of *Han* in TV series '*All of Us Are Dead*' broadcast on Netflix. The study found that this series was challenging the tradition of zombie films of the west, which merely portrayed zombie as a threat to mankind. However, humanity was offered in this Korean TV series by characterizing zombie variant close to human, i.e. having a feeling and emotion but being a blood-sucking creature, destroying by brain blowing, more sensitive of auditory nerve than normal humans. Such attribute of zombie variant was another step of development of zombie in entertainment media. The TV series '*All of Us Are Dead*' was obviously created by basing on the concept of *Han*, which both positively and negatively reflected through the themes of resentment, hope, and amity.

Keywords: zombie variant, humanity, the concept of *han*, *All of Us Are Dead*

ซอมบี้กลายพันธุ์กับความเป็นมนุษย์: แนวคิดเรื่อง ฮัน (Han) ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง มัธยมซอมบี้

กิตติศักดิ์ เกิดอรุณสุขศรี

คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพสะท้อนแนวคิดเรื่อง *ฮัน* (*Han*) ที่ปรากฏในละครซีรีส์เรื่อง *มัธยมซอมบี้* (*All of Us Are Dead*) ซึ่งแพร่ภาพทาง Netflix จากการศึกษาพบว่า ละครซีรีส์เรื่องนี้ท้าทายประเพณีของภาพยนตร์ซอมบี้ตะวันตกที่นำเสนอซอมบี้ในแง่ความเป็นภัยคุกคามต่อมวลมนุษยชาติเพียงด้านเดียว แต่ละครซีรีส์เกาหลีเรื่องนี้ได้นำเสนอความเป็นมนุษย์ผ่านตัวละครซอมบี้กลายพันธุ์หรือซอมบี้พันธุ์ใหม่ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับมนุษย์ กล่าวคือ มีความรู้สึกนึกคิดเหมือนมนุษย์ แต่ก็มีคุณสมบัติอื่นเหมือนกับซอมบี้ในเรื่องนี้เช่น กระหายเลือด จะตายได้ต้องถูกทำลายสมอง ประสาทสัมผัสหูที่ไวกว่ามนุษย์ธรรมดา นับเป็นพัฒนาการด้านคุณลักษณะของซอมบี้ในสื่อบันเทิงอีกขั้นหนึ่ง ละครซีรีส์เรื่อง *มัธยมซอมบี้* สร้างขึ้นบนพื้นฐานของแนวคิดเรื่อง *ฮัน* อย่างชัดเจน โดยสะท้อนออกมาทั้งด้านบวกและด้านลบในแนวคิดเกี่ยวกับความคับแค้นใจ ความหวัง และมิตรภาพ

คำสำคัญ: ซอมบี้กลายพันธุ์ ความเป็นมนุษย์ แนวคิดเรื่อง *ฮัน มัธยมซอมบี้*

บทนำ

ถึงแม้ว่าซอมบี้จะเป็นคติความเชื่อจากตะวันตก แต่ในปัจจุบันนี้ ซอมบี้ได้แพร่ไปในหลายสังคมทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งซอมบี้ได้กลายเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมผ่านสื่อบันเทิงอย่างภาพยนตร์และละครซีรีส์ส่งออกไปทุกมุมโลก นำรายได้เข้าประเทศจำนวนมาก ภาพยนตร์และละครซีรีส์เกาหลีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับซอมบี้หรือที่เรียกกันว่า K-zombie เป็นที่นิยมไปทั่วโลกด้วยคุณลักษณะของซอมบี้ที่มีอัตลักษณ์ต่างไปจากซอมบี้ในสื่อบันเทิงตะวันตก สื่อบันเทิงแนว K-zombie ที่จุดกระแสความนิยมไปทั่วโลกเป็นเรื่องแรกคือ ภาพยนตร์เรื่อง Train to Busan (2016) ซึ่งประสบความสำเร็จทั้งด้านคำวิจารณ์และรายได้ในหลายประเทศทั่วโลก “กวาด” รายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก[1] จากนั้น ก็มีภาพยนตร์และละครซีรีส์แนว K-zombie ออกมาอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งปัจจุบัน

จุดกำเนิดความเชื่อเรื่อง ซอมบี้ มีที่มาในหมู่ทาสแอฟริกันในเฮติ ทาสเหล่านี้มาเป็นทาสแรงงานในไร่อ้อย ถูกใช้งานอย่างหนัก จนเห็นว่าความตายเป็นเรื่องที่ดีกว่ามีชีวิตอยู่อย่างตรากตรำลำบาก ซอมบี้กลายมาเป็นที่รู้จักในวงกว้างเมื่อวิลเลียม ซีบรูก (William Seabrook) ได้เขียนบันทึกประสบการณ์ของตนในประเทศเฮติไว้ในหนังสือชื่อว่า *The Magic Island* (1929) รวมทั้งเรื่องราวของลัทธิวูดูกับทาสที่ฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่ หลังจากนั้นจึงได้มีการสร้างภาพยนตร์เกี่ยวกับซอมบี้เรื่องแรกได้แก่ เรื่อง *White Zombie* (1932) กำกับการแสดงโดยวิกเตอร์ ฮาลเพอริน (Victor Halperin) ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ยังสะท้อนคุณลักษณะความเป็นซากศพที่ไร้จิตวิญญาณไร้ความคิดของซอมบี้ออกมาตามความเชื่อดั้งเดิม รวมทั้งยังมีภาพยนตร์เกี่ยวกับซอมบี้เรื่องต่อ ๆ มา แต่อย่างไรก็ตามภาพยนตร์ซอมบี้ในช่วงนี้ยังเป็นการผลิตซ้ำความเชื่อเกี่ยวกับเวทมนตร์ของลัทธิวูดูกับการปลุกศพคืนชีพ

จนกระทั่งช่วงปลายทศวรรษที่ 1960 ภาพของซอมบี้จึงถูกสร้างให้เปลี่ยนไปจากซากศพเดินได้ไร้จิตวิญญาณมาเป็นผีดิบร้ายที่เป็นภัยคุกคามมนุษยชาติ พัฒนาการของซอมบี้นี้เริ่มจากภาพยนตร์เรื่อง *Night of the Living Dead* (1968) ของจอร์จ เอ. โรเมโร (George A. Romero) และภายหลังโรเมโรได้สร้างภาคต่อ ๆ มาซึ่งเขาได้สร้างภาพให้ซอมบี้ทวีความดุร้ายยิ่งขึ้น ได้แก่ เรื่อง *Dawn of the Dead* (1978), *Day of the Dead* (1985), *Land of the Dead* (2005), *Diary of the Dead* (2008) และ *Survival of the Dead* (2010) ภาพยนตร์ซอมบี้ของโรเมโรได้กลายเป็นต้นแบบภาพยนตร์แนวซอมบี้ครองโลก (zombie apocalypse) ที่รู้จักกันทั่วไป และมีผู้กำกับ

[1] ภาพยนตร์เกาหลีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับซอมบี้เป็นเรื่องแรกก็คือ เรื่อง *A Monstrous Corpse* หรือ *Goeshi* (1981) กำกับการแสดงโดย Gang Beom-Gu

ภาพยนตร์คนอื่น ๆ สร้างตามมาจนภาพของซอมบี้มีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยจนไม่เหลือเค้าเดิมของทาสแรงงาน รวมทั้งยังแพร่กระจายสู่สื่อบันเทิงอื่นเช่น นวนิยาย มิวสิกวิดีโอ วิดีโอเกม การ์ตูน เป็นต้น

ในทางกลับกัน สื่อบันเทิงอย่างวิดีโอเกมก็ส่งอิทธิพลต่อพัฒนาการของภาพยนตร์แนวซอมบี้เช่นกัน[2] โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเปลี่ยนแปลงด้านการเคลื่อนไหว ช่วงปลายศตวรรษที่ 20 นั้น ซอมบี้ในภาพยนตร์ยังเดินอย่างเชื่องช้า แต่เมื่อไปอยู่ในวิดีโอเกม ซอมบี้ถูกออกแบบให้เคลื่อนไหวได้อย่างรวดเร็วเพื่อสร้างความเร้าใจ เช่น สามารถวิ่งเข้าจู่โจมผู้เล่นเกม การเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วของซอมบี้นี้ (fast zombie) ถูกหยิบยืมมาใช้ในภาพยนตร์ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 21 และกลายเป็นกระแสนิยมของ “ซอมบี้พันธุ์ใหม่” ซึ่งดูจู่โจมว่องไวยิ่งขึ้น เช่นภาพยนตร์เรื่อง *28 Days Later* (2002), *Resident Evil* (2002) และ *House of the Dead* (2003)

ความแพร่หลายของซอมบี้ได้กระจายไปทั่วโลกทำให้มีการผลิตสื่อบันเทิงที่เกี่ยวข้องกับ “ศพเดินได้” ในโลกตะวันออกมาตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา เช่น การผลิตภาพยนตร์แนวซอมบี้ของฮ่องกง ญี่ปุ่น เกาหลี รวมทั้งไทย การสร้างการ์ตูนแนวซอมบี้ของญี่ปุ่นและเกาหลี ปรากฏการณ์หนึ่งจากโลกตะวันออกที่ปลุกกระแสภาพยนตร์แนวซอมบี้ให้เป็นที่โด่งดังไปทั่วโลกคือ ภาพยนตร์จากเกาหลีใต้เรื่อง *Train to Busan* ดังที่ได้กล่าวไว้ตอนต้น

ซอมบี้ในสื่อบันเทิงปัจจุบันสะท้อนถึงวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ของโลกอันเป็นภัยคุกคามต่อมวลมนุษย์ที่ถาโถมเข้ามาอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกับการจู่โจมที่รวดเร็วของซอมบี้ในสื่อบันเทิงปัจจุบัน อย่างเช่น สงคราม โรคระบาด การก่อการร้าย การโจมตีทางชีวภาพ เทคโนโลยีที่ควบคุมไม่ได้ หรือแม้กระทั่งการหลั่งไหลอพยพของผู้คนจากต่างถิ่น แต่เป็นที่น่าสนใจว่า นอกจากการสะท้อนถึงวิกฤตการณ์ดังที่กล่าวมาแล้ว ซอมบี้ในสื่อบันเทิงเกาหลีใต้บางเรื่องยังสะท้อนถึงแนวคิดเรื่อง *ฮัน* (*Han*) อันเป็นแนวคิดเกี่ยวกับความรู้สึกของชาวเกาหลีใต้ไว้อีกด้วย บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาภาพสะท้อนแนวคิดเรื่อง *ฮัน* (*Han*) ที่ปรากฏในละครซีรีส์เรื่อง *มัธยมซอมบี้* (*All of Us Are Dead*) ซึ่งแพร่ภาพทาง Netflix

---

[2] ในปี 1996 บริษัท Capcom ของญี่ปุ่นได้สร้างวิดีโอเกมชื่อ *Biohazard* หรือเป็นที่รู้จักในสหรัฐอเมริกาและยุโรปว่า *Resident Evil* ขึ้น โดยใช้ความน่าสะพรึงกลัวของซอมบี้มาเป็นแนวคิดในการออกแบบตัวละครของเกมนี้ และที่มาของซอมบี้ในเกมนี้เกิดจากไวรัส ความนิยมในเกมนี้มีมากจนทำให้เกิดเป็นซีรีส์ขึ้นมาได้แก่ *Resident Evil*, *Resident Evil 2*, *Resident Evil 3: Nemesis*, *Resident Evil Code: Veronica*, *Resident Evil Zero*, *Resident Evil 4* และ *Resident Evil: The Umbrella Chronicles*

วาทกรรมเกี่ยวกับแนวคิดเรื่อง ฮัน (Han)

เกาหลีเป็นประเทศหนึ่งที่ผ่านประสบการณ์ความทุกข์ทรมานความยากลำบากมาหลายครั้งหลายหนในประวัติศาสตร์ ไม่ว่าจากการรุกรานของญี่ปุ่น จักรวรรดินิยมอเมริกัน สงคราม หรือแม้กระทั่งการพลัดพรากของสมาชิกในครอบครัวอันเนื่องมาจากการแบ่งประเทศ ความทรงจำเหล่านี้ยังอยู่ในความทรงจำของผู้คนชาวเกาหลีซึ่งยังมีชีวิตอยู่ และถูกถ่ายทอดประสบการณ์ความโหดร้ายที่พานพบนี้ออกมาผ่านคำว่า *"ฮัน"* (한, Han) ซึ่งคำว่า *ฮัน* เป็นคำยืมมาจากภาษาจีน *ฮัน* (恨 แปลว่า ความคับแค้นใจ ความโศกเศร้า ความเกลียดชัง) เพื่อนำมาอธิบายประสบการณ์อันขมขื่นทรมานของคนเกาหลีที่มีร่วมกัน

นักวิชาการบางคนเสนอว่า คำว่า *ฮัน* เกิดเป็นแนวคิดทางอุดมการณ์ในช่วงทศวรรษ 1970 เพื่อรับใช้ขบวนการเรียกร้องประชาธิปไตยของประชาชน (*Minjung*) รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจและการเมือง (ดู Eckert et al., 1990; Abelmann, 1996; Ng, 2013; Moon, 2014) นักวิชาการบางคนก็เห็นว่าแนวคิดนี้น่าจะพัฒนาขึ้นจากความรู้สึกโศกเศร้าคับแค้นใจของปัจเจกชนขยายสู่ประสบการณ์ความทุกข์ทรมานอันเป็นบาดแผลทางใจระดับชาติ เกิดสำนึกทางชาติพันธุ์นิยม (ethnonationalism) ในหมู่คนชาวเกาหลีในช่วงที่ประธานาธิบดีพักช็องฮี (Park Chung Hee) ครองอำนาจ (1961-1979) (ดู Willoughby, 2000; Killick, 2003) ทั้งนี้ นักวิชาการและนักเขียนจำนวนมากเห็นว่า คำว่า *ฮัน* ในภาษาเกาหลีเป็นคำที่ยากจะแปลหรืออธิบายเป็นภาษาอื่น เป็นคำที่แสดงความรู้สึกร่วมอันเป็นอัตลักษณ์เฉพาะของชาวเกาหลีที่แสดงถึงบาดแผลทางจิตใจ ความทุกข์ทรมาน ความคับแค้นใจ ความขมขื่น ความเจ็บปวด ความโศกเศร้า และความโกรธแค้น อันเป็นผลมาจากความกดขี่และความอยุติธรรมที่เผชิญมาอย่างยาวนานในประวัติศาสตร์ ความรู้สึกเหล่านี้ฝังแน่นไหลเวียนอยู่ในสายเลือดของชาวเกาหลี สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น แล้วจึงกลายมาเป็นลักษณะพื้นฐานทางสังคมที่ชาวเกาหลีมีร่วมกัน เป็นรากทางวัฒนธรรมเกาหลีร่วมสมัย และมักถูกนำมาถ่ายทอดผ่านงานศิลปะต่าง ๆ มากมาย เป็นต้นว่าในการแสดงดนตรีแบบดั้งเดิมที่เรียกว่า *พันโซริ* (*Pansori*) หรือในเพลงพื้นบ้านอย่างเพลง *อารีรัง* (*Arirang*) ที่เป็นที่รู้จักกันดี (ดู Abelmann, 1996; Nam, 2019; Boman, 2020)

อย่างไรก็ตาม ในบทความเรื่อง *Korean Han and the Postcolonial Afterlives of "The Beauty of Sorrow"* คิมโซฮีหรือ Sandra So Hee Chi Kim (2017) เสนอว่าแนวคิดเรื่อง *ฮัน* นี้ก่อตัวขึ้นในช่วงที่เกาหลีตกอยู่ใต้อาณานิคมของญี่ปุ่น (1910-1945) อีกทั้งยังแสดงความคิดเห็นว่า *ฮัน* เป็นอารมณ์ความรู้สึก ลักษณะนิสัย พฤติกรรม และจินตภาพซึ่งอยู่บนพื้นฐานของงานมุขปาฐะและลายลักษณ์อันเป็นประสบการณ์ทางประวัติศาสตร์ในช่วงอาณานิคมและหลังอาณานิคม และประสบการณ์นี้ไม่ได้เป็นเอกลักษณ์แค่เกาหลีเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่คนหลายกลุ่มทั่วโลกเช่นชาวแอฟริ

กันอเมริกันก็เคยมีประสบการณ์เช่นนี้ แล้วแสดงออกมาผ่านท่วงทำนองดนตรีแนวบลู (Kim, 2017, p. 271) ถึงแม้ว่า *ฮัน*จะมีที่มาในเชิงลบ ทว่าก็มิได้ส่งผลด้านลบเพียงด้านเดียว ในอีกแง่มุมหนึ่ง *ฮัน*ก็สามารถก่อให้เกิดความงามได้ด้วย *ฮัน*จึงไม่ได้หมายถึงสำนึกแห่งบาดแผลที่ยังคงอยู่และปมปัญหาที่ไร้ทางแก้เท่านั้น แต่ยังหมายถึงหนทางสู่ทางแก้ปัญหาอีกด้วย (Kim, 2017, p. 256) กล่าวได้ว่า *ฮัน*ยังหมายรวมถึงความหวังที่เจืออยู่ในประสบการณ์แห่งความทุกข์ทรมานของชาวเกาหลี ทั้งนี้ คิมได้เสนอคำว่า วิกฤติ*ฮัน* (critical *han*) ไว้เพื่อใช้สื่อถึงแนวคิดนี้ของชาวเกาหลีแทนคำว่า *ฮัน* ที่เคยใช้กันมาเพื่อเน้นย้ำว่าเป็นประสบการณ์บาดแผลทางประวัติศาสตร์เฉพาะของชาวเกาหลีรวมถึงชาวเกาหลีพลัดถิ่น ซึ่งไม่ควรลืมเลือน (Kim, 2017, p. 274)

ในบทความนี้ จะใช้คำว่า *ฮัน* เพื่อสื่อถึงแนวคิดอันเกิดจากการประกอบสร้างทางสังคมของชาวเกาหลีเพื่อหมายถึงความรู้สึกร่วมของผู้คนในสังคมอันเป็นผลจากประสบการณ์บาดแผลทางประวัติศาสตร์อันขมขื่น คับแค้น โศกเศร้า ทุกข์ทรมานใจ อย่างไรก็ตาม อีกด้านหนึ่งของแนวคิดนี้ก็เจือด้วยความหวังที่จะหาทางออกของปัญหา อันเรียกได้ว่าเป็น “สุนทรียะแห่งความขมขื่น” แนวคิดนี้ถูกถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นในหมู่ชาวเกาหลีและชาวเกาหลีพลัดถิ่น แล้วแสดงออกมาผ่านงานศิลปวัฒนธรรมแขนงต่าง ๆ รวมทั้งในงานร่วมสมัยอย่างละครซีรีส์

สังเขปละครซีรีส์เรื่อง *มัธยมซอมบี้* (*All of Us Are Dead*)

ละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง *มัธยมซอมบี้* (เกาหลี: 지금 우리 학교는; ฮันจา: 只今 우리 學校는; อาร์อาร์: *Jigeum Uri Hakgyoneun*; อังกฤษ: *All of Us Are Dead*) เป็นละครแนวซอมบี้สยองขวัญที่มีเนื้อหาเชิงการก้าวพ้นวัย (coming-of-age) แพร่ภาพทาง Netflix[3] ไปทั่วโลกเมื่อ 28 มกราคม 2565 เป็นซีซั่นแรก จำนวน 12 ตอน ซีรีส์เรื่องนี้นำเค้าโครงมาจากเว็บตูน[4] เรื่อง *Now at Our School* เขียนโดย ชู ทง-กึน (Joo Dong-geun) ซึ่งตีพิมพ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2554

[3] บริการสตรีมมิ่งนำเสนอรายการบันเทิงหลากหลายรูปแบบโดยผู้ชมต้องเสียค่าบริการสมัครสมาชิก แล้วจึงจะสามารถรับชมผ่านทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังสามารถดาวน์โหลดมารับชมโดยไม่ต้องเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตก็ได้

[4] เว็บตูน หมายถึง การ์ตูนหรือนิยายภาพที่เผยแพร่ผ่านช่องทางดิจิทัลออนไลน์ เป็นเทคโนโลยีที่กลายมาเป็นแพลตฟอร์มความบันเทิงช่องทางหนึ่ง ซึ่งถูกออกแบบไว้ให้เหมาะสำหรับการอ่านบนคอมพิวเตอร์ ที่พัฒนามาจากเดิมก็คือการสแกนการ์ตูนเล่มแล้วแปลงให้เป็นไฟล์ดิจิทัล จากนั้นจึงเริ่มมีการสร้างคอนเทนต์มังฮวาสำหรับเผยแพร่ในเว็บเพจโดยตรงซึ่งมีลักษณะเหมือนการเปิดหน้าหนังสือตามปกติ จนปี 2004 จึงมีการพัฒนารูปแบบให้อ่านบนสมาร์ทโฟนด้วยวิธีการอ่านแบบเลื่อนจากบนลงล่างซึ่งเป็นรูปแบบที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน

เนื้อหาของละครซีรีส์เรื่อง *มัธยมซอมบี้* เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับครูสอนวิทยาศาสตร์ที่ต้องการตอบโต้พฤติกรรมการข่มเหงรังแก (bullying) ที่เกิดขึ้นกับลูกชายตน และความอยุติธรรมที่ตนเองได้รับจากผู้มีอำนาจมากกว่า จึงทดลองสร้างไวรัสซึ่งทำให้คนกลายเป็นซอมบี้ บังเอิญที่มีเด็กนักเรียนหญิงถูกหนูทดลองไวรัสชนิดนี้กัด ทำให้ไวรัสแพร่กระจาย เด็กนักเรียน ครู และประชาชนกลายเป็นซอมบี้ นักเรียนที่รอดชีวิตอยู่ในโรงเรียนมัธยมแห่งนี้ถูกตัดขาดจากโลกภายนอก และจำเป็นต้องเอาตัวรอดจากการกลายเป็นซอมบี้ เนื้อหาของเรื่องสะท้อนให้เห็นถึงมิตรภาพ ความเสียสละ และความเห็นแก่ตัว อันเป็นธาตุแท้ของมนุษย์แต่ละคน

ภาพที่ 1 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ละครซีรีส์เรื่อง *All of Us Are Dead* ฉบับเกาหลี
ที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/All_of_Us_Are_Dead

ภาพที่ 2 เว็บตูนเรื่อง *Now at Our School*

ที่มา: https://www.kzabs.com/wp-content/uploads/2022/01/Now-at-Our-School-Webtoon.jpg

ซอมบี้ในเรื่อง *มัธยมซอมบี้* เป็นผลผลิตของมนุษย์ กล่าวคือ เกิดจากเชื้อไวรัสที่มนุษย์ได้สร้างขึ้น เพื่อตอบโต้ความอยุติธรรมที่ตนได้รับจากสังคมรอบข้าง อียองซานซึ่งจบปริญญาเอกด้านชีววิทยาจากสหรัฐอเมริกา และเคยเป็นนักวิจัยในบริษัทผลิตยา ต่อมาได้ลาออกมาเป็นครูสอนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมฮโยซัน สร้างไวรัสที่เขาตั้งชื่อว่า “โยนาส” ขึ้น เนื่องจากลูกชายของเขาอีจินซู ถูกนักเรียนอันธพาลรังแกมาเป็นเวลานาน แม้จะย้ายโรงเรียนแต่ก็ถูกตามมาระราน จนจินซูคิดฆ่าตัวตาย ส่วนผู้มีอำนาจในโรงเรียนก็มองเรื่องนี้ว่าเป็นการหยอกเล่นกันของนักเรียน ทำให้ตำรวจไม่สามารถจับกุมได้

บยองซาน ตอนนั้นผมถึงได้รู้ว่านี่คือระบอบการใช้ความรุนแรง คนที่ไม่สลักสำคัญอย่างผม ไม่สามารถเปลี่ยนระบบนั้นได้ ผมจึงตัดสินใจเปลี่ยนแปลงลูกชายผม ผมแค่หวังไม่ให้เขาตาย ผมไม่อยากให้เขาคิดฆ่าตัวตายอีก

ซ็องแจอิก (ตำรวจสืบสวน) คุณสร้างสัตว์ประหลาดขึ้นมา

บยองซาน ผมอยากช่วยเขา แม้จะต้องทำแบบนั้น แทนที่จะต้องตายในคราบมนุษย์ ผมอยากให้เขาอยู่รอด แม้ต้องกลายเป็นสัตว์ประหลาด

แจอิก ไม่รู้หรือไงว่าสัตว์ประหลาดกำลังฆ่าคนอื่นตายหมด

บยองซาน ตายหมดแล้วยังไง คนพวกนั้นต่างก็เป็นผู้สมรู้ร่วมคิด ใครเป็นคนสร้างโลกแบบนี้ล่ะ ถ้าเมินเฉยกับการใช้ความรุนแรงเพียงเล็กน้อย สุดท้ายโลกก็จะถูกความรุนแรงครอบงำ ผมเตือนเป็นร้อยหนแล้วแต่ไม่มีใครฟังเลย

(*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 4)

สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับความเป็นซอมบี้ในละครซีรีส์เรื่องนี้คือ การกลายพันธุ์ของซอมบี้ ซึ่งส่งผลให้ลักษณะภายนอกของผู้ติดเชื้อดูเหมือนคนปกติมากกว่าซอมบี้ทั่วไป มีลักษณะครึ่งคนครึ่งซอมบี้ การกลายพันธุ์นี้เป็นผลมาจากการที่เชื้อไวรัสไปเจอกับแอนตี้บอดี้ จนทำให้ไวรัสเกิดการเรียนรู้และพัฒนา สามารถแฝงตัวอยู่ใน RNA ของเซลล์ หากเผยตัวออกมาก็จะตรวจพบ แต่ถ้าซ่อนตัวก็ตรวจไม่พบเชื้อ (*มัธยมวัยรุ่น* ตอนที่ 5 และ 9) ส่วนคุณลักษณะอื่นของซอมบี้พันธุ์ใหม่ก็เหมือนซอมบี้ทั่วไปในเรื่องนี้ที่ไวต่อเสียงและสามารถออกล่าได้ทั้งกลางวันกลางคืน ระดับเสียงจะมีผลต่อโสตประสาทของซอมบี้ เช่น กลัวเสียงฟ้าร้อง มีการทดลองในเรื่องนี้พบว่าซอมบี้เหล่านี้มีปฏิกิริยาตอบสนองที่ระดับความถี่เสียง 24 กิโลเฮิรตซ์ จึงมีการวางแผนใช้โดรนปล่อยคลื่นเสียงล่อให้ซอมบี้มารวมตัวกันแล้วทิ้งระเบิดทำลายเพื่อกำจัด

ในแง่เนื้อหาละครแนวการก้าวพ้นวัย (coming-of-age) ซอมบี้พันธุ์ใหม่ซึ่งมีลักษณะครึ่งคนครึ่งซอมบี้นี้สามารถตีความได้ว่าเป็นสัญญะของความเป็นวัยรุ่นที่ไม่ใช่ทั้งเด็กและผู้ใหญ่นั่นเอง เป็น “คนที่ไม่เข้าพวก” ซึ่งต้องการเพื่อน มิตรภาพ ความรัก ความเข้าอกเข้าใจ โดยเฉพาะจากกลุ่ม “คนที่ไม่เข้าพวก” ด้วยกันเอง ประเด็นเหล่านี้ล้วนเป็นแนวคิดที่แทรกอยู่ในละครเรื่องนี้ตลอดเวลา หรือที่ปรากฏในคำพูดของนัมอนโจ ตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่รอดชีวิตและรู้สึกสิ้นหวังกับรัฐที่ไม่ยอมช่วยเหลือพวกเธอ ในฉากที่ถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐสอบสวนเกี่ยวกับพฤติกรรมของอีบยองซานว่า “หนูจะไม่ขอให้พวกผู้ใหญ่ช่วยอะไรอีกแล้วค่ะ เพราะฉะนั้นอย่ามาขอความร่วมมืออะไรจากหนูเลยค่ะ” (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 12) รวมทั้งพฤติกรรมของตัวละครชเวนัมรา ซึ่งเป็นหัวหน้าห้องที่เย็นชาไม่มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน แต่เมื่อต้องมาหลบภัยจากการคุกคามของซอมบี้ร่วมกับเพื่อน ก็ทำให้เกิดความเข้าอกเข้าใจกัน ยิ่งเมื่อเธอถูกกัดกลายเป็นซอมบี้พันธุ์ใหม่ เธอได้เรียนรู้ถึงมิตรภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้เปิดใจพูดคุยกับเพื่อน ๆ รอบกองไฟ ทำให้เธอกลับมาก่อกองไฟรอคอยเพื่อนอยู่บนดาดฟ้าของโรงเรียนในตอนจบของเรื่อง

ภาพสะท้อนแนวคิดเรื่อง *ฮัน* ในละครซีรีส์ มัธยมซอมบี้

แนวคิดเรื่อง *ฮัน* ปรากฏชัดเจนในละครซีรีส์เรื่อง *มัธยมซอมบี้* ผ่านแนวคิดต่าง ๆ รวมทั้งพฤติกรรม ของตัวละครในเรื่อง เจตนาในการสื่อสารแนวคิดเรื่อง ฮัน อาจพิจารณาได้จากแนวเรื่องนำ (leitmotif) ที่ปรากฏซ้ำ ๆ ในตอนต้นเรื่อง[5] ซึ่งสะท้อนถึงสำนึกชาตินิยมทางชาติพันธุ์ (ethnic nationalism) อันเป็นอุดมการณ์ทางการเมืองของเกาหลี ได้แก่ การอ้างถึงทำนองเพลงออลด์แลงซายน์ (Auld Lang Syne) ทำนองเพลงนี้ถูกนำมาใช้เป็นทำนองเก่าของเพลงชาติเกาหลีใต้ที่เรียกว่า แอกุกกา (Aegukga; 애국가) หรือเพลงรักชาติ (The Patriot Song)[6] เพื่อใช้ขับร้องขอพรให้ได้รับอิสรภาพในช่วงที่เกาหลีถูกปกครองอยู่ภายใต้อาณานิคมของญี่ปุ่น

การอ้างถึงทำนองเพลงออลด์แลงซายน์หรือเพลงแอกุกกาปรากฏในช่วงต้นของเรื่องถึง 3 ครั้ง ครั้งแรกปรากฏในตอนที่ 1 เป็นฉากที่อีชองซาน ฮันกยองซู นัมอนโจ และยูนอีซักชวนกันไปกินไก่ทอดร้านแม่ของชองซานหลังเลิกเรียน กยองซูผิวปากเพลงนี้ระหว่างเดินออกจากโรงเรียน ส่วนครั้ง

[5] แนวเรื่องนำ (leitmotif) หมายถึง คำ วลี สถานการณ์ แนวคิด แก่นเรื่อง หรือจินตภาพที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในงานวรรณกรรม (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2560, p. 286)

[6] เชื่อกันว่าคำร้องของเพลงแอกุกกาถูกแต่งขึ้นในปี ค.ศ. 1896 และได้ยืมทำนองเพลงออลด์แลงซายน์ของชาวสก็อตมาใช้ จนกระทั่งปี 1936 จึงมีการแต่งทำนองใหม่โดยอันอิกแท (Ahn Eak-tai, 1906-1965) (https://sites.google.com/site/thanut0020/home/phelng-chati-keahli; https://en.wikipedia.org/wiki/Ahn_Eak-tai)

ที่ 2 และ 3 ปรากฏในตอนที่ 3 เป็นฉากที่กยองซูซึ่งมีรอยแผลจากการทุ่มคอมพิวเตอร์เข้าใส่ซอมบี้เพื่อช่วยเหลือกลุ่มเพื่อนและมีเลือดกำเดาไหลเนื่องจากอุบัติเหตุถูกเพื่อนเหวี่ยงไม้มาโดน กลับถูกระแวงว่าเป็นรอยซอมบี้กัด จึงกักตัวเองอยู่ในห้องอัดเสียง เมื่อครบเวลาที่ควรกักตัวเอง ชองซานได้มาเคาะประตูเรียกพร้อมทั้งผิวปากเพลงแอกุกกาด้วยกันกับชองซาน อย่างไรก็ตาม ชองซานยังไม่ยอมออกจากห้องกักตัว ครูพัคซอนฮวา ซึ่งเป็นครูประจำชั้น จึงให้อีนายอนซึ่งรังเกียจกยองซูและกล่าวหาว่าเขาถูกซอมบี้กัดเข้าไปขอโทษและตามกยองซูออกมา ก่อนเข้าไปในห้องอัดเสียง นายอนเอาผ้าเช็ดหน้าเช็ดเลือดจากปลายไม้ที่ได้แทงซอมบี้ เมื่อเข้าไปในห้อง นายอนได้แกล้งใช้ผ้าเช็ดหน้าเปื้อนเลือดซอมบี้ซับแผลที่แขนกยองซู ทำให้กยองซูติดเชื้อ เมื่อกยองซูกลายร่าง ชองซานจึงโหนตัวอยู่ตรงหน้าต่างแล้วผิวปากเพลงแอกุกกาอีกครั้งเพื่อล่อซอมบี้กยองซู จนทำให้กยองซูตกลงไปชั้นล่าง การอ้างถึงเพลงแอกุกกาในเรื่องนี้จึงเป็นการระบุนัยยะของเรื่องที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กับบริบททางสังคมเกาหลีอย่างตรงไปตรงมา ดังนั้น การทำความเข้าใจนัยยะของละครซีรีส์เรื่องนี้จึงจำเป็นต้องเข้าใจบริบททางสังคมของประเทศเกาหลีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และแนวคิดเรื่อง *ฮัน* ก็เป็นแนวคิดหนึ่งที่สามารถนำมาทำความเข้าใจความหมายของละครซีรีส์เรื่องนี้ได้

จากการศึกษาพบว่า แนวคิดเรื่อง *ฮัน* ที่สะท้อนในละครซีรีส์เรื่อง *มัธยมซอมบี้* มีทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยแสดงออกมาในประเด็นแนวคิดเกี่ยวกับความคับแค้นใจ ความหวัง และมิตรภาพ

- <u>ความคับแค้นใจ</u>

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ไวรัสโยนาสที่ทำให้เกิดซอมบี้ในเรื่องนี้เป็นฝีมือของมนุษย์ ซึ่งมุ่งตอบโต้ความอยุติธรรมที่ได้รับ จึงอาจกล่าวได้ว่า ซอมบี้ในเรื่องนี้เป็นสัญญะของการตอบโต้ความอยุติธรรมเป็นผลมาจากความคับแค้นใจที่ถูกข่มเหง ต้นเหตุแห่งความคับแค้นใจนี้มีที่มาจากปัญหาการระรานรังแกกัน (bullying) ในสถานศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาสังคมที่พบในหลายประเทศรวมทั้งเกาหลีใต้ จากการสำรวจของกระทรวงศึกษาธิการของประเทศเกาหลีใต้ พบว่า 1 ใน 10 ของนักเรียนที่เป็นเหยื่อนั้นถูกกลั่นแกล้งโดยเพื่อนร่วมห้อง ลักษณะการกลั่นแกล้งกันมีตั้งแต่ด่าทอ ไถเงิน ทำลายของใช้ส่วนตัว จนถึงทำร้ายร่างกาย บางกรณีผู้กระทำก็เจตนาให้ถึงชีวิตเลยก็มี ทำให้เหยื่อมองโรงเรียนว่าเป็นฝันร้าย และบางคนถึงขั้นยอมจบชีวิตตัวเอง (ดู เกษตรชัย และหีม, 2554; 김냥이, 2018; พี่ไพร, 2564; จักรกริช สังขมณี, 2565) ลักษณะของการรังแกกันที่พบในละครเรื่องนี้มีทั้งการรังแกทางร่างกาย ทางวาจา ทางสังคม และทางไซเบอร์เป็นต้นว่า อีจินซู ลูกชายของครูอีบยองซานถูกซ็อนมย็องฮวานกับยูนควีนัมทำร้ายร่างกายเป็นประจำจนจินซูต้องย้ายโรงเรียนหนี แต่ก็ยังโดนตามไประรานทำร้าย ฮันกยองซูถูกอีนายอนพูดจาดูถูกหาว่าเป็นพวกปรสิตหรือชนชั้นต่ำ ชเวนัมราถูกทำให้รู้สึกแปลกแยกและปลีกตัวไม่พูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นอันเป็นผลมาจากการที่เธอเรียนเก่งและฐานะทาง

ครอบครัวดี มินอึนจีถูกมย็องฮวานกับควีนัมล่วงละเมิดทางเพศโดยบังคับให้คิมชอลซู เพื่อนชายที่มาหลงรักอึนจีถ่ายภาพเปลือยของเธอแล้วขู่เอาไปลงในสื่อสังคมออนไลน์

ที่อาคารของโรงเรียนมัธยมฮโยซันนี้ มีป้ายคำขวัญของโรงเรียนติดอยู่ภายนอกเช่นข้อความว่า “การศึกษาที่เหมาะสมเสริมสร้างคนให้เป็นคนดี” (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 7) หรือ “การศึกษาที่อบอุ่นและช่วยเสริมพลังชีวิต” (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 8) อย่างไรก็ตาม โรงเรียนซึ่งควรจะเป็นสถานที่ปลอดภัยกลับกลายเป็น “นรก” ในสายตานักเรียนบางคน ดังที่อึนจีพูดกับชอลซูซึ่งมาปลอบเธอไม่ให้กระโดดตึกว่า “เราถูกแบ่งแยกอีกแล้วสินะ ที่นี่ก็ยังคงเป็นนรก ฉันอยากให้ทุกคนตายไปซะ” (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 2) ครูซึ่งควรเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการปัญหาพฤติกรรมการรังแกกันในสถานศึกษากลับเพิกเฉย เช่นคำพูดของครูที่ไม่ใส่ใจปัญหาของอึนจีว่า “เพราะเธอมันซื่อบื้อ ถึงได้ถูกรังแกไง” (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 7) “พวกเขาก็มีเหตุผลที่ต้องรังแกเธอไม่ใช่หรือ” (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 8) ทำให้อึนจีเก็บความคับแค้นใจนี้ไว้เป็นความมุ่งทำลายล้าง ซึ่งเธอได้ “ระเบิด” มันออกมาหลังจากที่เธอถูกซอมบี้กัดแล้วเธอกลายเป็น “ซอมบี้พันธุ์ใหม่” เธอได้แก้แค้นหรือระบายความคับแค้นใจด้วยการกัดครูที่พูดซ้ำเติมปัญหาของเธอ ซึ่งอึนจีไปพบครูคนนี้ซ่อนตัวอยู่ในห้อง ยิ่งกว่านั้น เธอยังได้จุดไฟเผาโรงเรียนตามที่เธอเคยปรารภกับชอลซู และเมื่ออึนจีได้มาอยู่ที่ศูนย์กักกัน เธอได้พบชอลซู เธอได้กัดชอลซูจนเธอถูกจับตัวมาเพื่อการวิจัยของเจ้าหน้าที่รัฐ

ความน่าสนใจเกี่ยวกับการนำเสนอประเด็นปัญหาการรังแกกันในโรงเรียนในละครซีรีส์เรื่องนี้อยู่ที่ไม่ได้นำเสนอเพียงแง่มุมเดียว ตัวละครฝ่ายปฏิปักษ์บางตัวซึ่งถูกมองว่าเป็นตัวร้ายของเรื่องอย่างยุนควีนัมและอีนายอนก็มีมิติที่น่าเห็นใจแฝงอยู่ด้วย ยุนควีนัมเป็นหนึ่งในกลุ่มนักเรียนอันธพาลที่รังแกจินซูกับอึนจี กระนั้นตัวควีนัมเองก็คับแค้นใจจากการถูกกดขี่หยามหมิ่นจากมย็องฮวานผู้เป็นหัวหน้าแก๊งอันธพาลนี้ เมื่อควีนัมซึ่งไปหลบภัยซอมบี้อยู่ในห้องครูใหญ่ แล้วถูกครูใหญ่เอาเปรียบบังคับให้เขาไปเอารถยนต์มาให้ เขาจึงตอบโต้อำนาจของครูใหญ่ด้วยการขัดขืนคำสั่งและจับครูใหญ่มัดมือไพล่หลัง อีชองซานมาพบเข้าจึงบอกให้ควีนัมปล่อยครูใหญ่ ชองซานถ่ายคลิปเพื่อใช้เป็นหลักฐานฟ้องตำรวจ และยังพูดเหยียดหยามควีนัมว่า

> ชองซาน เลิกทำเรื่องเลว ๆ ได้แล้ว คิดว่าทำเป็นแข็งแกร่งแล้วใคร ๆ จะยอมรับเหรอ ... นายมันก็แค่ลิ่วล้อที่ตามตูดพวกหัวโจกไปตลอดชีวิต ไอ้ขี้แพ้ชั้นต่ำ

ควีนัมจึงใช้มีดปาดคอครูใหญ่ตายเพื่อแสดงอำนาจที่เหนือกว่า

> ควีนัม แบบนี้แล้วฉันยังขี้แพ้อยู่ไหม ว่าไงล่ะ ใครไม่เชื่อฟังฉันต้องตายหมด ส่งมือถือมา
>
> (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 4)

ควีนัมกล่าวหาชองซานว่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้เขาต้องฆ่าครูใหญ่ เพราะมาดูหมิ่นศักดิ์ศรีของเขา การต่อสู้กันระหว่างควีนัมกับชองซานทำให้ควีนัมต้องตาบอดและถูกซอมบี้กัด เนื่องจากชองซานได้ใช้โทรศัพท์มือถือปักเข้าที่ตาซ้ายของควีนัม แล้วผลักควีนัมไปให้ซอมบี้กัด ควีนัมกลายเป็น “ซอมบี้พันธุ์ใหม่” แรงอาฆาตแค้นของควีนัมส่งผลให้เขาตามล่าหาตัวชองซาน ระหว่างการตามล่านี้ ควีนัมได้เจอลูกพี่มย็องฮวาน ซึ่งยังแสดงท่าทีข่มเหง รวมทั้งบังคับให้เขาไปล่อซอมบี้ ควีนัมจึงหักข้อมือมย็องฮวานแล้วให้ฝูงซอมบี้มารุมกัด จากกรณีของตัวละครควีนัม เห็นได้ว่าความคับแค้นใจเกิดจากการถูกกดขี่ข่มเหงและดูหมิ่นศักดิ์ศรี ส่วนตัวละครอีนายอนก็ถูกแสดงให้เห็นว่าการที่เธอมักใช้คำพูดเหยียดหยามคนอื่น และที่เลวร้ายที่สุดคือทำให้กยองซูต้องติดเชื้อกลายเป็นซอมบี้ด้วยการเอาผ้าเปื้อนเลือดติดเชื้อไปเช็ดแผลกยองซู มีสาเหตุมาจากเธอถูกละเลยจากเพื่อน ๆ และยังโดนแรงกดดันจากทางบ้านที่ตั้งความหวังกับการเรียนของเธอ หรือแม้กระทั่งตัวคิมชอลซูที่หนีเอาตัวรอดขึ้นเฮลิคอปเตอร์ไปเพียงคนเดียว โดยแจ้งเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีเพื่อนคนใดเหลือรอดชีวิต ก็ถูกนำเสนอว่าเป็นคนอ่อนแอ มักถูกรังแกและถูกบังคับให้ถ่ายคลิปเปลือยอึนจี ตัวละครเหล่านี้จึงเป็นทั้ง “เหยื่อ” (victim) และผู้กระทำ (perpetrator)

การนำเสนอภาพตัวละครปฏิปักษ์อย่างควีนัม นายอน และชอลซูทั้งด้านบวกและลบนี้สะท้อนนัยยะว่าความรุนแรงไม่มีพรมแดนหรือเส้นแบ่งที่ชัดเจนตายตัว ไม่ได้แบ่งแยกภาพขาว-ดำออกจากกัน พฤติกรรมรุนแรงของตัวละครเหล่านี้สะท้อนสภาวะที่วิกเตอร์ เทอร์เนอร์ (Victor Turner, 1995) นักมานุษยวิทยาชาว สก็อต เรียกว่าเป็น “สภาวะกำกวม” (liminality) เป็นภาวะแห่งการเปลี่ยนผ่านสอดคล้องกับเนื้อหาของละครแนวการก้าวพ้นวัย (coming-of-age) รวมถึงภาวะแห่งความเป็นซอมบี้ซึ่งคาบเกี่ยวระหว่างความมีชีวิตกับความไร้ชีวิตของ “ศพเดินได้” และโดยเฉพาะ “ซอมบี้พันธุ์ใหม่” ที่ไม่สามารถจำแนกได้ว่าคือคนหรือซอมบี้กันแน่

นอกจากพฤติกรรมการรังแกกันแล้ว ความคับแค้นใจของตัวละครในเรื่องยังมีที่มาจากการถูกเพิกเฉยจากการบริหารจัดการของผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า ไม่ว่าจะจากครู ผู้บริหารโรงเรียน หรือเจ้าหน้าที่รัฐ ในกรณีของครูอีบยองซาน อีจินซู และมินอึนจี จะเห็นได้ว่าตัวละครเหล่านี้ไม่ได้รับความเป็นธรรมเพราะครูและผู้บริหารโรงเรียนมองว่าการกลั่นแกล้งกันเป็นเรื่องธรรมดาของเด็ก ๆ ครูใหญ่ไม่ต้องการให้ปัญหานี้อื้อฉาวไปเนื่องจากเกรงว่าจะมีผลต่อการประเมินโรงเรียน (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 1 และ 4) ส่วนการเพิกเฉยจากภาครัฐถูกสะท้อนออกมาอย่างตรงไปตรงมาในบทสนทนาของตัวละคร ดังจะเห็นได้จากฉากที่คิมจีมินระบายความคับแค้นใจหลังจากที่เห็นผ่านโดรนว่าพ่อแม่ตนกลายเป็นซอมบี้เพราะจะมาช่วยเหลือตน ขณะที่ไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐจากหน่วยงานใดมาช่วยเหลือเลย เธอจึงใช้กล้องถ่ายตนเองโดยพูดว่า

จีมิน แม่กับพ่อมาถึงหน้าโรงเรียนเพื่อช่วยหนู แต่ตำรวจหรือดับเพลิง ไม่มีใครมาเลย ถ้าหลังจากนี้มีใครเห็นวิดีโอนี้ช่วยลงโทษผู้เกี่ยวข้องด้วย ทุกคนทอดทิ้งเรา แม่คะ พ่อคะ หนูจะต้องรอดเพื่อแก้แค้น หนูจะแก้แค้นพวกซอมบี้ด้วย หนูจะแก้แค้นทุกคน

(*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 6)

ท่ามกลางหายนะภัยซอมบี้ นักเรียนพยายามขอความช่วยเหลือผ่านช่องทางต่าง ๆ แต่ทางรัฐกลับตัดสัญญาณทั้งโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต และเมื่อศูนย์กักกันได้ส่งเจ้าหน้าที่มาหาข้อมูลจากโน้ตบุ๊กของอีบยองซานที่โรงเรียน ได้พบเด็กนักเรียนที่รอดชีวิตอยู่บนดาดฟ้า กำลังจะช่วยเหลือนำขึ้นเฮลิคอปเตอร์ ทว่าในเวลาเดียวกันนั้นเอง ที่ศูนย์กักกัน ซอมบี้พันธุ์ใหม่อึนจีได้กัดชอลซู ผู้บัญชาการได้รับรายงานว่าแม้จะติดเชื้อ แต่อาจจะไม่แสดงอาการ ทำให้แยกไม่ออกระหว่างคนปกติกับผู้ติดเชื้อ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อ ผู้บัญชาการจึงจำต้องสั่งยกเลิกการช่วยเหลือเด็กนักเรียนบนดาดฟ้าเหล่านั้น ซึ่งทำให้นักเรียนเหล่านี้สูญสิ้นความหวัง “คงไม่มีใครมาช่วยเหลืออีกแล้ว” (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 6) และในคำพูดของชเวนัมราซึ่งเป็นซอมบี้พันธุ์ใหม่ตอนท้ายเรื่องว่า

นัมรา พวกทหารก็เห็นพวกเราแต่ไม่ช่วย แถมยังทิ้งระเบิดใส่ พวกเขาอยากให้เราตายหรือเปล่า ... ฉันว่าน่าจะเป็นเพราะฉันนะ เพราะเราอยู่กับพวกซอมบี้ พวกเธอคงเป็นเหมือนฉันที่ไม่ใช่ซอมบี้แต่ก็ไม่ใช่มนุษย์

(*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 12)

เห็นได้ว่าปัญหาสังคมต่าง ๆ ถูกกดทับด้วยการเพิกเฉยซึ่งสะท้อนภาพปัญหาเยาวชนในสังคมเกาหลี ตลอดจนยังชวนให้นึกถึงเหตุการณ์เรือเซวอลล่มเมื่อปี 2014 ซึ่งทำให้มีผู้เสียชีวิต 304 คน และผู้เสียชีวิตจำนวนมากเป็นเด็กนักเรียนที่กำลังเดินทางไปทัศนศึกษา[7] ความล้มเหลวของการบริหาร

[7] เหตุการณ์เรือเซวอลอับปางเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2557 จากคำสารภาพของกัปตันเรือ เขาได้ละทิ้งหน้าที่ปล่อยให้ผู้ช่วยซึ่งมีประสบการณ์น้อยมาบังคับเรือฝ่าคลื่นลมแรงจนนำไปสู่โศกนาฏกรรมทางทะเล อีกทั้งเมื่อเรือเริ่มอับปาง กัปตันยังไม่ยอมตัดสินใจให้ผู้โดยสารอพยพจากเรืออย่างทันท่วงที ทั้งนี้ กัปตันและผู้ช่วยอยู่ในกลุ่มแรก ๆ ที่อพยพหนีตายก่อนที่เรือจะจม ทิ้งผู้โดยสารหลายร้อยชีวิตไว้บนเรือ (KomChadLuek Online, 2562) นอกจากนี้ การอับปางของเรือลำนี้ยังมีสาเหตุจากตัวเรือที่ไม่ได้มาตรฐาน การบรรทุกน้ำหนักเกิน ความเห็นแก่ตัวของบริษัทเดินเรือ รวมทั้งสังคมยังวิพากษ์วิจารณ์การบริหารจัดการของภาครัฐที่มีต่อเหตุการณ์นี้ด้วย (เกรียงไกร เรืองทรัพย์เดช, 2565)

จัดการปัญหานี้ส่งผลกระทบต่อเยาวชนโดยตรง ดังที่มีผู้แสดงความเห็นเปรียบเทียบความสอดคล้องของละครซีรีส์เรื่องนี้กับเหตุการณ์เรือเซวอลล่มว่า

> การเลือกให้จุดเริ่มต้นของเรื่องที่ทุกคนในเมืองกลายเป็นซอมบี้เกิดขึ้นจากเรื่องที่ดูเหมือนจะเล็ก ๆ ที่ผู้ที่อยู่ในอำนาจมองข้าม ซุกไว้ใต้พรมเพื่อรักษาหน้าและตำแหน่งของตัวเอง คล้ายกับเหตุการณ์เรือเซวอลล่มตรงที่มันเริ่มต้นมาจากความเพิกเฉยเช่นกัน เริ่มมาตั้งแต่การผ่านใบอนุญาตทั้งที่เรือได้ถูกนำมาดัดแปลงอย่างผิดกฎหมาย เพื่อสามารถขนส่งสินค้าได้มากขึ้น และเรือก็ไม่ได้รับการตรวจสอบความปลอดภัยอย่างเคร่งครัดอีกด้วย ความเพิกเฉยที่เป็นต้นเหตุของโศกนาฏกรรมเรือเซวอลก็เหมือนกับที่ตอนครูวิทยาศาสตร์พยายามเรียกร้องความเป็นธรรมให้กับลูกของตนที่โดนทำร้าย แต่กลับโดนเมิน หลายคนมองว่ามันเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่เรื่องที่ถูกมองว่าเป็นปัญหาเล็กน้อยกลับส่งผลมหาศาล ... หรือการที่ยามชายฝั่งเลือกช่วยแต่นักเรียนที่กระโดดลงมาในน้ำจนมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากทั้งประชาชนและผู้รอดชีวิตถึงการช่วยเหลือที่ล่าช้าและทำไม่เต็มที่ ทำให้มีหลายคนที่เชื่อคำสั่งแรกให้รอความช่วยเหลือจมไปพร้อมเรือ เช่น ผู้รอดชีวิตด้วยการกู้ภัยทางเฮลิคอปเตอร์ที่ออกมาพูดว่าหากมีแค่สักคนหย่อนเชือกไปให้เด็กที่ติดอยู่ในเรือเกาะปีนออกมาคงจะมีผู้รอดชีวิตมากกว่านี้ ก็ชวนในนึกถึงฉากที่มีเฮลิคอปเตอร์เข้ามาถึงโรงเรียน แต่กลับทิ้งกลุ่มนักเรียนไว้เพราะกลัวการติดเชื้อ
>
> (วาดฝัน, 2565)

เด็กนักเรียนในละครต่างต้องดิ้นรนเอาชีวิตรอดด้วยตัวเองโดยปราศจากความช่วยเหลือจากโลกภายนอก เช่นเดียวกับนักเรียนบนเรือเซวอล ความคับแค้นใจของสังคมจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงได้ถูกถ่ายทอดมาเป็นความคับแค้นใจของตัวละครนักเรียนมัธยมในซีรีส์เรื่องนี้ จึงกล่าวได้ว่า ความคับแค้นใจเป็นองค์ประกอบหลักในการนำเสนอแนวคิด *ฮัน* ของละครซีรีส์เรื่องนี้ เป็นต้นเหตุแห่งปมปัญหาของเรื่อง ความคับแค้นใจในเรื่องนี้สะท้อนความเป็นจริงในสังคมเกาหลีออกมาอย่างเด่นชัด เป็นการดึงเอาความรู้สึกของสังคมมาฉายภาพอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อย้ำเตือนไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นอีก

- <u>ความหวัง</u>

จากการศึกษาละครซีรีส์เรื่อง *มัธยมซอมบี้* พบว่า ความคับแค้นใจที่เกิดขึ้นในเรื่องได้แปรเปลี่ยนออกมาในรูปความหวังด้วย นั่นคือ เมื่อตัวละครเผชิญกับภาวะวิกฤติระหว่างความเป็นความตาย ละครได้ฉายภาพให้เห็นว่า ตัวละครเหล่านี้มีความมุ่งมั่นที่จะรอดหรือมุ่งมั่นที่จะไปให้ถึงสิ่งที่ตนปรารถนา ซึ่งบางครั้งอาจจะเป็นการชดเชยแก้ไขปมในจิตใจ ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิต หรือแม้กระทั่งการแก้แค้น กล่าวได้ว่า ความหวังในซีรีส์เรื่องนี้ถูกแสดงออกมาใน 2 ลักษณะ ได้แก่ ความมุ่งมั่นที่จะรอดชีวิตกับความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขสิ่งที่ติดค้างอยู่ในจิตใจ

ความมุ่งมั่นที่จะรอดชีวิตจากภัยคุกคามซอมบี้เห็นได้ชัดเจนจากการกระทำและคำพูดของตัวละครตลอดทั้งเรื่อง เป้าหมายของเรื่องก็คือการรอดชีวิตจากภัยซอมบี้ ดังนั้น ทุกเหตุการณ์จึงมุ่งไปสู่เป้าหมายของเรื่องว่าทำอย่างไรตัวละครจึงจะมีชีวิตรอดได้ หากตัวละครใดไม่สามารถไปถึงเป้าหมายได้ก็ต้องกลายเป็นซอมบี้ ขณะที่ตกอยู่ในภยันตราย ตัวละครต่างหาหนทางที่จะรอดชีวิตจากการคุกคามด้วยวิธีการหลบซ่อนตัว การหนี การต่อสู้ การคิดวางแผนหาทางหนีทีไล่ที่จะรอดพ้นภัย เช่น การค้นหาโทรศัพท์เพื่อใช้ติดต่อกับโลกภายนอก การส่งโดรนบินค้นหาเพื่อนและดูความเคลื่อนไหวภายนอก การหาอุปกรณ์มาสร้างเป็นเกราะป้องกันยามที่ต้องหนีออกจากที่หลบซ่อน ในทางกลับกันตัวละครก็ต้องเผชิญกับความสิ้นหวังหรืออุปสรรคต่าง ๆ นานาระหว่างทางด้วยเช่นกัน อย่างเช่น เมื่อหาโทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์ได้ แต่รัฐบาลก็ตัดสัญญาณโทรศัพท์และไวไฟ หรือเมื่อเด็กนักเรียนที่เหลือรอดกำลังจะขึ้นเฮลิคอปเตอร์ แต่ก็มีคำสั่งจากผู้บัญชาการให้ยกเลิกการช่วยเหลือเด็กนักเรียนเหล่านี้ เพราะไม่แน่ใจว่าติดเชื้อหรือเปล่า รวมทั้งยังกำชับว่าถ้าขัดขืนให้ยิงทิ้งได้ ทำให้นักเรียนเหล่านี้รู้สึกสิ้นหวังว่า “คงไม่มีใครมาช่วยเหลืออีกแล้ว” (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 9)

จากบทสนทนาของตัวละคร ทำให้เห็นความพยายามสื่อสารสัญญะการใช้ตัวละครวัยรุ่นในเรื่องที่สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องความหวังอย่างตรงไปตรงมา ดังบทสนทนาของนักเรียนที่ซ่อนตัวอยู่ในห้องเรียนว่า

นัมรา	บางประเทศเศร้ากว่า เวลาที่ผู้ใหญ่ตาย บางประเทศเศร้ากว่า เวลาที่เด็กตาย
แดซู	หมายความว่าอะไร
จุนยอง	การที่เด็กตายแปลว่าความหวังหายไป ส่วนการที่ผู้ใหญ่ตายแปลว่าความรู้หายไป ความหวังกับความรู้อยู่ที่เราจะคิดว่าอันไหนสำคัญกว่ากัน

นัมรา พวก ฮ. ที่บินอยู่คงไม่มาช่วยเรา เพราะเราไม่ใช่คนสำคัญ เป็นแค่นักเรียน

(*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 5)

แม้บทสนทนานี้กำลังสื่อนัยยะถึงเหตุการณ์เรือเซวอลล่ม ถึงกระนั้นการเลือกใช้ตัวละครวัยรุ่นมาดำเนินเรื่องแสดงถึงความพยายามให้สังคมเห็นความสำคัญของผู้ที่เป็น “ความหวัง” ของสังคมด้วย เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนผ่านจากเด็กสู่ผู้ใหญ่ เป็นวัยที่ควรถูกหล่อหลอมให้เป็นความหวังของสังคม จึงไม่ควรเพิกเฉยปล่อยให้คนกลุ่มนี้กลายเป็น “ซอมบี้” ไป

นอกจากความมุ่งมั่นที่จะรอดชีวิตจากภัยซอมบี้แล้ว ขณะเดียวกันไวรัสโยนาสที่ทำให้คนกลายเป็นซอมบี้นี้เองต่างก็มีสัญชาตญาณเอาตัวรอดเช่นเดียวกับมนุษย์ ส่งผลให้ไวรัสเกิดวิวัฒนาการจนในที่สุดก็ได้ทำให้เกิดซอมบี้พันธุ์ใหม่ ซึ่งไวรัสสามารถซ่อนตัวหรือเปิดเผยตัวอยู่ในร่างกายดังกรณีของอึนจีได้ (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 1, 2, 5 และ 10) หรือที่อีบยองซานพูดถึงการทดลองไวรัสนี้ว่า “วันที่ 26 หลังติดเชื้อ เซลล์ที่แข็งแกร่งกำลังจู่โจมเซลล์ที่อ่อนแอ แต่ละเซลล์ต่างดิ้นรนเพื่อเอาตัวรอดและกัดกินกันเอง ความมุ่งมั่นที่จะมีชีวิตอยู่ของไวรัสนี้จะกัดกินเซลล์ทุกเซลล์ภายในพริบตา ... พอมนุษย์ที่ติดเชื้อหวาดกลัวสุดขีดก็จะโจมตีฝ่ายตรงข้ามเพียงเพื่อความอยู่รอด” (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 3)

ส่วนความหวังอันเป็นความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขสิ่งที่ติดค้างอยู่ในจิตใจเห็นได้ตั้งแต่การสร้างปมปัญหาของเรื่อง นั่นคือ การที่อีบยองซานพยายามสร้างไวรัสโยนาสขึ้นมาด้วยความหวังว่าลูกชายจะไม่ตาย และสามารถเปลี่ยนแปลงให้ลูกชายเลิกคิดฆ่าตัวตาย หันมาตอบโต้กับคนที่รังแกตน (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 4) หรือในฉากที่อึนจีถูกซอมบี้รุมกัด สายตาของเธอมุ่งมั่นจะไปห้องพักครูเพื่อตามหาโทรศัพท์มือถือที่มีคลิปเปลือยของเธออยู่ จนอึนจีสามารถผละลุกจากซอมบี้ได้ (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 4) รวมถึงตัวควีนัมในฉากที่เขาถูกซอมบี้กัดเช่นเดียวกัน ควีนัมต่อสู้กับชองซานจนถูกชองซานเอาโทรศัพท์ปักเข้าที่ตา แล้วยังถูกผลักไปให้ซอมบี้กัด ควีนัมได้จ้องชองซานพร้อมแสดงความอาฆาตไว้ว่า “แกตายแน่ ฉันฆ่าแกแน่ ฉันจะฆ่าแก” (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 5)

- <u>มิตรภาพ</u>

จากการศึกษาละครซีรีส์เรื่อง *มัธยมซอมบี้* พบว่า มิตรภาพเป็นสิ่งที่ช่วยให้ปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ในเรื่องคลี่คลาย ตัวละครนักเรียนวัยรุ่นที่เหลือตอนท้ายเรื่องก็รอดชีวิตมาได้เพราะมิตรภาพ ซึ่งมิตรภาพที่พบในที่นี้สามารถแบ่งออกเป็น ความเป็นเพื่อน และความเสียสละ

ชเวนัมราเป็นตัวละครที่สะท้อนประเด็นเรื่องความเป็นเพื่อนนี้ให้เด่นชัด ตอนต้นเรื่อง นัมราเป็นคนที่ไม่มีเพื่อนคบ เนื่องจากเธอเรียนเก่ง มีฐานะทางบ้านดี และผู้ปกครองมักเข้ามาวุ่นวายในชีวิต

เธอคิดว่าที่เธอได้เป็นหัวหน้าชั้นก็เพราะผู้ปกครองบริจาคเงินให้โรงเรียน การเป็นหัวหน้าชั้นที่เพื่อน ๆ ไม่ได้ให้ความสำคัญใด ๆ ทำให้เธออยู่กับตัวเอง มีโลกส่วนตัวสูง สวมหูฟังอยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม เมื่อเธอต้องมาหลบภัยซอมบี้อยู่กับเพื่อน ๆ ทำให้เธอและเพื่อนต่างเปิดใจ ทำความเข้าใจกันมากขึ้น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อนัมราติดเชื้อกลายเป็นซอมบี้พันธุ์ใหม่ เธอต้องฝืนอดทนหิว ไม่เข้าไปกัดเพื่อน แต่กัดแขนตัวเองแทน และยังเป็นตัวช่วยให้เพื่อนได้รอดพ้นภัย เนื่องจากมีประสาทหูที่ไวกว่ามนุษย์ธรรมดา ความประทับใจที่ได้ทำความเข้าใจกันระหว่างเพื่อนทำให้ซอมบี้พันธุ์ใหม่นัมราก่อกองไฟบนดาดฟ้าโรงเรียนรอเพื่อนที่รอดชีวิตอยู่ในศูนย์กักกัน นอกจากนี้ ยังมีตัวละครอื่นที่เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน คอยช่วยเหลือกันอีกหลายตัว เช่น ตอนที่กลุ่มนักเรียนจะหาทางหนีขึ้นไปบนดาดฟ้า อนโจบอกจีมินให้จับมือกับเธอ อย่าปล่อยมือกัน (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 6)

มิตรภาพที่ยิ่งใหญ่ในเรื่องนี้ก็คือ ความเสียสละ แม้ว่าละครจะฉายให้เห็นความเห็นแก่ตัว ความเอาตัวรอดของตัวละครหลายตัว เช่น ครูใหญ่ มย็องฮวา และควีนัม แต่ก็ยังมีตัวละครอีกหลายตัวที่ยอมเสียสละแม้กระทั่งชีวิตของตนได้ เช่น อีซองซาน โอจุนยอง จังอูจิน ยูจุนซอง ครูพัคซ็อนฮวา และนัมโซจู ซึ่งเป็นพ่อของอนโจและเป็นหัวหน้าทีมกู้ภัยของสถานีดับเพลิงฮโยซัน ซองซานกับจุนยองเมื่อพลาดท่าถูกซอมบี้กัด ก็ยอมสละชีวิตตนเป็นเหยื่อล่อเพื่อให้เพื่อน ๆ ได้รอดชีวิต อูจินเอาชีวิตเข้าแลกเพื่อปกป้องพี่สาวจากการจู่โจมของฝูงซอมบี้ จุนซองบาดเจ็บ จึงยอมสละชีวิตตนเองด้วยการทิ้งตัวจากรถเข็นเพื่อให้เพื่อน ๆ หนี โซจูใช้ตัวเองเป็นเหยื่อล่อซอมบี้เพื่อให้ลูกสาวและกลุ่มนักเรียนหนีไปได้ หรือครูพัคซ็อนฮวาออกไปตามอีนายอน และบอกให้เด็กนักเรียนต้องรอด รวมทั้งอย่าทำให้ใครต้องตาย

ในแง่ของมิตรภาพนี้ ความเป็นเพื่อนและความเสียสละจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ชีวิตของตัวละครวัยรุ่นเหล่านี้ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้ชีวิตมีความหมาย สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างน่าภาคภูมิ ความสูญเสียที่เกิดจากมิตรภาพถูกสะท้อนให้เห็นได้จากความรู้สึกของคนที่รอดชีวิตอย่างนัมอนโจและจางฮารีซึ่งยอมรับว่าตนเองรู้สึกโศกเศร้าและเจ็บปวด (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 12)

สรุป

ละครซีรีส์ K-zombie เรื่อง *มัธยมซอมบี้* ท้าทายกฎเกณฑ์หรือประเพณีของภาพยนตร์ซอมบี้ตะวันตกที่นำเสนอในแง่ความเป็นภัยคุกคามต่อมวลมนุษยชาติเพียงด้านเดียว แต่ละครซีรีส์เกาหลีเรื่องนี้ได้นำเสนอความเป็นมนุษย์ผ่านตัวละคร “ซอมบี้พันธุ์ใหม่” ซึ่งกลายพันธุ์จากซอมบี้แบบดั้งเดิมด้วยวิวัฒนาการของไวรัสและภูมิต้านทานของร่างกายผู้ติดเชื้อ ซอมบี้กลายพันธุ์หรือซอมบี้พันธุ์ใหม่นี้มีลักษณะใกล้เคียงกับมนุษย์ กล่าวคือ มีความรู้สึกนึกคิดเหมือนมนุษย์ แต่ก็มีคุณสมบัติอื่นเหมือนกับซอมบี้ในเรื่องนี้เช่น กระหายเลือด จะตายได้ต้องถูกทำลายสมอง ประสาทสัมผัสหูที่ไวกว่ามนุษย์

ธรรมดา เป็นต้น ซึ่งยากที่จะระบุได้ว่าเป็นสิ่งมีชีวิตหรือตายแล้ว ดังจะเห็นได้จากคำสอนของครูอีบยองซานที่ผิดไปจากความรู้ความเข้าใจทั่วไปในตำราว่า “ไวรัสเป็นสิ่งมีชีวิตที่พึ่งพาตัวเองได้” (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 1) หรือผลตรวจร่างกายของอึนจีที่ไม่สามารถระบุได้ว่าติดเชื้อหรือไม่ (*มัธยมซอมบี้* ตอนที่ 9) ซอมบี้พันธุ์ใหม่ในเรื่องนี้เป็นสัญญะของวัยรุ่นที่ต้องการการยอมรับ มิตรภาพ ความเข้าอกเข้าใจ และความปลอดภัยในชีวิต ดังจะเห็นได้จากตัวละครซอมบี้พันธุ์ใหม่ทั้งสามตัว ได้แก่ นัมรา อึนจี และควีนัม การนำเสนอภาพของซอมบี้ในมิติความเป็นมนุษย์จึงเป็นปรากฏการณ์ใหม่ของสื่อบันเทิงที่ไม่จำเป็นต้องยึดติดกับความเป็นภัยคุกคามโลกเพียงอย่างเดียว การเสนอภาพซอมบี้พันธุ์ใหม่ให้มีความใกล้เคียงกับมนุษย์มากขึ้น จึงนับเป็นพัฒนาการที่น่าจับตามองต่อไปว่าผู้สร้างสื่อบันเทิงต่าง ๆ จะนำเสนอภาพและความหมายของซอมบี้ในอนาคตต่อไปอย่างไร ยิ่งกว่านั้น เนื้อหาของละครซีรีส์เรื่องนี้ชวนให้นึกถึงความคับแค้นใจของสังคมเกาหลีที่มีต่อโศกนาฏกรรมเรือเซวอลล่ม การนำเสนอเรื่องบนพื้นฐานของแนวคิด *ฮัน* นับเป็นตัวอย่างอันดีในการแปรประสบการณ์ทางสังคมสู่เนื้อหาในสื่อบันเทิง ในระดับสูงสุด สามารถสร้างสำนึกทางสังคมจากประสบการณ์ร่วมนี้ได้

เอกสารอ้างอิง

เกรียงไกร เรืองทรัพย์เดช. (2565). All of us are dead ภาพสะท้อนโศกนาฏกรรมเรือเซวอลและการไร้ประสิทธิภาพของทางการ. *N Online*. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2565, จาก https://www.nationtv.tv/original/378863784.

เกษตรชัย และหีม. (2554). พฤติกรรมการรังแกกันของนักเรียน. *วารสารเกษตรศาสตร์ (สังคม)*. 32, 158-166.

คมชัดลึกออนไลน์ (2565). 19 เม.ย. 2557 ชาวโลกช็อค! คำสารภาพกัปตัน เหตุเซวอลล่ม. สืบค้นเมื่อ 31มีนาคม 2565, จาก https://www.komchadluek.net/today-in-history/369159.

จักรกริช สังขมณี. (2565). All of Us are Dead: ซอมบี้ บุลลี่ และอุปลักษณ์ของความรุนแรงในโรงเรียน. *The101.World*. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2565, จาก https://www.the101.world/all-of-us-are-dead/.

พี่ไพร. (2564). เปิดรั้วโรงเรียนเกาหลี: ทำไมถึงมีประเด็นการกลั่นแกล้ง (왕따) เกิดขึ้นบ่อยครั้ง?. สืบค้นเมื่อ 31มีนาคม 2565, จาก https://www.dek-d.com/studyabroad/57342/.

เพลงชาติเกาหลี. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2565, จาก https://sites.google.com/site/thanut0020/home/phelng-chati-keahli.

ราชบัณฑิตยสภา (2560). *พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม ฉบับราชบัณฑิตยสภา*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

วาดฝัน. (2565). รีวิว ‘All of Us Are Dead มัธยมซอมบี้’ สะท้อนชีวิตเด็กมัธยมเกาหลีกลายเป็นซอมบี้เพราะสังคมกดทับ. *Today*. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2565, จาก https://workpointtoday.com/all-of-us-are-dead-review/

Abelmann, N. (1996). *Echoes of the Past, Epics of Dissent: A South Korean Social Movement*. Berkeley: University of California Press.

Aegukga. Retrieved 1 April 2022, https://en.wikipedia.org/wiki/Aegukga.

Ahn Eak-tai. Retrieved 1 April 2022, https://en.wikipedia.org/wiki/Ahn_Eak-tai.

Boman, B. (2020). From Oldboy to Burning: Han in South Korean Films. *Culture & Psychology*, *26*(4), 919-932.

Chung, Mun-Young. (2017). The Humanity of the Zombie: A Case Study of a Korean Zombie Comic. *The Comics Grid: Journal of Comics Scholarship*, *7*(1), 1-15.

Eckert, C.J., Lee K-B., Lew, Y.I., Robinson, M., Wagner, E.W. (1990). *Korea, Old and New: A History*. Seoul: Published for the Korea Institute, Harvard University by Ilchokak.

Killick, Andrew P. (2003). Jockeying for Tradition: The Checkered History of Korean Ch'anggŭk Opera. *Asian Theatre Journal*, *20*(1), 43-70.

Kim, S., So Hee Chi. (2017). Korean" Han" and the Postcolonial Afterlives of "The Beauty of Sorrow". *Korean Studies*, 41, 253-279.

Luckhurst, Roger. (2015). *Zombies: A Cultural History*. London: Reaktion Books.

Moon, H. (2014). Genealogy of the Modern Theological Understanding of Han. *Pastoral Psychology*, *63*(4), 419–435.

Nam, Joy Hye Lim. (2019). Conceptualizing Sorrow and Hope: The Discourse of Han in South Korea. *The Journal of Transcultural Studies*, *10*(1), 54-88.

Ng, Hock Soon. (2013). Women as Cultural Wound: Korean Horror Cinema and the Imperative of Han. In Kröger, L., Anderson, M., (eds.), *The Ghostly and the Ghosted in Literature and Film: Spectral Identities*. Newark: University of Delaware Press, pp. 119–137.

Turner, Victor. (1995). *The Ritual Process: Structure and Anti-Structure*. New York: Aldine de Gruyter.

Willoughby, Heather. (2000). The Sound of Han: P'ansori, Timbre and a Korean Ethos of Pain and Suffering. *Yearbook for Traditional Music*, 32, 17–30.

김냥이. (2018). "ปัญหาการกลั่นแกล้ง" ในประเทศเกาหลีใต้. สืบค้นเมื่อ 31มีนาคม 2565, จาก https://www.creatrip.com/th/blog/3119.

The Factors Affecting on the trade of Jin Merchant

Putita Tebodee*[1] , Siriwan Worrachaiyut[2]

[1,2] Chinese Culture Studies, Faculty of Liberal Arts
[1,2] Thammasat University
putitakammy@gmail.com, siriwan.w@arts.tu.ac.th

Abstract

In the past the history of the trade of China became flourishing. The trade deals were made in both domestic and overseas markets, particularly in the period of Ming and Qing dynasties, during which the group of Jin merchant in Shanxi Province became remarkable and had considerable influence on the trade of China. The successful trading operations were caused by not only the social factors but also the systems stipulated by the rulers as well as the concepts adhering to the traditional rules of trading operations involved in the way of life. The purpose of this article is to indicate what factors encouraged the Jin merchant to become successful in trading during the period of Ming and Qing dynasties.

Keywords: Jin merchant, Kai Zhong system, Confucian Entrepreneur, Piaohao Banks, Shanxi Province

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จด้านการค้าของกลุ่มพ่อค้าจิ้นซัง

พุธิตา ธิบดี *[1], ศิริวรรณ วรชัยยุทธ[2]

[1,2] สาขาวัฒนธรรมจีนศึกษา คณะศิลปศาสตร์
[1,2] มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทคัดย่อ

ตั้งแต่อดีตประวัติศาสตร์การค้าของจีนมีความรุ่งเรือง มีการติดต่อการค้าทั้งในและต่างประเทศโดยเฉพาะช่วงสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง กลุ่มพ่อค้าจิ้นซังในมณฑลซานซีซึ่งมีความโดดเด่นและส่งอิทธิพลต่อการค้าของจีนอย่างมาก การดำเนินการค้าที่ประสบความสำเร็จนอกจากปัจจัยทางสังคมแล้ว ระบบที่ผู้ปกครองกำหนด และแนวคิดตามจารีตในการดำเนินการค้าที่อยู่ในวิถีชีวิตก็เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมด้วยเช่นกันบทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้พ่อค้าจิ้นซังประสบความสำเร็จทางการค้า ในสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง

คำสำคัญ: พ่อค้าจิ้นซัง, ระบบไคจง, หรูซัง, ธุรกิจตั๋วเงิน, ซานซี

บทนำ

มณฑลซานซี อยู่ในบริเวณภาคเหนือของประเทศจีน ด้านเหนือติดกับมองโกลเลียใน ด้านใต้จดมณฑล เหอหนาน ตะวันตกติดกับมณฑลส่านซี（陕西）ตะวันออกติดกับเหอเป่ย（河北）ใกล้เมืองหลวงปักกิ่ง มณฑลซานซีได้รับความสำคัญอย่างต่อเนื่องในหลายราชวงศ์ นับตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่น （汉朝） เป่ยเว่ย（北魏）ราชวงศ์ถัง（唐朝） ราชวงศ์ซ่ง（宋朝） สมัยอาณาจักรเหลียว（辽）และ จิน（金） ราชวงศ์หยวน（元朝） ราชวงศ์หมิง（明朝） และราชวงศ์ชิง（清朝） ดังปรากฏหลักฐานเป็นสถานที่สำคัญทางโบราณคดี ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ประติมากรรมล้ำค่าทางพระพุทธศาสนา เต๋า และขงจื๊อ ที่มีการผสมผสานที่ลงตัว สามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ซานซีมาจนถึงปัจจุบันนี้ [1]

ในสมัยราชวงศ์หมิงตอนต้นซานซีมีประชากรราว 4 ล้านคน ที่นับว่ามีประชากรมากที่สุดในประเทศ เทียบเท่ากับมณฑลเหอหนานในสมัยราชวงศ์หมิง หากแต่การใช้ชีวิตของชาวซานซีค่อนข้างลำบากเนื่องจากการหาเลี้ยงชีพด้วยการเกษตรทำได้ยากจึงจำเป็นต้องเดินทางออกไปประกอบธุรกิจการค้าในพื้นที่อื่น ส่วนใหญ่จะเดินทางไปประกอบอาชีพกรรมกรตามเมืองต่าง ๆ ส่วนอาชีพหลัก คือ การรับจ้างขนส่งสินค้าโดยใช้ล่อเป็นพาหนะ เช่น ผ้าแพร ผ้าไหม สินค้าเกษตร เป็นต้น โดยเส้นทางหลักนั้นจะเป็นการขนส่งสินค้าจากทางภาคกลางและภาคใต้ของประเทศไปยังภาคเหนือ และขนส่งสินค้าตามแนวชายแดนประเทศใกล้เคียงเป็นต้น [2] ในส่วนของถ่านหินที่สามารถขุดพบในมณฑลซานซีนั้นสามารถส่งออกไปยังต่างประเทศหรือนำไปแปรรูปเป็นสินค้าจากเหล็กเพื่อสร้างรายได้หลักให้แก่ชาวซานซีได้

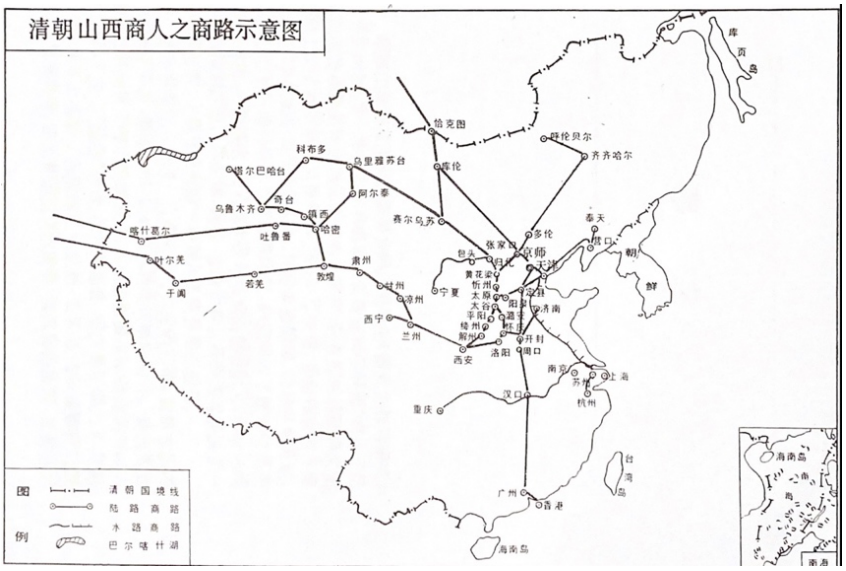
ชื่อของมณฑลซานซีที่เรารู้จักกันในปัจจุบันนี้ เดิมทีได้ถูกเปลี่ยนแปลงมาตามยุคสมัยต่าง ๆ ดังนี้ เริ่มจากการกำหนดชื่อตามตำแหน่งที่ตั้ง กล่าวคือมณฑลซานซีมีที่ตั้งอยู่บริเวณด้านทางทิศตะวันตกของภูเขาไท่หาง（太行山）จึงได้รับขนานนามว่า “ซานซี”（山西）หรือมณฑลด้านตะวันตกของภูเขา และอีกชื่อหนึ่งเรียกว่า “จิ้น”（晋）มาจากในอดีตย้อนไปยังสมัยพระเจ้าเหยาตี้（尧帝）เมื่อกว่า 4,200 ปีก่อน เรียกดินแดนทางตอนใต้ของมณฑลซานซี (ในเขตเมืองหลินเฝิน临汾ปัจจุบัน) ว่า “ผิงหยาง”（平阳） สมัยราชวงศ์เซี่ยซึ่งเป็นราชวงศ์แรกในประวัติศาสตร์จีน (2,200 ปีก่อนคริสตกาล) ได้ตั้งราชธานีขึ้นที่อานอี้ （安邑อยู่ในอำเภอเซี่ยเสี้ยน夏县 เมืองอวิ๋นเฉิง 运城 ทางตอนใต้ของมณฑลซานซีในปัจจุบัน) เช่นกันจนถึงสมัยชุนชิว （春秋时代）(453 ปีก่อนคริสตกาล) ซานซีได้กลายเป็นที่ตั้งของ “รัฐจิ้น”（晋）หรือ “ซานจิ้น”（三晋）ที่ค่อนข้างมีอำนาจมากในยุคดังกล่าว ก่อนที่จะแยกตัวออกมาเป็น 3 รัฐในเวลาต่อมาได้แก่ รัฐจ้าว（赵）รัฐเว่ย

[1] ปริวัฒน์ จันทร. (2551). *ท่องแดนมังกร มณฑลซานซี*.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สารคดี. หน้า 12.

[2] Dong Jianyun 董剑云, Dong Peiliang 董培良.(2017)《晋商与平遥礼俗文》.太原:山西经济出版.第3页.

（魏） และรัฐหาน（韩）ด้วยเหตุนี้ทำให้ซานซีมีชื่อย่อว่า “จิ้น” จึงทำให้พ่อค้าที่อาศัยในมณฑลซานซีถูกเรียกว่า “พ่อค้าจิ้น” （晋商）หรือเรียกว่า “จิ้นซัง”

พ่อค้าในมณฑลซานซีหรือพ่อค้าจิ้นซัง มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานและเป็นที่ยอมรับของพ่อค้าที่อยู่มณฑลอื่นๆของจีน ทั้งยังเป็นกำลังสำคัญที่ช่วยในการบุกเบิกและวางรากฐานทางการค้าในภาคเหนือและประเทศจีนให้มีพัฒนาการและศักยภาพในการแข่งขันกับพ่อค้าต่างชาติได้ในหลากหลายมิติ เช่น บุกเบิกการค้าระหว่างประเทศ ริเริ่มรูปแบบการค้าแบบรวมกลุ่ม ธุรกิจผูกขาดใบชาและเกลือ และธุรกิจตั๋วเงิน เป็นต้น ในช่วงราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิงเป็นช่วงที่พ่อค้าจิ้นซังพัฒนาตนเองจนประสบความสำเร็จทางการค้า เป็นช่วงเวลาที่ประเทศจีนเริ่มมีการติดต่อค้าขายทางทะเล การค้ากับชาวยุโรป ธุรกิจร้านรับแลกเงิน และรายได้หลักของราชวงศ์ชิงคือการเก็บภาษีข้าวเปลือก เกลือ ใบชา และที่ดินเป็นหลัก[3] ดังนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อว่าพ่อค้าจิ้นซังเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การค้าของจีนในช่วงศตวรรษที่ 18 พัฒนาอย่างก้าวกระโดดและประสบความสำเร็จ

ภาพที่ 1 แผนที่ เส้นทางการค้าของพ่อค้าจิ้นซัง

ที่มา : หนังสือ《晋商史料与研究》[4]

[3] สุปราณี กลกะสิงห์.(2539).*ราชวงศ์ชิง : สมัยแห่งความรุ่งเรือง ค.ศ.1644 – 1796*.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์เอเชีย.กรุงเทพฯ : มหาวิยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.หน้า 89.

[4] Li Xicheng李希曾. (1996) *《晋商史料与研究》*. 太原: 山西人民出版社. 第36页.

1. รูปแบบการทำการค้าและความเจริญรุ่งเรืองของมณฑลซานซี

หากสังเกตจากรูปภาพแผนที่เส้นทางการค้าของพ่อค้าจิ้นซังด้านบนแล้ว สามารถกล่าวได้ว่าตำแหน่งที่ตั้งของมณฑลซานซีสามารถเป็นศูนย์กลางการขนส่งและกระจายสินค้าระหว่างภาคเหนือและภาคใต้ของประเทศได้อย่างดี โดยเฉพาะในบริเวณเมืองผิงเหยา เมืองฉีเสี้ยน และเมืองไท่หยวน เป็นต้น [5] ช่วงราชวงศ์ หมิงและราชวงศ์ชิงถือว่าเป็นช่วงเวลาที่การค้าในบริเวณมณฑลซานซีพัฒนาและรุ่งเรืองมาก เหตุผลมาจากความก้าวหน้าทางการเกษตรในช่วงเวลาดังกล่าว ทำให้เกิดผลิตและขนส่งสินค้าที่มีปริมาณมากขึ้นรวมถึงการขยายพื้นที่ในการขนส่งสินค้าไปที่ไกลกว่าเดิม ส่งผลให้มีร้านค้าและกิจการที่เกี่ยวข้องกับการค้าเกิดขึ้นในพื้นที่มณฑลซานซีเป็นจำนวนมากขึ้น เช่น เกิดการรวมกลุ่มของพ่อค้าในมณฑล ธุรกิจตั๋วเงิน การค้าระหว่างประเทศ และธุรกิจค้าชา ตามลำดับ ยกตัวอย่างที่เมืองฉีเสี้ยน ช่วงราชวงศ์ชิง ถือว่าเป็นเมืองหลักที่ทำการขนส่งและแลกเปลี่ยนสินค้าหลากหลายชนิด อาทิเช่น ยาสูบ สุรา น้ำมัน แป้ง สินค้าจากทางใต้ ยาสมุนไพร และใบชา เป็นต้น[6]

จากข้อมูลผู้วิจัยพบว่าธุรกิจใบชาในเมืองฉีเสี้ยนสามารถสะท้อนความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจภายในมณฑลซานซี โดยเริ่มต้นจากมีการรวมกลุ่มของพ่อค้าในเมืองเพื่อการขนส่งใบชาจากภาคใต้ไปยังภาคเหนือ รวมถึงส่งออกไปยังบริเวณแถบชายแดนทางตอนเหนือ ส่วนใหญ่จะขนส่งไปยังมองโกเลียเป็นหลัก ต่อมาเมื่อการค้าระหว่างประเทศได้ขยายพื้นที่กว้างมากขึ้น ทำให้มีปริมาณความต้องการที่จะซื้อและขายใบชาเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดร้านธุรกิจตั๋วเงินที่เข้ามาทำหน้าที่คล้ายกับธนาคารในปัจจุบัน กล่าวคือเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขาย เนื่องจากเมื่อมีการทำการค้าระหว่างประเทศทำให้พ่อค้าจำเป็นต้องแลกเปลี่ยนสกุลเงินที่มีความหลากหลายมากขึ้น การใช้ตั๋วเงินจึงมาแทนที่เงินสกุลต่าง ๆ ทำให้การค้าขายคล่องตัวมากขึ้น และเพื่อลดปริมาณขนส่งเงินระหว่างเมืองและระหว่างประเทศ เนื่องจากในอดีตยังไม่มีธนบัตรใช้ ส่วนเงินที่ใช้จ่ายส่วนมากทำมาจากโลหะที่มีน้ำหนักค่อนข้างมาก จึงยากต่อการขนย้าย ร้านตั๋วเงินที่เป็นสาขาหลักในเมือง ฉีเสี้ยนมีทั้งสิ้น 13 ร้าน[7] ส่วนสาขาย่อยที่เป็นร้านตั๋วเงินที่ให้บริการสำหรับธุรกิจค้าชาโดยตรงมีจำนวนไม่น้อยเช่นกัน ดังเช่นรูปภาพในตารางด้านล่างจะแสดงให้เห็นว่าเพียงธุรกิจร้านตั๋วเงินที่ให้บริการสำหรับพ่อค้าที่ขนส่งและจำหน่ายใบชาเป็นหลักมีกว่า 10 ร้านแล้ว นอกจากนี้เมืองฉีเสี้ยนยังเป็นจุดที่ทำการขนส่งและแลกเปลี่ยนสินค้าอีกหลากหลายชนิด ดังนั้นภายในเมืองนี้จะต้องมีร้านค้าและร้านตั๋วเงินอีกจำนวนไม่น้อยที่เปิดให้บริการ จึงถือว่าฉีเสี้ยนเป็นอีกเมืองหนึ่งของมณฑลซานซีที่การค้าเป็นไปอย่างคึกคัก

---

[5] Qiao Nan.乔南.(2016)“由县政中心到茶叶、金融业——近代祁县城的发展与城市职能的转变”.载《晋商研究》（第三辑）.第14页.

[6] 山西文史资料全篇辑部.(2002).《山西文史资料全篇》.第95辑. 太原:山西农民出版社.第1050页.

[7] 中国人民银行山西省分行、山西财经大学.（2002）.《山西票号史料》.太原:山西经济出版社.第1279页.

表 1　清代祁县城茶庄票号统计表

商号铺名	经营范围	所在街道	商号铺名	经营范围	所在街道
永聚祥茶庄	茶叶	东大街	永泰生钱庄	茶叶、票号	东大街
日升明茶货店	茶叶	东大街	天巨川票号	茶叶、票号	东大街
德泰全茶庄	茶叶	东大街	宏晋银号	茶叶、票号	西大街
长裕川茶庄	茶叶	段家巷	晋恒银号	茶叶、票号	西大街
宏源川茶庄	茶叶	段家巷	大德恒票号	茶叶、票号	西大街
谦和诚茶庄	茶叶	西大街	合盛元票号	茶叶、票号	西廉巷
裕和昌茶庄	茶叶	西大街	大盛川票号	茶叶、票号	东廉巷
大德诚茶庄	茶叶	西大街	恒义银号	茶叶、票号	东廉巷
亿中恒茶庄	茶叶	西大街	裕善银号	茶叶、票号	北大街
天恒川茶庄	茶叶	西廉巷	存义公票号	茶叶、票号	财神庙街
北昌源茶庄	茶叶	北大街	三晋源票号	茶叶、票号	财神庙街

ตาราง ธุรกิจร้านตั๋วเงินสำหรับพ่อค้าชาในเมืองฉีเสี้ยนสมัยราชวงศ์ชิง

ที่มา: บทความ “การขนส่งชาและเส้นทางการขนส่งในเมืองฉีเสี้ยน”

“山西祁县古茶路及茶叶物流考证” [8]

เมื่อเศรษฐกิจในเมืองฉีเสี้ยนเจริญรุ่งเรืองอย่างต่อเนื่อง ในเวลาต่อมาจึงเกิดการรวมตัวของธุรกิจค้าชาและธุรกิจตั๋วเงินภายในเมืองขึ้น ทำให้พ่อค้าชามีอำนาจการต่อรองทางธุรกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศมากขึ้นตามลำดับ จนในที่สุดเมืองฉีเสี้ยนจึงได้เป็นศูนย์กลางในการขนส่งใบชาที่ใหญ่ที่สุดในทางตอนเหนือประเทศและเป็นศูนย์กลางทางด้านการเงินในบริเวณภาคเหนือในเวลาเดียวกัน ส่งผลให้เมืองต่าง ๆ ในบริเวณใกล้เคียงได้รับการพัฒนาได้ด้วย

ปัจจัยที่ทำให้เมืองฉีเสี้ยนพัฒนาจนกลายเป็นศูนย์กลางการซื้อขายใบชาในสมัยราชวงศ์ชิง อาจสรุปได้ดังนี้ ปัจจัยแรกคือเกิดการรวมกลุ่มของพ่อค้าชาและธุรกิจกิจตั๋วเงินในเมืองฉีเสี้ยนส่งผลให้มีเงินทุนเข้ามาพัฒนาธุรกิจให้เจริญเติบโตได้ไว ปัจจัยต่อมาคือ จากการรวมกลุ่มของพ่อค้าชาทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ในการทำธุรกิจ จนทำให้เกิดทักษะต่างในการทำการค้า อาทิเช่น การเจรจาธุรกิจ การขนส่ง ตลอดจนความร่วมมือในการทำธุรกิจการค้า เป็นต้น และปัจจัยสุดท้ายคือการร่วมมือกันระหว่างธุรกิจค้าใบชาและธุรกิจตั๋วเงินที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาเมืองฉีเสี้ยนตลอดจนมณฑลซานซี

[8] Zhang Jiang张江.(2010)“山西祁县古茶路及茶叶物流考证”载《晋中学院学报》.（第5期）第26页.

2. พัฒนาการของพ่อค้าจิ้นซังในสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง

จากการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการค้าขายของประเทศจีนในอดีตพบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพแลกเปลี่ยนสินค้าในมณฑลซานซีเกิดขึ้นมาหลายร้อยปีแล้ว แต่ในสมัยราชวงศ์หมิงและชิงนั้นเป็นช่วงที่ผู้คนทำการแลกเปลี่ยนสินค้ามากที่สุดยุคสมัยหนึ่ง จนอาชีพพ่อค้าในมณฑลซานซีได้รับความสนใจและมีการพัฒนาทางการค้าที่โดดเด่นเป็นพิเศษ ทั้งยังมีปัจจัยหลายอย่างที่ช่วยส่งเสริมและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการค้า
ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1 พ่อค้าจิ้นซังในสมัยราชวงศ์หมิง（明朝）

มีคำกล่าวเกี่ยวกับพ่อค้าซานซีว่า“ ที่ใดมีนกกระจอกที่นั้นย่อมมีพ่อค้าซานซี ”（凡是有麻雀的地方就有山西商人）[9] คำกล่าวข้างต้นเป็นการนำเอาปริมาณของนกกระจอกในประเทศมาเปรียบกับจำนวนของพ่อค้าซานซี ซึ่งพวกเขาต่างก็กระจายตัวไปอยู่ในทุกที่ของประเทศจีนเพื่อประกอบอาชีพพ่อค้า หากดูจากการที่ชาวจีนเปรียบเทียบพ่อค้าซานซีกับนกกระจอกแล้วนั้น สามารถทำให้เรารับรู้ได้ว่าพ่อค้าจิ้นซังในเวลานั้นถือว่าเป็นกลุ่มพ่อค้าที่ได้รับความสนใจและค่อนข้างมีอิทธิพลต่อชาวจีนมากพอสมควร

ความรุ่งเรืองของพ่อค้าจิ้นซัง เริ่มจากการที่พวกเขาได้รับใบอนุญาตในการขนส่งและค้าขายเกลือในบริเวณทางตอนเหนือของประเทศ แต่เดิมด้วยมณฑลซานซีมีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง ฝนตกน้อย ปริมาณน้ำฝนต่อปีจึงน้อยตามลำดับ ส่งผลให้ผลผลิตสินค้าการเกษตรมีปริมาณน้อย สินค้าการเกษตรจึงไม่ได้เป็นสินค้าหลักของซานซี ดังนั้นจึงเน้นผลิตสินค้าหัตถกรรมและการขนส่งสินค้าระหว่างเมืองและเหมืองแร่ เป็นรายได้หลัก เมื่อเกิดระบบไคจง（开中制）ขึ้น จึงทำให้พวกเขาสามารถพัฒนารูปแบบการค้าและสามารถมีรายได้เพิ่มขึ้น ระบบไคจงนี้เริ่มนำมาปรับใช้ในรูปแบบการเมืองการและการปกครองเมื่อสมัยราชวงศ์หมิง โดยหลักการของระบบนี้ คือการขยายศูนย์กลางทางการขนส่งสินค้าของราชสำนักไปยังพื้นที่ทั่วประเทศจีน โดยเน้นไปยังพื้นที่ตามแนวชายแดนหรือถิ่นทุรกันดารเป็นหลัก เนื่องจากทางราชสำนักเองไม่สามารถกระจายสินค้าไปยังพื้นที่ห่างไกลได้อย่างครอบคลุม จึงอาศัยความสามารถของพ่อค้าภายในท้องถิ่นนั้นเพื่อแลกกับการผูกขาดการขายเกลือในพื้นที่ดังกล่าว ด้วยเหตุที่ใช้เกลือมาเป็นตัวกลางในการดึงความสนใจของพ่อค้านั้นเนื่องจากเกลือเป็นสินค้าที่มีความต้องการสูงและต้องได้รับอนุญาตให้ขายผ่านราชสำนักก่อนเท่านั้นจึงจะสามารถทำการค้าขายได้ หรืออาจกล่าวว่าเกลือเป็นสินค้าผูกขาดของราชสำนักนั้นเอง ดังนั้นพ่อค้าจิ้นซังจึงมองเห็นโอกาสที่จะสามารถขยายพื้นที่การค้าในบริเวณภาคเหนือของประเทศ จึงตอบรับนโยบายดังกล่าวของราชสำนัก โดยเริ่มจากทำหน้าที่ขนส่งเสบียงที่ราชสำนักกำหนด อาทิเช่น เมล็ดพืช ชา ม้า ถั่ว ข้าวสาลี ผ้าไหม และเหล็ก เป็นต้น ส่งให้กับทหารที่ทำหน้าที่ประจำการอยู่ในชายแดนทางตอน

[9] Xu Zhongan徐仲安. (2011). *《晋文化与晋商文化》*. 北京: 中国财政经济出版社. 第185页.

เหนือ[10] และ ขนส่งไปยังเมืองอื่นทางภาคเหนือตามลำดับ ในเวลาต่อมาพ่อค้าจิ้นซังได้ใช้เมืองไท่หยวน（太原）เป็นจุดกระจายสินค้าไปยังเมืองปักกิ่ง และเมืองเป่ยลู่（北麓）ของมณฑลกว่างซีที่อยู่ในตอนใต้ของประเทศ ซึ่งทั้ง 2 เมืองนี้ได้ทำหน้าที่เป็นเป็นศูนย์กลางของการค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าของประเทศเช่นกัน ดังนั้นพ่อค้าจิ้นซังจึงใช้ 2 เมืองหลักนี้เป็นจุดหมายในการขนส่งสินค้าระหว่างภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ของประเทศ เส้นทางดังกล่าวเรียกว่า “เส้นทางสายไหมทางทุ่งหญ้า”（草原丝绸之路）โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 เส้นทางหลักดังนี้ เส้นทางแรกเป็นเส้นทางลงใต้คือ เริ่มจากเมืองเหลียวตงไปยังบริเวณภูเขาเยี่ยนซาน（燕山）ต่อไปยังบริเวณภูเขาอาเอ่อร์ไท่ซาน（阿尔泰山）สิ้นสุดที่เมืองกว่างซี และออกทะเลไปยังทวีปเอเชียกลาง และเส้นทางถัดมาเป็นเส้นทางมุ่งไปยังภาคเหนือ เริ่มจากที่ราบสูงม่อเป่ย（漠北高原） ไปยังที่ราบสูงไซบีเรีย（西伯利亚高原）และออกไปยังทวีปยุโรป

การที่พ่อค้าจิ้นซังได้รับใบอนุญาตขายเกลือนั้นทำให้พวกเขาสามารถเพิ่มยอดขายได้มากขึ้นจากเดิม อีกทั้งยังสามารถทำการค้าขายเกลือให้กับชาวต่างชาติได้อีกด้วย จากข้อมูลดังกล่าวระบบไคจงถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญที่ทำให้จิ้นซังมีอำนาจต่อรองทางการค้าและโดดเด่นมากกว่าพ่อค้าอื่นๆ ในบริเวณภาคเหนือด้วยกัน

นอกจากธุรกิจค้าเกลือแล้วสินค้าทางการเกษตรและสินค้าหัตถกรรมหลักของมณฑลซานซีจึงประกอบด้วย เหล็ก ผ้าลู่โฉว（潞绸）[11] และถ่านหิน เป็นต้น โดยเฉพาะธุรกิจทอผ้าลู่โฉวซึ่งเป็นผ้าทอลายเฉพาะของมณฑลซานซีที่มีความสวยงามหนึ่งในสามของผ้าไหมที่ได้รับความนิยมของประเทศจีนได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายหลังจากที่มีการนำระบบไคจงมาปรับใช้ในมณฑลซานซี ในสมัยหมิงผ้าลู่โฉวได้รับคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในเครื่องบรรณาการที่จำเป็นต้องส่งไปยังเมืองหลวงและส่งออกไปยังต่างประเทศในฐานะเชื่อมสัมพันธไมตรีหรือเครื่องบรรณาการ ต่อมาได้ส่งออกขายยังประเทศใกล้เคียงเช่น ประเทศเกาหลี และญี่ปุ่นเป็นต้น ถัดมาคือธุรกิจเหมืองแร่ เป็นผลมาจากที่มณฑลซานซีขุดค้นพบเหมืองแร่เหล็ก ในเวลาต่อมาได้เกิดเหมืองแร่เหล็ก มณฑลซานซีจึงมีเหมืองแร่เหล็กมากเป็นลำดับต้น ๆ ของประเทศจีน จำนวนของเหมืองแร่เหล็กทั่วประเทศมีทั้งหมด 246 แห่ง สามารถพบได้ที่ซานซีตามเมืองต่าง ๆ จำนวน 32 แห่ง ถือเป็น 12.6 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนเหมืองแร่ทั้งหมดในประเทศ[12]

ในส่วนเหมืองแร่ของราชสำนักที่พบในซานซีมีทั้งหมด 5 แห่ง โดยผลผลิตจากเหมืองแร่เหล่านี้เป็นส่วนช่วยเพิ่มรายได้ให้กับมณฑลซานซีได้อย่างมหาศาล เนื่องจากผลผลิตที่ได้จากเหมืองแร่ทั้งหมดในมณฑลนั้นสามารถสร้างมูลค่าและการต่อรองได้อย่างมาก ก่อให้เกิดธุรกิจขนส่งถ่านหิน แร่

---

[10] Meng Yan孟妍. (2014) “明代山西盐商的崛起”载《商 *Business*》（第01期）. 第124页.

[11] ผ้าลู่โฉว คือหนึ่งในสามของผ้าทอที่มีชื่อเสียงของประเทศจีน ซึ่งมีต้นกำเนิดอยู่ที่มณฑลซานซี

[12] Miyazaki宫崎市定, 中国科学院历史研究所翻译组编译. (1965) 《宫崎市定论文选集》（下卷）. 北京: 商务印书馆. 第32页.

เหล็ก เพื่อนำไปสร้างอาวุธขึ้นในเวลาต่อมา เนื่องจากสินแร่ที่ขุดพบมีคุณภาพค่อนข้างสูง จึงทำให้มีความต้องการแร่เหล็กและถ่านหินจากซานซีเป็นจำนวนมาก ภายหลังจึงเพิ่มกำลังการผลิตและปริมาณการส่งออกมากขึ้น และมีการส่งออกสินค้าดังกล่าวไปยังต่างประเทศโดยผ่านเส้นทางสายไหมทั้งทางบกและทางทะเล

2.1 พ่อค้าจิ้นซังในสมัยราชวงศ์ชิง （清朝）

สมัยราชวงศ์ชิงได้มีแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มพ่อค้าเกิดขึ้น ทำให้อาชีพพ่อค้าไม่ถูกมองเป็นเพียงชนชั้นล่างของสังคมจีนเช่นเดิม ตลอดจนทำให้เกิดกลุ่มความร่วมมือของพ่อค้าในแต่ละมณฑลขึ้นมีจำนวนทั้งสิ้น 10 กลุ่ม เรียกว่า “สือต้าซังปัง”（十大商帮）เมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วมีความหมายว่า “กลุ่มความร่วมมือพ่อค้าทั้งสิบ” ซึ่งจิ้นซังเป็น 1 ใน 10 กลุ่มพ่อค้าดังกล่าว ทั้งยังค่อนข้างมีอิทธิมากกว่าพ่อค้ากลุ่มอื่น ด้วยเหตุที่จิ้นซังเป็นผู้ริเริ่มการรวมกลุ่ม การทำการค้ากับต่างประเทศ และยึดหลักช่วยเหลือและดูแลเพื่อนร่วมอาชีพโดยไม่หวังผลตอบแทน[13] สิ่งนี้จึงสามารถยืนยันได้ว่าพ่อค้าจิ้นซังมีอิทธิพลต่อการค้าของประเทศจีนอย่างแท้จริง

หลังจากการรวมกลุ่มพ่อค้าในรูปแบบสือต้าซังปังแล้ว จึงก่อให้เกิดธุรกิจตั๋วเงินขึ้น พ่อค้าจิ้นซังได้ริเริ่มการใช้ตั๋วเงินหรือ “เพี่ยวฮ่าว”（票号）ขึ้นเป็นกลุ่มแรก ธุรกิจตั๋วเงินนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่เข้ามาปรับเปลี่ยนรูปแบบการชำระเงินในการซื้อ - ขาย สินค้าของจีนในสมัยราชวงศ์ชิงครั้งยิ่งใหญ่ ถือเป็นโอกาสที่ทำให้พ่อค้าจิ้นซังได้มีช่องทางในการทำการค้าอื่นนอกเหนือจากการขนส่งสินค้าไปยังเมืองต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

ธุรกิจตั๋วเงินทำให้พ่อค้าจิ้นซังเป็นที่รู้จักทั้งในประเทศจีนและในประเทศใกล้เคียง แต่พ่อค้าจิ้นซังก็ยังคงพัฒนาและต่อยอดธุรกิจอื่นอยู่ตลอดเวลา จนในที่สุดสามารถทำให้มณฑลซานซีที่ได้ผลผลิตการเกษตรน้อยเมื่อเทียบกับความกว้างใหญ่ของพื้นที่ กลายเป็นพื้นที่อันเต็มไปด้วยสินค้าจากพื้นที่ต่าง ๆ และเต็มไปด้วยพ่อค้าทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งต่างสนใจมาทำการค้าขายและแลกเปลี่ยนสินค้า จนทำให้แต่ละเมืองในมณฑลซานซีมีรายได้อย่างมหาศาล ทั้งยังส่งผลให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวซานซีพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นลำดับ จนทำให้เกิดเศรษฐีใหม่มากมาย ยกตัวอย่างเช่น บ้านตระกูลเฉียว (乔家大院)ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจการค้าโดยเฉพาะธุรกิจร้านตั๋วเงิน จนทำให้พวกเขามีฐานะที่ดีขึ้น พ่อค้าจิ้นซังมีธรรมเนียมปฏิบัติอยู่อย่างหนึ่ง คือ เมื่อตนเองประสบความสำเร็จทางการค้า มักสะสมเงินทองแล้วนำกลับมาสร้างบ้านเรือนที่ยิ่งใหญ่ให้แก่ครอบครัวและวงศ์ตระกูล ณ บ้านเกิดของตนเองเพื่อแสดงถึงความความมั่งคั่งและศักยภาพทางสังคม ซึ่งบ้านตระกูลเฉียว ตั้งอยู่ที่เมืองฉีเสี้ยน ห่างจากเมืองไท่หยวนมาทางใต้ราว 54 กิโลเมตร มีรั้วกำแพงสีเทาล้อมรอบตัวบ้านอยู่โดยรั้วที่ว่านั้นมีความสูงประมาณ 10 เมตร ภายในมีพื้นที่ 8,724.80 ตารางเมตร เป็นพื้นที่ตัวอาคาร 3,870 ตารางเมตร มีลานโล่ง 19 แห่ง และมีห้องรวม

[13] Xin Dejian信德俭. (2008). *《明清晋商管理思想》*. 北京: 中国社会出版社. 第12页.

ทั้งสิ้น 313 ห้อง สร้างโดยใช้สถาปัตยกรรมที่เรียกว่า “ซื่อเหอย่วน” （四合院）หรือ “สี่คูหาล้อมลานโล่ง” ประกอบเข้าด้วยกัน 6 ผังล้อมรอบลานบ้านใหญ่ตรงกลางไว้ เมื่อมองจากมุมสูงจะมีลักษณะคล้ายกับตัวอักษร “喜” อ่านออกเสียงว่า “สี่” สองตัวคู่กัน เรียกว่า “ซวงสี่” （双喜）ซึ่งคำว่า “ซวง” แปลว่า คู่ คำว่า “สี่” แปลว่า ปิติยินดี ปกติใช้เป็นคำมงคลประดับไว้ในงานแต่งงาน[14] เพราะถือว่าการมีคู่ครองเป็นเรื่องที่น่าปิติยินดีในชีวิต ส่วนการที่นำตัวอักษรนี้มาเป็นผังของบ้านจึงถือว่าเป็นการนำสิ่งที่เป็นมงคลเข้ามาสู่บ้านเช่นกัน ส่วนประกอบภายในบ้านทั้งภายในและภายนอก ตามบริเวณบันได หลังคา ระเบียง เสาหิน เสาไม้ ผนัง เพดาน ประตู หน้าต่าง ล้วนสลักและเขียนภาพด้วยลวดลายมงคลทั้งสิ้น หากเทียบกับปัจจุบันแล้วบ้านตระกูลเฉียว ถือเป็นคฤหาสที่หรูหราและยิ่งใหญ่หลังหนึ่งเกินที่จะประเมินมูลค่าได้ ดังประโยคที่ชาวจีนเล่าขานเกี่ยวกับบ้านตระกูลเฉียวสืบต่อกันมาแบบรุ่นสู่รุ่นว่า “ดูวังต้องไปปักกิ่ง ดูบ้านสามัญชนต้องดูบ้านตระกูลเฉียว” （皇家看故宫，民宅看乔家）[15] ซึ่งยิ่งเป็นการทำให้คนรุ่นหลังสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับตระกูลเฉียวและตระกูลพ่อค้าในมณฑลซานซีถึงเคล็ดลับที่ทำให้พวกเขาประสบความสำเร็จทางการค้า ในปัจจุบันยูเนสโก (UNESCO) ประกาศให้บ้านตระกูลเฉียวได้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมโลก (UNESCO World Heritage Site) ในปี ค.ศ.1997 ต่อมาบ้านตระกูลเฉียวจึงกลายเป็น “พิพิธภัณฑ์ขนบประเพณีพื้นบ้านคฤหาสน์สกุลเฉียว”[16] เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชมและศึกษาวัฒนธรรม ตลอดจนการดำรงชีวิตของพ่อค้าจิ้นซังในอดีต อาทิเช่น จัดแสดงเครื่องเรือน อาหาร เครื่องนุ่งห่ม พาหนะ และวิถีวานิช เป็นต้น

ภาพที่ 2 รูปภาพบ้านตระกูลเฉียว

ที่มา : http://m.qjdywhyq.com/Content.ashx?ID=11

สืบค้นเมื่อ 13 เมษายน 2565

[14] ปริวัฒน์ จันทร. (2551). *ท่องแดนมังกร มณฑลซานซี*.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สารคดี. หน้า 117.

[15] Yi Ming逸名.(2006)“乔致庸与乔家大院”载《*文化博览*》, 第4期.第28页.

[16] Donia Zhang.(2022)“Pingyao Historic City and Qiao Family Courtyard”.*Journal of Chinese Architecture and Urbanism*,2022(Vol.4),page1.

3. ปัจจัยส่งผลต่อการประสบความสำเร็จด้านการค้าของกลุ่มพ่อค้าจิ้นซัง

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่มพ่อค้าจิ้นซังอย่างมีนัยสำคัญ ได้ 3 ปัจจัย ดังนี้

3.1 ระบบไคจง （开中制）

ระบบไคจง คือ ระบบการกระจายสินค้ารูปแบบหนึ่งเริ่มขึ้นตั้งแต่สมัยราชวงศ์หมิง ก่อนหน้านี้ในช่วงปีที่ 2 แห่งการครองราชสมบัติของจักรพรรดิซ่งไท่จง （宋太宗） ในสมัยราชวงศ์ซ่ง หรือราวคริสต์ศักราชที่ 984 – 987 [17] การกระจายสินค้าในรูปแบบนี้เป็นที่รู้จักและถูกเรียกว่า “รู่จง”（入中）วัตถุประสงค์หลักของระบบนี้ คือ เป็นการใช้ศักยภาพในการขนส่งและกระจายสินค้าของพ่อค้าในแต่ละพื้นที่ เพื่อทำหน้าที่กระจายเสบียงอาหารหรือสิ่งของจำเป็นต่าง ๆ ให้แก่ทหารที่อยู่ในบริเวณห่างไกลจากเมืองหลวง และประชาชนในแถบชายแดน เพื่อแลกกับโอกาสในการขายเกลือในพื้นที่ดังกล่าว ระบบรู่จงนี้ได้ใช้มาอย่างต่อเนื่องจนถึงสมัยราชวงศ์หยวน ต่อมาในสมัยราชวงศ์หมิง จักรพรรดิจูหวนจาง （朱元璋） ได้เปลี่ยนรูปแบบการปกครองมาเป็นการรวมศูนย์อำนาจอยู่ที่ตนแต่เพียงผู้เดียว ส่งผลให้สินค้า ทรัพยากร และเสบียงอาหารของทหารที่อยู่บริเวณชายแดนเกิดปัญหาขาดแคลนขึ้นอีกครั้ง ดังนั้นจึงนำระบบรู่จงมาปรับแก้รูปแบบใหม่เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ในช่วงเวลานั้นแล้วเรียกว่า “ระบบไคจง” ซึ่งมีความแตกต่างจากเดิมในบางส่วน คือ เนื่องจากสินค้าประเภทเกลือเป็นที่ต้องการมาก ผู้ที่ทำนาเกลือและพ่อค้าขายเกลือมีผลกำไรจากธุรกิจนี้มาก ทำให้มีการลักลอบขนส่งเกลือและการขายเกลือที่มีคุณภาพต่ำ สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชน ทางราชสำนักจึงทำการจัดการธุรกิจค้าเกลือใหม่ โดยการนำระบบรู่จงมาปรับเปลี่ยนใหม่ ประการแรกคือ ผู้ที่จะทำการขายเหลือได้นั้นจะต้องมีใบอนุญาตขายเกลือ（盐引）เท่านั้น ซึ่งการได้ใบอนุญาตขายเกลือนั้นต้องเป็นพ่อค้าที่ทำหน้าที่ช่วยทางราชสำนักกระจายสินค้าไปยังพื้นที่บริเวณชายแดน อาทิ เช่น ข้าว ใบชา ม้า ธัญพืช ผ้าไหม และเหล็ก เป็นต้น เพื่อแสดงศักยภาพในการขนส่งและกระจายสินค้า จากนั้นจึงได้รับใบอนุญาตดำเนินการ ประการที่สองคือ ทำการจัดเก็บภาษีเกลือ เนื่องจากทางราชสำนักหวังจะนำเงินที่ได้จากภาษีนั้นกลับมาบริหารประเทศในช่วงที่ยังต้อทำสงครามกับชนเผ่าที่อยู่บริเวณรอบอาณาจักรหมิง [18]

เนื่องจากภูมิประเทศของมณฑลซานซีเต็มไปด้วยภูเขา เส้นทางค่อนข้างกันดาร ยากต่อการขนส่งสินค้า ดังนั้นจิ้นซังจึงอาศัยข้อได้เปรียบนี้ในการอาสามาเป็นผู้ขนส่งสินค้าจากในบริเวณตอนกลางของประเทศมายังมณฑลซานซี และกระจายในบริเวณภาคเหนือของอาณาจักรหมิง และในเวลาต่อมาพวกเขาได้ทำการเพิ่มปริมาณสินค้าให้มากขึ้นตามความต้องการของผู้รับสินค้า

[17] Zhang Lijian 张丽剑.(1998)“明代的开中制”载《盐业史研究》,第2期.第37页.
[18] Zhang Lijian 张丽剑.(1998)“明代的开中制”载《盐业史研究》.第2期.第37-38页.

เมื่อพ่อค้าจิ้นซังทำหน้าที่ช่วยราชสำนักในการขนส่งและกระจายสินค้าบริเวณแถบภาคเหนือ และได้รับใบอนุญาตการขายเกลือมา ทำให้พวกเขามีรายได้เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมาก จากเดิมที่อาชีพเพาะปลูกและการหลอมเหล็กเป็นอาชีพหลักในมณฑลซานซี ซึ่งไม่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ชาวบ้านมากนัก เมื่อเกิดระบบไคจงขึ้นมา ทำให้ชาวบ้านในมณฑลซานซีผันตัวมาประกอบอาชีพพ่อค้าทำหน้าที่ขนส่งและกระจายสินค้ามากขึ้น

ต่อมาพวกเขาได้ทำการรวมกลุ่มทางการค้าหรือ“ซังปัง”（商帮）ขึ้นมาเพื่อช่วยเพิ่มปริมาณและประสิทธิภาพในการขนส่งสินค้าจากบริเวณตอนใต้และตอนกลางของประเทศมาขายยังภาคเหนือ เมื่อเหตุการณ์ความไม่สงบบริเวณชายแดนจบลง จิ้นซังจึงได้ทำการติดต่อค้าขายกับกลุ่มพ่อค้าต่างชาติที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดนภาคเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวมองโกเลีย จิ้นซังจะใช้มองโกเลียเป็นทางผ่านเพื่อไปติดต่อค้าขายกับชาวรัสเซียและประเทศในแถบตะวันออก ด้วยปัจจัยทั้งหมดนี้ทำให้บริเวณมณฑลซานซีกลายเป็นจุดแลกเปลี่ยนสินค้าที่มีพ่อค้าจากหลากหลายที่มาทำการค้า เพราะว่าในพื้นที่นี้สามารถหาซื้อสินค้าภายในประเทศได้เกือบทั้งหมด และสินค้าหลักที่จิ้นซังส่งออกนั้นคือ เกลือ ข้าว เหล็ก ม้า และยารักษาโรค เป็นต้น [19]

หากลองพิจารณาดูแล้วระบบไคจงเปรียบได้กับปัจจัยหลักที่ช่วยส่งเสริมให้พ่อค้าจิ้นซังมีโอกาสในการทำการค้าอย่างเห็นได้ชัด โดยเริ่มจากกการช่วยราชสำนักขนส่งสิ่งของมายังทหารที่ดูแลบริเวณชายแดนในแถบภาคเหนือของประเทศ ซึ่งเป็นพื้นที่ทุรกันดารและค่อนข้างลำบากในการเดินทางเพื่อแลกกับใบอนุญาตขายเกลือ การขายเกลือในสมัยราชวงศ์หมิงนั้นจำเป็นต้องมีใบอนุญาตเพื่อแก้ไขปัญหาการลักลอบขายเกลือ ไปจนกระทั่งการขายเกลือที่ไม่มีคุณภาพ เนื่องจากเกลือเป็นสินค้าที่มีความต้องการสูง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำการจำกัดการถือครองสิทธิในการค้าขาย และเมื่อพ่อค้าจิ้นซังสามารถขายเกลือได้จึงทำให้พวกเขามีรายได้เพิ่มมากขึ้น ทั้งยังมีการติดต่อค้าขายกับชาวมองโกลและชาวรัสเซียประกอบด้วย จึงทำให้พ่อค้าจิ้นซังมีรายได้และโอกาสในการค้ามากขึ้น เนื่องจากรัสเซียมีความต้องการใบชาจากประเทศจีนสูงมาก และพ่อค้าจิ้นซังสามารถขนส่งใบชาจากมณฑลฝูเจี้ยน ซึ่งเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงในเรื่องของใบชาจากทางภาคใต้ของประเทศมาค้าขายยังภาคเหนือได้ จึงทำให้พวกเขามีธุรกิจค้าใบชาเพิ่มจากการค้าเกลือและสินค้าเกษตรที่กล่าวมาก่อนหน้านี้ จากทั้งหมดนี้อาจสรุปได้ว่าระบบไคจงซึ่งดำเนินธุรกิจค้าเกลือเป็นจุดเริ่มต้นของความสำเร็จทางการค้าของพ่อค้าจิ้นซังในสมัยราชวงศ์หมิง

3.2 ธุรกิจตั๋วเงิน

ตั๋วเงินซานซี（山西票号） เกิดขึ้นที่เมืองปักกิ่ง ในสมัยปลายราชวงศ์ชิง (ค.ศ. 1644 – 1912) ถูกนำมาใช้แทนที่การขนย้ายเงินสดที่ได้จากการทำการค้าของพ่อค้าจิ้นซัง ในเวลาต่อมาการใช้ตั๋วเงินแทนที่เงินสดที่มีลักษณะเป็นโลหะ ได้เป็นที่ยอมรับและมีผู้สนใจใช้บริการมากขึ้น จึง

[19] 山西省人民政府新闻办公室. (2004). “海内最富”载《今日山西》（第3期）. 第6-7页.

ส่งผลให้มีผู้ใช้บริการธุรกิจตั๋วเงินแพร่หลายมากขึ้น จนในที่สุดจึงได้เกิดเป็นธุรกิจตั๋วเงินกระจายตัวไปทั่วประเทศจีน ชาวจีนได้เปรียบว่า “ธุรกิจตั๋วเงินเปรียบได้กับธนาคารแห่งแรกของจีน” [20]

ตั๋วเงินถูกนำมาใช้ครั้งแรกเมื่อประมาณปี ค.ศ.1823 โดยเหลยหลี่ว์ไท่（雷履泰）ในตอนนั้นเขาเป็นผู้จัดการร้านขายสีย้อมผ้าแห่งหนึ่งในมณฑลซานซีชื่อว่า ซีอี้ว์เฉิง（西裕成）ได้เห็นช่องทางที่สามารถหารายได้เสริมนอกจากการทำร้านสีย้อมผ้า จึงตัดสินใจใช้ร้านของตนเองเป็นตัวกลางในการรับฝาก ถอน และแลกเปลี่ยนเงินของพ่อค้าที่มณฑลซานซีและพ่อค้าที่ปักกิ่ง ระหว่างร้านซีอี้ว์เฉิงในสาขาซานซีและสาขาปักกิ่ง โดยแล้วทางร้านจะออกตั๋วแลกเงินเพื่อไปรับเงินสดที่ร้านในช่วงแรกทำเฉพาะพ่อค้าที่มีความสนิทกันก่อน ต่อมาเมื่อได้รับความนิยมมากขึ้นร้านขายสีย้อมผ้านี้ได้เปลี่ยนมาเป็นร้านรับแลกตั๋วเงินที่ชื่อว่า “รื่อเชิงชัง”（日升昌）[21] ธุรกิจการค้านี้นับว่าเป็นการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นสำคัญและมีประโยชน์ต่อวงการธุรกิจของจีนในเวลาดังกล่าว เนื่องจากสมัยก่อนราชวงศ์หมิงการขนส่งเงินแต่ละครั้งต้องจ่ายค่าคุ้มครองสินค้าในราคาที่สูงมาก การมีตั๋วเงินเป็นตัวกลางในการโยกย้ายเงินของเหล่าพ่อค้าที่ต้องการจะนำเงินหรือทำการแลกเปลี่ยนเงินที่ได้จากการทำธุรกิจกลับภูมิลำเนาของตนเองได้สะดวกขึ้นเพียงแค่มีตั๋วเงินใบเดียว ในเวลาต่อมาธุรกิจตั๋วเงินได้ทำการแผ่ขยายสาขาไปทั่วประเทศจีนและในประเทศใกล้เคียงที่จีนมีการติดต่อการค้าด้วย ในประวัติศาสตร์ด้านการเงินของจีนได้กล่าวว่า “มณฑลซานซีถือว่าเป็นสถานที่แห่งการบุกเบิกระบบธุรกิจการเงินที่สำคัญของประเทศ” [22] มีบันทึกเกี่ยวกับวิวัฒนาการของตั๋วเงินไว้ว่า ร้านตั๋วเงินร้านแรกมีชื่อว่า “รื่อเชิงชัง”（日升昌）โดยเหลยหลี่ว์ไท่（雷履泰）ทำการขนส่งเงินจากซานซีไปยังมณฑลต่าง ๆ และเมื่อถึงสมัยจักรพรรดิเต้ากวงแห่งราชวงศ์ชิงมาปรับปรุงระบบตั๋วเงินของร้านรื่อเชิงชังใหม่ อีกทั้งขยายไปยังต่างประเทศ และเปลี่ยนชื่อเป็นร้านตั๋วเงินตามชื่อประจำเมืองที่เปิด [23]

ธุรกิจตั๋วเงินนี้นับว่าเป็นการริเริ่มนวัตกรรมทางการค้าที่สำคัญและมีค่าต่อวงการการเงินของจีนในเวลานั้นมาก เนื่องจากในสมัยราชวงศ์ชิงพ่อค้าในมณฑลซานซีได้ทำการเปิดสาขาเพิ่มเติมในเมืองปักกิ่งและหัวเมืองเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ทุกสิ้นปีพวกเขาจะต้องนำเงินกำไรในการทำการค้าส่งกลับมาที่มณฑลซานซีที่เป็นสาขาหลัก แต่ว่าการขนส่งเงินแต่ละครั้งมีปัญหาและอุปสรรคหลากหลายอย่าง อาทิเช่น ต้องจ่ายค่าคุ้มครองในราคาที่สูงมาก เพราะว่าระหว่างทางที่ขนส่งเงินนั้นจะมีกลุ่มโจรที่คอยดักปล้นเงินอยู่ระหว่างทาง และค่าใช้จ่ายอีกเรื่องหนึ่งคือต้องใช้ปริมาณคนในการขนย้ายเงินในแต่ละครั้งมากด้วยเช่นกัน ดังนั้นการมีตั๋วเงินเป็นสื่อกลางทำให้การขนย้ายเงินของบรรดาพ่อค้าที่ต้องการจะขนส่งเงินหรือทำการแลกเปลี่ยนเงินตราที่ตนเองทำธุรกิจ หรือต้องการส่งเงินกลับบ้านเกิดสะดวกขึ้น

---

[20] 山西票号史料.编写组.(2002)《山西票号史料》（增订本）.太原:山西经济出版社.第 45页.
[21] Li Cuiling李翠玲.(2011)《晋商山西票号的信用制度研究》.中央民族大学博士学位论文.第24页.
[22] Ren Chaoying.任朝英.(2015)《山西票号向现代银行转型失败的分析》.山西财经大学博士学位论文.第1页.
[23] 山西票号史料.编写组.(2002)《山西票号史料》增订本）.太原：山西经济出版社.第 45页.

ช่วงปี ค.ศ. 1823 – 1860 เป็นช่วงที่ร้านตั๋วแลกเงินของซานซีมีผู้นิยมมาใช้บริการมากขึ้นตามลำดับ เมื่อถึงปี ค.ศ.1850 ร้านตั๋วเงินได้กระจายสาขาไปเกือบทั่วทุกเมือง และภายใน 3 ปีถัดมา ร้านตั๋วเงินในซานซีได้ทำการขนส่งและแลกเปลี่ยนเงินจาก ผิงเหยา ไปยัง จิ้งซือ ซูโจว หยางโจว ฉงชิ่ง เป็นจำนวนมาก จึงถือได้ว่าเมืองผิงเหยา ในมณฑลซานซีเป็นจุดแลกเปลี่ยนเงินที่มีปริมาณเงินไหลเวียนมากที่สุด ดูได้จากการที่ตั๋วเงินที่ขนส่งออกจากเมืองผิงเหยากระจายไปยังเมืองสำคัญต่าง ๆ ในจีน เช่น เมืองซูโจวเป็นเมืองที่ถือว่าเป็นจุดศูนย์กลางการค้าขายที่สำคัญในตอนนั้น มีผู้ให้บริการตั๋วเงินไปที่เมืองนั้นผ่านการใช้ตั๋วเงินมาก [24] จึงสามารถสรุปได้ว่าธุรกิจตั๋วเงินของพ่อค้าจิ้นซังในช่วงศตวรรษที่ 18 นั้นได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง

ภาพที่ 3 ร้านตั๋วเงิน “รื่อเชิงชัง”

ที่มา : https://www.sohu.com/a/374760146_246796

สืบค้นวันที่ 13 เมษายน 2565

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าธุรกิจตั๋วเงินมีประโยชน์ และเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ธุรกิจของพ่อค้าจิ้นซังพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะธุรกิจค้าใบชาทำให้สามารถเพิ่มช่องทางการค้า อำนวยความสะดวกในการขนส่งเงิน และลดต้นทุนสินค้า เนื่องจากแหล่งปลูกใบชาในจีนนั้นอยู่ทางตอนใต้ของประเทศ หากต้องการติดต่อค้าขายกับพ่อค้าชาวรัสเซียนั้นจำเป็นต้องเดินทางมายังทางเหนือของประเทศ และด้วยสภาพภูมิประเทศยากต่อการเดินทาง จึงทำให้พ่อค้าชาจากทางใต้สามารถขนส่งใบชาไปยังรัสเซียในปริมาณที่น้อย ในทางกลับกับพ่อค้าชาวรัสเซียเองก็ยากที่จะติดต่อค้าขายด้วยเช่นกัน พ่อค้าจิ้นซังมองเห็นช่องทางดังกล่าวจึงทำหน้าที่เป็นตัวกลางขนส่งใบชาจากทางตอนใต้ของประเทศมาขายยังตอนเหนือของประเทศ อีกทั้งยังขายให้แก่พ่อค้าชาวรัสเซียและพ่อค้าทางยุโรป ความ

[24] Ren Chaoying.任朝英.(2015)《山西票号向现代银行转型失败的分析》.山西财经大学博士学位论文.第18页.

ได้เปรียบของพ่อค้าจิ้นซังประการแรกคือพวกเขาคุ้นชินกับเส้นทางขนส่งสินค้าในภาคเหนือ เนื่องจากเดิมทีพวกเขามีประสบการณ์ขนส่งสินค้าอยู่แล้ว ประการที่สองคือพวกเขานำตั๋วเงินมาปรับใช้ในกรณีปัญหาการขนส่งเงินระหว่างพ่อค้าชากับพ่อค้าชาวรัสเซีย หลังจากพ่อค้าจิ้นซังเข้ามาประกอบธุรกิจดังกล่าวยอดขายใบชาได้เพิ่มขึ้นตามลำดับ มีข้อมูลว่า “ยอดขายใบชาระหว่างพ่อค้าจิ้นซังกับพ่อค้าชาวรัสเซียในเวลา 5 ปี คือระหว่างปี ค.ศ.1847 มียอดขายทั้งหมด 40,000 กล่อง และในปี ค.ศ.1852 มียอดขายเพิ่มขึ้นถึง 1750,000 กล่อง” จึงทำให้ผู้วิจัยคิดว่าตั๋วเงินจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจการค้าชาของชาวจีน[25]

3.3 แนวคิดวัฒนธรรมขงจื๊อที่มีผลต่อการทำการค้าพ่อค้าจิ้นซัง

แนวคิดหรูซัง มีหลักพื้นฐานมาจาก “คุณธรรมการค้า 5 ประการ” （儒商五德）ซึ่งประกอบด้วย จื้อ（智）ซิ่น（信） เหริน（仁）หย่ง（勇）และอี้（义）แนวคิดคุณธรรมการค้า 5 ประการนั้น เกิดจากการนำแนวคิดคุณธรรม 5 ประการ（五常）[26] ของสำนักขงจื๊อและแนวคิด 4 คุณธรรม（四德）ของป๋ายกุย（白圭）[27] บิดาแห่งธุรกิจการค้าสมัยจ้านกั๋ว（战国）มารวมกันสามารถอธิบายที่มาของแนวปฏิบัติคุณธรรมการค้า 5 ประการ（儒商五德）จะอธิบายโดยสังเขปดังนี้

จื้อ （智）หมายถึงความรู้ ซึ่งเป็นหลักสำคัญของผู้ที่ศึกษาแนวคิดหรูจยา เนื่องจากขงจื๊อเน้นให้ผู้คนมีความรู้โดยการเรียนหนังสือและสามารถพัฒนาตนเองได้ เมื่อบรรลุถึงขั้นนี้แล้วจะเรียกว่า “หรูเจ่อ” （儒者）ซึ่งหมายถึง “ผู้ที่สามารถพัฒนาตนเองได้” ดังนั้นเมื่อนำมาปรับใช้ในทางธุรกิจแล้วจึงสามารถสรุปได้ว่าผู้ที่ประกอบธุรกิจทุกคนต้องมีความรู้เท่าทันโลก และต้องเรียนรู้และพัฒนาความรู้ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

ซิ่น （信）ในแนวคิดของชาวจีนคำว่า “ซิ่น” เปรียบได้เหมือนกับการรักษาสัญญา（诚信）และเป็นสิ่งที่สำนักหรูจยายึดถือและปฏิบัติสืบต่อกันมาอย่างเคร่งครัด และหลักคำสอนในเรื่องซิ่นที่ปรับใช้กับหลักหรูซังอู่เต๋อคือ ผู้ที่ประกอบธุรกิจจะต้องทำธุรกิจท่ามกลางความน่าเชื่อถือได้ของทั้งตนเองและผู้ร่วมธุรกิจ ต้องรักษาสัจจะและเกียรติของอาชีพตนไว้ ถ้าทำไม่ได้ถือว่าไม่ใช่มนุษย์ที่สมบูรณ์

เหริน （仁）คือความเมตตาซึ่งเป็นหัวใจหลักในแนวคิดของสำนักหรูจยาอีกประการหนึ่ง แต่ขงจื๊อกล่าวว่า“เหริน” ไม่มีความหมายที่แน่นอนแต่จะปรับเปลี่ยนความหมายให้เหมาะกับสถานการณ์ที่กล่าวเท่านั้น การนำมาประยุกต์ใช้ในครั้งนี้เหรินจะอยู่ในรูปแบบของความเมตตาและ

---

[25] Gao Jie 高洁.(2018) “浅析“山西票号”对晋商茶叶贸易发展的促进作用”载《市场贸易》，第1期.第37-38页.

[26] 五常 ประกอบด้วย 仁、义、礼、智、信

[27] แนวคิดเกี่ยวกับการทำธุรกิจการค้าของป๋ายกุย คือ 智、勇、仁、强

ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันระหว่างผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับพ่อค้าจิ้นซัง ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบผู้ประกอบธุรกิจด้วยกัน พ่อค้ากับลูกค้า เป็นต้น เพื่อทำให้สังคมธุรกิจการค้าดำเนินไปอย่างราบรื่น

หย่ง （勇）ขงจื๊อได้กล่าวไว้ว่า “见义勇为，临诡不惧”คือ “การกล้าที่จะทำในสิ่งที่ชอบธรรมและไม่เกรงต่ออันตรายใดๆ” กล่าวคือในการประกอบธุรกิจการค้า พ่อค้าเองนั้นนอกจากจะมีความรู้ ความซื่อสัตย์ จิตใจที่ดีแล้วยังจะต้องมีความกล้าที่จะทำการค้าอย่างสุจริต ไม่เกรงกลัวอำนาจใด

อี้（义）คือความมีคุณธรรม ขงจื๊อและเม่งจื่อซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่ใช้หลักการความสัมพันธ์ในการการดำเนินชีวิตโดยกล่าวว่า “先义而后利，不利无不利”คือในการค้า พ่อค้าล้วนต้องการกำไรทั้งสิ้น สำหรับแนวคิดหรูจยาแล้วไม่ได้ต่อต้านเรื่องกำไรหรือผลประโยชน์ใด ๆ หากแต่ขอให้อยู่ในครรลองที่สาเหตุสมผลเท่านั้นดังคำกล่าวของขงจื๊อในคัมภีร์ หลุนอีว์论语•里仁 “富与贵，是人之所欲也” [4•5] (ความมั่งมีและเกียรติยศ คือ สิ่งที่ผู้คนปรารถนาแต่ถ้าไม่ได้มาด้วยวิธีที่ชอบทำก็ไม่พึงครอบครองความยากจนโดยศัพท์คือสิ่งที่ผู้คนเกลียดชังแต่ถ้าหลีกเลี่ยงด้วยวิธีที่ไม่ชอบธรรม) [28]

พ่อค้าจิ้นซังมีความเชื่อว่า “หากประกอบอาชีพโดยยึดหลักแห่งความซื่อสัตย์สุจริต ไม่คดโกงลูกค้า ใฝ่เรียนรู้อยู่ตลอดเวลา จึงจะทำให้ธุรกิจของเขาดำเนินไปอย่างราบรื่น” [29] ที่มาของความเชื่อนี้ผู้วิจัยคิดว่ามาจากการที่บริเวณมณฑลซานซีในสมัยโบราณมีผู้ที่ยึดถือหลักปฏิบัติของขงจื๊ออยู่จำนวนมาก และมีการยึดถือปฏิบัติตามสืบต่อมา ซึ่งรูปแบบการค้าเช่นนี้เรียกว่า “หรูซัง” （儒商）และลักษณะเด่นของหรูซังที่ยึดถือและปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญมีทั้งหมด 4 ประการคือ ค้าขายไม่เอาเปรียบลูกค้า มีความรู้และความสามารถ ดำเนินธุรกิจอย่างมีศีลธรรม และเคารพในหลักการของขงจื๊อ [30] นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมให้ลูกหลานเรียนหนังสือและสอบเข้ารับราชการเพื่อเลื่อนฐานะทางสังคมให้สูงขึ้น เนื่องจากสังคมจีนศักดินาให้ความสำคัญกับพ่อค้าเป็นอันดับสุดท้าย

หากศึกษาเรื่องรูปแบบการทำการค้าภายนอกของพ่อค้าจิ้นซังแล้วนั้น จะเห็นว่าการทำการค้าของพ่อค้าจิ้นซังไม่ได้มีความแตกต่างจากพ่อค้ากลุ่มอื่นเลยทีเดียว เว้นแต่ในเรื่องของแนวคิดและวัตถุประสงค์ในการทำการค้าที่แตกต่างออกไปคือ การเลือกทำการค้าที่อยู่บนพื้นฐานของความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันอดทนความกล้าเสี่ยงในการริเริ่มกิจการ และแนวคิดของความสามัคคีเป็นสำคัญ จากแนวคิดหรูซังข้างต้นพ่อค้าจิ้นซังได้นำแนวคิดดังกล่าวมาปรับใช้ในการค้าเป็น 3 แนวคิด ได้แก่

---

[28] สุวรรณา สถานานนท์(2562).*หลุนอี่ว์:ขงจื่อสนทนา*.:กรุงเทพฯ.โอเพ่น โซไซตี้.หน้า341.

[29] Hao Tian郝恬.(2015)《以晋商文化为特色的办公旅游纪念品设计开发研究》博士.太原:太原理工大学.第26-27页.

[30] Ji Douyong戢斗勇.(2011)《以义取利的生意经：儒商文化》.济南:山东教育出版社.第4-6页.

3.3.1 แนวคิดเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริต

จากบันทึกทางประวัติศาสตร์จีนได้กล่าวว่ามณฑลซานซีเป็นสถานที่ ที่มีแนวทางการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ตามแนวคิดของขงจื๊ออยู่ค่อนข้างสูง เช่น 诚、信、义、利 หากนำมาปรับใช้กับการทำธุรกิจแล้วใจความสำคัญของแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของพ่อค้าจิ้นซังก็คือ “先义后利， 以义制利” (ให้ความสำคัญกับคุณธรรมก่อนผลกำไร และหากำไรที่ชอบธรรม) ซึ่งเป็นหัวใจหลักและเป็นที่ยอมรับของพ่อค้าในยุคสมัยดังกล่าว นอกจากการทำธุรกิจแล้วพ่อค้าจิ้นซังยังยึดหลักในเรื่องการดำเนินชีวิตที่อยู่บนความซื่อสัตย์สุจริตด้วย ดังคำที่กล่าวว่า “君子爱财，取 之有道” (ผู้มีปัญญาย่อมต้องการทรัพย์สิน แต่ต้องเลือกทางที่สุจริตเท่านั้น)

อีกเหตุผลหนึ่งที่สามารถสนับสนุนความเชื่อในเรื่องความซื่อสัตย์และจงรักภักดีของพ่อค้าจิ้นซังได้ คือ การที่พวกเขาเคารพและนับถือเทพเจ้ากวนอู ซึ่งท่านเป็นเทพที่เป็นตัวแทนของผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตและความจงรักภักดี อีกทั้งยังมีบันทึกว่าในมณฑลซานซีมีวัดที่ประดิษฐานเทพพระเจ้ากวนอู มีบันทึกว่า ศาลเจ้า หรือ วัดที่มีเทพเจ้ากวนอูนั้น ส่วนมากเป็นการสร้างและสนับสนุนเงินลงทุนจากพ่อค้าจิ้นซังที่ประสบความสำเร็จทางการค้าทั้งสิ้น[31]

3.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการยึดหลักความมุ่งมั่น พยายาม และความกล้าได้กล้าเสียในการทำธุรกิจ

ความมุ่งมั่นและพยายามนั้น ถือเป็นจุดเด่นของชาวซานซีรวมถึงพ่อค้าจิ้นซังด้วย เมื่อชาวจีนส่วนใหญ่จะนึกถึงพ่อค้าจิ้นซัง ก็จะสามารถเชื่อมโยงคุณสมบัติในเรื่องของความมุ่งมั่นและความมุมานะตามด้วยเช่นกัน แม้กระทั้งจักรพรรดิคังซี （康熙皇帝） แห่งราชวงศ์ชิงได้กล่าวชื่นชมพ่อค้าจิ้นซังในเรื่องนี้ด้วย

> （“晋俗勤劳朴素。勤劳易于进取,朴素易于保守。故晋人之长在于商,车辙马迹遍天下齐鲁晋燕诸大市,热商市之牛耳者,咸晋人。故晋人之富,甲于天下。”）[32]

จากข้อความด้านบนสามารถสรุปได้ดังนี้ : “ ชาวซานซีเป็นผู้ที่มีนิสัยขยัน มุ่งมั่น และอดทนในการทำธุรกิจ ยึดอาชีพการค้าขายมาเป็นเวลานาน จนทำให้มีประสบการณ์และสามารถขยายกิจการไปในวงกว้าง ”

ผู้วิจัยเชื่อว่าการที่พ่อค้าจิ้นซังมีนิสัยที่ขยันนั้น เป็นเหตุมาจากการที่ภูมิประเทศของมณฑลซานซีที่เต็มไปด้วยภูเขา ภูมิอากาศแห้งแล้ง ไม่เหมาะแก่การทำเกษตร จึงทำให้พวกเขาจำเป็นต้องเดินทางออกจากบ้านเกิดเพื่อค้นหาพื้นที่ ที่สะดวกและเหมาะสมแก่การประกอบอาชีพ แต่ในความ

---

[31] Li Lifen李丽芬(2018).“浅论关公信仰对晋商精神的影响”载《*长治学院学报*》（第35卷6期）.第42页.

[32] Wu Hongxia吴红霞.(2015)《晋商》.太原：三晋出版社.第159页.

โชคร้ายนั้นก็ได้มีข้อดีอย่างหนึ่งคือ มณฑลซานซีอยู่บริเวณภาคเหนือของประเทศจีน เป็นเส้นทางขนส่งสินค้าหลักระหว่างภาคใต้ไปยังภาคเหนือของประเทศ อีกทั้งชาวซานซีมีความคุ้นเคยกับสภาพภูมิประเทศของตนเอง จึงทำให้พวกเขามีอาชีพขนส่งสินค้าต่าง ๆ ระหว่างพื้นที่ทั้งสองในช่วงแรก ต่อมาได้มีผู้นิยมใช้เส้นทางดังกล่าวในการขนส่งสินค้ามากขึ้น จนในที่สุดจากเดิมทีที่ชาวซานซีเป็นเพียงผู้รับจ้างขนส่งสินค้า พวกเขาได้ริเริ่มทำการจัดซื้อและขนส่งสินค้าเอง จนเกิดธุรกิจขึ้นอย่างหลากหลายในเวลาต่อมาด้วยความกล้าคิด กล้าทดลองทำธุรกิจของพ่อค้าจิ้นซัง

3.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการร่วมมือและความสามัคคีกันในกลุ่มพ่อค้าจิ้นซัง

ความสามัคคีของพ่อค้าจิ้นซังในมณฑลซานซีนั้น มีพื้นฐานมาจากหลักเรื่องความสัมพันธ์ หรือภาษาจีนเรียกว่า “ กวนซี ”（关系）ซึ่งเดิมทีขงจื๊อจะเน้นความสัมพันธ์อยู่ 5 อย่าง กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างกษัตริย์กับขุนนาง ความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา ความสัมพันธ์ระหว่างพี่กับน้อง และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับเพื่อน[33] เพื่อใช้ในการปกครองและอยู่ร่วมกับคนในสังคมอย่างสงบสุข จากนั้นพ่อค้าจิ้นซังจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาปรับให้เข้ากับการทำการค้า คือ การสร้างปฏิสัมพันธ์ภายในธุรกิจตนเองและระหว่างพ่อค้าทั่วไป ถือเป็นการยกระดับ พัฒนา และเพิ่มโอกาสทางการค้า ยกตัวอย่างเช่น สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเจ้าของกิจการกับเจ้าของร้านรายย่อย ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของร้านกับพนักงาน และความสัมพันธ์ระหว่างพ่อค้ารายอื่นที่ดำเนินธุรกิจในรูปแบบเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน นอกจากพ่อค้าจิ้นซังจะพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีแล้ว ทั้งยังพยายามที่จะให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนบุคคล และแลกเปลี่ยนแนวคิดต่าง ๆ กับทุกความสัมพันธ์ข้างต้นที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อให้เกิดประโยชน์และโอกาสทางธุรกิจที่ได้มาจากความสามัคคี

ผลที่ได้รับจากการที่พ่อค้าจิ้นซังปฏิบัติตนตามแนวคิดดังกล่าวนั้น สามารถสะท้อนได้จากปรากฏการดังต่อไปนี้คือ ความร่วมมือภายในธุรกิจของตนเองทำให้เกิดวัฒนธรรมองค์กรที่ทำให้คนภายนอกมองว่าการค้าของพ่อค้าจิ้นซังนั้นดำเนินอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมและความเข้าใจระหว่างคนในองค์กร ซึ่งทำให้บุคคลภายนอกสนใจมาร่วมทำการค้ากับพ่อค้าจิ้นซังมากขึ้น ต่อมาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อค้ารายอื่นที่ทำการค้าเช่นเดียวกันหรือคล้ายกัน จนเกิดการรวมกลุ่มของพ่อค้าขึ้นมา จากนั้นได้มีการช่วยเหลือและพึ่งพากันทางการค้าเพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองทางการค้าขึ้นมา และเป็นที่มาของกลุ่มความร่วมมือของพ่อค้าทั้งสิบหรือภาษาจีนเรียกว่า “ สือต้าซังปัง ”（十大商帮）ซึ่งกลุ่มพ่อค้าจิ้นซังในมณฑลซานซีถือเป็นพ่อค้ากลุ่มแรกในประเทศที่ริเริ่มและปฏิบัติในรูปแบบนี้ ผู้วิจัยยังพบว่าในราวปลายศตวรรษที่ 19 หรือในช่วงปลายของราชวงศ์ชิง จีนประสบปัญหามากมาย ทั้งด้าน การเมือง เศรษฐกิจ และภัยธรรมชาติต่าง ๆ ทำให้กระทบต่อธุรกิจ

---

[33] สยุมพร ฉันทสิทธิพร.(2561).*หลักความสัมพันธ์ห้าประการและหลักบรรทัดฐานสามมุมมองของจริยธรรมกับการรักษาเสถียรภาพในสังคมจีน.*วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 หน้า 247 – 261.

ของพ่อค้าจิ้นซังอย่างหนัก ส่งผลให้ความมั่งคั่งและอำนาจของพ่อค้าจิ้นซังลดน้อยลงตามลำดับ เมื่อถึงช่วงศตวรรษที่ 20 พ่อค้าจิ้นซังได้มีการย้ายไปรวมกลุ่มกับพ่อค้าอีกกลุ่มหนึ่งในมณฑลเจ้อเจียงและทำการค้าร่วมกันต่อไป

4. สรุป

จากการศึกษาพบว่าพ่อค้าจิ้นซังมีความโดดเด่นและส่งอิทธิพลต่อการค้าของจีนอย่างมาก มาจากปัจจัยทางสังคมที่มีการติดต่อค้าขายระหว่างเมือง รวมทั้งระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น และแนวคิดตามจารีตในการดำเนินการค้า อาทิเช่น ระบบไคจง ธุรกิจตั๋วเงิน และแนวคิดวัฒนธรรมขงจื๊อ ส่งผลให้พ่อค้าจิ้นซังประสบความสำเร็จด้านการค้า ทั้งยังก่อให้เกิดความมั่งคั่งต่อวงศ์ตระกูลการค้าในสมัยราชวงศ์หมิงและสมัยราชวงศ์ชิง จนในที่สุดรูปแบบการค้าของพ่อค้าจิ้นซังได้กลายมาเป็นรากฐานของรูปแบบการทำธุรกิจและการค้าของชาวจีนในปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

คล่อง ศิรประภาธรรม. (2549). *คู่มือการท่องเที่ยวประเทศจีน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.

ปริวัฒน์ จันทร.(2551) *ท่องแดนมังกร มณฑลซานซี.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สารคดี.

สุวรรณา สถานานนท์. (2562). *หลุนอี่ว์ : ขงจื่อสนทนา.* กรุงเทพฯ: โอเพ่นโซไซตี้.

สยุมพร ฉันทสิทธิพร. (2561). หลักความสัมพันธ์ห้าประการและหลักบรรทัดฐานสามมุมมองของจริยธรรมกับการรักษาเสถียรภาพในสังคมจีน. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 7*(2).

สุปราณี กลกะสิงห์. (2539). *ราชวงศ์ชิง : สมัยแห่งความรุ่งเรือง ค.ศ.1644 – 1796* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Donia Zhang. (2022). Pingyao Historic City and Qiao Family Courtyard. *Journal of Chinese Architecture and Urbanism*, 2022 (Vol. 4), page1.

Dong Jianyun 董剑云, Dong peiliang 董培良. (2017) *《晋商与平遥礼俗文》*. 太原：山西经济出版.

Ji Douyong戢斗勇. (2011) *《以义取利的生意经：儒商文化》*. 济南:山东教育出版社.

Li Xicheng李希曾(1996) *《晋商史料与研究》*. 太原:山西人民出版社.

Miyazaki宫崎市定,中国科学院历史研究所翻译组编译(1965). *《宫崎市定论文选集》*（下卷）. 北京: 商务印书馆.

Wu Hongxia吴红霞. (2015)《晋商》. 太原：三晋出版社. 第159页.

Xin Dejian信德俭. (2008) *《明清晋商管理思想》*. 北京:中国社会出版社.

Xu Zhongan徐仲安. (2011) *《晋文化与晋商文化》*. 北京:中国财政经济出版社.

中国人民银行山西省分行、山西财经大学.（2002）*《山西票号史料》*.太原:山西经济出版社.

山西文史资料全篇辑部.(2002)*《山西文史资料全篇》*.第95辑.太原:山西农民出版社.

山西票号史料.编写组.(2002)*《山西票号史料》*（增订本）.太原:山西经济出版社.

Gao Jie 高洁.(2018).“浅析“山西票号”对晋商茶叶贸易发展的促进作用”载 *市场贸易》*,第1期.

Li Lifen李丽芬(2018).“浅论关公信仰对晋商精神的影响”载*《长治学院学报》*,(第35卷6期).第42页.

Meng Yan孟妍.(2014).“明代山西盐商的崛起”载*《商 Business》*（第01期）.

Qiao Nan.乔南.(2016).“由县政中心到茶叶、金融业——近代祁县城的发展与城市职能的转变”.载*《晋商研究》*,（第三辑）.

Yi Ming逸名.(2006).“乔致庸与乔家大院”载*《文化博览》*，第4期.

Zhang Jiang张江.(2010).“山西祁县古茶路及茶叶物流考证”载*《晋中学院学报》*,（第5期）.

Zhang Lijian 张丽剑.(1998).“明代的开中制”载*《盐业史研究》*,第2期.

山西省人民政府新闻办公室.(2004).“海内最富”载*《今日山西》*,第3期.

Hao Tian郝恬.(2015)*《以晋商文化为特色的办公旅游纪念品设计开发研究》*.太原理工大学博士学位论文.

Li Cuiling李翠玲.(2011)*《晋商山西票号的信用制度研究》*（博士论文）.中央民族大学博士学位论文.

Ren Chaoying.任朝英.(2015)*《山西票号向现代银行转型失败的分析》*.山西财经大学博士学位论文.

Diversity of Ethnic Groups in Bangkok Area : Kru-Dee-jeen

Ruenkaew Pattranupravat

Interdisciplinary Studies
Faculty of Humanities
University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand

Abstract

This article focus on people in society recognized the existence of ethnic groups especially in Kru-dee- jeen area . By documents and field survey from 2015 to 2020 found that kru-dee-jeen area still have the image of multicultural society which have many races and religions live together. Kru-dee-jeen have three important ethnic groups: Chinese, Portuguese and Muslims excluding local Thai people. Ethnicity in this area still keep their identity and succeed to new generation until now for examples religion, house and building, art and architectures such as temple, church and Chinese shrine, the ritual in everyday life and festival. However, the study founded that some identity has changed and reduced as same as there are some identity have acculturated to Thai society and modernization.

กุฎีจีนย่านที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร

เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ

สาขาสหวิทยาการ
คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บทคัดย่อ

บทความมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้คนในสังคมตระหนักถึงการมีตัวตนของกลุ่มคนชาติพันธุ์กลุ่มต่าง ๆ ในสังคมไทย โดยเฉพาะในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาเอกสารพร้อมทั้งลงพื้นที่ย่านกุฎีจีน (kru-dee-jeen) ช่วงปี 2558 ถึงปี 2563 พบว่า กุฎีจีนยังคงภาพของสังคมพหุลักษณ์ ที่มีคนหลายชาติพันธุ์อาศัยรวมกัน ประกอบด้วยคนที่สืบเชื้อสายมาจากกลุ่มชาติพันธุ์ใหญ่ 3 กลุ่ม ได้แก่ จีน โปรตุเกส และแขกจาม (มุสลิม) ไม่รวมไทยพุทธที่เป็นคนพื้นถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในย่านนี้ยังคงรักษาอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของตนเองเอาไว้ และมีการสืบทอดให้คนยุคหลัง จนถึงปัจจุบัน เช่น การนับถือศาสนา ลักษณะอาคารบ้านเรือนดั้งเดิม ศิลปะและสถาปัตยกรรมโดยเฉพาะ วัด โบสถ์ และศาลเจ้า การประกอบพิธีกรรมในชีวิตประจำวัน และตามเทศกาล โดยแต่ละชาติพันธุ์มีศาสนสถานเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาพบว่าอัตลักษณ์บางอย่างก็มีการเปลี่ยนแปลงหรือลดทอนลง รวมทั้งมีการผสมผสานกับความเป็นสังคมสมัยใหม่และสังคมไทย

ความหลากหลายทางชาติพันธุ์เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในสังคมไทยตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน ปรากฏให้เห็นทุกภาค ตามจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศไทย รวมทั้งชุมชนเก่า ย่านต่าง ๆ หลายแห่งในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล หลายย่านหรือหลายชุมชนยังมีความเด่นชัดของอัตลักษณ์กลุ่มชาติพันธุ์ ผ่านงานด้านสถาปัตยกรรม อาคารบ้านเรือน ปฏิมากรรม ศาสนสถาน เทศกาลประจำปี ประเพณีสำคัญ ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมในชีวิตประจำวัน อาหาร การสืบทอดศิลปวัฒนธรรม การแสดง ภาษา เป็นต้น อาทิ ย่านเยาวราชหรือที่รู้จักในชื่อไชน่าทาวน์ ชาวไทยเชื้อสายจีนยังคงดำรงอัตลักษณ์ผ่านการประกอบพิธีกรรม ความเชื่อ การไหว้เจ้าตามศาลเจ้า โรงเจและวัดจีน อาหารและเทศกาลสำคัญ เช่น ตรุษจีน สารทจีน และเทศกาลกินเจ หรือการสืบทอดเทศกาลสงกรานต์ของชาวมอญที่พระประแดง สมุทรปราการหรือที่เกาะเกร็ด นนทบุรี ในด้านความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี การละเล่น การแต่งกาย อาหาร เป็นต้น รวมทั้งสารคดีเรื่อง ชน ชาติ พันธุ์ ของกลุ่มจังหวัดสนุก (สกลนคร นครพนมและมุกดาหาร) ที่สร้างขึ้นมาเพื่อแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ การผสมผสาน และการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์บางอย่างบางประการของกลุ่มชาติพันธุ์ที่บรรพบุรุษอพยพมาตั้งถิ่นฐานที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย เป็นต้น

บทความนี้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ โดยเฉพาะในย่านกะดีจีนหรือกุฎีจีน (ต่อไปในบทความจะใช้คำว่ากุฎีจีน) ในประเด็นต่าง ๆ โดยเฉพาะศาสนสถาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ที่สำคัญบางประการ การผสมผสานและการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ รวมทั้งปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้จะใช้ข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ในการศึกษาช่วงปี 2558 ถึงปี 2563 ประกอบกับข้อมูลเอกสารอื่น ๆ

สาเหตุที่ผู้ศึกษาเลือกนำเสนอความหลากหลายทางชาติพันธุ์ในย่านกุฎีจีน เพราะเป็นชุมชนที่ได้รับการขนานชื่อว่าสังคมพหุลักษณ์ที่มีผู้คน 4 เชื้อชาติ 3 ศาสนาอาศัยอยู่รวมกัน และเป็นชุมชนที่อยู่ใจกลางเมือง รอบล้อมด้วยความเจริญและความทันสมัยของกรุงเทพมหานคร แต่ผู้คนยังคงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์บางอย่างเอาไว้ซึ่งเห็นได้ชัดเจน

ในที่นี้จะเน้นกล่าวถึง ชุมชนที่ผู้เขียนได้ลงพื้นที่ ประกอบด้วย ชุมชนกุฎีจีน รอบ ๆ โบสถ์ซางตาครู้ส ซึ่งเป็นชุมชนของศาสนิกชนชาวคริสต์ ชุมชนกุฎีขาว ซึ่งเป็นชุมชนอิสลาม และชุมชนศาลเจ้าเกียนอันเกง อดีตเป็นที่อาศัยของชาวจีน แต่เพื่อให้เห็นถึงความหลากหลายทั้ง 4 กลุ่มชาติพันธุ์ ที่มีทั้ง กลุ่มชาติพันธุ์ที่นับถือพุทธมหายาน (จีน) พุทธหีนยาน (ไทย) คริสต์ (สืบเชื้อสายมาจากชาวโปรตุเกส) และ มุสลิม (สืบเชื้อสายมาจากแขกจาม และแขกแพ) สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่าเป็นชุมชนที่มี 3 ศาสนา 4 ความเชื่อ ทำให้ผู้เขียนเพิ่มชุมชนวัดกัลยาณ์ และวัดกัลยาณมิตรเพิ่มเติมด้วย เพราะผู้เขียนคิดว่าการเพิ่มข้อมูลส่วนนี้จะทำให้เห็นภาพการผสมผสานและการกลืนกลายระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ที่เกิดขึ้นในย่านนี้ได้ชัดเจน

กุฎีจีน : ย่านที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์

กุฎีจีน เป็นย่านเล็ก ๆ ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ฝั่งธนบุรี ตั้งอยู่ตรงข้ามปากคลองตลาด ระหว่างสะพานพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกกับวัดอรุณราชวราราม ตามประวัติพบว่าย่านกุฎีจีนเป็นชุมชนเก่าแก่มีประวัติที่ยาวนานตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรี ในอดีตเคยเป็นที่ดินที่สมเด็จพระเจ้าตากสินได้พระราชทานแก่ชาวจีนและชาวโปรตุเกสเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย เป็นชุมชนที่ประกอบด้วยคนที่มีความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ศาสนาอาศัยอยู่รวมกัน ดังคำกล่าวที่ว่า เป็นชุมชนที่มี 3 ศาสนา 4 ความเชื่อ (ผู้จัดการออนไลน์, 2557)

ชุมชนวัดกัลยาณ์ : วัดกัลยาณมิตรวรมหาวิหาร

ชุมชนวัดกัลยาณ์มีวัดกัลยาณมิตรวรมหาวิหารเป็นศูนย์รวมความศรัทธาของพุทธศาสนิกชนและชาวไทยเชื้อสายจีนในย่านชุมชนวัดกัลยาณ์และชุมชนใกล้เคียง วัดสร้างโดยเจ้าพระยานิกรบดินทร (โต กัลยาณมิตร) ในปี พ.ศ. 2368 ตรงกับสมัยรัชกาลที่ 3 ภายในพระอุโบสถมีพระพุทธไตรรัตนนายกประดิษฐานเป็นพระประธาน ชาวบ้านทั่วไปเรียกว่าหลวงพ่อโตหรือชาวจีนเรียกว่าซำปอฮุดกงหรือซำปอกง หลวงพ่อโตเป็นที่เคารพสักการะอย่างมากในหมู่ชาวจีนและชาวไทยในพื้นที่และชาวไทยทั่วไปในปัจจุบัน

วัด: อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาวไทยในสังคมไทย

สถาปัตยกรรมไทยที่แสดงให้ถึงอัตลักษณ์ความเป็นวัดทางพุทธศาสนาของวัดกัลยาณมิตรที่สำคัญ ได้แก่ วิหารหลวงซึ่งก่อสร้างเป็นสถาปัตยกรรมไทยแบบประเพณีนิยม ก่ออิฐ ถือปูน หลังคามุงกระเบื้องเคลือบ ประดับช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ เชิงชาย ส่วนสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมทั้งภายนอกและภายในโบสถ์วิหารอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะมีการผสมผสานศิลปะทั้งแบบไทยและจีนแทบทั้งสิ้น อาทิ พระอุโบสถเป็นการผสมผสานกันระหว่างศิลปะไทยกับจีน คือ ไม่มีช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ หน้าบันประดับด้วยกระเบื้องเคลือบสลับสีลวดลายจีน ซุ้มประตูหน้าต่างปั้นลายดอกไม้ประดับกระจก มีลักษณะเฉพาะที่ถือเป็นเอกลักษณ์ประจำรัชกาลที่ 3 ซุ้มสีมา รอบพระอุโบสถทำด้วยศิลาฐานซุ้มสีมาสลักลวดลายมงคลจีนอย่างสวยงาม ด้านหน้าพระอุโบสถมีเสาศิลามังกร 2 เสา สลักเป็นลวดลายมังกรดั้นเมฆ พระเจดีย์ยอดปรางค์ เป็นเจดีย์แบบจีนที่เรียกว่า “ถะ” เป็นอาคารแปดเหลี่ยมซ้อนกัน และซุ้มโขลนทวาร มีการสลักลวดลายมงคลจีนทั้งรูปมังกร กิเลน และฮก ลก ซิ่วซึ่งเป็นเทพเจ้าของชาวจีน (ผู้จัดการออนไลน์, 2557) นอกจากนั้นยังพบว่าภายในวัดยังมีการนำพระพุทธรูปจีน มาประดิษฐานรวมกับพระพุทธรูปไทย ภายนอกพระอุโบสถมีการนำดอกไม้จีน เช่น ดอกเก็กฮวย โบตั๋น มาประดับตกแต่งซุ้มประตู หลังคา ระเบียงคต รวมทั้งมีรูปปั้นจีน หรือที่ชาวไทยเรียกว่าอับเฉาวางตามสถานที่ต่าง ๆ ในวัดจำนวนมาก ทำให้ชุมชนแขวงวัดกัลยาณ์ปัจจุบัน ประกอบด้วย 6 ชุมชน

ได้แก่ ชุมชนกุฎีจีน ชุมชนวัดกัลยาณ์ ชุมชนกุฎีขาว ชุมชนโรงคราม ชุมชนวัดบุปผาราม และชุมชนวัดประยูรวงศ์ กล่าวได้ว่าวัดกัลยาณมิตรราชวรวิหารเป็นวัดหนึ่งในกรุงเทพมหานครที่มีสถาปัตยกรรมผสมผสานระหว่างไทยและจีนที่มีเอกลักษณ์เด่นชัด การผสมผสานทางวัฒนธรรมรูปแบบนี้ปรากฏให้เห็นมากมายตามวัดต่างๆในสมัยรัชกาลที่ 3 และรัชกาลต่อมา เช่น การสร้างวัดหรือปฏิสังขรณ์วัดต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร เช่น วัดอรุณราชวราราม (วัดแจ้ง) หรือวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม (วัดโพธิ์) เป็นต้น

ถึงแม้ว่าโดยรวมของสถาปัตยกรรมและอาคารสิ่งก่อสร้างภายในวัดจะเป็นการผสมผสานวัฒนธรรมไทยและจีน แต่วัดกัลยาณมิตรก็นับว่าเป็นวัดทางพุทธศาสนา ที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ที่สำคัญของชาวไทยตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน

ในด้านประชากร พบว่าพื้นที่วัดกัลยาณมิตร มีทั้งชาวไทยเชื้อชาติไทย เชื้อชาติจีน (บรรพบุรุษเป็นกลุ่มชาติพันธุ์) อาศัยปะปนกันอยู่ มีการผสมผสานและกลืนกลายทางสังคม นับตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ตัวอย่างการผสมผสานและกลืนกลายทางสังคม ได้แก่ การที่คนไทยไปไหว้เจ้าที่ศาลเจ้า ส่วนชาวจีนก็มาไหว้พระที่วัดไทย มีการค้าขายระหว่างชาวไทยกับชาวจีน รวมทั้งมีการสมรสระหว่างคนสองกลุ่ม เช่นเดียวกับที่ชุมชนโบสถ์ซางตาครูส มีชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธ สมรสกับชาวคริสต์และย้ายเข้าไปอาศัยในชุมชนกุฎีจีน นอกจากนั้นก็มีเรียนรู้และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตซึ่งกันและกัน เช่น ภาษา การแต่งกาย และอาหาร เป็นต้น

เนื่องจากชุมชนแห่งนี้เชื่อมโยงกับชุมชนศาลเจ้าเกียนอันเกงซึ่งแต่เดิมเป็นที่อยู่อาศัยของชาวจีน เป็นหมู่บ้านที่ชาวจีนได้รับพระราชทานที่ดินสมัยพระเจ้าตากสินมหาราช ให้ตั้งหลักแหล่งในย่านกุฎีจีน ข้อมูลที่ได้จากการพูดคุยคนในบริเวณใกล้เคียง กล่าวว่าในอดีตเคยมีพระจีนมาจำพรรษาที่วัดกัลยาณมิตรรวมกับพระภิกษุสงฆ์ไทย ความแตกต่างทางเชื้อชาติในพื้นที่มีน้อยถึงไม่มี เพราะทุกกลุ่มสามารถอยู่รวมกันได้อย่างมีความสุข

ภาพที่ 1 วัดกัลยาณมิตรราชวรวิหาร
(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

ภาพที่ 2 พระพุทธไตรรัตนนายกหรือหลวงพ่อโต
(ที่มา **:** เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ**,** ถ่ายภาพ)

ภาพที่ 3 ประตูแบบจีน ตุ๊กตาหิน กระถางธูปจีน
(ที่มา **:** เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ**,** ถ่ายภาพ)

ภาพที่ 4 หลังคา ระเบียงคต ศิลปะแบบจีน
(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

ชุมชนศาลเจ้าเกียนอันเกง

ชุมชนศาลเจ้าเกียนอันเกงหรือปัจจุบันเรียกว่าศาลเจ้าแม่กวนอิม เป็นศาลเจ้าจีนเก่าแก่ของชุมชนกุฎีจีน ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยาอยู่ระหว่างวัดกัลยาณมิตรและโบสถ์ซางตาครู้ส

ชุมชนแห่งนี้เดิมเป็นที่อยู่ของชาวจีนที่ตามเสด็จพระเจ้าตากสินมหาราช มาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ปากคลองบางหลวง เมื่อครั้งที่พระองค์ทรงสถาปนากรุงธนบุรีขึ้นเป็นราชธานี นอกจากชาวจีนยังมีชาวโปรตุเกส มอญ อาศัยในย่านดังกล่าว ต่อมาพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงย้ายเมืองหลวง ไปตั้งยังฝั่งพระนคร คนจีนเหล่านี้ก็ได้อพยพไปตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ฝั่งพระนครบริเวณตลาดน้อยถึงสามเพ็ง กับบริเวณที่เรียกว่าไชน่าทาว์น (เยาวราช) ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามยังมีกลุ่มชาวจีนจำนวนหนึ่งที่ยังคงอาศัยในย่านกุฎีจีน ตั้งแต่ชุมชนวัดกัลยาณ์ ถึงชุมชนกุฎีจีน (โบสถ์ซางตาครู้ส) และบริเวณฝั่งธนบุรีในปัจจุบัน อยู่ปะปนกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ เช่น ชาวไทย ชาวมุสลิม พราหมณ์ ฮินดู แขกกลุ่มต่าง ๆ เป็นต้น

ศาลเจ้าเกียนอันเกง : อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายจีนในย่านกุฎีจีน

ศาลเจ้าเกียนอันเกงเป็นศาสนสถานสำคัญของชาวจีนในอดีตและชาวไทยเชื้อสายจีนในปัจจุบัน สันนิษฐานว่า ศาลเจ้าแห่งนี้เป็นที่มาของคำว่า “กุฎีจีน” ศาลเจ้าเกียนอันเกงเป็นศาลเจ้าขนาดเล็กที่มีความสวยงาม มีการก่อสร้างแบบทั้งกระเบื้องโค้ง และวิธีมุงหลังคาแบบจีนแท้ ๆ ดังภาพประกอบที่ 5

ภาพที่ 5 ศาลเจ้าเกียนอันเกง

(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

ภายในศาลเจ้าประดิษฐานเจ้าแม่กวนอิมเป็นองค์ประธาน (ภาพประกอบที่ 6) มีเจ้าแม่หม่าโจ้วและเจ้าพ่อกวนอูประดิษฐานอยู่ด้านข้าง และบริเวณโดยรอบมีเทพเจ้าอื่นๆ ตามความเชื่อของชาว

จีน ส่วนสถาปัตยกรรมของศาลเจ้าเป็นรูปแบบ หมิ่นหนาน ตามแบบดั้งเดิมของชาวจีนฮกเกี้ยน ประกอบด้วยหลังคาขนาดใหญ่ปูกระเบื้องเคลือบสีซ้อนกัน 2 ชั้น

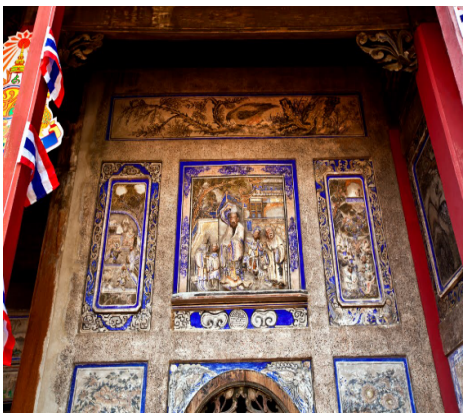

ภาพที่ 6 เจ้าแม่กวนอิม

(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

แต่ละชั้นมีหน้าบันเป็นสามเหลี่ยมหน้าจั่ว สันหลังคาแอ่นโค้ง มีการเจาะช่องหน้าต่างรวมถึงประตูทางเข้า ประดับด้วยงานไม้ฉลุ แกะสลักลวดลายตามแบบฉบับจีนที่สวยงาม มีลายเมฆและต้นไม้ ผนังแต่ละด้านมีภาพจิตรกรรมเทพเจ้าของจีน

ภาพที่ 7 ศิลปะ กระถางธูปภายในศาลเจ้า **ภาพที่ 8** งานไม้ แกะสลักประตูแบบจีน (1)

ภาพที่ 9 งานไม้ แกะสลักประตูแบบจีน (2) **ภาพที่** 10 งานไม้ แกะสลักประตูแบบจีน (3)
(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

ประวัติศาลเจ้าเกียนอันเกงไม่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ตามคำบอกเล่าสืบทอดกันมากล่าวว่าเป็นศาลเจ้าที่สร้างขึ้นโดยคนจีนฮกเกี้ยน เดิมมีอยู่สองศาลตั้งอยู่ใกล้เคียงกัน ศาลหนึ่งประดิษฐานเจ้าพ่อโจวซือกง ส่วนอีกศาลประดิษฐานเจ้าพ่อกวนอู เมื่อชาวจีนย้ายไปอยู่ที่ฝั่งพระนครแล้ว ศาลเจ้าทั้งสองศาลแห่งนี้ก็ถูกทอดทิ้งจนชำรุดทรุดโทรม ต่อมาชาวจีนจากมณฑลฮกเกี้ยน ตำบลเจียงจิวและจัวจิวซึ่งเป็นบรรพบุรุษของสกุลตันติเวชกุลและสกุลสิมะเสถียรได้เดินทางมากราบไหว้เห็นศาลเจ้าชำรุดทรุดโทรมก็ได้รื้อศาลเจ้าทั้งสองลง แล้วสร้างเป็นศาลเจ้าใหม่ศาลเดียวในที่เดิม โดยอัญเชิญเจ้าแม่กวนอิมขึ้นเป็นประธานศาลเจ้า และเปลี่ยนชื่อศาลเจ้าเป็นศาลเจ้าเกียนอันเกง ซึ่งเป็นชื่อที่ใช้ติดต่อสืบมาจนปัจจุบัน (ไทยสามก๊ก, 2014)

ศาลเจ้าเกียนอันเกงเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยเชื้อสายจีนในชุมชน ตลอดทั้งปีจะมีผู้คนไปทำพิธีกรรมทางศาสนาทั้งการไปไหว้เทพเจ้าต่าง ๆ เพื่อขอพร ขอโชคลาภ เสริมสร้างความเป็นสิริมงคลให้แก่ชีวิต มีการจุดธูปเซ่นไหว้บูชาเทพเจ้า และเสี่ยงเซียมซีทำนายอนาคต โดยเฉพาะช่วงวันสำคัญของชาวจีน เช่น ตรุษจีน สารทจีน หรือเทศกาลกินเจ

ศาลเจ้าเกียนอันเกงมีการบูรณะครั้งใหญ่เสร็จสิ้นเมื่อไม่นาน โดยใช้ระยะเวลาหลายปี การบูรณะเริ่มตั้งแต่ทางเดินเข้าศาลเจ้า ที่ติดอยู่กับแม่น้ำเจ้าพระยาถึงตัวศาลเจ้า ปัจจุบันศาลเจ้ามีสภาพที่สวยงาม เป็นศาลเจ้าที่มีความโดดเด่นทางด้านสถาปัตยกรรมจีน จนถูกจัดให้เป็นศาลเจ้าจีนที่สวยลำดับต้น ๆ ของกรุงเทพมหานคร (ก่อนการบูรณะ ในปี 2551 ศาลเจ้าเกียนอันเกงได้รับรางวัลอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมดีเด่น ประเภทปูชนียสถานและวัดวาอาราม) ศาลเจ้าแห่งนี้เป็นเสมือนศาสนสถานที่บอกเล่าเรื่องราว ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและตัวตน ของชาวไทยเชื้อสายจีนของย่านกุฎีจีน

อย่างไรก็ตาม จากการลงพื้นที่และการพูดคุยกับเจ้าหน้าที่หรือคนเฝ้าศาลภายในศาลเจ้า ปรากฏให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงบางอย่างโดยเฉพาะการสืบทอดขนบธรรมเนียม ประเพณีการไหว้เทพเจ้าของชาวจีนทั้งในพื้นที่ และที่อื่น ๆ ดังจะพบว่าปัจจุบันชาวจีนเข้ามากราบไหว้ เทพเจ้าในศาลค่อนข้างน้อย ในวันปกติทั่วไป บางช่วงที่ผู้เขียนและนักศึกษาไปศาลเจ้า ก็ไม่ปรากฏผู้คนเข้ามาไหว้ในศาลเจ้าเลย ซึ่งปรากฏการณ์เกิดขึ้นในศาลเจ้าจีนทั่วไปทั้งในกรุงเทพมหานครและตามจังหวัดต่าง ๆ พร้อมกับการเลือนหายของอัตลักษณ์ของชาวจีนในด้านอื่น ๆ เช่น การดูงิ้วของชาวจีน พบว่าปัจจุบันชาวจีนในชุมชนไปดูน้อยมาก บางครั้งมีแต่เก้าอี้ตั้งให้คนดู แต่ไม่ปรากฏผู้คนเลย ชาวจีนหรือกรรมการที่ศาลเจ้าต่าง ๆ กล่าวเหมือนกันว่าเด็กรุ่นใหม่ไม่ไปดูงิ้ว แต่ก็ต้องมีงิ้วในงานศาลเจ้า เพื่อให้เทพเจ้าดู หรือการใช้ภาษาจีนสื่อสารภายในชุมชน หรือ บ้านปัจจุบันก็ใช้กันน้อย ผู้สูงอายุที่ใช้ภาษาจีนส่วนมากก็เสียชีวิตไปหมดแล้ว ลูกหลานไม่ใช้ เหลือประมาณร้อยละ 20 ที่ใช้กันอยู่ สอดคล้องกับ เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ (2554) ในงานการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสืบทอดความเป็นจีนผ่านการทำความเข้าใจในความหมายและสัญลักษณ์ทางศาสนาของชาวจีนสู่ลูกหลานในสังคมไทย และสอดคล้องกับการสูญหายของการใช้ภาษาเวียดนามในชุมชนญวนที่สามเสนซึ่งนับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ทุกกลุ่มในด้านภาษา

ชุมชนคริสต์: โบสถ์ซางตาครู้ส

โบสถ์ซางตาครู้ส นอกจากจะเป็นศูนย์รวมใจของคริสตศาสนิกชนชาวกุฎีจีนแล้ว ก็ยังเป็นศูนย์รวมใจของคริสตศาสนิกชนในละแวกใกล้เคียงอีกด้วย ซางตาครู้สมาจากภาษาโปรตุเกส แปลว่าไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ เป็นโบสถ์คริสต์นิกายโรมันคาทอลิกแห่งแรกในฝั่งธนบุรี ก่อสร้างโดยบาทหลวงยาโกเบ กอรร์ ผู้นำกลุ่มชาวโปรตุเกส สร้างในที่ดินพระราชทาน เมื่อวันที่ 14 กันยายน พศ. 2312 ลักษณะตัวโบสถ์เป็นสถาปัตยกรรมแบบนีโอคลาสสิคผสมกับเรเนอซองส์ ในวันที่ 14 กันยายนของทุกปี ทางโบสถ์จะมีการจัดพิธีเฉลิมฉลอง เพื่อให้ทุกคนในชุมชนโดยเฉพาะคริสตศาสนิกชนรำลึกถึงเรื่องราวในประวัติศาสตร์

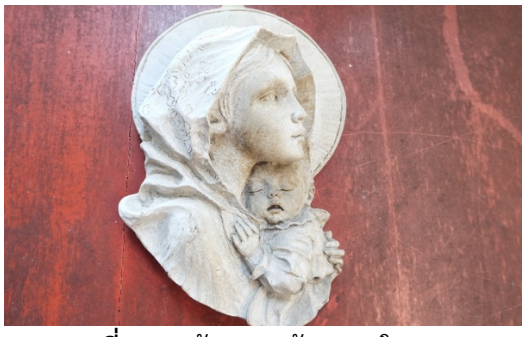

ภาพที่ 11 โบสถ์ซางตาครู้ส
(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

ภาพที่ 12 สถาปัตยกรรมภายในโบสถ์
(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

จากการสำรวจบริเวณวัดซางตาครู้ส และ บริเวณชุมชนโดยรอบ พบว่า ผู้คนที่อาศัยอยู่บริเวณแห่งนั้น ส่วนใหญ่ประมาณ 85% นับถือศาสนาคริสต์ และมีการสืบเชื้อสายมาจากบรรพบุรุษชาวโปรตุเกส (มีทั้งหมด 17 นามสกุล) และชาวจีน จากลักษณะหน้าตา ผิวพรรณของผู้คนในบริเวณนั้นพบว่าบางคนมีนัยน์ตาสีฟ้าที่คล้ายกับชาวฝรั่งและบางส่วนก็มีความคล้ายกับชาวจีน ซึ่งเชื่อมโยงกับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ระบุว่าคนโปรตุเกสได้เข้ามาตั้งรกรากถิ่นฐานในบริเวณนี้ก่อน ต่อมาก็ตามมาด้วยชาวจีนและชาวมอญ จึงส่งผลให้คนบริเวณชุมชนแห่งนี้มีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์อยู่มาก และสำหรับบ้านของผู้คนที่มีบรรพบุรุษชาวโปรตุเกสนั้นก็มีการสืบทอดการนับถือศาสนา ความคิด ความเชื่อ การดำเนินชีวิต โดยยึดหลักคริสตศาสนิกชน มีการสืบทอดภูมิปัญญาการทำขนมฝรั่ง และอาหารโปรตุเกสซึ่งถือว่ามีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างชาวไทย ชาวจีน หรือชาวมุสลิมในระแวกเดียวกัน ส่วนลักษณะบ้านเรือนในชุมชนยังคงแบบสมัยก่อน ซึ่งจะเป็นบ้านไม้สองชั้น มีการตกแต่งภายในบ้านคล้ายกับชาวโปรตุเกส เพราะต้องการอนุรักษ์ความเป็นชาวโปรตุเกสของบรรพบุรุษตนเองไว้ หน้าบ้านบางหลังจะมีปูนปั้นที่แสดงให้เห็นถึงกลุ่มชนที่นับถือศาสนาคริสต์ซึ่งเป็นอัตลักษณ์สำคัญของผู้คนในชุมชนนี้ และเป็นส่วนให้คนในชุมชนมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สำนึกถึงความเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีบรรพบุรุษมาจากที่แห่งเดียวกัน ยึดมั่นในศาสนา ศาสดาเดียวกัน (ข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์คนในชุมชน ปี 2559)

ภาพที่ 13 หน้าประตูบ้านภายในชุมชน
(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมีการปรับปรุงบ้านเรือนที่ทรุดโทรมไปตามกาลเวลา ก็มีการเปลี่ยนแปลงวัสดุ สิ่งก่อสร้างให้มีความมั่นคงแข็งแรงขึ้น เช่นมีการก่อด้วยปูน หรือ ปรับปรุงบ้านเป็นกึ่งตึกกึ่งไม้ เป็นต้น แต่บ้านเรือนส่วนใหญ่ที่เห็นได้ทั่วในบริเวณยังคงสภาพเดิม คือบ้านไม้สองชั้น สภาพค่อนข้างเก่า มีครัวเรือนที่ปรับปรุงใหม่จำนวนน้อย

ลักษณะชุมชนกุฎีจีน มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากชุมชนเมืองที่ขยายตัวระยะหลัง ในรูปแบบบ้านจัดสรรอื่นๆ เพราะไม่มีถนนสายใหญ่ตัดผ่าน รถขนาดใหญ่ไม่สามารถใช้สัญจร จะมีเพียงจักรยานยนต์หรือรถจักรยาน และรถเข็นของเล็กเข้าออกได้เท่านั้น (คล้ายคลึงกับชุมชนมัสยิดกุฎีขาว ซึ่งเป็นชุมชนอิสลามที่อยู่ไม่ห่างไกลกัน สามารถที่จะเดินไปถึงและชุมชนเก่าแก่บางแห่ง เช่น ชุมชนมอญบางกะดี่ เป็นต้น) ทำให้มีอากาศดี ไร้มลพิษจากควันพิษท่อไอเสียรถยนต์ จากการสอบถามผู้คนในกุฎีจีนพบว่าผู้คนในชุมชนรู้จักกันหมด จึงมีความปลอดภัยจากโจรผู้ร้ายและกลุ่มลักเล็กขโมยน้อย ภายในชุมชนได้มีการจัดเวรยามช่วยกันสอดส่องดูแลความเรียบร้อยเพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลแปลกหน้า ชุมชนนี้จึงนับว่ามีความปลอดภัยมากที่สุดแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 14 ถนน ซอย เล็กๆในชุมชนกะดีจีน
(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

ภาพที่ 15 บ้านเก่า (1)
(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

ภาพที่ 16 บ้านเก่า (2)
(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

ที่ดินในกุฎจีนทั้งหมดเป็นที่ดินของวัดไม่ใช่ทรัพย์สินส่วนบุคคล จากการพูดคุยกับผู้คนในชุมชน พบว่าส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ดั้งเดิม สืบทอดต่อจากบรรพบุรุษ จะมีบางส่วนเข้ามาอยู่เพิ่มอาจเกิดจากการสมรสกับคนในชุมชนกุฎีจีน เช่น คนพุทธสมรสกับคนคริสต์แล้วย้ายเขามาอาศัยในชุมชน ทำให้มีการปะปนของคนต่างศาสนา แต่อย่างไรก็ตามทั้งสองศาสนาก็สามารถอยู่กันได้อย่างสงบกลมกลืน

เนื่องจากชุมชนนี้ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก จึงมีการสืบทอดพิธีกรรมทางศาสนา ค่อนข้างเคร่งครัดและเข้มแข็งในวาระโอกาสต่าง ๆ ทั้งในวันธรรมดาและเทศกาลสำคัญของคริสตศาสนิกชน เช่นเดียวกับชาวไทยเชื้อสายญวนที่สามเสน ถึงแม้ปัจจุบันจะมีบางส่วนที่สมรสกับชาวไทยพุทธ เปลี่ยนไปนับถือพุทธศาสนา แต่ภายในชุมชนบ้านญวนสามเสน ผู้คนส่วนใหญ่ก็ยังนับถือ ศาสนาคริสต์โรมันคาทอลิกมีโบสถ์นักบุญฟรังซิสเซเวีย เป็นศูนย์กลางในการประกอบพิธีกรรม โดยจะมีพิธีกรรมทุกวัน พิธีล้างบาป พิธีมิสซา รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอื่น ๆ เช่น พิธีแห่แม่พระ พิธีฉลองวัด การขับร้องเพลงประสานเสียง และการสวดมนต์เพื่อช่วยเหลือคนที่ยากลำบาก เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงที่พบในชุมชนบ้านญวนก็คงไม่แตกต่างจากการเปลี่ยนแปลงในกุฎีจีนและกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ คือการเปลี่ยนแปลงด้านอาชีพ โดยพบว่าชาวญวนยุคแรก ๆ จะประกอบอาชีพเป็นช่างไม้ ช่างไฟฟ้า ช่างก่อสร้าง แต่ปัจจุบันมีอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น เช่น วิศวกร แพทย์ รับราชการ ค้าขาย เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์ชาวไทยเชื้อสายญวนที่สามเสนพบว่าอัตลักษณ์อีกด้านหน่งที่มีการส่งต่อให้คนในแต่ละรุ่นคือคนไทยเชื้อสายเวียดนามถูกสั่งสอนจากบรรพบุรุษให้เคารพกฎเกณฑ์ ระเบียบสังคม ให้ความสำคัญกับการศึกษา สอนให้ลูกหลานรับทั้งค่านิยมไทยและเวียดนาม ไม่ลืมคุณแผ่นดิน ระลึกเสมอว่าแผ่นดินไทย พระมหากษัตริย์ให้โอกาสในการอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐาน ไม่กีดกันเรื่องเชื้อชาติศาสนา การประกอบอาชีพ ทำให้คนญวนมีชีวิตที่ดี มีแผ่นดินอยู่อาศัย และสามารถอยู่รวมกับชนชาติอื่นได้สงบสุข ปัจจุบันชาวไทยเชื้อสายญวน ชาวไทย และชาวเขมรที่นับถือศาสนาคริสต์สามารถอยู่รวมกันได้อย่างกลมกลืน สามารถประกอบพิธีกรรมทางศาสนาร่วมกัน ค้าขาย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน อาหารนับว่าเป็นอัตลักษณ์ที่มีการสืบทอดต่อกันมาในคนแต่ละรุ่นภายในชุมชนญวนสามเสนเช่นเดียวกับชนชาติอื่นในย่านต่าง ๆ ในตลาดเช้าจะปรากฏให้เห็นอาหารญวนนานาชนิด เช่น แหนมเนือง บั่นก๋วน ข้าวเกรียมหม้อญวน เช่นเดียวกับอาหาร และขนมฝรั่ง ที่เป็นอัตลักษณ์ของชาวโปรตุเกสที่มีการสืบทอดในย่านกุฎีจีนให้คนรุ่นหลัง

จากการศึกษาพบว่าถึงแม้ชาวไทยเชื้อสายญวนจะพยายามรักษาอัตลักษณ์ทางด้านอาหารเอาไว้ แต่ก็จะมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับรสนิยมในการบริโภคของชาวไทยมากขึ้น เช่นการเพิ่มรสชาติของอาหารให้มีรสจัดขึ้น ทั้งนี้เพราะอาหารชาวญวนมักจะมีรสชาติจืด ซึ่งไม่แตกต่างจากการปรับตัวในเรื่องการบริโภคของกลุ่มอื่น ๆ

ภาพที่ 17 ขนมฝรั่งของชาวโปรตุเกส
(ที่มา **:** เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ**,** ถ่ายภาพ)

ชุมชนมัสยิดบางหลวงหรือกุฎีขาว

มัสยิดบางหลวงหรือกุฎีขาว เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวมุสลิมในย่านกุฎีจีน สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 1 มีเอกลักษณ์แปลกแตกต่างจากมัสยิดอื่น ๆ คือ เป็นอาคารทรงไทย ซึ่งถือเป็นแห่งเดียวในโลก ทำให้กรุงเทพมหานคร จัดให้มัสยิดบางหลวงเป็นเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภท Unseen Bangkok

ภาพที่ 18 มัสยิดบางหลวง
(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

มัสยิดบางหลวงตั้งอยู่ที่คลองบางกอกใหญ่หรือคลองบางหลวง เป็นหนึ่งในชุมชนเก่า อายุมากกว่า 200 ปี สร้างโดยชาวไทยมุสลิมซึ่งมีบรรพบุรุษเป็นแขกจาม (ชาวมุสลิมจากอาณาจักรจัมปาในเขมร ที่เข้ามาเป็นกองอาสาจาม) และแขกแพ (อาศัยในแพ) ที่อพยพมาจากอยุธยาเมื่อคราวกรุงแตก สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นใน พ.ศ. 2328 ตรงกับสมัยรัชกาลที่ 1 โดยพ่อค้ามุสลิมชื่อโต๊ะหยี ต่อมาท่านโต๊ะพิมเสนได้ซื้อพระตำหนักวังหน้าเก่ามาทำเป็นศาลามัสยิด 1 หลัง เป็นทรงไทยก่อสร้างด้วยไม้เช่นเดียวกัน ตั้งอยู่ใกล้มัสยิด ลักษณะมัสยิดเป็นอาคารปูนทรงไทยสีขาว ส่วนที่เป็นไม้ทาสีเขียว จึงมีชื่อเรียกว่ากุฎีขาว หน้าบันหน้าและหลังประดับด้วยปูนปั้น แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานของศิลปะ 3 ชาติ คือ กรอบหน้าบัน เป็นเครื่องลำยอง ประดับไว้บนยอด เป็นศิลปะไทย ส่วนหน้าบัน เป็นปูนปั้นลายก้านแย่งใบฝรั่งเทศ เป็นศิลปะตะวันตก ส่วนดอกไม้ เป็นดอกเมาตาล เป็นศิลปะจีน

มัสยิด: อัตลักษณ์ทางศาสนาของชาวมุสลิมกุฎีขาว

ชาวมุสลิมถือว่ามัสยิดเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่รวมจิตวิญญาณของมุสลิมกับพระผู้เป็นเจ้า ทุกครัวเรือนเป็นมุสลิมนับถือศาสนาอิสลามทั้งหมด ศูนย์กลางอยู่ที่มัสยิด มีกุโบร์ใกล้มัสยิด กลางชุมชน อิหม่ามเป็นผู้นำทางศาสนาด้านจิตวิญญาณและเป็นผู้ประกอบพิธีกรรม จะพบว่ามุสลิมเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่เคร่งครัดในหลักคำสอนของอัลเลาะห์ มีแนวปฏิบัติที่สืบทอดกันมาหลายอย่างหลายประการ อาทิ ชาวมุสลิมทุกคนต้องทำพิธีกรรมการละหมาด ก่อนเข้ามัสยิดเพื่อสวดมนต์หรือละหมาดต้องชำระร่างกายและจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์ (มีอ่างน้ำสำหรับชำระล้างสิ่งสกปรก) มีข้อห้ามต่าง ๆ เช่น ไม่ให้ชายและหญิงนุ่งกางเกงขาสั้น ห้ามไม่ให้หญิงที่มีประจำเดือนเข้าไปภายในมัสยิด เพราะถือว่าไม่สะอาด ข้อห้ามเหล่านี้ โดยแท้จริงแล้วคงไม่ใช่เพียงมัสยิดเท่านั้น แม้แต่วัด วิหาร พระธาตุ ศาลเจ้า โบสถ์บางแห่งก็ระบุเป็นข้อห้ามเช่นเดียวกัน เพราะถือกันว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์คนที่เข้าไปก็ต้อง

ให้ความเคารพและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดเพื่อให้เกียรติกับสถานที่ จากการลงพื้นที่ชุมชนกุฎีขาว พบว่าชุมชนนี้มีพื้นที่ไม่ใหญ่นัก ทางเข้าชุมชนค่อนข้างแคบ (ถนนอรุณอัมรินทร์) สภาพบ้านค่อนข้างแออัด มีปัญหาเกี่ยวกับระบบการหมุนเวียนของน้ำเสียในชุมชน หน้าบ้านบางหลังเขียนด้วยภาษามลายู

ในด้านการแต่งกาย พบว่าผู้คนในชุมชนแห่งนี้ส่วนใหญ่แต่งกายปกติเหมือนวัยรุ่นหรือบุคคลทั่ว ๆ ไป ผู้หญิงไม่ได้ปิดหน้าด้วยผ้าฮิญาบ หรือแต่งเหมือนหญิงมุสลิมเดิม วัยรุ่นแต่งกายเหมือนวัยรุ่นสมัยใหม่ทั่วไป ส่วนผู้ชายเมื่อจะเข้าทำพิธีในมัสยิดจะใส่ชุดคลุมยาวประกอบพิธี รอบ ๆ บริเวณมัสยิดแทบจะไม่ปรากฏสตรีมุสลิมให้เห็นนอกบ้าน จะมีบ้างตามร้านค้าหรือร้านขายอาหารของชุมชน

ภาพที่ 19 บ้านชาวมุสลิม

ภาพที่ 20 ทางเดินเข้าชุมชน

(ที่มา : เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, ถ่ายภาพ)

จากการสังเกตของผู้เขียน พบว่าคนในชุมชนจะรู้จักกันและสามารถแยกได้ว่าผู้ใดเป็นคนนอกชุมชน สาเหตุประการหนึ่งที่เห็นได้ชัดเจนคืออัตลักษณ์ด้านเชื้อชาติที่ได้จากพันธุกรรม อาทิ สีผิว หน้าตา ที่สืบทอดจากบรรพบุรุษ นอกเหนือจาการนับถือศาสนาเดียวกัน การใช้ภาษาร่วมกัน

แนวคิดทฤษฎีทางสังคมวิทยา

แนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้วิเคราะห์กลุ่มชาติพันธุ์ในย่านกุฎีจีน ในบทความนี้ได้แก่แนวคิดความเชื่อมแน่นทางสังคม (Social Cohesion) เป็นแนวคิดทางสังคมวิทยาของ Emile Durkheim ที่แสดงให้เห็นถึงความผูกพัน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ปรากฏชัดเจนโดยเฉพาะชนกลุ่มน้อยหรือ กลุ่มชาติพันธุ์ที่มีลักษณะบางสิ่งบางอย่างร่วมกัน

Durkheim (1956 อ้างถึงในโครเซอร์, 2535: p. 5-7) อธิบายว่าความเชื่อมแน่นทางสังคมจะเป็น เครื่องผูกยึดบุคคลเข้ากับค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม ถ้าแรงยึดเหนี่ยว (ความเชื่อมแน่นทางสังคม) น้อยลง ความผูกพันของบุคคลกับค่านิยม และบรรทัดฐานทางสังคมก็ลดน้อยตามไปด้วย จะส่งผลทำให้บุคคลมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น Durkheim วิเคราะห์องค์ประกอบสำคัญบางประการ ที่ทำให้สมาชิกมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ได้แก่ การที่สมาชิกมีค่านิยม และความเชื่อร่วมกัน โดย เฉพาะความเชื่อทางศาสนา และการเข้าร่วมในการประกอบพิธีกรรม สิ่งที่วัดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่ม คือ ความถี่ของการกระทำระหว่างกันที่มีแบบแผน Durkheim กล่าวว่า ยิ่งสมาชิกมีความเชื่อในศาสนาแรงกล้าร่วมกันมาก เท่าใด ยิ่งทำให้กลุ่มมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากเพียงนั้น สามารถอธิบายได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในบทความนี้ ในส่วนของการร่วมมือร่วมใจของชาวศาลเจ้า ชุมชนโบสถ์ซานตาครูส หรือมัสยิดบางหลวง ในด้านการเข้าร่วมในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และเทศกาลสำคัญของศาสนสถานที่ตนนับถือ และการแสดงให้เห็นอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มตน

นอกจากนี้ แนวคิดทางสังคมวิทยาเรื่องการผสมผสานทางวัฒนธรรม (Acculturation) และการกลืนกลายทางสังคม (Assimilation) ก็เป็นมุมมองที่ผู้เขียนมองว่ามีความสำคัญต่อการอธิบายการดำรงอยู่และการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในย่านกะดีจีน ดังนี้ ย่านดังกล่าวถึงแม้ในอดีตจะกำหนดให้เป็นที่อยู่ของกลุ่มชาติพันธุ์ และยังคงสืบทอดเป็นที่อยู่อาศัยให้คนในรุ่นต่อไป จวบจนปัจจุบัน แต่ ย่านดังกล่าวก็มีการผสมผสานระหว่างคนต่างเชื้อชาติ และศาสนา ปรากฏให้เห็นทุกชุมชน การกลืนกลายที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะการสมรสชาวไทยเชื้อสายจีนกับชาวไทยพื้นถิ่น หรือการอยู่ปะปนกับคนส่วนใหญ่ ทำให้เกิดการกลืนกลายอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์หลายด้านในรุ่นลูกหลาน ค่านิยม การดำเนินชีวิต หรือแม้กระทั่งการนับถือศาสนาเปลี่ยนแปลงไป ลูกหลานชาวจีนยุคหลังไม่ได้นับถือ ลัทธิขงจื้อ เทพเจ้า ไหว้เจ้าเหมือนบรรพบุรุษ แต่หันไปนับถือพุทธศาสนา ทำบุญ ตักบาตรในวันสำคัญทางศาสนาแทน การใช้ภาษา รวมทั้งค่านิยมต่างๆก็เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนั้น การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความทันสมัยของเมืองใหญ่ก็ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มคนต่าง ๆ ที่มีการปฏิสัมพันธ์กันในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการดำเนินชีวิต ดังนั้นน่าจะกล่าวได้ว่า ถึงแม้ย่านกะดีจีนยังคงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ โดยเฉพาะด้านศาสนา โดยเฉพาะศาสนสถาน พิธีกรรมและเทศกาลสำคัญอย่างต่อเนื่อง แต่การกลืนกลายและการผสมผสานทางวัฒนธรรมก็ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์บางอย่างเช่นกัน

สรุปและอภิปราย

จากข้อมูลที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสามารถกล่าวได้ว่าย่านกุฎีจีน สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของกลุ่มชนหลายเชื้อชาติ ศาสนาอาศัยอยู่ร่วมกันในพื้นที่กรุงเทพมหานครมาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ความเชื่อมแน่นทางสังคม (Social Cohesion) ปรากฏชัดเจนในกลุ่มชาติพันธุ์ (Ethnic group) ที่นับถือศาสนาเดียวกัน ทำให้แต่ละกลุ่มในย่านกุฎีจีน มีความแตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ ขณะเดียวกันก็มีลักษณะบางสิ่งบางอย่างร่วมกัน

การสืบทอดอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ โดยเฉพาะอัตลักษณ์ด้านการนับถือศาสนา และศาสนสถานของแต่ละกลุ่มปรากฏเป็นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์แต่ละกลุ่มในชุมชนต่าง ๆ ในย่านนี้ ดังนี้ ภายในชุมชนกฎีจีนที่มีบรรพบุรุษเป็นชาวโปรตุเกส ประชากรส่วนใหญ่ก็ยังนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก มีโบสถ์ซางตาครู้ส ซึ่งเป็นศาสนสถานสำคัญเป็นศูนย์รวมในการประกอบพิธีกรรม และเป็นศูนย์กลางของชุมชน ส่วนที่ชุมชนกุฎีขาว ประชากรส่วนใหญ่ทั้งหมดนับถือศาสนาอิสลาม มีมัสยิดเป็นศูนย์กลางและเป็นศูนย์รวมของชุมชน ส่วนย่านศาลเจ้าเกียนอันเกงและวัดกัลยาณมิตร มีชุมชนไทยและชาวไทยเชื้อสายจีนปะปนกัน รวมกับกลุ่มอื่น ๆ เช่น มอญ มีศาลเจ้าเกียนอันเกงและวัดกัลยาณมิตร เป็นศูนย์รวมความศรัทธาของชาวไทยและชาวจีน เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มชาติพันธุ์แต่ละกลุ่มพยายามจะรักษาอัตลักษณ์ของตนเองผ่านการสืบทอดวัฒนธรรม สถาปัตยกรรม แนวปฏิบัติทางศาสนา ความเชื่อ พิธีกรรมและเทศกาล โดยมีการสืบทอดมาถึงรุ่นลูกหลานในปัจจุบัน ถึงแม้บางอย่างอาจจะสูญหาย หรือลดทอนน้อยลง เช่น กิจกรรมทางศาสนาที่ลดน้อยลง จำนวนผู้คนที่มาไหว้เจ้า หรือ ไหว้เทพในศาลเจ้าที่มีจำนวนลดลง การแต่งกายที่เปลี่ยนแปลงไป โดยไม่ได้ปกปิด มิดชิดเหมือนอดีตแต่เป็นไปตามยุคสมัย การใช้ภาษาดั้งเดิมของบรรพบุรุษที่ลดน้อยลง มีการผสมผสานวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์บางอย่างกับวัฒนธรรมไทย มีการเปลี่ยนแปลงด้านการประกอบอาชีพ การปรับเปลี่ยนรสชาติอาหารเพื่อขายค้าขายหรือความชอบของคนแต่ละกลุ่มมากขึ้น เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในย่านกุฎีจีนที่กล่าวมานี้ ล้วนแล้วแต่ปรากฏในกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มอื่น ๆ เช่นกัน

อย่างไรก็ตาม พบว่ากลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่มีความภาคภูมิใจในความเป็นชาติพันธุ์ของตนค่อนข้างมาก ดังจะเห็นจากชาวคริสต์ที่ชุมชนกุฎีจีนมีการบอกเล่าเรื่องราวในอดีต ผ่านกิจกรรมทางศาสนาและกิจกรรมทางสังคมต่างๆ เช่น พิพิธภัณฑ์ชุมชน งานประจำปีของโบสถ์ หรือ การมีส่วนร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของตนเอง เช่น งาน สายน้ำแห่งวัฒนธรรมไทย (The Most Descent and Sustainable Collaboration of Bangkok Cultural Waterfronts and Local Community ครั้งที่ 6) (งานมีการจัดอย่างต่อเนื่อง) ที่จัดเสวนาความสำคัญของย่านกุฎีจีน ที่วัดประยูรวงศาวาส เมื่อวันที่ 17, 24 และ 31 ตุลาคม 2553 เป็นต้น ภายในงานมีการพูดคุยเรื่องราวเชิงประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ในด้านต่าง ๆ การพาเยี่ยมชมชุมชน เป็นต้น (Khaosod,

2563) ส่วนชุมชนเกียนอันเกง ถึงแม้จะมีการผสมผสานและการกลืนกลายระหว่างชาวไทยและชาวจีนสูง แต่สิ่งหนึ่งที่ชาวจีนภาคภูมิใจ สะท้อนถึงรากเหง้า และตัวตนความเป็นชาวไทยเชื้อสายจีน ต้องการจะสืบทอดให้อยู่คู่กับลูกหลานรุ่นต่อ ๆ ไปก็คือเทศกาล ประเพณีสำคัญ ๆ ซึ่งทางศาลเจ้าจะจัดขึ้นเป็นประเพณีทุกปี เช่น เทศกาลตรุษจีน สารทจีน กินเจ และวันสำคัญของเทพภายในศาลเจ้า เช่น วันเกิดของเจ้าแม่กวนอิม ซึ่งเป็นประธานของศาลเจ้าเป็นต้น ส่วนที่ชุมชนกุฎีขาว กล่าวได้ว่าอัตลักษณ์ด้านการนับถือศาสนาของกลุ่มชาติพันธุ์ มีความโดดเด่น และเข้มแข็ง มัสยิดบางหลวงยังคงเป็นศูนย์กลางความศรัทธาและเป็นศูนย์กลางในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา โดยมีอิหม่ามเป็นผู้ประกอบพิธีกรรมและเป็นผู้นำภายในชุมชน มุสลิมที่กุฎีขาวเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่เคร่งครัดในหลักคำสอนของอัลเลาะห์ มีแนวปฏิบัติที่สืบทอดกันมา อาทิ ชาวมุสลิมทุกคนต้องทำพิธีละหมาด เป็นต้น

ในด้านปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์ในชุมชนและระหว่างชุมชนต่างๆใกล้เคียงปรากฏให้เห็นค่อนข้างน้อย จนแทบจะไม่มีปัญหาเลย ผู้คนสามารถไปมาหาสู่ ช่วยเหลือเกื้อกูล พูดคุยกันได้ ถึงแม้ว่าจะต่างศาสนากัน เช่น มีงานโบสถ์ ชาวมุสลิม อิหม่าม (ผู้นำทางศาสนา) ก็สามารถจะไปร่วมกิจกรรมได้ หรือชาวไทยเชื้อสายญวนและเขมรที่นับถือศาสนาคริสต์ สามารถจะเข้าโบสถ์ ร้องเพลงสวดมนต์ร่วมกันได้

จากข้อมูลทั้งหมดดังกล่าวสามารถนิยามย่านกุฎีจีน ได้ว่าเป็น ชุมชนที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นพหุสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาความหลากหลายทางชาติพันธุ์ในสังคมไทย ที่ผู้เขียนลงพื้นที่กับนักศึกษาในช่วงปี 2558-2563 เป็นการลงพื้นที่และสำรวจชุมชนแบบภาพรวมเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นยังมีประเด็นที่น่าศึกษาอีกหลายด้าน เช่น การมีส่วนร่วมในพิธีกรรม หรือ เทศกาลของกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ การสืบทอดอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในด้านต่าง ๆ เช่น การนับถือศาสนา ภาษา การแต่งกาย วิถีการใช้ชีวิต เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ข่าวสดออนไลน์. (2563). *ชวนไปลัดล่อง ชม ชิม ของดีในงาน River Festival 2020 “รื่นเริง แสง ศิลป์” ฟินแบบจัดเต็มทั้ง 10 ท่าน้ำร่วมสมัย ริมแม่น้ำเจ้าพระยา 3 วัน 3 คืน.* สืบค้นจาก https://www.khaosod.co.th/advertorial/news_5111012

โครเซอร์, ลิวอิส เอ. (2535) *แนวความคิดทฤษฎีทางสังคมวิทยา*. (นฤจร อิทธิจีระจรัส). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ไทยสามก๊ก. (2557). *ศาลเจ้าเกียนอันเกง*. สืบค้นจาก http://www.thaisamkok.com

ผู้จัดการออนไลน์. (2557). *รักษ์วัดรักษ์ไทย : หลวงพ่อโตศักดิ์สิทธิ์ สถิต ณ วัดกัลยาณมิตร*. สืบค้นจาก https://mgronline.com/dhamma/detail/9570000000481

ผู้จัดการออนไลน์. (2557). *เที่ยวหลากวัฒนธรรม ขอพรหลวงพ่อซำปอกงริมสายน้ำที่ "ย่านกุฎีจีน"*. สืบค้นจาก https://mgronline.com/travel/detail/9560000158485

เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ. (2554). *การศึกษาสืบทอดความเป็นจีนผ่านการทำความเข้าใจในความหมายและสัญลักษณ์ทางศาสนาของชาวจีนสู่ลูกหลานในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

The Development to Promote and to Improve the Online Distribution Channel of 'Sabai Mon' Community Product from Bang Tanai Sub-district, Pak Kret District, Nonthaburi Province.

Ubonwan Klin-on[1], Sujanya Chantrasiri[2]

[1,2] Interdisciplinary Studies
[1,2] Faculty of Humanities
[1,2] University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand

Abstract

The objectives of this research paper are: (1) To collect the knowledge on the development of Sabai Mon products (2) To promote and development of Sabai Mon products (3) To improve online distribution channel of the Sabai Mon page, Ban Laem Nuea village, Bang Tanai sub-district, Pak Kret district, Nonthaburi province. This is qualitative research through documentary study and interviewing with 5 informants: well-informed persons and members of the Non-Formal Education's Sabai Mon housewife group of Ban Laem Nuea community, Bang Tanai sub-district, during February-April 2021. The research result found that: (1) People descended from Mon ancestors still preserve their traditional Mon customs and traditions, including Sabai Mon embroidery, with collecting knowledge and searching for new knowledge in developing their product for quality and sustainability. (2) The leader had a vision in promoting and developing Sabai Mon product by collaborating with local agencies and networks in training and creating a product with Bang Tanai identity. (3) Selling the product online could penetrating to more customers, but the pictures must be improved to show more of the product, more product details, indicating address of the group and contacting channels, update the information regularly, including creative story and value of products information for the customers will understand more about Sabai Mon of Bang Tanai.

การพัฒนาเพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าสไบมอญและปรับปรุงช่องทางจำหน่ายออนไลน์ของตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

อุบลวรรณ กลิ่นอ้น[1], สุจรรยา จันทรศิริ[2]

[1,2] สาขาสหวิทยาการ คณะมนุษยศาสตร์
[1,2] มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) รวบรวมองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าสไบมอญ 2) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าสไบมอญ 3) ปรับปรุงช่องทางการจำหน่ายออนไลน์ของเพจผ้าสไบมอญ บ้านแหลมเหนือ ตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทำการศึกษาจากเอกสารและทำการสัมภาษณ์ผู้รู้และกลุ่มแม่บ้าน กศน.ผ้าสไบมอญบางตะไนย์ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน พ.ศ. 2564 ผลการวิจัยพบว่า 1) ประชาชนที่สืบเชื้อสายมอญยังคงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวมอญดั้งเดิมเอาไว้ รวมถึงอนุรักษ์การปักผ้าสไบแบบมอญ มีการรวบรวมองค์ความรู้และแสวงหาความรู้ใหม่ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีความยั่งยืน 2) ผู้นำมีวิสัยทัศน์ในการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าสไบมอญ โดยร่วมมือกับหน่วยงานในชุมชนและเครือข่ายฝึกอบรม ร่วมสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของตำบลบางตะไนย์ 3) การขายทางออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ต่าง ๆ ทำให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้มากขึ้น ควรมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบหน้าเว็บบ่อยครั้ง เน้นโชว์ตัวสินค้าให้มีความหลากหลายมากขึ้น ใส่ข้อมูลรายละเอียดสินค้า ระบุที่อยู่และช่องทางติดต่อ หมั่นอัพเดทข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งสร้างเรื่องราวความเป็นมาและคุณค่าของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ลูกค้ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผ้าสไบมอญบางตะไนย์มากขึ้น

บทนำ

ชนชาติมอญเป็นชนชาติที่เก่าแก่ชนชาติหนึ่งที่มีถิ่นฐานเดิมอยู่ที่พม่าตอนล่าง เมื่อเกิดการรุกรานจากพม่า จึงอพยพเข้าตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย กระจายตัวอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาภาคกลางตอนล่าง และบางส่วนในภาคเหนือ ตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่มีชาวมอญอพยพเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากในช่วงสมัยอยุธยาตอนปลาย แม้ว่าชาวมอญจะเข้ามาอยู่ในแผ่นดินไทยมานานแล้ว แต่ก็ยังคงสืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีมอญเอาไว้อย่างดี วัฒนธรรมมอญมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีหลากหลายด้าน ทั้งภูมิปัญญาด้านอาหาร นาฏศิลป์ ดนตรี เครื่องปั้นดินเผา การปักผ้าสไบมอญ ความเชื่อเรื่องผี และยังมีเทศกาลแห่โน่ (ธงตะขาบ) ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง ประเพณีตักบาตรพระร้อย และประเพณีจัดงานศพของชาวมอญ เป็นต้น ชาวมอญได้อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีเอาไว้ อย่างกลมกลืนไปกับวิถีชีวิตของคนไทย จวบจนปัจจุบัน

ผ้าสไบมอญ เป็นภูมิปัญญาอย่างหนึ่งของชาวมอญที่พบเห็นมาตั้งแต่อดีตจากภาพวาดจิตรกรรมฝาผนังที่มีรูปหญิงแต่งกายมีผ้าสไบพาดที่ไหล่หรือคล้องคอ ซึ่งปรากฏตามวัดต่าง ๆ ในชุมชนมอญ ซึ่งชาวมอญเชื่อว่าสไบมอญเป็นของสูง ใช้รองกราบพระ ไม่นิยมนำลวดลายบนผ้าสไบไปปักตามชายผ้าถุงหรืออยู่ในที่ต่ำ ผ้าสไบมอญเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของชาวมอญ มีสีสันสดใสสวยงาม เหมาะสำหรับใช้ในการแต่งกายเข้าร่วมเทศกาลประเพณีที่สำคัญ เช่น งานบุญต่าง ๆ งานตักบาตรคะนอมจิน งานสงกรานต์ งานตักบาตรน้ำผึ้ง เป็นต้น การปักผ้าสไบมอญจึงถือเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงความเป็นมอญอย่างเด่นชัด แสดงถึงพัฒนาการของรูปแบบ และลวดลายที่มีความสอดคล้องกับหน้าที่การใช้งานของผ้าสไบ และสะท้อนถึงแนวความคิดสร้างสรรค์ของผู้ปักสไบอีกด้วย ซึ่งสไบมอญสามารถใช้ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง โดยผู้ชายอาจจะใช้แทนผ้าขาวม้าได้

จากการที่ชุมชนบางตะไนย์ ได้เล็งเห็นความสำคัญของผ้าสไบมอญ จึงเกิดการรวมกลุ่มของแม่บ้านขึ้นมา โดย กศน.ตำบลบางตะไนย์ได้เปิดอบรมหลักสูตรศิลปะการประดิษฐ์และการปักผ้าสไบมอญ เพื่อที่จะอนุรักษ์สไบมอญเอาไว้ให้คงอยู่ ถึงแม้สังคมจะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ อาจถูกละเลยไป จึงต้องมีการรักษาทุนทางวัฒนธรรมเอาไว้ ซึ่งประโยชน์จากทุนทางวัฒนธรรมก็คือเป็นคุณค่าที่ช่วยให้สังคมดำรงอยู่อย่างสมดุล พึ่งพาอาศัยกัน สร้างสินค้าชุมชนเพื่อใช้ร่วมกัน แทนที่จะเป็นสังคมแห่งการแย่งชิงในการผลิตสินค้าและบริการ เช่น ศิลปะหัตถกรรม งานฝีมือ การแสดง หรือมีประโยชน์ทางอ้อม เช่น สนับสนุนการท่องเที่ยว การถ่ายทอดความรู้ผ่านทักษะและความชำนาญที่ถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง รวมทั้งช่วยในการจัดระเบียบทางสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณค่า ความรู้คู่ภูมิปัญญา และงานสร้างสรรค์อันเกิดจากการค้นคว้าและสร้างสรรค์โดยผู้ทรงความรู้ในท้องถิ่น รวมทั้งค่านิยมและความเชื่อที่ผูกพันในสังคม ทำให้เกิดการจัดระเบียบของสังคมหรือสร้างกฎกติกาที่เป็นคุณต่อสังคมโดยส่วนรวม (ดิเรก ปัทม

สิริวัฒน์, 2547) ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงต้องการรวบรวมองค์ความรู้ ส่งเสริม พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าสไบมอญ และการปรับปรุงช่องทางการจัดจำหน่ายทางออนไลน์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อยอดความรู้แบบดั้งเดิม เพื่อที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ ทำให้ชุมชนสามารถที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ และเป็นต้นแบบให้กับชุมชนอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าสไบมอญ ของชุมชนชาวมอญที่กระจายตัวตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาในเขตที่ราบลุ่มภาคกลางตอนล่าง
2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าสไบมอญ สร้างเรื่องราวความเป็นมาและความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ผ้าสไบมอญ
3. เพื่อปรับปรุงช่องทางการจำหน่ายออนไลน์ของเพจผ้าสไบมอญ บ้านแหลมเหนือ ตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์

วรรณพรรธน์ ริมผดี (2554) กล่าวว่า การพัฒนาผลิตภัณฑ์ หมายถึง การปรับปรุง และพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านรูปแบบ ด้านบรรจุภัณฑ์ ด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพื่อการเพิ่มมูลค่าให้มีโอกาสทำการตลาดมากขึ้น โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย 1. การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ 2. การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ 3. การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ 4. การพัฒนาลักษณะของผลิตภัณฑ์ 5. การพัฒนาด้านภูมิปัญญา 6. การพัฒนาเรื่องราวของผลิตภัณฑ์

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (product development) เป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ และปรับปรุงผลิตภัณฑ์เดิมสำหรับตลาดปัจจุบันด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่โดยปรับปรุงให้ใหญ่ขึ้น หรือทำให้เล็กลง เปลี่ยนแปลง รวม หรือแยกลักษณะต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ สร้างคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้แตกต่างจากคู่แข่งขัน เพิ่มรูปแบบ และขนาดผลิตภัณฑ์ซึ่งการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่จะต้องมีการศึกษาความต้องการของผู้บริโภคเป็นสำคัญ ประสงค์ ประณีตพลกรัง (2547) กล่าวว่า การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (product development) เป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่หรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์เดิมเพื่อสร้างคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่างจากคู่แข่ง เพิ่มรูปแบบและขนาดของผลิตภัณฑ์

อาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าสไบมอญ เป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์เดิม โดยนำศิลปะหัตกรรมและภาพวาดวิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น มาประยุกต์ใช้เป็นลายปักสไบมอญเพื่อพัฒนาหรือสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ซื้อ

แนวคิดด้านการจัดการความรู้

พรธิดา วิเชียรปัญญา (2547) กล่าวว่า การจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการจัดการอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการประมวลข้อมูล สารสนเทศ ความคิด การกระทำ ตลอดจนประสบการณ์ของบุคคล เพื่อสร้างเป็นความรู้ หรือนวัตกรรม และการจัดเก็บในลักษณะของแหล่งข้อมูลที่บุคคลสามารถเข้าถึงได้ โดยอาศัยช่องทางต่าง ๆ ที่องค์กรจัดเตรียมไว้ เพื่อนำความรู้ที่มีอยู่ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งก่อให้เกิดการแบ่งปัน และถ่ายโอนความรู้ และในที่สุดความรู้ที่มีอยู่จะแพร่กระจายและหมุนเวียนทั่วทั้งองค์กรอย่างสมดุล โดยเป็นไปเพื่อเพิ่มความสามารถในการพัฒนาผลผลิตและองค์กร

ประเวศ วะสี (2548) กล่าวว่า คำว่า จัดการความรู้ (Knowledge Management) มีความหมายจำเพาะ หมายถึง การจัดการให้มีการค้นพบความรู้ ความชำนาญที่แฝงเร้นในตัวคน หาทางนำออกมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตกแต่งให้ง่ายต่อการใช้สอย และมีประโยชน์เพิ่มขึ้น มีการต่อยอดให้งดงาม และใช้ได้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง เป็นไปตามกาลเทศะ มีความรู้ใหม่ หรือนวัตกรรมเกิดขึ้นจากการเอาความรู้ที่ไม่เหมือนกันมาเจอกัน ข้อสำคัญคือต้องก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันของคนทั้งหมดที่ร่วมในกระบวนการก่อให้เกิดร่วมเรียนรู้กลายเป็นภูมิปัญญา (Collective Wisdom) หรือทำให้สามารถนำไปพัฒนาในเรื่องยาก ๆ ให้สำเร็จได้

อาจกล่าวได้ว่าการจัดการความรู้ด้านผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าสไบมอญ เป็นการนำองค์ความรู้และเทคโนโลยี มาใช้ในกระบวนการผลิตและการส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ผ้าสไบมอญแบบครบวงจร เริ่มตั้งแต่ (1) การรวบรวมและบ่งชี้ความรู้เพื่อพัฒนาและสร้างสรรผลิตภัณฑ์ใหม่ (2) การคัดเลือกเทคโนโลยีและสร้างความรู้ใหม่ (3) การจัดการความรู้และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ (4)การทดสอบและประเมินผลผลิตภัณฑ์ (5) การถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีสู่ชุมชน (6) การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้กับชุมชน (7) การสร้างความมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของสมาชิกภายในชุมชน เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

แนวคิดด้านการตลาดออนไลน์

วัลภา สรรเสริญ (2559) กล่าวว่า การตลาดออนไลน์ คือ การดำเนินกิจกรรมทางการตลาดโดยนำระบบอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาใช้ในการดำเนินการ เป็นกิจกรรมการสื่อสารสองทางที่ทำให้สื่อสารได้ชัดเจน และเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้ในเวลาที่รวดเร็ว และสามารถเสนอขายได้ตลอดระยะเวลา 24 ชั่วโมงทั่วโลก

ทวีศักดิ์ กาญจนสุวรรณ (2552) กล่าวว่า การตลาดออนไลน์ เป็นการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ใช้อินเตอร์เน็ตเป็นสื่อกลางที่ช่วยในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ใช้เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างเจ้าของธุรกิจกับลูกค้า เป็นการลงทุนทำการตลาดที่มีราคาไม่สูง สามารถแก้ไขหรืออัพเดทข้อมูลได้เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการโพสต์ หรือแชร์ข้อมูลข่าวสารที่ธุรกิจต้องการให้ลูกค้าทราบ ก็สามารถทำได้อย่างง่าย สะดวก และรวดเร็ว เกิดจากการเข้ามาของการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) ซึ่งเป็นการดำเนินธุรกิจทางการค้าผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลางระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตัวบุคคล องค์กร หรือบุคคลกับองค์กร เพื่อช่วยสนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับกระบวนการซื้อสินค้า การขายสินค้า การจัดส่งสินค้า การแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการ หรือสารสนเทศผ่านทางอินเตอร์เน็ต

วรินทร์พิพัชร วัชรพงษ์เกษม (2560) กล่าวว่า การปฏิวัติเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปของดิจิตอล ทำให้ทุกวันนี้โลกเราสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น เราสามารถสั่งซื้อสินค้าต่าง ๆ ทั่วทุกมุมโลกได้เพียงปลายนิ้วสัมผัส โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ อินเตอร์เน็ต เป็นต้น และเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น เป็นแหล่งของข้อมูลข่าวสาร เป็นแหล่งของความบันเทิง เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสาร เป็นช่องทางทำธุรกรรม รวมทั้งเป็นช่องทางจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ คนทั่วไปสามารถใช้อินเตอร์เน็ต เป็นสถานที่จับจ่ายซื้อของ สามารถส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์โต้ตอบหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

อาจกล่าวได้ว่าการตลาดออนไลน์ เป้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการประชาสัมพันธ์สินค้า และเพิ่มช่องทางการขายทางตลาดออนไลน์เพื่อเพิ่มยอดขายให้มากชึ้น โดยการปรับปรุงเว็บเพจบ่อย ๆ เพิ่มความหลากหลายของสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้เพื่อสร้างความสนใจให้กับกลุ่มลูกค้าทางออนไลน์ที่มีอยู่ทั่วโลก ปรับปรุงวิธีการขายทางออนไลน์ เช่น การไลพ์ (Live) สดผ่าน YouTube หรือ LINE Open Chat เพิ่มช่องทางจำหน่ายผ้าสไบมอญผ่านเพจออนไลน์ต่างๆ เช่น Facebook, IG, TikTok, Shopee, Lazada และ LINE กลุ่ม เป็นต้น รวมถึงการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาควบคุมสต๊อกและบริหารจัดการธุรกรรมทางการเงิน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก การสัมภาษณ์กลุ่ม และการร่วมสังเกตการณ์ในตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์สไบมอญของตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2564 จำนวนผู้สัมภาษณ์รวมทั้งสิ้น 5 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางตะไนย์

2. กลุ่มแม่บ้าน กศน.ผ้าสไบมอญ ชุมชนบ้านแหลมเหนือ หมู่ที่ 5 ตำบลบางตะไนย์

เครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาการมีส่วนร่วม และใช้คำถามผ่านการสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้รู้ในตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2. แนวคำถามประกอบการสัมภาษณ์กลุ่มแม่บ้าน กศน.ผ้าสไบมอญ ชุมชนบ้านแหลมเหนือ หมู่ที่ 5 ตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์หาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทั้งหมด จัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ภาพรวม วิเคราะห์ประเด็นย่อย

ผลการวิจัย

1. **องค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์**

1.1 ข้อมูลพื้นฐานและความเป็นมา

ตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เป็นตำบลที่มีคนมอญเข้ามาอยู่อาศัยกันอย่างหนาแน่น ตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย กระจายกันอยู่ที่ตำบลบางคูวัดที่วัดเกาะเกรียง วัดบางตะไนย์ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนเรียงรายติดต่อกันมาตามริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาลงมาจนถึงตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พื้นที่บางตะไนย์นี้แต่เดิมมีต้นข่อยขึ้นอยู่อย่างหนาแน่นเป็นบริเวณกว้างจนถึงตำบลคลองข่อย อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และตำบลบางคูวัด อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี มอญเรียกต้นข่อยว่า “คะไน” เรียก หมู่บ้านว่า “กวานคะไน” เมื่อมีการจัดตั้งเป็นตำบลขึ้นจึงเรียกตามชื่อของหมู่บ้านที่คนมอญเรียกว่า “บางคะไน” และเพี้ยนเป็นเสียงไทยว่า “บางตะไนย์” เป็น “ตำบลบางตะไนย์”

ด้านการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ผ้าสไบมอญบางตะไนย์ เริ่มต้นจาก องค์การบริหารส่วนตำบลบางตะไนย์ โดยกองสวัสดิการทางสังคม ได้จัดฝึกอาชีพให้กับประชาชนทั่วไป นายก อบต. ได้เห็นว่าควรมีกลุ่มงานด้านสืบสานผ้าสไบมอญ เพื่อสร้างอาชีพ จึงได้มีการติดต่อผู้ชำนาญการ จากตำบลบางเดื่อ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี มาเป็นวิทยากรสอนให้ชาวบ้าน ในช่วงปี 2557 – 2558 โดยเริ่มแรกมีผู้เข้าฝึกอบรมประมาณ 30 คน จากนั้นก็มีการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้านผ้าสไบมอญบางตะไนย์ เพื่อผลิตผ้าสไบมอญขายเป็นอาชีพเสริมเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

1.2 ขั้นตอนการปักสไบมอญ (โดยใช้มือทุกขั้นตอน)

ผ้าที่ใช้ปักคือผ้าไหมอิตาลี เพราะมีความมันเงา เมื่อปักเสร็จแล้วจะไม่ย่น และจะสวยกว่าใช้ผ้าโทเร โดยการทำสไบมอญ 1 ผืน ใช้ผ้ายาวประมาณ 2 เมตร 20 เซนติเมตร กว้าง 30 เซนติเมตร ใช้ได้ทุกสี แต่สีที่นิยมคือสีแดง เพราะเป็นสีประจำชนชาติมอญ ขั้นตอนการปักสไบมอญมีดังนี้คือ

1. วัด และตัดความกว้าง รีดอัดกลีบประกบกันตลอดความยาวของผ้า
2. วาดลวดลายลงบนผืนผ้า ด้วยดินสอ หรือปากกา
3. เลือกสีด้าย โดยใช้ด้ายตราวีนัส เบอร์ 16
4. ปักผ้าตามลายที่เขียนไว้
5. เมื่อปักลายตลบแล้ว นำไปรีดให้เรียบ ประกบกันให้ติดทั้งสองด้าน จากนั้นจึงปักขอบสไบด้วยวิธีคัทเวิร์ค
6. นำไปซักเพื่อให้ด้ายที่ปักนั้นมีลักษณะแน่นขึ้น
7. ตัดขอบผ้าด้านนอกแนวคัทเวิร์คออกเป็นอันเสร็จ
8. ตัดขอบผ้าด้านนอกแนวคัทเวิร์คออกเป็นอันเสร็จ

ที่มา : https://www.eef.or.th/article-26-10-2020/

ภาพที่ 1 การปักสไบมอญโดยใช้มือ

1.3 ลวดลายของผ้าสไบมอญ

ใช้แบบโดยตัดใส่กระดาษแข็งเพื่อใช้ทาบวาดลวดลาย โดยมีลายดาวล้อมเดือน ซึ่งเป็นลายทั่วไป เป็นลายดั้งเดิม ลายปักมาตรฐานมีลายเถา ดอกมะตาด ดอกหน่อกะลา ดอกบัว ดอกกล้วยไม้ ดอกกุหลาบ เป็นต้น

ภาพที่ 2 สไบมอญลายดาวล้อมเดือน

ภาพที่ 3 สไบมอญลายเถา

ผ้าสไบมอญถือเป็นของสูง เพราะนิยมใช้เพื่อปูพื้นสำหรับกราบพระ นอกจากนี้สไบมอญยังสะท้อนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ ด้วยลวดลายและสีสันสวยงาม ส่วนผ้าของผู้ชายนั้นไม่ต้องมีลายปักมาก แต่ควรให้มีลวดลายของอักขระหรือมีโทนสีที่เหมาะสม

2. การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าสไบมอญ

2.1 จุดเริ่มต้นการทำผ้าสไบมอญภายในตำบลบางตะไนย์

การทำผ้าสไบมอญของกลุ่มแม่บ้าน กศน.ตำบลบางตะไนย์ เริ่มต้นเมื่อทางองค์การบริหารส่วนตำบลบางตะไนย์ โดยกองสวัสดิการทางสังคมจัดฝึกอาชีพให้กับประชาชนทั่วไป เนื่องด้วยมีประเพณีการแห่โน่ (แห่หงส์ ธงตะขาบ) งานสงกรานต์ไทยรามัญอยู่แล้ว ซึ่งเป็นผ้าสไบมอญที่ให้เอาไว้

สำหรับวางคล้องบานประตูหน้าโบสถ์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางตะไนย์ได้เห็นว่าควรมีกลุ่มสร้างงานสร้างอาชีพขึ้นมา จึงได้มีการติดต่ออาจารย์ที่จังหวัดปทุมธานี ตำบลบางเดื่อ ให้มาเป็นวิทยากร

การอบรมแรกเริ่มมีผู้เข้าร่วมประมาณ 30 คน ก่อนจะเหลือเพียง 4 คน และมีผู้ที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด เพียง 1 คน เนื่องจากเป็นคนชอบเย็บปักถักร้อยและคิดว่าผ้าสไบมอญน่าจะขายได้ เริ่มจากการทำใช้เองก่อน ต่อมามีผู้สนใจขอให้ทำให้ใช้บ้าง จึงเกิดการรวมกลุ่มกันทำขาย นอกจากนี้ยังมีการขายเป็นเซ็ตให้ไปปักเอง ภายในเซ็ตประกอบด้วยผ้า สะดึง เข็ม ด้าย สำหรับผู้ที่ทำเป็นเท่านั้น แต่ส่วนใหญ่จะเลือกซื้อเป็นสไบสำเร็จรูป รวมถึงมีการขายเสื้อผ้าและกระเป๋า แต่ยังไม่เป็นที่นิยมเท่าสไบมอญ ในเรื่องของเงินทุน คือ ผู้ผลิตจะรับภาระในการลงทุนทำผ้าสไบมอญ เมื่อขายได้ก็จะทำให้มีรายได้กลับมาสู่ผู้ผลิต

2.2 การส่งเสริมและพัฒนาการผลิตผ้าสไบมอญ ตำบลบางตะไนย์

การรวมกลุ่มแม่บ้านทำผ้าสไบมอญ นอกจากจะสร้างสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวแล้ว ยัง เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีภายในชุมชน เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สร้างรอยยิ้ม สร้างโอกาส ผ่านการพัฒนาสไบมอญ บางตะไนย์ สู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างโอกาสและสร้างอาชีพให้กับคนในชุมชนผ่านการอบรมเรียนรู้เรื่องการปักสไบมอญ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวไทยเชื้อสายมอญ มีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บเพจและส่งเสริมการขายโคยการจัดบูธออกงานในงานส่งเสริมการขายสินค้าชุมชนต่าง ๆ

ในปี พ.ศ. 2561 กลุ่มแม่บ้าน กศน. ตำบลบางตะไนย์ ได้เริ่มประชาสัมพันธ์ ผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าสไบมอญ โดยได้มอบผ้าสไบมอญให้แก่ นายประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ในโอกาสที่มาลงพื้นที่ตรวจราชการ พบปะประชาชน เมื่อ วันที่ 24 ธันวาคม 2561 ที่วัดปรมัยยิกาวาส ตำบลเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และในปี พ.ศ.2563 ได้ทูลเกล้าฯ ถวายผลิตภัณฑ์ผ้าสไบมอญ แด่ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ที่เสด็จมาพระราชทานปริญญาบัตร แก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2563

2.3 การปรับปรุงช่องทางการจำหน่ายทางออนไลน์

เนื่องจากปัจจุบันกลุ่มแม่บ้านผ้าสไบมอญบางตะไนย์ ยังไม่มีความพร้อมในการผลิตและจำหน่ายเชิงพาณิชย์ เนื่องจากผ้าเป็นสิ่งที่เก็บได้นาน สิ่งสำคัญก็คือต้องหาวิธีที่จะทำให้มีการผลิตออกมาแล้วเป็นที่ต้องการของตลาด มีการคุมราคาไม่ให้แพงเกินไป กลุ่มแม่บ้านเคยไปออกร้านที่ตลาดพระรามสี่ แต่ขายได้บ้างไม่ได้บ้าง เนื่องจากไม่ค่อยมีคนมาเยี่ยมชมนัก

ต่อมากลุ่มแม่บ้านผ้าสไบมอญบางตะไนย์ ได้ริเริ่มขายผ่านทางออนไลน์ โดยการสร้างเพจ Facebook ผ้าสไบมอญ กศน.บางตะไนย์ และผ้าสไบมอญบ้านแหลมเหนือ โดยกลุ่มแม่บ้านเป็นผู้ดูแลเพจด้วยตนเอง และลูกค้าสามารถสั่งออเดอร์ผ่านทางเว็บเพจโดยเลือกสีและลายที่อยากให้ปักลงบนผ้าสไบได้ ใช้เวลาทำต่อผืนประมาณ 3-7 วัน

ภาพที่ 4 การประชาสัมพันธ์ผ้าสไบมอญ
บนเว็บไซด์ https://www.eef.or.th/article-26-10-2020/

อภิปรายผล

1) การจัดทำผ้าสไบมอญของบางตะไนย์ ในรูปแบบของผลิตภัณฑ์การออกแบบลายผลิตภัณฑ์ให้เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เพื่อทำให้มีโอกาสทางการตลาดมากขึ้น สร้างอัตลักษณ์ใหม่เป็นจุดขายของผลิตภัณฑ์ ผ้าสไบบางตะไนย์ การเพิ่มลายปักใหม่และเพิ่มโทนสีตามสมัยนิยมให้หลากสีมากขึ้น เป็นการเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ ลูกค้าสามารถเลือกซื้อสินค้าที่ถูกใจได้มากขึ้น ทำให้เพิ่มโอกาสการขายได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสงค์ ประณีตพลกรัง (2547) ที่กล่าวไว้ว่า การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (product development) เป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่หรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์เดิมเพื่อสร้างคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่างจากคู่แข่ง เพิ่มรูปแบบ และขนาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่สนใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดาดวง เรืองรุจิระ (2538) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาผลิตภัณฑ์คือเพื่อรักษาสถานภาพการแข่งขันในตลาด และเพื่อทดแทนผลิตภัณฑ์เดิมให้มีการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ สู่ตลาดเพื่อทดแทนผลิตภัณฑ์เก่า ซึ่งจะช่วยเพิ่มโอกาสใหม่ ๆ ทำให้ลูกค้ามีความต้องการในผลิตภัณฑ์ที่มีการปรับปรุง พัฒนาขึ้นดีกว่าเดิม นอกจากนี้แล้วการที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้จะต้องมี การจัดการองค์ความรู้ที่สามารถนำไปต่อยอดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ขั้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรธิดา วิเชียรปัญญา (2547) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการสร้างองค์ความรู้อย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการประมวลข้อมูล

สารสนเทศ ความคิด การกระทำ ตลอดจนประสบการณ์ของบุคคล เพื่อสร้างเป็นความรู้ หรือนวัตกรรม และการจัดเก็บในลักษณะของแหล่งข้อมูลที่บุคคลสามารถเข้าถึงได้ โดยอาศัยช่องทางต่าง ๆ ที่องค์กรจัดเตรียมไว้ เพื่อนำความรู้ที่มีอยู่ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ก่อให้เกิดการแบ่งปันและถ่ายโอนความรู้ ในที่สุดความรู้ที่มีอยู่จะแพร่กระจายและไหลเวียนทั่วทั้งองค์กรอย่างสมดุล เป็นไปเพื่อเพิ่มความสามารถในการพัฒนาผลผลิต และองค์กร

2) การขายผ่านตลาดออนไลน์ จะช่วยให้การขายสินค้าได้อย่างสะดวก รวดเร็ว รวมถึงเป็นอีกช่องทางในการเพิ่มยอดขาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ กาญจนสุวรรณ (2552) ที่กล่าวไว้ว่า การตลาดออนไลน์ เป็นการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ใช้อินเตอร์เน็ตเป็นสื่อกลางที่ช่วยในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ถ้าใช้เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างเจ้าของธุรกิจกับลูกค้า เป็นการลงทุนทำการตลาดที่มีราคาไม่สูง สามารถแก้ไขหรืออัพเดทข้อมูลได้เสมอ เกิดจากการเข้ามาของการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) ซึ่งเป็นการดำเนินธุรกิจทางการค้าผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลางระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตัวบุคคล องค์กร หรือบุคคลกับองค์กร เพื่อช่วยสนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการซื้อสินค้า การขายสินค้า การจัดส่งสินค้า ปรับปรุงในเรื่องของแพ็คเกจ หรือรูปแบบผลิตภัณฑ์ พัฒนาภูมิปัญญา และพัฒนาเรื่องราวของผลิตภัณฑ์ (วรรณพรรธน์ ริมผดี, 2554) ให้เป็นจุดขายของสินค้าได้เกิดความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

การลงขายออนไลน์เป็นช่องทางที่ทำให้มียอดสั่งซื้อมากกว่าการขายปกติที่บ้าน/ร้าน/ชุมชน เพราะการสั่งซื้อปกติมีแค่ยอดซื้อจากการที่คนพูดปากต่อปาก และการออกบูธตามงานต่าง ๆ เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 ทำให้ไม่ได้มีออกบูธตามนอกสถานที่ การขายทางออนไลน์นั้นจะเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้มากกว่า แต่ตัวเพจยังค่อนข้างขาดความน่าสนใจ

เว็บเพจควรมีการเปลี่ยนรูปหน้าเว็บเพจให้บ่อยครั้ง เน้นโชว์ตัวสินค้าให้มากขึ้น จัดทำข้อมูลลักษณะและคุณภาพสินค้าให้ครบถ้วนและเข้าใจง่าย มีรูปถ่ายของสินค้าที่มีเอกลักษณ์ ระบุที่อยู่และช่องทางติดต่อให้ชัดเจน หมั่นอัพเดทข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ หรือสร้างข้อมูลพื้นฐานเพื่อให้ลูกค้ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผ้าสไบมอญ ตำบลบางตะไนย์ มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ควรมีการวิจัยและพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าสไบมอญ เริ่มตั้งแต่การออกแบบลายพิมพ์ผ้าหรือลายปักผ้าในรูปแบบศิลปกรรมดั้งเดิมและศิลปกรรมร่วมสมัย ชนิดผ้าและเส้นด้ายที่ใช้ปัก ออกแบบชุดแต่งกายสไตล์ของชนชาติมอญที่มความร่วมสมัย รวมทั้งการสร้างสรรผลิตภัณฑ์ใหม่ ให้มีความประณีต ขับข้อน มีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ ที่มีความสดใส โดดเด่นและสามารถสวมใส่

หรือใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น เสื้อผ้า กางเกง กระเป๋า หมวก เนคไท ผ้าเช็ดหน้า ผ้าพันคอ เป็นต้น โดยเน้นความเป็นเอกลักษณ์ของชาวมอญบางตะไนย์

2) ควรมีการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการกระบวนการผลิตผ้าสไบมอญ เนื่องจากการผลิตผ้าปักสไบมอญ 1 ผืนต้องใช้เวลาการผลิตประมาณ 3-7 วัน การปักผ้าสไบมอญแต่ละผืนใช้เวลานาน ต้องใช้ฝีมือและความประณีตของแต่ละคนการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาช่วยออกแบบลายปักหรือลายพิมพ์ผ้า การนำจักรเย็บปักผ้าคอมพิวเตอร์มาช่วยในการปักลายหรือเย็บผ้าแทนการทำด้วยมือ จะช่วยทำให้ผลิตภัณฑ์มีความ ซับซ้อนและละเอียดมากขึ้น สามารถสร้างความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้น ช่วยลดเวลาทำงานและต้นทุนการผลิต ทำให้งานฝีมือมีความประณีตมากขึ้น

3) ควรมีการวิจัยและพัฒนาด้านการตลาดของสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าสไบมอญ การวางจุดจำหน่ายในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญร่วมกับการเพิ่มช่องทางการขายทางออนไลน์ เช่น Facebook, Lazada, Shopee, TikTok เป็นต้น น่าจะทำให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าสไบมอญ สามารถเข้าถึงและสร้างแรงจูงใจในการซื้อได้หลากหลายกลุ่มมากขึ้น ทั้งลูกค้าภายในและต่างประเทศ

เอกสารอ้างอิง

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2547). *ทุนสังคมและทุนวัฒนธรรมในระบบเศรษฐกิจและการจัดการยุคใหม่.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ทวีศักดิ์ กาญจนสุวรรณ. (2552). *พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce)*. กรุงเทพฯ: เคทีพี คอม แอนด์ คอนซัลท์.

ประสงค์ ประณีตพลกรัง. (2547). *การบริหารการผลิตและการปฏิบัติการ Production and operation management*. กรุงเทพฯ: ธนธัชการพิมพ์.

ประเวศ วะสี. (2548). *การจัดการความรู้ : กระบวนการปลดปล่อยมนุษย์สู่ศักยภาพ เสรีภาพ และความสุข*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.

พรธิดา วิเชียรปัญญา. (2547). *การจัดการความรู้ : พื้นฐานและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ: เอ็กเปอร์เน็ท.

วรรณพรรธน์ ริมผดี. (2554). *กลยุทธ์การสื่อสารตลาดเชิงบูรณาการสำหรับธุรกิจโรงแรม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

วรินทร์พิพัชร วัชรพงษ์เกษม. (2560). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา : พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์*. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

วัลภา สรรเสริญ. (2559). *การตลาดออนไลน์ : Online Marketing*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

สุดาดวง เรืองรุจิระ. (2538). *นโยบายผลิตภัณฑ์และราคา*. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์

Food Wisdom of Bang Tanai Community, Nonthaburi Province

Phichayapha Wongsarot[1], Siam Khasuwan[2]

[1,2] Interdisciplinary Studies
[1,2] Faculty of Humanities
[1,2] University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand

Abstract

The objectives of this research paper are (1) to study food wisdom remaining in Bang Tanai community, and (2) to collect and spread the food wisdom of Bang Tanai community. The in-depth interview was used to collect data from 9 representative interviewees of Bang Tanai community, Bang Tanai subdistrict, Pak Kret district, Nonthaburi province, during February-April, 2021. The research result was found that Bang Tanai community was influenced by Mon and other ethnic peoples. Since late Ayutthaya period, Mon people migrated to live in Bang Tanai community, and later other ethnic peoples also moved in. Mon community could be noticed by Matad (Millenia indica) trees and the practice of Mon's Songkran (traditional new year) festival. There was a seniors club of Bang Tanai Subdistrict Administrative Organization, established since August 9, 2013. The origin of the club was from the need of the seniors in the community to promote their mental health, such as, health checking, sickness curing, and the senior activities, such as, exercises, field trips, and trainings. The seniors of Bang Tanai community have special skills in cooking various kinds of food, and want specialist teachers to teach them the remaining food wisdom of the community. The food specialists of the seniors are: (1) Aunt Phorn, who has the knowledge of cooking Matad (Dillenia indica) curry, Bon (caladium) curry, Krajiab (lady's finger) sour soup, spicy soup with pig's leg, Madan leaves, and wild tomato, Khanom Phakkad (radish cake), Khao Mao Thord (fried finger banana covered with pounded unripe rice), and Sam Kler sweet (fried triple ball of pounded unripe rice, coconut meat, and palm sugar). (2) Aunt Nak, a specialist in making Kalamae (Thai caramel), and Ba Bin (coconut macaroon). (3) Aunt Da, a specialist of Khao Mak (fermented glutinous rice).

ภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์ จังหวัดนนทบุรี

พิชญาภา วงค์สาโรจน์[1], สยาม ค้าสุวรรณ[2]

[1,2] สาขาสหวิทยาการ

[1,2] คณะมนุษยศาสตร์

[1,2] มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาภูมิปัญญาด้านอาหารที่ยังคงอยู่ของชุมชนบางตะไนย์ 2) เพื่อรวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้ภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์ โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) โดยกลุ่มตัวแทนผู้ให้สัมภาษณ์ในชุมชนบางตะไนย์ ตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 9 ท่าน เก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน พ.ศ. 2564 ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนบางตะไนย์ เป็นชุมชนที่ได้รับอิทธิพลจากคนมอญและชาติอื่นๆ เนื่องจากสมัยอยุธยา ตอนปลายมีชาวมอญอพยพมาอาศัยอยู่ที่ชุมชนบางตะไนย์ และเมื่อเวลาผ่านไปก็เริ่มมีคนชาติอื่นๆ เข้ามาอาศัย ซึ่งจะพบเห็นได้จากที่ชุมชนมีต้นมะตาดและมีประเพณีของสงกรานต์ที่เกี่ยวเนื่องกับทางมอญ ณ ชุมชนบางตะไนย์มีชมรมผู้สูงอายุ อบต.บางตะไนย์ ก่อตั้งมาตั้งแต่วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2556 โดยจุดเริ่มต้นการตั้งชมรมมาจากความต้องการของผู้สูงอายุในชุมชนเอง เพื่อที่จะส่งเสริมสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ เช่น ตรวจสุขภาพ รักษาอาการต่าง ๆ ส่งเสริมกิจกรรมของผู้สูงอายุ เช่น ออกกำลังกาย ทัศนศึกษา อบรม โดยผู้สูงอายุของชุมชนบางตะไนย์มีความเชี่ยวชาญในการทำอาหารคาวหวานและมีความต้องการที่จะให้มีอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญเข้ามาสอนภูมิปัญญาด้านอาหารที่ยังคงเหลืออยู่ของชุมชนบางตะไนย์ ผู้สูงอายุที่มีความถนัดในเรื่องอาหารความหวานแตกต่างกันไปดังนี้ 1. ป้าพร เป็นผู้มีความรู้และภูมิปัญญาทางด้านแกงมะตาด แกงบอน แกงส้มกระเจี๊ยบ แกงขาหมูใบมะดันมะเขือเปรี้ยว ขนมผักกาด ข้าวเม่าทอด ขนมสามเกลอ 2. ป้านาค เป็นผู้มีความรู้และภูมิปัญญาทางด้าน กาละแมและขนมบ้าบิ่น 3. ป้าดา เป็นผู้มีความรู้และภูมิปัญญาทางด้านข้าวหมาก

บทนำ

อาหารไม่เพียงแต่เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อชีวิตแต่ยังเป็นสื่อกลางให้เห็นถึงการเปลี่ยนผ่านของวัฒนธรรม เมื่อเวลาผ่านไป ผู้คนในท้องถิ่นก็มีการปรับเปลี่ยนจากรุ่นอดีตสู่รุ่นสมัยใหม่ จึงทำให้เกิดการผสมผสานของวัฒนธรรม อาหารจึงถูกหล่อหลอมไปกับวิถีชีวิตประจำวัน และได้มีการสืบทอดต่อเนื่องจากคนรุ่นก่อน ๆ อาหารเป็นสิ่งที่สื่อให้เห็นถึงภูมิปัญญาของมนุษย์ ตั้งแต่วัตถุดิบที่ใช้ วิธีการและขั้นตอนการทำอาหาร ความเชื่อต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำอาหารและอาหารยังเป็นสิ่งบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ด้วยเช่นกัน

บางตะไนย์ เป็นชุมชนหนึ่งที่ยังคงเอกลักษณ์ด้านอาหารอย่างเด่นชัด เฉพาะอย่างยิ่งอาหารมอญ ซึ่งชนชาติมอญ เป็นชนชาติเก่าแก่ที่อาศัยอยู่ในพม่า(เมียนมาร์) โดยนักภูมิศาสตร์บางท่านเรียกมอญได้ว่า รามัญประเทศ (Ramannadesa) มีความหมายว่า ประเทศมอญ โดยมีพื้นฐานมาจากคำศัพท์โบราณของมอญ คือ รามัญ (Rmen) ที่ได้เพี้ยนมา และคำว่า “รามัญ” นั้นมีการค้นพบที่เก่าแก่ที่สุดว่าในสมัยพระเจ้าจานสิตาแห่งพุกาม ในมหาวังสะของสิงหล ได้พบในศิลาจารึกมอญ โดยปรากฏคำเขียนว่า “รมึง” ต่อมาในสมัยหงสาวดีก็พบแผ่นจารึกสีทอง ปรากฏคำเขียนว่า “รมัน” ซึ่งได้คล้ายกับคำของภาษาไทยที่เรียก รามัญ (รวมพลคนฮักเจียงคำ, ม.ป.ป) ภูมิประเทศของชาวมอญเป็นเมืองท่าสำหรับการค้าขายที่สำคัญ มีความอุดมสมบูรณ์จึงทำให้สภาพเศรษฐกิจมีความเจริญรุ่งเรือง ถึงแม้จะมีปัญหาอยู่บ้าง เช่น การเพิ่มขึ้นของประชากร ทำให้มีผลผลิตไม่เพียงพอ จนเกิดปัญหาด้านการทำมาหากิน แต่ไม่ใช่สาเหตุหลักที่ทำให้ชาวมอญต้องอพยพย้ายถิ่นที่อยู่อาศัย

การอพยพของชาวมอญเข้าสู่ประเทศไทย เนื่องด้วยเหตุจากขณะนั้นพม่า(เมียนมาร์) ต้องการให้มอญตกอยู่ภายใต้อำนาจ จึงทำให้ชาวมอญถูกบีบบังคับไม่ว่าจะทางด้านการเมือง การถูกกดขี่ การถูกเกณฑ์แรงงาน การประกอบอาชีพเกษตร เพื่อเป็นเสบียงอาหารให้กับกองทัพทหารของพม่าในการทำสงคราม จึงได้อพยพเข้ามาสู่ประเทศไทย ด้วยเพราะพื้นที่ของไทยและพม่าอยู่ติดกัน และวิถีชีวิตอาหาร สภาพภูมิอากาศ การประกอบอาชีพ ประเพณีวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกัน จึงทำให้ชาวมอญอพยพเข้ามาในไทยเป็นหลักและพระมหากษัตริย์ไทยก็มีความยินดีที่จะให้ชาวมอญมาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร โดยการอพยพของชาวมอญเข้ามาในประเทศไทย (สยามประเทศ) มีปรากฏทั้งหมด 9 ครั้ง (ชาญวิทย์ ปรีชาพาณิชพัฒนา, ม.ป.ป)

ชุมชนมอญบางตะไนย์เป็นชุมชนมอญเก่าแก่ ตั้งรกรากตั้งแต่สมัยปลายกรุงศรีอยุธยาและมีการอพยพเพิ่มเติมในสมัยรัชกาลที่ 3 ชุมชนบางตะไนย์จึงมีวัฒนธรรมมอญที่ตกทอดมาอย่างยาวนาน โดยเฉพาะทางด้านอาหารท้องถิ่นที่ผสมผสานความเป็นอยู่และประเพณีความเชื่อของมอญ ไทยและเชื้อชาติอื่น ๆ ที่สืบทอดต่อกันมา อาจกล่าวได้ว่าชุมชนบางตะไนย์มีภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์และสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่ต้องศึกษาภูมิปัญญาด้านอาหาร เพื่อรักษาองค์ความรู้ภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์ โดยทำการศึกษาในพื้นที่ชุมชนบางตะไนย์ ตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งยังมีการอนุรักษ์ภูมิปัญญาด้านอาหารพื้นบ้าน เนื่องจากเป็นชุมชนมอญที่ยังรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและมีความผสมผสานของหลายชนชาติร่วมอยู่กัน ตลอดจนผู้คนที่มีความสัมพันธ์กับชุมชนและการสืบทอดจนเป็นที่ยอมรับได้จนถึงปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภูมิปัญญาทางด้านอาหารที่ยังคงเหลืออยู่ของชุมชนบางตะไนย์
2. เพื่อรวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้ภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของภูมิปัญญา

เสรี พงศ์พิศ (2548 อ้างถึงใน วนิดา นาคีสังข์, 2559) กล่าวว่า ภูมิปัญญา คือ ศาสตร์และศิลป์ ภูมิปัญญาเป็นศาสตร์ หมายถึง ความรู้ที่เกี่ยวเนื่องกับการดำเนินชีวิต สิ่งแวดล้อม การทำมาหากิน การอยู่รวมกันในสังคม รวมถึงการอยู่ร่วมกันกับธรรมชาติ จากอดีตมาจนถึงปัจจุบันที่ได้รับสืบทอดมาจากรุ่นสู่รุ่น จากปู่ย่า ตายาย มาจากพ่อแม่สู่รุ่นลูก รุ่นหลาน ภูมิปัญญาเป็นศิลป์ หมายถึง ความรู้ที่ผู้คนคิดขึ้นมาจากความรู้สึก จากจิตวิญญาณ ญาณทัศนะ รวมกับสมองที่ได้คิดค้นสิ่งต่าง ๆ เกิดเป็นความรู้ที่เกิดคุณค่า มีความดีงามอยู่ในนั้น

รัตนะ บัวสนธิ์ (2535:35 อ้างถึงใน อภิญญา สงเคราะห์สุข, 2549) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการคิดวิเคราะห์ของบุคคลที่มีต่อโลก สิ่งแวดล้อมและต่อตนเอง มีหลักสำคัญอันเป็นพื้นฐานได้สืบทอด ปฏิบัติต่อกันมาจากจารีตประเพณี คติ คำสั่งสอนทางศาสนา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสงบสุขของปัจเจกบุคคลและความสงบสุขของชุมชนที่ร่วมกัน

แนวคิดเกี่ยวกับอาหารพื้นบ้าน

ฉวีวรรณ สุวรรณาภา, อรอนงค์ วูวงศ์ และเสริมศิลป์ สุภเมธีสกุล (2560) ได้กล่าวว่า อาหารพื้นบ้าน หมายถึง อาหารที่นำวัสดุ เครื่องปรุง จากแหล่งธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมรอบตัว อาจนำมาจากการล่าสัตว์ การจับสัตว์น้ำ เก็บของป่าและนำมาจากการผลิตขึ้นเอง เช่น การเลี้ยงสัตว์ เพาะปลูกพืช หรือการซื้อขายแลกเปลี่ยนมาจัดการเป็นอาหารที่ประชาชนบริโภคเป็นประจำในทุก ๆ วันและบริโภคในโอกาสต่าง ๆ และอาหารจะมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละท้องถิ่นแตกต่างกันไป โดยอาหารท้องถิ่น สามารถจำแนกคุณลักษณะได้ดังนี้

1. อาหารท้องถิ่นเป็นอาหารที่บริโภคในชีวิตประจำวันและโอกาสพิเศษ

2. อาหารท้องถิ่นเป็นอาหารที่มีกรรมวิธีการปรุงตั้งแต่ปรุงแบบเรียบง่ายไปจนถึงการปรุงแบบซับซ้อน แต่ไม่ว่าจะปรุงแบบไหนก็ยังคงรสชาติที่เป็นธรรมชาติ

3. อาหารท้องถิ่นจะมีวิธีการประกอบอาหารที่เกี่ยวเนื่องกับฤดูกาล

4. อาหารท้องถิ่นจะนำวัตถุดิบและเครื่องปรุงที่มีในท้องถิ่นมาประกอบอาหาร

5. อาหารท้องถิ่นจะมีเทคนิคและวิธีการทำให้อาหารสุกได้หลากหลายรูปแบบ

อาหารพื้นบ้านเป็นอาหารที่บริโภคในชีวิตประจำวันและยังสามารถบริโภคในโอกาสต่าง ๆ เช่น อาหารที่บริโภคในประเพณีทางศาสนา อาหารที่บริโภคในประเพณีการทำบุญเนื่องในโอกาสสำคัญต่าง ๆ เช่น งานบวช งานแต่งงาน งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ตลอดจนอาหารที่อยู่ในช่วงการเปลี่ยนแปลงของชีวิตหรือยามป่วยไข้ อาหารท้องถิ่นหรืออาหารพื้นบ้าน จะแสดงถึงวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของคนไทย ซึ่งในแต่ละท้องถิ่นก็จะมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่นนั้น อาหารพื้นบ้านไทย ชนิดและปริมาณของอาหารจะมีการผสมกันอย่างลงตัว ถือเป็นอาหารที่ได้สมดุลทางโภชนาการ โดยส่วนใหญ่จะมีข้าวเป็นหลัก ซึ่งข้าวก็มีได้หลากหลายชนิดทั้งข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ข้าวซ้อมมือ แตกต่างกันไปของแต่ละท้องถิ่น กรรมวิธีการปรุงอาหารจะมีวิธีการที่เรียบง่าย ใช้น้ำมันในการปรุงน้อย โปรตีนในอาหารจะมาจากเนื้อสัตว์ ไข่ ปลา เครื่องปรุงเป็นของที่ได้จากธรรมชาติสมุนไพรต่าง ๆ การปรุงก็จะใช้การทำเป็นยำ ต้ม แกง ตำแบบง่าย ๆ

วรุตม์ วรุตมะ (ม.ป.ป) กล่าวว่า ภูมิปัญญาด้านอาหาร หมายถึง การทำอาหารโดยใช้องค์ความรู้ที่สืบทอดต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ อาหารที่เกิดขึ้นจะเป็นอาหารง่าย ๆ เช่น อาหารประเภทต้ม ต้มโคล้ง อาหารประเภทแกง แกงป่า ข้าวแช่ น้ำพริก ขนมไทยแท้ก็จะประกอบด้วยกะทิ แป้ง น้ำตาลเป็นส่วนใหญ่

แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาหาร

ทรงศิริ วิชิรานนท์, พจนีย์ บุณนา และจงทิพย์ อธิมุตติสรรค์ (2555) กล่าวว่า อาหารคือปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ มนุษย์จึงต้องหาอาหารซึ่งเป็นกิจกรรมที่สำคัญอันดับแรก เพื่อตอบสนองความต้องการและการอยู่รอดของมนุษย์ เช่น การสะสมความรู้ การเจริญพันธุ์ การป้องกันอันตราย กิจกรรมทางสังคมหรือการถ่ายทอดความรู้สืบต่อไปยังคนรุ่นต่างๆ กิจกรรมเหล่านี้มีความสำคัญเช่นกัน แต่รองลงไปจากการหาอาหารและการผลิตอาหาร อาหารเป็นสิ่งที่มีบทบาทเกี่ยวเนื่องกับหลายสิ่งมากมาย ไม่ว่าจะทางด้านการนับถือศาสนา ระบบเศรษฐกิจ ความเชื่อ และวิถีการดำเนินชีวิต ไม่เพียงแต่เป็นการบริโภคเพื่อความอยู่รอดเท่านั้น อาหารจึงมีความหมายได้หลายนัย

พัทยา สายหู (2532 อ้างถึงในทรงศิริ วิชิรานนท์, พจนีย์ บุณนา และจงทิพย์ อธิมุตติสรรค์, 2555) ได้กล่าวว่า วัฒนธรรม คือ สิ่งประดิษฐ์ที่มนุษย์หาประโยชน์จากธรรมชาติ ทรัพยากรอาหารจึงแจกแจงความหมายออกเป็น 2 ข้อได้ ดังนี้

1. ทรัพยากรอาหารในธรรมชาติ หมายถึง วัตถุดิบที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ บุคคลหรือชุมชนจะพึ่งพาอาหารจากวัตถุดิบนั้น โดยอยู่ในบริเวณรอบ ๆ พื้นที่ของตนเอง ความอุดมสมบูรณ์ของอาหารนั้นขึ้นอยู่กับธรรมชาติ จึงมีคำกล่าวไว้ว่า ถ้าธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ คนและสังคมก็จะมีอาหารมากมาย

2. ทรัพยากรอาหารในวัฒนธรรม “วัฒนธรรม” หมายถึง ทุกสิ่งที่มนุษย์ทำขึ้นมาด้วยความสามารถและความพอใจของตน ตัวอย่างของทรัพยากรอาหารในวัฒนธรรม เช่น การที่มนุษย์สามารถรู้ได้ว่าวัตถุดิบทางธรรมชาติอะไรที่สามารถนำมาทำอาหาร หรือนำวัตถุดิบทางธรรมชาติมาปรุงอย่างไรที่จะทำให้อาหารมีรสอร่อย สิ่งที่มนุษย์ทำเป็นการทำเพิ่มเกินจากธรรมชาติที่มีอยู่ เป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือจากการพึ่งพาอาหารจากธรรมชาติ

วัฒนธรรมอาหาร หมายถึง วิธีการปฏิบัติ ธรรมเนียมประเพณี ที่เกี่ยวข้องกับอาหารทุกขั้นตอน โดยคนในสังคมหรือในชุมชนจะปฏิบัติตามกัน เริ่มแรกตั้งแต่การกำหนดรู้และเลือกวัตถุดิบจากธรรมชาติว่าอะไรสามารถ ที่จะนำมาบริโภคเป็นอาหารได้ การหาอุปกรณ์หรือวิธีดำเนินงานที่เป็นตัวช่วยในการปลูกพืช หาพืชผล เลี้ยงสัตว์ เพื่อควบคุมและขยายปริมาณของวัตถุดิบอาหาร และเมื่อนำวัตถุดิบมาปรุงเป็นอาหารจะต้องทำในลักษณะอย่างไร อาหารบางชนิดอาจจะมีกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่สังคมได้กำหนดไว้ในการจะบริโภค อาหารจะมีการให้ความหมายและคุณค่าที่แตกต่างกัน มีข้อห้ามหรือความชื่อที่เกี่ยวเนื่องกับการบริโภคอาหารหรือไม่เกี่ยวกับอาหาร ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาล้วนรวมเรียกว่า วัฒนธรรมอาหารของแต่ละชุมชนหรือสังคม

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์ จังหวัดนนทบุรี ศึกษาถึงภูมิปัญญาอาหารของชาวมอญและชาติอื่น ๆ ที่ยังคงหลงเหลืออยู่มาจนถึงปัจจุบัน เพื่อนำมาเผยแพร่ในรูปแบบเล่มวิจัย เพื่อเป็นคลังความรู้ให้แก่ชุมชน รวมถึงบุคคลทั่วไปสามารถมาศึกษาถึงภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การเก็บข้อมูลเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เพื่อศึกษาภูมิปัญญาด้านอาหารที่ยังคงหลงเหลือของชุมชนบางตะไนย์ ตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2564 มีรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ ตัวแทนชมรมผู้สูงอายุ จำนวน 3 คน และตัวแทนสมาชิกในชุมชน จำนวน 6 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกลึก (in-depth interview) ซึ่งมีเนื้อหาสัมภาษณ์คือ ประวัติความเป็นมาของชมรมผู้สูงอายุ ประวัติส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ และการสอบถามรายละเอียดอาหารพื้นบ้าน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ตัวแทนชมรมผู้สูงอายุและตัวแทนสมาชิกในชุมชน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และข้อมูลจากเอกสารแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่วางไว้

ผลการวิจัย

1. ประวัติตำบลบางตะไนย์

เมื่อสมัยอยุธยาตอนปลาย คนมอญได้มาพำนักอยู่ที่ตำบลบางตะไนย์อย่างหนาแน่น แต่ชุมชนนั้นได้ร้างไป จนสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช โปรดเกล้าให้คนมอญมาพำนักอยู่ที่บางตะไนย์อีกครั้ง พลัดเปลี่ยนเรื่อยมายังสมัยธนบุรี เมื่อเริ่มมีความเจริญเข้ามาบางตะไนย์ก็เปลี่ยนรูปแบบไปเรื่อยๆ หมู่บ้านมีความเจริญมากขึ้น มีการผสมผสานของคนหลายชนชาติทั้งไทย จีน มอญและชนชาติอื่น ๆ และสืบเนื่องต่อมาจนปัจจุบัน ตำบลบางตะไนย์ โดยส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ราบลุ่มฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ชุมชนบางตะไนย์ตั้งอยู่ที่ ตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีเนื้อที่ประมาณ 4.12 กิโลเมตร (2,575 ไร่) ซึ่งจะมีองค์การบริหารส่วนตำบล บางตะไนย์ตั้งอยู่เลขที่ 43/8 หมู่ที่ 5 ตำบลบางตะไนย์ อำเภอปากเกร็ด และมีการแบ่งการปกครองตามลักษณะปกครองท้องที่เป็น 5 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 1 บ้านตาล หมู่ที่ 2 บ้านน้อย หมู่ที่ 3 บ้านเตย หมู่ที่ 4 บ้านแหลม หมู่ที่ 5 บ้านแหลมเหนือ

2. ชมรมผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลบางตะไนย์

ชมรมผู้สูงอายุอบต.บางตะไนย์ ขึ้นกับอบต.บางตะไนย์ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2556 นำโดยประธานชมรมผู้สูงอายุ คุณพูลศักดิ์ เจิดจง มีกรรมการ 15 คน โดยสมาชิกมีทั้ง 5 หมู่ ขณะนี้มีสมาชิกประมาณ 180 กว่าคน จากผู้สูงอายุทั้งหมดประมาณ 600 กว่าคน การจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุอบต.บางตะไนย์มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ ส่งเสริมกิจกรรมของผู้สูงอายุ เช่น การตรวจสุขภาพ การออกกำลังกาย การทัศนศึกษา และผู้สูงอายุยังมีความต้องการในการทำอาหารท้องถิ่นของชุมชน เนื่องจากผู้สูงอายุของชุมชนบางตะไนย์มีความเชี่ยวชาญในการทำอาหารคาวหวาน

3. ภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์

จากการศึกษาภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์ จังหวัดนนทบุรี พบว่า มีอาหารที่แสดงถึง ภูมิปัญญาที่สัมพันธ์กับชุมชนบางตะไนย์ ซึ่งมีบทบาทในงานประเพณีต่างๆ โดยเป็นที่รู้จักของคนในชุมชนและคาดหมายว่าเมื่อมีงานสำคัญจะต้องมีอาหารเหล่านี้ หรือได้รับการยกย่องกล่าวขานว่าเป็นอาหารที่เชิดหน้าชูตาของชุมชน โดยแบ่งเป็นอาหารคาวหวาน ดังนี้ อาหารคาว ได้แก่ แกงมะตาดที่ได้จากต้นมะตาด แกงบอนที่ทำจากพืชน้ำล้มลุก อยู่ตามริมน้ำธรรมชาติ โดยคนสมัยก่อนจะมีความเชื่อว่า เวลาที่ทำแกงบอน ห้ามทัก ห้ามพูด เพราะถ้าถูกทักจะเป็นไปตามที่พูดกล่าวไป แกงส้มกระเจี๊ยบมีเคล็ดลับขณะที่ใส่ฝักกระเจี๊ยบลงไปในน้ำแกง ห้ามคนแกง เพราะจะทำให้แกงเป็นเมือกได้ ขาหมูใบมะดันมะเขือเปรี้ยว อาหารหวาน ได้แก่ ขนมผักกาด ข้าวเม่าทอด ขนมสามเกลอ กาละแม (ขนมที่ชนชาติมอญคิดค้นขึ้น) และมีความสำคัญกับประเพณีสงกรานต์ของชุมชน บางตะไนย์ โดยเคล็ดลับการกวนกาละแม จะต้องใช้ไฟอ่อน กวนไปในทิศทางเดียวกัน ระวังไม่ให้ติดกระทะ รวมระยะเวลาทำ จะต้องใช้เวลาประมาณ 6 ชั่วโมง ขนมบ้าบิ่น ข้าวหมาก โดยถ่ายทอดผ่านผู้สูงอายุในชุมชน บางตะไนย์ ทั้งหมด 3 ท่าน

3.1 ป้าพร (สวิง แสงเนตร)

ป้าพรอายุ 80 ปี เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องของแกงมะตาด แกงบอน แกงส้มกระเจี๊ยบขาหมูใบมะดันและมะเขือเปรี้ยว ขนมผักกาด ข้าวเม่าทอด สามเกลอ อาศัยอยู่ที่บางตะไนย์มาเป็นระยะเวลา 58 ปี ทำอาชีพค้าขายตั้งแต่เด็ก ปัจจุบันป้าพรจะขายกับข้าวตอนเย็นทุกวัน ตั้งแต่ 16.00 น. เป็นต้นไป โดยขายตรงหน้าปากซอยหรือใต้สะพานพระราม 4 ป้าพรเป็นคนรับฟังลูกค้า หากลูกค้ามีความชอบที่จะรับประทานอาหารอะไรก็จะทำให้ เมื่อมีงานบุญหรือเทศกาลต่าง ๆ ภายในชุมชนป้าพรมักทำของหวาน เช่น ขนมผักกาด สามเกลอ ข้าวเม่า ไปร่วมงานเสมอ

ภาพที่ 1 ป้าพร

ภาพที่ 2 แกงขาหมูใบมะดันมะเขือเปรี้ยว

3.2 ป้านาค (แดง สร้อยอากาศ)

ป้านาคอายุ 67 ปี เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องของกาละแมและขนมบ้าบิ่น เริ่มทำกาละแมตอนอายุ 50 ปีเนื่องจากมีความชอบ โดยสมัยก่อนคุณพ่อคุณแม่จะทำในช่วงเทศกาลสงกรานต์ร่วมกับญาติพี่น้องในครอบครัว หากเป็นช่วงเทศกาลจะกวนกาละแมประมาณ 100 กิโลกรัม โดย 1 วัน จะได้ประมาณ 20 กว่ากิโลกรัม และยังคงใช้วิถีแบบดั้งเดิม โดยใช้มือในการกวนกาละแมหลายต่อหลายชั่วโมง สิ่งที่เป็นอัตลักษณ์ของป้านาค คือ ความสะอาดและความเอาใจใส่

ที่มา : https://www.lazada.co.th/products/1-i329076821.html

ภาพที่ 3 ป้านาค (แดง สร้อยอากาศ)

ภาพที่ 4 กาละแม

3.3 ป้าดา (จินดา ทับแสง)

ป้าดาอายุ 72 ปี เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องของข้าวหมาก ทำข้าวหมากในการหาเลี้ยงชีพ ป้าดารับช่วงต่อการทำข้าวหมากจากคุณแม่ที่เสียไปตั้งแต่อายุ 40 ปี โดยมีจุดเริ่มต้นจากป้าเนยซึ่งเป็นคนสุโขทัยที่เข้ามาตั้งรกรากที่บางตะไนย์ ในสมัยก่อนละแวกนี้ข้าวหมากโด่งดังมาก เป็นกลุ่มบ้านข้าวหมากติดกับริมแม่น้ำ ทุกเย็นจะเห็นวิถีชีวิตของชาวบ้านที่ล้างข้าวเหนียวในแม่น้ำ ส่งข้าวหมากไปขายอีกฝั่งโดยใช้การพายเรือ แต่ละบ้านก็จะมีใบตองหรือทางมะพร้าวไว้ใช้ห่อข้าวหมาก แต่ละบ้านจะมีสูตรที่ไม่เหมือนกัน ปัจจุบันเหลือเพียง 2 ครอบครัวเท่านั้นที่ยังทำข้าวหมากอยู่คือ ป้าดาและพี่อัญชัญ

เคล็ดลับในการทำข้าวหมาก

ต้องแช่ข้าวเหนียว 4-5 ชั่วโมง เพื่อให้ข้าวกำลังพอดี ใส่ลูกแป้งให้พอดี อย่าน้อยหรือมากเกินเพื่อให้ได้รสหวานอร่อย โดยใช้ข้าวไร่ทิพย์ เพื่อเม็ดข้าวที่สวยงาม

ภาพที่ 5 ด้านซ้าย พี่ปิง (ผู้สืบทอด) ด้านขวา ป้าดา

ภาพที่ 6 ข้าวหมากแบบกระปุก

ภาพที่ 7 ข้าวหมากที่ห่อด้วยใบตองและทางมะพร้าว

อภิปรายผล

จากการศึกษาภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์ จังหวัดนนทบุรี พบว่าภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์ เป็นภูมิปัญญาที่เกิดจากการคิด รับรู้ ประสบการณ์ที่สั่งสมมา โดยจากผู้สูงอายุทั้ง 3 ท่านที่ถนัดการทำอาหารไม่เหมือนกัน ได้รับการเรียนรู้ สืบทอดต่อเนื่องมาจากคนในครอบครัว จากการเห็นคนในครอบครัวทำอาหารเป็นประจำจนเกิดการสืบทอดทำตามต่อกันมาเรื่อย ๆ จนปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของทีมวิจัยโครงการศึกษาและรวบรวมองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นใต้วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตตรังและวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี (2550) นอกจากนี้ในชุมชนบางตะไนย์มีมะตาดซึ่งปลูกกันและสามารถรับประทานได้เพียงแค่ช่วงที่มีผลออกเท่านั้น โดยเป็นวัตถุดิบจากแหล่งธรรมชาติ และเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ของชุมชนบางตะไนย์ จนทำให้มีการนำมาปรุงเป็นอาหารในชีวิตประจำวัน

ภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์ เป็นภูมิปัญญาที่เป็นความรู้ที่เกิดขึ้นจากวิถีการดำเนินชีวิต การทำตามประเพณี โดยจะเห็นได้ว่าข้าวหมากนั้นเป็นวิถีชีวิตสมัยก่อนที่แพร่กระจายเข้ามาในชุมชนบางตะไนย์และยังคงมีผู้สืบทอดอยู่จนปัจจุบัน อีกทั้งประเพณีสงกรานต์ของทางมอญที่จะ

มีการทำกาละแม ซึ่งปัจจุบันก็ยังทำกาละแมในช่วงของประเพณีสงกรานต์จนปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ สุวรรณาภา อรอนงค์ วูวงศ์ และเสริมศิลป์ สุภเมธีสกุล (2560)

ภูมิปัญญาทางด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์ มีลักษณะวิถีชีวิตระหว่างแนวทางอาหารมอญกับความสัมพันธ์ของอาหารกับคนในท้องถิ่น ทั้งในชีวิตประจำวันและเทศกาลงานบุญต่างๆ เป็นที่ยอมรับของชุมชน จึงเป็นความคาดหวังว่า ถ้าผู้ใดมาบางตะไนย์ต้องรับประทานอาหารชนิดนี้ของคนนี้ หรือมีงานบุญประเพณี ต้องรับประทานอาหารชนิดนี้ เช่น พิธีกรรมการใส่บาตรคะนอมจิน เพื่อการสืบสานประเพณีสงกรานต์ของชาวมอญที่มาตั้งแต่ดั้งเดิมให้คงอยู่จนสืบทอดจนมาถึงปัจจุบันและอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การสืบทอดภูมิปัญญาของชุมชนบางตะไนย์เริ่มลดน้อยลงอย่างมาก เช่น ข้าวหมาก กาละแม ที่เหลือ ผู้มีความรู้เพียงไม่กี่ท่าน จึงควรมีคนรุ่นหลังที่จะมาสืบทอดภูมิปัญญาด้านอาหารของบางตะไนย์ต่อไป

2.การจัดทำองค์ความรู้ภูมิปัญญาด้านอาหารของชุมชนบางตะไนย์ให้เป็นรูปธรรม เพื่อที่บุคคลใกล้ชิดของครอบครัวที่มีองค์ความรู้ด้านอาหารนั้น ๆ หรือบุคคลอื่นภายในชุมชนซึ่งอาจมีความสนใจที่จะเรียนรู้และสืบทอดภูมิปัญญาด้านอาหารต่อไปได้ นอกจากนี้ยังอาจสร้างรายได้เสริมหรืออาชีพให้แก่คนในชุมชนได้อีกด้วย

3.สำรวจผู้ที่มีความรู้ด้านอาหารชนิดอื่น ๆ ของชุมชนเพิ่มเติม เช่น พิธีตักบาตรคะนอมจินและอาหาร อีกหลากหลายชนิด เนื่องจากพบว่ายังมีอาหารชนิดอื่นที่น่าสนใจแต่ยังศึกษาได้ไม่ทั่วถึง เช่น ขนมและอาหารชนิดต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

ฉวีวรรณ สุวรรณาภา, อรอนงค์ วูวงศ์ และเสริมศิลป์ สุภเมธีสกุล. (2560). *อาหารพื้นบ้าน : กระบวนการจัดการเพื่อคุณภาพชีวิตและจริยธรรมทางสังคม.* แพร่: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่.

ชาญวิทย์ ปรีชาพาณิชพัฒนา. (ม.ป.ป). *การอพยพของชาวมอญเข้าสู่ประเทศไทย.* สืบค้น 14 เมษายน 2564, จาก https://sites.google.com/site/wisrut209/prawatisastr-mxy/kar-xphyph-khxng-chaw-mxy-khea-su-prathesthiy

ทีมวิจัยโครงการศึกษาและรวบรวมองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นใต้วิทยาเขตหาดใหญ่, วิทยาเขต

ปัตตานี, วิทยาเขตภูเก็ต, วิทยาเขตตรังและวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี. (2550). *การศึกษาและรวบรวมองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นใต้ด้านอาหารพื้นบ้าน*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ทรงศิริ วิชิรานนท์, พจนีย์ บุณนา และจงทิพย์ อธิมุตติสรรค์. (2555). *วิถีชีวิตและความมั่นคงของอาหาร ท้องถิ่นใต้.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

รวมพลคนฮักเจียงคำ. (ม.ป.ป). *ชนชาติพันธุ์มอญ.* สืบค้น 14 เมษายน 2564, จาก http://www.hugchiangkham.com/%E0%B8%8A%E0%B8%99%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%9E%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%98%E0%B8%B8%E0%B9%8C%E0%B8%A1%E0%B8%AD%E0%B8%8D/

วรุตม์ วรุตมะ. (ม.ป.ป.). *ความหมายของภูมิปัญญาด้านอาหาร.* สืบค้น 14 เมษายน 2564, จาก http://kruwarut.com/?web=les03.1

วนิดา นาคีสังข์. (2559). *จากภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนปวาเก่อญอบ้านแม่กองคาสู่การเป็นสินค้าชุมชน.* ประกาศนียบัตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อภิญญา สงเคราะห์สุข. (2549). *รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จเจ้าพระยา.

Paper Lamp Design: The Innovation from Brewed Tea

Panuwat Phoiin[1], Rattapoom Wisatchanam[2], Noppadon Sangwalpetch[3]

[1,2,3] Department of Creative Products Design, Faculty of Fine and Applied Arts
[1,2,3] Suan Sunandha Rajabhat University.
s62126615005@ssru.ac.th, noppadon.sa@ssru.ac.th

Abstract

The objectives of "Paper Lamp Design : The Innovation from Brewed Tea" 1) to study about tea leaves characteristics and properties after being brewed 2) to carry on brewed tea leaves processed 3) to utilize fibers from brewed tea leaves for a product design. The research methodology was carried out in three steps; 1) Data collection from various reliable resources such as research articles, dissertations and online media or journals to study about processing techniques, characteristics and properties of fibers obtained from tea leaves brewed 2) Tea leaves brewed processing for product design 3**)** Paper lamb for home décor design by using innovation from brewed tea. The results revealed that brewed tea fibers were dry and crisp. After soaking in water, the fibers were able to adhere to each other, allowing them to be processed into paper using mulberry paper making techniques. The processed paper is translucent but hardened, with a unique color and texture. When jute is used as a composite material, the paper is softer and can be curled, folded, and bent. From those properties, the paper was designed to be a table lamp, providing light from its transparency. The product also has a distinct beauty due to its color and surface. Moreover, the products can be used as a paper substitute with an eco-friendly property when combined with knowledge, wisdom, and creativity in solving waste and environmental problems.

Keywords: tea leaves, waste materials, lamps, design

โครงการแปรรูปกากใบชาเพื่อการออกแบบโคมไฟ

ภานุวัฒน์ ผลอิน[1], รัฐภูมิ วิสัชนาม[2], นภดล สังวาลเพ็ชร[3]

[1,2,3] สาขาการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
[1,2,3] มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

โครงการแปรรูปกากใบชาเพื่อการออกแบบโคมไฟ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาคุณสมบัติ คุณลักษณะของกากใบชาเหลือทิ้ง 2) เพื่อทดลองการแปรรูปกากใบชาเหลือทิ้ง 3) เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟด้วยวัสดุจากกากใบชาเหลือทิ้ง โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลด้านคุณสมบัติ คุณลักษณะ และเทคนิคการแปรรูปกากใบชา โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น หนังสือ บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ วารสาร สื่อออนไลน์ ขั้นตอนที่ 2 การทดลองแปรรูปกากใบชา เพื่อใช้เป็นวัสดุในการออกแบบ และขั้นตอนที่ 3 การออกแบบโคมไฟตกแต่งบ้านจากวัสดุที่ได้จากกากใบชา

ผลการการแปรรูปกากใบชาเพื่อการออกแบบโคมไฟ พบว่า ใบชามีลักษณะแห้งกรอบแต่มีเส้นใย เมื่อนำมาแช่น้ำทิ้งไว้จะได้เส้นใยที่สามารถยึดเกาะกันได้ สามารถนำมาแปรรูปด้วยกระบวนการในการทำกระดาษสาได้ กระดาษที่ได้จะมีลักษณะโปร่งแสง มีสีและพื้นผิวเป็นเอกลักษณ์แต่จะแข็งกระด้าง และเมื่อนำปอสามาเป็นวัสดุผสมจะทำให้ได้กระดาษที่มีลักษณะที่อ่อนนุ่มขึ้น สามารถม้วน พับ และงอได้ จากคุณสมบัติดังกล่าวจึงนำมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์โคมไฟ โดยนำกระดาษที่ได้มาพับขึ้นรูปเป็นโคมไฟ ที่นอกจากให้แสงสว่างจากคุณสมบัติความโปร่งแสงของกระดาษแล้ว ยังให้ความสวยงามที่เป็นเอกลักษณ์จากสี และพื้นผิวของกระดาษ ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้นอกจากจะเป็นแนวทางช่วยลดปริมาณขยะจากกากชาแล้ว ยังใช้เป็นวัสดุที่สามารถใช้ทดแทนกระดาษเพื่อลดการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติได้อีกด้วย อีกทั้งยังเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการผสานองค์ความรู้ภูมิปัญญาการทำกระดาษสาและความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาด้านขยะและสิ่งแวดล้อมได้อีกทางหนึ่ง

คำสำคัญ: กากใบชา, วัสดุเหลือใช้, โคมไฟ, การออกแบบ

บทนำ (Introduction)

ปัจจุบันเครื่องดื่มชาเขียวได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในกลุ่มคนทุกเพศทุกวัยแล้วมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มสูงขึ้น ชาเขียวกำลังเป็นที่นิยมดังจะสังเกตได้จากการที่มีผู้ผลิตผลิตภัณฑ์จากชาเขียวใน รูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลายเพื่อดึงดูดผู้บริโภค การผลิตชาเขียว ในรูปแบบของการเป็นเครื่องดื่มสำเร็จรูป มีจำหน่ายกันอย่างแพร่หลาย จนเกิดของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตชาคือกากใบชาจากการชงเครื่องดื่มซึ่งมีปริมาณสูงและต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากในการฝังกลบเพื่อกำจัดของเสียทำให้เกิดปัญหาของเสียเป็นจำนวนมากทำให้มีกากชาที่เป็นเศษเหลือจากการผลิตชาอย่างมากมายจึงหาแนวทางในการลดต้นทุนอันเกิดจากของเสียของกากใบชา

กระบวนการผลิตชาพร้อมดื่มจากโรงงานซึ่งมีปริมาณสูงในการผลิตชาพร้อมดื่มอาจจะเกิดผลเสียต่าง ๆ ซึ่งมีปริมาณในการทำสูงและต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากเช่นในการฝังกลบเพื่อกำจัดของเสียและการเผาทำลายอาจจะเกิดการส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการกำจัดกากใบชาจากของเสียของกากใบชาที่ส่งผลต่อสภาพแวดล้อมในพื้นที่ และอาจจะส่งผลต่อสภาพอากาศเกิดจากโรงงานนำกากใบชาไปเผาอาจเกิดผลเสียต่อสภาพแวดล้อมนั้น ๆ (อาทิตยา กาญจนะ, 2557)

ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม คือผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากกระบวนการและเทคโนโลยีที่ใส่ใจกับผลกระทบที่จะเกิดกับสิ่งแวดล้อม โดยเริ่มต้นตั้งแต่การคัดเลือกวัตถุดิบในการผลิต จนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์เป็นผลิตภัณฑ์ เมื่อผู้ผลิตและผู้บริโภคต่างร่วมมือร่วมใจกันผลิตและบริโภคผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นแล้วทำให้ส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวม ได้แก่ ช่วยลดผลกระทบต่างๆ ในการผลิตที่อาจเกิดอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งช่วยลดการปล่อยมลพิษที่เป็นสาเหตุให้เกิดภาวะโลกร้อนอีกด้วยโดยคำนึงถึงหลักการออกแบบมาเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นหลัก (อรัญ วานิชกร, 2559)

ด้วยในปัจจุบัน วัสดุถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในงานออกแบบ นักออกแบบมักนำการวิเคราะห์ลักษณะของวัสดุมาเป็นประเด็นในการออกแบบ (Form Follow Material) แปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบสมัยใหม่ การผสมผสานระหว่างวัสดุกับการออกแบบได้แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ และก่อให้เกิดผลงานใหม่ ๆ ที่ดูแปลกตาและเหนือความคาดหมาย ในขณะเดียวกัน กระแสการอนุรักษ์และใส่ใจสิ่งแวดล้อมก็เป็นแรงบันดาลใจสำคัญอีกประการหนึ่งในการเลือกใช้วัสดุของนักออกแบบ จึงมีการคิดค้นสร้างสรรค์หรือพัฒนาวัสดุใหม่ ๆ ขึ้น จากทรัพยากรที่มีอยู่ (นัททนี เนียมทรัพย์, 2551)

การนำกากใบชาที่เหลือทิ้งจากการชงชามาใช้ให้เกิดประโยชน์โดยการนำมาทำเป็นวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถนำไปผลิตเห็นผลิตภัณฑ์สินค้าไลฟ์สไตล์ เนื่องจากปัจจุบันคนหันมาสนใจสินค้าต่างๆ มากขึ้น สามารถสร้างรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้ดูทันสมัย ธุรกิจส่วนใหญ่จึงเลือกที่จะผลักดัน

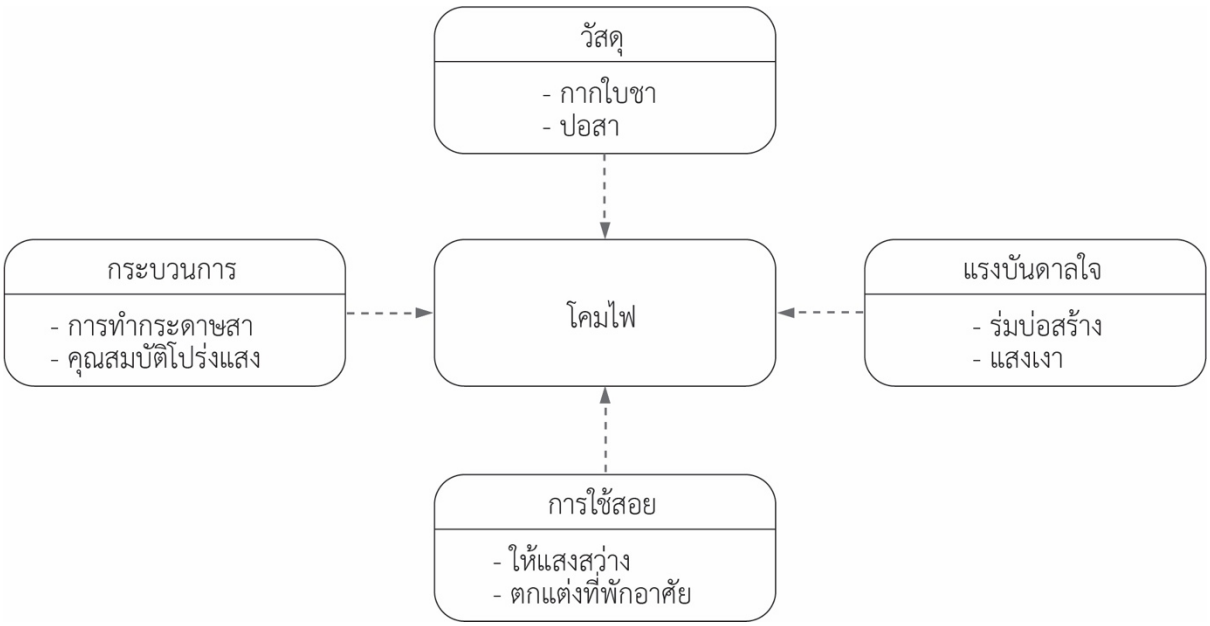
ให้สินค้าของตนเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในยุคปัจจุบันที่หันมาสนใจด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าการนำกากชามาพัฒนาเป็นวัสดุ ที่ประยุกต์ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ เป็นการนำเอาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ มาผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นแนวทางในการสร้างมูลค่าในทฤษฎีเศรษฐกิจสร้างสรรค์ อีกทั้งเป็นการออกแบบที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งกากใบชามีคุณสมบัติ ไล่แมลง ดับกลิ่น จึงเหมาะสำหรับการพัฒนาเป็นวัสดุที่ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ที่สามารถตอบสนองต่อผู้บริโภคในปัจจุบันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาคุณสมบัติของกากใบชา และ พัฒนาวัสดุในงานออกแบบ
2. เพื่อทดลองการแปรรูปกากใบชาเป็นวัสดุเพื่อการออกแบบ
3. เพื่อออกแบบโคมไฟจากการแปรรูปกากใบชา

สมมุติฐาน กระบวนการสร้างสรรค์โคมไฟจากกากใบชา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ที่มา : ภานุวัฒน์ ผลอิน, 2565

วิธีดำเนินการวิจัย (Materials and Methods)

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการใช้กระบวนการออกแบบสร้างสรรค์ ในการนำเศษเหลือทิ้งมาใช้ให้เกิดประโยชน์ที่ใช้กระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มทางเลือกหรือวิธีการในการสร้างมูลค่าเพิ่ม ดังนี้

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตของการวิจัยแบ่งออกเป็น ดังนี้

ขอบเขตเนื้อหา

1. ศึกษาข้อมูลด้านคุณลักษณะ และ คุณสมบัติของกากใบชา
2. ศึกษากระบวนการแปรรูปเศษวัสดุเหลือใช้ ด้วยงานหัตถกรรม
3. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโคมไฟ

ขอบเขตของการออกแบบ

ชุดโคมไฟ จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย โคมไฟตั้งพื้น โคมไฟตั้งโต๊ะ และโคมไฟแขวน โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

การวิจัยขั้นที่ 1 : การศึกษาและรวบรวมข้อมูล

การวิจัยขั้นที่ 2 : ทดลองการแปรรูปกากใบชาเป็นวัสดุเพื่อการออกแบบ

การวิจัยขั้นที่ 3 : การออกแบบและพัฒนา

ผลการศึกษา (Results)

การวิจัยขั้นที่ 1 : การศึกษาและรวบรวมข้อมูล

ศึกษาข้อมูลด้านคุณลักษณะ คุณสมบัติ และเทคนิคการแปรรูปกากใบชา โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้แก่ สื่อออนไลน์ บทความวิชาการ บทความวิจัย พบว่า

1) ด้านลักษณะ กากใบชา ที่ผ่านกระบวนการต้มเพื่อเป็นเครื่องดื่มแล้วจะมีลักษณะม้วนงอ แห้งกรอบ มีสีดำ แต่ยังคงมีกลิ่นของชา เมื่อนำไปต้มอีกครั้งจำมีลักษณะนิ่ม

2) ด้านคุณสมบัติ ใบชามีคุณสมบัติด้านการดูดกลิ่นไม่พึงประสงค์ สามารถไล่แมลง มีธาตุไนโตรเจน สามารถใช้เป็นปุ๋ยเพิ่มธาตุอาหารให้กับดิน

3) ด้านการแปรรูป พบว่า องค์ประกอบของใบชา ประกอบด้วย เซลลูโลส เฮมิเซลลูโลส และลิกนิน มีลักษณะเป็นเยื่อใยหยาบ ๆ สามารถนำมาแปรรูปด้วยเทคนิคการทำกระดาษสา เนื่องจากมีส่วนประกอบของเส้นใย

การวิจัยขั้นที่ 2 : ทดลองการแปรรูปกากใบชาเป็นวัสดุเพื่อการออกแบบ

จากการวิเคราะห์ด้าน คุณลักษณะ คุณสมบัติ และการแปรรูป พบว่า กากใบชาสามารถนำมาแปรรูปด้วยกระบวนการการทำกระดาษสา ซึ่งมีกระบวนการทดลองดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 วิธีการแปรรูปกากใบชาด้วยกระบวนการทำกระดาษสา

ส่วนผสม	กระบวนการ	ผลการแปรรูป	ความแข็งแรง	ความโปร่งแสง
กากใบชา 100% (แบบหยาบ)	1) นำกากใบชาแช่สะอาดน้ำ 2 วัน 2) นำมาปั่นด้วยเครื่องปั่นแบบหยาบ 3) นำใส่เฟรมและร่อนลงในน้ำเพื่อให้ผิวเรียบเสมอกัน 4) นำไปตากแดดแห้งแล้วจึงลอกออกจากเฟรม		น้อย	โปร่งแสง

ตารางที่ 1 วิธีการแปรรูปกากใบชาด้วยกระบวนการทำกระดาษสา (ต่อ)

ส่วนผสม	กระบวนการ	ผลการแปรรูป	ความแข็งแรง	ความโปร่งแสง
กากใบชา 100% (แบบละเอียด)	1) นำกากใบชาแช่สะอาดน้ำ 2 วัน 2) นำมาปั่นด้วยเครื่องปั่นจนละเอียดเป็นเนื้อเดียวกัน 3) นำใส่เฟรมและร่อนลงในน้ำเพื่อให้ผิวเรียบเสมอกัน 4) นำไปตากแดดแห้งแล้วจึงลอกออกจากเฟรม		ดี	✓
กากใบชา 100% (ฟอกสี)	1) นำกากใบชาแช่สะอาดน้ำ 2 วัน 2) นำมาแช่ด้วยโซเดียมไฮโปคลอไรท์ 3) นำมาปั่นด้วยเครื่องปั่นจนละเอียดเป็นเนื้อเดียวกัน 4) นำใส่เฟรมและร่อนลงในน้ำเพื่อให้ผิวเรียบเสมอกัน 5) นำไปตากแดดแห้งแล้วจึงลอกออกจากเฟรม		ดี	✓
	1) นำกากใบชาแช่สะอาดน้ำ 2 วัน			

กากใบชา 80% (แบบละเอียด) ปอสา 20%	2) นำมาผสมกับปอสา และปั่นด้วยเครื่องปั่นจนละเอียดเป็นเนื้อเดียวกัน 3) นำใส่เฟรมและร่อนลงในน้ำเพื่อให้ผิวเรียบเสมอกัน 4) นำไปตากแดดแห้งแล้วจึงลอกออกจากเฟรม		ดีมาก	✓
กากใบชา 80% (ฟอกสี) ปอสา 20%	1) นำกากใบชาแช่สะอาดน้ำ 2 วัน 2) นำมาแช่ด้วยโซเดียมไฮโปคลอไรท์ 3) นำมาผสมกับปอสา และปั่นด้วยเครื่องปั่นจนละเอียดเป็นเนื้อเดียวกัน 4) นำใส่เฟรมและร่อนลงในน้ำเพื่อให้ผิวเรียบเสมอกัน 5) นำไปตากแดดแห้งแล้วจึงลอกออกจากเฟรม		ดีมาก	✓

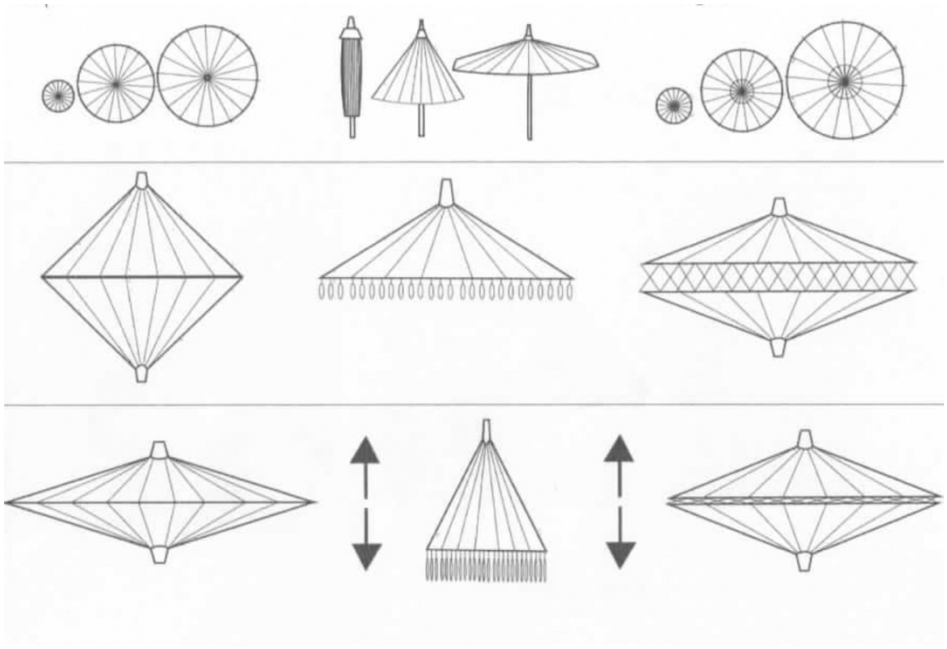
จากตารางที่ 1 พบว่าวัสดุที่เหมาะสมที่จะนำไปทำเป็นผลิตภัณฑ์โคมไฟ คือกากใบชา 80% ทั้งแบบละเอียด และฟอกสี ที่ผสมกับเส้นใยปอสา ซึ่งวัสดุผสานกันได้ดี และแข็งแรงสามารถสามารถม้วน พับ และงอได้

การวิจัยขั้นที่ 3 : การออกแบบและพัฒนา

1) แนวความคิดในการออกแบบ (Concept)

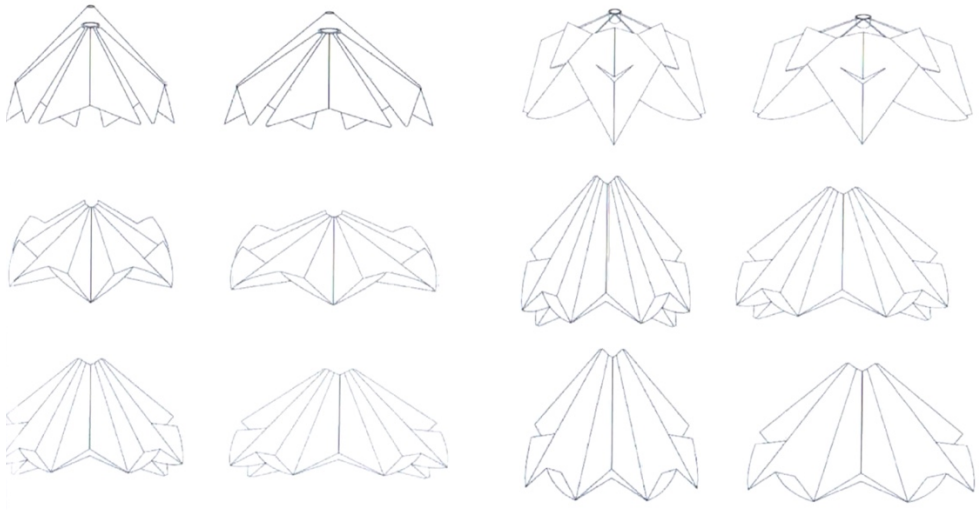
ร่ม-เงา ซึ่งมีแนวคิดมาจาก ร่ม หมายถึง ร่มบ่อสร้าง เอกลักษณ์ในงานศิลปะหัตถกรรมที่ทำจากกระดาษสา ของจังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นแหล่งปลูกชาที่สำคัญแหล่งหนึ่งของประเทศ และคำว่าเงา หมายถึง แสงไฟที่ตกกระทบกับวัสดุเกิดเป็นเงา เมื่อนำ 2 คำ มาประกอบกัน จะสามารถสื่อถึงความสบาย สวยงาม

2) แบบร่างโคมไฟ โดยการนำลักษณะของร่มบ่อสร้างในมุมมองต่างๆ มาใช้ในการออกแบบรูปทรงของโคมไฟ

ภาพที่ 2 ภาพ Sketch แบบ A
ที่มา : ภานุวัฒน์ ผลอิน, 2565

3) การพัฒนารูปแบบ โดยการนำลักษณะของร่มบ่อสร้างในขณะกางออก มาสร้างเป็นรูปแบบให้โคมไฟ

ภาพที่ 3 ภาพการพัฒนารูปแบบโคมไฟ
ที่มา : ภานุวัฒน์ ผลอิน, 2565

4) ผลงานผลิตภัณฑ์โคมไฟ ที่ผลิตขึ้นจากกระดาษใบชา โดยมีแรงบันดาลใจมาจากร่มบ่อสร้าง

โคมไฟตั้งพื้น โคมไฟตั้งโต๊ะ โคมไฟแขวน

ภาพที่ 4 ภาพผลิตภัณฑ์โคมไฟ
ที่มา : ภานุวัฒน์ ผลอิน, 2565

สรุปผล (Conclusion)

จากงานวิจัยโครงการแปรรูปกากใบชาเพื่อการออกแบบโคมไฟ ได้มีการศึกษาข้อมูล รวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ และทำการออกแบบ สรุปผลได้ดังนี้

1. กากใบชา มีคุณสมบัติเด่น คือ การดูดกลิ่น ป้องกันแมลง และมีธาตุอาหารที่สามารถใช้เป็นปุ๋ยได้ดี โดยกากใบชาที่เหลือทิ้งจากการต้มแล้ว สามารถนำมาแปรรูปเป็นวัสดุประเภทกระดาษได้ เนื่องจากใบชามีเส้นใยที่สามารถยึดเกาะเป็นลักษณะแผ่นได้

2. จากการทดลองการแปรรูปกากใบชา สรุปได้ว่าวัสดุที่เหมาะสมที่จะนำไปทำเป็นผลิตภัณฑ์โคมไฟ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 วัสดุหลัก คือกากใบชา ซึ่งเป็นวัสดุเหลือทิ้งจากการต้มเพื่อเป็นเครื่องดื่ม เพื่อเป็นการนำเศษเหลือทิ้งมาสร้างมูลค่า และลดขยะ

2.2 วัสดุที่ใช้เป็นส่วนผสม ได้แก่ เส้นใยปอสา ซึ่งเป็นการนำวัสดุและเทคนิคการทำกระดาษสามาใช้ เป็นวัสดุผสาน เพื่อสร้างความแข็งแรง และทำให้กระดาษที่ได้สามารถม้วน พับ ดัดงอได้

3. กระบวนการในการแปรรูปกากใบชา คือ การทำกระดาษสา โดยใช้อัตราส่วนกากใบชา 80% ต่อเส้นใยปอสา 20 % โดยน้ำหนัก นำมาผสมและปั่นให้ละเอียด ซึ่งทำให้กระดาษที่ได้มีความแข็งแรง และสามารถ ม้วน พับ ดัดงอได้

จากผลสรุปที่ได้ พบว่ากากใบชาสามารถนำมาแปรรูปเป็นวัสดุทดแทนประเภทกระดาษได้ ซึ่งนอกจากสามารถนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทโคมไฟแล้ว ยังเป็นวัสดุทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถย่อยสลายและกลายเป็นปุ๋ยให้กับต้นไม้ได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ (Suggestion)

1. อัตราส่วนผสมที่ได้เป็นเพียงการทดลองเบื้องต้น หากมีการพัฒนาอัตราส่วนจะสามารถทำให้ได้วัสดุที่มีคุณสมบัติที่ดีมากขึ้น

2. ชิ้นงานที่ได้เป็นเพียงต้นแบบ หากมีการอาศัยเครื่องมีที่ความทันสมัยหรือผู้ชำนาญในการทำกระดาษ จะทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความสมบูรณ์และได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

นัททนี เนียมทรัพย์. (2551). *แนวทางการออกแบบรูปทรงโดยอิงวัสดุ “From follows material”.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรัญ วานิชกร. (2559). *การออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาทิตยา กาญจนะ. (2557). *การศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้กากใบชาจากอุตสาหกรรมเครื่องดื่มทดแทนการใช้ชิ้นไม้สับในการผลิตแผ่นปาร์ติเกิล* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.

The Costume Design from Watercolor Paintings of the High Commissioner of Princess Suddhasininat Piyamaharaj Padivaradda.

Phongsatorn Sihawong[1], Wanasak Padungsestakit[2], Sun Tawalwongsri[3]

[1,2,3] Department of Performing Arts, Faculty of Fine and Applied Arts
[1,2,3] Suan Sunandha Rajabhat University

s62126614036@ssru.ac.th, wanasak.pa@ssru.ac.th, sun.ta@ssru.ac.th

Abstract

Watercolor paintings of the High Commissioner of Princess Suddhasininat Piyamaharaj Padivaradda has a lot of historical value and aesthetics of psychological beauty. These watercolor paintings are more than 100 years old, which are currently on display and preserved at Sai Sutthanphadol Palace. Suan Sunandha Rajabhat University. This form of research is creative research. Aim to 1.Study your watercolor paintings, High Commissioner of Princess Suddhasininat Piyamaharaj Padivaradda 2. Study personality theory of Shigenobu Kobayashi and 3. To find a way to design contemporary costume creations. The research process is the collection and analysis of data from watercolor paintings. Documentary information, interviews and photos. Applying personality theory to determine the personality of watercolor paintings Sketch design from the resulting personality Then let the experts evaluate the creative work.

Analysing 63 watercolor paintings, the most single-flower drawing patterns of orchids and roses were made. Adopting the theory of personality, there are a total of 21 personalities, personalities, and the most visible personality is pretty core personality category. There are personalities used in communication, including endearment, cuteness, childish endearment and sweetness, along with design ideas. The creators used watercolor paintings in the manner of composition and used them as design ideas, finding that roses were used in design. The colors in Thai tones include defence blue, golden flag yellow, pink-red flowers, egg green and liquor claw red, so using personality theory to analyze watercolor paintings can be used in costume design.

Keywords: Personality Theory, Watercolor Painting, Design and Costume

การออกแบบเครื่องแต่งกายภาพจากภาพเขียนสีน้ำ ของคุณข้าหลวงในพระวิมาดาเธอฯ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราช ปดิวรัดา

พงศธร สีหะวงษ์[1], วนศักดิ์ ผดุงเศรษฐกิจ[2], สรร ถวัลย์วงศ์ศรี[3]

[1,2,3] สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์

[1,2,3] มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

ภาพเขียนสีน้ำของคุณข้าหลวงในพระวิมาดาเธอฯ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราช ปดิวรัดา นั้นมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และสุนทรียะความงามทางจิตใจเป็นอย่างมาก โดยภาพเขียนสีน้ำเหล่านี้มีอายุมากกว่า 100 ปี ซึ่งปัจจุบันถูกจัดแสดงและเก็บรักษาไว้ที่พระตำหนักสายสุทธานภดล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา รูปแบบงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.ศึกษาภาพเขียนสีน้ำของคุณข้าหลวงในพระวิมาดาเธอฯ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราช ปดิวรัดา 2.ศึกษาทฤษฎีบุคลิกภาพของชิเกโนบุ โคบายาชิ (Shigenobu Kobayashi) 3.เพื่อหาแนวทางในการออกแบบสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายร่วมสมัย ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย เป็นการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากภาพเขียนสีน้ำ ข้อมูลเชิงเอกสาร การสัมภาษณ์ การบันทึกภาพถ่าย การนำทฤษฎีบุคลิกภาพมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดบุคลิกภาพของภาพเขียนสีน้ำ การออกแบบร่างจากบุคลิกภาพที่ได้ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผลงานสร้างสรรค์

จากการวิเคราะห์ภาพเขียนสีน้ำ ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 63 ภาพ รูปแบบการวาดลักษณะดอกเดี่ยวที่เป็นดอกกล้วยไม้ และดอกกุหลาบ มากที่สุด การนำทฤษฎีบุคลิกภาพมาใช้ พบว่า มีบุคลิกภาพจำนวนทั้งสิ้น 21 บุคลิกภาพ และบุคลิกภาพที่ปรากฏเห็นมากที่สุด คือ บุคลิกภาพหมวดหลัก Pretty มีบุคลิกภาพที่ใช้ในการสื่อสาร ได้แก่ ความน่าเอ็นดู, ความสวยน่ารัก, ความน่าเอ็นดูเหมือนเด็ก และความอ่อนหวาน ประกอบกับแนวคิดในการออกแบบ ผู้สร้างสรรค์นำภาพเขียนสีน้ำในลักษณะของการจัดองค์ประกอบภาพ มาใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบ พบว่า ดอกกุหลาบ ถูกนำมาใช้ในการออกแบบ โทนสีที่ได้เป็นสีไทยโทน ประกอบด้วย สีน้ำเงินกลาโหม, สีเหลืองธงทอง, สีชมพูแดงดอกกระมุท, สีเขียวไข่กา และสีแดงก้ามปูอสุรา ดังนั้นการใช้ทฤษฎีบุคลิกภาพมาวิเคราะห์ภาพเขียนสีน้ำนั้น สามารถนำมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายได้

คำสำคัญ : ทฤษฎีบุคลิกภาพ, ภาพเขียนสีน้ำ, การออกแบบ, เครื่องแต่งกาย

1. บทนำ

ชิเกโนบุ โคบายาชิ (Shigenobu Kobayashi) เป็นนักจิตวิทยา กล่าวในหนังสือ Color Image Scale ว่า การศึกษาถึงทฤษฎีสีเพื่อการสื่อสารถึงบุคลิกภาพ ของสีที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์และความรู้สึกที่มีผลต่อการออกแบบ กล่าวคือ สี (Color) นั้นสามารถกระตุ้นให้คนเกิดความรู้สึกกับเราได้ การมีบุคลิกภาพที่สามารถสื่อให้เห็นตรงกันนั้น ก่อให้เกิดความคล้อยตามกันเมื่อมีการใช้สีที่มีบุคลิกภาพชี้เฉพาะ เป็นการเสนอแนวคิดในการนำเสนอชุดสี หรือการจับคู่สี เพื่อให้ทราบความหมายของสีในเชิงจิตวิทยา มีการแบ่งกลุ่มตามโทนสีร้อน และโทนสีเย็น ประกอบด้วย 23 กลุ่มชุดความรู้สึก ซึ่งแต่ละชุดอารมณ์ความรู้สึกนั้นจะมีการใช้คำสำคัญที่แสดงภาพลักษณ์ต่าง ๆ (Key Image Word) ช่วยให้แสดงออกถึงอารมณ์ ไลฟ์สไตล์ หรือรสนิยมผ่านความคิดสร้างสรรค์ (Shigenobu Kobayashi, 1992)

ตำหนักพระวิมาดาเธอฯ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดา ในสวนสุนันทา จัดว่ามีคุณข้าหลวงอยู่เป็นจำนวนมาก แม้ในปลายพระชนมชีพได้เสด็จมาประทับในสวนสุนันทา จะมิได้ทรงงานด้วยพระองค์เอง แต่จะทรงควบคุมข้าหลวงให้ปฏิบัติงานต่าง ๆ อยู่เสมอ โดยเฉพาะทรงให้ความสนพระทัยมาก คือ การปลูกต้นไม้ ทรงเล่นต้นไม้ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นไม้ดอก ไม้ใบ หรือไม้ผล และยังมีโรงเรือนกล้วยไม้ขนาดใหญ่ที่ทันสมัย ซึ่งเป็นพันธุ์ไม้ที่โปรดเป็นพิเศษ นอกจากนี้ยังโปรดดอกกุหลาบ ซึ่งปลูกประดับอยู่บริเวณถนนหน้าโรงเรือนกล้วยไม้ และถนนวงกลมรอบสนามด้านทิศตะวันออกของตำหนัก ทำให้บริเวณตำหนักเต็มไปด้วยพันธุ์ไม้งดงามละลานตา สืบเนื่องจากความสนพระทัยในการปลูกต้นไม้ หากทอดพระเนตรเห็นต้นไม้ใดออกดอกสวยงาม ก็จะทรงตัดประทานให้คุณข้าหลวงเขียนภาพเก็บไว้เสมอ โดยการเขียนภาพของข้าหลวง เกิดจากการฝึกฝนของผู้ที่ไม่ได้เรียนศิลปะมาโดยตรง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลงานของคุณข้าหลวงอมร รัตติชุณห์โชติ ต่อมา มีการเชิญครูจากโรงเรียนเพาะช่าง สถาบันสอนศิลปะในสมัยนั้นเข้ามาสอนควบคู่ไปกับการเรียนวิชาอื่น ๆ ในยามว่างเว้นจากพระภารกิจ ในช่วงบ่ายถึงค่ำ จะทรงพระดำเนินไปทอดพระเนตรไม้ดอกต่าง ๆ ด้วยความสนพระทัย โดยมีข้าหลวงและมหาดเล็กร่วมด้วย และในทุกๆเช้าโปรดให้ข้าหลวงในพระองค์ วาดรูปดอกไม้ที่ทรงปลูกไว้ให้เหมือนจริงมากที่สุด โดยภาพเขียนเหล่านี้ใช้เทคนิคสีน้ำถ่ายทอดความงามในลักษณะเหมือนจริง (Realistic) ข้าหลวงที่มีฝีมือเช่นคุณข้าหลวงอมร รัตติชุณห์โชติ โดยพระองค์จะทรงชี้แนะและวิจารณ์เพื่อให้แต่ละภาพ เป็นเช่นต้นแบบตามธรรมชาติทั้งรูปทรงและสีสัน ภาพวาดเหล่านี้ เท่าที่รวบรวมได้ในปัจจุบันมีจำนวน 131 ภาพ โปรดให้ข้าหลวงวาดตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2460 เป็นต้นมา ยังเก็บรักษาไว้ที่ตำหนักพระวิมาดาเธอฯ คุณข้าหลวงอมรเป็นข้าหลวงในพระวิมาดาเธอฯ ในภาพแต่ละภาพจะระบุชื่อของดอกไม้ไว้เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทยด้วยลายมือ มีวันเดือนปีและลายเซ็นผู้วาดภาพระบุไว้ด้วย แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายที่มีบางภาพไม่ปรากฏข้อมูลดังกล่าวชัดเจน

ซึ่งเป็นไปได้ว่าเกิดจากการเลือนรางหายไปเนื่องจากภาพเหล่านี้มีอายุ 100 ปี ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีค่ามากสำหรับศึกษาประวัติศาสตร์พรรณไม้ในวังสวนสุนันทา

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาทฤษฎีสีของชิเกโนบุ โคบายาชิ (Shigenobu Kobayashi) เพื่อนำมาวิเคราะห์ภาพเขียนสีน้ำ ของคุณข้าหลวงในพระวิมาดาเธอฯ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดา นำไปสู่การหาแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายร่วมสมัย เป็นการต่อยอดต้นทุนทางวัฒนธรรมให้เกิดมูลค่าและสร้างคุณค่าต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาภาพเขียนสีน้ำของคุณข้าหลวงในพระวิมาดาเธอฯ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดา

2.2 เพื่อศึกษาทฤษฎีบุคลิกภาพของชิเกโนบุ โคบายาชิ (Shigenobu Kobayashi)

2.3 เพื่อหาแนวทางในการออกแบบสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายร่วมสมัย

3. ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์บุคลิกภาพจากภาพเขียนสีน้ำ กรณีศึกษา ภาพเขียนสีน้ำของคุณข้าหลวงในพระวิมาดาเธอฯ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดา ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2564 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย การศึกษาข้อมูลเชิงเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ให้ข้อมูลหลัก ในลักษณะคำถามแบบไม่มีโครงสร้าง ประกอบกับการจดบันทึกข้อมูลด้วยการบันทึกเสียง และการบันทึกภาพ ร่วมกับการลงพื้นที่ภาคสนาม เพื่อให้ทราบถึงความเป็นมาและรายละเอียดภาพเขียนสีน้ำ ประกอบกับการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ จากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการวิเคราะห์บุคลิกตามทฤษฎีบุคลิกภาพของชิเกโนบุ โคบายาชิ (Shigenobu Kobayashi) และด้านประวัติศาสตร์ภาพเขียนสีน้ำ

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพจากภาพเขียนสีน้ำของคุณข้าหลวงในพระวิมาดาเธอฯ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดา จำนวน 63 ภาพ จากสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) จึงใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Analytic Induction) ซึ่งเป็นการตีความ สร้างข้อมูลให้เป็นรูปธรรมจากสิ่งที่ปรากฏจากการรวบรวมข้อมูลด้านการหาบุคลิกภาพจากการใช้ทฤษฎีบุคลิกภาพของชิเกโนบุ โคบายาชิ (Shigenobu Kobayashi)

3.3 ขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย 2 ช่วง ได้แก่ 1.ขั้นตอนการเตรียมการ และ2.ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.ขั้นตอนการเตรียมงาน ประกอบด้วย

1.1 การลงพื้นที่ภาคสนาม เพื่อเก็บข้อมูล

1.2 การสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเอกสาร การสัมภาษณ์

1.3 การประชุม ระดมความคิด กับทีมผู้วิจัย เพื่อหาแนวทางในการวิเคราะห์บุคลิกภาพ

2. ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนา ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 การออกแบบบุคลิกภาพ (Personality design)

2.2 การกำหนดภาพแนวคิดหลัก (Key Art)

2.3 ออกแบบสร้างสรรค์ (Design)

4. ผลการวิจัย

แนวคิดในการออกแบบ: Color Image Personality

สี (Color) การใช้สีโคบายาชิกินั้นเป็นการใช้สีรูปแบบหนึ่งจากหนังสือ Color Image Scale โดย ชิเกโนบุ โคบายาชิ (Shigenobu Kobayashi) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาสีชั้นนำของญี่ปุ่น ผู้เขียนหนังสือ A Book of Colours และทีมงานจาก Nippon Color & Design Research Institute แนวความคิดนี้นำเสนอชุดสีหรือ Color Combination ซึ่งเป็นแนวคิดเพื่อใช้เทียบชุดสีกับค่าสีในตารางเพื่อทราบความหมายของสีในเชิงจิตวิทยาสีกับ ความรู้สึก และเป็นแนวความคิดที่นำเสนอชุดสีซึ่งแต่ละชุดสีนั้นสามารถ ตีความเป็นคำ สื่ออารมณ์ที่ใช้กับงานออกแบบ โดยการจับคู่สีพื้นฐาน 130 สีและการผสมสีมากกว่า 1,000 สีเข้ากับคำสำคัญในรูปภาพ 180 คำ ช่วยให้แสดงออกถึงอารมณ์ ไลฟ์สไตล์ หรือรสนิยมผ่านความคิดสร้างสรรค์

ภาพ (Images) ภาพเขียนสีน้ำ ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 63 ภาพ ภาพวาดที่ปรากฏทั้งหมดเป็น ฝีมือของคุณข้าหลวงในสมเด็จพระวิมาดาเธอฯ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดา ภาพเขียนสีน้ำเหล่านี้ใช้เทคนิคสีน้ำถ่ายทอดความงามในลักษณะเหมือนจริง (Realistic) เพราะผลงานเหล่านี้เกิดจากความอุตสาหะวิริยะของผู้ที่มิได้เรียนศิลปะมาโดยตรง หากแต่สามารถวาดภาพได้สวยสดงดงาม และในภาพแต่ละภาพจะระบุชื่อของดอกไม้ไว้เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทยด้วยลายมือ มีวันเดือนปีและลายเซ็นผู้วาดภาพระบุไว้ด้วย แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายที่มีบางภาพไม่ปรากฏข้อมูลดังกล่าวชัดเจน ซึ่งเป็นไปได้ว่าเกิดจากการเลือนรางหายไปเนื่องจากภาพเหล่านี้มีอายุร่วม 100 ปี

บุคลิกภาพ (Personality) เอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว เป็นวิถีแทนความคิดและการกระทำ สร้างความรู้สึกต่อผู้พบเห็น ทำให้เกิดความรู้สึกทางใจ หรือ อารมณ์ผ่านการใช้คำจำกัดความจากการเทียบชุดคู่สี Color Image Scale โดย ชิเกโนบุ โคบายาชิ (Shigenobu Kobayashi)

เอกลักษณ์ของภาพเขียนสีน้ำ

การเขียนภาพแบบมีพื้นฉากหลัง

เป็นการลงสีฉากหลังโดยการปิดพื้นที่ของสีกระดาษเพื่อสร้างความโดดเด่นให้ภาพมากยิ่งขึ้น เกิดการเชื่อมโยงระหว่างตัวภาพและฉากหลังเป็นการสร้างบรรยากาศของพื้นภาพไปพร้อมกันแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ

การลงสีฉากหลังด้วยแปรงและการสร้างฉากหลังด้วยการจุดสี

ภาพที่ 1 ภาพเขียนสีน้ำลักษณะแบบมีภาพพื้นหลัง

ที่มา: สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2564.

การเขียนภาพแบบเฉพาะดอก

เป็นการเขียนโดยเน้นความงามของดอกไม้อย่างเดียวไม่มีลักษณะการประกอบด้วยสิ่งอื่นให้ความสำคัญเฉพาะดอกไม้อย่างเดียวและผู้เขียนภาพจะแสดงรายละเอียดของดอกไม้ในทุกส่วนประกอบเช่นการใช้ดินสอร่างภาพต้นแบบและลงด้วยสีในพื้นภาพเก็บรายละเอียดในดอกและใบเพื่อสร้างความโดดเด่นเสมือนจะให้ดอกไม้นั้นเป็นจริงหรือมากกว่าความเป็นจริง

ภาพที่ 2 ภาพเขียนสีน้ำลักษณะแบบเฉพาะดอก

ที่มา: สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2564.

การเขียนภาพแบบมีการจัดองค์ประกอบ

เป็นการเขียนภาพที่มีส่วนประกอบอื่น ๆ ในภาพเช่นแจกันผ้าปูโต๊ะพื้นฉากหลังที่มีการแสดงมุมผนังเป็นต้นซึ่งเป็นการเพิ่มเรื่องราวในภาพมากยิ่งขึ้นช่องดอกไม้ที่ปักในแจกันจะบอกถึงเนื้อหาที่มากกว่าภาพดอกไม้อย่างเดียวการเขียนลักษณะนี้มีความยากกว่าภาพเขียนทั่วไปเพราะผู้เขียนต้องแยกวัตถุต่าง ๆ ให้ออกแล้วสร้างระยะของภาพให้กลมกลืนกันทั้งภาพ

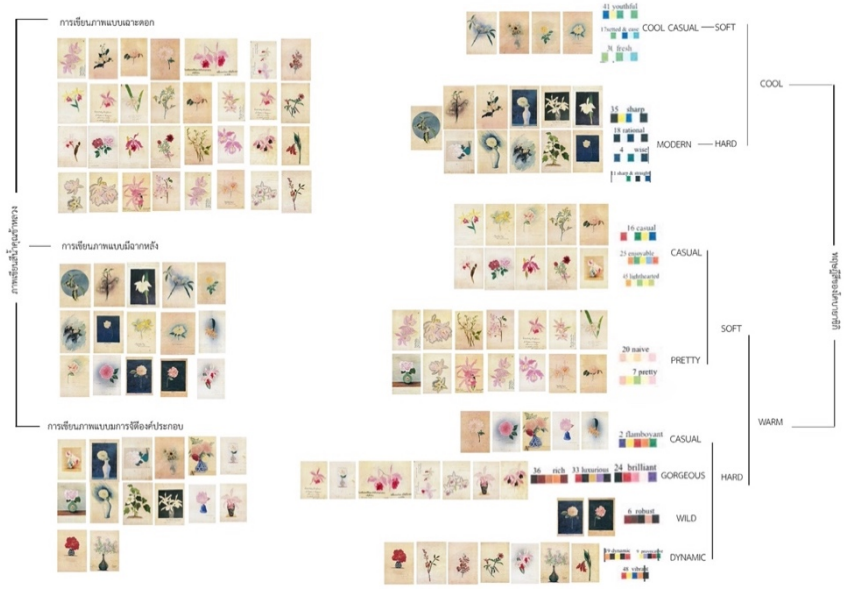

ภาพที่ 3 ภาพเขียนสีน้ำลักษณะแบบมีการจัดองค์ประกอบ

ที่มา: สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2564.

รูปแบบบุคลิกภาพ ชิเกโนบุ โคบายาชิ (Shigenobu Kobayashi) กับภาพเขียนสีน้ำ

จากการวิเคราะห์ภาพเขียนสีน้ำ ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 63 ภาพ รูปแบบการวาดลักษณะดอกเดี่ยวที่เป็นดอกกล้วยไม้ และดอกกุหลาบ มากที่สุด การนำทฤษฎีบุคลิกภาพมาใช้ พบว่าบุคลิกภาพที่ปรากฏเห็นมากที่สุด คือ บุคลิกภาพหมวดหลัก Pretty มีบุคลิกภาพที่ใช้ในการสื่อสาร ได้แก่ ความน่าเอ็นดู, ความสวยน่ารัก, ความน่าเอ็นดูเหมือนเด็ก และความอ่อนหวาน

ภาพที่ 4 ตารางการวิเคราะห์ภาพเขียนสีน้ำ

ที่มา: พงศธร สีหะวงษ์, 2564.

ประกอบกับผู้สร้างสรรค์นำภาพเขียนสีน้ำในลักษณะของการจัดองค์ประกอบภาพ มาใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบ พบว่า ดอกกุหลาบ ปรากฏมากที่สุด จึงถูกนำมาใช้ในการออกแบบ โทนสีที่ได้เป็นสีไทยโทน ประกอบด้วย สีน้ำเงินกลาโหม, สีเหลืองธงทอง, สีชมพูแดงดอกกระมุท, สีเขียวไข่กา และสีแดงก้ามปูอสุรา

ภาพที่ 5 การวิเคราะห์ภาพเขียนสีน้ำ

ที่มา: พงศธร สีหะวงษ์, 2564.

ดอกกุหลาบสีชมพู แสดงถึงความเป็นผู้หญิง ความสง่างาม ความประณีตและความอ่อนหวาน อีกทั้งยังมีความหมายถึงความซาบซึ้ง ดอกกุหลาบสีเหลือง แสดงถึงมิตรภาพ ความยินดีและความห่วงใย ดอกกุหลาบสีเหลืองเป็นดอกกุหลาบที่สมบูรณ์สำหรับเพื่อนสนิทหรือคนที่ต้องการกำลังใจ ดอกกุหลาบสีแดง แสดงถึงความรัก ความโรแมนติก การบอกรัก แบบคลาสสิค เป็นที่ได้รับความนิยมสำหรับวันแห่งความรัก เมื่อใช้ดอกกุหลาบสีแดงจะแสดงถึงความสุขในชีวิตสมรส

จากภาพแรงบันดาลใจ คำสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ ได้แก่ ผู้หญิง, ความสง่างาม, ความประณีต ความอ่อนหวาน เสน่หา และความรัก

ภาพที่ 6 การกำหนดภาพแนวคิดหลัก (Key Art)

ที่มา: พงศธร สีหะวงษ์, 2564.

ภาพที่ 7 ออกแบบสร้างสรรค์ (Design)

ที่มา: พงศธร สีหะวงษ์, 2564.

5. อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 อภิปรายผล

ผลการวิจัย ลักษณะภาพเขียนที่พบมากที่สุด ได้แก่ ลักษณะภาพเขียนดอกเดี่ยว เป็นดอกกล้วยไม้ และดอกกุหลาบ ซึ่งผู้วิจัยจึงนำดอกกุหลาบมาเป็นแรงบันดาลใจในการกำหนดแนวคิด ด้วยเหตุผลที่ว่าดอกกุหลาบ สามารถสื่อสารความเป็นสตรี ได้มากกว่าดอกกล้วยไม้ อีกทั้งลักษณะทางกายภาพของดอกกุหลาบมีความซับซ้อนและน่าสนใจมากกว่า สามารถสื่อสารบุคลิกภาพของสตรีที่มีความสวยงามอ่อนโยน แต่แอบแฝงความเข้มแข็งภายในตนเอง ได้เป็นอย่างดี ประกอบกับการนำทฤษฎีบุคลิกภาพของ ชิเกโนบุ โคบายาชิ (Shigenobu Kobayashi) มาใช้วิเคราะห์ภาพเขียนสีน้ำของคุณข้าหลวงในสมเด็จพระวิมาดาเธอฯ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดา พบว่าบุคลิกภาพหมวดหลัก Pretty สามารถสื่อสารและสอดคล้องกับการใช้ดอกกุหลาบได้อย่างเหมาะสม ความน่าเอ็นดู ความสวยน่ารัก, ความน่าเอ็นดูเหมือนเด็ก และความอ่อนหวาน แต่ในขณะเดียวกันการนำดอกกุหลาบที่มีลักษณะของดอกเดี่ยวมาใช้ในการออกแบบนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ยังขาดองค์ประกอบในส่วนอื่นที่จะเข้ามาช่วยเสริมแนวคิดในการออกแบบ ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้รูปแบบลักษณะภาพเขียนที่มีการจัดองค์ประกอบของภาพ เข้ามาเป็นแนวคิดหลักในการออกแบบ ทำให้ภาพที่นำมาสามารถสร้างมิติได้เป็นอย่างดี ทั้งมิติในด้านของพื้นผิว มิติด้านสี

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. การนำทฤษฎีบุคลิกภาพของ ชิเกโนบุ โคบายาชิ (Shigenobu Kobayashi) มาใช้วิเคราะห์ภาพเขียนสีน้ำของคุณข้าหลวงในสมเด็จพระวิมาดาเธอฯ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดา เพื่อหาแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายร่วมสมัยนั้น ควรมีการต่อยอดแนวคิดการสร้างสรรค์รูปแบบและลักษณะของเครื่องแต่งกายให้มีความหลากหลายมากขึ้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการบันทึกภาพเขียนสีน้ำ เมื่อประมวลผลภาพ ควรมีค่าสีที่ใกล้เคียงกับภาพจริงให้มากที่สุด เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของค่าสี ซึ่งอาจจะทำให้การวิเคราะห์ผลไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

เอกสารอ้างอิง

กณิกนันต์ อุดมสิน. (2017). *การวิเคราะห์ข้อมูลสีที่มีอิทธิพลเชิงจิตวิทยาต่องานออกแบบสื่อดิจิทัล.* บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.

จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง. (2545). *จิตกรรมสีน้ำ "ภาพดอกไม้" ผลงานอันทรงคุณค่าของข้าหลวงในสมเด็จพระวิมาดาเธอ กรมพระสุทธาสินีนาฏในสวนสุนันทา.* หนังสือภาพเขียนสีน้ำคุณข้าหลวงในสมเด็จพระวิมาดาเธอ กรมพระสุทธาสินีนาฏ, กรุงเทพฯ: พิศิษฐ์การพิมพ์.

นภวรรณ ตันติเวชกุล. *การกำหนดสร้างภาพลักษณ์สยามประเทศในการเสด็จประพาสยุโรปครั้งที่ 1 ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว.* ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แน่งน้อย ติตติรานนท์. (2523). *สวนสุนันทาในอดีต.* กรุงเทพฯ: พิศิษฐ์การพิมพ์.

สดับ, เจ้าจอม ม.ร.ว. (2523). *"พระจรรยาของพระวิมาดาเธอกรมพระสุธาสินีนาฏ,"*. หนังสือที่ระลึกฉบับรับเสด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. กรุงเทพฯ: แสงอรุณาการพิมพ์.

วิทยาลัยครูสวนสุนันทา. (ม.ป.ป.). *เรื่องเล่าชาววัง.* กรุงเทพฯ: แสงอรุณาการพิมพ์.

Shigenobu Kobayashi. (1991). Color Image Scale (1). Tokyo: Kodansha International.

สัมภาษณ์

ชนะภพ วัณณโอฬาร, ภัณฑารักษ์. สัมภาษณ์, เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2564.

Factors Influencing the Intention of Attending Theatre of Suan Sunandha Rajabhat University Students

Sutawan Phala[1], Jakarphat Klongchang[2], Jirapa Meekaewngam[3], Sopida Anule[4], Adsadawut Nimprasert[5], Nataporn Rattanachaiwong[6], Pukkaporn Pimsarn[7]

[1,2,3,4,5,6,7] Faculty of Fine and Applied Arts
[1,2,3,4,5,6,7] Suansunandha Rajabhat University
s62126614018@ssru.ac.th, nataporn.ra@ssru.ac.th, pukkaporn.pi@ssru.ac.th

Abstract

Theatre is a form of dramatic arts which has long history. However, nowadays theatre is not very popular when compared to drama in new media. The Department of Theatre Arts and Entrepreneurship, Suan Sunandha Rajabhat University (SSRU) has offered undergraduate degree in theatre and always produce theatrical performance, but SSRU students rarely attend the performances. This research aimed to study factors influencing the decision to go to the theatre of SSRU students. The online questionnaires were collected from sixty students from ten faculties, ten students from each faculty.

The results found that SSRU students usually watch online drama at 88 percent. Most favourite dramatic genre is romantic dramas at 31 percent and comedy at 23 percent. When asked about theatrical performance by the Department of Performing Arts, the research found that 85 percent of the students are aware that the Department annually produce theatre, however only 40 percent of the students used to attend the performance. Most influencing factors on the decision of the students to attend the theatre were ticket prize, economic state and presentation techniques of the theatre.

Keywords: Theatre, Decision to go to theatre, University students

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าชมละครเวทีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สุธาวัลย์ ผาลา[1], จักรภัทร คล้องช้าง[2], จิราพา มีแก้วงาม[3], โสภิดา อนุเล[4], อัษฎาวุธ นิ่มประเสริฐ[5], ณฐภรณ์ รัตนชัยวงศ์[6], ภัคคพร พิมสาร[7]

[1,2,3,4,5,6,7] สาขาวิชาศิลปะการแสดง

[1,2,3,4,5,6,7] มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

ละครเวทีเป็นศิลปะการละครที่มีความเป็นมายาวนานแต่ปัจจุบันไม่ได้รับความนิยมนักเมื่อเทียบกับละครในสื่อสมัยใหม่ แขนงวิชาศิลปะการละครและความเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเปิดสอนด้านละครและมีผลงานละครเวทีเป็นประจำ แต่นักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยยังไม่เข้าชมมากนัก งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าชมละครเวทีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะละ 10 คน รวม 60 คน

ผลการวิจัยพบว่า ด้านพฤติกรรมการรับชมละคร นักศึกษาชมละครผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88 ละครประเภทที่นิยมมากที่สุด ได้แก่ ละครแนวรักโรแมนติก คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมาเป็นละครตลก ร้อยละ 23 ด้านการรับชมละครเวที โดยเฉพาะละครเวทีของแขนงวิชาศิลปะการละครและความเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง พบว่านักศึกษาร้อยละ 85 รู้ว่าแขนงวิชาศิลปะการละครฯ จัดแสดงละครเวทีทุกปี แต่มีเพียงร้อยละ 40 ที่เคยชมละคร ทั้งนี้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจชมละครเวทีของนักศึกษามากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ราคาค่าบัตร ภาวะเศรษฐกิจ และเทคนิคการนำเสนอของละคร

คำสำคัญ: ละครเวที, การตัดสินใจเข้าชม, นักศึกษามหาวิทยาลัย

บทนำ

ปัจจุบันสังคมในประเทศไทยเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเติบโตของเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลกระทบต่อประชาชนคนไทยในด้านพฤติกรรมทางอารมณ์และทัศนคติต่อสังคมที่แตกต่างกัน ท่ามกลางการดำรงชีวิตที่เร่งรีบในสังคมปัจจุบัน ทำให้ผู้คนส่วนใหญ่หันมาสนใจบริโภคสื่อออนไลน์ที่มีความสะดวกและรวดเร็วเพื่อสอดคล้องกับการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบัน สื่อออนไลน์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือสื่อบันเทิงที่มีหลากหลายรูปแบบ อาทิ ซีรีส์ ภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ รวมถึงการรับชมสื่อบันเทิงผ่านแอพพลิเคชั่นต่าง ๆ ถึงแม้ว่าการรับชมผ่านสื่อออนไลน์จะเป็นที่นิยมมาก แต่ยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มที่ยังให้ความสนใจกับสื่อบันเทิงอีกรูปแบบหนึ่งเรียกว่าละครเวที

การแสดงละครเวทีคือหนึ่งศาสตร์ทางด้านศิลปะที่มีการรวบรวมศิลปะแขนงต่าง ๆ ไว้ด้วยกัน ทั้งศิลปะการแสดง การออกแบบฉากเวที การออกแบบเครื่องแต่งกาย รวมถึงงานด้านวรรณกรรมการเขียนบท ซึ่งเป็นอีกหนึ่งแขนงที่มีความเฉพาะตัวและสามารถสะท้อนการทำงานของผู้สร้างสรรค์รวมถึงยุคสมัยสังคมในช่วงเวลานั้น (สดใส พันธุมโกมล, 2538)

ในปัจจุบันเด็กรุ่นใหม่เจเนอเรชั่นซี (Generation Z) อยู่ในยุคเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าที่มีแพลตฟอร์มออนไลน์ที่สะดวกและประหยัดเวลาในการรับชมสื่อบันเทิงต่าง ๆ ดังนั้นจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเวทีกำลังลดลงหรือแทบจะไม่เห็นในสังคมวงกว้าง มีเพียงกลุ่มคนส่วนน้อยที่รู้จักกับละครเวที ประกอบการสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้มีข้อจำกัดเรื่องการรวมตัวของประชาชน จึงไม่สามารถจัดการแสดงละครเวทีได้และยังไม่เห็นทิศทางว่าจะกลับมาสู่ภาวะปกติได้เมื่อไร ทั้งนี้ ละครเวทีเป็นศาสตร์ที่ให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่รอบด้าน เป็นศิลปะที่มีชีวิต ไม่เหมือนกับศิลปะประเภทอื่น เช่น การดูงานจิตรกรรม ละครเวทีเป็นการแสดงสด ทำให้ผู้ชมจะได้สัมผัสอารมณ์และความรู้สึกของนักแสดงอย่างใกล้ชิดและแตกต่างกันในทุกรอบการแสดง (กันตพร สวนศิลป์พงศ์, 2561) อีกทั้งเป็นศิลปะที่รวบรวมศิลปะหลากหลายแขนงเข้าไว้ด้วยกัน อาทิ ทัศนศิลป์ วรรณศิลป์และคีตศิลป์ สามารถสร้างประสบการณ์การสุนทรียะให้แก่ผู้ชม รวมถึงยกระดับความคิดและจิตใจ

แขนงวิชาศิลปะการละครและความเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเปิดสอนด้านศิลปะการละคร (ละครเวที) มายาวนาน หลักสูตรปัจจุบันได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาจากหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ซึ่งเปิดสอนมาตั้งแต่พ.ศ. 2524 ทั้งนี้ ก่อนสำเร็จการศึกษานั้น นักศึกษาจะต้องผลิตผลงานละครเวทีเพื่อแสดงความสามารถด้านใดด้านหนึ่งในศาสตร์ละครเวทีและเผยแพร่สู่สาธารณะ ผลงานของแขนงวิชามีความหลากหลายและได้รับเสียงตอบรับอย่างดีจากผู้เข้าชม อาทิ บทละครที่ดัดแปลงจากเรื่องจริง รำพึงถึงพุ่มพวง(2558) บทดัดแปลงจากภาพยนตร์อย่าง เรื่องตลก

69 (2562) และบทละครแปล แผนสังหาร(2562) อย่างไรก็ตาม จากสถิติผู้เข้าชมกลับพบว่า นักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเองกลับเข้ามาชมละครเวทีจำนวนน้อย

จากการที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจชมละครเวทีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการเผยแพร่ผลงานของแขนงวิชาสู่นักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ศิลปะละครเวทีสู่ผู้ชมที่เป็นนักเรียนนักศึกษาภายนอกสถาบัน

วัตถประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจชมละครเวทีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อศึกษาช่องทางการรับชมละครของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จากทั้ง 6 คณะ ได้แก่ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะละ 10 คน รวม 60 คน โดยเครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามออนไลน์ (Google form) เก็บข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม 2565 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติร้อยละ ค่าความถี่และค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษา

ผลการสำรวจช่องทางการรับชมละครของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่รับชมละครจากแพลตฟอร์มออนไลน์เป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 88 ขณะที่มีนักศึกษารับชมละครโทรทัศน์ เพียงร้อยละ 10 เท่านั้น ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและคณะวิทยาการจัดการรับชมละครผ่านสื่อออนไลน์เท่านั้น โดยไม่ชมละครทางโทรทัศน์เลย

เมื่อถามถึงแนวละครที่ชอบพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่สนใจชมละครประเภทรักโรแมนติกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.66 รองลงมาละครประเภทตลกคิดเป็นร้อยละ 23.33 ส่วนที่เหลือร้อยละ 28.33 คือละครแนวอื่นๆ อาทิ ละครสยองขวัญ ละครเพลง ละครบู๊ เป็นต้น

เมื่อถามเกี่ยวกับละครเวทีของแขนงวิชาศิลปะการละครและความเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ พบว่า

1. นักศึกษาเกือบทั้งหมดทราบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีสาขาวิชาศิลปะการแสดง โดยมีผู้ตอบจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 98.33 ของกลุ่มตัวอย่าง

2. นักศึกษาส่วนใหญ่ทราบว่าสาขาศิลปะการแสดงมีการจัดแสดงละครเวทีเป็นประจำทุกปี โดยมีผู้ตอบจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 85 ของกลุ่มตัวอย่าง

3. นักศึกษาเพียง 24 คนหรือร้อยละ 40 ของกลุ่มตัวอย่างเคยรับชมละครเวทีของสาขาศิลปะการแสดง มมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

อย่างไรก็ตาม เมื่อถามว่าหากโรงละครคณะศิลปกรรมศาสตร์จัดแสดงละครเวทีอีกครั้งหลังสถานการณ์โควิด นักศึกษาจะเข้าชมหรือไม่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตอบว่าจะเข้าชมการแสดง ในประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจชมละครเวทีของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามโดยให้คะแนนอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจชมละครเวที ตั้งแต่ 1 น้อยที่สุดและ 5 หมายถึงมีอิทธิพลมากที่สุด พบว่า

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าชมละครเวทีของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มากที่สุดคือ เทคนิคการนำเสนอของละครเวที (แสงสีเสียง) มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.4 รองลงมาคือ สถานที่ทำการแสดงและราคาค่าบัตรของละครเวที มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.3

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าชมละครเวทีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมากที่สุด ได้แก่ ราคาค่าบัตรและนักแสดง มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากันที่ 4.6 รองลงมาคือ ระยะทางในการเดินทางไปชมละครเวที คิดคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.4

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าชมละครเวทีของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุดคือ สภาวะเศรษฐกิจ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.8 รองลงมาคือ เทคนิคการนำเสนอของละครเวที (แสงสีเสียง) และราคาของบัตรละครเวที มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.5

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าชมละครเวทีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมากที่สุดคือ สภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.9 รองลงมาคือ ราคาค่าบัตร มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.8

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าชมละครเวทีของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุดคือ ราคาของบัตรละครเวที นักแสดงและเศรษฐกิจในปัจจุบัน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากันคือ 4.4

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าชมละครเวทีของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์มากที่สุดคือ สถานที่ทำการแสดง มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.6 รองลงมาคือ เทคนิคการนำเสนอของละครเวที (แสงสีเสียง) ราคาค่าบัตรและนักแสดง มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากันที่ 4.5

ผลการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าชมละครเวทีของนักศึกษามากที่สุด คือ ราคาค่าบัตรของละครเวที รองลงมาคือสภาวะเศรษฐกิจ และเทคนิคการนำเสนอ (แสงสีเสียง) ของละครเวทีตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลสำรวจในโครงการสำรวจพฤติกรรมและแนวโน้มการบริโภคสื่อของไทยปี 2562 ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ร่วมกับสถาบันอาณาบริเวณศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชี้ให้เห็นว่าคนในเจเนอเรชั่นซี (Generation Z) หรือประชากรซึ่งมีอายุ 23 ปีหรือน้อยกว่า เป็นกลุ่มที่ชมรายการโทรทัศน์น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับคนในเจเนอเรชั่นอื่น ผลสำรวจช่องทางการรับชมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในครั้งนี้ แสดงถึงทิศทางที่พฤติกรรมการรับชมโทรทัศน์ของนักศึกษาอาจจะยิ่งน้อยลงกว่าผลสำรวจดังกล่าวของ กสทช. เพราะมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนถึงร้อยละ 88 ที่เลือกชมละครผ่านสื่อออนไลน์ ขณะที่มีเพียงร้อยละ 10 เท่านั้นที่ชมละครทางโทรทัศน์

ในแง่ประเภทของละคร ความชื่นชอบของกลุ่มนักศึกษายังไม่แตกต่างจากคนรุ่นอื่นนัก ละครประเภทที่ได้รับความนิยมสูงที่สุดยังคงเป็นละครแนวรักโรแมนติก รองลงมาคือละครแนวตลก ทั้งสองประเภทเป็นรสชาติของละครที่อยู่คู่กับคนไทยมาตลอด

เมื่อมองลึกลงไปถึงการรับชมละครเวทีจะเห็นได้ว่า แม้นักศึกษาส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีการจัดแสดงละครเวทีอยู่ใกล้ตัว คือภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเอง แต่มีเพียงร้อยละ 40 ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชมการแสดงละครเวที ทั้งนี้ ปัจจัยที่พบว่ามีผลต่อการตัดสินใจรับชมละครเวทีของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด ได้แก่ ราคาค่าบัตรของละครเวที ประเด็นนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกชมละครเวทีโรงเล็กของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพิชญา พิริยะประทานคุณ (2557) ซึ่งพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจชมละครเวทีโรงเล็กมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านส่งเสริมการขายและปัจจัยด้านราคา ทั้งนี้ ละครเวทีของแขนงวิชาศิลปะการละครและความเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นละครที่จัดแสดงโดยไม่มีค่าเข้าชม ต่างจากละครโรงเล็กในกรุงเทพมหานครที่เป็นกรณีศึกษาของพิชญา พิริยะประทานคุณ กล่าวได้ว่าละครเวทีของมหาวิทยาลัยจึงมีข้อได้เปรียบในการชักชวนให้นักศึกษาและคนทั่วไปเข้าชมการแสดง

ทั้งนี้ เมื่อนำผลการวิจัยไปเปรียบเทียบกับงานวิจัยเรื่อง ศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของธุรกิจละคเวที บริษัท ซีเนริโอ จำกัดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อของกลุ่มผู้บริโภค ของจริยา ศรีธนพล (2557) จะพบความแตกต่าง กล่าวคือปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ผู้บริโภคละครเวทีของซีเนริโอให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านสถานที่และช่องทางการจัดจำหน่าย รองลงมาคือปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคาและด้านการส่งเสริมการตลาด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าชมละครเวทีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการประชาสัมพันธ์ละครเวทีของแขนงวิชาศิลปะการละครและความเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ สาขาศิลปะการแสดง สู่ทั้งนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยและนักเรียนนักศึกษาภายนอก ผลการวิจัยชี้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจชมละครเวทีของผู้ชมวัยนักเรียนนักศึกษามากที่สุด คือ ค่าบัตรเข้าชมและสภาวะเศรษฐกิจ เมื่อละครเวทีของแขนงวิชาศิลปะการละครและความเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ สาขาศิลปะการแสดงเปิดให้เข้าชมโดยไม่มีค่าใช้จ่ายจึงไม่มีอุปสรรคในเรื่องดังกล่าว ปัจจัยต่อมาที่มีผลต่อการตัดสินใจชมละครเวทีของนักศึกษา ได้แก่ เรื่องเทคนิคการนำเสนอ (แสงสีเสียง) ของละครเวที ดังนั้นการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ควรนำเสนอเรื่องเทคนิคการนำเสนอของละครเวทีให้มากขึ้น สื่อที่เป็นคลิปวิดีโออาจตอบโจทย์ในการประชาสัมพันธ์ได้ดีกว่าโปสเตอร์หรือป้ายขนาดใหญ่ที่เป็นเพียงภาพนิ่งเท่านั้น

เอกสารอ้างอิง

กันตพร สวนศิลป์พงศ์. (2561). *ความในใจของผู้จัดเทศกาลละครีเด็กที่อยากให้ประเทศนี้รัก การละครและศิลปะมากขึ้นสักที.* สืบค้น 10 มกราคม 2565, จาก https://adaymagazine.com/people-bictfest-children-theatre

พิชญา พิริยะประทานคุณ. (2557). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกชมละครเวทีโรงเล็กของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร.* สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2565, จาก http://203.131.210.100/ejournal/wp-content/uploads/2014/03/jcis560261.pdf

สดใส พันธุมโกมล. (2538). *ศิลปะของการแสดง (ละครสมัยใหม่).* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2562). *โครงการสำรวจพฤติกรรมและแนวโน้มการบริโภคสื่อของไทยปี 2562.* สืบค้นเมื่อ 11 มกราคม 2565, จาก https://www.tvdigitalwatch.com/news-nbct-19-11-62/

Piano Exercises for Piano Students in Higher Education: Case Study of Music Department, Faculty of Fine and Applied Art, Suan Sunandha Rajabhat University

Sirima Panapinun, Thassanai Phensit, Patommavat Thammachard, Pramot Teangtrong

Abstract

This research proposed to 1) study the potential of piano students in higher education 2) analyze piano exercises to develop the potential of piano students. 3) present an appropriate exercise for developing the potential of piano students. The sample used in this research include 10 piano students, Music Department, Faculty of Fine and Applied Art, Suan Sunandha Rajabhat University. The results of the research revealed that the potential of piano students can be divided into 3 levels: Advance, Intermediate and basic level. There are 3 exercises suitable for piano student: 1) Hanon: The Virtuoso Pianist in 60 Exercises for the Piano 2) Schmitt: Preparatory Exercises for the Piano Op.16 3) Czerny: Practical Method for Beginners on the Piano Op.599

Keywords: Piano Exercises, Develop the Potential, Suan Sunandha Rajabhat University

บทฝึกเปียโนสำหรับนักศึกษาเอกเปียโนระดับอุดมศึกษา : กรณีศึกษา สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ศิริมา พนาภินันท์, ทัศนัย เพ็ญสิทธิ์, ปฐมวัส ธรรมชาติ, ปราโมทย์ เที่ยงตรง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพของนักศึกษาเอกเปียโนระดับอุดมศึกษา 2) วิเคราะห์บทฝึกเปียโนเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาเอกเปียโน 3) นำเสนอบทฝึกที่เหมาะสมในการใช้พัฒนาศักยภาพของนักศึกษาเอกเปียโน กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาเอกเปียโน สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 10 คน ผลจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาเอกเปียโนมีศักยภาพที่สามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง, ระดับกลาง และระดับพื้นฐาน และแบบฝึกที่เหมาะสมกับนักศึกษาเอกเปียโนมี 3 แบบฝึก คือ 1) Hanon : The Virtuoso Pianist in 60 Exercises for the Piano 2) Schmitt : Preparatory Exercises for the Piano Op.16 3) Czerny : Practical Method for Beginners on the Piano Op.599

คำสำคัญ: บทฝึกเปียโน, พัฒนาศักยภาพ, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1. บทนำ

การเรียนการสอนดนตรีในปัจจุบันได้รับความนิยมอย่างสูงทั้งจากผู้ปกครอง และนักเรียน สังเกตได้จากการมีสถาบันการศึกษาทางด้านดนตรี หรือโรงเรียนดนตรีได้เปิดทำการเรียนการสอนเพิ่มจำนวนขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมสูงสุด และผู้ปกครองก็ยังมีความต้องการให้บุตรหลานได้เรียนมากที่สุดคือ เปียโน(ทรรศนีย์ ปราบอักษร, 2548) เปียโน เป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในกลุ่มผู้ที่สนใจศึกษาดนตรีสากล เนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่สามารถผลิตเสียงได้อย่างเที่ยงตรง และสามารถมองเห็นภาพรวมของระดับเสียงในแต่ละช่วงเสียงที่มีในระบบดนตรีสากลได้ทั้งหมด และสามารถนำมาปฏิบัติเสียงต่างๆได้หลายลักษณะ และสามารถบรรเลงบทเพลงได้หลากหลาย อีกทั้งยังสามารถนำมาเชื่อมโยงการเรียนรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรีสากลและประวัติศาสตร์ดนตรีได้เป็นอย่างดี (ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์, 2557)

ปัจจุบันการเรียนการสอนเปียโนสำหรับในประเทศไทย ได้รับความสนใจและเป็นที่นิยมอย่างมาก หลายคนได้ให้ความสนใจ หรือมีวิธีการเรียนเปียโนในหลากหลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นจากการรับรู้ทางด้านการฟัง การเขียน การอ่าน การสังเกตจากสื่อต่างๆก็สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อีกทางหนึ่ง เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าในการบรรเลงเปียโนนั้น ผู้เล่นที่มีเทคนิคการเล่นที่เหมาะสมกับบทเพลงนั้น ๆ จะสามารถนำเสนอ และถ่ายทอดบทเพลงที่ไพเราะได้อย่างเหมาะสม เทคนิคการบรรเลงเปียโนจะมีการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับขั้นตอยอย่างสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เล่น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าผู้เล่นในระดับขั้นต้นจะมีเทคนิคการบรรเลงในระดับหนึ่ง ส่วนผู้เรียนในระดับขั้นสูงก็จะมีเทคนิคการบรรเลงที่หลากหลายมากยิ่งขึ้นด้วย กล่าวคือ เป็นการพัฒนาเทคนิคการบรรเลงที่มีพื้นฐานมาจากเทคนิคการบรรเลงระดับขั้นต้นนั่นเอง ดังนั้น การเข้าใจ ฝึกฝน และพัฒนาเทคนิคการเล่นเปียโนตั้งแต่ระดับขั้นต้น หรือพื้นฐานขึ้นมาเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง และเทคนิคดังกล่าวนี้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนจะเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีพื้นฐานเทคนิคที่ดีในการบรรเลงดนตรีในระดับขั้นสูงต่อไป

เปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่มีเทคนิคการบรรเลงที่สลับซับซ้อน บทเพลงต่าง ๆ ที่ผู้ประพันธ์เพลงต่าง ๆประพันธ์ขึ้นมาสำหรับเปียโน มักจะมีความยาก ซึ่งต้องใช้เทคนิคเฉพาะ และความทุ่มเทในการฝึกซ้อม อุปสรรคต่างๆเหล่านี้ทำให้นักเปียโนหลาย ๆ คนไม่สามารถบรรเลงบทเพลงออกมาได้อย่างไพเราะ อีกทั้งในการฝึกซ้อมอย่างหนักนั้น ก็มักจะนำมาซึ่งอาการบาดเจ็บที่นิ้ว หรือ แขนอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งเป็นปัญหาหลักของนักเปียโนที่ซ้อมด้วยความทุ่มเทแต่ผิดวิธี เทคนิคการบรรเลงเปียโนที่ดีนั้นเป็นปัจจัยสำคัญในการประสบความสำเร็จของนักเปียโน การฝึกฝนบทเพลง หรือแบบฝึกหัดที่มีการเน้นเทคนิค ถือเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพด้านการบรรเลงเปียโนได้ ในการบรรเลงเปียโนนั้น นักเปียโนก็ควรจะต้องมีความรู้ และความเข้าใจในเทคนิควิธีการบรรเลง เพราะถ้านักเปียโนปราศจากความรู้ ความเข้าใจแล้วนั้นก็จะส่งผลต่อการฝึกซ้อม และการบรรเลง จะทำให้การ

ฝึกซ้อม และการบรรเลงกระทำอย่างผิดหลักการได้ นอกเหนือจากนั้นผู้บรรเลงเปียโนยังต้องรู้จักสภาพร่างการของตนเอง และค้นหาเทคนิควิธีการที่มีความเหมาะสมกับสภาพร่างการของตนเองอีกด้วย (Chang Chuane, 2554)

การที่ผู้เรียนเปียโนได้บรรเลงบทเพลงที่มีความไพเราะ หรือแบบฝึกหัดทางเทคนิคที่มีความยากขึ้น หรือมีการพัฒนาขึ้น เปรียบเสมือนกับเป็นการให้รางวัลแก่ผู้เรียน ซึ่งมีผลที่จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียน หรือการฝึกซ้อมมากยิ่งขึ้น โดยมีสัญญาณที่จะสามารถแสดงให้ทราบว่าผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการเรียนทีสูง คือ การที่ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และในการฝึกซ้อม รวมไปถึงการจัดการฝึกซ้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเรียนรู้เนื้อหาความรู้ต่างๆได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งการเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการบรรเลงเปียโนนี้จะส่งผลต่อผู้เรียนให้สามารถประสบความสำเร็จในกระบวนการเรียนรู้ และความสามารถทางเปียโนมีพัฒนาการที่ดียิ่ง ๆ ขึ้น (จารุวรรณ สุริวรรณ์, 2549)

สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติเปียโน ซึ่งนักศึกษาวิชาเอกเปียโนมีความรู้ความสามารถในทักษะเปียโนไม่เท่าเทียมกัน โดยมีนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการฝึกเปียโนในแบบฝึกต่าง ๆ รวมถึงมีระดับความสามารถไม่เท่าเทียมกัน ทางผู้วิจัยจึงเห็นถึงความจำเป็นในการศึกษาแบบฝึกเปียโนต่างๆที่มีอยู่ในปัจจุบัน และนำแบบฝึกเปียโนที่มีความเหมาะสมกับนักศึกษาเอกเปียโน สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามาให้นักศึกษาได้ฝึกเพื่อการพัฒนาระดับความสามารถของนักศึกษาให้มีความก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น การพัฒนาเทคนิคการบรรเลงเปียโนให้ได้ผลนั้นต้องดำเนินการต่อเนื่องอย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งในงานวิจัยนี้จะขอนำเสนอแบบฝึกเปียโนที่มีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมกับผู้เรียนในสาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 ศึกษาศักยภาพของนักศึกษาเอกเปียโนระดับอุดมศึกษา

2.2 วิเคราะห์บทฝึกเปียโนเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาเอกเปียโน

2.3 นำเสนอบทฝึกที่เหมาะสมในการใช้พัฒนาศักยภาพของนักศึกษาเอกเปียโน

3. การดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาระดับความสามารถของนักศึกษาเอกเปียโน สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาแบบฝึกเปียโนที่มีความเหมาะสมกับนักศึกษาเอกเปียโน สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบฝึกทักษะที่ได้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาเอกเปียโน สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขั้นตอนที่ 5 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตพัฒนาการของผู้เรียนว่ามีพัฒนาการเป็นอย่างไร

กลุ่มประชากร

การคัดเลือกกลุ่มประชากร คัดเลือกจากนักศึกษาเอกเปียโนทุกคนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาทักษะดนตรี(เปียโน) ทุกรายวิชา มีจำนวนทั้งหมด 10 คน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกนักศึกษาทั้งหมดเป็นกลุ่มประชากรในการวิจัยในครั้งนี้

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลจากการศึกษาในด้านของเทคนิคเปียโนที่มีความสำคัญ

4.1.1เทคนิคการบรรเลงเปียโน

เทคนิคการบรรเลงเปียโนถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้นักเปียโน สามารถแสดงศักยภาพ และความไพเราะของบทเพลงได้อย่างเต็มที่ ซึ่งตัวอย่างเทคนิคการเล่นเปียโนที่สำคัญนั้นได้แก่ การใช้นิ้ว (Fingering) การใช้เพเดิล (Pedaling) เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการนั่ง การเคลื่อนที่ของมือ แขน และไหล่ ซึ่งทั้งหมดนี้จะส่งผลต่อการบรรเลงของนักเปียโนทั้งสิ้น ซึ่งเทคนิคการบรรเลงเปียโนนี้สามารถแบ่งตามหลักการของเทคนิคในแต่ละหัวข้อได้ ดังนี้

1. ความหลากหลายของการสัมผัส

ความหลากหลายของการสัมผัส เป็นเทคนิคการกดคีย์เปียโนเพื่อให้ได้เสียงที่ไพเราะตามที่ต้องการ ซึ่งนับว่าเป็นเทคนิคสำคัญในการบรรเลงเปียโน สามารถแบ่งออกเป็นหัวข้อ ดังนี้

1.1 การเล่นเชื่อมต่อกันระหว่างกลุ่มโน้ต (Legato) มีวิธีการ คือ นิ้วต้องอยู่บนคีย์จนกระทั่งโน้ตอีกตัวหนึ่งถูกกดลงไป จากนั้นจึงค่อยยกนิ้วเดิมขึ้น วิธีการใช้นิ้วที่ใช้ในการบรรเลงเชื่อมต่อกันระหว่างกลุ่มโน้ตที่มีความต่อเนื่องกันอย่างมากนั้น คือ นิ้วต้องถูกกดต่อไปก่อนอีกระยะเวลาหนึ่งหลังจากโน้ตอีกตัวได้ถูกกดลงไปแล้ว

1.2 การเล่นเสียงสั้น (Staccato) วิธีการใช้นิ้วสำหรับทำเสียงสั้น คือ ไม่ใช้การกดนิ้วแต่ใช้การตีจากทางด้านบน นิ้วถูกยกขึ้นสูงกว่าปกติ ข้อมือลดลงเล็กน้อย และยกขึ้นในทันทีที่กดเสร็จโดยที่นิ้วหัวแม่มือยังคงอยู่ใกล้คีย์ หรืออยู่บนผิวหน้าคีย์ แรงที่ได้มาจากข้อนิ้วซึ่งแต่ละนิ้วต้องกดอย่างรวดเร็ว และยกขึ้นทันทีหลังจากกดแล้ว

1.3 การเล่นแบบเสียงติดต่อกัน (Portamento) ประกอบไปด้วยเครื่องหมายที่ใช้เชื่อมโยงโน้ตที่มีระดับเสียงเดียวกัน และอยู่ติดต่อกันทันที (Tied Note) และมีจุดอยู่ข้างบนด้วยนั้น วิธีการเล่น คือ ต้องไม่เล่นแบบเสียงสั้น กล่าวคือ เล่นโน้ตแต่ละตัวโดยการกดโดยนิ้งที่วางรออยู่บนหน้าคีย์ แล้วให้กดค้างไว้จนเกือบครบค่าของตัวโน้ตซึ่งการค้างจะใช้วิธีการลดข้อมือลง และเมื่อปล่อยนิ้วออกจากคีย์สามารถทำได้โดยการยกปลายแขน

นอกจากนั้น ความหลากหลายของวิธีการสัมผัสยังจะมีเทคนิควิธีการเล่นที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละเรื่อง ตัวอย่างเช่น การเล่นแนวทำนองเพลงรูปแบบต่างๆ การเล่นในอัตราจังหวะช้า-เร็ว การเล่นโน้ตในลักษณะจังหวะต่างๆ การเล่นบทเพลงที่มีความเข้มของเสียงในรูปแบบต่างๆ (ดัง-เบา) การเล่นบันไดเสียง การเล่นโน้ตช่วงคู่แปด ซึ่งการบรรเลงที่กล่าวมานี้ มีเทคนิคการบรรเลงอย่างเป็นรูปแบบเฉพาะที่มีความแตกต่างกันออกไปแต่ยังคงอาศัยพื้นฐานเทคนิคอย่างเดียวกัน

2. การเคลื่อนที่ของมือ และแขน

การเคลื่อนที่ของข้อมือนั้นมีประโยชน์ในเรื่องของการบรรเลงประโยคเพลง ลักษณะจังหวะต่างๆ หรือการผ่อนคลายมือหลังจากการเล่นคอร์ดที่มีความแรง หรือมีเสียงดัง นอกจากนั้นหลังจากการบรรเลงโน้ตที่มีความแรง หรือมีเสียงดังควรมีการยกแขนขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ การเคลื่อนที่ในรูปแบบต่างๆเหล่านี้ต้องมีทั้งความสง่างาม ความมีอิสระ และการผ่อนคลายในการเล่น การเคลื่อนที่ของมือ และแขนมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไปในแต่ละบทเพลง ขึ้นอยู่กับคุณภาพของเสียงที่ต้องการในบทเพลงเหล่านั้น การยกแขนขึ้นอย่างฉับพลันเป็นวิธีการที่ใช้ในบทเพลงที่ต้องใช้ในบทเพลงที่ต้องใช้พลังในการเล่น ในขณะที่บทเพลงที่เสียงเบา หรือมีความรู้สึกซึมเศร้านั้นต้องใช้การยกแขนขึ้นอย่างช้าๆ

ในส่วนการใช้มือกระโดดข้ามโน้ตในคีย์สีขาวนั้น ไม่ใช้การยกมือขึ้นโค้งสูงมาก แต่เป็นการเคลื่อนที่ลื่นไหลอย่างรวดเร็วไปตามขอบของคีย์บอร์ด รวมทั้งมีการใช้นิ้วก้อยกดคีย์โดยใช้วิธีการตีลงไปให้ถูกคีย์และใช้ส่วนขอบด้านนอกของนิ้วในการเล่นแทนการใช้ส่วนปลายนิ้ว อีกทั้งข้อมือยังมีการลดระดับต่ำลงด้วย ส่วนการใช้มือกระโดดข้ามโน้ตในคีย์สีดำต้องวางมือให้อยู่ใกล้กับคีย์บอร์ด แต่การใช้นิ้วโดยเฉพาะนิ้วสามนั้นต้องอยู่ในท่าที่แบนราบโดยใช้ปลายนิ้วแทนการใช้ส่วนด้านข้างของนิ้ว ข้อมือไม่อยู่ในตำแหน่งที่ต่ำ หรือสูงมากเกินไป

3. การใช้เพเดิล

เพเดิล เป็นกลไกของเครื่องดนตรีที่ควบคุมโดยเท้า ทำให้เกิดเสียงค้าง เพเดิลเป็นอุปกรณ์สำคัญ ซึ่งนักเปียโนต้องใช้อย่างเหมาะสม อุปกรณ์เพเดิลเป็นชิ้นส่วนที่มีความสำคัญของเปียโน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายหลักในการบังคับเสียง และเชื่อมโยงเสียงโน้ตแต่ละตัวเข้าด้วยกัน นอกจากนั้นยังสามารถทำลูกเล่นต่าง ๆ ได้อีกมากมายขึ้นอยู่กับฝีมือ และทักษะของผู้เล่น จึงเป็นการยากที่ผู้ประพันธ์จะระบุถึงลูกเล่นต่างๆลงไปในบทเพลงทั้งหมด ผู้เล่นบางคนมีทักษะการใช้เพเดิลที่เน้นการเหยียบเพเดิล

อย่างแม่นยำถูกจังหวะมากเกินไป ทำให้ขาดลูกเล่นในส่วนของเสียงที่เพเดิลสามารถทำได้ ผู้เล่นบางคนเหยียบเพเดิลตามสัญชาตญาณ และใช้การฟังโดยใช้หูในการปรับแต่งเสียง แต่ไม่ได้ฝึกทักษะในการใช้เพเดิลอย่างจริงจัง ซึ่งในการเล่นแต่ละครั้งอาจจะทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นผู้เล่นควรมีการฝึกหัดในด้านดังกล่าวนี้เพื่อให้การบรรเลงบทเพลงมีความไพเราะน่าฟังมากยิ่งขึ้น

4.2 ระดับความสามารถของนักศึกษาเอกเปียโน สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จากการสังเกตระดับความสามารถของนักศึกษาเอกเปียโน สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยสังเกตจากพื้นฐานความสามารถในการบรรเลงเปียโนในระดับชั้นปีที่ 1 ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา และเปรียบเทียบกับบทเพลง และเทคนิคของการสอบวัดระดับในสถาบันดนตรี The Associated Board of the Royal Schools of Music (ABRSM) และ Trinity Guildhall (TG) ซึ่งเป็นสถาบันดนตรีต่างประเทศที่ได้รับความนิยม และเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ ผลการสังเกต และการวิเคราะห์ สามารถแบ่งระดับความสามารถของนักศึกษาเอกเปียโน สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้เป็นทั้งหมด 3 ระดับ คือ ระดับสูง, ระดับกลาง และระดับพื้นฐาน โดยเปรียบเทียบกับเกรดของสถาบันดนตรีที่กล่าวมาแล้ว เทียบได้ดังตารางต่อไปนี้

ระดับเกรดของสถาบัน	**ระดับความสามารถของนักศึกษา**
เกรด 1-3	ระดับพื้นฐาน
เกรด 4-5	ระดับกลาง
เกรด 6-8	ระดับสูง

ซึ่งจากการสังเกตความสามารถในการบรรเลงของนักศึกษาเอกเปียโน สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ก่อนการใช้แบบฝึกเปียโนนั้น นักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านของเทคนิคการใช้นิ้วในการบรรเลง เสียงที่ออกมามีความไม่สมบูรณ์ของเสียง หรือได้เสียงที่มีข้อบกพร่อง และ ในด้านของการอ่านโน้ตดนตรี นักศึกษามีการอ่านโน้ตดนตรีที่ยังมีข้อผิดพลาด และใช้ระยะเวลาในการอ่านโน้ตค่อนข้างสูง

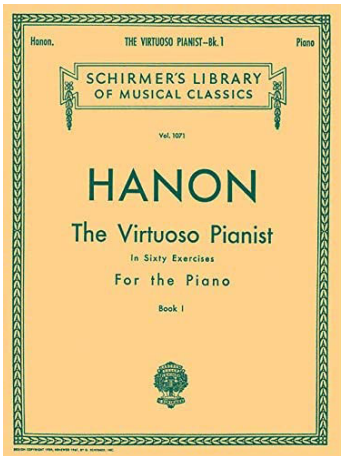
4.3 แบบฝึกเปียโนที่มีความเหมาะสมกับนักศึกษาเอกเปียโน สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

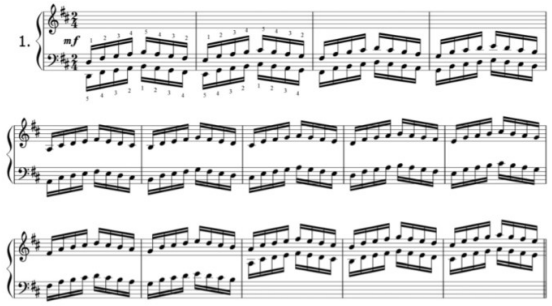
จากการศึกษา และวิเคราะห์แบบฝึกที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์แบบฝึกที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวง และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ และนำแบบฝึกนั้นไปใช้ทดลองกับนักศึกษาเอกเปียโน โดยให้นักศึกษาฝึกแบบฝึกเปียโนทุกครั้งก่อนการฝึกซ้อมบทเพลงที่ได้รับ

มอบหมาย โดยกำหนดจำนวนบทในการฝึกซ้อม ซึ่งใช้วิธีการฝึกซ้อมตลอดปีการศึกษา พบว่าแบบฝึกที่มีความเหมาะสมกับนักศึกษาเอกเปียโน ที่ช่วยพัฒนาศักยภาพในการบรรเลงให้ไพเราะมากยิ่งขึ้น และเป็นแบบฝึกที่ได้รับนิยมอย่างแพร่หลาย รวมถึงนักศึกษาสามารถเข้าถึงได้สะดวกประกอบไปด้วยแบบฝึกทั้งหมด 3 แบบฝึก คือ

1. Hanon: The Virtuoso Pianist in 60 Exercises for the Piano

แบบฝึกนี้เป็นแบบฝึกที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับหนึ่งของโลก แบบฝึกนี้เป็นแบบฝึกหัดสำหรับนักเปียโนตั้งแต่ระดับกลางถึงระดับสูง ประกอบไปด้วยแบบฝึกทั้งหมด 60 แบบฝึกหัด โดยจะเป็นการฝึกความแข็งแรงของนิ้วมือ ฝึกบันไดเสียง ฝึก Arpeggio ฝึก Tremolo และเทคนิคการบรรเลงเปียโนในแบบอื่น ๆ ซึ่งในแบบฝึกนี้ได้มีการออกแบบบทฝึกสำหรับการพัฒนาความแข็งแรง ความเร็ว และความคล่องแคล่วของนิ้วมือทุกนิ้ว โดยเฉพาะนิ้วนาง และนิ้วก้อย ซึ่งเป็นนิ่วที่มีกำลังน้อยทั้งมือซ้ายและ มือขวา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากในการบรรเลงเปียโนให้ถูกต้อง และมีความไพเราะ และยังได้ออกแบบการฝึกต่างๆให้เป็นไปตามลำดับความยากง่าย

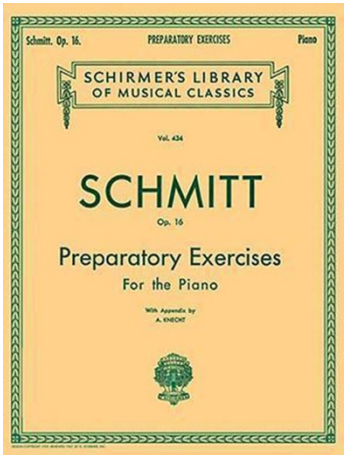

ตัวอย่างหนังสือ Hanon และ ตัวอย่างบทเพลง

2. Schmitt: Preparatory Exercises for the Piano Op.16

แบบฝึกเปียโนนี้เป็นแบบฝึกที่ออกแบบมาเพื่อนักเปียโนในระดับพื้นฐาน และระดับกลาง โดยจะเป็นแบบฝึกที่มีการพัฒนาความแข็งแรง และความคล่องแคล่วของการใช้นิ้วทั้งหมด ทั้งมือซ้ายและมือขวา แต่จะมีความแตกต่างกับแบบฝึก Hanon ในด้านของความยาวของบทฝึก บทฝึกนี้จะมีความยาวไม่มากนัก เน้นการฝึกซ้ำไปซ้ำมา

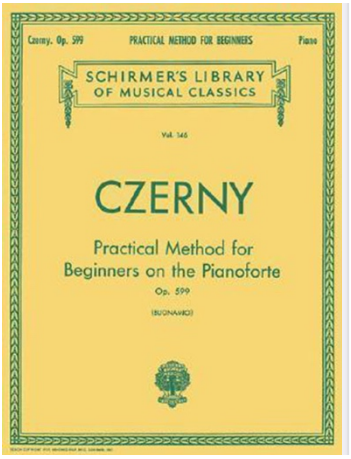

ตัวอย่างหนังสือ Schmitt และ ตัวอย่างบทเพลง

3. Czerny: Practical Method for Beginners on the Piano Op.599

แบบฝึกเปียโนนี้เป็นแบบฝึกที่ออกแบบมาเพื่อนักเปียโนในทุกระดับ โดยจะเป็นแบบฝึกที่มีลักษณะคล้ายกับบทเพลงหนึ่ง ๆ แต่อาจจะไม่ยาวมากนัก บทเพลงจะมีความยาวประมาณไม่เกิน 2 หน้ากระดาษ เป็นแบบฝึกที่ฝึกความคล่องแคล่วของการบรรเลง รวมไปถึงการพัฒนาการอ่านโน้ตของนักเปียโนด้วยเช่นกัน

ตัวอย่างหนังสือ Czerny และ ตัวอย่างบทเพลง

5. สรุปและอภิปรายผล

จากผลของการวิจัยที่ได้ ตามจุดประสงค์ในเรื่องของศึกษาศักยภาพของนักศึกษาเอกเปียโน สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทานั้น ผลที่ได้จากการวิจัยคือ สามารถแบ่งระดับความสามารถของนักศึกษาเอกเปียโน สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้เป็นทั้งหมด 3 ระดับ คือ ระดับสูง, ระดับกลาง และระดับพื้นฐาน

และในเรื่องของการนำเสนอบทฝึกที่เหมาะสมในการใช้พัฒนาศักยภาพของนักศึกษาเอกเปียโนนั้น ผลที่ได้จากการวิจัย คือ แบบฝึกที่เหมาะสมกับนักศึกษาเอกเปียโนมี 3 แบบฝึก คือ 1) Hanon : The Virtuoso Pianist in 60 Exercises for the Piano 2) Schmitt : Preparatory Exercises for the Piano Op.16 3) Czerny : Practical Method for Beginners on the Piano Op.599 ซึ่งในแต่ละแบบฝึกก็จะมีความเหมาะสมกับนักศึกษาในแต่ละระดับอีกเช่นกัน และสามารถแบ่งออกเป็นบทฝึกแต่ละหมายเลขลำดับได้ตามระดับความยากง่ายของบทฝึก

6. ข้อแนะนำ

ในการบรรเลงเปียโนเพื่อให้เกิดความไพเราะนั้น ผู้บรรเลงต้องมีความเข้าใจ และสามารถเลือกใช้เทคนิคการบรรเลงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเทคนิคเหล่านี้เป็นเทคนิคที่นักเปียโนต้องมีการใช้เวลาฝึกฝนสั่งสมเพิ่มพูนความรู้ความสามารถขึ้นมา และยังเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักเปียโนเองด้วยเช่นกัน ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนช่วยให้นักเปียโนสามารถเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป และสามารถนำไปต่อยอดใช้ได้กับชีวิตประจำวัน และการทำงานต่อไปในอนาคตได้และมีประโยชน์มากขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับต่อไป

เอกสารอ้างอิง

จารุวรรณ สุริยวรรณ์. (2549). *แนวทางการสอนดนตรี.* กรุงเทพฯ: บริษัท ทริปเพิ้ล กรุ๊ป จำกัด.

จารุวรรณ สุริยวรรณ์. (2558). บทเพลงฝึกสำหรับนักเปียโนไทย. *Journal of Art Khlong Hok.* 237-255.

อรณิช ทองสุวรรณ. (2559). *กลวิธีการฝึกซ้อมเปียโนโดยใช้เทคนิคของ Dorothy Taubman : กรณีศึกษาบทเพลง Liebesfreud ประพันธ์โดย Rachmaninoff*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร

วรัญญา ศรีวรบุตร. (2556). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเล่นทริลสำหรับเปียโนในบทประพันธ์ของโยฮันน์ เซบาสเตียน บาค.* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

วีรชาติ เปรมานนท์. (2553). บทเพลงเพื่อการพัฒนาศักยภาพสำหรับนักเปียโนไทย. *วารสารดนตรีรังสิต. 5*(2), 5-19

สินีนาฏ ภู่น้อย และสุวรรณา เอี่ยมสุขวัฒน์. (2562). *การพัฒนาทักษะการปฏิบัติเปียโนตามรูปแบบการสอนทักษะการปฏิบัติเปียโนเบื้องต้นโดยใช้โน้ตดนตรีสากลแบบกราฟฟิคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี

National Conference Room 2

1. Analysing Misogyny in Hip-Hop Songs 128
   Pathinya Dokmaithong, Pasakara Chueasuai, Wasana Somachriyakul
2. The Relationship between Linguistics Strategies and the Representation of English Language Teachers 146
   Waraporn Mingkwan, Phennapha Klaisingto
3. Translation strategies of taboo words from English to Thai subtitle: case study of Kill Bill 1 170
   Janista Suthitham, Rossukon Ratanathada
4. Strategies of Translating Satire in the TV Series Downton Abbey 182
   Nanthiphon Thachai, Pasakara Chueasuai, Orapat Pookkawes
5. The Strategies for Translating Songs in the Animation "Sofia The First" Dubbed in Thai 195
   Sremchai Ananta, Nuannoy Trakulkittipaisal
6. The Study of Linguistic Features of Donald Trump and Joe Biden on Twitter during the Election Campaign 206
   Vipavee Thongsuk, Wanicha Sribunruang, Thikhamporn Srathongthom
7. Translation Strategies in the Thai-to-English Translations of Prime Minister Prayut Chan-Ocha's Speeches 219
   Awika Kanyasaengsri, Khanuengthip Kuleelang
8. Language for reviewing the taste of Thai green curry 232
   Nonglak Banduwong
9. Humour in social media during the Covid-19 crisis 245
   Paramaporn Limlertsathien
10. Sharp Quotes on The Face Thailand Season 2 263
    Jakkrin Junlaprom, Chen Jing
11. Conceptual Metaphor on Korean Idioms on Body Part: Case Study "Hand" 274
    Tiptida Sakunthongaram

Analysing Misogyny in Hip-Hop Songs

Pathinya Dokmaithong*[1], Pasakara Chueasuai[2], Wasana Somachriyakul[3]

[1,2,3] Faculty of Humanities
[1,2,3] University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand
1810411102030@utcc.ac.th, Pasakara_chu@utcc.ac.th

Abstract

Hip Hop is a highly popular music trend among young people both in the United States, where it originated, and in many other countries worldwide. Most Hip Hop singers are male whose lyrics often involve sex and misogyny. Objectives of this study are to identify types of misogyny found in the Hip Hop songs and to compare misogyny between male and female singers. Data were taken from 10 Hip Hop songs, five from male singers and five from female singers, that were in the 2021 Billboard chart. Findings found five types of misogyny following Weitzer and Kubrin (2009). Naming and shaming is mostly used, followed by sexual objectification and distrust in women, legitimating violence, and women as prostitutes and men as pimps, respectively. As for the comparison between male and female singers' lyrics, the study found that the male singers' misogyny involves sex and women as sexual objects, whereas the female singers' misogyny involves naming and shaming that probably borrows from the concept of hegemonic masculinity.

Keywords: Hegemonic Masculinity, Hip Hop, Misogyny

การวิเคราะห์การเกลียดชังเพศหญิงในเพลงฮิปฮอป

ปฏิญญา ดอกไม้ทอง*[1], ภาสกร เชื้อสวย[2], วาสนา สมอัจฉริยกุล[3]

[1,2,3] คณะมนุษยศาสตร์
[1,2,3] มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บทคัดย่อ

เพลงฮิปฮอปเป็นแนวเพลงที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในกลุ่มแฟนเพลงวัยรุ่นทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เป็นต้นกำเนิดของแนวเพลงนี้และในอีกหลายประเทศทั่วโลก นักร้องแนวฮิปฮอปส่วนใหญ่เป็นเพศชายและมักจะมีเนื้อร้องที่พูดถึงเรื่องทางเพศและการเกลียดชังเพศหญิง (misogyny) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาประเภทของการเกลียดชังเพศหญิงในเพลงฮิปฮอป และเปรียบเทียบการเกลียดชังเพศหญิงในเนื้อเพลงของนักร้องชายและหญิง ข้อมูลในการวิจัยได้แก่เพลงฮิปฮอปที่ติดอันดับของบิลบอร์ดในปี 2021 จำนวนสิบเพลงจากนักร้องชายห้าเพลงและนักร้องหญิงห้าเพลง ผลการศึกษาพบว่า จากการแบ่งกลุ่มการเกลียดชังเพศหญิงออกเป็นห้าประเภทตามการศึกษาของ Weitzer and Kubrin (2009) พบว่า มีการเกลียดชังเพศหญิงทุกประเภท โดยมีการใช้แบบตั้งฉายาและทำให้อับอายมากที่สุด แบบทำให้เป็นวัตถุทางเพศและแบบแสดงถึงความเชื่อถือไม่ได้ในเพศหญิงมีการใช้รองลงมาและมีจำนวนการใช้เท่ากัน แบบการมองว่าความรุนแรงต่อเพศหญิงเป็นเรื่องถูกต้องและแบบการพูดถึงผู้หญิงในฐานะโสเภณีและผู้ชายที่ให้ผู้หญิงหาเลี้ยงถูกนำมาใช้น้อยที่สุด ทั้งนี้ จากการเปรียบเทียบเนื้อร้องระหว่างนักร้องชายและหญิงพบว่า ในขณะที่นักร้องชายเกลียดชังเพศหญิงในเรื่องทางเพศโดยการทำให้เพศหญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศ นักร้องหญิงมีการเกลียดชังเพศหญิงด้วยกันเองในลักษณะด่าทอ เหยียดหยามเพื่อทำร้ายความรู้สึก ซึ่งอาจเป็นการนำแนวคิดชายเป็นใหญ่มาใช้

คำสำคัญ: การเกลียดชังเพศหญิง, เพลงฮิปฮอป, ชายเป็นใหญ่

1. บทนำ

ฮิปฮอป (Hip Hop)[1] เป็นแนวดนตรีประเภทหนึ่ง มีต้นกำเนิดในช่วงทศวรรษที่ 1970 ในย่านบร็องซ์ใต้ของกรุงนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา โดยเริ่มมาจากปาร์ตี้ของวัยรุ่นแอฟริกันอเมริกันและละตินเขตบร็องซ์เป็นย่านของชนชั้นแรงงาน และเป็นชุมชนที่มีแต่ปัญหาทางโครงสร้างสังคม เช่น ความยากจน การว่างงาน และอาชญากรรม คนส่วนใหญ่จึงไม่มีเงินไปสังสรรค์ในสถานบันเทิงที่เปิดเพลงดิสโก้ตามสมัยนิยมในขณะนั้น ดังนั้น เมื่อวัยรุ่นในย่านบร็องซ์ต้องการนัดพบเพื่อนฝูงและฟังดนตรีที่สนุกสนาน จึงจัดปาร์ตี้ในรูปแบบของตนเองตามบ้าน สวนสาธารณะ ห้องพัก ฯลฯ โดยจะมีองค์ประกอบเฉพาะในการรวมตัวกันอยู่ 4 อย่าง 1. คือ ดีเจ (DJ) ทำหน้าที่เปิดเพลง 2. พิธีกรหรือเอ็มซี (Master of Ceremonies, MC) ทำหน้าที่พูดและแรปผ่านไมโครโฟนเพื่อเชิญชวนผู้คนเข้าไปในงานและสอดแทรกจังหวะควบคู่ไปกับการเล่นเพลงของดีเจเพื่อให้ความบันเทิง 3. การเต้น Breakdance ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งผู้ที่เต้นประกอบเพลงฮิปฮอปเหล่านี้มีชื่อเรียกว่า บีบอย (B-Boy) และ บีเกิร์ล (B-Girl) และ 4. ศิลปะบนกำแพงหรือกราฟฟิตี้ (Graffiti) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสุดท้าย[2]

แม็กไบรด์ (McBride, 2007) กล่าวว่าดนตรีฮิปฮอปมีต้นกำเนิดท่ามกลางความแตกต่างของเชื้อชาติและชนชั้น นั่นคือคนผิวขาวและคนผิวสี ชนชั้นเจ้านายและทาส วัฒนธรรมการใช้ดนตรีที่ประกอบกับเสียงพูด (speech-song) หรือการพูดแทนการร้องที่ปัจจุบันเรียกว่าการแรป (Rap) ในเพลงฮิปฮอป สามารถแกะรอยย้อนไปได้จนถึงหลายศตวรรษก่อน ที่ยังมีการใช้เรือลำเลียงทาสจากแอฟริกาตะวันตก และปรากฏว่ามีเพลงเต้นที่มีเสียงกลองของกลุ่มนักเล่าเรื่องจากแอฟริกาตะวันตกที่เป็นส่วนผสมระหว่างดนตรีกับการใช้คำในแง่การบอกเล่าการเดินทางอันเจ็บปวดของเหล่าทาสที่รอดชีวิตมาจากการเดินทาง แก่นแท้ของดนตรีฮิปฮอปในยุคแรกเริ่มจึงเป็นการบอกเล่าชีวิตที่ยากลำบาก การสะท้อนปัญหาทางสังคมและความไม่เท่าเทียมกัน การพูดประกอบดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมคนผิวดำมาอย่างยาวนาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในหมู่คนผิวดำ

ถึงแม้ว่าดนตรีแนวฮิปฮอปในยุคแรก ๆ จะมีเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการประชดประชันและเสียดสีโครงสร้างเชิงสังคม แต่ก็มีเนื้อหาที่แสดงการดูถูกเหยียดหยาม ทั้งเพื่อความสนุกสนานและความรุนแรง ซึ่งได้พัฒนามาอยู่ในรูปของการสู้ด้วยแรป (battle rap) และการสู้ด้วยคำด่า (diss battle) ในแนวดนตรีฮิปฮอปในปัจจุบัน (Mackey, 2021) ซึ่งมักมีเรื่องทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้องผ่านการใช้ภาษาที่รุนแรง มีการเกลียดชังสตรีและชายรักร่วมเพศ (McBride, 2007) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักร้องฮิป

---

[1] แม้ว่าฮิปฮอปมักจะมีความหมายกว้างว่าเป็นวัฒนธรรมหนึ่งที่ครอบคลุมเรื่องดนตรี การแต่งกาย ศิลปะบนกำแพง การเต้น และแรปใช้เรียกดนตรีในวัฒนธรรมนี้ แต่งานวิจัยนี้มองฮิปฮอปในแง่ของแนวดนตรีที่มีเอกลักษณ์ด้วยการแรปในเพลง

[2] https://www.nextlevel-usa.org/blog/rap-vs-hip-hop

ฮอปส่วนใหญ่มักเป็นเพศชาย โดยเฉพาะชายผิวดำ และมีนักร้องหญิงเป็นจำนวนน้อย ถ้อยคำที่พบเห็นได้บ่อยในเพลงฮิปฮอปส่วนมากจึงมักจะเป็นคำหรือสำนวนที่เกลียดชังเพศหญิง เช่น การใช้ถ้อยคำทำให้เพศหญิงเป็นวัตถุทางเพศ การพูดถึงรูปลักษณ์ การพูดถึงอวัยวะเพศ และการใช้คำพูดในเชิงคุกคามทางเพศ เป็นต้น อดัมส์และฟูลเลอร์ (Adams & Fuller อ้างใน Mackey, 2021: p. 10) ให้คำจำกัดความของ “การเกลียดชังผู้หญิง”[3] (misogyny) ว่าเป็นทัศนคติที่ลดทอนสตรีลงเป็นวัตถุเพื่อให้บุรุษเป็นเจ้าของ ให้บุรุษได้ใช้หรือดูหมิ่นเหยียดหยามได้ หรือเป็นสิ่งที่ใช้แล้วทิ้งได้ ซึ่งการเกลียดชังผู้หญิงนี้เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดทางสังคมชายเป็นใหญ่ (hegemonic masculinity) (Mackey, 2021) ที่มีขนบว่าผู้ชายต้องเข้มแข็งและอยู่เหนือสตรี ซึ่งความเข้มแข็งและแข็งกร้าวมักหมายรวมถึงความก้าวร้าว ความรุนแรง และการทารุณข่มเหงต่อสตรี และยังรวมถึงต่อชายที่มีความต่างไปจากขนบนี้ด้วย

ความนิยมในดนตรีแนวฮิปฮอปได้แพร่หลายมากขึ้นและขยายวงกว้างไปนอกเหนือกลุ่มวัยรุ่นผิวดำและละตินอเมริกัน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 ถึง 2543 มีอัลบั้มเพลงแนวฮิปฮอปที่มียอดขายเกินหนึ่งล้านอัลบั้มจำนวน 130 อัลบั้ม (Weitzer & Kubrin, 2009) และในปี พ.ศ. 2560 ดนตรีแนวฮิปฮอปได้รับความนิยมสูงสุดในสหรัฐอเมริกาแทนที่เพลงแนวร็อค (Mackey, 2021) และในปัจจุบันนอกเหนือไปจากศิลปินชายที่ยังคงครองพื้นที่ส่วนใหญ่ของดนตรีแนวนี้ ศิลปินฮิปฮอปหญิงเริ่มได้รับความนิยมมากขึ้นแต่ยังถือว่ามีสัดส่วนน้อยกว่าศิลปินชายอยู่มาก และการที่นักร้องหญิงจะประสบความสำเร็จในอุตสาหกรรมดนตรีที่ครอบครองโดยนักร้องและนายทุนชายนี้ พวกเธอจึงต้องปฏิบัติตามขนบชายเป็นใหญ่ที่วางไว้โดยฝ่ายชาย นั่นคือมีเนื้อร้องของบางเพลงที่แสดงการเกลียดชังผู้หญิงด้วยกันเอง (Williams อ้างใน Mackey, 2021) แม้ว่ามีนักร้องฮิปฮอปหญิงที่แสดงการต่อต้านการเกลียดชังผู้หญิงในเนื้อร้องของนักร้องชายอยู่บ้างก็ตามที

แม้ว่าแนวดนตรีฮิปฮอปจะได้รับการวิพากย์วิจารณ์ในเรื่องเนื้อร้องที่แสดงการเกลียดชังผู้หญิงมากว่าสองทศวรรษแล้ว แต่อาจกล่าวได้ว่าแนวคิดดังกล่าวยังปรากฏอยู่ในเนื้อเพลงแนวฮิปฮอปในช่วงเวลาปัจจุบัน บทความนี้จึงต้องการศึกษาวิเคราะห์ทัศนคติการเกลียดชังผู้หญิงที่ปรากฏในเนื้อร้องของดนตรีฮิปฮอปในยุคปัจจุบันและต้องการเปรียบเทียบทัศนคติดังกล่าวในเนื้อเพลงของนักร้องชายและหญิง

[3] https://dict.longdo.com/search/misogyny

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเรื่องการเกลียดชังผู้หญิงในดนตรีฮิปฮอปได้มีการศึกษากันมาก่อนหน้านี้โดยนักวิชาการทางสังคมวิทยากว่าสามทศวรรษแล้ว ในบทความนี้ขอนำเสนอตัวอย่างการศึกษาบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิเคราะห์นี้ เช่น อดัมส์และฟูลเลอร์ (Adams and Fuller, 2006) ได้ศึกษาเรื่องแนวคิดการเกลียดชังผู้หญิงในเพลงฮิปฮอปโดยเฉพาะหญิงผิวดำในเชิงประวัติศาสตร์ที่แสดงให้เห็นถึงระบบเศรษฐกิจสังคมและการเมืองแบบปิตาธิปไตยตั้งแต่ยุคค้าทาสของประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีการเลือกปฏิบัติต่อสตรีผิวดำให้มีฐานะทางสังคมต่ำกว่าชายผิวดำลงไปอีก เนื่องจากเป็นทั้งสตรีและมีผิวดำ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวยังคงถูกสืบทอดกันมา แม้กระทั่งในกลุ่มของคนผิวดำด้วยกันเอง และสะท้อนออกมาในเนื้อเพลงฮิปฮอป

ไวต์เซอร์และคูบริน (Weitzer & Kubrin, 2009) ได้ศึกษาแนวคิดการเกลียดผู้หญิงจากเพลงแรป 403 เพลงที่อยู่ในอัลบั้มเพลงที่มียอดขายเกินกว่าหนึ่งล้านแผ่นในสหรัฐอเมริกา ในระหว่างปี พ.ศ. 2535 ถึง 2543 และพบว่าแนวคิดดังกล่าวน่าจะเกิดจากปัจจัยทางสังคมสามปัจจัย คือ แนวคิดเรื่องชายเป็นใหญ่ ที่กำหนดขนบของความเป็นชายที่อยู่เหนือสตรีเพศและมองสตรีเพศเป็นวัตถุที่ครอบครองได้ ประการที่สองได้แก่ผู้มีอิทธิพลและนายทุนในอุตสาหกรรมดนตรี ที่สนับสนุนเนื้อร้องที่ใช้คำยั่วยุปลุกเร้าอารมณ์ความรู้สึก ความรุนแรง เรื่องทางเพศ และภาพลักษณ์เชิงลบของผู้หญิงอย่างเปิดเผย เพื่อกระตุ้นยอดขายและไม่สนับสนุนนักร้องที่ไม่ผลิตเนื้อร้องตามขนบนี้ และประการสุดท้ายคือพื้นเพทางสังคมวัฒนธรรมของนักร้องนักดนตรีแนวฮิปฮอปที่มักเป็นวัยรุ่นผิวดำที่มาจากย่านที่อยู่อาศัยของคนยากจน ที่มักจะถูกองค์กรทางสังคมต่าง ๆ ในสังคมของคนผิวขาวปฏิเสธโอกาสในการดำรงชีวิต จึงอาศัยแนวคิดเรื่องชายเป็นใหญ่เพื่อให้ได้มาซึ่งพื้นที่ทางสังคม โอกาส และความเคารพนับถือ ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากความการใช้ความรุนแรงเพื่อที่จะอยู่เหนือสตรีเพศ ดนตรีแนวฮิปฮอปถือเป็นช่องทางในการให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้

จากการศึกษา ไวต์เซอร์และคูบรินแบ่งลักษณะของการเกลียดชังผู้หญิงออกเป็นห้าประเภทตามการปรากฏในเนื้อเพลงเหล่านี้ ได้แก่ **การตั้งฉายาและทำให้อับอาย การทำให้เป็นวัตถุทางเพศ การแสดงถึงความเชื่อถือไม่ได้ในเพศหญิง การมองว่าความรุนแรงต่อเพศหญิงเป็นเรื่องถูกต้อง และแบบการพูดถึงผู้หญิงในฐานะโสเภณีและผู้ชายในฐานะที่ให้ผู้หญิงหาเลี้ยง** ซึ่งจะกล่าวถึงในรายละเอียดในหัวข้อกรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์

หลิงและไดโปล็อก-อูบานัน (Ling & Dipolog-Ubanan, 2017) วิเคราะห์คำและสำนวนที่แสดงการเกลียดชังสตรีและนัยยะของคำและสำนวนดังกล่าวในเพลงฮิปฮอปของนักร้องห้าคนที่เคยได้รับการจัดอันดับเป็นห้าอันดับแรกของชาร์ตบิลบอร์ดในปี พ.ศ. 2557 และ 2558 เป็นจำนวนสิบ

เพลง ผลการศึกษาพบคำและสำนวนที่แสดงการเกลียดชังผู้หญิงทุกเพลงที่เกลียดชังสตรีและนำเสนอผู้หญิงในด้านลบ อ่อนแอ และอยู่ใต้อำนาจผู้ชาย

แม็คคีย์ (Mackey, 2021) ศึกษาแนวคิดเรื่องการเกลียดชังผู้หญิงในดนตรีแรป และใช้กรอบการวิเคราะห์ประเภทของเนื้อร้องที่แสดงแนวคิดดังกล่าวของไวต์เซอร์และคูบริน (Weitzer & Kubrin, 2009) และพบว่าเนื้อหาเกลียดชังสตรีในเพลงฮิปฮอปถูกทำให้ลดความรุนแรงลง (desensitisation) จากการที่หมู่คนฟังบางกลุ่มไม่ได้ให้ความสนใจเนื่องจากบางคนเน้นการฟังท่วงทำนองมากกว่าเนื้อหา นอกจากนี้กลุ่มคนฟังผู้หญิงบางคนยังไม่คิดว่าการเกลียดชังนั้นหมายถึงตนเองแต่หมายถึงผู้หญิงคนอื่น การเกลียดชังสตรียังมีผลต่อความความภูมิใจในตนเองโดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่นหญิงผิวดำ เนื่องจากสื่อที่นำเสนอ เช่น มิวสิควีดีโอที่นำเสนอการที่ผู้หญิงที่ไม่ใช่หญิงผิวดำเป็นที่ต้องการของนักร้องฮิปฮอปชาย และการใช้คำพูดที่ดูถูกสตรีในเนื้อเพลงมีผลต่อการลดความภาคภูมิใจในตัวเองด้วย การเกลียดชังสตรียังส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นชายผิวดำที่ลอกเลียนแบบแนวคิดดังกล่าวจากนักร้องนักดนตรีฮิปฮอปที่ตนชื่นชอบ และคิดว่าพฤติกรรมที่แสดงความเกลียดชังสตรีเป็นสิ่งที่ถูกต้องและทำให้ตนเป็นผู้ชายที่เป็นที่ยอมรับตามขนบ นอกจากนี้เนื้อเพลงยังส่งผลทางสังคมในด้านบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงผิวดำที่สนับสนุนแนวคิดชายเป็นใหญ่และมีผลต่อภาพลักษณ์ในเชิงทัศนคติแบบเหมารวม (stereotype) ต่อคนผิวดำในกลุ่มคนฟังวัยรุ่นผิวขาวซึ่งนับว่าเป็นผู้บริโภครายใหญ่ของแนวเพลงฮิปฮอป เพลงฮิปฮอปที่มีเนื้อเพลงที่เกลียดชังสตรียังได้รับความนิยม มียอดขายสูงและได้รับรางวัลต่าง ๆ ซึ่งทำให้แนวคิดนี้ถูกกลบด้วยความมั่งคั่งและความสำเร็จ จึงเป็นสิ่งที่นักร้องนักดนตรีให้ความสนใจมากกว่า และดนตรีที่มีเนื้อหาประเภทนี้กลับได้รับความนิยมและถูกนำเสนอในสื่อประเภทต่าง ๆ มากกว่าเพลงที่มีเนื้อหาอื่น ซึ่งเป็นผลจากความต้องการของอุตสาหกรรมดนตรีที่ต้องการกระตุ้นยอดขาย

ตัวอย่างงานวิจัยที่ได้ยกขึ้นมานี้ จะเห็นได้ว่ามีการศึกษาเรื่องการเกลียดชังผู้หญิงในเนื้อเพลงฮิปฮอปโดยนักวิจัยหลายท่านในหลายช่วงเวลาที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม บทความนี้ได้ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดดังกล่าวต่างไปจากงานวิจัยที่ได้ศึกษามาแล้ว โดยเลือกศึกษาเพลงฮิปฮอปที่ขึ้นชาร์ตบิลบอร์ดในปีล่าสุด ได้แก่ปี พ.ศ. 2564 เพื่อวิเคราะห์ถึงแนวโน้มของแนวคิดการเกลียดชังผู้หญิงในปัจจุบัน ซึ่งอาจให้ผลการศึกษาที่ต่างไปจากงานวิจัยที่ได้ทำมาก่อนหน้านี้ และทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเนื้อร้องของนักร้องชายและหญิง ว่ามีการแสดงแนวคิดนี้เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ซึ่งยังไม่มีงานวิจัยใดได้ทำการศึกษาไว้ แม้ว่าไวต์เซอร์และคูบริน (อ้างแล้ว) จะได้พูดถึงเนื้อร้องที่แสดงการเกลียดชังเพศหญิงไว้เล็กน้อย แต่ไม่ได้วิเคราะห์ความเหมือนและ/หรือความต่างจากนักร้องชายแต่อย่างใด

2.2 กรอบทฤษฎีที่ใช้วิเคราะห์

การศึกษาครั้งนี้ใช้กรอบทฤษฎีที่ใช้วิเคราะห์ตามผลการศึกษาของ ไวต์เซอร์และคูบริน (Weitzer & Kubrin, 2009) ที่แบ่งลักษณะของการเกลียดชังผู้หญิงออกเป็นห้าประเภท ตามการปรากฏในเนื้อเพลงฮิปฮอป ดังนี้

ก. **การตั้งฉายาและการทำให้อับอาย (Naming and Shaming) คือการใช้คำศัพท์ที่เป็นคำหยาบและเกลียดชังผู้หญิง ตัวอย่างคำหยาบ เช่น bitch, ho, slut, whore เป็นต้น ซึ่งพบราวครึ่งหนึ่งของเพลงทั้งหมดที่ใช้เป็นข้อมูลในการศึกษา**

ข. **การทำให้เป็นวัตถุทางเพศ (Sexual Objectification) เป็นลักษณะที่พบมากที่สุดในเนื้อเพลงฮิปฮอป โดยแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีไว้ใช้เพื่อสนองความต้องการทางเพศของผู้ชายและสามารถทอดทิ้งได้ ในขณะเดียวกันเนื้อเพลงยกย่องชายที่มีแรงปรารถนาทางเพศสูงและมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบชั่วคราวมาก**

ค. **การแสดงถึงความเชื่อถือไม่ได้ในเพศหญิง** (Distrust of Women) เป็นอีกหนึ่งลักษณะที่พบในเนื้อเพลงราวครึ่งหนึ่ง โดยกล่าวหาว่าผู้หญิงดักล่อ ทรยศ หลอกใช้และทำลายผู้ชาย

ง. **การมองว่าความรุนแรงเป็นเรื่องถูกต้อง** (Legitimating Violence) เมื่อผู้หญิงแสดงความไม่เคารพนับถือผู้ชาย หรือระหว่างผู้ชายด้วยกันเอง รวมถึงการใช้ความรุนแรงกับเพศหญิงระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ด้วย

จ. **การกล่าวว่าผู้หญิงเป็นโสเภณีและผู้ชายให้ผู้หญิงหาเลี้ยง** (Women as Prostitutes, Men as Pimps) ซึ่งเป็นลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและหญิงในย่านที่อยู่อาศัยของชนใช้แรงงาน และเป็นความสัมพันธ์ที่ได้รับการยอมรับ และมีการแสดงออกในเนื้อเพลงฮิปฮอป

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาตามแนวคิดเกี่ยวกับการเกลียดชังเพศหญิงในเพลงฮิปฮอป โดยจะวิเคราะห์จำแนกประเภทคำศัพท์ สำนวน และบริบทการใช้ของคำที่เกลียดชังเพศหญิงในเพลงฮิปฮอปจำนวน 10 เพลง จากศิลปินทั้งชายและหญิง ที่ติดอันดับในชาร์ต 100 เพลงอาร์แอนด์บีและฮิปฮอปยอดนิยมของบิลบอร์ดในปี พ.ศ. 2564 ซึ่งได้แก่

ศิลปินหญิง

1) เพลง Up – Cardi B

2) เพลง Thot Shit – Megan Thee Stallion

3) เพลง Cry Baby – Megan Thee Stallion feat. DaBaby

4) เพลง Whole Lotta Money (Remix) – BIA feat. Nicki Minaj

5) เพลง WAP – Cardi B feat. Megan Thee Stallion

ศิลปินชาย

1) เพลง Go Crazy – Chris Brown & Young Thug

2) เพลง For the Night – Pop Smoke feat. DaBaby & Lil Baby

3) เพลง Way 2 Sexy – Drake feat. Young Thug & Future

4) เพลง Throat Baby (Go Baby) – BRS Kash

5) เพลง Ski – Young Thug & Gunna

ผู้วิจัยวิเคราะห์คำศัพท์และสำนวนของข้อมูลโดยแบ่งกลุ่มตามประเภทของการเกลียดชังเพศหญิงตามกรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ของไวต์เวอร์และคูบริน เป็นห้าประเภท และเปรียบเทียบคำศัพท์และสำนวนที่พบในเนื้อเพลงของนักร้องชายและหญิงเพื่อดูความเหมือนและ/หรือความต่างในแนวคิดเรื่องการเกลียดชังเพศหญิง

4. การวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษา

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามหัวข้อดังต่อไปนี้ 4.1 จำแนกประเภทคำศัพท์และประโยคที่แสดงการเกลียดชังเพศหญิงในเพลงฮิปฮอป 4.2 เปรียบเทียบบริบทการใช้คำศัพท์และประโยคที่เกลียดชังเพศหญิงระหว่างศิลปินชายและหญิง

4.1 จำแนกประเภทคำศัพท์และประโยคที่เกลียดชังเพศหญิงในเพลงฮิปฮอป

จากการศึกษาข้อมูลเพลงฮิปฮอป 10 เพลง ของศิลปินเพศชายและเพศหญิงที่ผู้วิจัยเลือกมาวิเคราะห์ ทำให้พบว่าคำศัพท์และสำนวนที่เกลียดชังเพศหญิงประเภทตั้งฉายาและทำให้อับอายถูกนำมาใช้มากที่สุด โดยพบในทุกเพลง ประเภททำให้เป็นวัตถุทางเพศและแบบแสดงถึงความเชื่อถือไม่ได้ในเพศหญิงมีการใช้มากเป็นอันดับสอง พบว่ามีจำนวนการใช้เท่ากันคือประเภทละ 5 เพลง แบบการมองว่าความรุนแรงต่อเพศหญิงเป็นเรื่องถูกต้องเป็นอันดับที่ 4 พบว่ามีจำนวนการใช้เพียง 1 เพลงเท่านั้น และไม่พบว่าการกล่าวว่าผู้หญิงเป็นโสเภณีและผู้ชายให้ผู้หญิงหาเลี้ยงถูกนำมาใช้เลย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางจำแนกประเภทคำศัพท์และประโยคที่เกลียดชังเพศหญิงในเพลงฮิปฮอป

Songs	Naming and Shaming	Sexual Objectification	Distrust of Women	Legitimating Violence	Women as Prostitutes, Men as Pimp
1. Up – Cardi B	- bitch - pussy - hoe				

Songs	Naming and Shaming	Sexual Objectification	Distrust of Women	Legitimating Violence	Women as Prostitutes, Men as Pimp
	- dirty-ass - breath smell like horse sex - If I had a dick, you'd probably lick it like a lollipop.	-	-	-	-
2. Go Crazy – Chris Brown & Young Thug	- hoes - bitch - doin' donuts on the dick - dick you down	- We can bum-bum 'til you're tired - Not rushin' tie-ties	- Hoes on my phone when they find out that I'm rich.	-	-
3. For the Night – Pop Smoke feat. DaBaby & Lil Baby	- thot - gimme head all night - ho	- I'm tryna fuck on a thot - If I call you bae, you bae for the day or a bae for the night, you not my wife.	-	-	-
4. Way 2 Sexy – Drake feat. Young Thug & Future	- little thotty - bitch - got bitches sexin' on me - ho, hoe	- You a turnt up little thotty, ain't no wife about it. - I'ma fuck her friends and send her back to Metro housin'.	-	-	-
5. Thot Shit – Megan Thee Stallion	- thot - bitch - hoes - pussy	-	- We ain't even speakin' if the	-	-

Songs	Naming and Shaming	Sexual Objectification	Distrust of Women	Legitimating Violence	Women as Prostitutes, Men as Pimp
	- These hoes all rats, when they come around me.		nigga ain't spendin'.		
6. Cry Baby – Megan Thee Stallion feat. DaBaby	- Pussy - Bitch - Head so good (การใช้ปากสำเร็จความใคร่)	-	- Oh, you ain't gon' respond to my texts? Want me keep on my diamonds, we sex?	-	-
7. Throat Baby (Go Baby) – BRS Kash	- lil' bitch - lil' ho - deep stroke your throat 'til I make you choke -throat babies - super good head - pussy - When she get hungry, she eat my semen Balls and all, with her mouth. - head monster - got a good head on her - She gon' blow and she gon' ride it.	- Let a young nigga come play in your throat - I'm tryna bust all on you	- Got a lil' hundred, that's if you want it. Extra lil' forty, gotta come right now	-	- Girl, I got plans for you, got a couple bands for you.

Songs	Naming and Shaming	Sexual Objectification	Distrust of Women	Legitimating Violence	Women as Prostitutes, Men as Pimp
8. Whole Lotta Money (Remix) – BIA feat. Nicki Minaj	- ho, hoes - bitch - I don't hang with jealous bitches, that's a weak disease. - coochie - pussy	-	-	- 'Cause if you run up I guarantee you ain't gon' leave looking done up.	-
9. WAP – Cardi B feat. Megan Thee Stallion	- whores - wet-ass pussy - freak bitch	-	- Ask for a car while you ride that dick. - He paid my tuition just to kiss me on this wet-ass pussy. - Now make it rain if you wanna see some wet-ass pussy. - He got some money, then that's where I'm headed.	-	-
10. Ski – Young Thug & Gunna	- bad ass bitches - bitch - coochie	- I told her stop telling everything she seen and told her, "Meet me at the Ritz" - I told her she gotta run through the team before she can talk to the lick	-	-	-

4.1.1 การตั้งฉายาและการทำให้อับอาย (Naming and Shaming)

ตัวอย่างที่ 1 (จากเพลงของศิลปินเพศหญิง)

- “bitch”
- “If I had a dick, you’d probably lick it like a lollipop.”

(Up - Cardi B, 2021)

จากการศึกษาเนื้อเพลงบางส่วนข้างต้นของเพลง Up จะเห็นได้ว่ามีการใช้คำว่า “bitch” ซึ่งเป็นคำหยาบที่มักใช้กันทั่วไปในการด่าทออีกบุคคลหนึ่งที่ผู้พูดรู้สึกไม่ชอบหรือเกลียดชัง โดยทั่วไปแล้วทั้งเพศชายและหญิงใช้คำนี้ในการต่อว่าด่าทอผู้หญิง จากตัวอย่างนี้เป็นการใช้ของนักร้องหญิงในการด่าทอผู้หญิงอีกคนหนึ่งที่ตนไม่ชอบ ส่วนประโยค “If I had a dick, you’d probably lick it like a lollipop.” ศิลปินหญิงเจ้าของเพลงประนามผู้หญิงอีกรายหนึ่งว่าคงยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ผู้ชายพึงพอใจ จึงนับว่าประโยคเกลียดชังเพศหญิงดังกล่าวเป็นการดูถูกเหยียดหยามผู้หญิงเพื่อทำให้อับอาย

ตัวอย่างที่ 2 (จากเพลงของศิลปินเพศชาย)

- “lil' ho”
- “When she get hungry, she eat my semen balls and all, with her mouth.”

(Throat Baby (Go Baby) – BRS Kash, 2019)

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง Throat Baby (Go Baby) ของ BRS Kash มีการใช้คำว่า “lil' ho” ซึ่งหมายถึงหญิงขายบริการ ซึ่งเป็นคำที่ใช้ดูหมิ่นอาชีพและแสดงการเกลียดชังสตรีเพศ ส่วนประโยค “When she get hungry, she eat my semen balls and all, with her mouth.” เป็นการประนามผู้หญิงว่าจะยอมทำทุกอย่างแม้จะเป็นเรื่องที่ไม่สมควร ซึ่งเป็นการลดทอนค่าของผู้หญิงที่ถูกประนาม

4.1.2 การทำให้เป็นวัตถุทางเพศ (Sexual Objectification)

ตัวอย่างที่ 3 (พบเฉพาะในเพลงจากศิลปินเพศชาย)

- “I'ma fuck her friends and send her back to Metro housin'.”

(Way 2 Sexy – Drake feat. Young Thug & Future, 2021)

เนื้อเพลงบางส่วนของเพลง Way 2 Sexy ของ Drake ซึ่งเป็นของศิลปินเพศชาย พบว่ามีการใช้ประโยคเกลียดชังเพศหญิงคือ “I'ma fuck her friends and send her back to Metro housin'.” สื่อให้เห็นถึงมุมมองของเพศชายที่มีต่อเพศหญิงว่ามีประโยชน์แค่ในทางเพศเท่านั้น เมื่อมีเพศสัมพันธ์กันแล้วก็ไม่มีพันธะใด ๆ ต่อกันอีกและจะทอดทิ้งเมื่อไหร่ก็ได้ รวมไปถึงแสดงให้เห็นถึง

ค่านิยมที่ว่าและการมีเพศสัมพันธ์แบบสลับคู่เป็นเรื่องปกติและยิ่งผู้ชายเปลี่ยนคู่นอนได้มากเท่าไหร่ยิ่งเป็นเรื่องที่น่ายกย่องเท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่าจากเพลงฮิปฮอปทั้งหมด 10 เพลงจากศิลปินทั้งสองเพศ มีการใช้ประโยคเกลียดชังเพศหญิงแบบทำให้เป็นวัตถุทางเพศเฉพาะในเพลงที่มาจากศิลปินชายเท่านั้น

4.1.3 การแสดงถึงความเชื่อถือไม่ได้ในเพศหญิง (Distrust of Women)

ตัวอย่างที่ 4 (จากเพลงของศิลปินเพศหญิง)

- “Ask for a car while you ride that dick.”

  (WAP – Cardi B feat. Megan Thee Stallion, 2020)

เนื้อเพลงบางส่วนของเพลง WAP ของ Cardi B พบว่ามีการใช้ประโยคเกลียดชังเพศหญิงคือ “Ask for a car while you ride that dick.” สื่อให้เห็นว่าเพศหญิงมีการใช้เล่ห์เหลี่ยมมารยาและเสน่ห์ของตนเองโดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ ในการยั่วยวนและล่อลวงเพศชายเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ ซึ่งแสดงความเกลียดชังเพศหญิงด้วยกันเองในลักษณะที่ว่าไว้ใจไม่ได้และจะนึกถึงประโยคของตนเองฝ่ายเดียวเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 5 (จากเพลงของศิลปินเพศชาย)

- “Hoes on my phone when they find out that I'm rich.”

  (Go Crazy – Chris Brown & Young Thug, 2020)

จากการศึกษาเนื้อเพลงบางส่วนของเพลง Go Crazy ของ Chris Brown & Young Thug พบว่ามีการใช้ประโยคเกลียดชังเพศหญิงคือ “Hoes on my phone when they find out that I'm rich.” จะเห็นได้ว่ามีการเกลียดชังเพศหญิงแบบตั้งฉายาและทำให้อับอายด้วยการเรียกแทนเพศหญิงด้วยคำว่า “hoes” แต่ความหมายโดยรวมของประโยคสื่อให้เห็นถึงมุมมองของเพศชายที่มีต่อเพศหญิงว่า เพศหญิงมักจะเข้าหาเพศชายและยั่วยวนเพื่อผลประโยชน์ทางการเงินเป็นหลัก

4.1.4 การมองว่าความรุนแรงเป็นเรื่องถูกต้อง (Legitimating Violence)

ตัวอย่างที่ 6 (พบเฉพาะในเพลงจากศิลปินเพศหญิง)

- “'Cause if you run up I guarantee you ain't gon' leave looking done up.”

  (Whole Lotta Money (Remix) – BIA feat. Nicki Minaj, 2021)

เพลง Whole Lotta Money (Remix) ของ BIA ซึ่งเป็นศิลปินเพศหญิง พบว่ามีการใช้ประโยคเกลียดชังเพศหญิงคือ “'Cause if you run up I guarantee you ain't gon' leave looking done up.” สื่อให้เห็นได้ว่าการข่มขู่ด้วยความรุนแรงหรือการใช้ความรุนแรงต่อฝ่ายตรงข้ามเมื่อทำให้ไม่พอใจ เป็นเรื่องปกติและสมเหตุสมผล โดยจากเพลงฮิปฮอปทั้ง 10 เพลงจากศิลปินทั้งสองเพศ มี

การใช้ประโยคเกลียดชังเพศหญิงแบบมองว่าความรุนแรงเป็นเรื่องถูกต้องในเพลงของศิลปินหญิงเท่านั้น

4.2 เปรียบเทียบการใช้คำศัพท์และประโยคที่เกลียดชังเพศหญิงระหว่างนักร้องชายและหญิง

จากการศึกษาพบว่ามีการใช้คำศัพท์และประโยคที่เกลียดชังเพศหญิงอยู่ 2 ประเภทที่ถูกนำมาใช้ทั้งในเพลงของศิลปินชายและศิลปินหญิง ได้แก่ ประเภทการตั้งฉายาและทำให้อับอาย (Naming and Shaming) และการแสดงถึงความเชื่อถือไม่ได้ในเพศหญิง (Distrust of Women)

4.2.1 การตั้งฉายาและทำให้อับอาย (Naming and Shaming)

ตัวอย่างเนื้อเพลงจากศิลปินเพศหญิง

- “bitch”
- “If I had a dick, you’d probably lick it like a lollipop.”

(Up - Cardi B, 2021)

ตัวอย่างเนื้อเพลงจากศิลปินเพศชาย

- “lil' ho”
- “When she get hungry, she eat my semen balls and all, with her mouth.”

(Throat Baby (Go Baby) – BRS Kash, 2019)

จากการเปรียบเทียบเนื้อเพลงบางส่วนของเพลง Up ซึ่งเป็นเพลงจากศิลปินหญิงและเพลง Throat Baby (Go Baby) จากศิลปินชาย พบว่ามีบริบทและจุดประสงค์ในการใช้ที่แตกต่างกัน โดยจากตัวอย่างของเนื้อเพลงข้างต้น ศิลปินหญิงใช้การตั้งฉายาและทำให้อับอายเพื่อเป็นการด่าทอ เหยียดหยามและแสดงออกถึงความเกลียดชังที่มีต่อเพศหญิงฝ่ายตรงข้ามเท่านั้น ในขณะที่ศิลปินเพศชายใช้เนื้อหาที่เป็นการตั้งฉายาและทำให้อับอายไปในเชิงของการลดทอนและด้อยคุณค่าของเพศหญิงเพียงเพื่อความพึงพอใจผ่านการตั้งฉายาและการกล่าวถึงท่าทางในการมีเพศสัมพันธ์อันไม่ควรนำมาเปิดเผยเพื่อทำให้เพศหญิงอับอาย รวมไปถึงแสดงให้เห็นว่าแนวคิดทางสังคมชายเป็นใหญ่ (hegemonic masculinity) ไม่ได้ปรากฏอยู่ในเพศชายเท่านั้น ในเพศหญิงเองก็ปรากฏแนวคิดนี้เช่นกัน การตั้งฉายาและทำให้อับอายเป็นการที่เพศหญิงใช้แนวคิดนี้เพื่อด้อยค่าหรือกดสถานะของหญิงอีกคนหนึ่งให้อยู่ต่ำกว่าตนหรือยกให้ตนเองอยู่เหนือกว่า

4.2.2 การแสดงถึงความเชื่อถือไม่ได้ในเพศหญิง (Distrust of Women)

ตัวอย่างเนื้อเพลงจากศิลปินเพศหญิง

- “Ask for a car while you ride that dick.”

(WAP – Cardi B feat. Megan Thee Stallion, 2020)

ตัวอย่างเนื้อเพลงจากศิลปินเพศชาย

- “Hoes on my phone when they find out that I'm rich.”
  (Go Crazy – Chris Brown & Young Thug, 2020)

จากการเปรียบเทียบเนื้อเพลงบางส่วนของเพลง WAP ซึ่งเป็นเพลงจากศิลปินหญิงและเพลง Go Crazy จากศิลปินชาย พบว่ามีบริบทในการใช้ที่คล้ายคลึงกันคือ เพื่อสื่อถึงความมีเล่ห์เหลี่ยมในเพศหญิง โดยจากตัวอย่างของเนื้อเพลงข้างต้นจะเห็นได้ว่าในเพลงของศิลปินเพศหญิงเองก็มีเนื้อหาที่เป็นการยอมรับว่าเพศหญิงมักจะใช้เสน่ห์ของตนเองในการยั่วยวนและล่อลวงเพศชายเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ในขณะที่เนื้อหาของเพลงจากศิลปินเพศชายก็สื่อถึงลักษณะนิสัยนี้ของเพศหญิงเช่นเดียวกัน

5. สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อแรกของงานวิจัยคือจำแนกประเภทการใช้คำศัพท์และประโยคที่เกลียดชังเพศหญิง พบว่าคำศัพท์และประโยคที่เกลียดชังเพศหญิงประเภทตั้งฉายาและทำให้อับอายถูกนำมาใช้มากที่สุด ประเภททำให้เป็นวัตถุทางเพศและแบบแสดงถึงความเชื่อถือไม่ได้ในเพศหญิงมีการใช้มากเป็นอันดับสอง ประเภทการมองว่าความรุนแรงเป็นเรื่องถูกต้องเป็นอันดับถัดมา และการกล่าวว่าผู้หญิงเป็นโสเภณีและผู้ชายให้ผู้หญิงหาเลี้ยงไม่ถูกนำมาใช้เลย ส่วนการเปรียบเทียบการใช้แนวคิดการเกลียดชังเพศหญิงระหว่างนักร้องชายและหญิงมีความแตกต่างและคล้ายคลึงกันไปในแต่ละประเภท โดยศิลปินหญิงใช้คำศัพท์และประโยคเกลียดชังเพศหญิงประเภทการตั้งฉายาและทำให้อับอายเพื่อแสดงออกถึงความเกลียดชังเพศหญิงฝ่ายตรงข้ามอย่างชัดเจนผ่านการใช้คำหยาบด่าทอ ใช้ประโยคที่มีใจความล้อเลียนและเหยียดหยามให้อับอาย แต่ศิลปินชายใช้คำศัพท์และประโยคเกลียดชังเพศหญิงประเภทนี้เพียงเพื่อเหยียดหยามและสร้างความพึงพอใจให้แก่ตนเองผ่านการใช้คำหยาบและด้อยคุณค่าเพศหญิงด้วยการพูดถึงการมีเพศสัมพันธ์ไปในเชิงที่น่าอับอายแม้จะไม่ได้มีความรู้สึกเกลียดชังส่วนตัว ในขณะที่บริบทการใช้คำศัพท์และประโยคเกลียดชังเพศหญิงประเภทการแสดงถึงความเชื่อถือไม่ได้ในเพศหญิงของศิลปินเพศชายและหญิงกลับมีความคล้ายคลึงกัน คือแสดงถึงความเจ้าเล่ห์ การหลอกใช้และนิสัยหลอกลวงของเพศหญิง

เมื่อนำเนื้อหาของเพลงฮิปฮอปทั้ง 10 เพลงซึ่งเป็นเพลงฮิปฮอประหว่างปี พ.ศ. 2562 ถึง 2564 มาเปรียบเทียบกับเพลงแรปในระหว่างปี พ.ศ. 2535 ถึง 2543 จากแนวคิดของไวต์เซอร์และคูบริน (Weitzer & Kubrin, 2009) ทำให้พบว่าแนวทางของการใช้คำศัพท์และประโยคเกลียดชังเพศหญิงในเนื้อหาเพลงฮิปฮอปได้มีการเปลี่ยนแปลงไปภายในช่วงเวลาประมาณ 30 ปี เพราะพบว่าคำศัพท์และประโยคเกลียดชังเพศหญิงประเภทการมองว่าความรุนแรงเป็นเรื่องถูกต้องในเนื้อหาของเพลงฮิปฮอปช่วงปี พ.ศ. 2562 ถึง พ.ศ. 2564 ถูกนำมาใช้โดยศิลปินเพศหญิงเท่านั้น แสดงให้เห็นว่าการใช้ความรุนแรงกับเพศหญิงด้วยกันเองยังคงเป็นที่ยอมรับได้ในหมู่เพศหญิง แต่ไม่พบว่ามีการใช้

คำศัพท์และประโยคเกลียดชังเพศหญิงประเภทนี้ในเพลงของศิลปินเพศชาย ซึ่งอาจเป็นผลเกี่ยวเนื่องมาจากแนวคิดสตรีนิยม (Feminism) ที่ได้รับการเรียกร้องมากขึ้นในปัจจุบัน จึงทำให้การใช้ความรุนแรงของเพศชายต่อเพศหญิงเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้อย่างเด็ดขาดในสังคม รวมไปถึงไม่พบการใช้คำศัพท์และประโยคเกลียดชังเพศหญิงประเภทการกล่าวว่าผู้หญิงเป็นโสเภณีและผู้ชายให้ผู้หญิงหาเลี้ยงในตัวอย่างเพลงฮิปฮอปทั้ง 10 เพลงเลยซึ่งอาจเป็นผลต่อเนื่องมาจากการเรียกร้องความเท่าเทียมของเพศหญิงและเพศชายในปัจจุบันเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะพบการเปลี่ยนแปลงของเนื้อหาในเพลงฮิปฮอปช่วงปี พ.ศ. 2562 ถึง พ.ศ. 2564 ซึ่งอาจจะมีปัจจัยมาจากการเปลี่ยนแปลงของเงื่อนไขทางสังคม แต่ก็ยังพบการใช้คำศัพท์และประโยคเกลียดชังเพศหญิงอันเป็นคุณลักษณะและค่านิยมดั้งเดิมของเพลงฮิปฮอปแบบเก่าอยู่ เห็นได้จากการที่คำศัพท์และประโยคที่เกลียดชังเพศหญิงประเภทตั้งฉายาและทำให้อับอายถูกพบว่านำมาใช้มากที่สุด โดยพบในทั้ง 10 เพลง ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากค่านิยมของยุคสมัย ที่ทั้งเพศหญิงและเพศชายต่างใช้คำหยาบในการสื่อสารกับคนสนิทหรือคนใกล้ตัวเป็นเรื่องปกติ ทำให้สังคมปัจจุบัน มองว่าการใช้คำหยาบหรือวลีที่เป็นการแสดงถึงความเกลียดชังเพศหญิงประเภทตั้งฉายาและทำให้อับอายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ ส่วนประเภททำให้เป็นวัตถุทางเพศและแบบแสดงถึงความเชื่อถือไม่ได้ในเพศหญิง ที่มีการใช้มากเป็นอันดับสอง โดยประเภททำให้เป็นวัตถุทางเพศพบเฉพาะใน 5 เพลงที่มาจากศิลปินเพศชายเท่านั้น อาจเกี่ยวข้องและขับเคลื่อนมาจากสัญชาตญาณทางเพศโดยตรง เนื่องจากทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่มักจะถูกดึงดูดโดยเพศตรงข้าม แต่จากงานวิจัยของไซแมนส์กี มอฟฟิตต์และคาร์พบว่า กรอบสังคมและสื่อต่าง ๆ ปลูกฝังกันมาเป็นเวลานานว่า รูปร่างและอวัยวะบางส่วนของเพศหญิงไม่สมควรเปิดเผยและอวัยวะเหล่านั้นมีไว้เพื่อสนองความพอใจทางเพศของเพศชายทั้งในเวลาปกติและเวลามีเพศสัมพันธ์ (Szymanski, Moffitt & Carr, 2010) ดังนั้นเมื่อเพศหญิงเปิดเผยเรือนร่าง จึงถูกมองว่าไม่เหมาะสมและทำให้ตกเป็นเหยื่อของการทำให้เป็นวัตถุทางเพศได้มากกว่าเพศชาย ส่วนสาเหตุที่ไม่พบคำศัพท์และประโยคเกลียดชังเพศหญิงประเภทนี้ในเนื้อหาของเพลงจากศิลปินหญิงที่นำมาศึกษา อาจเนื่องมาจากเพศหญิงมีความคุ้นชินในเรือนร่างของเพศตนเอง จึงทำให้ไม่รู้สึกว่ารูปร่างของเพศหญิงด้วยกันก่อให้เกิดแรงกระตุ้นทางเพศหรือดึงดูดเท่าไหร่นัก ในขณะเดียวกัน คำศัพท์และประโยคเกลียดชังเพศหญิงประเภทแสดงถึงความเชื่อถือไม่ได้ในเพศหญิงที่พบว่ามีการใช้เป็นจำนวน 5 เพลงเท่ากัน แต่พบในเพลงจากศิลปินเพศชาย 3 เพลง ในเพลงของศิลปินเพศหญิง แต่เป็นท่อนของศิลปินเพศชายที่ร้องร่วมกัน 1 เพลงและพบในเพลงของศิลปินเพศหญิง 1 เพลง หากอ้างอิงจากงานวิจัยของสปร็อค การพบเนื้อหาของการเกลียดชังเพศหญิงประเภทแสดงถึงความเชื่อถือไม่ได้ในเพศหญิงในเพลงของศิลปินเพศชาย อาจจะมาจากแนวคิดและค่านิยมที่ตีตราเพศหญิงว่าเป็นเพศที่มีมารยาและเล่ห์เหลี่ยม เชื่อถือไม่ได้และไม่น่าไว้ใจมากกว่าเพศชาย (Sprock, 2000) อีกทั้งการพบเนื้อหาของการเกลียดชังเพศหญิงประเภทดังกล่าวในเพลงของศิลปินเพศหญิงเช่นนี้ ยิ่งเป็นการตอกย้ำว่าการตี

ตราเพศหญิงเป็นเพศที่ใช้มารยาและเล่ห์เหลี่ยมยังคงมีอยู่มากและยังเป็นที่ยอมรับได้ในสังคมที่อ้างว่ากำลังเรียกร้องความเท่าเทียมให้กับเพศหญิง แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม เพลงฮิปฮอปทั้ง 10 เพลงเป็นเพียงตัวอย่างส่วนน้อยของเพลงฮิปฮอปทั้งหมดเท่านั้น อาจมีเพลงฮิปฮอปที่มีเนื้อหาต่างออกไปที่ครอบคลุมการใช้คำศัพท์และประโยคเกลียดชังเพศหญิงประเภทดังกล่าวและประเภทอื่น ๆ อีก

เอกสารอ้างอิง

Adams, T. M., & Fuller, D. B. (2006). The words have changed but the ideology remains the same: Misogynistic lyrics in rap music. *Journal of Black Studies*, *36*(6), 938-957. doi: 10.1177/0021934704274072

De Boise, S. (2020). Music and Misogyny: A Content Analysis of Misogynistic, Antifeminist Forums. *Popular Music*, *39*(3-4), 459-481. doi: 10.1017/S0261143020000410

Ling, J. Q. K., & Dipolog-Ubanan, G. F. (2017). Misogyny in the Lyrics of Billboard's Top Rap Airplay Artists. *International Journal of Arts Humanities and Social Sciences*, *2*(6), 9-12. https://www.scribd.com/document/372115964/Misogyny-in-the-Lyrics-of-Billboard-s-Top-Rap-Airplay-Artists

Mackey, J. P. (2021). *Lowering the Bar: The Effects of Misogyny in Rap Music* [master's thesis, California State University]. Digital Commons @ CSUMB. https://digitalcommons.csumb.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2097&context=caps_thes_all

McBride, J. (2007). Hip Hop Planet. *National Geographic*, *211*(4). https://www.dentonisd.org/cms/lib/TX21000245/Centricity/Domain/1171/Hip%20Hop%20Planet%20-%20James%20McBride.pdf

Sprock, J. (2000). Gender-Typed Behavioral Examples of Histrionic Personality Disorder. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, (22), 107–122. doi: 10.1023/A:1007514522708

Szymanski, D. M., Moffitt, L. B., & Carr, E. R. (2010). Sexual Objectification of Women: Advances to Theory and Research. *The Counseling Psychologist, 39*(1), 6–38. doi: 10.1177/0011000010378402

Weitzer, R. & Kubrin, C. E. (2009). Misogyny in Rap Music: A Content Analysis of Prevalence and Meanings. *Men and Masculinities*, *12*(1), 11-22. doi: 10.1177/1097184X08327696

The Relationship between Linguistics Strategies and the Representation of English Language Teachers

Waraporn Mingkwan[1*], Phennapha Klaisingto[2]

[1,2] School of Liberal Arts
[1,2] University of Phayao
64113252@up.ac.th

Abstract

This research paper focused on analyzing the relationship between linguistic strategies and the representation of English language teachers, using conceptual framework of Critical Discourse Analysis or CDA, linguistic strategies, representation and a literature review related to teachers and language teachers. A sample of 148 open-ended questionnaire responses was collected from 81 informants who were English major undergraduate students from Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University through a random sampling technique. The results indicated that the students employed seven linguistic strategies to reflect their own perspectives regarding representation of English language teachers, namely using lexical selection, modality, presupposition, intertextuality, metaphorical meaning, rhetorical question, and reasoning sentence. Through these linguistic strategies, both negative and positive representations of English language teachers were attained. The positive representations of English language teachers were language teachers' good attributes, including creating fun and relaxing learning environment, using appropriate communicative English, being empathy and listening to the students' concerns, and being fair. On the other hand, the negative representations were teachers' bad attributes, including looking down on students, having prejudice towards students, being irresponsible, and employing teacher-centered methods.

Keywords: Critical Discourse Analysis, Representation, Linguistic strategies, English language teachers

ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาและภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษ

วราภรณ์ มิ่งขวัญ[1*], เพ็ญนภา คล้ายสิงห์โต[2]

[1,2] คณะศิลปศาสตร์

[1,2] มหาวิทยาลัยพะเยา

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาและภาพตัวแทนของผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยใช้กรอบแนวคิดเรื่องวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ แนวคิดกลวิธีทางภาษา แนวคิดภาพแทน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของครู หรือครูผู้สอนภาษา ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือ ข้อความแสดงความคิดเห็น จำนวน 148 ข้อความจากการตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 81 คน โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย ผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาได้ถ่ายทอดมุมมองที่ตนเองประสบมาเกี่ยวกับผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีทางภาษาที่ประกอบสร้างภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษ 7 กลวิธี คือ การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ การใช้ ทัศนภาวะ การใช้มูลบท การใช้สหบท การใช้วาทศิลป์ การใช้คำเปรียบ และการใช้ประโยคแสดงเหตุผล ซึ่งกลวิธีทางภาษาดังกล่าวประกอบสร้างภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยการนำเสนอภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษด้านบวก คือ คุณลักษณะที่ดีของครูสอนภาษา เช่น ผู้สอนที่สอนสนุก ไม่เครียด ผู้สอนที่ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนที่เข้าใจ รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน และผู้สอนที่มีความยุติธรรม ในทางกลับกันภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษด้านลบ คือ คุณลักษณะที่ไม่ดีของครูสอนภาษา เช่น ผู้สอนที่ดูถูกผู้เรียน ผู้สอนที่มีอคติต่อผู้เรียน ผู้สอนที่ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และผู้สอนที่ใช้ตนเองเป็นศูนย์กลางในกระบวนการสอน

คำสำคัญ: วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์, ภาพตัวแทน, กลวิธีทางภาษา, ผู้สอนภาษาอังกฤษ

---

1 Ph.D. Candidate in Applied Linguistics Program, School of Liberal Arts, University of Phayao. 19 Mae Ka Subdistrict Mueang District Phayao Province 56000

2 Assistant Professor, Dr. in Applied Linguistics Program, School of Liberal Arts, University of Phayao.

* Corresponding author e-mail: 64113252@up.ac.th

บทนำ (Introduction)

ครูถือเป็นอาชีพที่มีบทบาทสำคัญทางสังคมเป็นอย่างมาก คนในสังคมส่วนใหญ่ย่อมชื่นชมศรัทธาในอาชีพครูและตัวครูเป็นอย่างมาก ครูในทุกศาสตร์วิชาจึงมีความสำคัญต่อการถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการและทักษะการใช้ชีวิตให้แก่ผู้เรียน ผู้เป็นครูจึงถูกคาดหวังจากสังคมไทยเสมอมา ดั่งเช่นในงานวิจัยที่ผ่านมาของสุธิดา เลขะวัฒนะ (2564) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตที่มีต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงและความคาดหวังของครูที่ดี ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ธันยพร พรมการ (2560) ได้กล่าวถึงครูผู้สอนได้ถูกคาดหวังจากสังคมเป็นอย่างมากถึงการมีส่วนในการผลักดันให้ผู้เรียนทุกระดับการศึกษาของไทยสามารถใช้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ทั้งระดับประเทศและเพื่อทัดเทียมกับพลเมืองโลกได้ โดยภาวรรณ ธนาเลิศสมบูรณ์ (2563) นักอ่านและนักเขียนในเว็บไซต์ www.the101.world ภายใต้หัวข้อทางสังคมการศึกษาว่า ครุศาสตร์ ต้องรอด!: “จะเป็นครู ต้องไม่หยุดเรียนรู้” ได้เขียนถึงประเด็นที่สัมภาษณ์อาจารย์ ดร. ภาวิณี โสธายะเพ็ชร จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ท่านอาจารย์ได้กล่าวถึงบทบาทและการต้องปรับตัวของครูทุกศาสตร์ว่า “เมื่อสังคมเปลี่ยน การเรียนการสอนต้องเปลี่ยน ครูต้องพัฒนาหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ไม่หยุดเรียนรู้ ต้องก้าวไปกับความเปลี่ยนแปลง” ซึ่งเป็นการใช้ภาษาที่บ่งบอกว่า ครูในยุคนี้ต้องเป็นครูที่รู้เท่าทันเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงในแวดวงการศึกษา ซึ่งจะยังประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอังควิภา เอี่ยมสะอาด อ้อมธจิต แป้นศรี และเทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย (2559) ได้กล่าวถึงความคาดหวังของสังคมที่มีต่อครูภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลต่อคุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษที่ควรมีว่า ครูภาษาอังกฤษจะต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีความมั่นใจและเป็นคนมีเหตุผล ต้องหมั่นลับสมองหรือหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ต้องรอบรู้และรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สามารถประยุกต์วิชาที่สอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น มีเทคนิคใหม่ ๆ ในการจัดการสอน รวมถึงครูต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความเป็นประชาธิปไตย

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับพลเมืองโลกได้ ผู้วิจัยมีความสนใจว่าแล้วภาพตัวแทนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะเป็นอย่างไร จึงศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับภาพตัวแทนครูในงานวิจัยของ พิชญาวี ทองกลาง และทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ (2563) ได้ศึกษากลวิธีการใช้คำกริยากับการประกอบสร้างภาพแทนครูในเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับครู การวิเคราะห์การใช้คำกริยาที่ปรากฏอยู่ในเพลงที่สื่อความหมายเกี่ยวกับบทบาทของความเป็นครู ซึ่งแบ่งลักษณะครูจากการใช้คำกริยาออกเป็น 2 ประเภท คือ ครูที่แสดงให้เห็นภาพแทนครูที่เป็นผู้กระทำกริยานั้น ๆ ในเพลงจะสื่อให้เห็นถึงภาพแทนครูในความคิดเชิงบวก เช่น *เสียสละ ร่วมใจ ใจดี อดทน เป็นต้น* และความคิดเชิงลบ เช่น *เหนื่อยยาก ครำ่ครวญ* เป็นต้น และการใช้คำกริยาโดยบุคคลอื่น (นักเรียนและประชาชน) เป็นผู้ประกอบสร้างภาพแทนครูในเพลง ที่สื่อความคิด

ออกมาเป็นภาษาถึงครูทั้งในแง่บวก เช่น *เชิดชู บูชา รวมความรัก รักขาดใจ* เป็นต้น และแง่ลบ เช่น *ด่าครู เหยียดหยาม ลบหลู่* เป็นต้น ซึ่งทำให้เห็นภาพแทนครูจากบทเพลงที่นำมาวิเคราะห์เกี่ยวกับครู จากงานวิจัยดังกล่าวได้สื่อถึงครูในเพลงที่ศึกษาซึ่งจะเห็นถึงคุณลักษณะและการปฏิบัติหน้าที่ของครู เช่นเดียวกันกับภาษาในตัวบทของวาทกรรมสื่อสาธารณะในสังคมออนไลน์ที่เกี่ยวกับครูผู้สอน จะมีการใช้ภาษาที่สื่อให้เห็นภาพของครูผู้สอนทั้งแง่บวกและแง่ลบ โดยใช้คำหรือกลุ่มคำในกลวิธีทางภาษาที่แตกต่างกันไป เพื่อสื่อความถึงภาพตัวแทนครูผู้สอนและสื่อความหมายให้เห็นว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อครูผู้สอน ในกรณีนี้ขอยกตัวอย่างของสรวงมณฑ์ สิทธิสมาน (2559) ได้เขียนคอลัมน์พ่อแม่ลูกปลูกรัก เรื่อง *"ครูแบบไหนที่ลูกศิษย์อยากได้"* ในผู้จัดการออนไลน์เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2559 กล่าวถึงคุณลักษณะของครูในแง่บวก ดังตัวอย่างที่นำเสนอ

(ตัวอย่างที่ 1) "ครูที่ให้ความเป็นเพื่อน คือพร้อมจะ**รับฟัง**และ**เข้าใจ** เวลามีปัญหาใด ๆ ก็กล้าที่จะเข้าไปปรึกษา ไปเล่าให้ฟัง เรียกว่า**มีความเป็นกันเอง** ก็จะทำให้นักเรียนกล้าซักถามเมื่อมีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเรียนหรือปัญหาส่วนตัว ซึ่งจะทำให้ครูมีส่วนช่วยเหลือนักเรียนได้มาก"

(ตัวอย่างที่ 2) "มีครูจำนวนไม่น้อยที่ชื่นชอบเด็กที่ตั้งใจเรียน เด็กที่เรียนเก่ง และแสดงออกชัดเจนว่าใส่ใจเด็กที่เข้าหาเท่านั้น ซึ่งจริงๆ เด็กทุกคนต้องการให้คุณครูรัก และก็ต้อง**มีความยุติธรรม**ด้วย..."

(ตัวอย่างที่ 3) "ครูควร**มีวิธีการสอนที่ดี** **เข้าใจง่าย** และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความเข้าใจจิตวิทยาเด็กเป็นอย่างดี..."

(สรวงมณฑ์ สิทธิสมาน, ผู้จัดการออนไลน์ 13 มกราคม 2559)

จาก 3 ตัวอย่างนี้จะทำให้เห็นว่า มีการใช้คำศัพท์ เช่น การใช้คำกริยาเพื่อแสดงการกระทำของครู เช่น *รับฟัง เข้าใจ มีความเป็นกันเอง มีความยุติธรรม มีวิธีการสอนที่ดี "เข้าใจง่าย"* ในบริบทนี้หมายถึง สอนให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย ซึ่งคำศัพท์เหล่านี้สามารถนำมาประกอบสร้างเป็นชุดความคิดที่แสดงถึงคุณลักษณะของครูที่ดี คือ ครูที่มีความเป็นกันเอง ครูที่ไม่ลำเอียง และครูที่สอนเข้าใจ นั่นเอง

ส่วนพี่เมษ์ (2559) ได้เขียนคอลัมน์การศึกษาเพื่อเป็นเสียงสะท้อนของนักเรียนในประเด็น *"10 เรื่องที่อยากบอกครูว่า "หนูไม่โอเค" !!!."* ในเว็บไซต์ www.Dek-D.com เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2558 นั้นได้กล่าวถึงคุณลักษณะของครูในแง่ลบ ดังตัวอย่างที่ยกมานำเสนอ

(ตัวอย่างที่ 1) "ครูที่**ว่ากล่าวด้วยถ้อยคำรุนแรงต่อหน้าเพื่อน** เป็นเด็กก็เข้าใจว่าผู้ใหญ่ดุเพราะหวังดีต่อเรา แต่ขอร้องได้มั้ยอย่าใช้คำรุนแรง อย่าดุด่าว่ากล่าวแรงๆ หรือ**พูดจาเสียดสี** **จนจมดิน**ต่อหน้าเพื่อนๆ นักเรียนไม่ได้รู้สึกดีกับการกระทำนั้น แถมยังทำให้อยากตีตัวออกห่างจากคุณครูด้วย..."

(ตัวอย่างที่ 2) “หัวใจนักเรียนอาจจะบอบบางกว่าที่คุณครูคิดก็ได้นะคะ พวกหนูเองก็มีบาดแผลมา อย่าทำร้ายหนูด้วยคำพูด**ดูถูกดูแคลน**เลย อย่าบอกว่าเรา**โง่**เกินกว่าจะเรียนได้...”

(พี่เมษ์, Dek-D.com 19 กุมภาพันธ์ 2558)

จาก 2 ตัวอย่างนี้จะทำให้เห็นว่า มีการใช้คำกริยา เช่น “ว่ากล่าวด้วยถ้อยคำรุนแรงต่อหน้าเพื่อน” “พูดจาเสียดสี” “ดูถูกดูแคลน” และการใช้คำเพื่อขยายความ เช่น “โง่” เป็นต้น การกล่าวเกินจริง เช่น “จนจมดิน” คือถูกครูว่ากล่าวจนไม่สามารถจะพบปะหรือเผชิญหน้ากับเพื่อน ๆ ได้ ซึ่งถือเป็นคำที่ทำให้เห็นภาพที่ผู้เรียนรับรู้ถึงความน่าอับอายที่ถูกว่ากล่าว อย่างไรก็ตาม คำหรือกลุ่มคำเหล่านี้เมื่อนำมาประกอบสร้างเป็นชุดความคิดที่แสดงถึงคุณลักษณะของครูที่ไม่ดี ที่นักเรียนไม่ชอบพฤติกรรมของครู คือ ครูที่ชอบว่ากล่าวนักเรียนต่อหน้าเพื่อน และครูที่พูดจาดูถูกทำร้ายจิตใจนักเรียน

จากการวิเคราะห์ตัวอย่างข้างต้น ทำให้เห็นมุมมอง แง่คิดของนักเรียนหรือบุคคลอื่นที่แสดงความคิดเห็นต่อครู ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษากลวิธีทางภาษาและการสร้างภาพตัวแทนของครูซึ่งเจาะจงเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาว่ามีคุณลักษณะเป็นอย่างไร ทั้งนี้ในงานวิจัยของยุพกา ฟูกุชิม่า และริกะ อินะงะขิ (2562) เป็นงานวิจัยที่ศึกษาในเรื่องคุณสมบัติของครูสอนภาษาญี่ปุ่นที่ดีจากการคาดหวังและความเชื่อของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเช่นกัน ซึ่งได้ใช้แบบสอบถามทั้งปลายปิดและปลายเปิดในถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ทำให้เห็นมุมมองของนักศึกษาในการตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด ผู้วิจัยจึงมองว่าภาพตัวแทนครูสามารถวิเคราะห์ได้จากสิ่งที่นักศึกษาเขียนตอบมา เมื่อวิเคราะห์ภาษาผ่านมุมมองของนักศึกษาจากการตอบแบบสอบถาม และนำกลวิธีทางภาษามาใช้เป็นกรอบการวิเคราะห์ตามแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ ของ Fairclough (Fairclough, 1995) ที่นำวิธีการทางภาษาศาสตร์มาใช้ คือ การศึกษากลวิธีการใช้ภาษามาใช้วิเคราะห์ความคิด ความเชื่อ และทัศนคติที่แฝงอยู่ในตัวบทที่เป็นส่วนสำคัญของวาทกรรม นำมาประกอบสร้างและนำเสนอเป็นภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษได้ เพื่อสะท้อนความคิดที่เป็นมุมมองของผู้เรียนที่มีต่อครูหรืออาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ และนำมาตีความภาพสะท้อนทางสังคมในมุมมองของผู้เรียนที่มีต่อผู้สอนภาษาอังกฤษ

ทั้งนี้ ในการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่พบในงานวิจัยที่ผ่านมาได้ศึกษาในเรื่องของภาพตัวแทนที่แตกต่างมุมมองกันออกไป แต่จะใช้กรอบการวิเคราะห์ภาษาตามแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis) ในแนวเดียวกัน ยกตัวอย่าง งานวิจัย**ภาพตัวแทนของทัวร์จีน**ของศิระวัสฐ์ กาวิละนันท์ (2562) ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับภาพตัวแทนของทัวร์จีนในเว็บไซต์พันทิป **ภาพตัวแทนบุคคลพ้นโทษ**ของนครินทร์ สำเภาพล และศิริพร ภักดีผาสุข (2563) ที่วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของกลวิธีทางภาษาที่พบกับภาพตัวแทนบุคคลพ้นโทษในวาทกรรมสนับสนุนบุคคลพ้นโทษจากหนังสือพิมพ์รายวัน **ภาพตัวแทนของผู้เรียนอาชีวศึกษา**ของสิริ

ภัทร เชื้อกุล และศิริพร ภักดีผาสุข (2563) ที่ศึกษาภาพตัวแทนของผู้เรียนอาชีวศึกษาทั้งในแง่บวกและแง่ลบ ประกอบสร้างผ่านกลวิธีทางภาษาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย นอกจากภาพตัวแทนที่วิเคราะห์ผ่านกลวิธีทางภาษา ยังมีงานวิจัยด้านวาทกรรม/อุดมการณ์ซึ่งใช้กลวิธีทางภาษามาวิเคราะห์วาทกรรมด้วยเช่นกัน ได้แก่ **วาทกรรมและอุดมการณ์เกี่ยวกับป่าในสังคมไทย**ของกมลรัตน์ เพ็ชร ขาวเขียว และจันทิมา อังคพณิชกิจ (2563) ที่ศึกษากลวิธีทางภาษาที่ปรากฏจากวาทกรรมในพื้นที่แล้วนำมาแสดงให้เห็นภาพสะท้อนทางอุดมการณ์เกี่ยวกับป่าในสังคมไทย **วาทกรรมนมแม่**ของเพ็ญนภา คล้ายสิงโต (2559) ได้ศึกษาวาทกรรมนมแม่ในสังคมออนไลน์ ภายใต้กรอบภาษากับอุดมการณ์ **อุดมการณ์ทางเพศจากหนังสือพจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1-2** ของขจิตา ศรีพุ่ม (2562) ได้ศึกษาอุดมการณ์ทางเพศที่สื่อผ่านกลวิธีทางภาษาในข้อความประโยคตัวอย่างจากหนังสือพจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1-2 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน จะเห็นว่างานวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะมีการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่พบตามการใช้ภาษาในตัวบทที่ต่างกันออกไป ผู้วิจัยได้ศึกษาเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่นำมาประกอบสร้างภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษในขั้นวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอผลการวิจัยและสรุปผล

ในการศึกษาภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวาทกรรมที่สื่อคุณลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษมาจากถ้อยคำที่ปรากฏในตัวบทของการตอบแบบสอบถามที่มีชุดความคิดหรือมุมมองบางประการแฝงอยู่ภายใต้เบื้องหลังของการใช้ภาษา และถูกนำเสนอออกมาด้วยกลวิธีทางภาษาใดบ้างและความสัมพันธ์กับถ้อยคำที่ปรากฏในตัวบทที่สื่อถึงความคิดหรือมุมมองที่ทำให้เห็นถึงคุณลักษณะของครูในด้านใดบ้าง สะท้อนบทบาทและความสำคัญของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในแวดวงการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาและภาพตัวแทนของผู้สอนภาษาอังกฤษโดยใช้กรอบแนวคิดเรื่องวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis)

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลวิธีทางภาษา หมายถึง วิธีการเลือกใช้ถ้อยคำที่ปรากฏในตัวบทจากวาทกรรมการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาในแบบสอบถามเกี่ยวกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษ หมายถึง การใช้ภาษาที่เชื่อมโยงมุมมองของนักศึกษาโดยวิเคราะห์วาทกรรมผ่านกลวิธีทางภาษาเพื่อมาประกอบสร้างและนำเสนอเป็นภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย (Materials and Methods)

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 - 5 ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 81 คน จากกลุ่มประชากรทั้งหมด 329 คน โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยก่อนที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจะเข้าร่วมให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยได้ทำความตกลงเบื้องต้นกับกลุ่มตัวอย่างถึงการตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิดว่า การตอบแบบสอบถามของนักศึกษาในครั้งนี้ไม่มีผลกระทบใดๆ กับผลการเรียนในรายวิชาต่างๆ ที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ ซึ่งข้อมูลทั้งหมดที่นักศึกษาได้กรอกเข้ามาจะถูกเก็บเป็นความลับ ไม่ถูกเปิดเผยตัวตนแต่อย่างใด และเป็นการตอบแบบสอบถามใน Google Form ที่ส่งผ่านลิงก์ไปในไลน์กลุ่มของนักศึกษาแต่ละชั้นปี

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบปลายเปิด กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างเขียนแสดงความคิดเห็นของตนเองที่มีต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบบสอบถามในงานวิจัยนี้จะนำมาวิเคราะห์เฉพาะตัวบทที่ปรากฏเป็นถ้อยคำที่กลุ่มตัวอย่างได้เขียนแสดงความคิดเห็นไว้ ซึ่งเครื่องมือนี้ใช้แนวทางเดียวกันกับงานวิจัยที่ผ่านมาของยุพกา ฟูกุชิม่า และริกะ อินะงะขิ (2562) ที่ใช้แบบสอบถามทั้งปลายเปิดและปลายปิด ในการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความเชื่อและความคาดหวังที่มีต่อคุณสมบัติของครูสอนภาษาญี่ปุ่น รวมถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในระดับอุดมศึกษา แต่เนื่องจากวัตถุประสงค์ของงานวิจัยครั้งนี้ต้องการวิเคราะห์ถ้อยคำที่ปรากฏในตัวบทจากการตอบแบบสอบถาม จึงใช้ประเด็นคำถามเป็นแบบปลายเปิดเท่านั้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบและสร้างแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิดใน Google Form แล้วส่งลิงก์ผ่านไลน์กลุ่มของนักศึกษาทั้ง 5 ชั้นปี เพื่อให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อผู้สอนภาษาอังกฤษได้อย่างอิสระ โดยนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นปีจะเขียนตอบและคลิกส่งข้อมูลกลับมา เพื่อให้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลลงใน Google spreadsheet แสดงผลเป็นตารางใน Excel และนำมาวิเคราะห์ถ้อยคำที่ปรากฏ เนื่องจากต้องวิเคราะห์เฉพาะตัวบทที่ปรากฏในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษผ่านการใช้ภาษาอย่างอิสระ และนำมาวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏเพื่อสื่อความหมายถึงของผู้สอนภาษาอังกฤษว่าควรมีคุณลักษณะอย่างไร ผ่านแนวคิดทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ต่อไป

วิธีวิจัย และการวางแผนการทดลองทางสถิติ

ในการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการตามระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อของการวิจัย เพื่อนำมาสังเคราะห์งานวิจัยที่ผ่านมา พิจารณากรอบแนวคิดในเรื่องวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ ซึ่งได้ใช้กรอบแนวคิดทางวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis) ของ Fairclough (Fairclough, 1995) ศึกษาแนวคิดภาพตัวแทน (Representation) ของ Stuart Hall (Hall, 1997) และศิริพร ภักดีผาสุข (2561) ที่กล่าวถึงนิยามภาพตัวแทน เพื่อนำมาให้นิยามภาพตัวแทนของผู้สอนภาษาอังกฤษในงานวิจัยนี้ ศึกษาแนวคิดเรื่องกลวิธีทางภาษาในวาทกรรม(Linguistic Strategies in Discourse) ที่เป็นตัวบท (Text) และรวบรวมแนวทางในการใช้กลวิธีทางภาษาจากงานวิจัยที่ผ่านมา เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ตัวบทที่ปรากฏในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของครูหรือครูผู้สอนภาษา

สร้างกรอบแนวคิด และให้นิยามศัพท์เฉพาะ เมื่อศึกษาข้อมูลให้ครอบคลุมประเด็นงานวิจัยแล้ว จึงได้กรอบแนวคิดในการวิจัยโดยยึดกรอบแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis หรือ CDA) ตามแนวคิดของ Fairclough ซึ่ง Fairclough (1995) ที่ได้นำเสนอถึงความสัมพันธ์ระหว่างวาทกรรมกับสังคม ว่าสองสิ่งนี้ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดังนั้น Fairclough จึงมุ่งเน้นทำความเข้าใจในโครงสร้างของวาทกรรมหรือการวิเคราะห์ตัวบทที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสังคม วาทกรรมมีอิทธิพลต่อกระบวนการทางสังคม และกระบวนการในสังคมเองนั้นก็มีอิทธิพลต่อการสร้างวาทกรรมเช่นกัน การวิเคราะห์ของ Fairclough จึงเน้นภาษาประกอบกับการตีความสังคมและวัฒนธรรม

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวทางของ Fairclough เพื่อทำความเข้าใจการสื่อความหมายเกี่ยวกับครูสอนภาษาอังกฤษในสังคมไทยผ่านถ้อยคำที่แสดงความคิดเห็นที่มีต่อครูสอนภาษาอังกฤษผ่านมุมมองของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ โดยเน้นการศึกษาโครงสร้างทางภาษาไทยที่ปรากฏในวาทกรรมการตอบแบบสอบถามที่สะท้อนความคิดเห็นของนักศึกษา ในบริบทนี้วาทกรรมจึงหมายถึง ตัวบทที่เป็นถ้อยคำแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อผู้สอนภาษาอังกฤษที่สะท้อนความคิดเห็นหรือมุมมองเพื่อสื่อความหมายตามประสบการณ์ของนักศึกษา ที่เป็นการผ่านประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะทำให้เห็นถึงการวิเคราะห์ตัวบทที่แสดงถ้อยคำถึงตัวครูผู้สอนภาษาอังกฤษผ่านการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏเพื่อนำมาประกอบสร้างและนำเสนอเป็นภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษ

ในการประกอบสร้างและนำเสนอเป็นภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดทฤษฎีภาพแทนของ Stuart Hall (Hall, 1997) ซึ่ง Hall ให้นิยามของคำว่า ภาพแทน (Representation) หมายถึง การใช้ภาษากล่าวถึงสิ่งที่มีความหมาย หรือเพื่อแสดงความหมายที่มีต่อผู้อื่น ภาษาจะแสดงเจตนาของผู้พูดหรือนักเขียนที่ประกอบสร้างขึ้นผ่านการใช้ภาษา ซึ่ง ภาพแทนเป็นการผลิตความหมายผ่านภาษาที่เชื่อมโยงแนวคิด ภาษาและวัตถุ คนหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้ง

จินตนาการ และการให้นิยามความหมายของภาพตัวแทนของศิริพร ภักดีผาสุข (2561) ได้สรุปนิยามของภาพตัวแทนไว้ว่า ภาพตัวแทน หมายถึง การใช้ภาษานำเสนอภาพของสิ่งต่างๆ ในความคิดออกสู่โลกภายนอก โดยผ่านกระบวนการเลือกสรร คัดกรอง และประเมินค่า แล้วนำเสนอเป็นการประกอบสร้างความหมายให้แก่สิ่งที่นำเสนอด้วยเช่นกัน จากการให้ความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า “ภาพตัวแทน” ในงานวิจัยนี้จึงหมายถึง การใช้ภาษาที่เชื่อมโยงมุมมองของผู้เขียนมาประกอบสร้างและนำเสนอเป็นภาพของสิ่งที่กล่าวถึง

การเก็บข้อมูล

หลังจากประเด็นคำถามในแบบสอบถามได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้สุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง แล้วชี้แจงพร้อมทำข้อตกลงกับกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว แล้วสร้างแบบสอบถามด้วย Google Form จากนั้นส่งลิงก์ให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลแล้วกดส่ง

(https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSclbOEI8zuoh5UvlCj90ao6k_ERSs2Wv-bnhZPiSevYdrJg/viewform?usp=sf_link)

ข้อมูลที่ได้กลับมาจะถูกรายงานในรูปแบบ Google spreadsheet แสดงผลเป็นตาราง Excel ซึ่งจะได้ตัวบทที่ปรากฏ จำนวน 148 ข้อความ จาก 81 คนที่เข้าตอบ ซึ่งเป็นประเด็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาชอบและไม่ชอบ จากนั้นใส่โค้ด/รหัสในการอ้างถึงผู้ตอบ คือ (N01) หมายถึง ผู้เข้าตอบแบบสอบถามแล้วกดส่งคำตอบกลับคืนมาในลำดับที่ 1 จนถึง (N81) โดยใส่กำกับหลังตัวบท แล้วนำถ้อยคำที่ปรากฏในตัวบทมาวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่พบ เพื่อนำข้อมูลมาตีความหมายและสะท้อนแง่คิดมุมมองทางสังคมวัฒนธรรมในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงนำถ้อยคำที่ปรากฏในตัวบทจากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ จะเน้นการพรรณนาข้อมูลตามผลการวิจัยที่พบ เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษาว่าพบการใช้กี่กลวิธี พร้อมอธิบายตัวอย่างของถ้อยคำที่ปรากฏในตัวบท และนำมาตีความเพื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับผู้สอนภาษาอังกฤษ ผ่านแนวคิดทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ซึ่งการวิเคราะห์ถ้อยคำที่ปรากฏในตัวบทผ่านกลวิธีทางภาษา จะเน้นการวิเคราะห์ตัวบท (textual analysis) ตามแนวคิดของ Fairclough (1995) โดยนำกลวิธีทางภาษามาพิจารณาถึงคำหรือกลุ่มคำที่ปรากฏในตัวบท เป็นการวิเคราะห์ให้เห็นว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรและมีสิ่งใดแฝงไว้ในตัวบท การวิเคราะห์ตัวบทจะทำให้เห็นกระบวนการความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับวิถีปฏิบัติ (practice) หรือกิจกรรมทางสังคม (social activity) ที่สามารถตีความแง่มุมเชิงสังคมวัฒนธรรมช่วยอธิบายความคิดทางสังคมที่เป็นเบื้องหลังความคิดของบุคคลไปสู่การส่อความคิดหรือสร้างความหมายเกี่ยวกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสังคมไทย ซึ่งแนวทางในการวิเคราะห์ของงานวิจัยนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของพิชญาวี ทองกลาง และทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ (2563) ที่ได้ศึกษากลวิธีการใช้คำกริยากับการประกอบสร้าง

ภาพแทนครูในเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับครู การวิเคราะห์การใช้คำกริยาที่อยู่ในเพลงที่สื่อความหมายเกี่ยวกับบทบาทของความเป็นครู โดยได้รวบรวมเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับครูตั้งแต่พ.ศ. 2500-2561 จำนวน 85 เพลง โดยใช้แนวคิดภาพแทน ของทฤษฎีภาพแทน (Representation) ของ Stuart Hall (Hall, 1997) และแนวคิดการใช้คำกริยา เพื่อสื่อความหมายภาพแทนของครูในเพลง ซึ่งต่างกับงานวิจัยในครั้งนี้คือ วิเคราะห์วาทกรรมที่ปรากฏในการเขียนตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จะใช้การใส่โค้ด/รหัสในการอ้างถึงผู้ตอบ แล้วนำตัวบทมาวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่พบ ซึ่งแนวทางในการวิเคราะห์และแสดงผลข้อมูลจะใช้แนวทางของขจิตา ศรีพุ่ม (2562) ที่ได้ศึกษาอุดมการณ์ทางเพศจากหนังสือพจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1-2 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ที่สื่อผ่านกลวิธีทางภาษาในข้อความประโยคตัวอย่างจากหนังสือพจนานุกรมเหล่านั้น นอกจากนี้ การใช้ตารางแสดงภาพความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาที่พบกับภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านบวกและลบ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวทางการนำเสนอตารางของศิระวัสฐ์ กาวิละนันท์ (2562) ที่ศึกษาเกี่ยวกับภาพตัวแทนของทัวร์จีน ซึ่งทำให้ผู้อ่านงานวิจัยสามารถเห็นภาพตัวแทนของทัวร์จีนผ่านการใช้กลวิธีทางภาษาได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น แต่ต่างกันตรงที่มีการวิเคราะห์ผลทางสถิติเป็นค่าร้อยละจากกลวิธีทางภาษาที่พบและการแสดงความถี่ในการใช้กลวิธีทางภาษาของภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษแต่ละประเภท การอธิบายข้อมูลจากตารางจะเป็นการเสริมให้เห็นภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษในภาพรวมชัดเจนมากขึ้นด้วยเช่นกัน วิธีการทางภาษาศาสตร์ที่นำมาคือ การศึกษากลวิธีการใช้ภาษามาใช้วิเคราะห์ความคิดความเชื่อ และทัศนคติที่แฝงอยู่ในตัวบทซึ่งเป็นส่วนสำคัญของวาทกรรม นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาในการใช้คำกับการประกอบสร้างภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษตามกรอบแนวคิดในการวิจัย จากนั้นนำเสนอในรูปแบบการอธิบายประกอบการยกตัวอย่าง และการใช้ตารางแสดงผลประกอบ เพื่อตีความและสะท้อนมุมมองที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในบริบทของสังคมไทยปัจจุบัน แล้วนำข้อมูลมาอภิปรายผลถึงความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา และสรุปผลตามลำดับ

ผลการศึกษา (Results)

ผู้วิจัยได้ศึกษาถ้อยคำที่ปรากฏในตัวบททำให้พบกลวิธีทางภาษาที่ประกอบสร้างภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษ ถึง 7 กลวิธี มีดังนี้ การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ เช่น การใช้คำกริยา การใช้คำขยายวิเศษณ์ และใช้คำทับศัพท์หรือคำในภาษาอังกฤษมาสื่อความหมาย เป็นต้น การใช้ทัศนภาวะ การใช้มูลบท การใช้สหบท การใช้วาทศิลป์ การใช้คำเปรียบ และการใช้ประโยคแสดงเหตุผล และผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่า ถ้อยคำที่ปรากฏในตัวบทเป็นวาทกรรมประกอบสร้างภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษมี 2 ลักษณะ คือ ภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านบวกและด้านลบ และภาพตัวแทนที่สื่อถึงวิธีสอนของผู้สอนในด้านบวกและด้านลบ ดังต่อไปนี้

การใช้ภาษาที่สื่อความถึงภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านบวกและด้านลบ มีดังนี้

1.1 ภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านบวก คือ การใช้ภาษาที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมที่ดีของผู้สอนที่ได้กระทำออกมาให้ผู้เรียนได้เห็นได้รับรู้ มีความเป็นกันเองกับผู้เรียน ปฏิบัติต่อผู้เรียนทุกคนในลักษณะเดียวกัน ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ไม่ใช้อารมณ์ ไม่โกรธหรือแสดงอาการเกรี้ยวเมื่อผู้เรียนผิดพลาด แต่มีเหตุมีผล เข้าใจผู้เรียน และรู้จักที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน พบกลวิธีทางภาษา คือ **การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ**มาแสดงถึงคุณลักษณะเชิงบวกของผู้สอนภาษาอังกฤษในมุมมองของผู้เรียน ได้แก่ **การใช้คำกริยา**ที่สะท้อนพฤติกรรมของผู้สอน **การใช้คำขยายวิเศษณ์** (คำคุณศัพท์ คำขยายกริยา) **การใช้คำที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ หรือการใช้คำทับศัพท์** เป็นต้น **การใช้ทัศนภาวะ** และ**การใช้มูลบท**เพื่อสื่อถึงความเชื่อในความเป็นครู ตามตัวอย่างดังนี้

การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ คือ การนำถ้อยคำที่ปรากฏในตัวบทจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ผ่านกลวิธีการใช้คำกริยา การใช้คำขยายวิเศษณ์ และการใช้คำที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษหรือการใช้คำทับศัพท์ เพื่อสื่อความถึงภาพตัวแทนที่เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะในเชิงบวกของผู้สอนภาษาอังกฤษ

- การใช้คำกริยา และการใช้คำขยายวิเศษณ์ (คำคุณศัพท์ คำขยายกริยา) เพื่อสื่อถึงลักษณะที่บ่งชี้ถึงการกระทำของผู้สอนที่มีผลต่อผู้เขียน ถ้อยคำที่ปรากฏในตัวบท เช่น **“ใจดี” “เข้าใจผู้เรียน/เด็ก/นักศึกษา” “ไม่กดดันเด็ก” “เห็นอกเห็นใจ” “ไม่ดุด่า” “เปิดใจรับฟัง” “ใส่ใจเด็ก” “เอาใจใส่” “ตรงต่อเวลา” “มีเหตุผล” “มีความรับผิดชอบ” “มีความยุติธรรม”** เป็นต้น

“ชอบผู้สอนที่**ใจดี** **เข้าใจผู้เรียน** **มีเหตุผล** สอนให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน มีกิจกรรมหรือเกมให้ผู้เรียน มีสิ่งที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนนั้นๆ ไม่สั่งงานเยอะและย่อย” (N69)

“ชอบผู้สอน**เข้าใจเด็ก** **ไม่กดดันเด็ก** และมีวิธีการจัดการเรียนการสอนอย่างสนุกสนาน เพราะทำให้นักเรียนอยากที่จะเรียนไปกับเรามากยิ่งขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ” (N35)

“ชอบคุณครูภาษาอังกฤษที่**เข้าใจผู้เรียน** **เห็นอกเห็นใจ** **ไม่ดุด่า**เมื่อผู้เรียนทำผิดหรือไม่เข้าใจ เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่ใช้อารมณ์เป็นที่ตั้ง...” (N21)

“ชอบผู้สอนที่**เข้าใจนักศึกษา** **เปิดใจรับฟัง**และสอนละเอียด ปิดรูรั่วที่นักศึกษาสงสัยและไม่เข้าใจในเนื้อหา” (N59)

“ชอบผู้สอนที่**ใส่ใจเด็ก** รับรู้ว่านักศึกษามีงานเยอะ สั่งงานแต่พอควร” (N14)

“ชอบผู้สอนที่**เอาใจใส่** อธิบายเข้าใจ **ตรงเวลา** ออกแบบทดสอบตามเรื่องเรียนที่ผ่านมาสั่งงานโดยชี้แจงอย่างละเอียด” (N78)

“ชอบผู้สอนที่**มีความรับผิดชอบ มีความยุติธรรม** ความชัดเจนในเรื่องต่างๆ เช่น การเรียน การสั่งงาน การให้คะแนนที่มีความสอดคล้องกับความสามารถของเด็ก และสามารถอธิบายปัญหาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ไม่บ่ายเบี่ยงที่จะตอบคำถามแบบไม่สมเหตุสมผล” (N37)

จากตัวอย่างข้างต้น การใช้คำกริยา และการใช้คำขยายกริยา “**ใจดี**” สื่อให้เห็นว่าผู้สอนนั้นมีใจเมตตากรุณา ไม่โกรธง่าย “**เข้าใจผู้เรียน/เด็ก/นักศึกษา**” “**ใส่ใจเด็ก**” “**เอาใจใส่**” คือผู้สอนรับรู้ถึงความรู้สึก ใส่ใจผู้เรียน “**เห็นอกเห็นใจ**”คือผู้สอนที่ร่วมรู้สึกในความทุกข์ยากของผู้อื่น “**เปิดใจรับฟัง**” หมายถึง ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน “**ไม่กดดันเด็ก**” “**ไม่ดุด่า**” ผู้สอนไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม “**ตรงต่อเวลา**” “**มีเหตุผล**” “**มีความรับผิดชอบ**” “**มีความยุติธรรม**” ถือเป็นการใช้คำที่แสดงคุณสมบัติที่สำคัญของผู้สอนภาษาอังกฤษ ที่ผู้สอนทุกคนควรมี

- การใช้คำที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ หรือการใช้คำทับศัพท์ หมายถึง การเลือกใช้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษมาแสดงความคิดเห็นที่มีต่อความหมายที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งได้ใช้คำคุณศัพท์ เช่น “**เฟรนด์ลิ**” (friendly - เป็นมิตร เป็นกันเอง) “**active**” (กระตือรือร้น) และ “**มีความ alert**” (มีความตื่นตัว) ดังตัวอย่าง

“ชอบผู้สอนที่เป็นกันเอง **ไม่กดดันผู้เรียน** ชอบเพราะว่าผู้สอนนั้นเป็นกันเอง **เฟรนด์ลิ** ใจดี” (N27)

“ชอบครูผู้สอนที่ **active** อยู่ตลอดเวลา ชอบที่ให้นักเรียนทำอะไรร่วมกัน ชอบครูที่ให้โอกาสทางการเรียนมากที่สุด รู้จักคุณค่าของเวลาในการเรียนรู้” (N25)

“ด้วยวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องใช้ energy สูง ชอบผู้สอนที่**มีความ alert** ในตัวเองค่อนข้างมาก เพื่อคลายความกดดันต่อผู้เรียน” (N58)

จากตัวอย่างจะเห็นว่า การใช้คำทับศัพท์หรือใช้คำภาษาอังกฤษทั้ง 3 คำ “**เฟรนด์ลิ**” “**active**” และ “**มีความ alert**” เป็นถ้อยคำที่สื่อถึงลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในแง่บวก เพื่อสะท้อนความคิดของผู้เขียนที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาว่า ผู้สอนต้องมีความเป็นกันเอง เป็นคนที่มีความกระตือรือร้น และต้องตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาที่สอน

การใช้ทัศนภาวะ หมายถึง ถ้อยคำที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอความคิดของตนในแง่มุมที่เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของคนเป็นครู ด้วยการใช้คำว่า “**ควรจะ**” ดังตัวอย่าง

“...คนที่เป็นครู**ควรจะ**มีความเป็นกลางและไม่เอนเอียงไปฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และไม่ชอบครูประเภทที่สนใจแค่ผู้เรียนคนที่เก่งจนบางครั้งลืมว่านักเรียนคนอื่นๆก็ต้องการครูเช่นกัน” (N21)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนถ้อยคำ “**ควรจะ**” เพื่อแสดงความคิดเห็นของตนและเพื่อแนะนำถึงการแสดงพฤติกรรมของครูที่ควรเป็นกลางและไม่เกิดความลำเอียงกับผู้เรียนคนอื่น ๆ

การใช้มูลบท หมายถึง การใช้รูปภาษาที่ปรากฏในตัวบทเพื่อสื่อถึงความเชื่อที่ผู้เขียนนั้นมีความรู้เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อถึงลักษณะของผู้สอนในเชิงบวก

เช่น “**ต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ**” “**ไม่วางมาศว่าเป็นครู ไม่ถือยศถือศักดิ์**” “**ไม่โอ้อวดว่าตนเก่ง**” ดังตัวอย่าง

“ครู**ต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ**” (N51)

“ชอบผู้สอนที่มีความเป็นกันเองกับผู้เรียน **ไม่วางมาศว่าเป็นครู ไม่ถือยศถือศักดิ์**” (N55)

“ชอบครูที่แบบให้อิสระทางความคิด ไม่บังคับ **ไม่โอ้อวดว่าตนเก่ง**” (N73)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนใช้รูปภาษาเพื่อสื่อถึงผู้สอนภาษาอังกฤษว่า “**ต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ**” ของ (N51) เพื่อสะท้อนให้เห็นความคิดของผู้เขียนว่า การเป็นครูต้องพัฒนาความรู้ของตนเองอยู่เสมอ ถือเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่ผู้สอนภาษาอังกฤษทุกคนพึงมี ส่วน “**ไม่วางมาศว่าเป็นครู ไม่ถือยศถือศักดิ์**” ของ (N55) และ “**ไม่โอ้อวดว่าตนเก่ง**” ของ (N73) เพื่อสื่อว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษโดยปกติจะมีความเป็นกันเอง ไม่โอ้อวดว่าเป็นครูบาอาจารย์ที่ต้องเหนือกว่าคนอื่น หรือสำคัญกว่าคนอื่น ๆ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เขียนไม่ชอบผู้สอนที่วางตัวว่ามีอำนาจทางสังคมสูง

ดังนั้น กลวิธีทางภาษาที่พบจากการวิเคราะห์ถ้อยคำที่ปรากฏสามารถประกอบสร้างภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านบวก จะสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของผู้เขียน (นักศึกษา) วาทกรรมนี้เป็นชุดความคิดที่เกี่ยวกับผู้สอนภาษาอังกฤษที่ดี คือ ผู้สอนที่ใจดี เข้าใจและเอาใจใส่ผู้เรียน ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ผู้สอนที่ควบคุมอารมณ์โกรธของตนเองได้ ผู้สอนที่หมั่นพัฒนาความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง ผู้สอนที่ใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และผู้สอนที่มีความรับผิดชอบและมีความยุติธรรม

1.2 ภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านลบ คือ การใช้ภาษาที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมที่ไม่ดีของผู้สอน ใช้อารมณ์ตนเป็นที่ตั้ง โกรธง่าย ชอบดุด่า บ่นว่าหรือว่ากล่าวด้วยถ้อยคำรุนแรงต่อหน้าเพื่อนของผู้เรียน ไม่รับผิดชอบงานของตน ไม่มีความตรงต่อเวลา และปิดกั้นการรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน กลวิธีทางภาษาที่พบ คือ **การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ**ที่สื่อถึงพฤติกรรมที่ไม่ดีของผู้สอนภาษาอังกฤษ **การใช้คำเปรียบ การใช้มูลบท และการใช้สหบท** ตามตัวอย่างดังนี้

การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความที่แสดงถึงพฤติกรรมที่ไม่ดีของผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะใช้คำกริยา คำนาม หรือคำวิเศษณ์ในถ้อยคำที่แสดงออกถึงบุคลิกลักษณะที่ไม่ดีของผู้สอนภาษาอังกฤษได้ เช่น “**ดูถูก**” “**คอยด่าคอยว่า**” “**เหวี่ยงวีน**” “**เข้าช้ามาก**” “**ไม่ตรงต่อเวลา**” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

“ไม่ชอบผู้สอนที่ไม่มีความรับผิดชอบในการสอน ใช้อารมณ์เป็นที่ตั้ง ดุด่าเมื่อผู้เรียนทำผิดหรือไม่เข้าใจ ไม่รู้จักการเอาใจเขามาใส่ใจเรา **ดูถูก**ความสามารถและความคิดของผู้เรียน...” (N21)

“ไม่ชอบครูที่**คอยด่าคอยว่า**ผู้เรียนแบบแรงๆ และเอาความโมโหมาลงที่ผู้เรียน” (N41)

“ไม่ชอบผู้สอนที่ไม่มีความตรงต่อเวลา **เหวี่ยง**และ**วีน**ใส่นักศึกษาตลอด เข้าคาบมาเช็คชื่ออย่างเดียวและมาพูดอะไรให้ผู้เรียนที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนเลยแม้แต่นิดเดียว ไม่เคยสอน ไม่เคยให้คำแนะนำ คำปรึกษาให้กับผู้เรียนได้เลย และชอบสั่งงานโดยที่ไม่มีคำอธิบายอะไรทั้งสิ้น” (N10)

“อาจารย์ที่หนูไม่ชอบในด้านการสอนและเข้าใจนักศึกษาของอาจารย์ท่านนั้น หนูรู้ดีค่ะว่าอาจารย์ทั้ง 2 ท่านเป็นคนเก่ง แต่เวลามีการจัดการเรียนการสอน อย่างออนไลน์นี่เห็นได้ชัดเลยค่ะ อาจารย์จะ**เข้าช้ามาก** บางทีก็ช้ามา1ชั่วโมงก็มี บางทีถ้าอาจารย์มีธุระหนูก็อยากให้อาจารย์แจ้งล่วงหน้าสักนิดก็ยังดี แต่ไม่มีการแจ้งกันเลย แล้วไม่ใช่เป็นแค่ครั้งเดียว มันหลายครั้งมากๆเลยค่ะ...” (N28)

“...ไม่ชอบผู้สอนที่**ไม่ตรงต่อเวลา** บางคาบก็ไม่เข้าสอน และไม่แจ้งผู้เรียนไว้ก่อน...” (N69)

จากตัวอย่าง คำว่า **“ดูถูก” “คอยด่าคอยว่า” “เหวี่ยงวีน”** สื่อถึงอารมณ์ที่โกรธแล้วพาลหาเรื่อง ซึ่งวีนเหวี่ยงจะเป็นสิ่งที่ผู้เขียนได้พบบ่อย **“เข้าช้ามาก”** มาเข้าสอนช้าจนจะหมดเวลาเรียน **“ไม่ตรงต่อเวลา”** ส่งผลให้การจัดการสอนไม่เป็นไปตามแต่ละช่วงเวลา สื่อถึงภาพตัวแทนครูที่ไม่ดี ไม่ควรนำมาปฏิบัติ

การใช้คำเปรียบ เป็นการใช้ภาษาของผู้เขียนที่เป็นชุดความคิดมาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมที่ไม่ดีของครูที่ผู้เขียนประสบมา เช่น การปิดกั้นโอกาสผู้เรียน การจ้องจับผิดผู้เรียนบางคนบางกลุ่ม เป็นต้น ดังตัวอย่าง

“ผู้สอนที่ไม่ชอบก็คือผู้สอนที่**ตั้งตัวเองเป็นศูนย์กลางของจักรวาล**” (N37)

“ไม่ชอบผู้สอนที่**เอาตัวเองเป็นที่ตั้ง**คิดว่าตัวเองถูกทั้งหมด ไม่ฟังนักศึกษา” (N57)

“ไม่ชอบผู้สอนที่มีอีโก้เกิน **เอาแต่ตนเองเป็นใหญ่** เวลาเสนอความคิดเห็นอะไรไปก็บอกว่าผิดทั้งที่มันตรงกับสิ่งที่ถาม แต่ผู้สอนบอกว่าผิดและเอาความคิดของตนเองมาแทรกตลอดเวลา ไม่ชอบผู้สอนที่ไม่ค่อยยุติธรรม เวลาที่ทำอะไรไม่ค่อยได้หรือไม่ดีชอบเอาเราไปเปรียบเทียบกับคนอื่นๆ ไม่ชอบผู้สอนที่เวลาที่มีการสอบหรือเก็บคะแนนต่างๆ ผู้สอนบางคนชอบเอาคะแนนไปแชร์ต่อสาธารณะ ซึ่งเวลาที่สอบหรือเก็บคะแนนนั้นผลออกมาไม่ดีก็ชอบด่าว่า หรือชี้ปมต่อหน้าคนอื่นๆ” (N71)

จากตัวอย่าง **“ตั้งตัวเองเป็นศูนย์กลางของจักรวาล”** ชุดความคิดนี้ได้เปรียบเทียบจักรวาลกับผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เขียนมองว่า**“เอาตัวเองเป็นที่ตั้ง” “เอาแต่ตนเองเป็นใหญ่”** ผู้สอนจะยึดความคิดเห็นของตนเองเท่านั้นไม่ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และไม่สามารถจะเปลี่ยนความคิดของผู้สอนคนนั้น ดังนั้น ผู้เขียนความคิดเห็นเหล่านี้จะอนุมานว่า ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดของผู้สอนแบบนี้ได้

การใช้มูลบท เป็นรูปภาษาที่สื่อถึงความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่ดีของครูที่ผู้เขียนประสบมา เช่น การปิดกั้นโอกาสผู้เรียน การจ้องจับผิดผู้เรียนบางคนบางกลุ่ม เป็นต้น ดังตัวอย่าง

“ไม่ชอบครูที่**ปิดกั้นโอกาสผู้เรียน**เพียงแค่ผู้เรียนเรียนไม่เก่ง” (N42)

“ผู้สอนที่ไม่ชอบ คือผู้สอนที่**ปิดโอกาสผู้เรียน จ้องจับผิด**ในด้านต่างๆ กดดันว่าต้องถูกเสมอ ผิดไม่เป็น และผู้เรียนจะมองว่าภาษาอังกฤษพูดแล้วจะเขินอายเวลาผิด” (N63)

จากตัวอย่าง **“ปิดกั้นโอกาสผู้เรียน” “ปิดโอกาสผู้เรียน”** สื่อถึงการไม่ได้รับโอกาสในการทำกิจกรรมบางอย่างที่ผู้เขียนอยากจะทำ แต่ผู้สอนอาจรีบตัดโอกาสของผู้เขียนโดยไม่ได้บอกกล่าว ซึ่งความเชื่อที่ผิดๆ นี้ผู้สอนถือเป็นผู้ตัดโอกาสในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ **“จ้องจับผิด”** ผู้เขียนมีความเชื่อว่าถ้าผู้สอนไม่ชอบหรือมีอคติกับผู้เรียนคนไหน จะถูกผู้สอนจับตามองดูพฤติกรรมตลอดทั้งในเวลาเรียนหรือนอกเวลาเรียน

การใช้สหบท ได้แก่ การอ้างความคิดของคนส่วนใหญ่ ผู้เขียนตัวบทเลือกใช้วิธีการนี้เพื่อให้ผู้อ่านได้คล้อยตามความคิดเห็นของคนหมู่มาก ดังตัวอย่าง

“ไม่ชอบครูที่สร้างความกดดัน และคอยจ้องจับผิดการใช้ภาษาของผู้เรียนจนมากเกินควร หรือคอยตัดความมั่นใจของผู้เรียน เพราะ**ครูไทยส่วนใหญ่**ค่อนข้างมองข้ามเรื่องของความมั่นใจเด็ก **มักสร้างความกดดันและต่อว่าผู้เรียนต่อหน้าเพื่อน**ที่เรียนด้วยกันจนมากเกินควร เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเสียความมั่นใจในตนเองได้ง่าย” (N70)

จากตัวอย่าง ผู้เขียนใช้ถ้อยคำอ้างถึง **“ครูไทยส่วนใหญ่”** อาจไม่ทันระวังในเรื่องการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน กลับกันผู้เขียนสื่อให้เห็นว่า ครูมักสร้างความกดดัน ลดทอนความมั่นใจของผู้เรียน อีกทั้งยังต่อว่าผู้เรียนต่อหน้าเพื่อนๆ หรือคอยจ้องจับผิดการใช้ภาษาของผู้เรียน

2. ภาพตัวแทนที่สื่อถึงวิธีสอนของผู้สอนในด้านบวกและด้านลบ

2.1 ภาพตัวแทนที่สื่อถึงวิธีสอนของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านบวก คือ การใช้ภาษาที่บ่งบอกถึงวิธีการสอนที่ดีทำให้ผู้เรียนรับรู้ว่า การที่ผู้สอนสอนแบบมีความสมดุลระหว่างการเข้มงวดและความประนีประนอม ไม่เข้มงวดกับผู้เรียนจนเกินไป คอยให้กำลังใจผู้เรียนในการฝึกฝนเรียนรู้ มีวิธีสอนให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น สอนสนุกแต่มีสาระ ใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี มีการถ่ายทอดเทคนิคในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และเป็นผู้สอนที่รู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับการจัดการสอน พบกลวิธีทางภาษา คือ **การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ (แสดงถึงวิธีสอนที่ดีของผู้สอน) การใช้คำเปรียบ และการใช้มูลบท** ตามตัวอย่างดังนี้

การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ (แสดงถึงวิธีสอนที่ดีของผู้สอน) เช่น การใช้คำหรือกลุ่มคำมาสะท้อนวิธีสอนของผู้สอนภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า **“สนุก”** ตามหลังคำว่า สอน... สื่อว่าสอนเป็นอย่างไร วิธีสอนที่ดี ได้แก่ **“มีความตรงต่อเวลาในการเข้าสอน”** การตรงต่อเวลาเป็นสิ่งที่ผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีและต้องใส่ใจปฏิบัติในการเข้าสอนตามเวลา **“ไม่ตึงเครียด”** การจัดการสอนไม่ควรสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนรู้สึกตกอยู่ในภาวะเครียด **“มีทริคในการจำ”** ในการเรียนภาษาสำคัญผู้สอนต้องมีเทคนิคในการจำ มาถ่ายทอดให้กับผู้เรียน **“สอนตรงตามระดับภาษาของผู้เรียน” “มี**

วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะกับนักศึกษา" คือการจัดการสอนให้ตรงกับระดับความสามารถทางการใช้ภาษาของผู้เรียนจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่ดีขึ้น **"ใช้ภาษาได้ถูกต้อง พูดภาษาอังกฤษได้คล่อง"** เนื่องจากการเรียนภาษาจะเน้นในเรื่องการสื่อสาร ถ้าเราใช้ภาษาได้คล่องแคล่วและถูกต้องจะทำให้ประสิทธิภาพในการสื่อสารมากขึ้น **"ใช้น้ำเสียงที่น่าสนใจ"** การใช้น้ำเสียงในการถ่ายทอดภาษาถ้าใช้น้ำเสียงที่น่าสนใจ มีความไพเราะก็ทำให้ผู้เรียนอยากฝึกฝนในการออกเสียงพูดมากขึ้น **"เปิดโอกาสให้กับผู้เรียน"** เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษา ไม่กดดันหรือบังคับผู้เรียนให้ฝึกฝนมากเกินไป **"สร้างสรรค์และมีประโยชน์"** ผู้สอนควรมีความคิดสร้างสรรค์ที่จะผลิตสื่อ หรือนวัตกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและบุคคลภายนอก **"ประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยี"** การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการจัดการสอนเพื่อลดความเบื่อหน่ายของผู้เรียนได้ เป็นต้น ดังตัวอย่าง

"ชอบผู้สอนที่สอน**สนุก** เป็นกันเอง แต่จะสอนแบบฟังแล้วเข้าใจง่าย เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียน" (N05)

"ชอบผู้สอนที่**มีความตรงต่อเวลาในการเข้าสอน** และสอนอธิบายยกตัวอย่างอย่างละเอียดเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และผู้สอนสามารถให้คำแนะนำแก่นักศึกษาได้" (N10)

"ชอบการสอนที่อาจารย์หาวิธีการสอนที่**สนุก** นศ.สามารถเข้าถึงได้ บรรยากาศการเรียนรู้สนุก **มีทริคในการจำ** และนำไปใช้สอนได้ในเวลาฝึกสอน" (N13)

"ชอบครูผู้สอนที่สอน**ไม่ตึงเครียด** เรียนแล้วในห้องเรียนไม่อึดอัด มีการผ่อนคลาย ทำให้ไม่เกร็งเวลาเรียน เข้าใจนักศึกษา" (N72)

"ชอบครูผู้สอนที่ท่าน**สอนตรงตามระดับภาษาของผู้เรียน** คำนึงถึงการอ่านออกเขียนได้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ท่านมีกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาให้ทำตลอด" (N40)

"ผู้สอนที่เก่ง**ใช้ภาษาได้ถูกต้อง** **พูดภาษาอังกฤษได้คล่อง** สอนในสิ่งที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน" (N04)

"ชอบแบบที่ทำให้เด็กมีส่วนร่วมกับการเรียนการสอน มีการพูดภาษาอังกฤษในการสอนที่ไม่น่าเบื่อ อาจจะเล่นเกม หรือใช้วิธีการพูดหรือ**ใช้น้ำเสียงที่น่าสนใจ**" (N57)

"ที่ชอบคือ อาจารย์ที่**มีวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะกับนักศึกษา** ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนในแต่ละวันไม่เหมือนกัน" (N75)

"ชอบครูที่**เปิดโอกาสให้กับผู้เรียน**ในการฝึกฝนตนเอง ไม่สร้างความกดดันให้กับผู้เรียนจนมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนไม่อยากที่จะฝึกหรือพัฒนาตนต่อ เพราะภาษาคือทักษะที่เน้นการนำไปใช้และต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมอ" (N70)

"ชอบครูที่มีวิธีการสอนที่**สร้างสรรค์**และ**มีประโยชน์**ต่อผู้เรียน ใช้เทคนิคที่เข้าใจง่าย ไม่น่าเบื่อ" (N12)

“อย่างแรกคือครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่นำการสอนภาษาอังกฤษมา**ประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยี**ในปัจจุบัน เพราะเป็นยุคที่เทคโนโลยีมีความสำคัญมากสำหรับผู้เรียน ครูจึงจะนำสิ่งนี้มาใช้สอนและเพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษ” (N46)

การใช้คำเปรียบ ชุดความคิดนี้ใช้คำเปรียบว่า **“ครูเป็นผู้ให้ความรู้โดยแท้จริง” “เป็นมิตร อยู่กันเหมือนพี่ เพื่อนหรือครอบครัว”** เสมือนครูเป็นญาติของตนเอง สื่อถึงความไว้วางใจต่อครูผู้สอน ดังตัวอย่าง

“ชอบการเรียนการสอนที่**ครูเป็นผู้ให้ความรู้โดยแท้จริง** มีกิจกรรมอื่นๆมาประกอบ ไม่ใช่เพียงแค่เรียนตามหนังสือ แต่ให้มีการแสดงบทบาทสมมติอื่นๆด้วย” (N09)

“ชอบครูที่ซัปพอร์ตเด็ก ให้กำลังใจเด็กไม่ใช้คำพูดบั่นทอนเด็กหรือใส่อารมณ์ ครูที่พร้อมจะเรียนรู้ไปด้วยกันกับเด็กๆ **เป็นมิตร อยู่กันเหมือนพี่ เพื่อนหรือครอบครัว** รับฟังหรือพูดได้ทุกเรื่อง” (N33)

การใช้มูลบท มูลบทด้านการติดตามการเรียนของผู้เรียน พบคำว่า **“คอยประกบ”** คือ ให้ผู้สอนคอยกำกับดูแลผู้เรียนในขณะที่ทำกิจกรรมในห้องเรียน ส่วนมูลบทเพื่อแนะถึงวิธีสอนของครูตามความเชื่อในการเป็นครูที่ดี **“ความรู้ และจิตวิญญาณที่รักศิษย์” “สอนด้วยความรักและเอาใจใส่ผู้เรียน”** ทั้งสองชุดความคิดนี้ถือเป็นจริยธรรมขั้นพื้นฐานของผู้สอน

“ครูผู้สอนที่ชอบคือครูที่**คอยประกบ** และคอยดูแลนักเรียนทั่วถึง แก้ไขข้อบกพร่องของเด็กแต่ละคนและเข้าใจ” (N49)

“สิ่งที่ครูควรจะมีคือ**ความรู้** และ**จิตวิญญาณที่รักศิษย์**” (N20)

“ชอบผู้สอนที่**สอนด้วยความรัก**และ**เอาใจใส่ผู้เรียน** พูดยกตัวอย่าง ให้ผู้เรียนลองทำ จะผิดหรือถูกผู้สอนจะแนะนำเสมอ” (N80)

2.2 ภาพตัวแทนที่สื่อถึงวิธีสอนของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านลบ คือ การใช้ภาษาที่บ่งบอกถึงวิธีการสอนที่ไม่ดีของผู้สอน เข้มงวดกับผู้เรียนจนเกินไป ไม่ค่อยเข้าสอน หรือเอาเวลาสอนไปทำงานอื่น ไม่สอนชอบสั่งงานให้ทำโดยไม่อธิบายงาน ตัดทอนกำลังใจผู้เรียนในการฝึกฝน สนใจแต่คนเก่งในชั้นเรียน ไม่โปร่งใสในการให้คะแนน ไม่ค่อยใช้ภาษาอังกฤษในการสอน สอนผิด สอนในรูปแบบเดียวกันทุกครั้งที่สอน และไม่ใช้เทคโนโลยีกับการจัดการสอน พบกลวิธีทางภาษา คือ **การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ (แสดงถึงวิธีสอนที่ไม่ดี) การใช้ประโยคแสดงเหตุผล การใช้วาทศิลป์ และการใช้มูลบท** ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ (แสดงถึงวิธีสอนที่ไม่ดี) เช่น ถ้อยคำในตัวบทที่สื่อถึงความไม่ชอบของผู้เขียน ซึ่งผู้เขียนได้ใช้ถ้อยคำในตัวบทที่บ่งบอกถึงวิธีสอนในแง่ลบ ซึ่งใช้คำที่แสดงถึงความคิดเห็นของผู้เขียนที่สะท้อนให้เห็นถึงภาพจำในสิ่งที่ประสบมาในห้องเรียนกับผู้สอนนั้น ๆ เช่น **“เคร่งเครียดจนเกินไป”**หมายถึง ผู้สอนเคร่งเครียดกับการสอนมากไปทำให้ผู้เรียนเบื่อได้ **“ไม่สนใจ**

เด็ก" คือ สนใจแต่เนื้อหาที่สอนไม่ได้สอนใจผู้เรียนเลย **"ไม่สอน" "ไม่ยอมสอน" "ไม่เคยสอน"** ซึ่งผู้เขียนสื่อว่าผู้สอนจะไม่สอนแต่จะสั่งงานให้ทำเท่านั้น โดยไม่มีการอธิบายใดๆเลย **"สอนก็ไม่เข้าใจ"** หมายถึง ผู้สอนไม่สามารถที่จะถ่ายทอดเนื้อหาที่สอนให้ผู้เรียนเข้าใจได้ ผู้เรียนมักจะประเมินว่าสอนไม่รู้เรื่องนั่นเอง **"ไม่สามารถนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้"** ดังตัวอย่าง

"ไม่ชอบสอนแบบ**เคร่งเครียดจนเกินไป** เพราะจะทำให้เบื่อการเรียนภาษาอังกฤษ" (N35)

"ที่ไม่ชอบคือสอนอย่างเดียวโดย**ไม่สนใจเด็ก** เด็กมีคำถามหรือตามไม่ทันก็ต่อว่า" (N62)

"ไม่ชอบครูผู้สอนที่เอาแต่โยนงานให้กับนักศึกษาและเร่งให้ทำและให้ส่ง เพราะเป็นการที่**ไม่สอน**แล้วมาเร่งเอางานจะให้ทำทันได้อย่างไร" (N05)

"ไม่ชอบครูที่สั่งแต่งาน **ไม่ยอมสอน** ไม่ยอมชี้แจงรายละเอียดให้เข้าใจ" (N45)

"...ไม่ชอบผู้สอนที่**ไม่เคยสอน**เน้นเลยค่ะว่าไม่เคยสอน สั่งแต่งานงานแต่ละงานก็ย่อยลงไปอีก หรือ**สอนก็ไม่เข้าใจ** กดคะแนนสูงมาก ไม่ชอบเลยค่ะแบบนี้" (N69)

"ไม่ชอบวิธีการสอนของผู้สอนที่**ไม่สามารถนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้**กับผู้เรียน การสอนที่ไม่มีสื่อ สอนน่าเบื่อ" (N12)

การใช้ประโยคแสดงเหตุผล เป็นการใช้ภาษาในรูปประโยคมาอธิบายสาเหตุที่เกิดขึ้น พบถ้อยคำ คือ คำว่า **"เพราะ..."** ที่ผู้เขียนแสดงความเห็นแย้งกับผู้สอนถึงความคิดของคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ ซึ่งเด็กรุ่นใหม่จะมีความคิดเป็นของตัวเองมากกว่าการคิดตามคนรุ่นเก่า หากความคิดของคนรุ่นเก่าไม่สัมพันธ์กับความคิดของคนรุ่นใหม่ก็จะมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกัน ดังตัวอย่าง

"ส่วนไม่ชอบครูแบบว่าไม่สอนเลยสั่งแต่งานงานที่สั่งต้องส่งภายในอาทิตย์นั้น ๆ โอ้อวดว่าตนเก่งตนมีความอาวุโสกว่าซึ่งเป็นความคิดที่ผิด ๆ **เพราะ**สมัยนี้เด็กรุ่นใหม่มีความคิดเป็นของตนแล้ว" (N73)

การใช้วาทศิลป์ เช่น การใช้ประโยคคำถามแต่ไม่ต้องการคำตอบจากผู้อ่านแต่อย่างใด ในบริบทนี้ ผู้เขียนเปรยคำถามในเชิงประชดผู้สอนมากกว่าที่เร่งให้ทำงานให้ส่งทันตามเวลาที่กำหนด พบถ้อยคำว่า **"ได้อย่างไร"** ดังตัวอย่าง

"ไม่ชอบครูผู้สอนที่เอาแต่โยนงานให้กับนักศึกษาและเร่งให้ทำและให้ส่ง เพราะเป็นการที่ไม่สอนแล้วมาเร่งเอางานจะให้ทำทัน**ได้อย่างไร**" (N05)

การใช้มูลบท การใช้รูปภาษาที่สื่อถึงการปฏิบัติการสอน เป็นที่ทราบทั่วไปว่า ช่วงเวลาทำการสอนผู้สอนไม่ควรพูดเรื่องไร้สาระมากเกินไป จนเบียดเบียนเวลาในการสอนเนื้อหาหลักที่สำคัญและทำให้ผู้เรียนเสียโอกาสได้ จากถ้อยคำที่พบ **"พูดเรื่องไร้สาระ"** ในตัวอย่างของ (N25) และรูปภาษา **"พูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง พูดผิดบ่อย"** ในตัวอย่างของ (N56) ได้สื่อถึงมูลบทการขาดการฝึกฝนทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สอน ส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในตัวผู้สอนว่าสอนถูก

หรือไม่ ซึ่งจะส่งผลต่อตัวผู้สอนโดยตรงคือ ผู้เรียนขาดความเชื่อมั่นในตัวผู้สอนภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่าง

“ไม่ชอบครูผู้สอนที่เข้าห้องเรียนมาแล้ว**พูดเรื่องไร้สาระ** พอเข้าเนื้อหา บางทีก็เหลือเวลาเรียนแค่ 10-15 นาที ทำให้ผู้เรียนเสียเวลา และเสียโอกาสที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แทนที่ผู้เรียนอาจจะได้เรียนรู้คำศัพท์ในห้องเรียนมาไม่มากก็น้อย แต่กลับไม่ได้อะไรเลยจากชั่วโมงนั้นๆ” (N25)

“ไม่ชอบอาจารย์**พูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง พูดผิดบ่อย**” (N56)

เสียงสะท้อนเหล่านี้ทำให้เห็นว่า วิธีการสอนของผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาควรจะมีการปรับกลวิธีการสอนให้น่าสนใจและให้ดีมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งกลวิธีทางภาษาได้สะท้อนมุมมองของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาที่มีต่อผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งในด้านบวกและด้านลบ ทำให้เกิดภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษขึ้นทั้งยังเห็นถึงบริบททางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ต่างๆ แวดวงการศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยอาจต้องมาทบทวนการจัดการศึกษาด้านภาษาอังกฤษให้ทันกับการเป็นพลเมืองโลก (Global Citizen)

อย่างไรก็ตาม การประกอบสร้างภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ทำให้พบการใช้กลวิธีทางภาษา 7 กลวิธี กลวิธีดังกล่าวนี้ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ต้องเกิดร่วมกันทำให้ภาพตัวแทนเกิดเป็นภาพจำในการมองครูผู้สอนภาษาอังกฤษของสังคมไทย โดยภาพตัวแทนดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับกลวิธีทางภาษา ตามตารางแสดงความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษกับกลวิธีทางภาษาที่พบ

	1. การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อ	2. การใช้ศัพท์เฉพาะ	3. การใช้มุขขบ	4. การใช้สหบท	5. การใช้วาทศิลป์	6. การใช้คำเปรียบ	7. การใช้ประโยคแสดง	รวม (กลวิธี)	(ร้อยละของกลวิธีทางภาษาที่พบ)
1. ภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านบวกและด้านลบ									
1.1 ภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านบวก	✓	✓	✓	-	-	-	-	3	42.9
1.2 ภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านลบ	✓	-	✓	✓	-	✓	-	4	57.1

2. ภาพตัวแทนที่สื่อถึงวิธีสอนของผู้สอนในด้านบวกและด้านลบ

2.1 ภาพตัวแทนที่สื่อถึงวิธีสอนของผู้สอนในด้านบวก	✓	-	✓	-	-	✓	-	3	42.9
2.2 ภาพตัวแทนที่สื่อถึงวิธีสอนของผู้สอนในด้านลบ	✓	-	✓	-	✓	-	✓	4	57.1
รวมความถี่ในการใช้กลวิธีทางภาษา	4	1	4	1	1	2	1		

จากตารางที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า ภาพตัวแทนของผู้สอนภาษาอังกฤษในบริบทของการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่มีต่อผู้สอนภาษาอังกฤษนั้น มีการใช้กลวิธีทางภาษา 7 กลวิธี คือ การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ ได้แก่ การใช้คำกริยา การใช้คำขยายวิเศษณ์ (คำคุณศัพท์ คำขยายกริยา) การใช้คำที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ หรือการใช้คำทับศัพท์ เป็นต้น การใช้ทัศนภาวะ การใช้มูลบท การใช้สหบท การใช้วาทศิลป์ การใช้คำเปรียบ และการใช้ประโยคแสดงเหตุผล เมื่อพิจารณาจากการรวมจำนวนกลวิธีที่พบและค่าร้อยละ พบว่า กลวิธีทางภาษาที่ใช้สร้างภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านลบ และภาพตัวแทนที่สื่อถึงวิธีสอนของผู้สอนในด้านลบ ใช้ 4 กลวิธี คิดเป็นร้อยละ 57.1 ของกลวิธีทางภาษาที่พบทั้งหมด ส่วนภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านบวก และภาพตัวแทนที่สื่อถึงวิธีสอนของผู้สอนในด้านบวก ใช้ 3 กลวิธี คิดเป็นร้อยละ 42.9 ตามลำดับ ทำให้เห็นภาพเด่นชัดขึ้นมาว่านักศึกษาได้ใช้กลวิธีทางภาษามาสะท้อนภาพตัวแทนของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านลบมากกว่าด้านบวก แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้สอนภาษาอังกฤษในบริบทนี้ปฏิบัติหน้าที่ไม่ดีแต่อย่างใด เพียงแต่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากจำนวนกลวิธีทางภาษาที่พบเท่านั้น

ขณะที่ผลรวมในแนวนอนที่ระบุความถี่ในการใช้กลวิธีทางภาษา พบว่า ภาพตัวแทนทุกประเภทได้เลือกใช้กลวิธีทางภาษา คือ การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ และการใช้มูลบท มีการใช้คำเปรียบใน 2 ประเภทของภาพตัวแทนคือ ภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านลบ และภาพตัวแทนที่สื่อถึงวิธีสอนของผู้สอนในด้านบวก นอกจากนี้ พบการใช้ทัศนภาวะในภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านบวกเท่านั้น การใช้สหบทพบในภาพตัวแทนที่สื่อถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอนภาษาอังกฤษในด้านลบเท่านั้น ส่วนการใช้วาทศิลป์ และการใช้ประโยคแสดงเหตุผลพบในภาพตัวแทนที่สื่อถึงวิธีสอนของผู้สอนในด้านลบเท่านั้น

ในการนำเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ กลวิธีทางภาษาที่พบ 7 กลวิธี คือ การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ การใช้ทัศนภาวะ การใช้มูลบท การใช้สหบท การใช้วาทศิลป์ การใช้คำเปรียบ และการใช้ประโยคแสดงเหตุผล ซึ่งกลวิธีทางภาษาที่พบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการประกอบสร้างภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษ และเมื่อนำมาตีความทางสังคม พบว่า ภาพตัวแทนของผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาที่ถูกสะท้อนความคิดมุมมองจากวาทกรรมของนักศึกษานั้น ต่างถูกมองทั้ง 2 ด้านคือ ด้านบวกและด้านลบ ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์คุณลักษณะด้านบวกนั้นถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อตัวผู้สอนภาษาอังกฤษ แต่ด้านลบ ทำให้ผู้สอนภาษาอังกฤษต้องมีการตื่นตัวกับมุมมองที่นักศึกษาสะท้อนออกมาว่า ควรปรับปรุง พัฒนาบุคลิกลักษณะของตัวผู้สอนอย่างไรและที่สำคัญวิธีสอนควรปรับปรุงในทิศทางใดเพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุด และผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

อภิปรายผล (Discussion)

ในการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่พบในงานวิจัยครั้งนี้ ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษกับกลวิธีทางภาษา 7 กลวิธี (*การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ การใช้ทัศนภาวะ การใช้มูลบท การใช้สหบท การใช้วาทศิลป์ การใช้คำเปรียบ และการใช้ประโยคแสดงเหตุผล*) ที่นำมาวิเคราะห์ถ้อยคำที่ปรากฏใน ตัวบทจากการตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิดของนักศึกษา แม้ว่าแหล่งข้อมูลที่ศึกษาจะต่างจากงานวิจัยอื่นๆที่ผ่านมา แต่มีกระบวนการวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis) เช่นเดียวกันจึงทำให้งานวิจัยในครั้งนี้สามารถสะท้อนความคิดเห็น มุมมองของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษได้ จึงพบว่างานวิจัยชิ้นนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา อาทิ งานวิจัย**ภาพตัวแทนของทัวร์จีน**ของศิระวัสฐ์ กาวิละนันท์ (2562) ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับภาพตัวแทนของทัวร์จีนในเว็บไซต์พันทิป ที่กล่าวถึงภาพตัวแทนของทัวร์จีนทั้งแง่บวกและแง่ลบเช่นกัน ได้พบถึง 9 กลวิธีทางภาษาในการสร้างภาพตัวแทนของทัวร์จีน คือ *การเลือกใช้ศัพท์ การเหมารวม การใช้มูลบท การปฏิเสธมูลบท การอ้างเหตุผล การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ การซ้ำกระสวนประโยค การใช้สหบท และการใช้อุปลักษณ์* งานวิจัย**ภาพตัวแทนบุคคลพ้นโทษ**ของนครินทร์ สำเภาพล และศิริพร ภักดีผาสุข (2563) ที่วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของกลวิธีทางภาษาที่พบกับภาพตัวแทนบุคคลพ้นโทษในวาทกรรมสนับสนุนบุคคลพ้นโทษจากหนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งภาพตัวแทนบุคคลพ้นโทษที่พบมีทั้งด้านบวกและด้านลบ พบ 9 กลวิธีทางภาษา คือ *การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ การใช้คำที่มักปรากฏรวมกัน การใช้ประโยคที่สัมพันธ์กันแบบขัดแย้ง การใช้ประโยคที่สัมพันธ์กันแบบเหตุ-ผล การใช้อุปลักษณ์ การใช้มูลบท การอ้างคำกล่าวบุคคลพ้นโทษ การอ้างคำกล่าวบุคคลที่น่าเชื่อถือ และการใช้สหบท* **ภาพตัวแทนของผู้เรียนอาชีวศึกษา**ของสิริภัทร เชื้อกุล และศิริพร ภักดีผาสุข (2563) ที่ศึกษาภาพตัวแทนของ

ผู้เรียนอาชีวศึกษาทั้งในแง่บวกและแง่ลบ ประกอบสร้างผ่านกลวิธีทางภาษาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย พบ 7 กลวิธีทางภาษา คือ *การเลือกใช้คำศัพท์ การใช้อุปลักษณ์ การใช้ทัศนภาวะ การใช้สหบท การใช้มูลบท การปฏิเสธมูลบท และการใช้ประโยคแสดงความขัดแย้ง*

นอกจากภาพตัวแทนที่วิเคราะห์ผ่านกลวิธีทางภาษา ยังมีงานวิจัยด้านวาทกรรม/อุดมการณ์ซึ่งใช้กลวิธีทางภาษามาวิเคราะห์วาทกรรมด้วยเช่นกัน ได้แก่ **วาทกรรมและอุดมการณ์เกี่ยวกับป่าในสังคมไทย**ของกมลรัตน์ เพ็ชรขาวเขียว และจันทิมา อังคพณิชกิจ (2563) ที่ศึกษากลวิธีทางภาษาที่ปรากฏจากวาทกรรมในพื้นที่แล้วนำมาแสดงให้เห็นภาพสะท้อนทางอุดมการณ์เกี่ยวกับป่าในสังคมไทย พบ 4 กลวิธีทางภาษา คือ *กลวิธีการอ้างถึง การใช้ภาคแสดง กลวิธีขยายความ และการใช้สหบท* **วาทกรรมนมแม่**ของเพ็ญนภา คล้ายสิงโต (2559) ได้ศึกษาวาทกรรมนมแม่ในสังคมออนไลน์ ภายใต้กรอบภาษากับอุดมการณ์ พบ 4 กลวิธีทางภาษา ได้แก่ การใช้คำเปรียบเทียบ การใช้คำปฏิเสธ การใช้วัจนกรรม และการใช้มูลบท เป็นต้น **อุดมการณ์ทางเพศจากหนังสือพจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1-2** ของขจิตา ศรีพุ่ม (2562) ได้ศึกษาอุดมการณ์ทางเพศที่สื่อผ่านกลวิธีทางภาษาในข้อความประโยคตัวอย่างจากหนังสือพจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1-2 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พบ 6 กลวิธีทางภาษา คือ *การใช้สำนวน การใช้คำเรียก การใช้คำนาม การใช้คำกริยา การใช้คำขยายกริยา และการใช้คำถามเชิงวาทศิลป์* โดยวิเคราะห์ตามวาทกรรมทางเพศ 3 ประเภท วาทกรรมเพศหญิง วาทกรรมเพศชายและวาทกรรมเพศทางเลือก ทำให้สื่อความถึงอุดมการณ์ทางเพศที่แฝงอยู่ในการใช้ภาษาอีกด้วย

สรุปผล (Conclusion)

ในงานวิจัยครั้งนี้สรุปผลการวิจัยได้พบกลวิธีทางภาษา 7 กลวิธี คือ การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความ การใช้ทัศนภาวะ การใช้มูลบท การใช้สหบท การใช้วาทศิลป์ การใช้คำเปรียบ และการใช้ประโยคแสดงเหตุผล ซึ่งกลวิธีทางภาษาที่พบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการประกอบสร้างภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กันกับคุณลักษณะที่ดีและไม่ดีของครู คือ การเลือกใช้คำที่แสดงถึงบุคลิกลักษณะของครูในด้านบวกและด้านลบ และวิธีการสอนของครูในด้านบวกและด้านลบ จะทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางสังคมที่สะท้อนความคิดและความเชื่อในตัวครูผู้สอนที่ถูกประกอบสร้างเป็นภาพตัวแทนของผู้สอนภาษาอังกฤษจากการใช้ภาษาของผู้เรียนได้ สามารถตีความสะท้อนความคิดมุมมองที่เกี่ยวกับครูหรือผู้สอนภาษาอังกฤษในบริบทสังคมไทย ที่สัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรม ธรรมเนียมปฏิบัติ จะสะท้อนให้เห็นสิ่งที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์มา และความเชื่อในวิธีการสอนของครูที่อาจสะท้อนให้เห็นสิ่งที่ยึดถือปฏิบัติในสังคมการศึกษาไทย อย่างไรก็ตาม ภาพตัวแทนผู้สอนภาษาอังกฤษในงานวิจัยครั้งนี้อยู่ในบริบทการวิเคราะห์คุณลักษณะของครูอาจารย์ผู้รับผิดชอบสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษเท่านั้น มิได้หมายรวมถึงผู้สอนภาษาอังกฤษทุกคนในระดับอุดมศึกษา หรือ

มหาวิทยาลัยทุกแห่งแต่อย่างใด หากเป็นเพียงการศึกษาการใช้กลวิธีทางภาษาของกลุ่มนี้ในบริบทนี้เท่านั้น ซึ่งผู้สอนภาษาอังกฤษยังคงต้องปรับตัวเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาที่จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสังคมความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizen) ต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

กมลรัตน์ เพ็ชรขาวเขียว, และจันทิมา อังคพณิชกิจ. (2563). วาทกรรมและอุดมการณ์เกี่ยวกับป่าในสังคมไทย. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, *20*(2), 104-141.

จันทร์เพ็ญ ทองดี, กมลทิพย์ ศรีหาเศษ, และสุวิมล ติรกานันท์. (2564). การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของครูที่ดีในทัศนะ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. *Journal of Yanasangvorn Research Institute Mahamakut Buddhist University*, *12*(1), 1-12.

ธันยพร พรมการ. (2560). คุณลักษณะครูในศตวรรษที่ 21 ในโรงเรียนที่มีนักเรียนข้ามวัฒนธรรม จังหวัดเชียงราย. *วารสารการวิจัยกาสะลองคำ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, *11*(2), 95-109.

นครินทร์ สำเภาพล, และศิริพร ภักดีผาสุข. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับภาพตัวแทนบุคคลพ้นโทษในวาทกรรมสนับสนุนบุคคลพ้นโทษในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. *วรรณวิทัศน์*, *20*(1), 37-86.

พิชญาวี ทองกลาง, และทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ. (2563). กลวิธีการใช้คำกริยากับการประกอบสร้างภาพแทนครูใน เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับครู. *NRRU Community Research Journal*, *15*(1), 209-222.

พี่เมษ์ คอลัมนิสต์ฝ่ายการศึกษา. (2558). *10 เรื่องที่อยากบอกครูว่า "หนูไม่โอเค" !!!*. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2565, จาก https://www.dek-d.com/education/36433/

เพ็ญนภา คล้ายสิงห์โต. (2559). ภาษากับอุดมการณ์: วาทกรรมนมแม่ในสังคมออนไลน์. *Journal of Language and Culture*, *35(special)*, 167-183.

ภาวรรณ ธนาเลิศสมบูรณ์. (2563). *ครุศาสตร์ ต้องรอด!: "จะเป็นครู ต้องไม่หยุดเรียนรู้"*. สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2565, จาก https://www.the101.world/education-must-survive-post/?favorite=228078

ยุพกา ฟูกุชิม่า, และริกะ อินะงะขิ. (2562). ความเชื่อ และความคาดหวังของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยต่อชั้นเรียน ภาษาญี่ปุ่น ครูภาษาญี่ปุ่น และบทบาทของผู้สอน. *jsn Journal*, *9*(2), 1-25.

ศิระวัสฐ์ กาวิละนันท์. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับภาพตัวแทนของทัวร์จีนในเว็บไซต์พันทิป: การศึกษาตามแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์. *วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, *41*(2), 23-44.

ศิริพร ภักดีผาสุข. (2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอัตลักษณ์และแนวทางการนำมาศึกษาภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สรวงมณฑ์ สิทธิสมาน. (2559). *ครูแบบไหนที่ลูกศิษย์อยากได้*. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2565, จาก https://mgronline.com/qol/detail/9590000004079

สิริภัทร เชื้อกุล, และศิริพร ภักดีผาสุข. (2563). ภาพตัวแทนของผู้เรียนอาชีวศึกษาในวาทกรรมข่าวและบทความการศึกษาของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. *Vacana*, *8*(2), 91-125.

สุธิดา เลขะวัฒนะ. (2564). คุณลักษณะที่เป็นจริงและความคาดหวังของครูที่ดีในความคิดเห็นของคนที่ประสบ ความสำเร็จในชีวิต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, *40*(5), 99-111.

อังควิภา เอี่ยมสะอาด, อ้อมธจิต แป้นศรี, และเทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (2559). การวิเคราะห์องค์ประกอบ คุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. *JOURNAL OF EDUCATION NARESUAN UNIVERSITY, 18*(1), 184-192.

Fairclough, N. (1995). *Media Discourse*. London: Edward Arnold

Hall, S. (1997). *Representation: Cultural representation and signifying practices.* London: Sage

Translation strategies of taboo words from English to Thai subtitle: case study of Kill Bill 1

Janista Suthitham*[1], Rossukon Ratanathada[2]

[1,2] Faculty of Humanities
[1,2] University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand

Abstract

The purposes of the study are to classify types of 51 English taboo words in the movie, Kill Bill volume 1 and to analyze the translation strategies the translator used. The study found that the taboo words can be divided into 4 groups based on Battistella theory (2005) in descending order: (1) Epithet (41.18%) (2) Obscenity (23.52%) (3) Profanity (19.61%) (4) Vulgarity (15.68%). When the taboo words of each group were analyzed based on Davoodi theory (2009), the study has shown that the translator used 5 translation strategies: (1) Taboo with euphemism (31.37%) (2) Censorship (27.45%) (3) Taboo for taboo (21.57%) (4) Substitution (17.65%) (5) Applying euphemism (1.96%)

Keywords: translation strategies, taboo words, Thai subtitle

กลวิธีการแปลคำต้องห้าม: กรณีศึกษาบทแปลจากภาพยนตร์เรื่องนางฟ้าซามูไร 1

จณิสตา สุทธิธรรม*[1], รสสุคนธ์ รัตนธาดา[2]

[1,2] คณะมนุษยศาสตร์
[1,2] มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแบ่งชนิดของคำต้องห้าม และวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำต้องห้ามที่ปรากฏในบทแปลภาพยนตร์เรื่องนางฟ้าซามูไร ภาค 1 จำนวน 51 คำ จากการศึกษาพบว่าคำต้องห้ามแบ่งได้เป็น 4 กลุ่มเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามทฤษฎีของ Battistella (2005) ดังนี้ (1) คำต้องห้ามสำหรับเรียกขาน ร้อยละ 41.18 (2) คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางกายหรือกิจกรรมทางเพศ ร้อยละ 23.53 (3) คำต้องห้ามที่ใช้คำเกี่ยวกับศาสนา ร้อยละ 19.61 (4) คำต้องห้ามเกี่ยวกับอวัยวะเพศ อวัยวะขับถ่ายหรือของเสียจากร่างกาย ร้อยละ 15.68 เมื่อนำคำต้องห้ามแต่ละกลุ่มมาวิเคราะห์หากลวิธีการแปลพบว่านักแปลใช้กลวิธีการแปลคำต้องห้าม 5 กลวิธีตามทฤษฎีของ Davoodi (2009) ตามลำดับดังนี้ (1) กลวิธีการแปลคำต้องห้ามแบบลดความรุนแรงลง ร้อยละ 31.37 (2) กลวิธีการละไม่แปลคำต้องห้าม ร้อยละ 27.45 (3) กลวิธีการแปลโดยเทียบคู่คำต้องห้าม ร้อยละ 21.57 (4) กลวิธีการแปลโดยการแทนด้วยคำอื่นที่ไม่ใช่คำต้องห้าม ร้อยละ 17.65 (5) กลวิธีการแปลโดยใช้คำไพเราะรื่นหู ร้อยละ 1.96

คำสำคัญ: 1. กลวิธีการแปล 2. คำต้องห้าม 3. บทแปลจากภาพยนตร์

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

คำต้องห้าม (Taboo Words) คือ คำหรือสำนวนที่ควรหลีกเลี่ยง เนื่องจากอาจจะส่งผลกระทบ เช่น ศาสนา วัฒนธรรม หรือบรรทัดฐาน อีกทั้งยังทำร้ายผู้อื่นได้อีกด้วย (Fakuade, G., and others, 2013 อ้างถึงใน นันทวัฒน์ เนตรเจริญ และ สุวัฒนา เลี่ยมประวัติ, 2558) คำต้องห้ามยังเป็นภาษาที่ต่ำที่สุดในระดับภาษา มักจะใช้กับคนที่สนิทด้วยกัน แต่มักจะไม่ใช่กับคนทั่วไป (จุไรรัตน์ ลักษณะสิริ, 2540 อ้างถึงใน กุลชาติ ศรีโพธิ์, 2548) สื่อต่างๆ นำเสนอภาพตัวละครจากสังคมที่แตกต่าง และความสัมพันธ์ที่หลากหลาย คำสบถ คำหยาบต่าง ๆ มักจะพบได้ในภาพยนตร์เป็นประจำ

เนื่องด้วยบทภาพยนตร์หรือบทละครที่มีคำต้องห้ามนั้นเกิดจากการมโนทัศน์ (Concepts) หรือการมองผ่านผู้ที่อาศัยในสังคมที่แตกต่างกัน (ปวิช เรียงศิริ, 2563) ทำให้ผู้ศึกษาต้องการทราบว่าผู้แปลจะมีวิธีจัดการกับคำต้องห้ามในภาษาต้นฉบับอย่างไรเมื่อต้องแปลคำต้องห้ามนั้นมาเป็นภาษาไทยในบริบทวัฒนธรรมไทยที่การบังคับใช้ระบบ rating ยังไม่เคร่งครัด และ มีระบบ censor

ผู้ศึกษาเลือกภาพยนตร์เรื่อง Kill Bill: Vol.1 (นางฟ้าซามูไร ภาค 1) ที่มีคำต้องห้ามปรากฏอยู่ จึงเริ่มเก็บข้อมูลคำต้องห้ามเบื้องต้นจากภาพยนตร์เรื่องดังกล่าว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อจำแนกกลุ่มของคำต้องห้ามภาษาอังกฤษในภาพยนต์เรื่อง Kill Bill: Vol.1 หรือ นางฟ้าซามูไร ภาค 1
2. เพื่อศึกษากลวิธีการแปลคำต้องห้ามจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

วิธีดำเนินการศึกษา

1. เก็บข้อมูลคู่แปลคำต้องห้ามจากบทพูดภาพยนตร์เรื่อง Kill Bill: Vol 1 ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย
2. จำแนกคำต้องห้ามในภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มต่าง ๆ ตามเกณฑ์การจำแนกคำต้องห้ามของ Battistella (2005) ที่จำแนกคำต้องห้ามไว้ 4 ประเภท ดังนี้ (1) คำต้องห้ามสำหรับเรียกขานหรือการเรียกฉายา (Epithet) (2) คำต้องห้ามที่ใช้คำเกี่ยวกับศาสนา (Profanity) (3) คำต้องห้ามเกี่ยวกับอวัยวะเพศ อวัยวะขับถ่ายและของเสียจากร่างกาย (Vulgarity) (4) คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศและกิจกรรมทางกาย (Obscenity)
3. นำคู่เทียบคำต้องห้ามในภาษาไทยเข้าเทียบคำต้องห้ามในภาษาอังกฤษที่จัดเป็นกลุ่มไว้แล้วข้างต้น

4. ศึกษากลวิธีการแปลคำต้องห้ามเป็นภาษาไทยตามที่จัดเป็นกลุ่มไว้ โดยใช้ทฤษฎีการแปลคำต้องห้ามของ Davoodi (2009) ที่อ้างอิงใน โชติกา เศรษฐธัญการ, 2021, ” ได้กล่าวไว้ว่า กลวิธีการแปลคำต้องห้ามจากภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทยเพื่อผลิตบทบรรยายภาพยนตร์ แบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้ 1) กลวิธีการเทียบคู่คำต้องห้าม (taboo for taboo) คือ การใช้คำต้องห้ามในภาษาฉบับแปลแทนคำต้องห้ามในภาษาอังกฤษ โดยที่คำต้องห้ามนั้นมีความหมายตรงหรือใกล้เคียงกัน เช่น bastard – ไอ้สารเลว 2) กลวิธีการใช้คำต้องห้ามแบบลดความรุนแรง (taboo with euphemism) คือการแปลคำต้องห้ามด้วยภาษาไทยที่ลดความหยายคายลง เช่น Goddamn – ให้ตายสิ 3) กลวิธีการลบคำต้องห้าม (censorship) คือการละไม่แปลคำต้องห้ามในภาษาอังกฤษ 4) กลวิธีการแปลคำต้องห้ามเป็นคำรื่นหู (applying euphemism) คือ การแปลคำต้องห้ามในภาษาอังกฤษด้วยคำสุภาพหรือคำไพเราะในภาษาไทย แต่ยังคงความหมายเดิมที่ต้นฉบับต้องการสื่อไว้ เช่น the balls-พวงสวรรค์ 5) กลวิธีการแทนที่คำต้องห้ามด้วยคำอื่น (substitution) คือการแปลคำต้องห้ามเป็นภาษาไทยที่มีความหมายต่างจากคำต้องห้ามในภาษาอังกฤษโดยสิ้นเชิงและภาษาไทยที่แปลนั้นไม่ได้เป็นคำต้องห้าม เช่น bastard –ตัวกินไก่
5. นำเสนอผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ผลการศึกษา

คำต้องห้ามที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง Kill Bill: Vol 1 มีจำนวน 51 คำ ผู้ศึกษานำมาแยกประเภทตามกฎเกณฑ์การแยกประเภทคำต้องห้ามของ Battistella (2005) ได้ 4 กลุ่มเรียงลำดับจำนวนคำต้องห้ามที่พบในภาษาอังกฤษจากมากไปหาน้อย นำเสนอแบบตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 1

ประเภทคำต้องห้ามในภาษาอังกฤษ	**จำนวน (คำ)**	**ร้อยละ**
1.คำต้องห้ามสำหรับเรียกขานหรือการเรียกฉายา (Epithet)	21	41.18
2.คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางกายหรือกิจกรรมทางเพศ (Obscenity)	12	23.53
3. คำต้องห้ามที่ใช้คำเกี่ยวกับศาสนา (Profanity)	10	19.61
4. คำต้องห้ามเกี่ยวกับอวัยวะเพศ อวัยวะขับถ่าย และของเสียจากร่างกาย(Vulgarity)	8	15.68

เมื่อนำคู่เทียบคำต้องห้ามที่ผู้แปลแปลเป็นภาษาไทยเข้าเทียบคำต้องห้ามในภาษาอังกฤษที่จัดเป็นกลุ่มไว้ข้างต้นแล้ว ผู้ศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำต้องห้ามตามทฤษฎีของ Davoodi (2009) ได้ดังนี้

1. คำต้องห้ามสำหรับเรียกขานหรือการเรียกฉายา (Epithet)

คำต้องห้ามกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่พบมากที่สุดในภาพยนตร์เรื่อง Kill Bill Vol 1 คือจำนวน 21 คำ ผู้ศึกษาพบว่าผู้แปลใช้กลวิธีทั้ง 5 กลวิธีเพื่อแปลคำต้องห้ามในกลุ่มนี้ ดังนี้

ตารางที่ 2

กลวิธีการแปล	**จำนวน (คำ)**	**ร้อยละ**
กลวิธีการเทียบคู่คำต้องห้าม (taboo for taboo)	9	42.86
กลวิธีการใช้คำต้องห้ามแบบลดความรุนแรง (taboo with euphemism)	8	38.1
กลวิธีการลบคำต้องห้าม (censorship)	1	4.76
กลวิธีการแปลคำต้องห้ามเป็นคำรื่นหู (applying euphemism)	1	4.76
กลวิธีการแทนที่คำต้องห้ามด้วยคำอื่น (substitution)	2	9.52

ข้อมูลจากคำต้องห้ามในกลุ่มที่เป็นคำเรียกขานหรือคำฉายานั้น พบว่าผู้แปลเลือกใช้กลวิธีการเทียบคู่คำต้องห้ามมาใช้มากที่สุด ดังตัวอย่าง 1 และตัวอย่าง 2

ตัวอย่าง 1

ต้นฉบับ:Come on, **bitch**.

ฉบับแปล: เข้ามา **อีเวร**

ตัวอย่าง 2

ต้นฉบับ:You **fucker**!

ฉบับแปล: **ไอ้หอกหัก**

ขณะเดียวกันหากผู้แปลหาคำต้องห้ามในภาษาฉบับแปลมาเทียบเคียงไม่ได้ ก็ยังพยายามใช้กลวิธีการใช้คำต้องห้ามแบบลดความรุนแรง ดังตัวอย่าง 3 และตัวอย่าง 4

ตัวอย่าง 3

ต้นฉบับ: **Lazy bastard!**

ฉบับแปล: **ไอ้บ้า**

ตัวอย่าง 4

ต้นฉบับ: **Fuck you, bitch.**

ฉบับแปล: **มะเหงกน่ะ**

และผู้แปลได้ใช้กลวิธีการลบคำต้องห้าม (ตัวอย่าง 5) กลวิธีการแปลคำต้องห้ามเป็นคำรื่นหู (ตัวอย่าง 6) ซึ่งทั้ง 2 กลวิธีปรากฏเพียงหนึ่งคำเท่านั้น และกลวิธีการแทนที่คำต้องห้ามด้วยคำอื่น (ตัวอย่าง 7)

ตัวอย่าง 5

ต้นฉบับ: Now, if any of you, **sons of bitches** got anything else to say, now is the fucking time!

ฉบับแปล: ทีนี้ถ้าใครยังมีปัญหาอะไร ก็พูดออกมาได้เลย!

ตัวอย่าง 6

ต้นฉบับ: **Pussy Wagon**

ฉบับแปล: **รถร้อนสวาท**

ตัวอย่าง 7

ต้นฉบับ: Look, **bitch**, I need to know if you're gonna start more shit around my baby girl.

ฉบับแปล: ฉันอยากจะรู้ว่า**แก**จะมาก่อเรื่องร้าย ๆ ต่อหน้าลูกสาวฉันหรือเปล่า

2. คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศหรือกิจกรรมทางกาย (Obscenity)

คำต้องห้ามกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่พบมากรองลงมาคือจำนวน 12 คำ ผู้ศึกษาพบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลเพียง 3 กลวิธีในการแปลคำต้องห้ามกลุ่มนี้

ตารางที่ 3

กลวิธีการแปล	**จำนวน (คำ)**	**ร้อยละ**
กลวิธีการเทียบคู่คำต้องห้าม (taboo for taboo)	0	-
กลวิธีการใช้คำต้องห้ามแบบลดความรุนแรง (taboo with euphemism)	4	33.33

กลวิธีการลบคำต้องห้าม (censorship)	4	33.33
กลวิธีการแปลคำต้องห้ามเป็นคำรื่นหู (applying euphemism)	0	-
กลวิธีการแทนที่คำต้องห้ามด้วยคำอื่น (substitution)	4	33.33

ข้อมูลจากคำต้องห้ามในกลุ่มกิจกรรมทางเพศนั้น พบว่าผู้แปลเลือกใช้กลวิธีการใช้คำต้องห้ามแบบลดความรุนแรง (ตัวอย่าง 8) กลวิธีลบคำต้องห้าม (ตัวอย่าง 9) และกลวิธีการแทนที่คำต้องห้ามด้วยคำอื่นที่ไม่หยายคาย (ตัวอย่าง 10) และไม่เลือกใช้กลวิธีการเทียบคู่ต้องห้ามและกลวิธีการแปลคำต้องห้ามเป็นคำรื่นหูเลย ตัวอย่างนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตัวอย่าง 8

ต้นฉบับ:For fuck's sake!

ฉบับแปล: ไอ้บ้าเอ้ย

ตัวอย่าง 9

ต้นฉบับ: The price you pay for bringing up either my Chinese or American heritage as a negative is, I collect your **fucking head**.

ฉบับแปล: การที่ใครบังอาจยกหัวข้อที่ว่าฉันเป็นจีนหรืออเมริกันในแง่ลบ ฉันจะ ฟัน**หัวคน ๆ นั้น**

ตัวอย่าง 10

ต้นฉบับ: So you can just **kiss my motherfucking ass**, Black Mamba.

ฉบับแปล: เชิญแก**งมงาย**ไปกับฉายาอสรพิษดำนั่นไปเถอะ

ผู้ศึกษาสันนิษฐานว่าคำต้องห้ามที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศนั้น คำกลุ่มนี้ในสังคมของภาษาฉบับแปลยังถือเป็นคำต้องห้ามที่สังคมยังไม่ยอมรับให้เผยแพร่ผ่านสื่อ ดังนั้น การแปลคำต้องห้ามกลุ่มนี้ ผู้แปลจึงแปลโดยใช้กลวิธีทั้ง 3 กลวิธีข้างต้น

3. คำต้องห้ามที่ใช้คำเกี่ยวกับศาสนา (Profanity)

คำต้องห้ามกลุ่มนี้พบจำนวน 10 คำ ผู้ศึกษาพบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลเพียง 4 กลวิธีในการแปลคำต้องห้ามกลุ่มนี้

ตารางที่ 4

กลวิธีการแปล	**จำนวน (คำ)**	**ร้อยละ**
กลวิธีการเทียบคู่คำต้องห้าม (taboo for taboo)	1	10
กลวิธีการใช้คำต้องห้ามแบบลดความรุนแรง (taboo with euphemism)	4	40
กลวิธีการลบคำต้องห้าม (censorship)	3	30
กลวิธีการแปลคำต้องห้ามเป็นคำรื่นหู (applying euphemism)	0	-
กลวิธีการแทนที่คำต้องห้ามด้วยคำอื่น (substitution)	2	20

โดยพบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการใช้คำต้องห้ามแบบลดความรุนแรงมากที่สุด (ตัวอย่าง 11) และผู้แปลใช้กลวิธีการลบคำต้องห้าม (ตัวอย่าง 12) กลวิธีการแทนที่คำต้องห้ามด้วยคำอื่น (ตัวอย่าง 13) และกลวิธีการเทียบคู่คำต้องห้าม (ตัวอย่าง 14) รองลงไปตามลำดับ

ตัวอย่าง 11

ต้นฉบับ:It's like a **goddamn** Nicaraguan death squad.

ฉบับแปล: เหมือนหน่วยพิฆาตนิคารากัว**ห่า**นั่นเป๊ียบ

ตัวอย่าง 12

ต้นฉบับ: It's a **goddamn** massacre, Pop.

ฉบับแปล: รายการสังหารหมู่ชัด ๆ เลยป่า

ตัวอย่าง 13

ต้นฉบับ: Y'all beat **the hell** out of that woman.

ฉบับแปล: ทุกคน**รุมยำ**ผู้หญิงคนนั้น**ซะยับ**

ตัวอย่าง 14

ต้นฉบับ: Burn in **Hell**, you stupid, stupid blonde!

ฉบับแปล: ขอให้แกตก**นรก** นังผมบลอนด์งี่เง่า

ผู้ศึกษาสังเกตว่าคำต้องห้ามกลุ่มที่ใช้คำที่เกี่ยวข้องกับศาสนานั้น เป็นคำต้องห้ามอีกกลุ่มหนึ่งที่ผู้แปลเลือกใช้กลวิธีแบบกลาง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกลวิธีการใช้คำต้องห้ามแบบลดความรุนแรง กลวิธีการลบคำต้องห้ามหรือกลวิธีการแทนที่คำต้องห้ามด้วยคำอื่นมาใช้แปล อาจเนื่องจากบริบททางสังคมของภาษาแปลที่มองคำหรือเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเป็นประเด็นอ่อนไหว ไม่สมควรนำมาเป็นคำ

ด่าหรือคำต้องห้าม แต่จากข้อมูลพบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการเทียบคู่คำต้องห้ามอยู่ 1 แห่ง และคำต้องห้ามที่ใช้ในต้นฉบับคือคำว่า Hell (ตัวอย่าง 14) ซึ่งผู้แปลใช้กลวิธีนี้ได้เพราะในบริบทสังคมไทย คำว่า “นรก” นอกจากจะหมายถึงสถานที่ที่คนทำชั่วต้องไปชดใช้กรรมเมื่อตายแล้วนั้น คำดังกล่าวก็เป็นคำด่าหรือคำต้องห้ามในภาษาไทย ที่คนไทยยอมรับให้ปรากฏในสื่อได้ด้วยเช่นกัน

4. คำต้องห้ามเกี่ยวกับอวัยวะเพศ อวัยวะขับถ่ายและของเสียจากร่างกาย(Vulgarity)

คำต้องห้ามกลุ่มนี้พบจำนวน 8 คำ ผู้ศึกษาพบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลเพียง 3 กลวิธีในการแปลคำต้องห้ามกลุ่มนี้

ตารางที่ 5

กลวิธีการแปล	**จำนวน (คำ)**	**ร้อยละ**
กลวิธีการเทียบคู่คำต้องห้าม (taboo for taboo)	1	12.5
กลวิธีการใช้คำต้องห้ามแบบลดความรุนแรง (taboo with euphemism)	0	-
กลวิธีการลบคำต้องห้าม (censorship)	6	75
กลวิธีการแปลคำต้องห้ามเป็นคำรื่นหู (applying euphemism)	0	-
กลวิธีการแทนที่คำต้องห้ามด้วยคำอื่น (substitution)	1	12.5

โดยพบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการใช้คำต้องห้ามแบบลบคำต้องห้ามมากที่สุด (ตัวอย่าง 15) ตามด้วยกลวิธีการเทียบคู่คำต้องห้าม (ตัวอย่าง 16) และกลวิธีการแทนที่คำต้องห้ามด้วยคำอื่น (ตัวอย่าง 17) ตามลำดับ

ตัวอย่าง 15

ต้นฉบับ:I know he didn't qualify that shit.

ฉบับแปล: ฉันรู้ว่าก็พูดไปแบบนั้นเอง

ตัวอย่าง 16

ต้นฉบับ:Bullshit!

ฉบับแปล: ตอแหล

ตัวอย่าง 17

ต้นฉบับ:You don't owe her shit!

ฉบับแปล: คุณไม่ได้ค้างอะไรมัน!

ผู้ศึกษาสังเกตว่าคำต้องห้ามเกี่ยวกับอวัยวะเพศ อวัยวะขับถ่ายและของเสียจากร่างกายนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการลบคำต้องห้ามนั้นออกไป ผู้ศึกษาคิดว่าที่ผู้แปลเลือกใช้กลวิธีการลบคำต้องห้ามมากที่สุด เนื่องด้วยบริบทสังคมไทย มักจะหลีกเลี่ยงการใช้คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับอวัยวะเพศ อวัยวะขับถ่ายและของเสียจากร่างกาย จึงทำให้ผู้แปลเลือกที่จะไม่แปล แต่พบกลวิธีการเทียบคู่คำต้องห้าม 1 แห่ง นั่นคือคำว่า Bullshit (ตัวอย่าง 16) ผู้แปลเลือกแปลว่า "ตอแหล" เพื่อให้ผู้ชมได้เข้าถึงอรรถรสของตัวภาพยนตร์ตามที่ต้นฉบับต้องการสื่อ อีกทั้งคำว่า “ตอแหล” เป็นคำด่าที่ในละครหรือภาพยนตร์ไทยเองก็ใช้ โดยไม่ถูกเซ็นเซอร์จึงถือเป็นคำต้องห้ามที่ ใช้ในสื่อไทยได้

สรุปผลการศึกษา

จากข้อมูลคำต้องห้ามทั้ง 51 คำที่ปรากฏในภาพยนต์เรื่อง Kill Bill: Vol.1 หรือ นางฟ้าซามูไร ภาค 1 ผู้ศึกษาพบว่าสามารถจัดกลุ่มคำต้องห้ามภาษาอังกฤษได้ครบทั้ง 4 กลุ่มตามการจัดกลุ่มคำต้องห้ามของ Battistella (2005) โดยพบคำต้องห้ามสำหรับเรียกขานหรือการเรียกฉายา (Epithet) มากที่สุด จำนวน 21 คำ (ร้อยละ 41.18) และพบคำต้องห้ามกลุ่มอื่นๆ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คำต้องห้ามที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศและกิจกรรมทางกาย (Obscenity) จำนวน 12 คำ (ร้อยละ 23.53) คำต้องห้ามที่ใช้คำเกี่ยวกับศาสนา (Profanity) จำนวน 10 คำ (ร้อยละ 19.61) และคำต้องห้ามเกี่ยวกับอวัยวะเพศ อวัยวะขับถ่ายและของเสียจากร่างกาย (Vulgarity) จำนวน 8 คำ (ร้อยละ 15.68)

เมื่อศึกษากลวิธีการแปลของผู้แปลพบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลคำต้องห้ามทั้ง 5 กลวิธีของ Davoodi (2009) โดยเรียงลำดับกลวิธีที่ใช้จากมากไปหาน้อยดังนี้ (1) กลวิธีการใช้คำต้องห้ามแบบลดความรุนแรง (taboo with euphemism) ร้อยละ 31.37 (2) กลวิธีการลบคำต้องห้าม (censorship) ร้อยละ 27.45 (3) กลวิธีการเทียบคู่คำต้องห้าม (taboo for taboo) ร้อยละ 21.57 (4) กลวิธีการแทนที่คำต้องห้ามด้วยคำอื่น (substitution) ร้อยละ 17.65 และ (5) กลวิธีการแปลคำต้องห้ามเป็นคำรื่นหู (applying euphemism) ร้อยละ 1.96

อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์กลวิธีทั้ง 5 ที่ผู้แปลใช้ ผู้ศึกษาพบว่าผู้แปลมีแนวโน้มที่จะแปลโดยรักษาน้ำเสียง (Tone) ของคำต้องห้ามไว้ ถึงร้อยละ 54.9 ผ่านกลวิธีการใช้คำต้องห้ามแบบลดความรุนแรง กลวิธีการเทียบคู่คำต้องห้ามและกลวิธีการแปลคำต้องห้ามเป็นคำรื่นหู ส่วนน้ำเสียง (Tone) คำต้องห้ามที่ไม่ปรากฏในงานแปล เนื่องจากผู้แปลเลือกใช้กลวิธีการลบคำต้องห้ามกับกลวิธี

การแทนที่คำต้องห้ามด้วยคำอื่นนั้นความถี่อยู่ที่ร้อยละ 45.1 ในส่วนนี้ผู้ศึกษาเสนอไว้ให้เป็นแนวทางการศึกษาในเชิงลึกต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. เพิ่มจำนวนภาพยนตร์และระยะเวลาการเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลจำนวนมากกว่านี้
2. เลือกเก็บข้อมูลเฉพาะคำต้องห้ามที่ผู้แปลเลือกใช้กลวิธีการลบคำต้องห้ามและกลวิธีการแทนคำต้องห้ามด้วยคำอื่น เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้ผู้แปลไม่สามารถรักษาน้ำเสียง (Tone) ต้องห้ามของต้นฉบับไว้ได้
3. สัมภาษณ์นักแปลเรื่องที่นำข้อมูลมาศึกษา เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการแปลจากนักแปลคนนั้น ๆ

เอกสารอ้างอิง

กุลชาติ ศรีโพธิ์. (2548). *การสื่อสารผ่านการแปลคำสบถและหยาบคายในภาพยนตร์ต่างประเทศ.* วิทยานิพนธ์ ปริญญานิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาคการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โชติกา เศรษฐธัญการ. (2564). กลวิธีการแปลคำต้องห้ามจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเพื่อผลิตบทบรรยายภาพยนตร์. *วารสารศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหิดล.* สืบค้นจาก ThaiJOhttps://so02.tci-thaijo.org › lajournal › article › download

นันทวัฒน์ เนตรเจริญ. (2557). *การแปลถ้อยคาต้องห้ามในวรรณกรรมเรื่อง The Catcher in the Rye: กรณีศึกษา สำนวนแปลของ คำระวี-ใบเตย.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

ปวิช เรียงศิริ. (2563). กลวิธีการแปลตำทางวัฒนธรรมประเภทคำต้องห้ามในบทบรรยายของตัวละครจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษในซีรีส์วาย: กรณีศึกษาเรื่อง “บังเอิญรัก”. *บทความการประชุมวิชาการระดับชาติ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล”. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ* สืบค้นจาก http://huso.vru.ac.th/mis/upload/teacher/files/master-193-1584668368.pdf

สัญฉวี สายบัว. (2542). *หลักการแปล.* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Battistella, E. (2005). *Bad Language: Are Some Words Better than Others?.* New York: Oxford University Press.

Davoodi, Z. (2009). On the translation of the taboos. *Translation Studies*, 21, 130-137. Retrieved February 19, 2020, from https://www.translationdirectory.com/articles/article2052.php

Kill Bill. Directed by Quentin Tarantino. Performances by Uma Thurman, Lucy Liu, David Carradine, Daryl Hannah, Vivica A. Fox. A Band Apart Films, 2003.

Strategies of Translating Satire in the TV Series Downton Abbey

Nanthiphon Thachai[1], Pasakara Chueasuai[2], Orapat Pookkawes[3]

[1,2,3] Faculty of humanities
[1,2,3] University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand

Abstract

Satire is a type of communication that ridicules or insults humans' faults and foolishness. Satire shows specific characteristics of each society and culture. In terms of translation that requires complete transfer of meaning from the source text to the target text, translating satirical messages poses a great challenge to translators. In the British TV series *Downton Abbey*, produced in 2010 about a noble family before and after World War I, one of the main characters, Lady Violet Crawley, often uses satire in her conversations to convey her conservative views. It is thus interesting to analyse both the types of satire and strategies of cross-cultural translation. Objectives of this study are to analyse: 1) types of satire; and 2) strategies used for translating satirical messages produced by Lady Violet Crawley. There are three types of satire: Horatian, Juvenalian, and Menippean. The analysis found Horatian satire is mostly used, followed by Menippean and Juvenalian, respectively. Strategies used for translating satire following Broeder (2007) are mostly direct translation, followed by equivalent translation and omission, respectively. Substitution and explication are not used.

Keywords: Downton Abbey, satire, translation, translation strategies, Violet Crowley

กลวิธีการแปลข้อความเสียดสีในละครชุดทางโทรทัศน์เรื่องดาวน์ตันแอบบีย์

นันทิพร ทาใจ*[1], ภาสกร เชื้อสวย[2], อรภัทร พุกกะเวส[3]

[1,2,3] คณะมนุษยศาสตร์

[1,2,3] มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บทคัดย่อ

การเสียดสี (satire) เป็นลักษณะของการสื่อสารที่ยกเอาข้อบกพร่องและความเขลาของมนุษย์ขึ้นมาเพื่อใช้เยาะเย้ยหรือดูหมิ่น และแสดงลักษณะเฉพาะทางสังคมและวัฒนธรรม ในด้านการแปลซึ่งต้องถ่ายทอดความหมายต้นฉบับมายังฉบับแปลให้ครบถ้วน การแปลข้อความเสียดสีจึงเป็นสิ่งที่ท้าทายผู้แปลเป็นอย่างยิ่ง ในซีรีส์ดาวน์ตันแอบบีย์ ซึ่งเป็นละครโทรทัศน์ของอังกฤษที่ผลิตขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 2010 มีเนื้อหาเกี่ยวกับชนชั้นสูงในช่วงเวลาก่อนและหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง และมีบทสนทนาที่ตัวละครหลัก เช่น เลดี้ไวโอเล็ต ครอว์ลีย์ มักใช้ข้อความเสียดสีในบทสนทนาเพื่อสื่อสารความคิดเห็นแนวอนุรักษ์นิยมของตน จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่จะศึกษาทั้งในประเด็นเรื่องประเภทของข้อความเสียดสีและกลวิธีการแปลข้ามวัฒนธรรม งานวิจัยนี้จึงมีจุดประสงค์เพื่อ 1. จำแนกประเภทของข้อความเสียดสี และ 2. วิเคราะห์กลวิธีการแปลข้อความเสียดสี จากคำพูดของเลดี้ไวโอเล็ต ครอว์ลีย์ ตัวละครในซีรีส์ดาวน์ตันแอบบีย์ ประเภทของข้อความเสียดสีแบ่งออกเป็นสามประเภท ได้แก่ โฮราเทียน จูเวเนเลียน และ เมนิบเปียน จากการวิเคราะห์พบว่าเป็นข้อความเสียดสีประเภทโฮราเทียนมากที่สุด รองลงมาคือเมนิบเปียน และจูเวเนลียน ตามลำดับ กลวิธีการแปลข้อความเสียดสีตามแนวคิดเรื่องกลวิธีการแปลของ Broeder (2007) พบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลตรงมากที่สุด รองลงมาได้แก่การแปลเทียบเคียงและการละไม่แปล ตามลำดับ และไม่พบกลวิธีการแปลแทนที่และการอธิบายความ

คำสำคัญ: ดาวน์ตันแอบบีย์, การเสียดสี, การแปล, กลวิธีการแปล, ไวโอเล็ต ครอว์ลีย์

1. บทนำ

การเสียดสี (satire)[4] มีความหมายตามพจนานุกรมอ็อกซ์ฟอร์ดว่า เป็นวิธีหนึ่งในการวิพากษ์วิจารณ์บุคคล แนวความคิด หรือสถาบันหนึ่ง ๆ โดยการใช้อารมณ์ขันเพื่อแสดงให้เห็นความผิดพลาดหรือจุดอ่อนของบุคคล แนวความคิด หรือสถาบันนั้น[5] ส่วนในพจนานุกรมของลองแมนกล่าวถึงการเสียดสีว่าเป็นการวิพากย์วิจารณ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น กลุ่มคนหรือระบบ โดยตั้งใจทำให้กลุ่มคนหรือระบบนั้นดูตลกขบขัน เพื่อให้คนได้เห็นความผิดพลาดของกลุ่มคนหรือระบบนั้น ๆ[6] จากคำจำกัดความของการเสียดสีข้างต้น เห็นได้ว่าจุดเด่นของการเสียดสีคือการใช้

อารมณ์ขันเป็นเครื่องมือในการเยาะเย้ย ถากถาง หรือโจมตีความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องของบุคคล ความคิด หรือสถาบันทางสังคม ทั้งนี้เป้าหมายของการเสียดสีไม่ได้อยู่ที่การสร้างความขบขัน แต่เป็นการใช้ความขบขันเป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความสนใจแก่ผู้รับสาร (Broeder, 2007, p. 36) การเสียดสีอาจปรากฏอยู่ในภาษาภาพพจน์ (figurative speech) ประเภทต่าง ๆ เช่น อุปลักษณ์ อุปมา อติพจน์ ที่มีการเปรียบเทียบสิ่งสองสิ่งที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งที่ร่วมกัน การเสียดสีจึงเป็นลักษณะของการสื่อสารทางอ้อมที่ผู้พูดส่งสารอย่างหนึ่งเพื่อสื่อความหมายอีกอย่างหนึ่ง หรือมีความหมายที่ต่างจากความหมายที่ปรากฏตามรูปภาษา (อุมาภรณ์, 2016, น. 158)

การเสียดสีเป็นกลวิธีการสื่อสารที่พบได้ทั่วไปในสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาเขียน ภาษาพูดและภาษาภาพ เช่น วรรณกรรม นิตยสาร ภาพยนตร์ ละคร โปสเตอร์ การ์ตูน โดยบรรดาสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ ละครชุดทางโทรทัศน์เป็นสื่อบันเทิงอีกประเภทหนึ่งที่มีการใช้การเสียดสีในการสื่อสาร ในปัจจุบันนอกเหนือไปจากละครชุดทางโทรทัศน์ของไทย ละครชุดทางโทรทัศน์ของต่างประเทศยังได้รับความนิยมจากผู้ชมชาวไทยอีกด้วย โดยรับชมผ่านทางช่องทางออนไลน์ เช่น เน็ตฟลิกซ์ เอชบีโอโกดิสนีย์แชนแนล ตัวอย่างของละครชุดทางโทรทัศน์ของต่างประเทศที่ผู้วิจัยพบว่ามักมีการใช้การเสียดสีในบทสนทนาคือเรื่องดาวน์ตันแอบบีย์ (Downton Abbey) ซึ่งเป็นละครชุดทางโทรทัศน์ของประเทศอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตของครอบครัวชนชั้นสูงครอบครัวหนึ่งในช่วงก่อนและหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง

ละครชุดทางโทรทัศน์เรื่องดาวน์ตันแอบบีย์ (Downton Abbey) เป็นละครที่มีตัวละครใช้ข้อความเสียดสีเป็นเครื่องมือในการสื่อสารบ่อย ดังที่กล่าวแล้วว่าการเสียดสีใช้อารมณ์ขันเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และเป็นที่ทราบกันดีว่าอารมณ์ขันถือเป็นเรื่องเฉพาะทางวัฒนธรรม สิ่งที่ทำให้คนในวัฒนธรรมหนึ่งตลกขบขันอาจไม่ได้ทำให้คนในอีกวัฒนธรรมหนึ่งรู้สึกอย่างเดียวกันก็ได้ เนื่องจากการขาดภูมิหลังความรู้ความเข้าใจในบริบทวัฒนธรรมนั้น ๆ ตัวอย่างเช่นในบทสนทนาบนโต๊ะอาหารเมื่อทอมผู้เป็นหลานเขยกล่าวว่า เลดี้อีดิธผู้เป็นหลานสาวได้รับข้อเสนอให้เขียนคอลัมน์

[4] https://coined-word.orst.go.th
[5] https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/satire?q=satire
[6] https://www.ldoceonline.com/dictionary/satire

ประจำลงในหนังสือพิมพ์ เลดี้ไวโอเล็ตผู้เป็นย่าได้กล่าวว่า “When may she expect an offer to appear on the London stage?” บทบรรยายใต้ภาพของเน็ตฟลิกซ์แปลว่า “แล้วคิดว่าจะได้รับข้อเสนอให้ไปปรากฏตัวบนลอนดอนสเตจเมื่อไหร่” ‘the London stage’ หมายถึงเวทีในโรงละครในกรุงลอนดอน ข้อความนี้หมายถึงการที่เลดี้ไวโอเล็ตไม่ค่อยยอมรับที่เลดี้อีดิธหลานสาวจะไปทำงาน เพราะชนชั้นสูงของอังกฤษในสมัยนั้นไม่ทำงาน การทำงานเป็นเรื่องของชนชั้นกลางและล่าง เลดี้ไวโอเล็ตจึงใช้การเสียดสีเพื่อสื่อความหมายดังกล่าวผ่านข้อความที่เปรียบเทียบว่าอีกหน่อยเลดี้อีดิธอาจได้รับเชิญไปเป็นนักแสดงละครเวทีในลอนดอน ซึ่งอาชีพนักแสดงเป็นอาชีพหนึ่งที่ชนชั้นสูงไม่ให้การยอมรับ จากประโยคนี้ผู้ชมชาวอังกฤษจะเข้าใจในความหมายได้ทันทีถึงนัยยะที่สื่อออกมา ส่วนผู้ชมไทยอาจไม่เข้าใจว่า ‘ลอนดอนสเตจ’ คืออะไร มีความหมายว่าอย่างไร และมีนัยยะสื่อถึงอะไร ซึ่งอาจทำให้สาระของการเสียดสีของต้นฉบับไม่ได้ถูกถ่ายทอดออกมา หรืออาจเป็นที่เข้าใจในหมู่ผู้ชมที่มีความรู้เรื่องสังคมวัฒนธรรมของอังกฤษเป็นอย่างดีแต่เพียงเท่านั้น จึงเห็นได้ว่าการเสียดสีถือเป็นสิ่งเฉพาะทางวัฒนธรรม (culture-specific element) ประเภทหนึ่ง (Ajtony, 2014, p. 201)

จากลักษณะดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการสื่อความหมายของการเสียดสีโดยเฉพาะจากสังคมวัฒนธรรมหนึ่งมายังอีกสังคมวัฒนธรรมหนึ่งจึงเป็นความท้าทาย ผู้ชมชาวไทยที่รับฟังเสียงในฟิล์มภาษาอังกฤษเข้าใจ อาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจนัยยะดังกล่าวก็ได้ ส่วนผู้ชมที่ไม่ถนัดการฟังเสียงในฟิล์ม แต่ทำความเข้าใจเนื้อหาผ่านบทบรรยายใต้ภาพหรือการพากย์ ต้องอาศัยการแปลเป็นภาษาไทยเป็นหลัก การแปลจึงทำหน้าที่สำคัญในการถ่ายทอดความหมายทั้งในระดับผิวและระดับลึกของสังคมวัฒนธรรมอังกฤษของต้นฉบับมายังฉบับแปลของสังคมวัฒนธรรมไทย ดังที่ชิอาโร (Chiaro, 1992, p. 77) กล่าวว่า “การแปลไม่ได้เป็นแค่เพียงเรื่องของการแทนที่คำของภาษาหนึ่งด้วยคำในอีกภาษาหนึ่ง และปรับโครงสร้างประโยคให้เหมาะสมกับภาษาปลายทาง การที่การแปลจะประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้แปลยังจะต้องถ่ายทอดความหมายทางสังคมวัฒนธรรมของต้นฉบับทั้งหมดที่เพิ่มเข้ามาอีกด้วย”

ในแง่มุมของการวิจัยด้านการแปลของไทยนั้น การศึกษาการแปลข้อความที่มีการเสียดสียังมีอยู่น้อย ทั้งที่การเสียดสีถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารและปรากฏอยู่ในตัวบทประเภทต่าง ๆ ณัฐณิชา (2560) ศึกษาเรื่องรูปแบบและกลวิธีการแปลคำประชดเสียดสี กรณีศึกษานวนิยายเรื่องสี่แผ่นดิน โดยใช้กรอบการวิเคราะห์รูปแบบการแปลของนิวมาร์กและการแปลสิ่งเฉพาะทางวัฒนธรรมของเบเคอร์ ผลการศึกษาพบว่าผู้แปลใช้รูปแบบการแปลแบบดัดแปลงมากที่สุด รองลงมาคือการแปลตรงและการแปลแบบสื่อสาร โดยผู้แปลพยายามให้ผู้อ่านภาษาปลายทางเข้าใจความหมายให้มากที่สุดพร้อมทั้งยังพยายามเก็บรักษาความหมายของต้นฉบับไว้ด้วย ส่วนงานวิจัยเกี่ยวกับการเสียดสีอื่น ๆ จะเป็นการศึกษาประเภทของการเสียดสี เช่น ชาสินีและคนอื่น ๆ (2557) ศึกษากลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีในรายการเจาะข่าวตื้น (ชาสินี, 2557, น. 190-204) และได้จัดกลุ่มประเภทของการเสียดสีที่พบเป็นสิบประเภท ได้แก่ การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน การใช้คำเรียกบุคคล การใช้การเล่นทางภาษา การ

ใช้ความเปรียบ การสร้างคำ การแสร้งเสียดสีผู้อื่น การยกตัวอย่าง การใช้ความหมายแฝง การยกคำกล่าวของบุคคล และการใช้คำไม่เจาะจงเป้าหมาย นัฐริกาและนนทชา (2563) ศึกษากลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละครแนนโน๊ะจากละครโทรทัศน์เรื่องเด็กใหม่ โดยใช้กรอบการวิเคราะห์ประเภทของการเสียดสีจากผลการศึกษาของชาสินีและคนอื่น ๆ

จึงเห็นว่างานวิจัยด้านการแปลที่เกี่ยวกับการเสียดสีในบริบทของไทยยังคงต้องการการศึกษาวิเคราะห์ที่เป็นระบบเพื่อเป็นประโยชน์ทั้งในด้านวิชาชีพและวิชาการด้านการแปล งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาประเภทของการเสียดสีที่พบในบทสนทนาและวิเคราะห์กลวิธีการแปลข้อความเสียดสีที่พบในบทสนทนา โดยศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากละครชุดทางโทรทัศน์เรื่องดาวน์ตันแอบบีย์ ซึ่งเป็นละครชุดทางโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมทั้งในอังกฤษและในประเทศต่าง ๆ มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสังคมวัฒนธรรมอังกฤษ และแสดงลักษณะทางสังคมวัฒนธรรมอังกฤษผ่านทางการใช้ภาษา โดยเฉพาะการใช้ข้อความเสียดสีในการสื่อสาร ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้แปลที่ต้องเข้าใจและถ่ายทอดความหมายดังกล่าวในฉบับแปล

2. ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากงานวิจัยด้านการแปลข้อความเสียดสีในบริบทไทยที่พบมีเพียงของงานของณัฐณิชา (2560) ดังที่กล่าวถึงแล้วเท่านั้น และเป็นการวิเคราะห์การเสียดสีในงานวรรณกรรมที่แปลจากไทยเป็นอังกฤษ ไม่ใช่การเสียดสีในสื่อโสตทัศน์ แต่ในคู่ภาษาต่างประเทศ มีการศึกษาด้านการแปลข้อความเสียดสีในสื่อโสตทัศน์ไว้จำนวนหนึ่ง เช่น แอจโทนี (Ajtony, 2014) วิเคราะห์การแปลคำแฝงนัย (irony) ในบทสนทนาของตัวละครในละครชุดทางโทรทัศน์เรื่องดาวน์ตันแอบบีย์ปีที่หนึ่งเป็นภาษาฮังกาเรียน การศึกษาพบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบความเท่าเทียมกันทางพลวัต (dynamic equivalence) เพื่อรักษาความหมายแฝงของต้นฉบับไว้ และสรุปว่าผู้แปลจะต้องมีทั้งความรู้ความเชี่ยวชาญทางภาษาและสังคมวัฒนธรรม ตลอดจนอวัจนภาษาที่สื่อออกมาพร้อมกันกับวัจนภาษาด้วย ยาฮีอาอุยและคนอื่น ๆ (Yahiaoui et al, 2020) ศึกษาเปรียบเทียบการแปลข้อความเสียดสีเพื่อทำบทบรรยายใต้ภาพและบทพากย์ของภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์เรื่องเดอะซิมป์สันส์เป็นภาษาอาราบิก ผลการศึกษาพบว่าการแปลบทบรรยายใต้ภาพมักใช้กลวิธีการแปลตามตัว (literal translation) เนื่องจากผู้ชมยังได้ยินเสียงในฟิล์มซึ่งสามารถเปรียบเทียบกับบทแปลได้ ส่วนการพากย์มักใช้กลวิธีแปลเทียบเคียง (equivalent translation) เนื่องจากเป็นการทับเสียงพูดของต้นฉบับทำให้ผู้ชมเปรียบเทียบความหมายไม่ได้ และยังเป็นลักษณะภาษาพูดที่ปรับให้เกิดอารมณ์ขันได้ดีกว่า อัลฮาธี (Alhathi, 2015) ศึกษาการแปลบทบรรยายใต้ภาพของละครชุดทางโทรทัศน์เรื่องไซน์เฟลด์ของอเมริกาเป็นภาษาอาราบิก ผลการวิเคราะห์พบว่ากลวิธีการปรับบทแปลแบบต่าง ๆ ถ่ายทอดการเสียดสีทางภาษา (language-based satire) ในภาษาปลายทางได้ดี ส่วนการเสียดสีทางวัฒนธรรม

(culture-based satire) มักจะถ่ายทอดให้ได้อารมณ์ขันเหมือนต้นฉบับไม่ได้ และผู้แปลมักใช้กลวิธีการแปลตรงเนื่องจากไม่สามารถปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมปลายทางได้

งานวิจัยด้านการแปลข้อความเสียดสีที่กล่าวถึงนี้ มีงานวิจัยของ แอจโทนี (Ajtony, 2014) ที่ใช้ข้อมูลจากละครชุดทางโทรทัศน์เรื่องเดียวกันกับการศึกษาครั้งนี้ แต่มีความแตกต่างกันที่แอจโทนีใช้บทสนทนาของตัวละครทั่วไปในเรื่อง ส่วนการศึกษาครั้งนี้จะวิเคราะห์ข้อความเสียดสีในบทสนทนาที่เลดี้ไวโอเล็ต ครอว์นีย์พูดเท่านั้น เนื่องจากเป็นตัวละครหลักที่มีลักษณะเด่นในเรื่องการใช้การเสียดสีในการสื่อสารอย่างชัดเจน และยังเป็นตัวละครที่มีแนวคิดเชิงอนุรักษ์นิยมที่กำลังถูกท้าทายด้วยกระแสเสรีนิยมที่เริ่มต้นขึ้นในยุคนั้น ซึ่งมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมอย่างมาก ทำให้มีผลต่อการแสดงออกทางความคิดความรู้สึกของตัวละครตัวนี้ผ่านการเสียดสี

โดยทั่วไปการเสียดสีแบ่งออกได้เป็นสามประเภท[7] ได้แก่

ก. การเสียดสีแบบโฮราเทียน (Horatian satire) เป็นการใช้อารมณ์ขันล้อเลียนข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดของบุคคล ไม่มีเจตนาเย้ยหยันหรือโจมตีแนวคิดและสังคม เป็นการเสียดสีที่แสดงความเป็นเชิงลบน้อยที่สุด

ข. การเสียดสีแบบจูเวเนเลียน (Juvenalian satire) เป็นการใช้อารมณ์ขันเยาะเย้ยถากถางทั้งในระดับบุคคลและสถาบันทางสังคม เป็นการเสียดสีที่ใช้ภาษาในการโจมตีรุนแรงกว่าแบบโฮราเทียน โดยมีความไม่พอใจหรือความโกรธเคืองเป็นแรงขับดัน เป็นการเสียดสีที่แสดงความหมายเชิงลบมากที่สุด

ค. การเสียดสีแบบเมนิบเปียน (Menippean satire) เป็นการใช้อารมณ์ขันเสียดสีลักษณะพฤติกรรมหรือแนวคิดบางอย่างของบุคคล โดยแสดงความคิดเห็นทางด้านศีลธรรมจริยธรรมของผู้ส่งสาร เป็นการเสียดสีที่มีระดับความแรงกว่าแบบโฮราเทียน แต่น้อยกว่าแบบจูเวเนเลียน

โบรเดอร์ (Broeder, 2007, p. 41-42) แบ่งกลวิธีการแปลข้อความเสียดสีไว้ห้ากลวิธี ได้แก่

ก. การแปลตรง (Direct translation) คือการแปลข้อความเสียดสีของต้นฉบับเป็นข้อความเสียดสีในฉบับแปลแบบตามตัว ซึ่งเป็นกลวิธีที่ใช้ในกรณีที่ทั้งสองวัฒนธรรมมีแนวคิดและทัศนคติเดียวกันหรือคล้ายกันต่อสิ่งที่ถูกอ้างถึงในการเสียดสี

ข. การแปลเทียบเคียง (Equivalent translation) เป็นการแปลข้อความเสียดสีต้นฉบับเป็นข้อความเสียดสีที่เทียบเคียงกันได้ในวัฒนธรรมปลายทาง

ค. การแทนที่ (Substitution) เป็นการใช้ข้อความเสียดสีในฉบับแปลที่ไม่เทียบเคียงกันกับข้อความเสียดสีของต้นฉบับ มีเพียงสิ่งเดียวที่เหมือนกันคือการเป็นข้อความเสียดสีเช่นเดียวกัน

[7] https://thanetwriters.com, https://www.masterclass.com

ง. การอธิบายความ (Explication) ข้อความเสียดสีของต้นฉบับถ่ายทอดเป็นข้อความเสียดสีของฉบับแปล พร้อมใส่คำอธิบายในข้อความเสียดสีฉบับแปลหรือใส่หมายเหตุหรือเชิงอรรถ

จ. การละไม่แปล (Omission) คือการแปลข้อความเสียดสีต้นฉบับตรงตามตัวในฉบับแปลที่ไม่รู้จักเนื้อหาของการเสียดสี และไม่ถือว่าเป็นการเสียดสี และยังรวมถึงการละไม่แปลข้อความเสียดสีต้นฉบับอีกด้วย

3.ระเบียบวิธีวิจัย

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ คือ ข้อความเสียดสีของตัวละคร เลดี้ไวโอเลต ครอว์ลีย์ ที่ปรากฏอยู่ในบทสนทนา ในละครชุดทางโทรทัศน์เรื่องดาวน์ตันแอบบีย์ปีที่สามซึ่งมีทั้งหมด 9 ตอน โดยเปรียบเทียบระหว่างบทบรรยายใต้ภาพภาษาอังกฤษและไทยที่ปรากฏอยู่ในแอปพลิเคชั่นเน็ตฟลิกซ์ ข้อมูลที่ได้นำมาจำแนกประเภทของการเสียดสีออกเป็นสามแบบ คือ โฮราเทียน จูเวเนเรียน หรือ เมนิปเปียน และจำแนกกลวิธีการแปลตามแนวของโบรเดอร์ (2007) เพื่อดูว่ากลวิธีใดบ้างที่ใช้ในการแปลข้อความเสียดสี และกลวิธีใดที่รักษาความหมายของการเสียดสีของต้นฉบับไว้ได้

เรื่องย่อดาวน์ตันแอบบีย์ปีที่สาม

ดาวน์ตันแอบบีย์เป็นเรื่องราวย้อนยุคเกี่ยวกับตระกูลครอว์ลีย์ ซึ่งเป็นตระกูลเก่าแก่ในอังกฤษ โรเบิร์ต ครอว์ลีย์ เอิร์ลแห่งแกรนแธมบุตรชายของเลดี้ไวโอเลต ครอว์ลีย์ เป็นเจ้าของคฤหาสน์ดาวน์ตัน โรเบิร์ตมีภรรยาชื่อ คอร่า ครอว์ลีย์ สตรีชาวอเมริกันผู้มีฐานะ และมีบุตรสาวสามคน ได้แก่ เลดี้แมรี่ เลดี้อีดิธ และเลดี้ซีบิล ในฤดูกาลนี้ละครมีเนื้อหาเกี่ยวกับการแต่งงานของเลดี้แมรี่กับแมทธิว ครอว์ลีย์ซึ่งเป็นทนาย และเลดี้ซีบิลกับทอม ซึ่งเป็นคนขับรถของครอบครัว การเริ่มขึ้นของสงครามโลกครั้งที่หนึ่งที่ส่งผลกระทบกับครอบครัวโดยตรง และการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่สตรีเริ่มมีบทบาทมากขึ้น เลดี้ไวโอเลต ผู้สูงวัยซึ่งมีแนวคิดอนุรักษ์นิยมต้องปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลงนี้

4. การวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษา

ในส่วนนี้จะกล่าวถึงประเภทของการเสียดสีที่พบจากการวิเคราะห์ และกลวิธีการแปลที่ใช้ในการถ่ายทอดการเสียดสีจากต้นฉบับ

4.1. ประเภทการเสียดสี (Type of satire)

การศึกษาพบข้อความเสียดสีประเภทโฮราเทียน (Horatian) มากที่สุด 16 ข้อความ รองลงมาคือเมนิบเปียน (Menippean) 7 ข้อความ และจูเวเนเลียน (Juvenalian) 3 ข้อความ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

4.1.1. ข้อความเสียดสีประเภทโฮราเทียน (Horatian)

ตัวอย่างที่ 1 Violet: Are you really that tall?

Alfred: Yes, my lady.

Violet: I thought you might have been walking on stilts.

บทสนทนานี้เกิดขึ้นบนโต๊ะอาหารมื้อค่ำในคฤหาสน์ดาวน์ตัน อัลเฟร็ดคือบริกรชายคนใหม่ที่มีส่วนสูงมากกว่าบริกรคนอื่น ๆ ในคฤหาสน์ มื้อค่ำนี้เป็นมื้ออาหารแรกที่อัลเฟร็ดเริ่มทำงาน และเมื่ออัลเฟร็ดมาเสิร์ฟอาหารให้ไวโอเลต เธอก็ได้ถามประโยคนี้ขึ้นมา และเมื่ออัลเฟร็ดตอบคำถามของเธอ เธอพูดต่อว่า I thought you might have been walking on stilts. (คิดว่าเดินบนไม้ต่อขาซะอีก) โดยประโยคนี้เป็นข้อความเสียดสีประเภทโฮราเทียนเพราะการเสียดสีประเภทนี้คือการใช้มุกตลกหรือความตลกเพื่อเสียดสีและเมื่อผู้ชมได้ฟังหรืออ่านข้อความจะหัวเราะออกมาหลังจากที่ไวโอเลตพูดข้อความดังกล่าวจบ เลดี้อีดิธที่อยู่บนโต๊ะอาหารก็หัวเราะออกมาเช่นกัน สาเหตุที่ไวโอเลตเสียดสีอัลเฟร็ดด้วยคำนี้ เพราะในสมัยนั้น บริกรที่เสิร์ฟอาหารต้องไม่สูงมากเพราะความสูงมีผลเวลาเสิร์ฟอาหาร ถ้าบริกรตัวสูงมากแบบอัลเฟร็ด เจ้านายก็จะตักอาหารลำบาก ซึ่งอัลเฟร็ดสูงที่สุดในบรรดาคนรับใช้ในคฤหาสน์ และส่วนสูงของอัลเฟร็ดเกือบทำให้หัวหน้าพ่อบ้านไม่รับเข้าทำงาน

4.1.2 ข้อความเสียดสีประเภทเมนิบเปียน (Menippean)

ตัวอย่างที่ 2 Mrs.Levinson: Nothing ever alters for you people, does it? Revolution erupts and monarchies crash to the ground and the groom still cannot see the bride before the wedding.

Violet: You Americans never understand the importance of tradition.

บทสนทนานี้เกิดขึ้นระหว่างไวโอเลต ครอว์ลีย์ และคุณนายเลวินสัน ตัวละครชาวอเมริกันที่เป็นแม่ของคอร่าลูกสะใภ้ของไวโอเลต ประโยคนี้เป็นข้อความเสียดสีประเภทเมนิบเปียนเพราะจุดประสงค์ของการเสียดสีประเภทนี้คือการเสียดสีความคิดหรือความเชื่อของบุคคลนั้น ๆ ตัวละครสองตัวนี้มีความแตกต่างทางความเชื่อและความคิดเพราะไวโอเลต ครอว์ลีย์เป็นตัวละครชาวอังกฤษที่มีวัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อ โดยเธอมีความเชื่อว่าในคืนก่อนแต่งงานเจ้าสาวและเจ้าบ่าวห้ามเจอกัน ในขณะที่ตัวละครคุณนายเลวินสันเป็นชาวอเมริกันที่มีอิสระเสรีทางความคิดและการแสดงออก เธอเชื่อว่าเจ้าสาวและเจ้าบ่าวสามารถเจอกันได้คืนก่อนแต่งงาน เพราะความแตกต่างทางวัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อ จึงทำให้เกิดข้อความเสียดสีประเภทเมนิบเปียนขึ้นในบทสนทนานี้

ข้อความที่ไวโอเลตพูด ‘You Americans never understand the importance of tradition.’ (คนอเมริกันอย่างพวกคุณไม่มีวันเข้าใจความสำคัญของประเพณี) ต้องการที่จะสื่อว่าคนอเมริกันอย่างคุณนายเลวินสัน ไม่มีวันเข้าใจความสำคัญของประเพณี เพราะไวโอเลตเป็นชาวอังกฤษและเป็นชนชั้นสูง เธอเชื่อในระบบธรรมเนียม วัฒนธรรมและประเพณีอย่างมาก หรืออีกนัยหนึ่งคือ

เธอเป็นคนหัวโบราณและมีความอนุรักษ์นิยมสูง เธอจึงเสียดสีคุณนายเลวินสันที่มีความเชื่อคนละแบบกับเธอ และยังกล่าวถึงชนชาติของคุณนายเลวินสันด้วยว่าชาวอเมริกันเป็นชนชาติที่ไม่มีวันเห็นความสำคัญของประเพณี โดยผู้วิจัยคิดว่า ประโยคนี้มีความต้องการที่จะสื่อด้วยว่าชาวอเมริกันเป็นชนชาติที่ไม่มีประเพณีเหมือนชาวอังกฤษ

4.1.3. ข้อความเสียดสีประเภทจูเวเนเลียน (Juvenalian)

ตัวอย่างที่ 3 Isobel: I don't think so.

Violet: I know so. You have surrounded this house with a miasma of scandal and touched all of us by association.

บทสนทนานี้เกิดขึ้นระหว่าง ไวโอเลต ครอว์ลีย์ และอิโซเบล ครอว์ลีย์ หรือรู้จักกันอีกชื่อในเรื่องนี้คือคุณนายครอว์ลีย์ ซึ่งเป็นมารดาของแมธทิว ครอว์ลีย์ จุดประสงค์ของการเสียดสีประเภทจูเวเนเลียนคือการเสียดสีด้วยความโกรธ ข้อความเสียดสีที่เกิดขึ้นนี้ 'ฉันรู้ดี คุณทำให้บ้านนี้มีแต่เรื่องเสียหายและใช้สมาคมในการเข้าถึงพวกเราทุกคน' เกิดขึ้นเพราะโวโอเลตมีความรู้สึกเคืองและไม่พอใจที่อิโซเบลมักทำให้ครอบครัวรายล้อมและข้องเกี่ยวไปด้วยข่าวฉาว โดยเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นหลังจากที่เอเธลตัวละครที่เป็นเคยเป็นคนรับใช้ที่คฤหาส์นดาวน์ตัน แล้วถูกให้ออกจากงานเนื่องจากไปแอบมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับนายทหารที่มาพักรักษาตัวอยู่ที่คฤหาสน์ที่เปลี่ยนเป็นโรงพยาบาลสนามในระหว่างสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง หลังจากถูกให้ออกจากงาน เอเธลจำต้องหาเลี้ยงชีพด้วยการเป็นโสเภณี ต่อมา อิโซเบลให้ความช่วยเหลือเอเธลด้วยการให้เธอมาเป็นสาวรับใช้ที่บ้านอิโซเบล แต่การช่วยเหลือนี้ทำให้ไวโอเลตไม่พอใจอย่างมากเพราะเอเธลเคยเป็นโสเภณี การที่ให้คนที่เคยทำอาชีพแบบนี้มาทำอาหารให้รับประทานเป็นเรื่องที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติและศักดิ์ศรีสำหรับครอบครัวในความคิดของไวโอเลต เธอจึงพูดข้อความนี้ออกมา

ไวโอเลตเสียดสีอิโซเบลด้วยความเคืองโกรธ เพราะตัวละครสองตัวนี้มีความแตกต่างกันด้านความคิดอย่างมาก แม้ว่าจะเป็นชาวอังกฤษเหมือนกัน ในขณะที่ไวโอเลตมีความอนุรักษ์นิยมสูงและไม่ปรับเปลี่ยนไปตามโลกแต่อิโซเบลกลับมีความคิดที่ทันสมัยและไม่ยึดติดกับประเพณีหรือวัฒนธรรมแบบไวโอเลต อิโซเบลและไวโอเลตจึงมักเสียดสีกันบ่อยครั้ง

4.2. กลวิธีการแปลข้อความเสียดสี

จากการศึกษาพบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลตรง (Direct translation) มากที่สุด 19 ครั้ง รองลงมาได้แก่การแปลเทียบเคียง (Equivalent translation) 8 ครั้ง และการละไม่แปล (Omission) 2 ครั้ง และไม่พบกลวิธีการแทนที่ (Substitution) และการอธิบายความ (Explication)

4.2.1. การแปลตรง (Direct translation)

ตัวอย่างที่ 4

ข้อความต้นฉบับ Mrs. Levinson: What about you, Cora?

Cora: I agree with Mama. Some subjects are not suitable for every ear.

Mrs. Levinson: Oh, *pas devant les domestiques.* Come on, my dear, Carson and Alfred know more about life than we ever will.

Robert: Can't we stop this?

Violet: How? she's like a runaway train.

ข้อความฉบับแปล Mrs. Levinson: คิดว่าไง คอร่า

Cora: หนูเห็นด้วยค่ะคุณแม่ บางเรื่องก็ไม่เหมาะสำหรับทุกคน

Mrs. Levinson: ไม่ใช่ต่อหน้าคนรับใช้น่ะเหรอ ไม่เอาน่า ที่รัก คาร์สันกับอัลเฟร็ดรู้จักชีวิตดีกว่าพวกเราอีก

Robert: เลิกพูดเรื่องนี้กันซะทีได้มั้ย

Violet: ยังไงล่ะ เธอเหมือนรถไฟเบรกแตก

ข้อความเสียดสีฉบับแปลในตัวอย่างที่ 4 ใช้กลวิธีการแปลตรง โดยผู้แปลแปลจากภาษาต้นทางมายังภาษาปลายทางแบบตรงตัว ตามรูปแบบโครงสร้างและความหมายของคำนั้น ๆ โดยไม่มีการอธิบายเพิ่มหรือใส่ความหมายที่ไม่มีในภาษาต้นทาง และเมื่อแปลมายังภาษาปลายทางแล้วยังสามารถรักษาความเป็นการเสียดสีไว้ได้ นอกจากนี้ ผู้แปลยังแปล ‘she's like a runaway train’ ว่า ‘เธอเหมือนรถไฟเบรกแตก’ ซึ่งยังคงการใช้ภาษาภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ (Simile) ไว้ได้อีกด้วย

4.2.2. การแปลเทียบเคียง (Equivalent translation)

ตัวอย่างที่ 5

ข้อความต้นฉบับ Violet: Think of the child. You cannot want your only granddaughter to grow up in a garage with that drunken gorilla.

ข้อความฉบับแปล Violet: คิดถึงเด็กบ้างสิ ลูกคงไม่อยากให้หลานสาวคนเดียวโตในอู่กับคนป่าเถื่อนขี้เมานั่นหรอกนะ

จากตัวอย่างที่ 5 จะเห็นได้ว่าที่ข้อความเสียดสีฉบับแปลนี้เป็นการใช้กลวิธีการแปลเทียบเคียง เพราะมีการแปลบางคำที่ไม่ตรงตามความหมายที่แท้จริงของภาษาต้นทาง คือคำว่า cannot want เพราะหากแปลแบบตรง คำนี้ จะแปลได้ว่า ไม่สามารถต้องการหรือต้องการไม่ได้ แต่ผู้แปลได้

ปรับเปลี่ยนการแปลให้เข้ากับบริบทของภาษาปลายทางจึงทำให้คำว่า cannot want แปลเป็น คงไม่อยาก ซึ่งทำให้ความหมายเดิมของคำว่า cannot ถูกปรับเปลี่ยนไป ทั้งนี้ทั้งนั้น แม้ว่าข้อความนี้จะเป็นการแปลแบบเทียบเคียง แต่ข้อความฉบับแปลยังคงความเป็นการเสียดสีของภาษาต้นทางไว้ นอกจากนี้ยังมีการแปลแบบเทียบเคียงในคำว่า ‘drunken gorilla’ ที่ผู้แปลได้แปลความหมายของคำนี้ว่า ‘คนป่าเถื่อนขี้เมา’ ผู้วิจัยคิดว่า ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลเทียบเคียงกับคำนี้เพื่อให้เข้ากับบริบทของภาษาไทยเพื่อที่ผู้ชมจะได้เข้าใจความหมายมากขึ้น เพราะหากผู้แปลแปลว่า ‘กอริลลาขี้เมา’ ผู้ชมอาจไม่เห็นภาพหรือเข้าใจบริบทได้ดีเท่ากับการแปลว่า ‘คนป่าเถื่อนขี้เมา’

4.2.3. การละไม่แปล (Omission)

ตัวอย่างที่ 6

ข้อความต้นฉบับ	Violet: For heaven’s sake, it was me. Sybil: You? But it wasn't your writing. Violet: No. Smithers did it. Like all ladies’ maids, she lives for intrigue.
ข้อความฉบับแปล	Violet: ฉันเองแหละ มีปัญหาอะไรมั้ย Sybil: คุณย่าเหรอคะ แต่มันไม่ใช่ลายมือคุณย่า Violet: ไม่ใช่ สมิทเธอร์เป็นคนเขียน เหมือนคนรับใช้ของผู้หญิงทุกคน เธอชอบวางแผน

จากตัวอย่างที่ 6 จะเห็นได้ว่าผู้แปลใช้กลวิธีการละไม่แปลเพราะผู้แปลได้แปลว่าโยค She lives for intrigue ว่า เธอชอบวางแผน เพราะหากจะแปลประโยคนี้โดยยังคงความหมายของการเสียดสีไว้อยู่ อาจแปลประโยคนี้ได้ว่า เธอใช้ชีวิตเพื่อการวางแผน เธอมีชีวิตเพื่อวางแผนร้าย หรือเธอมีชีวิตเพื่อวางแผนเจ้าเล่ห์ เป็นต้น ผู้แปลได้กร่อนความหมายที่แท้จริงของคำในภาษาต้นทางไปจึงทำให้ความเป็นการเสียดสีหายไปด้วย แม้ว่าข้อความฉบับแปลจะไม่มีความเป็นการเสียดสีแต่ผู้อ่านหรือผู้ชมยังคงสามารถเข้าใจบริบทของซีรีส์ได้

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลประเภทของการเสียดสี การเสียดสีในแต่ละประเภทมีจุดมุ่งหมายและวิธีการใช้ที่แตกต่างกัน ประเภทโฮราเทียนเป็นการเสียดสีที่ใช้มุกตลกขบขันเป็นเครื่องมือ ผู้ชมจะเกิดเสียงหัวเราะเมื่อได้อ่านหรือเห็นการเสียดสีประเภทนี้ การเสียดสีประเภทโฮราเทียนมีความรุนแรงน้อยที่สุดใน 3 ประเภท การเสียดสีประเภทจูเวเนเลียน จะเป็นการเสียดสีที่รุนแรงขึ้นมามากกว่าประเภทโฮราเทียนเพราะมีอารมณ์โกรธเคืองหรือไม่พอใจจึงเกิดการเสียดสีขึ้น ส่วนการเสียดสีประเภทเมนิบเปียน เป็นการเสียดสีความคิด ตรรกะ หรือความเชื่อของบุคคลนั้น ๆ มีความรุนแรงกว่าประเภทโฮราเทียนแต่น้อยกว่าประเภทจูเวเนเลียน

กลวิธีการแปลข้อความเสียดสีที่พบได้มากที่สุดคือการแปลตรง รองลงมาคือการแปลเทียบเคียงและที่พบได้น้อยที่สุดคือการละไม่แปล การแปลตรงถือเป็นกลวิธีการแปลที่ง่ายที่สุดเพราะเป็นการแปลตามโครงสร้างภาษาของภาษาต้นทาง อีกทั้งยังคงความเป็นการเสียดสีเอาไว้ได้ ส่วนการแปลเทียบเคียง แม้ไม่ได้แปลตามโครงสร้างหรือทุกคำที่ภาษาต้นฉบับมีแต่การเสียดสียังคงอยู่ สาเหตุของการใช้กลวิธีนี้อาจเป็นการลดจำนวนตัวอักษรของพื้นที่ในการทำบทบรรยายใต้ภาพหรือปรับเพื่อให้เข้ากับบริบทของภาษาปลายทางมากขึ้น กลวิธีการละไม่แปล แม้ว่ากลวิธีนี้จะทำให้ความเป็นการเสียดสีของภาษาต้นทางหายไปแต่ผู้วิจัยคิดว่า ผู้อ่านหรือผู้ชมยังคงเข้าใจบริบทของสถานการณ์ได้อยู่แม้อรรถรสอาจหายไปบ้าง นอกจากนี้ ผู้วิจัยคิดว่า กลวิธีการละไม่แปลอาจมีสาเหตุจากพื้นที่ที่จำกัดของตัวอักษรในการทำบทบรรยายใต้ภาพ จึงอาจทำให้ต้องลดทอนตัวหนังสือลงไป ผู้แปลจึงอาจมีความจำเป็นต้องกร่อนความหมายที่แท้จริงของความเป็นการเสียดสีลงไป ทั้งนี้ทั้งนั้น ผู้วิจัยคิดว่าควรแปลข้อความเสียดสีมายังภาษาปลายทางโดยคงความเป็นเสียดสีเอาไว้ให้ได้มากที่สุด เพื่ออรรถรสในการชม อีกทั้งผู้ชมจะได้เข้าใจสาเหตุของการเสียดสีนั้น ๆ รวมถึงที่มาที่ไปของข้อความเสียดสีที่เกิดขึ้นด้วย

5. สรุป

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่มีเพื่อจำแนกประเภทของข้อความเสียดสีและวิเคราะห์กลวิธีการแปลข้อความเสียดสีของตัวละครไวโอเลต ครอว์ลีย์ในละครชุดทางโทรทัศน์เรื่องดาวน์ตันแอบบีย์ ปีที่สาม พบว่าข้อความเสียดสีประเภทโฮราเทียนพบมากที่สุด คือ 16 ข้อความ รองลงมาคือข้อความเสียดสีประเภทเมนิบเปียน คือ 7 ข้อความ และประเภทที่พบน้อยที่สุดคือข้อความเสียดสีประเภทจูเวเนเลียน คือ 3 ข้อความ กลวิธีการแปลที่พบมากที่สุดคือการแปลตรง (Direct translation) 19 ข้อความ รองลงมาคือการแปลเทียบเทียง (Equivalent translation) 8 ข้อความ กลวิธีการแปลที่พบน้อยที่สุดคือ การละไม่แปล (Omission) 2 ข้อความ และไม่พบกลวิธีการแทนที่ (Substitution) และการอธิบายความ (Explication)

นอกจากนี้ยังพบว่าการแปลตรงและการแปลเทียบเคียงนอกจากจะรักษาความเป็นการเสียดสีไว้ได้แล้วยังคงความหมายของการเป็นภาษาภาพพจน์ (Figurative language) จากภาษาต้นทางมายังภาษาปลายทางได้เช่นกัน แต่ความแตกต่างของ 2 กลวิธีนี้ คือ การใช้กลวิธีการแปลเทียบเคียงเมื่อผู้แปลแปลจากภาษาต้นทางมายังภาษาปลายทาง จะพบว่าภาษาปลายทางจะมีการปรับบริบทของวิธีการใช้คำหรือความหมายให้เข้ากับวัฒนธรรมปลายทางมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชาสินี สำราญอินทร์, พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ, ชัญญา ลี้ศัตรูพ่าย. (2557). กลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีในรายการ “เจาะข่าวตื้น”, *เอกสารสืบเนื่องงานประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 5,* สงขลา:มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. 190-204.

ณัฐณิชา ขามเย็น. (2560). *รูปแบบและกลวิธีการแปลคำประชดเสียดสี: กรณีศึกษา นวนิยายเรื่องสี่แผ่นดิน.* วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

นัฐริกา คงเมือง, นนทชา คัยนันทน์. (2563). กลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละคร “แนนโน๊ะ” ในละครโทรทัศน์เรื่อง เด็กใหม่ (Girl From Nowhere). *วิวิธวรรณสาร*, *4*(2), 86-108.

อุมาภรณ์ สังขมาน. (2559). กลวิธีทางภาษาในวัจนกรรมเสียดสีเพื่อสร้างความตลกขบขันของไทย. *Humanities Journal, 23*(1), 154-178.

Alharthi, A. (2015). Strategies of Subtitling Satire: A Case Study of the American Sitcom Seinfeld, with Particular Reference to English and Arabic. *Arab World English Journal*, (4), 22-41.

Chiaro, D. (1992). *The Language of Jokes: Analyzing Verbal Play*. London and New York: Routledge.

Hasan Ghazala. (2017). Touching upon the translation of the style of irony (English-Arabic). *Babel*, *53*(1), 22-31.

Linda Broeder. (2007). *Translation Humour: The Problems of Translating Terry Pratchett*. Master’s Thesis in English. Utrecht: Utrecht University.

Rashid Yahiaoui. (2020). Rendering Satire in Dubbing vs. Subtitling: A Case Study of the Arabic Translation of the American Sitcom *The Simpsons*. *Sendebar,* 31, 287-311. DOI: 10.30827/sendebar.v31i0.13604

Raymond Chakhachiro. (2009). Analysing Irony for Translation. *Meta*, *54*(1), 32-47.

Xalilova Guzal Abdupattaxovna. (2021). Use of Irony in the Movie Series “Downton Abbey” and Its Translation into Uzbek. *Eurasian Journal of Academic Research, 1*(9), 82-84.

Zsuzsanna Ajtony. (2014). Translation of Irony in the Hungarian Subtitles of Downton Abbey. *ACTA UNIVERSITATIS SAPIENTIAE, PHILOLOGICA*, *6*(2), 197-210.

The Strategies for Translating Songs in the Animation "Sofia The First" Dubbed in Thai

Sremchai Ananta*[1], Nuannoy Trakulkittipaisal[2]

[1,2] Faculty of humanities
[1,2] University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand
1810411102038@utcc.ac.th, nuannoy_tra@utcc.ac.th

Abstract

The strategies for translating songs in the animation "Sofia The First" dubbed in Thai aims to apply translation theories and approaches that the writer has studied in translating songs that possibly sing in Thai version and study the strategies used for translating songs dubbed in Thai. Four songs from the animation were selected randomly and calculated the frequency used strategies in terms of percentage. The results show that eleven strategies were used. They are as follows: literal translation (34.52%), omission of words or expressions 18104111(21.43%), adjusting the sentence structures (13.1%), adding words to make rhyme (10.71%), using more specific words (9.52%), adding or cutting words to get the same number of syllables (8.33%), using more general words (7.14%), rhyme led to variation in final sound (7.14%), adding and substituting in repetition (7.14%), summarizing (2.4%) and using cultural substitution (1.2%).

Keywords: strategies, translation, animated soundtracks

กลวิธีการแปลเพลงประกอบการ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่อง “Sofia The First” ฉบับพากย์เสียงภาษาไทย

เสริมชัย อนันตะ*[1], นวลน้อย ตระกูลกิตติไพศาล[2]

[1,2] คณะมนุษยศาสตร์
[1,2] มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บทคัดย่อ

บทความเรื่องกลวิธีการแปลเพลงประกอบการ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่อง “Sofia The First” ฉบับพากย์เสียงภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อนำแนวคิดและทฤษฎีด้านการแปลที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ในการแปลบทเพลงเพื่อให้ได้บทแปลที่สื่อความหมายและอาจนำไปทำบทร้องได้ และเพื่อศึกษากลวิธีการแปลบทเพลงจากการ์ตูนแอนิเมชั่นเพื่อทำเป็นเสียงพากย์ภาษาไทย โดยได้คัดเลือกบทเพลง 4 เพลงแบบสุ่มและใช้การคำนวณในแบบร้อยละเพื่อดูความถี่ในการใช้กลวิธีเหล่านั้น ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีการแปลที่ผู้เขียนได้นำมาใช้ในการแปลบทเพลงมีทั้งหมด 11 กลวิธี ได้แก่ การแปลตรงตัว (34.52%) การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป (21.43%) การปรับโครงสร้างของประโยค (13.1%) การเพิ่มคำเพื่อให้เกิดความคล้องจอง (10.71%) การใช้คำที่มีความหมายแคบลง (9.52%) การเติมคำหรือตัดคำเพื่อให้ครบตามจำนวนพยางค์ (8.33%) การใช้คำที่มีความหมายกว้างขึ้น (7.14%) การสัมผัสคล้องจองเพื่อนำไปสู่ความหลากหลายของคำลงท้าย (7.14%) การเพิ่มและการแทนที่ข้อความที่ซ้ำกัน (7.14%) การแปลแบบสรุปความ (2.4%) และการใช้คำแทนที่ทางวัฒนธรรม (1.2%)

คำสำคัญ: กลวิธีการแปล, การแปล, เพลงประกอบการ์ตูนแอนิเมชั่น

บทนำ

การ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่อง Sofia The First มีทั้งหมด 4 ซีซั่น โดยตัวเนื้อเรื่องของการ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่องนี้จะเป็นเรื่องของเด็กผู้หญิงธรรมดาคนหนึ่งที่ชื่อว่าโซเฟีย เธอได้กลายมาเป็นเจ้าหญิงในชั่วข้ามคืนเนื่องจากแม่ของเธอได้สมรสกับพระราชา โซเฟียจึงต้องมาเรียนรู้การเป็นเจ้าหญิงในอาณาจักรเอ็นแชนเซีย อาณาจักรที่ซึ่งเต็มไปด้วยความมหัศจรรย์ เราจะได้เรียนรู้และเติบโตไปพร้อมกันกับโซเฟีย อีกทั้งในการ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่อง Sofia The First ยังมีการร้องเพลงที่เป็นเอกลักษณ์ตามแบบฉบับของเจ้าหญิงดิสนีย์ ซึ่งภายในเพลงต่าง ๆ ก็จะสอดแทรกข้อคิดดี ๆ เอาไว้มากมาย ในเรื่อง Sofia The First ฉบับพากย์เสียงภาษาไทย ได้มีการให้เสียงของตัวละครต่าง ๆ ในเรื่องเป็นภาษาไทย ในช่วงที่มีการร้องเพลงแต่จะเป็นการคงเสียงต้นฉบับภาษาอังกฤษเอาไว้ ผู้เขียนจึงได้ทำการพิจารณาแล้วว่าน่าจะเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้นำบทเพลงที่เป็นภาษาอังกฤษมาทำการแปลเพื่อนำมาใช้ในการพากย์เสียงภาษาไทย เนื่องจากการพากย์หรือการให้เสียง (Voice over) เป็นภาษาในภาษาเป้าหมายหรือภาษาปลายทางจะช่วยให้ผู้ชมสามารถจดจ่ออยู่กับตัวเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ ซีรีย์ หรือ การ์ตูนแอนิเมชั่นที่พวกเขากำลังรับชมอยู่โดยไม่มีสิ่งอื่นมาเบี่ยงเบนไปจากเนื้อเรื่อง เช่น การอ่านบทบรรยายใต้ภาพได้ไม่ทัน ดังนั้นการนำภาษาต้นทางมาทำการแปลเพื่อทำการพากย์เสียงในภาษาปลายทางนั้นถือว่าเป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้กับผู้ชมภาพยนตร์ ซีรีย์ และการ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่องนั้น ๆ ได้

ผู้เขียนจะใช้ความรู้ในวิชาการแปล HR206 การแปลภาษาอังกฤษ-ไทยเบื้องต้นและวิชา HR438 การแปลบทภาพยนตร์และบทละคร ควบคู่กับการใช้ทฤษฎีของ Baker (1992) และเกณฑ์การวิเคราะห์การแปลของ สัณฉวี สายบัว (อ้างถึงใน สมพิศ เครือโชติ : 2562) ที่ได้แบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ระดับ คือ การปรับระดับคำ และการปรับระดับโครงสร้างของภาษา มาใช้ในการวิเคราะห์การแปลของผู้เขียนว่า ผู้เขียนมีการใช้กลวิธีและแนวคิดด้านการแปลอะไรบ้างในการแปลบทเพลงจากการ์ตูนแอนิเมชั่น Sofia The First

วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำแนวคิดและทฤษฎีด้านการแปลที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ในการแปลบทเพลงเพื่อให้ได้บทแปลที่สื่อความหมายและอาจนำไปทำบทร้องได้
2. เพื่อศึกษากลวิธีการแปลบทเพลงจากการ์ตูนแอนิเมชั่นเพื่อทำเป็นเสียงพากย์ภาษาไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบกลวิธีและแนวคิดด้านการแปลที่จะนำไปใช้ในการแปลบทเพลงเพื่อทำบทร้องได้
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจในการแปลบทเพลงจากการ์ตูนแอนิเมชั่น

ขอบเขตการศึกษา

เนื่องจากเพลงที่อยู่ในการ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่อง Sofia The First มีจำนวนมาก ผู้เขียนจึงได้ทำการเลือกเพลงแบบสุ่มจากการ์ตูนทั้ง 4 ซีซั่น มาซีซั่นละเพลง ใน Disney+ Hotstar เพื่อที่ผู้เขียนจะเพลงแปลและวิเคราะห์ข้อมูลได้ภายในระยะเวลา 2 เดือน ก่อนที่จะนำเสนอในวันที่ 1 มิ.ย. พ.ศ. 2565 เพลงทั้ง 4 เพลงจากการสุ่มมีดังต่อไปนี้ 1. เพลง Peace and Joy จากซีซั่นที่ 1 ตอนที่ 24 ชื่อตอน Holiday in Enchancia 2. เพลง From the Heart จากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 20 ชื่อตอน Winter's Gift 3. เพลง Save The Day จากซีซั่นที่ 3 ตอนที่ 10 ชื่อตอน The Secret Library 4. เพลง This Feeling I'm Feeling In Me จากซีซั่นที่ 4 ตอนที่ 17 ชื่อตอน Ivy's True Colors

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริรัตน์ วิเศษสุข (2545) ได้ศึกษาเทคนิคการแปลเนื้อเพลงประกอบภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับพากย์ไทยซึ่งแปลโดย ธานี พูนสุวรรณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เทคนิคการแปล และศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจมีผลต่อการแปล ผลการศึกษาพบว่า เทคนิคการแปลที่ใช้ในการแปลเนื้อเพลงประกอบภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับพากย์ไทยได้แก่ การแปลตรงตัวและการแปลแบบเอาความ การแปลแบบตรงตัวใช้กับวรรคเพลงที่มีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง วรรคเพลงประเภทนี้มี โครงสร้างเป็นรูปประโยคความเดียวเชิงบอกเล่า คำถาม และคำสั่ง วลี และสามัญนาม การแปลแบบตรงตัวยังใช้กับคำสรรพนามและคำเรียกขานบ้างส่วนการแปลแบบเอาความจะใช้กับวรรคเพลงที่มีโครงสร้างสัมพันธ์กับวรรคเพลงอื่น ๆ เพราะมีความหมายไม่สมบูรณ์ในตัวเอง การละคำสรรพนาม คำเรียกและจำนวนพยางค์ที่มีจำกัดในแต่ละวรรคเพลง ปัจจัยทางดนตรีสามประการที่มีอิทธิพลต่อการแปลคือ ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับเนื้อร้อง การสัมผัสคล้องจอง และอารมณ์ของเพลง ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับเนื้อร้องนำไปสู่การแปลที่ไม่เหมือนกันตลอดทั้งเพลงส่วนการสัมผัสคล้องจองนำไปสู่ความหลากหลายของคำลงท้าย การเพิ่มและการแทนที่ข้อความที่ซ้ำกัน อารมณ์ของเพลง มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ คำแสลง คำลงท้ายต่าง ๆ และคำแสดงอารมณ์

ณัฐจรัล จันทร์หอม (2562) ศึกษากลวิธีการแปลเพลงภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของ ธานี พูนสุวรรณ จากภาพยนตร์เรื่อง Moana พบว่ามีกลวิธีการแปลที่ใช้ทั้งหมด 4 กลวิธีหลักได้แก่ 1. กลวิธีการแปลโดยการตัดคำ ประกอบด้วย การตัดคำศัพท์และการละคำในประโยค 2. กลวิธีการแปลโดยการเติมคำ ประกอบด้วย การเติมคำลักษณนาม การเติมคำสรรพนามต่อท้ายคำนามและการเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่าง ๆ 3. การแปลตรงตัวตามต้นฉบับ ประกอบด้วย การแปรระดับเสียง การแปลประโยคกรรมตุวาจกและกรรมวาจก 4. การแปลโดยการปรับ ประกอบด้วย การปรับเรียงคำในประโยค การปรับคำให้กายเป็นวลีและการใช้คำอ้างอิงความหมายที่กว้าง

วิชา HR206 การแปลภาษาอังกฤษ-ไทยเบื้องต้น การศึกษาเรื่องประโยคในภาษาอังกฤษ ได้แก่ ประโยคความเดียว (Simple Sentence) ประโยคความรวม (Compound Sentence) ประโยคความซ้อน (Complex Sentence) และประโยคความรวมและความซ้อน (Complex-Compound Sentence) การศึกษาเรื่องการหาประธานและคำกริยาหลักของประโยค การแปลคำสรรพนามและการแปลกรรมวาจก (Passive Voice) ในส่วนของวิชา HR438 การแปลบทภาพยนตร์และบทละคร ผู้เขียนได้ศึกษาเรื่องการแปลบทภาพยนตร์การ์ตูนแอนิเมชั่น (Animated Film Script Translation) การแปลบทภาพยนตร์ดราม่า (Drama Film Script Translation) การแปลบทในสื่อโทรทัศน์ (TV Script Translation) การศึกษาเรื่องสื่อโสตทัศน์ (Audiovisual Media) การศึกษาประเด็นที่ควรระวังในการแปลบทบรรยายใต้ภาพ ได้แก่ 1. คำศัพท์เฉพาะด้านและสำนวน 2. โครงสร้างไวยากรณ์ 3. ความรู้รอบตัว 4. วัฒนธรรม และการแปลคำเรียกขาน (Address Terms)

วิธีดำเนินงาน

1. แปลบทเพลงทั้ง 4 เพลงเป็นภาษาไทย สร้างตารางเปรียบเทียบเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ เนื้อเพลงแปลภาษาไทย และกลวิธีการแปล
2. วิเคราะห์กลวิธีที่ใช้ในการแปลบทเพลง
3. จัดประเภทของกลวิธีการแปลที่ใช้ในการแปลบทเพลงโดยใช้ผลการวิจัยของ ศิริรัตน์ วิเศษสุข (2545) และ ณัฐจรัล จันทร์หอม (2562) เป็นเกณฑ์ นำผลที่ได้มาเปรียบเทียบร้อยละเพื่อดูความถี่ในการใช้กลวิธีเหล่านั้น
4. สรุปผลพร้อมอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา

จากการรวบรวมกลวิธีการแปลบทเพลงจากการ์ตูนแอนิเมชั่น Sofia The First จำนวน 4 เพลง พบว่า ผู้เขียนได้ใช้กลวิธีในการแปลบทเพลงทั้งสิ้น 11 กลวิธี โดยกลวิธีการแปลตรงตัว (34.52%) มีการใช้มาก รองลงมาคือ การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป (21.43%) การปรับโครงสร้างของประโยค (13.1%) การเพิ่มคำเพื่อให้เกิดความคล้องจอง (10.71%) การใช้คำที่มีความหมายแคบลง (9.52%) การเติมคำหรือตัดคำเพื่อให้ครบตามจำนวนพยางค์ (8.33%) การใช้คำที่มีความหมายกว้างขึ้น (7.14%) การสัมผัสคล้องจองเพื่อนำไปสู่ความหลากหลายของคำลงท้าย (7.14%) การเพิ่มและการแทนที่ข้อความที่ซ้ำกัน (7.14%) การแปลแบบสรุปความ (2.4%) และการใช้คำแทนที่ทางวัฒนธรรม (1.2%) ซึ่งกลวิธีแต่ละรูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

1. **การแปลตรงตัว** เป็นกลวิธีที่ผู้เขียนใช้ในการแปลเพลงจากการ์ตูนเรื่องนี้มากที่สุด เนื่องจากโครงสร้างภาษาที่ใช้ในต้นฉบับเป็นโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อน เมื่อแปลแบบตรงตัวก็ไม่ทำให้ความหมายผิดไปจากเดิม เช่น

   ต้นฉบับ: warm embraces surround us all tonight.

   ฉบับแปล: กอดที่อบอุ่น อยู่รอบพวกเราทั้งคืน

   ต้นฉบับ: A huge bouquet or a single rose.

   ฉบับแปล: ดอกไม้ช่อใหญ่หรือกุหลาบก้านเดียว

   ต้นฉบับ: Thinking there must be some mistake.

   ฉบับแปล: คิดไว้ว่าต้องมีข้อผิดพลาด

   ต้นฉบับ: The feeling that you’re feeling is love.

   ฉบับแปล: ความรู้สึก ที่เธอรู้สึก คือรัก

2. **การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป** กลวิธีนี้ใช้เมื่อ ต้องการละประธานและคำสรรพนาม เนื่องจากในภาษาไทยสามารถละประธานของประโยคและคำสรรพนามได้ ถ้าเราทราบว่าประธานหรือคำสรรพนามนั้นแทนใคร เช่น

   ต้นฉบับ: *I* may not know exactly how I’ll do it.

   ฉบับแปล: ถึงไม่อาจรู้ว่าฉันนั้นต้องทำเช่นไร

   ละประธานคำว่า “I”

   ต้นฉบับ: But *I* know that *I* can free them.

   ฉบับแปล: แต่รู้ว่าต้องช่วยพวกเขาได้

   ละคำสรรพนาม “I”

   ต้นฉบับ: when *my* chance has flown away.

   ฉบับแปล: เมื่อโอกาสได้หลุดลอยไป

   ละคำสรรพนาม “my”

   หรือการละคำอุทาน โดยเฉพาะ “oh”, “well” ที่ไม่ทำให้ความหมายในภาษาต้นฉบับเปลี่ยนไป เช่น

   ต้นฉบับ: *Oh*, what is this I’m feeling?

   ฉบับแปล: นี่ฉันรู้สึกอะไรอยู่

3. **การปรับโครงสร้างของประโยค** กลวิธีนี้จะใช้เมื่อผู้เขียนต้องการหลีกเลี่ยงการแปล “ถูก” ในภาษาไทย เช่น

   ต้นฉบับ: It could be *plainly wrapped* or *trimmed* with silver bows.

   ฉบับแปล: เธออาจ*ห่อมันง่าย ๆ* หรือ*ผูก*ด้วยโบว์สีเงิน

หรือการทำประโยคบอกเล่าเป็นประโยคปฏิเสธเพื่อให้ภาษามีความสละสลวยยิ่งขึ้น เช่น

   ต้นฉบับ: to think he might sleep forevermore.

   ฉบับแปล: เมื่อคิดเอาไว้ว่าเขาจะไม่ตื่นมา

นอกจากนี้ ผู้เขียนยังใช้กลวิธีการเปลี่ยนประโยคคำถามเป็นประโยคบอกเล่า เพื่อให้ภาษามีความสละสลวยมากขึ้น เช่น

   ต้นฉบับ: What is this ache inside of me?

   ฉบับแปล: ความปวดที่มันเจ็บอยู่ข้างใน

4. **การเพิ่มคำทำให้เกิดความคล้องจอง** การเพิ่มคำ นอกจากจะทำให้เกิดความคล้องจองแล้ว ยังช่วยให้บทเพลงมีความไพเราะมากขึ้น รวมถึงทำให้ได้จำนวนพยางค์ตามภาษาต้นฉบับอีกด้วย เช่น

   ต้นฉบับ: The firelight is shining bright.

   ฉบับแปล: กองไฟ*ร้อนเร่า* เปล่งแสง*สวยงาม*

   ต้นฉบับ: May the holiday bring you *peace and joy*.

   ฉบับแปล: ให้เป็นวันที่เธอได้*สุขสมรื่นรมย์*

   ต้นฉบับ: *Embrace* that feeling you’re feeling in you.

   ฉบับแปล: น้อมรับความรู้สึก ที่รู้สึก *เถิดหนา*

5. **การใช้คำที่มีความหมายแคบลง** เพื่อให้สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยผู้เขียนใช้บริบทของเรื่องมาช่วยในการเลือกใช้คำที่มีความหมายแคบลง เช่น

   ต้นฉบับ: It doesn’t matter if *it’s* large or small.

   ฉบับแปล: มันไม่สำคัญว่า*ของขวัญ*เล็กหรือใหญ่

จากตัวอย่างนี้ ผู้เขียนเลือกใช้คำที่เจาะจงกว่าในการแปลคำว่า “it’s” เป็นคำว่า “ของขวัญ” เนื่องจากในบริบทเนื้อเรื่อง ตัวละครกำลังตัดสินใจหาของขวัญที่ดีและมีคุณค่าให้กับอีกตัวละครในเรื่อง

ต้นฉบับ: You are feeling is way cause you *care*.

ฉบับแปล: เพราะเธอ*รัก*เธอเลยรู้สึกเช่นนี้

หากแปลคำว่า “care” เป็น “ห่วงใย” นั้นทำให้บทเพลงในภาษาแปลมีความไม่เข้ากันของทำนอง ผู้เขียนการเลือกใช้คำที่มีความเจาะจงมากกว่า “ห่วงใย” คือคำว่า “รัก” แทน

ต้นฉบับ: But I know that I can *free* them.

ฉบับแปล: แต่รู้ว่าต้อง*ช่วย*พวกเขาได้

6. **การเติมคำหรือตัดคำเพื่อให้ครบตามจำนวนพยางค์** การใช้กลวิธีนี้เนื่องจากการเติมคำด้วยคำที่มีความคล้องจองกันและเหมาะสม ทำให้มีจำนวนพยางค์ที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน เช่น

ต้นฉบับ: The smallest gift can seem just like a dream come true.

ฉบับแปล: ของขวัญเล็ก ๆ นั้นอาจ*เติมเต็ม*ฝันนั้นให้เป็นจริง

ต้นฉบับ: That’s why it seems like *your world may end*.

ฉบับแปล: เลยดูเหมือน*โลกทั้งใบอาจจบลงสิ้นไป*

ต้นฉบับ: So help us with his *healing*.

ฉบับแปล: มาช่วยกัน*รักษาเยียวยา*

7. **การใช้คำที่มีความหมายกว้างขึ้น** เพื่อให้จำนวนพยางค์มีความใกล้เคียงกันและไม่ทำให้ความหมายในต้นฉบับเสียไป เช่น

ต้นฉบับ: May the *holiday* bring you peace and joy.

ฉบับแปล: ให้เป็น*วัน*ที่เธอได้สุขสมรื่นรมย์

จากตัวอย่างนี้ หากแปลคำว่า “ the holiday” ในความหมายที่เท่ากันคือ “วันคริสต์มาส” จะทำให้มีจำนวนพยางค์ที่เยอะเกินไป และเกิดความไม่เข้ากันของทำนองในบทเพลงในภาษาแปล จึงต้องทำให้คำที่เจาะจงมีความหมายที่กว้างขึ้น นั้นคือ แปล “the holiday” ว่า “วัน” โดยไม่เจาะจงว่าเป็นวันอะไร แต่ถ้าติดตามจากเนื้อเรื่องจะเข้าใจว่าเป็นวันอะไร

8. **การสัมผัสคล้องจองเพื่อนำไปสู่ความหลากหลายของคำลงท้าย** ผู้เขียนได้ใช้กลวิธีนี้ในกรณีที่ภาษาต้นฉบับมีการเล่นเสียงสัมผัส ทำให้ภาษาฉบับแปลต้องปรับให้มีการสัมผัสของเสียงที่ใกล้เคียงกัน โดยภาษาที่แปลออกมาจะต้องคงความหมายของภาษาต้นฉบับเอาไว้ด้วย เช่น

   ต้นฉบับ: What matters from the *start*.
   The most important *part*.
   A gift should come from the *heart*.

   ฉบับแปล: ไม่ว่ามันมาจาก*ไหน*
   เรื่องที่เธอต้องจำ*ไว้*
   ของขวัญควรจะให้จากหัว*ใจ*

9. **การเพิ่มและการแทนที่ข้อความที่ซ้ำกัน** จะใช้ในกรณีที่ภาษาต้นฉบับใช้คำหรือวลีซ้ำ ๆ กัน ผู้เขียนจึงต้องเลือกใช้คำที่เหมาะสมกว่าการเลือกใช้คำเดิมมาแทนที่ข้อความนั้น ๆ เช่น

   ต้นฉบับ: Cause I believe that I will be the one to *save the day*.
   Save the day.
   Save the day.

   ฉบับแปล: เพราะฉันเชื่อแล้วว่าจะต้องเป็นฉันที่*ช่วยทุกคน*
   ช่วยให้ปลอดภัย
   ช่วยไว้ให้ได้

จากตัวอย่างนี้จะเห็นว่า มีข้อความที่ซ้ำกันถึงสามข้อความคือ “Save the day” ในการแปลข้อความเหล่านี้ ถ้าหากแปลโดยใช้คำเหมือนกันหมดทั้งสามข้อความนั้นทำให้เกิดความไม่เข้ากันของทำนองดังนั้นเวลาแปลจึงต้องศึกษาจากบริบทเนื้อเรื่อง เพื่อช่วยในการเลือกสรรคำที่เหมาะสมในการแปล

10. **การแปลแบบสรุปความ** เป็นกลวิธีที่ผู้เขียนเลือกแปลเน้นเฉพาะความหมายหลัก ไม่แปลทั้งหมด เนื่องจากอาจทำให้จำนวนพยางค์เกิน และมีการใช้คำซ้ำมากเกินไป เช่น

    ต้นฉบับ: Oh, I know how you’re feeling.

    ฉบับแปล: โอ้ ฉันเข้าใจความรู้สึก

จากตัวอย่างนี้จะเห็นว่า ถ้าหากแปลข้อความทั้งหมด ในภาษาแปลจะได้จำนวนพยางค์ 9 พยางค์ ซึ่งมีจำนวนมากกว่าภาษาต้นฉบับ การแปลสรุปความจึงเหมาะแก่การแปลข้อความดังกล่าว

11. **การใช้คำแทนที่ทางวัฒนธรรม** เมื่อพิจารณาแล้วว่าจะสื่อความหมายได้ใกล้เคียงกันและไม่ทำให้ผิดความหมายไปจากเดิม เช่น

ต้นฉบับ: While the snow blows cold outside.

ฉบับแปล: ตอนที่ข้างนอกมีลมหนาว

เนื่องจากในประเทศไทยไม่มีหิมะ ผู้เขียนจึงได้เปลี่ยนหิมะเป็นลมหนาว ประกอบในการ์ตูนแอนิเมชั่นมีภาพของหิมะตกอยู่แล้ว ดังนั้นผู้ชมจึงสามารถเข้าใจจากบริบทของภาพได้

เพลงทั้งสี่เพลงจากการ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่อง Sofia The First นั้น ผู้เขียนได้ทำการแปลบทเพลงตามวัตถุประสงค์ที่ให้ไว้ โดยใช้ความรู้ที่ได้ศึกษาในวิชาการแปลมาแปลบทเพลงให้สามารถนำไปทำเป็นบทร้องภาษาไทยได้ ซึ่งได้มีการคำนึงถึงจังหวะและทำนองของเพลง รวมถึงจำนวนพยางค์ ให้มีความใกล้เคียงกันมากที่สุด และได้ทำการวิเคราะห์การแปลบทเพลงของผู้เขียนไว้ดังนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลวิธีการแปลที่ผู้เขียนได้นำมาใช้ในการแปลบทเพลงมีทั้งหมด 11 กลวิธี เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ การแปลตรงตัว (34.52%) การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป (21.43%) การปรับโครงสร้างของประโยค (13.1%) การเพิ่มคำเพื่อให้เกิดความคล้องจอง (10.71%) การใช้คำที่มีความหมายแคบลง (9.52%) การเติมคำหรือตัดคำเพื่อให้ครบตามจำนวนพยางค์ (8.33%) การใช้คำที่มีความหมายกว้างขึ้น (7.14%) การสัมผัสคล้องจองเพื่อนำไปสู่ความหลากหลายของคำลงท้าย (7.14%) การเพิ่มและการแทนที่ข้อความที่ซ้ำกัน (7.14%) การแปลแบบสรุปความ (2.4%) และการใช้คำแทนที่ทางวัฒนธรรม (1.2%)

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษากลวิธีการแปลเพลงประกอบการ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่อง “Sofia The First” ฉบับพากย์เสียงภาษาไทย พบว่า การแปลตรงตัวเป็นกลวิธีที่มีการนำมาใช้ในการแปลบทเพลงครั้งนี้มากที่สุด เนื่องจากการ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่อง Sofia The First เป็นการ์ตูนแอนิเมชั่นสำหรับเด็ก ดังนั้นสำนวนหรือภาษาที่ใช้จึงไม่ได้มีความซับซ้อนหรือไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจแล้วนำมาตีความอีกทีหนึ่ง ภาษาที่ใช้จึงมีความเข้าใจง่ายและสื่อความหมายได้ตรงตัว ส่วนกลวิธีการแปลอื่น ๆ ที่ผู้เขียนใช้ในการแปลบทเพลงครั้งนี้ เนื่องจากว่า คำในภาษาอังกฤษและภาษาไทยบางคำมีความสั้นยาวไม่เท่ากัน อีกทั้งผู้เขียนยังคำนึงถึงจำนวนพยางค์ที่ต้องการทำให้มีจำนวนพยางค์ที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกันให้ได้มากที่สุด ด้วยเหตุนี้ กลวิธีการแปลแบบอื่น ๆ จึงนำมาใช้เพื่อช่วยแก้ปัญหาทางด้านภาษาในครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ

การแปลบทเพลงในครั้งนี้ ถึงแม้ว่าผู้เขียนได้คำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นจำนวนพยางค์หรือมีการสัมผัสเสียงให้ดูมีความไพเราะและเหมาะสมแล้ว แต่ผู้เขียนนั้นไม่มีความรู้ด้านการแต่งเพลง

หรือการทำเพลง ดังนั้น บทแปลเพลงภาษาไทยของผู้เขียน ถ้าหากจะนำมาทำเป็นบทร้องในฉบับพากย์เสียงภาษาไทย อาจต้องให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีมากช่วยวิเคราะห์ ปรับเปลี่ยนแก้ไขให้สามารถนำไปใช้พากย์เสียงได้จริงตามเจตนาที่ผู้เขียนได้ตั้งใจไว้

เอกสารอ้างอิง

ณัฐจรัล จันทร์หอม, ภาสพงษ์ ผิวพอใช้ (2562). กลวิธีการแปลเพลงภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย
ของ ธานี พูนสุวรรณ: ศึกษาจากภาพยนตร์เรื่อง Moana. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, *15*(1), 58-75.

ศิริรัตน์ วิเศษสุข. (2545). *เทคนิคการแปลเนื้อเพลงประกอบภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับพากย์ไทยซึ่งแปลโดย*
ธานี พูนสุวรรณ. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2565, จาก htpp://madlab.cpe.ku.ac.th/TR2/?itemID=459030

The Study of Linguistic Features of Donald Trump and Joe Biden on Twitter during the Election Campaign

Vipavee Thongsuk[1] , Wanicha Sribunruang[2], Thikhamporn Srathongthom*3*

[1,2,3] Department of English, Faculty of Liberal Arts
[1,2,3] Thammasat University, Thailand
[1]vipavee.tho@dome.tu.ac.th, [2]wanicha.sri@dome.tu.ac.th, [3]thikhamporn.sra@dome.tu.ac.th

Abstract

This study aims to explore the common linguistic features of American presidential candidates ─ Donald Trump and Joe Biden ─ on Twitter during the campaign and to analyze the reactions of the general public towards those tweets. Archived tweets of Trump and Biden were selected and analyzed with a mixed method of both manual and programming analysis. The results show that there are common frequently used words, syntactic and semantic features of the two presidential candidate winners. The majority of reactions were slightly more negative than positive, and a certain amount of reactions were irrelevant. The current study shows some political strategies in the linguistic field. Nonetheless, further research would be useful for the linguistic analysis on social media platforms.

Keywords: Donald Trump, Election Campaign, Joe Biden, Linguistic Features, Twitter

1. Introduction

With the development of the Internet, social media has become a crucial tool for people to connect and to build relationships with one another. This is not to mention that it can spread information faster than other types of media and thus is popular among people, especially Twitter. It was reported that the number of Twitter users has gradually increased since 2006 and reached 206 million monetizable daily active users in the second quarter of 2021, with the United States ranking first regarding the highest number of users (Statista, 2021). With that being said, when it comes to politics, presidential campaign commercials are not necessarily restricted to television and radio advertisements or banners. At present, Twitter appears to be an important tool for presidents and presidential candidates to promote political campaigns and interact with potential voters. It was reported that there were 31.7 million political tweets during the 2012 United States presidential election and over 20 million tweets on Election Day alone (Finn, 2012). Accordingly, Twitter is likely to be one of the main communication strategies for American political engagement.

It is not something new for people, especially politicians, to use Twitter as a tool to persuade or manipulate people. A study in 2020 (Stone & Can) has found that there are factors in municipal tweets that can influence the level of engagement from citizens, which also suggests that social media such as Twitter are commonly used to develop citizen-government relationships. Another study by Bryer (2011) demonstrates how politicians' use of social media can lead to citizens' trust and acceptance. Jennifer Grygiel, a social media expert and assistant professor of communications at Syracuse University, expressed her concern that tweets from the government are mostly used as a tool to create propaganda, which is more likely to attract more attention than the free press could from the citizens (Collins, 2021). Additionally, Twitter was also one of the significant factors that led to Trump's victory in the 2016 presidential election, despite his lack of political experience (Enli, 2017). Accordingly, it is undeniable that the presidential election of the United States has an impact not only on the nation itself but also on the entire world. Therefore, studies on the use of Twitter by politicians can give insights into many aspects related to the political field. The study of linguistic patterns on politicians' Twitter could also be one of the analyses that gives us insightful perspectives on today's politics.

However, research into how linguistic patterns are used by politicians on Twitter is quite rare. Most research has focused on language as a tool to increase voters' engagement, but a thorough investigation of linguistic features and their functions in sentences, which may emerge in patterns and influence voters' views, has not been demonstrated. Hence, this study explores the general linguistic components utilized by Donald Trump of the Republican Party and Joe Biden of the Democratic Party on Twitter during the 2016 and 2020 election campaigns, as well as the consequences of practicing their particular language features. The study focuses on approaching the following questions:

1) What are the common linguistic features of each president's use of language on Twitter during the campaign?
2) Do those common linguistic features positively or negatively impact the reactions of the potential vote?

These research questions necessitate the following notions to better grasp the subject matter studied in this paper.

1.1 The Importance of Twitter Platform as a Political Communication Tool

Twitter, an online platform that allows people across the world to connect with each other, has become a popular channel of communication in many spheres. Users can share and update their status, news, and opinions—including political ones. The usage of Twitter by politicians has recently increased due to its ability to keep users informed of current events and communicate. Liu (2016) states that this makes it easier for politicians to connect with voters in order to get their attention. A case in point could be found in Germany. The study of election campaign analysis in Germany by Thimm et al. (2016) suggests that Twitter was extensively used as a tool for promoting political campaigns during the election. 328 out of 620 members of the German Parliament had a user account on Twitter, and the number of German EU candidates who actively used this online platform was up to 63% (Thimm et al., 2016).

Twitter also provides an opportunity for electoral candidates to approach their voters. Politicians' tweets presumably influence voters' decisions by conveying their opinions on political situations through tweeting (Twitter's broadcasting message function), potentially resulting in a significant shift in political directions (Alshahrani, 2020). LaMarre and Suzuki-Lambrecht (2013) discovered that using Twitter strengthens the relationship between politicians and voters, leading to political gains. They found that approximately 54.4% of politicians who were active on Twitter won the election, compared to only 17.06% of candidates who did not have a Twitter account (LaMarre & Suzuki-Lambrecht, 2013). Another study evaluating the impact of Twitter usage during a campaign found a similar result, stating that candidates who consistently communicated via Twitter tended to receive a good reaction from the public (Kruikemeier, 2014). On that account, the importance of Twitter as a tool for political purposes is repeatedly emphasized.

1.2 The Impact of Twitter on Citizens

Twitter users who are primarily citizens are increasingly engaged in political tweets. Because of the massive number of followers each politician has, personal tweets of politicians are gradually becoming a part of the mainstream media (Enli, 2017). Consequently, Twitter usage has been shown to greatly improve political candidates' chances of winning (LaMarre & Suzuki-Lambrecht, 2013). In the 2016 presidential election, the Trump campaign retweeted ordinary users' tweets much more often than the Clinton campaign did (Enli, 2017). Kruikemeier (2014) also found that candidates who used Twitter throughout the campaign won significantly more votes than those who did not.

1.3 Strategies Categorization

Political strategies vary depending on the ideology and rhetorical preferences of the candidates or parties. Subsequently, there are various perspectives on categorizing the tactics used by politicians on Twitter. Strategies on Twitter can be generally divided into 2 common types, consisting of informative and argumentative content (Albu, 2016). The first one covers the tweets that aim to inform and encourage people to vote for candidates. The second category includes tweets that attack opposing parties or

serve as indirect self-promotion. In addition to attack and self-promotion, Benoit (2001) introduces defense, which appears in political campaigns the least.

Thimm et al. (2016) suggest that one way of sorting out the strategies occurring in politicians' tweets is "Twitter campaigning"— grouping the purposes of using Twitter, which is served as a political tool, into 8 sections: passive Twitter presence, informing and broadcasting, on-the-scene and live-reportage, self-promotion, negative campaigning, creating mini-publics, interacting on the public Twitter stage, and emphasizing and establishing supranational alliances.

1.4 Analysis of Linguistic Features in Politicians' Tweets

There have not been many studies that focus on politicians' linguistic uses on Twitter. However, there are some studies that have analyzed some linguistic use on contextual and semantic levels.

There are some common linguistic themes found in politicians' tweets. For instance, Evans et al. (2014) found that most politicians tend to tweet about their personal lives with positive words for self-promotion. In 2012, candidates tweeted about their personal lives for one-third of their time spent on Twitter (Evans et al., 2014). Nonetheless, Republicans and Democrats tweet differently, with Republicans being more likely to tweet attack messages to their opponents (Evans et al., 2014). In terms of pronoun use, both the study on Australian elections (Steffens & Haslam, 2013) and the study on American presidential campaigns (Lowry & Naser, 2010) show that winning candidates tend to use the collective pronouns "we" or "us" more than losing candidates.

It is found that emotional tones and word choices can have a significant impact on how politicians are viewed by citizens (Stone & Can, 2020). For candidates to be perceived as approachable, utilizing the rhetorical strategy of direct-address in political campaigns can build connections with potential voters. In other words, the use of "you" usually increases audience engagement (Buratti, 2014). However, it is important to note that language use on Twitter is different by culture. Solberg, the Prime Minister of Norway, for example, uses a different style of language on Twitter than the candidates in the United States; she tends to use words that show both professionalism and amateurism in order to appear both accessible and composed (Enli, 2017).

The linguistic study of presidential candidates' language helps investigate how and what components contribute to a large influence on the target audience, but this area of analysis has so far received little attention. In response to this, the current study focuses on the linguistic features of American presidential candidates and how they influence people on Twitter, as it has been a recent and huge platform for communicating, especially in politics.

2. Method

2.1 Research Design

This study aims to identify Trump's and Biden's common linguistic features on Twitter during the campaign and evaluate those features' influence on people. Accordingly, a mixed method of quantitative and qualitative research design was adopted. This strategy led to more comprehensive data and an alternative understanding of research questions, as well as benefits of both methods (Creswell & Clark, 2018, as cited in Chorrojprasert, 2021).

2.2 Research Procedures

The study was conducted over a one-month period, starting on October 3rd, 2021. During the first week, tweets and replies were manually collected from Twitter and archive websites. The second and third weeks of October were spent on analyzing the common linguistic features of the tweets collected and people's reactions to each tweet. During this period, the researchers manually analyzed the tweets in order to find the main common features. Then, Excel was used to clean the data for further analysis with the R Programming Language in RStudio. When additional notions were found, the manual analysis and program analysis were done again to make sure as many of the important ideas as possible were collected.

2.3 Instruments and Data Resources

The tweet archive websites, https://polititweet.org/figure?account=939091 for Joe Biden's tweets and https://www.thetrumparchive.com for Donald Trump's tweets, were used in order to collect data regarding electoral campaigns' promoting tweets. The websites contained all of the information and content that each president has actively tweeted on Twitter up to date. These websites provide a feed of systematically sorted tweets, making it convenient to search for specific tweets within a certain time period. Instead of going through each tweet on the microblogging platform, Twitter archive websites were preferred and chosen.

Information was drawn in the form of texts and media from the mentioned sources. However, only textual data from the seven days preceding the 2016 election day (November 1–November 7, 2016) and the 2020 election day (October 27–November 2, 2020) were chosen for analysis.

2.4 Data-Collection Strategies

To obtain the data from the first research question, Donald Trump's and Joe Biden's tweets were manually collected from the tweet archive websites. Biden's tweets were collected from https://polititweet.org/figure?account=939091, which includes his deleted tweets (PolitiTweet, 2021). As Trump's official Twitter has been officially banned, his tweets were collected from the website https://www.thetrumparchive.com which contains all of Trump's past tweets until the day his account was banned (Brown, n.d.). The tweets collected were those tweeted seven days before election day, which was the most intense period of the campaign; the advantage of selecting tweets from this period is that the candidates were highly likely to try to promote themselves using their best tweeting strategies.

In order to obtain the data needed for the second research question, reactions to each tweet need to be collected. Replies to each tweet with many "retweets" and "likes" were collected to see whether the tweets were perceived by the general public positively or negatively. These reactions could be manually collected from the same sources as mentioned above.

2.5 Data-Analysis Strategies

Both automatic and manual tools were applied to identify the linguistic features of politicians' tweets. Firstly, computer programs including Microsoft Excel and RStudio generated tweeting information and helped permute and determine characteristics and components of the selected data. While Microsoft Excel was used to sort the data, RStudio and the R Programming Language were used to cover both

systematic data organization and an analytical tool for qualitative unstructured data. A certain amount of analysis was done by correspondingly using the two above programs.

Further investigation required manual analysis. Thus, manual analysis was carried out within the framework of linguistics regarding syntax and semantics. Syntax illustrates the relationships of words in sentences and distinguishes the category that those words belong to. In addition, semantics is crucial for describing the meanings behind words. The results were more clearly defined in detail after integrating linguistic knowledge with automatically analyzed data.

For investigating the engagement and outcome of the candidates' tweets, manual analysis was also used to indicate whether each tweet received a positive or negative response from the users who were potential voters. The data was collected from Twitter's reply function, which allows users to actively interact with other users by commenting and sending texts and media below a specific tweet. Due to a large number of replies, only partial reply tweets with the most retweets and likes were analyzed to see what effect they had on most potential voters.

3. Results

To answer the first research question, results were separated into three categories (frequent words, semantic functions, and syntactic features) to specify common features in Trump's and Biden's tweets.

3.1 Frequent words

Table 1: Most Frequent Words in Donald Trump's Tweets during the Election Campaign

Rank	Word	Count	Weighted Percentage (%)
1	https	89	5.4169
2	you	35	2.1302
3	thank	24	1.4607
4	we	17	1.0347
5	watch	15	0.913
6	join	14	0.8521
7 or 8 or 9	me	13	0.7912
7 or 8 or 9	great	13	0.7912
7 or 8 or 9	Hillary	13	0.7912
10	live	10	0.6086

Table 2: Most Frequent Words in Joe Biden's Tweets during the Election Campaign

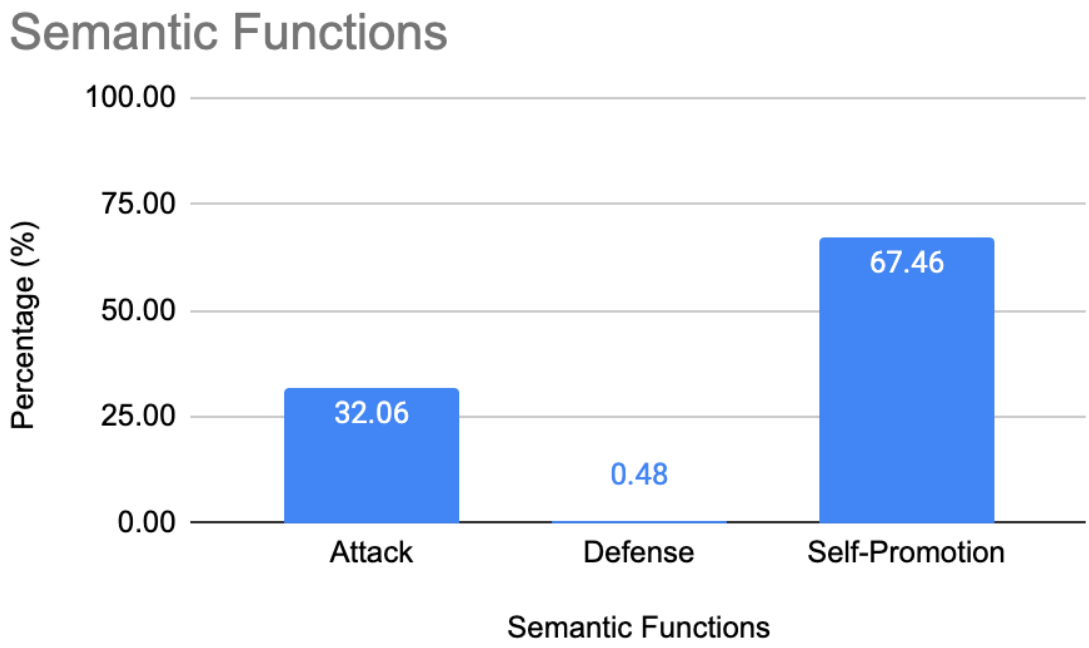
Rank	Word	Count	Weighted Percentage (%)
1	https	104	2.4293
2	we	76	1.7753
3	vote	52	1.2147
4 or 5	president	31	0.7241
4 or 5	you	31	0.7241
6	election	22	0.5139
7	Trump	21	0.4905
8	day	19	0.4438
9 or 10	today	17	0.3971
9 or 10	country	17	0.3971

After computerizing all tweets and calculating word frequency, only content words (nouns, main verbs, adjectives, etc.) and personal and collective pronouns were selected to be analyzed. Function terms were not included in the analysis as they are mostly meaningless and it is difficult to determine their rhetorical undertones. As a result, it emerged that the ten most frequent keywords on Trump's Twitter feed were "https", "you", "thank", "we", "watch", "join", "me", "great", "Hillary", and "live." On Biden's Twitter feed, the ten most frequent words were "https", "we", "vote", "president", "you", "election", "Trump", "day", "today" and "country".

From this list, four words are found to be used most frequently by both Trump and Biden. The first one is "https" or links to websites. "We" ranks as the fourth and second most frequent word in Trump's and Biden's tweets respectively. Followed by "you", which is in the top five rankings on both candidates' Twitter accounts. Lastly, "Hillary" and "Trump", or the names of the opponents, are also found to be among their common frequent words.

3.2 Semantic functions

Figure 1: Common Semantic Functions of the Tweets from Donald Trump and Joe Biden

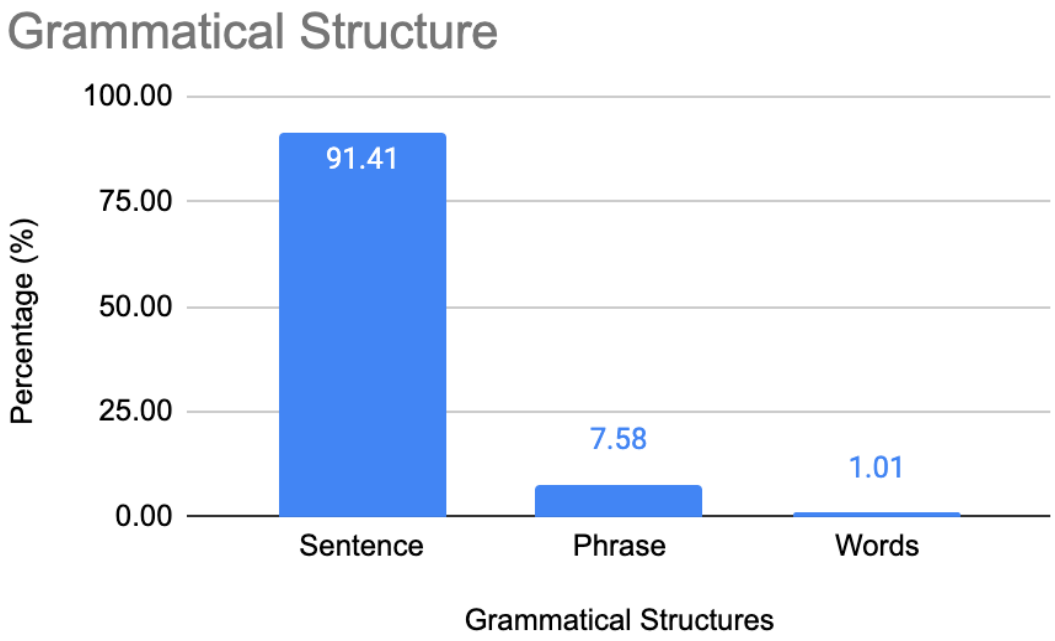

After analyzing the data, researchers found that semantic functions could be divided into three main categories, which are attack, defense, and self-promotion. Results reveal that during the last week prior to each election day, over 60% of Trump's and Biden's tweets were posted to promote themselves by promising future actions and persuading citizens to vote for them. This was followed by attack messages, which accounted for 32% of the tweets. The strategy of attack tends to include criticism of the opponent's policies, performances in the past, and negative personal traits. Lastly, defense is the least frequently used strategy, appearing only once on Trump's Twitter.

3.3 Syntactic Features

3.3.1 Grammatical Structure

Figure 2: Common Grammatical Structure of the Tweets from Donald Trump and Joe Biden

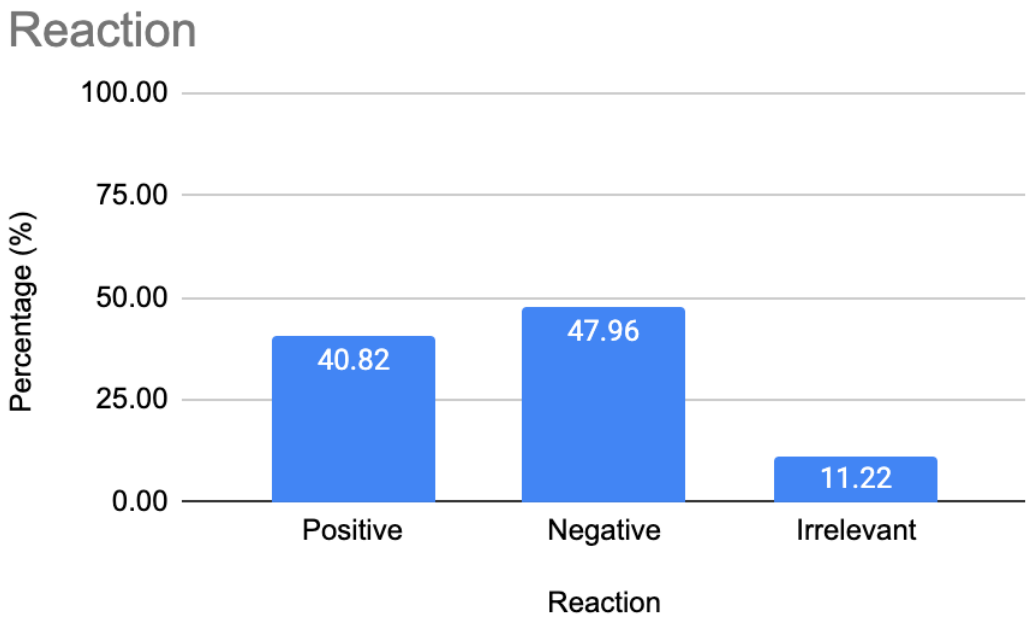
Each tweet was manually analyzed in order to investigate the grammatical structures, which we categorized into three major categories: sentences, phrases, and words. According to the finding, most of the tweets were sentences; the percentage of the tweets structured as sentences is 91.41%, which could be considered a large number. Conversely, phrases take up only 7.58% of all tweets. Lastly, tweets that only consisted of words constituted only 1.01% of all of the tweets.

3.3.2 Tenses

In another aspect of syntactic features, the tenses found in each tweet were analyzed. The tenses are divided into three major categories: past, present, and future tense. However, due to the fact that the majority of the tweets also contain different numbers of words and phrases, it might not make sense to summarize them into percentages as the proportions greatly vary. Nonetheless, an approximate analysis shows that over half of the tweets are either present or future tense. Present tenses were usually used to talk about the situations at the moment, and future tenses were mostly used to state the changes that the candidates were determined to make in the future as president.

3.4 Reactions

Figure 3: Common Reactions to the Tweets from Donald Trump and Joe Biden

To answer the second research question, we observed the public's reactions to politicians' tweets by looking at the ten most retweeted and liked replies under each post. Surprisingly, tweets' linguistic features and their replies were irrelevant. The analysis revealed that the majority (47.96%) responded negatively to what politicians communicated through Twitter. Overall, presidential candidates were suspected, ridiculed, and attacked for their eloquence, as it seemed unreliable in people's eyes. However, 40.82% of people provided positive feedback, complimenting and showing their support for the candidate. Most promised to vote for the candidate and often compared their preferred candidate to an opposing party. While the figures of positive and negative reactions were slightly different, neutral and indifferent reactions also emerged in the study. Approximately 11.22% of respondents neither agree nor disagree with the politicians' tweets. On the other hand, they tended to intentionally overlook the message of politicians and mention unrelated topics.

4. Discussion and Conclusion

The results of the first research question show that both candidates use some of the same linguistic features, such as frequent words, semantic functions, and syntactic features, which may have an effect on the public and on how well they do in the election.

The common frequent words suggest that the rhetorical strategy of repetition was utilized by both Trump and Biden. Their most frequently used words, "Https" or the use of links, mainly leads to news articles about themselves or to their own websites. This result aligns with Albu's study (2016) which indicates that providing links can be considered one of the most common strategies on Twitter for directing potential voters to more informative sources since Twitter has a character limit in each tweet.

The second common frequent word of Trump and Biden is "we" which is a collective pronoun, suggesting unity or togetherness. Considering the fact that Trump and Biden are both winners of the elections, this is similar to many studies which suggest that winning candidates tend to use references to groups more frequently than losing candidates (Steffens & Haslam, 2013; Lowry and Naser, 2010).

The use of the second-person pronoun or "you" is another common frequent word employed by both candidates. Through this rhetorical technique called direct-address, audiences tend to feel directly addressed and involved only by reading the word "you" (Fahnestock, 2011, as cited in Buratti, 2014). This pattern is more likely to be utilized in informal communication, such as on social media, to increase engagement. Thus, the use of second-person pronoun has been used to help create connections between presidential candidates and their audiences (Buratti, 2014).

The mention of the opponent is also found in Trump's and Biden's tweets. Apparently, both Hillary mentioned by Trump and Trump mentioned by Biden are often associated with negative comments in order to attack the opponent, mostly including criticism of the opponent's policies, performances, and personal traits. Moreover, in terms of semantic functions, similar to Beniot (2001), the findings support the argument that defense is a function employed with the least frequency, whereas the most utilized functions are attack and self-promotion.

The second question of this research is whether the common features of the tweets of the presidential election's winners receive positive or negative reactions. In previous studies, there has not yet been any research on the reactions of politicians' tweets. Thus, the results were somewhat new and surprising. As the results showed, there is not a wide gap between the percentage of positive and negative responses. Still, negative responses can be considered the majority of the reactions, accounting for 47.96% of the total, while 40.82% of the replies were positive. One unexpected finding was that a considerable number of the replies were irrelevant to the content of the original tweets; 11.22% of the replies were irrelevant or did not show any favor to any political party. A possible explanation for this result could be the fact that potential voters who use Twitter may already have a strong political standpoint. Therefore, the replies or the reactions were likely to be little affected by the content of the original tweets. It is also important to note that the view of whether the text is positive or negative tends to be subjective.

There is also another new interesting point in the replies to Trump and Biden's tweets. During the research, it was found that there were a considerable number of interactions between politicians. This includes the presidential candidates attacking their opponents and other politicians from other parties directly making an argument in the replies to the candidates' tweets. This direct interaction between politicians on Twitter is quite significant as it may be indicative of American culture which prefers direct interaction.

4.1 Limitations

Due to time constraints, the study was unable to detect a very deep and detailed reaction as each tweet received a lot of attention with more than a thousand replies. As a consequence, only the top ten replies that gained the most interest from Twitter users were chosen to be examined. In addition, a concern regarding different styles of Twitter usage in American culture arose while conducting the research. The "like" function was

preferred over the "retweet" function by the majority of Americans. Therefore, as it was first planned to pick the most retweeted replies to analyze the reaction, it was essential to include the liked tweets to more accurately observe the data. Furthermore, irrelevant tweets have become another major concern. There were many Twitter users who were mostly sharing false and irrelevant information, making the reaction difficult to identify. Therefore, this issue is in need of further investigation. Future studies may explore the linguistic features used by other presidential candidates across countries and the comparison between differences and similarities in politicians' language for a better understanding of politicians' language and its effects in other aspects.

References

Albu, E. (2016). Love Britain?: Vote UKIP! The Pragmatics of Electoral Tweets during the European Elections 2014. *Tweets from the Campaign Trail: Researching Candidates' Use of Twitter During the European Parliamentary Elections,* 145-170.

Alshahrani, A. (2020). Linguistic implications of political tweets. *International Journal of English Linguistics, 10*(4), 203. doi:10.5539/ijel.v10n4p203

Benoit, W. L. (2001). The functional approach to presidential television spots: Acclaiming, attacking, defending 1952–2000. *Communication Studies, 52*(2), 109-126. doi:10.1080/10510970109388546

Brown, B. (n.d.). Trump Twitter Archive. Retrieved from https://www.thetrumparchive.com/

Buratti, B. A. (2014). *Analysis of the Social Media of the Obama and Romney Campaigns in the 2012 Election* (Unpublished master's thesis). University of Oregon.

Chorrojprasert, L. (2021). Learners' Perceptions on Peer Assessment in Team-Based Learning Classroom. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network, 14*(1), 522-545.

Collins, M. (2021, February 17). Policy, not PERSONAL INSULTS: Biden uses Twitter to sell his agenda, with a FEW Pooch pics thrown in. Retrieved September 12, 2021, from https://www.usatoday.com/story/news/politics/2021/02/17/biden-uses-potus-account-twitter-sell-policy-not-settle-scores/4387176001/

Enli, G. (2017). Twitter as Arena for the authentic outsider: Exploring the social media campaigns of Trump and Clinton in the 2016 US presidential election. *European Journal of Communication, 32*(1), 50-61. doi:10.1177/0267323116682802

Evans, H. K., Cordova, V., & Sipole, S. (2014). Twitter style: An analysis of how House candidates used Twitter in their 2012 campaigns. *PS: Political Science & Politics, 47*(02), 454-462. doi:10.1017/s1049096514000389

Finn, G. (2012). Election 2012 breaks records with 31.7 million political tweets. Retrieved September 13, 2021, from http://marketingland.com/election-2012-breaks-records-with-31-7-million-political-tweets-26086

Kruikemeier, S. (2014). How political candidates use Twitter and the impact on votes. *Computers in Human Behavior, 34*, 131-139. doi:10.1016/j.chb.2014.01.025

LaMarre, H. L., & Suzuki-Lambrecht, Y. (2013). Tweeting democracy? examining twitter as an online public relations strategy for congressional campaigns'. *Public Relations Review, 39*(4), 360-368. doi:10.1016/j.pubrev.2013.07.009

Liu, C. (2016). *Reviewing the Rhetoric of Donald Trump's Twitter of the 2016 Presidential Election* (Unpublished master's thesis). Jönköping University.

Lowry, D. T., & Naser, M. A. (2010). From Eisenhower to Obama: Lexical characteristics of winning versus losing presidential campaign commercials. *Journalism & Mass Communication Quarterly, 87*(3-4), 530-547. doi:10.1177/107769901008700306

PolitiTweet. (2021). Joe Biden. Retrieved September 27, 2021, from https://polititweet.org/figure?account=939091

Statista Research Department. (2021). Twitter: Annual growth rate worldwide 2024. Retrieved September 13, 2021, from https://www.statista.com/statistics/303723/ twitters-annual-growth-rate-worldwide/

Steffens, N. K., & Haslam, S. A. (2013). Power through 'US': Leaders' use of WE-referencing language predicts election victory. *PLoS ONE, 8*(10). doi:10.1371/journal.pone.0077952

Stone, J. A., & Can, S. H. (2020). Linguistic Analysis of Municipal Twitter feeds: Factors influencing frequency and engagement. *Government Information Quarterly, 37*(4), 101468. doi:10.1016/j.giq.2020.101468

Thimm, C., Einspänner-Pflock, J., & Anastasiadis, M. (2016). Twitter during the 2014 European Elections in Germany – Analyzing politicians' campaigning strategies. *Tweets from the Campaign Trail: Researching Candidates' Use of Twitter During the European Parliamentary Elections,* 197-222.

Translation Strategies in the Thai-to-English Translations of Prime Minister Prayuth Chan-Ocha's Speeches

Awika Kanyasaengsri[1], Khanuengthip Kuleelang[2]

[1,2] English Program, Faculty of Liberal Arts
[1,2] Thammasat University, Thailand
Awika.k@arts.tu.ac.th, Khanuengthip.k@arts.tu.ac.th

Abstract

After the cultural turn in Translation Studies, many scholars have shifted their attention to the role of socio-political factors in shaping the translators' decisions. This study aimed to explore the types and frequency of translation strategies employed in the Thai-to-English translations of Prime Minister Prayuth Chan-Ocha's speeches and to examine their characteristics as political translations texts. The study was conducted with a mixed-method approach and with the data collected from seven official translations published from November 2020 to November 2021. The findings revealed that of all the eight strategies proposed by Baker (1992), the translation by omission was adopted the most and the translation by general words the least. The other strategies were: translation by more neutral or less expressive words, translation by cultural substitution, translation by using loan words, translation by paraphrase using related words, translation by paraphrase using unrelated words, and translation by illustration. Furthermore, six characteristics of political translation were found in the texts: the usage of expressive terms, strong modal verbs, the emphasis on the country presentation, the use of nominalization and agentless passive, inclusive and exclusive 'We', and metaphorical expression in the translation. The implications of this research may contribute to the study and practice of political translation and can be used as a tool to aid teachers and students in the field of language and translation studies.

Keywords: Baker (1992), political speech, political translation, translation strategies

กลวิธีการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษจากบทบรรยายคำกล่าวสุนทรพจน์ของนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

อวิกา กันยาแสงศรี[1], คนึงทิพย์ คุลีลัง[2]

[1,2] สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทคัดย่อ

เมื่อพิจารณากระแสวัฒนธรรมในศาสตร์การแปล นักวิจัยจำนวนมากได้หันมามุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของปัจจัยทางสังคมและการเมืองที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้แปล การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษจากบทบรรยายคำกล่าวสุนทรพจน์ของนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ตลอดจนศึกษาเกี่ยวกับการแปลเชิงการเมือง โดยใช้วิธีการศึกษาแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มบทแปลจำนวน 7 ตัวบท ซึ่งถูกเผยแพร่ในเว็บไซต์จากทางการในเดือนพฤศจิกายน 2563 จนถึงเดือนพฤศจิกายน 2564 ผลการศึกษาพบว่า จากกลวิธีการแปลทั้ง 8 รูปแบบของเบเคอร์ (1992) วิธีที่ถูกใช้มากที่สุดคือ การแปลโดยการละ และวิธีที่ถูกใช้น้อยที่สุดคือ การแปลโดยการใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าภาษาต้นฉบับ โดยกลวิธีรูปแบบอื่น ๆ ได้แก่ การแปลโดยการใช้คำที่มีความหมายกลาง ๆ การแปลโดยการแทนที่ทางวัฒนธรรม การแปลโดยการใช้คำยืม การแปลโดยการถอดความโดยใช้คำที่สัมพันธ์กับภาษาต้นฉบับ การแปลโดยการถอดความโดยการใช้คำที่ไม่สัมพันธ์กับภาษาต้นฉบับ และการแปลโดยการใช้ภาพประกอบ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบลักษณะของการแปลเชิงการเมืองจำนวน 6 ประการ ได้แก่ การใช้คำแสดงความรู้สึก การใช้คำกริยาช่วยแสดงความจริงจัง การเน้นย้ำความเป็นประเทศ การใช้นามวลีและประโยคกรรมวาจกที่ปราศจากผู้กระทำ การใช้สรรพนาม เรา แบบรวมผู้ฟังและไม่รวมผู้ฟัง และการใช้สำนวนอุปมา ผลการวิจัยนี้อาจให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาและการแปลเชิงการเมือง อีกทั้งอาจใช้ต่อยอดเป็นเครื่องมือสำหรับผู้สอนและผู้ศึกษาศาสตร์ของภาษาและการแปลต่อไปได้

คำสำคัญ: เบเคอร์ (1992), กลวิธีการแปล, การแปลเชิงการเมือง, สุนทรพจน์ทางการเมือง

1. Introduction

1.1 Rationale of the study

As globalization accelerates interactions between people and cultures across the globe, translation is now at the core of global communication (Bassnett, 2013). It is especially in the modern political sphere that translation plays a significant role in political discourse (Schäffner, 2004) which refers to written and spoken text discussing political ideas, beliefs, and practices of a society. Nowadays, many politicians and leaders attempt to gain recognition on the global stage through their translated speeches, statements, and interviews. In this case, translation serves as an instrument for informing audiences beyond national borders about the country's political situations and the personality of its leader (Romagnuolo, 2009). To effectively achieve great results in international relations, translation of political text requires certain translation strategies. Translators need to be not only fluent in the source and target language but also well aware of other dimensions of the text such as cultural, social, and political context.

In Thailand, the previous studies on translation strategies were carried out in many areas including novels (Prompan, 2012), songs (Warachananan and Roongrattanakool, 2015), tourism (Roekmongkhonwit, 2006; Khongbumpen, 2008). However, there is still a lack of studies regarding translating political texts from Thai (SL) to English (TL). This current study, therefore, aims to contribute to this particular field of research by exploring the translation strategies implemented in English translation texts of the Thai Prime Minister Prayuth Chan-Ocha, a former leader of the military junta who is now the prime minister of Thailand, as well as examining some characteristics of political texts found in the translations from Thai (SL) to English (TL) with the following research questions:

1. What are the types and frequency of translation strategies found in the Thai-to-English translations of Prime Minister Prayuth Chan-Ocha's speeches?
2. What are some features of political translation texts exhibited in Thai-to-English translations of Prime Minister Prayuth Chan-Ocha's speeches?

1.2. Literature Review

1.2.1 Translation

1.2.1.1 Definitions of Translation

Translation has been defined in many ways by different theorists. One of the classic definitions of translation is proposed by Nida (1974) as a process of "reproducing in the receptor language the closest natural equivalent of the source language message." Another early and prominent definition is stated by Catford. According to Catford (1978), translation is "the replacement of textual materials in the source language (SL) by equivalent textual materials in the target language (TL)." Generally, translation is an operation of transferring the message from one language to another in terms of meaning and style.

However, after the cultural turn in Translation Studies, some scholars have begun to view translation in a new aspect by taking into account cultural and ideological features of the text. Brislin (1976) defined translation as a transfer of thoughts and ideas from one language (source) to another (target), whether the languages are in written or oral form. Hatim and Mason (1990) note that translation is an act of "intercultural mediation" as it bridges the cultural and linguistic gaps. Moreover, Reiss and Vermeer

(1984) and Nord (2014) agree that translation is not just a pure linguistic transfer but "a purposeful activity" meaning it involves a greater or lesser degree of socio-cultural factors which determine the translator's use of language and strategies. These definitions, unlike the traditional translation theories, place great importance on the function of source text rather than focusing merely on words and meaning.

1.2.1.2 Types of Translation

The translation is usually classified into two main types: literal and idiomatic. Literal translation, also known as word-by-word translation, is a direct transfer of source text into target text while maintaining the original form, meaning, and style as much as possible. However, idiomatic translation or free translation emphasizes more on communicating the meaning of source text by using the natural form of TL both in grammatical structure and word choices (Larson, 1984). Both types of translation are applied for different purposes. In fact, it is difficult to consistently translate literally and idiomatically. Translators usually employ a combination of both literal and idiomatic translation in order to achieve effective translation.

1.2.1.3 Translation Strategies

Due to the difference in culture, language structure, and meaning of SL and TL, translation can be a complicated task. Baker (1992) identifies eight strategies that professional translators use to handle translation problems at word and phrase levels. The strategies are as follows:

a) Translation by more general words: According to Baker (1992), this strategy is the most commonly used, and it works appropriately in most languages. For example:

SL: *หลังจาก**ทำวัตร**เย็นแล้ว พระภิกษุสงฆ์นั่งสมาธิและ**จำวัด**ในกุฏิของตน*

TL: *After the evening **prayer**, monks meditate and **sleep** in their own cell.*

(Pinmanee, 2012, p. 163)

b) Translation by more neutral or less expressive words: This technique is applied when a term in the source text is particularly expressive, but the equivalent in TL does not fully cover all aspects of the word.

SL: *ลอตเตอรี่ถือเป็นการพนันอย่างถูกกฎหมายที่อาจ**บันดาล**ความร่ำรวยแก่ผู้ซื้อในชั่วพริบตา*

TL: *A lottery is a legal form of gambling which can **make** the buyer rich in a blink of an eye.*

(Thai National Corpus, 2021, "บันดาล" section)

c) Translation by cultural substitution: This method is used to explain a cultural-specific item in the source text by replacing it with a target language item that has a similar meaning or creates the same impact on the target reader. For example:

SL: ***พิณพาทย์**บรรเลง**เพลงมหาฤกษ์ อวยชัยให้พร**แก่เด็ก*

TL: *A **Thai orchestra** plays a **fortuitous tune** to **bless** the baby.*

(Pinmanee, 2012, p. 85)

d) Translation by using loan words (plus explanation): In some cases, the translator might introduce a cultural-specific item by adopting a loan translation, often with an additional explanation. For example:

SL: *วันขึ้นปีใหม่คนไทยนิยมไปทำบุญ**ตักบาตร***

TL: *On New Year's Day, Thai people usually make merits and **Tak Bat, the practice of making food offerings to monks.***

(Pinmanee, 2012, p. 242)

e) Translation by paraphrase using related words: This is when the translator expresses the meaning of a word or phrase in SL by using different words and forms that are more natural in TL. For example:

SL: *ความงดงามในคุณค่าภูมิปัญญาไทยยังคงส่องสว่างกระจ่างแจ้งชัดเจนอยู่ในใจของลูกหลาน*

TL: ***The value and efficacy of Thai wisdom*** *remained vivid in the hearts of the present generation.*

(Pinmanee, 2012, p. 234)

f) Translation by paraphrase using unrelated words: This strategy is used when the equivalent in TL cannot convey the same expressive meaning. But instead of paraphrasing by using related words, the translator chose to keep only the core meaning and completely modify the rest. For example:

SL: *สองคนนั้นไม่ลูกโรคกัน*

TL: *There is* ***no love lost*** *between them.*

(Pinmanee, 2012, p. 139)

g) Translation by omission: This is when the translator drops a particular word, phrase, or sentence that does not have an equivalent in the TL and is not necessary to mention in order to avoid redundancy. For example:

SL: *ขอเดชะใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทปกเกล้าปกกระหม่อม*

TL: *Your Majesty,...*

(Pinmanee, 2012, p. 83)

h) Translation by illustration: The illustration of a term describing a physical entity can be used as a substitution when the equivalent word in SL does not carry the same level of meaning as the TL. It is particularly useful when there is limited space, requiring the text to be concise. For instance, the English word “tagged” as in “tagged teabag” is translated into Arabic by using illustration instead of paraphrasing to make it easier for Arabic speakers to understand (Baker, 1992).

1.2.2 Politics and Translation

1.2.2.1 Political text

According to Schäffner (1997), the political text is a broad term covering a wide range of text types or genres. Texts are political when they are a part or product of politics, or carry some degree of power struggle, for instance, speeches from politicians, editorial or commentaries in news media, parliamentary debate, agreements between countries, etc.

1.2.2.2 Roles of Political Translation

In the matter of political translation, there are two objects of study that have been discussed: translation of political texts and translation as a political statement (Gambier & Van Doorslaer, 2010). Translation Studies throughout history have been focused and fascinated by political discourse as political issues are increasingly implemented in multinational contexts. It is undeniable that political translation is often deemed as a tool for negotiations, power struggles, and political games among nations. As a result, translating political texts in other languages and contexts plays a prominent role in acquiring, developing, and maintaining political power and/or propagating certain ideologies (Bánhegyi, 2014).

1.2.2.3 Characteristics of Political Translation Texts

Compared to other fields of translation, political translation has its own characteristics.

a) Translations are written in lengthy sentences: Sárosi-Márdirosz (2014) points out that the sentences in political translations seem to be lengthy because of the need to provide all of the messages and information on a particular topic in one complete unit, and in order to avoid the ambiguity which may occur if they are separated in different sentences.

b) Expressive terms in target text: The main function of using emotive-evaluative vocabulary is to capture the attention and to produce emotional responses from the audience (Polyakova and Suvorova, 2019).

c) Strong modal verbs: The use of modal verbs in political speech subtly exert a significant impact on the audience as it highlights what people should, must, ought to, or have to do. According to Zakalashvili (2016), the term "must" evokes strong feelings rather than weak terms, such as "should", "ought to", and "had better." It sounds strong and positive when combined with the pronoun "we." For instance, Martin Luther King always used "must" in his speeches to produce a strong effect: "We as a nation **must** undergo a radical revolution of values. We **must** rapidly begin...we **must** rapidly begin the shift from a thing-oriented society to a person-oriented society" (King Jr, 1967).

d) The representation of countries: The study of Guerra (2013) states that when it comes to political discourse related to global issues and threats or the demand for a stronger bond between countries or continents, the terms representing countries in alliance are often addressed in the speech as its target audience is not only specific groups of people but the whole nations.

e) Inclusive and exclusive 'We': The use of personal pronouns is prevalent in political translation. According to Harwoord (2015), inclusive 'We' includes the speaker and the audience, for example, *we* as in *us Thai people*. Meanwhile, exclusive 'We' refers only to the speaker–and the group that they represent–and excludes the audience, for instance, *We* as in the government. It is often used to invoke in-groupness and out-groupness. Inclusive 'We' is normally used to highlight the positive aspects of the in-group members.

f) Nominalization and agentless passives: The use of nominalization and passives in political texts usually leads to the absence of the actors and affected participants of an action (Hodge & Kress, 1993). The lack of explicit inclusion of agency requires readers to make an inference. Therefore, it is not entirely certain who is the participant in the action. E.g. *Rioting Thai teen Shot Dead* vs. *Riot police shot and killed a teenager.*

g) Metaphors and abstract terms are frequently found: Liu and Wang (2021) suggest that metaphors and abstract terms are often applied in the process of political translations. They can be used to portray groups of ideas that represent a particular culture and create impactful messages that resonate with the audience (Lakoff & Johnson, 1980)

The characteristics of political translation mentioned above illustrate how this particular type of translation has its own uniqueness and prominent patterns, thus it is different from other fields of translation. However, it would be interesting to observe and conduct research in the Thai context, especially the speech translation of the Thai Prime Minister Prayuth Chan-Ocha. The current research, therefore, focuses on the translation strategies and characteristics of political translation texts employed in the process of translating political speeches from Thai (SL) to English (TL).

2. Method

2.1 Research design

This study aimed to explore the types and frequency of translation strategies adopted in English translation texts of the Thai Prime Minister Prayuth Chan-Ocha and to examine some characteristics of political texts found in the translations. Therefore, a mixed method of collecting and analyzing both qualitative and quantitative data was adopted in this study. According to Creswell & Creswell (2018) and Creswell & Plano Clark (2018), the mixed method could help achieve the richness of data collection and provide the research questions with new and useful insight.

2.2 Research Instruments and Data Sources

A framework for translation strategy proposed by Baker (1992) was used as a tool to analyze qualitative data for the first research question. It was claimed that these strategies were used by professional translators to achieve naturalness and appropriateness when handling non-equivalence between SL and TL.

The frameworks of Sárosi-Márdirosz (2014), Suvorova (2019), Zakalashvili (2016), Guerra (2013), Harwood (2005), Hodge & Kress (1993), and Liu and Wang (2021) were applied for the second research question as their study involves identifying particular characteristics of political translation text.

2.3 Data Collection

The data of this study was gathered from Prime Minister Prayuth Chan-Ocha's speeches as officially published between November 2020 - November 2021 by the Office of the Prime Minister. A total of seven speeches were included in this study. Each speech was transcribed word-by-word in Thai by the researchers and used as the source text. The English translations were taken from online documents issued by the Ministry of Foreign Affairs and the Government Public Relations Department (PRD) and used as the target text.

2.4 Data Analysis

For the first research question: "What are the types and frequency of translation strategies found in the Thai-to-English translations of prime ministerial speeches of Prayuth Chan-Ocha?," the data obtained from the official English translations will be analyzed, using the framework based on Baker's eight translation strategies: (1) Translation by more general words, (2) Translation by more neutral or less expressive words, (3) Translation by cultural substitution, (4) Translation by using loan words or loan words plus explanation, (5) Translation by paraphrase using related words, (6) Translation by paraphrase using unrelated words, (7) Translation by omission, (8) Translation by illustration.

Then, the frequency of each type of strategy will be calculated into a percentage by using the following formula:

$$\frac{Total\ number\ of\ a\ strategy\ used}{Total\ number\ of\ all\ strategies\ used} \times 100$$

For the second research question: "What are some features of political translation texts exhibited in Thai-to-English translations of ministerial speeches of Prayuth Chan-Ocha?," the data were analyzed based on the frameworks of Sárosi-Márdirosz (2014), Suvorova (2019), Zakalashvili (2016), Guerra (2013), Harwood (2005), Hodge & Kress (1993), and Liu and Wang (2021). The frameworks can be

summarized into 7 main features: (1) lengthy sentences, (2) the use of expressive terms, (3) the use of strong modality, (4) representation of countries, (5) inclusive and exclusive pronoun 'we,' (6) Nominalization and agentless passives and (7) Metaphors and abstract terms.

Apart from the frameworks mentioned above, other strategies and characteristics of political translation texts might be found and plausible explanations can be proposed.

3. Findings

The findings of the first question are displayed through the table with frequency and percentage, followed by examples of each strategy of Baker being employed in the political translation speeches of Prime Minister Prayuth Chan-Ocha.

Table 1: Frequency and Percentage of Translation Strategies

No.	Types of Translation Strategy	Total of Frequency	Percentage
1.	Translation by more general words	1	1.15
2.	Translation by more neutral or less expressive words	13	14.94
3.	Translation by cultural substitution	6	6.90
4.	Translation by using loan words	4	4.60
5.	Translation by paraphrasing using related words	15	17.24
6.	Translation by paraphrasing using unrelated words	14	16.09
7.	Translation by omission	34	39.08
8.	Translation by illustration	-	-
	Total	87	100

From Table 1, it can be seen that seven of Baker's translation strategies are employed in the translation of Prime Minister Prayuth Chan-Ocha's speeches. The most frequently used strategy is the translation by omission (39.08%) Besides omission, the second most adopted strategy is paraphrasing using related words (17.24%), followed by paraphrasing using unrelated words (16.09%), using more neutral or less expressive words (14.94%), cultural substitution (6.90%) and loan words (4.60%). The least used strategy is the translation by more general words (1.15%). However, the translation by illustration is not found. Examples and plausible explanations for the use of each strategy are as follow:

The translation by general words is used once (1.15%) when mentioning a royal word. For example, the term *พระราชูปถัมภ์* was translated as *patronage*. The word *patronage* is an umbrella term for support, encouragement, privilege, or financial aid

given to someone. The use of general words might be the translator's intention to make it easier for readers to follow the text.

The translation by more neutral or less expressive words was adopted 13 times (14.94%). For example,

SL: พวกเขาอาจจะชนะและสามารถจะ**ก้าวข้ามหัว**รัฐสภาได้สำเร็จ

TL: ..., maybe they will win by **side-stepping** the parliamentary process.

In the above example, the translator neutralize *ก้าวข้ามหัว* (i.e. the act of attempting to do something without discussing with a figure of authority first, or *to go over someone's head*) which conveys negative meaning to *side-stepping* (i.e. to avoid something difficult or unpleasant). In this way, the translator toned down the speaker's comment and decreased the negative attitude.

The strategy of translation by cultural substitution is used 6 times (6.90%), which allows the target readers to understand the meaning of the Thai cultural concepts by substituting them with corresponding meanings in the English language. An example is:

SL: การปกป้องชีวิตของผู้คนไม่ใช่เป็นเพียงแค่การปกป้องชีวิตของบุคคลที่รับเชื้อเท่านั้น
แต่เป็นการปกป้องทั้งครอบครัวเพื่อไม่ให้ครอบครัวจำนวนมากต้องเจอกับความสูญเสียที่หนักหนาสาหัส เสีย**เสาหลักของครอบครัว**

TL: Preventing the loss of life is not just about protecting the life of the infected person; it is also about preventing long-term financial catastrophe for a family that may lose a **breadwinner.**

From the example above, the term "เสาหลัก" can be translated in a literal way as "pillar." However, the literal translation is not suitable for this context as the actual meaning, which the source text conveys, is "a family member who has to support the whole family, especially in terms of income." Thus, this cultural concept is properly translated as "breadwinner" instead, with its definition as "the member of a family who earns the money that the family needs" (Cambridge Dictionary, n.d.)

The translation by using loan words with explanation is used 4 times (4.60%) to mention the name of places and a herb despite having equivalents in TL, for instance, *ฟ้าทลายโจร* (i.e. Green Chiretta) was translated as *Fah Talai Chon, a local Thai herb*. It is possible that the translator considers these terms to be more commonly used and understood in the Thai context, thus maintaining the original words while adding the explanation.

The translation by paraphrasing using related words is 15 times (17.24%) used to reshuffle the ideas and transfer them into TL in a natural form while keeping the related terms and core meaning. For example,

SL: หน้าที่ของผมในฐานะผู้นำประเทศก็คือผมต้องดูแลทุกคนในประเทศไทย
ผมต้องพยายามรักษาสมดุลระหว่างมุมมองความคิดและความต้องการต่าง ๆ ที่แตกต่างกันในสังคม
และบางอย่างก็แตกต่างกันเป็นอย่างมากนะครับ

TL: My duty as a national leader is to look after the needs of everyone in this country, try and balance sometimes very different and very extreme views...

As can be seen, the texts in TL are rearranged and have become more concise while the key terms and ideas are still maintained.

The translation by paraphrasing using unrelated words has been employed 14 times (16.09%). This strategy of Baker is applied when the detailed picture in the target language is needed in order to clarify the meaning of the source language. An example is given as follows:

SL: นอกจากนั้นอีกปัญหาหนึ่งที่เราหลีกเลี่ยงได้สำเร็จก็คือหลีกเลี่ยง**การทำลายระบบสาธารณสุขของพวกเรา**

TL: Another great problem that we avoided is **the death of people.**

This example demonstrates that the translator interpreted the original text and paraphrased it in another way; "the disruption of the public healthcare system" is translated as "the death of people." The approach of paraphrasing is applied in order to provide a more explicit picture and comprehension.

The translation by omission is used 34 times (39.08%). The examples below illustrate that some phrases or sentences in the source translation text (Thai) are omitted. Thus, they do not appear in the target translation text (English). For example:

SL: พี่น้องประชาชน **ที่เคารพรักทุกท่านครับ**

TL: Brothers, sisters, citizens.

From this example, the literal translation is "my dear fellow brothers, sisters, citizens." However, the sense of honor in the source text is not translated when it comes to the target text, as it might be considered redundant. This illustrates that the omitted words may have no effect on the meaning of the target text as a whole. Thus, it can be omitted.

For the second research question, six characteristics of political texts are found in the translation texts. Examples are provided with plausible explanations.

1. **Some phrases and sentences are translated with more expressive terms.**

   SL: ยกเว้นหากมีสถานการณ์**ร้ายแรง**ใหม่เกิดขึ้น…

   TL: if a **truly serious** situation develops or seems likely to develop…

From the example above, the translator added the adverb "truly", which is considered emotive-evaluative vocabulary, creating an emotional response from the audience.

2. **The strong modal verbs are employed in the target texts.**

   SL: นักท่องเที่ยวที่ฉีดวัคซีนครบโดสเรียบร้อยแล้ว **ควรจะ**เดินทางเข้าประเทศไทยได้ โดยไม่ต้องกักตัว

   TL: Visitors to Thailand who are fully vaccinated **must be able to** enter our country without quarantine or other inconvenient restrictions.

As shown in the example, the modal verb "must" is used instead of "should." It is plausible that the modal verb "must" serves to make the speech more convincing and particularly firm, helping produce a positive effect on the audience.

3. **The target texts primarily focus on the representation of countries.**

   SL: วันนี้**ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสาธารณสุข ทั้งในสิงคโปร์และไต้หวัน**

   TL: Today, both **Singapore and Taiwan**

The example above exhibits that the target text tends to mainly focus on the representation of countries as a whole rather than the individuals like experts from these two countries.

4. **The use of nominalization and agentless passives**

   SL: ...**มีการทุบตีทำร้ายตำรวจ**ด้วยคีบเหล็กขนาดใหญ่…

   TL: ...**terrible crimes being committed against the police** using metal rods…

In these examples, the subjects of both sentences are omitted. Therefore, it has become unclear who did the action, leaving room for readers to make an inference.

5. **The use of inclusive and exclusive *'We'***

(a) SL: ไม่มีประเทศใดจะปลอดจากเชื้อโควิด 19 ได้
จนกว่า**ทุกประเทศ**จะปลอดจากเชื้อดังกล่าวไปด้วยกัน

TL: But no single country is safe from COVID-19 until **we** all are.

(b) SL: **ไทย**ยังยินดีที่หน่วยงานที่สำคัญหลายหน่วยงาน…

TL: **We** are also gratified that several United Nations bodies…

In example (a), the first-person inclusive *we* is used to translate *ทุกประเทศ* (all countries), including the audience, and creating a sense of membership and shared responsibility. Meanwhile, in example (b) the first person exclusive *we* is used to translate *ไทย,* referring to Thailand as a whole and excluding the audience.

6. The use of metaphors and abstract terms

SL: ผมต้องปกป้องประเทศจาก**พลังมืด**ที่ไม่ว่าจะมาจากที่ใดก็ตาม ไม่ว่าจะมาจากที่ใดก็ตาม
ไม่ให้สร้างความเสียหายให้กับประเทศไทยของเรา

TL: ...ensure...the protection from **dark forces** that may seek to damage our country…

From the example above, the metaphor *dark forces* is preserved, reproducing the same image and message as SL.

4. Discussion and Conclusion

The findings of this study disclose that seven strategies, except the illustration strategy, are adopted in the translation of Prime Minister Prayuth Chan-Ocha's Speeches, with the translation by omission being used at the highest frequency (39.08%) and the translation by general words being used at the lowest frequency (1.15%). Moreover, seven characteristics of political translations are found in the target texts. The findings both support and oppose the previous research.

In line with the previous studies, the use of expressive terms, strong modal verbs, nominalization, and agentless passives, inclusive-exclusive 'we,' metaphors, and the representation of country are found in the target texts, with the purposes and impacts unique to political texts as suggested in the study by Suvorova (2019), Zakalashvili (2016), Guerra (2013), Harwood (2005), (Hodge & Kress, 1993), Liu and Wang (2021). Interestingly, it is observed that the use of nominalization and agentless passives is usually applied when handling sensitive topics such as violence and conflicts. Similarly, Hodge & Kress (1993) suggested that, with nominalization and agentless passives, the actions are often separated from the actors, thus, their role is suppressed. Therefore, it can be considered as a diplomatic attempt to avoid accusations when mentioning controversial topics.

However, with the omission strategy being applied the most, the target texts appear to be much more concise as a number of redundant and irrelevant information has been eliminated, in contrast to Sárosi-Márdirosz (2014) suggesting that political translations are often written in lengthy sentences. One plausible explanation is that most of the studied translations also are also used as subtitles, therefore, the translator might be required to take into account the limitations of space and time.

Limitation of the Study

This study merely applied the translation strategy of Baker (1992). Thus, it is possible that, with a different set of theories, the outcomes may differ. Furthermore, this research primarily focused on seven speeches in November 2020 - November 2021 of Prime Minister Prayuth Chan-Ocha's. However, with more speeches being analyzed,

it is plausible that other characteristics of political texts can be found in the translation texts as well.

Recommendations for Further Studies

1. Due to the limitation of this study, only seven speeches of Prime Minister Prayuth Chan-Ocha's in November 2020 - November 2021 were examined. Therefore, other official speeches being published in the future should be conducted and analyzed in order to investigate and compare the findings.
2. The English translations analyzed in this research were taken from online documents issued by the government official website. However, it would be intriguing to examine the same speeches that were translated into target texts by other sources, such as news agencies, in order to draw a comparison.

References

Baker, M. (1992). *In other words: A coursebook on translation*. London, England: Routledge.

Bánhegyi, M. (2014). Translation and political discourse. *Acta Universitatis Sapientiae, Philologica,* 6(2), 139-158. doi: 10.1515/ausp-2015-0011

Bassnett, S. (2013). *Translation*. London, England: Routledge.

Brislin, R. W. (1976). *Translation: Applications and research*. New York: Gardner Press. Cambridge Dictionary. (n.d.). Breadwinner. In Cambridge dictionary. Retrieved from https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/breadwinner

Catford, J. C. (1978). *A linguistic theory of translation*. London, England: Oxford University Press.

Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2018). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (5th ed.). Thousand Oaks, California: Sage Publications.

Creswell, J. W., & Plano Clark, V. L. (2018). *Designing and conducting mixed methods research* (3rd ed.). Thousand Oaks, California: Sage Publications.

Gambier, Y., & Van Doorslaer, L. (Eds.). (2010). *Handbook of translation studies* (Vol. 1). Amsterdam, The Netherlands: John Benjamins Publishing.

Guerra, C. H. (2013). *Textual, intertextual and rhetorical features in political discourse: the case of president Obama in Europe.* Revista de Lingüística y Lenguas Aplicadas, (8), 59-65. doi: 10.4995/rlyla.2013.1175

Harwood, N. (2005). 'We do not seem to have a theory… The theory I present here attempts to fill this gap': Inclusive and exclusive pronouns in academic writing. *Applied linguistics*, *26*(3), 343-375. doi: 10.1093/applin/ami012

Hatim, B., & Mason, I. (1990). *The translator as communicator*. London, England: Routledge.

Hodge, R., & Kress, G. R. (1993). *Language as ideology* (Vol. 2). London, England: Routledge.

King Jr, M. L. (1967). *Beyond Vietnam: A time to break silence.* speech, Riverside Church, New York, NY, April, 4.

Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors We Live By.* Chicago, IL: University of Chicago Press.

Larson, M. L. (1984). *Meaning-based translation: A guide to cross-language equivalence*. Lanham, MD: University press of America.

Liu, Y., & Wang, C. (2021). In Other Words: What's Happened to Metaphors in the Translation of Political Texts. *International Journal of Translation, Interpretation,and Applied Linguistics (IJTIAL)*, 3(2), 16-29. doi: 10.4018/IJTIAL.20210701.oa2

Newmark, P. (1988). *A textbook of translation* (Vol. 66). New York, NY: Prentice hall.

Nord, C. (2014). *Translating as a purposeful activity: Functionalist approaches explained*. London, England: Routledge.

Pinmanee, S. (2012). *Translation: from Wrong to Right.* Bangkok, Thailand: ChulaPress.

Polyakova, L. S., & Suvorova, E. V. (2019). *Functioning of Emotive-Evaluative Vocabulary in a Political Text.* Arab World English Journal (AWEJ) Volume, 10. doi: 10.2139/ssrn.3418526

Reiss, K., & Vermeer, H. J. (2014). *Towards a general theory of translational action: Skopos theory explained*. London, England: Routledge.

Romagnuolo, A. (2009). Political discourse in translation: A corpus-based perspective on presidential inaugurals. *Translation and Interpreting Studies. The Journal of the American Translation and Interpreting Studies Association*, *4*(1), 1-30. doi: 10.1075/tis.4.1.01rom

Sárosi-Márdirosz, K. (2014). Problems related to the translation of political texts. *Acta Universitatis Sapientiae, Philologica,* 6(2), 159-180. doi: 10.1515/ausp-2015-0012

Schäffner, C. (2004). Political discourse analysis from the point of view of translation studies. *Journal of language and politics*, *3*(1), 117-150. doi: 10.1075/jlp.3.1.09sch

Thai National Corpus. (2021, October 10). *"บันดาล" section*. Retrieve from http://www.arts.chula.ac.th/~ling/tnc3/

Trosborg, A. (Ed.). (1997). *Text typology and translation* (Vol. 26). Amsterdam, The Netherlands: John Benjamins Publishing.

Zakalashvili, L., & Avagyan, N. (2016). *Modal Verbs of Obligation in Quotations and Political Discourse.* Armenian Folia Anglistika, 12(2(16)), 81-90. doi: 10.46991/AFA/2016.12.2.081

Language for reviewing the taste of Thai green curry

Nonglak Banduwong

Faculty of Humanities
University of Thai Chamber of Commerce, Thailand
Nonglak_ban@utcc.ac.th

Abstract

This article focus on the language of Thai food reviews to tell the taste of Thai green curry. Especially in reviews of Thai food from various pages or restaurants that are popular to visit in descending order. From the study of using the language for reviewing the taste of Thai Green curry. found that writing recommendations based on the facts of food taste Use informal language and semi-formal language to write positive Thai food flavors. Use imaginary language to create a sense of conformity and visualization. Use a group of meaningful words or phrases to describe the taste of Thai green curry. The term sense of smell is used in connection with the introduction of Thai green curry flavor. The use of such language creates an image that corresponds to the essence of the introduction and links to the taste of Thai green curry.

Keywords: review, taste, Thai food

ภาษาแนะนำรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทย

นงลักษณ์ บัณฑุวงศ์

คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาภาษาในการแนะนำรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทย โดยเฉพาะในการรีวิวอาหารไทยจากเพจหรือร้านที่มีผู้นิยมเข้าไปชมตามลำดับจากมากไปหาน้อย ผลการศึกษาการใช้ภาษาเพื่อแนะนำรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทย พบว่า การเขียนแนะนำตามความเป็นจริงของรสชาติอาหาร ใช้ภาษาปากและภาษากึ่งทางการเขียนรสชาติอาหารไทยในเชิงบวก ใช้ภาษาจินตภาพเพื่อให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามและเห็นภาพ ใช้คำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายร่วมกลุ่มเพื่อบอกรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทย มีการใช้คำแสดงการรับสัมผัสด้านกลิ่นเชื่อมโยงกับการแนะนำรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทย ลักษณะการใช้ภาษาดังกล่าวสร้างจินตภาพที่สอดคล้องกับสารสำคัญของการแนะนำและเชื่อมโยงไปสู่รสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทย

คำสำคัญ: รีวิว, รสชาติ, อาหารไทย

บทนำ

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตหรือโลกออนไลน์นับเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตประจำวัน วิถีชีวิตมีการสื่อสารด้วยสื่อดิจิทัลอย่างกว้างขวาง เพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ มากมายเช่นเพื่อการสื่อสาร เพื่อค้นคว้าหาความรู้ เพื่อความบันเทิง เพื่อซื้อสินค้ารวมถึงเพื่อนำเสนอขายสินค้าซึ่งนับเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่นิยมเป็นอย่างมาก ธุรกิจต่าง ๆ มีเนื้อหาในสื่อสังคมดิจิทัลมากขึ้นที่นิยมมากที่สุดคือการรีวิว การรีวิวหรือการแนะนำทางสื่อสังคมดิจิทัลมีจุดมุงหมายเพื่อให้ผู้อ่านตัดสินใจเลือกสินค้าอย่างรวดเร็วด้วยการบอกข้อมูล บอกต่อด้วยการเล่าเรื่อง การแสดงความคิดเห็น ที่สำคัญการนำเสนอขายจำเป็นต้องมีการแนะนำสินค้าเพื่อให้ผู้ซื้อสินค้าเห็นข้อดี ดังนั้นเมื่อมีการรีวิวแนะนำ จะแสดงความคิดเห็นเพื่อสื่อบริบทและความหมายให้คนอ่านทั่วไปเข้าใจทันทีโดยผ่านภาพ ผ่านภาษา วิกิพจนานุกรมเสรี (2564) ได้ให้ความหมายของการรีวิวว่า การวิจารณ์สินค้า หรือการแนะนำสินค้า กล่าวได้ว่าการรีวิวหมายถึงการทบทวนหรือแสดงความคิดเห็นส่วนบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเมื่อมีการใช้จริง การรีวิวจึงเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็วนับเป็นอีกรูปแบบของการตลาดที่เห็นผลชัดเจนและรวดเร็ว

การใช้ภาษาในการรีวิวนับว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับปรากฏการณ์การนำเสนอขายสินค้าในรูปแบบสังคมดิจิทัล ภาษาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยปัจจุบันจึงจำเป็นต้องมีการเลือกใช้คำเพื่อการนำเสนอให้สอดคล้องกับบริบทสังคมปัจจุบัน คือเข้าถึงง่าย สะดวก รวดเร็ว ดังนั้นการเลือกใช้คำในการเขียนบทความรีวิวจึงส่งผลต่อผู้ขาย และผู้ซื้อ โดยใช้ภาษาในบทความรีวิวเป็นสื่อกลางที่สามารถเชื่อมต่อผู้ขายและผู้ซื้อให้มาพบกันอย่างรวดเร็ว การรีวิวที่ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญ การใช้ภาษาจินตภาพจึงเป็นการสร้างงานเขียนรีวิวได้เป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้จากข้อความต่อไปนี้

“จินตภาพเป็นกลวิธีการสร้างงานวรรณกรรมรูปแบบหนึ่ง โดยการใช้ถ้อยคำที่เลือกสรรเป็นพิเศษแทนความคิดอารมณ์และประสบการณ์ด้านความรู้สึกและก่อให้เกิดภาพในจิต” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545, น. 218)

“การนำเสนอจินตภาพผู้แต่งอาจกล่าวอย่างตรงไปตรงมาได้หรืออาจกล่าวเป็นโวหารภาพพจน์ได้ (กุหลาบ มัลลิกะมาส, 2542, น. 125)

เห็นได้ว่าการใช้ภาษาที่ใช้ในการเขียนรีวิวควรเป็นภาษาทีดึงดูดความรู้สึกของผู้อ่าน ดังนั้นผู้เขียนจึงต้องมีศิลปะในการใช้ภาษา คือ รู้จักเลือกสรรถ้อยคำที่สื่อความหมายได้ชัดเจน ก่อให้เกิดภาพ และกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของผู้อ่าน

นอกจากการใช้ภาษาที่ใช้เขียนรีวิวรสชาติอาหารแล้ว มีองค์ประกอบอื่น ๆ ในการเขียนรีวิว คือ การใช้ภาษาเพื่อบรรยายรูปแบบของร้านอาหาร สถานที่ที่รีวิว การบริการ การบอกจุดเด่นของร้านหรืออาหาร เมนูแนะนำและหน้าตาของอาหาร รสชาติอาหาร ราคา บรรยากาศ สถานที่ตั้ง และมีช่องทางการติดต่อในช่วงท้าย เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อ่านที่สนใจ รวมถึงเพื่อกระตุ้นการตัดสินใจจากผู้อ่านและปิดยอดขายอย่างรวดเร็ว

ดังนั้นในปัจจุบันการรับประทานอาหารนอกบ้านกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือการเลือกร้านอาหารที่ถูกปาก ผู้บริโภคเลือกร้านอาหารจากการได้รับฟังปากต่อปากหรือเลือกหาจากสื่อสังคมดิจิทัล การแนะนำอาหารด้วยการรีวิวจึงนับเป็นอีกช่องทางที่นำเสนออาหารพร้อมแนะนำรสชาติอาหาร หน้าตาอาหารลงในสื่อดิจิทัล การรีวิวรสชาติอาหารผ่านสื่อสังคมดิจิทัลจึงมีมากขึ้นตามสมัยนิยม เนื่องจากร้านอาหารมีการปรับรูปแบบการขายอาหารผ่านช่องทางออนไลน์หรือสื่อสังคมดิจิทัลเพื่อเพิ่มยอดขาย ไม่เพียงเฉพาะภาพและสีที่ลูกค้าเห็นแต่สิ่งจำเป็นที่จะต้องดึงดูดลูกค้าคือ ต้องคิดคำ สร้างคำ หรือภาษาใหม่ ๆ แต่ละเมนูให้มีความสร้างสรรค์เพื่อให้ผู้อ่านเมื่อรับสารแล้วต้องการเดินทางมารับประทาน ต้องการนำไปแบ่งปันในโลกสังคมออนไลน์ การเขียนแนะนำหรือการเขียนรีวิวจึงหันมาสนใจการใช้ภาษาเป็นสำคัญ การเขียนรีวิวเกี่ยวกับอาหารจะเป็นการเขียนที่ได้ลองกินมาแล้วมาบอกต่อหรือเล่าให้ฟัง เพื่อให้การรีวิวหรือการแนะนำมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ใช้คำที่อธิบายให้เห็นภาพและให้ความรู้สึกคล้อยตาม

ทั้งนี้การเขียนรีวิวในปัจจุบันเป็นการเสนอแนะการขายจากผู้ที่ทดลองชิมรสชาติอาหารด้วยตนเองและ เขียนแสดงความคิดเชิงบวกเป็นหลักโดยอาจพูดไปตามความจริง เช่นกันการแนะนำรสชาติอาหารไทยจึงจำเป็นต้องเลือกใช้ภาษาเป็นสำคัญ การศึกษาการใช้ภาษาแนะนำรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทย เป็นแกงกะทิที่เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีและเห็นกันอย่างแพร่หลาย มีร้านอาหารไทยหลายร้านที่เน้นการปรุงรสชาติแบบไทย รวมถึงคนไทยนิยมรับประทานเป็นอย่างมาก

บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการใช้ภาษาในบทความแนะนำรสชาติอาหารไทยโดยศึกษาเฉพาะแกงเขียวหวานเนื่องจากเป็นที่นิยมและรู้จักแพร่หลายทั้งในและนอกประเทศ การใช้ภาษาในบทความแนะนำหรือบทความรีวิวเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกคล้อยตามในรสชาติแกงเขียวหวาน ซึ่งนับว่ามีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค ทั้งนี้ข้อมูลได้จากการศึกษาบทความรีวิวอาหารไทยเฉพาะแกงเขียวหวานจากเพจต่างๆประกอบกับเอกสารข้อมูลอื่น ๆ

รสชาติอาหารไทย

อาหารไทยเกิดจากการผสมผสานวัฒนธรรมที่สั่งสมมารวมถึงเป็นการบอกถึงรสนิยมและภูมิปัญญาที่บรรพบุรุษถ่ายทอดให้แก่ชนรุ่นหลัง ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงอาหารไทยแทบไม่มีผู้คนในโลกไม่รู้จักหากแต่ล้วนนิยมชอบอาหารไทยเป็นอย่างมากโดยเฉพาะความเข้มข้น ความมีรสชาติที่หลากหลายผสมผสานรวมกันเป็นอาหารในแต่ละชนิดและอาหารในแต่ละชนิดจะมีรสชาติความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะประจำของชนิดนั้นเท่านั้น

วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี ได้ให้ความหมายอาหารไทยไว้ว่า เป็นอาหารประจำของประเทศไทยที่มีการสั่งสมและถ่ายทอดมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จนเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ถือได้ว่าอาหารไทยเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่สำคัญของประเทศไทยพจนานุกรมฉบับ

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 บัญญัติคำว่า “รสชาติ” เอาไว้ว่า เป็นคำนาม หมายถึง รส โดยคำว่า “รส” มาจากภาษาบาลีสันสกฤต เป็นคำนาม หมายถึง สิ่งที่รู้ได้ด้วยลิ้น เช่น เปรี้ยว หวาน เค็ม ฝาด, นอกจากนี้ศรีสมร คงพันธุ์ (2547) กล่าวถึงอาหารไทยว่า อาหารไทยเป็นอาหารเอกลักษณ์และภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่กระทำต่อกันมา อาหารไทยเป็นที่นิยมทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เป็นที่ยอมรับและรู้จักกันอย่างแพร่หลาย ศรีสมร คงพันธุ์ (2547) ให้ความคิดเห็นต่อไปว่า “อาหารไทยคืออาหารที่คนไทยบริโภคมาเป็นระยะเวลานาน อาจจะได้รับการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากชาติอื่นมาก็จริง แต่เราเอามาดัดแปลงให้เหมาะสมกับประสาทสัมผัสของคนไทย และเหมาะสมกับวัตถุดิบเครื่องปรุงที่มีอยู่ในท้องถิ่นจนได้เป็นจานใหม่ที่อร่อยถูกปากเหมาะกับคนไทย”

รสชาติของอาหารไทยเป็นสิ่งสำคัญเป็นสิ่งกำหนดชนิดของอาหารต่าง ๆ ดังที่สิรินาฏ ศิริสุนทร (2556)กล่าวถึงไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ ที่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับรสชาติอาหารไทยในเชิงคุณค่าทางโภชนาการและประโยชน์ต่อสุขภาพว่า เป็นเรื่องของ วิวัฒนาการตามความต้องการทางโภชนาการ และพัฒนาการปรุงอาหารจาก วัตถุดิบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ภายใต้รสชาติเค็ม เปรี้ยว หวาน ขม ให้เป็นรสอร่อย เพื่อให้กินข้าวได้มากที่สุด “อาหารเป็นเรื่องของวิวัฒนาการเดิม ที่วิวัฒนาการตามความต้องการทาง โภชนาการตามแหล่งที่อยู่ มีปลาก็กินปลาย่าง พืชผักที่มีในท้องถิ่น ปรุงไป เรื่อยๆ เพื่อให้ได้คุณค่าที่ร่างกายต้องการ” ซึ่งสอดคล้องกับสมศรี เจริญเกียรติกุล ที่กล่าวถึง รสชาติอาหารไทย ว่า“อาหารไทยคืออาหารที่คนไทยบริโภคมาเป็นระยะเวลานาน อาจจะได้รับ การถ่ายทอดวัฒนธรรมจากชาติอื่นมาก็จริง แต่เราเอามาดัดแปลงให้เหมาะสม กับประสาทสัมผัสของคนไทย และเหมาะสมกับวัตถุดิบเครื่องปรุงที่มีอยู่ใน ท้องถิ่นจนได้เป็นจานใหม่ที่อร่อยถูกปากเหมาะกับคนไทย” (สิรินาฏ ศิริสุนทร, 2556)

รสชาติอาหารไทยนับได้ว่าเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงประเพณีการกิน ความคิด ความสามารถปรับใช้ทรัพยากรของแต่ละท้องถิ่นในการคัดเลือกวัตถุดิบใช้ปรุงอาหารเพื่อให้ได้รสชาติได้อย่างลงตัว แต่ยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ในรสชาติของอาหารชนิดนั้น

อาหารไทยเป็นอาหารที่มีความหลากหลายตามชนิดของอาหารประกอบด้วยรสเข้มข้น มีเครื่องปรุงหลายอย่าง รสชาติอาหารแต่ละชนิดมีรสเฉพาะตัวใช้วัตถุดิบในการปรุงรสแตกต่างกัน ~~อัน~~ เกิดจากกรรมวิธีการประกอบอาหารที่แตกต่างกัน ปัจจุบันอาหารไทยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่ อาหารคาว และอาหารหวาน (ธิดา ธนารักษ์ และกัญจนีย์ ผลาวงศ์, 2547) มีลักษณะเฉพาะตัว อาหารคาวที่รับประทานตามบ้านทั่ว ๆ ไป มีหลายประเภท เช่น 1. แกง 2. ผัด 3. ยำ/พล่า 4. ต้ม 5. เครื่องจิ้ม ซึ่งรับประทานคู่กับข้าว หรือที่เรียกว่า “กับข้าว” รสชาติอาหารไทยประกอบด้วยรส เค็ม หวาน เปรี้ยว เผ็ด และมัน โดยแยกรสที่โดดเด่นออกไปตามแต่ละชนิดของอาหารหรือรวามทุกรสชาติไว้ด้วยกัน

รสเค็ม อาหารไทยได้รสเค็มจากน้ำปลาเป็นส่วนใหญ่ การประกอบอาหารไทยเกือบทุกชนิด ถ้าต้องการรสเค็มอาจจะใช้เค็มจากน้ำปลาเป็นหลัก บางรสชาติอาจต้องใช้เกลือเข้ามาช่วย แสงงอรุณ เชื้อวงษ์ (2554) กล่าวถึงรสชาติของอาหารไทย ว่า “จะขาดน้ำปลาไม่ได้เลย สังเกตจากเวลารับประทานอาหาร จะต้องมีถ้วยน้ำปลาเล็ก ๆ รวมอยู่ในสำรับอาหารแต่บางครั้งนอกจากน้ำปลาแล้วยังใช้เกลือหรือซีอิ๊วขาวเป็นตัวปรุงรสอาหารให้เกิดความเค็ม”

รสหวาน การประกอบอาหารไทยรสหวาน โดยทั่วไปในอาหารไทยใช้น้ำตาลทรายในการประกอบอาหารแล้ว ยังมีน้ำตาลอีกหลายชนิด เช่น น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลทรายแดง น้ำตาลโตนด น้ำตาลงบ ฯลฯ

รสเปรี้ยว อาหารไทยนอกจากจะได้จากน้ำส้มสายชู แล้วยังมีมะนาว และที่นำมาใช้ประกอบอาหารกันมาก โดยที่ประเทศอื่น ๆ ไม่มีใช้ก็คือ ความเปรี้ยวที่ได้จากน้ำส้มมะขามเปียก น้ำมะกรูด น้ำส้มซ่า นอกจากนั้นรสเปรี้ยวจากใบมะขามอ่อน ใบมะดัน ใบส้มป่อย มะดัน ซึ่งรสเปรี้ยวจากสิ่งเหล่านี้มีแต่ในอาหารไทย

รสเผ็ด รสชาติอาหารของประเทศใดก็ไม่เผ็ดร้อนเหมือนอาหารไทย รสเผ็ดที่ได้จากอาหารมาจากพริกขี้หนู พริกชี้ฟ้าสด เรายังนำมาตากแห้งเป็นพริกแห้ง คั่วแล้วป่นเป็นพริกป่น รสเผ็ดเป็นรสที่อาหารไทยจะขาดไม่ได้ในการประกอบอาหารคาวชนิดที่ต้องมีรสเผ็ด การจะใส่พริกมากน้อยขึ้นอยู่กับความต้องการรสของผู้บริโภค

รสมัน อาหารไทย ได้รสมันจากกะทิและน้ำมันเป็นส่วนใหญ่ ในการประกอบอาหารไทย โดยเฉพาะอาหารประเภทแกงกับขนมไทย ความมันที่ได้จะมาจากแกงที่ใส่กะทิ เช่น แกงหมูเทโพ แกงเขียวหวาน ขนมชั้น ตะโก้ ฯลฯ ฉะนั้นรสชาติของอาหารไทย จึงมีความกลมกล่อมจากรสชาติต่าง ๆ

เห็นได้ว่าอาหารไทยเป็นอาหารที่ประกอบด้วยรสเข้มข้น มีเครื่องปรุงหลายอย่าง มีรสชาติมากมายรสชาติอาหารแต่ละชนิดมีรสชาติเฉพาะตัว การใช้วัตถุในการปรุงรสต่าง ๆ แตกต่างกันตามชนิดของอาหาร

การนิยมรับประทานแกงซึ่งเป็นอาหารของคนไทยที่เป็นกับข้าว แกงที่คนไทยรู้จักดีไม่เพียงแค่นิยมทานหากยังได้รับความนิยมไปทั่วโลก คือ “แกงเขียวหวาน”

ที่มา ครัวบ้านพิม https://www.pim.in.th

ที่มา http://www.thaismescenter.com/THAISMEs Center

แกงเขียวหวาน จากการสำรวจความเห็นภายใต้งานวิจัย”คุณค่าอาหารไทยเพื่อสุขภาพ”ซึ่งศึกษาโดย อาจารย์สมศรี เจริญเกียรติกุลและคณะ สถาบันวิจัยโภชนาการมหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อปี 2541-2543 โดยแบ่งตามประเภทอาหารออกเป็น“แกงที่ใส่กะทิใส่เครื่องแกง และแกงไม่ใส่กะทิใส่เครื่องแกง” พบว่าแกงใส่กะทิใส่เครื่องแกง 3 อันดับแรกที่คนไทยนิยม คือแกงเขียวหวานไก่ 93% แกงเผ็ดไก่ 88% ส่วนแกงขี้เหล็ก และแกงพะแนงได้รับความนิยมเท่า ๆ กัน (สิรินาฏ ศิริสุนทร, 2556, น.19)

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสถาบันอาหาร ได้ร่วมกับภาครัฐและเอกชนอีกหลายหน่วยงาน ริเริ่มให้มีการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานอาหาร “รสไทยแท้” ครั้งแรกในปี 2559 รวม 13 เมนู แบ่งเป็น อาหารคาว 11 เมนู ได้แก่ ส้มตำไทย ผัดไทย กะเพราหมู ต้มยำกุ้งน้ำใส ผัดเปรี้ยวหวานกุ้ง มัสมั่นไก่ สะเต๊ะไก่ ลาบหมู ต้มข่าไก่ พะแนงเนื้อ แกงเขียวหวานไก่

แกงเขียวหวานอยู่คู่กับครัวไทยมานาน การทำอาหารเกิดจากการส่งต่อและได้รับการถ่ายทอดมาจากทางครอบครัวอาจกล่าวได้ว่าคนไทยแทบทุกคนสามารถทำอาหารไทยได้เช่น ต้ม ยำ แกง รวมไปถึงแกงเขียวหวาน ซึ่งมีส่วนประกอบคือ กะทิ เครื่องแกงเขียวหวาน เนื้อสัตว์ (ตามชอบ) ผัก (ตามชอบ) พริก ใบโหระพา นำมารวมกันเป็นแกงเขียวหวานปรุงรสชาติตามต้นตำรับดั่งเดิม แกงเขียวหวานเป็นแกงชนิดกะทิ ไม่เพียงแค่รับประทานเป็นกับข้าวสามารถนำมาทานคู่กับขนมจีน เป็นขนมจีนราดแกงเขียวหวาน แกงเขียวหวานกับโรตี และแกงเขียวหวานกับสปาเกตตี

ที่มา ครัวออคิด Orchid's Kitchen – ตลิ่งชัน กรอบ-https://www.wongnai.com/restaurants/

ที่มา restaurant/green-curr เขียวหวานไก่ หนองปรือ-delivery/3-C2TGJFNEV63FRX

นอกจากแกงเขียวหวานได้รับความนิยมไปทั่วโลก สำหรับคนไทยสามารถทำกินเองได้ในครัวเรือน หรือสามารถหากินได้ทั่วไปตามท้องตลาด ร้านอาหาร โรงแรม แกงเขียวหวานไม่เพียงหากินง่ายแต่ยังหมายถึงรสชาติของแกงที่เป็นที่นิยมชื่นชอบอย่างมาก

ภาษาแนะนำรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทย

การเขียนแนะนำหรือการเขียนรีวิวในปัจจุบันเป็นการเสนอแนะการขายจากผู้ที่ทดลองใช้สินค้าด้วยตนเองและผู้เขียนจะเขียนแสดงความคิดเชิงบวกเป็นหลักโดยอาจพูดไปตามความจริง ดังนั้นการแนะนำรสชาติอาหารไทยจึงจำเป็นต้องใช้ภาษาเป็นสำคัญ การศึกษาค้นคว้าบทความรีวิวรสชาติแกงเขียวหวานทั้งหมด จากเว็บต่าง ๆ ที่มีผู้นิยมเข้าไปชมมาก และมีผู้แสดงความคิดเห็นมากกดชอบมาก รวมถึงการใช้ภาษาพูดในการเขียน เช่น ชีวิตติดรีวิว wongnai, food.trueid, ryoiireview

ภาษาแนะนำรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทยมีการเลือกใช้คำและการใช้ภาษาปากและภาษากึ่งทางการเพื่อใช้บอกรสชาติต่าง ๆ ของแกงเขียวหวาน ดังนี้

รสหวาน การปรุงหรือการประกอบอาหารไทยรสหวาน โดยทั่วไปในอาหารไทยใช้น้ำตาลทรายในการประกอบอาหารแล้ว ยังมีน้ำตาลอีกหลายชนิด เช่น น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลทรายแดง น้ำตาลโตนด น้ำตาลงบ

ตัวอย่าง

-รสชาติผสมผสานกันอย่างลงตัว ไม่เสียเซลฟ์ในการรับประทานที่รสชาติออกไปในแนวหวานสุดโต่ง (แกงเขียวหวานไก่ ของ EZYGO EZYGOfood.trueid.net/detail/V61k1Bpj1age)

-แกงเขียวหวานที่รสชาติหวานเบา ๆ น้ำแกงหวานนำ ด้วยเครื่องแกงที่โขลกกันแบบละเอียด

(น้าอ้วนชวนหิว hungryfatguy.com/2015/07/akai8park41)

รสชาติหวาน ใช้คำบอกรสชาติคือคำว่าหวานเป็นคำต้นตามด้วยคำหรือกลุ่มคำเป็นการขยายคำว่าหวาน เพื่อให้ภาพชัดเจนขึ้น เช่น หวานสุดโต่ง หมายถึงหวานมาก หวานเบา ๆ หมายถึงหวานน้อย หวานนำ หมายถึงหวานเป็นอันดับแรก

รสเผ็ด การปรุงหรือการประกอบอาหารรสชาติอาหารรสเผ็ดที่ได้จากอาหารมาจากพริกขี้หนู พริกชี้ฟ้าสด หากนำมาตากแห้งเป็นพริกแห้ง คั่วแล้วป่นเป็นพริกป่น

ตัวอย่าง

-มีรสเผ็ดติดปลายลิ้นนิด ๆ รสชาติผสมผสานกันอย่างลงตัวไม่เสียเซลฟ์ในการรับประทานที่รสชาติเผ็ด สุดโต่ง(แกงเขียวหวานไก่ EZYGO food.trueid.net/detail/V61k1Bpj1age)

-หวาน เค็ม มัน แม้ไม่จัดจ้าน เผ็ดโหดหนัก (ร้านข้าวแกงเจ็กปุ้ย www.wongnai.com/reviews)

-รสชาติก็กำลังพอดีไม่ได้เผ็ดจนเกินไป (BaanAhaanThai www. ryoiireview.com/review)

-น้ำแกงของเขาไม่ได้ข้นคลั่กจนซดไม่ได้ แต่ก็ยังคงความเผ็ดของเครื่องแกง (รีวิว ขนมจีนแกงเขียวหวานหมูเด้งของ โจ๊กวัดทุ่ง)

-เครื่องแกงเข้มข้นเหมือนเดิมเพิ่มเติมด้วยความหอมกระชายเบา ๆ เค็มนำเผ็ดตาม หวานพอกลมกล่อม (วลัยพร ขนมจีนแกงเนื้อในตำนาน https://th.readme.me/p/32380)

ใช้คำบอกรสชาติเผ็ดเป็นคำต้น ตามด้วยคำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันเพื่อขยายรสชาติเผ็ด เช่น เผ็ดติดปลายลิ้นนิด ๆ เผ็ดสุดโต่ง เผ็ดโหดหนัก ไม่ได้เผ็ดจนเกินไป ยังคงความเผ็ดของเครื่องแกง

รสมัน การปรุงหรือการประกอบอาหารไทย ได้รสมันจากกะทิและน้ำมันเป็นส่วนใหญ่ ในการประกอบอาหารไทย ความมันที่ได้จะมาจากแกงที่ใส่กะทิ

ตัวอย่าง

-น้ำแกงมีความเข้มข้นด้วยความมันของกะทินัวเนียนชวนรับประทาน (แกงเขียวหวานไก่ ของ EZYGOfood.trueid.net/detail/V61k1Bpj1age)

-เนื้อไก่ ลอยล่องกันในแกงเขียวหวาน เครื่องแกงเขียวสวย ๆ รสเข้มข้น กะทิแตกเข้าเนื้อหวาน เค็ม มัน แม้ไม่จัดจ้าน เผ็ดโหดหนัก แต่รักไม่น้อยจ๊ะ (ร้านข้าวแกงเจ็กปุ้ย wongnai.com/reviews)

-แกงกับเครื่องแกงเขียวหวาน ความหอม มัน จากกะทิคุณภาพดี

-แกงเขียวหวานแบบกะทิข้นคลั่ก เครื่องแกงที่โขลกกันแบบละเอียด น้ำกะทิที่เคี่ยวมาเป็นอย่างดี ใส่มะเขือกว่า 4 ชนิดที่คละเคล้าอยู่ในน้ำแกงที่เข้มข้น (น้าอ้วนชวนหิว hungryfatguy.com/2015/07/akai8park41)

-แกงเขียวหวานเนื้อ โรตี กะทิแกงข้นมันมาก

การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงโดยใช้คำหรือกลุ่มคำเพื่อบอกรสชาติมันดังนี้ 1. คำต้นบอกวัตถุดิบ (กะทิ) ที่มีรสชาติมันตามด้วยคำหรือกลุ่มคำขยายเพื่อให้รับรู้ถึงรสชาติมัน เช่น กะทิแตกเข้าเนื้อ กะทิข้นคลั่ก น้ำกะทิที่เคี่ยวมาเป็นอย่างดี กะทิแกงข้นมันมาก 2. คำต้นบอกรสาติมันตามด้วยคำหรือกลุ่มคำที่แสดงความหมายว่ารสชาติมัน เช่น ความมันของกะทินัวเนียน มันจากกะทิคุณภาพดี

นอกเหนือจากรสชาติที่กล่าวมาข้างต้นมีการใช้ภาษาต่าง ๆ ที่บอกรสชาติในภาพรวมคือ รวมรส

รวมรส การปรุงหรือการประกอบอาหารที่มีทุกรสรวมผสมกันไม่มีรสชาติใดโดดขึ้นมา

ตัวอย่าง

-รสชาตินี่สุดยอดครับรสชาติอร่อยมาก รสชาติคงที่ หวาน-เค็ม-เผ็ดนิด ๆ กลมกล่อม รสชาติได้มาตรฐาน(แกงเขียวหวานไก่ ของ EZYGOfood.trueid.net/detail/V61k1Bpj1age)

-รสชาติเข้มข้นจัดจ้านได้รสของแกงเขียวหวานแบบหอมกรุ่นถึงเครื่อง

-รสชาติผสมผสานกันอย่างลงตัวไม่เสียเซลฟ์ในการรับประทาน (แกงเขียวหวานไก่ ของ EZYGO EZYGOfood.trueid.net/detail/V61k1Bpj1age)

-รสชาติเข้มข้น จัดจ้าน รสของแกงเขียวหวานแบบหอมกรุ่นถึงเครื่อง

-ความเข้มข้นของเครื่องแกงเขียวหวานนี่แหละกินกับขนมจีนดีที่สุด (ชีวิตติดรีวิว)

-น้ำแกงรสอร่อยพร้อมมะเขือเปราะและหน่อไม้สดหวานกรอบ พิมพ์ไปน้ำลายหกอยากกิน (ร้านครัวอัปสรwongnai.com/reviews)

-เนื้อไก่ ลอยล่องกันในแกงเขียวหวาน เครื่องแกงเขียวสวยๆ รสเข้มข้น กะทิแตกเข้าเนื้อ หวาน เค็ม มัน แม้ไม่จัดจ้าน เผ็ดโหดหนัก (ร้านข้าวแกงเจ็กปุ้ย www.wongnai.com/reviews)

-รสชาติของน้ำแกงเขียวหวานกลมกล่อมอร่อยแบบพอดี ด้วยหอมทั้งสมุนไพรและเครื่องแกงไปเต็ม ๆ และรสชาติก็กำลังพอดี

-ใส่มะเขือกว่า 4 ชนิดที่คละเคล้าอยู่ในน้ำแกงที่เข้มข้น (น้าอ้วนชวนหิว wongnai.comhungryfatguy.com/)

-แกงเขียวหวานน้ำข้นคลั่ก รสชาติจัดจ้านเอาเรื่อง สำหรับคนชอบอะไรที่จัดจ้านและเข้มข้นคงชอบ (น้าอ้วนชวนหิว.wongnai.comhttps)

-เนื้อปลากรายที่เนียน นุ่ม ละเอียดและหวานในตัวกับความมันของไข่เค็มทำให้ได้รสอันแสนกลมกล่อม (https://www.kinlakestars.com/erawan-tea-room-rw2)

-อร่อยจริงแกงเขียวหวานเขาหอมเครื่องแกงมากค่ะ ชอบกลิ่นเครื่องแกงเขามากค่ะ หอมจริงจัง (Pangeataround รีวิว: ร้านสมทรง: มาเพื่อแกงเขียวหวานเนื้อ)

-แกงเขียวหวานที่มีรสชาติเข้มข้น จัดจ้าน ได้รสของแกงเขียวหวานแบบหอมกรุ่นถึงเครื่อง https://www.ryoiireview.com/review/kitchenmore-thai-cuisine-thehub-phahol-ari/

-แกงเขียวหวานรสเลิศ อร่อยที่สุดลำดับต้น ๆ ที่เคยกินมา แกงเขียวหวานอร่อยมาก พริกแกง หอม เข้มข้น กลมกล่อม รสชาติไม่เหมือนใคร (ครัวอรัญญา//www.wongnai.com/

-แกงเขียวหวานเนื้อ โรตี กะทิแกงข้นมันมาก เครื่องแกงรสเข้ม หอมมาก สีเขียวสวย รสชาติกลมกล่อม

(Nong Pob retty ครัวบางนา https://retty.co.th/restaurant)

รสชาติรวมรส มีการใช้คำโดยการใช้คำหรือกลุ่มคำที่มีความความหมายไปในทางเดียวกันว่ารสชาติดีเช่นอร่อย กลมกล่อม เข้มข้น กำลังพอดี เลิศรส รสชาติผสมผสานกันอย่างลงตัว รสชาติได้มาตรฐาน

รสเค็ม การปรุงหรือการประกอบอาหารไทยได้รสเค็มจากเกลือหรือน้ำปลาเป็นส่วนใหญ่

ตัวอย่าง

-รสชาตินี่สุดยอดครับรสชาติอร่อยมาก รสชาติคงที่หวาน-เค็ม-เผ็ดนิด ๆ

(แกงเขียวหวานไก่ EZYGOfood.trueid.net/detail/V61k1Bpj1age)

-หวาน เค็ม มัน แม้ไม่จัดจ้าน เผ็ดโหดหนัก แต่รักไม่น้อยจ๊ะ

(ร้านข้าวแกงเจ็กปุ้ย wongnai.com/reviews)

รสชาติเค็มการใช้คำ ”เค็ม” 1. เป็นคำเดี่ยวไม่มีคำขยายตาม 2. มีการเขียนรสชาติเค็มร่วมกับรสชาติอื่นๆแล้วตามด้วยคำขยายเพื่อให้รู้สึกคล้อยตาม เช่นหวาน เค็ม มัน ไม่จัดจ้าน หวาน-เค็ม-เผ็ดนิด ๆ

ความหมายบอกรสชาติเชิงเปรียบเทียบ

ตัวอย่าง

- ไม่มีรสไหนออกนอกลู่นอกทาง (แกงเขียวหวานไก่ EZYGOfood.trueid.net/detail/V61k1Bpj1age)

การใช้สำนวนหรือการเปรียบเทียบโดยนำสำนวนที่ใช้เปรียบเทียบกับสิ่งมีชีวิต พฤติกรรมของบุคคลที่ไม่ประพฤติตามแนวทางที่ผู้ใหญ่ได้เคยดำเนินมา นำสำนวนใช้กับสิ่งมีชีวิตมาใช้เปรียบกับรสชาติของอาหาร ให้ความหมายว่าทุกรสชาติรวมกันได้เป็นอย่างดี รสชาติตามตำรับดั่งเดิมไม่มีรสชาติไหนที่โดดขึ้นมาหรือรสชาติเปลี่ยนไปจากรสชาติเดิม

การใช้คำที่แสดงการรับรู้ด้านการสัมผัสทางกลิ่น มีการใช้ คำว่า“หอม” คือสัมผัสการรับรู้กลิ่น ได้รับกลิ่นดี ภาษารีวิวแกงเขียวหวาน ใช้คำว่าหอมเป็นคำต้นและตามด้วยคำหรือกลุ่มคำขยายเพื่อให้เห็นภาพหรือมีความรู้สึกเพิ่มขึ้นเช่น หอมจริงจัง หอมมาก หอมกรุ่นถึงเครื่อง หอมทั้งสมุนไพรและเครื่องแกงไปเต็ม ๆ

การใช้ภาษาปากและภาษากึ่งทางการ บอกรสชาติตามความจริงทำให้เห็นภาพและคล้อยตาม เช่น เผ็ดโหดหนัก แต่รักไม่น้อยจ๊ะ ชอบกลิ่นเครื่องแกงเขามากค่ะ สำหรับคนชอบอะไรที่จัดจ้านและเข้มข้นคงชอบ พิมพ์ไปน้ำลายหกอยากกิน

สรุป

การใช้ภาษาแนะนำรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทย ใช้ภาษาที่อธิบายให้เห็นภาพและรู้สึกคล้อยตาม ใช้คำที่บอกรสชาติโดยนิยมใช้การใช้คำคล้ายกันหรือไปในทางเดียวกันมีการเปรียบเทียบรสชาติกับความรู้สึกให้เห็นภาพด้วยการใช้การใช้ภาษาปากและภาษาสนทนาที่มีความหมายเชิงบวก การใช้คำที่มีความหมายร่วมกลุ่มในการบอกรสชาติอาหารไทย รสรวมมีมากเป็นอันดับหนึ่งโดยใช้คำว่ารสชาติกล่มกล่อม > อร่อย เข้มข้น รสชาติกำลังพอดี ผสมผสานกันอย่างลงตัว ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายในกลุ่มคำเดียวกัน สำหรับรสชาติมัน > หอมกะทิ กะทิแตกเข้าเนื้อ กะทิเคี่ยวมาเป็นอย่างดี กะทิข้นคลัก การใช้คำสแลงและการเปรียบเทียบเช่น นัวเนียน เด็ดมาก ไม่มีรสไหนออกนอกลู่นอกทาง ผู้รีวิวใช้คำ กลุ่มคำ หรือคำร่วมกลุ่มของรสชาติเค็มน้อยมาก

ภาษาแนะนำรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทยพบว่ามีการใช้คำร่วมกับรสชาติคือการใช้คำแสดงการรับรู้และสัมผัสกลิ่น คำว่า “หอม” เช่น หอมกรุ่นถึงเครื่อง หอมทั้งสมุนไพรและเครื่องแกงไปเต็ม ๆ หอมเครื่องแกงมาก หอมจริงจัง หอมมาก เป็นต้น เห็นได้ว่าการรับประทานอาหารและการได้กลิ่นอาหารเป็นสิ่งควบกัน หากต้องการให้เกิดความอร่อยในรสชาติสิ่งแรกคือกลิ่น ดังจะเห็นได้จากบทความรีวิวรสชาติอาหารมีการใช้ภาษาแสดงการรับรู้เรื่องกลิ่น การใช้คำว่า “หอม” หมายถึงได้รับกลิ่นดีเมื่อนำมาใช้ร่วมกับการรีวิวรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทย ทำให้การแนะนำเป็นเชิงบวกกระตุ้นความสนใจเพิ่มขึ้น

การใช้ภาษาปากและภาษากึ่งทางการ แสดงให้เห็นถึงการบอกเล่ารสชาติตามความจริงในเชิงบวกทำให้เห็นภาพและคล้อยตาม เช่น เผ็ดโหดหนัก แต่รักไม่น้อยจ๊ะ ชอบกลิ่นเครื่องแกงเขามากค่ะ สำหรับคนชอบอะไรที่จัดจ้านและเข้มข้นคงชอบ พิมพ์ไปน้ำลายหกอยากกิน เพื่อให้ผู้อ่านสนุกสนานเป็นกันเอง ซึ่งอาจมีการสอดแทรกมุกตลก หยอกล้อกับผู้อ่านทำให้ยิ่งเพิ่มความน่าสนใจ น่าติดตามมากยิ่งขึ้น

การแนะนำรสชาติแกงเขียวหวานอาหารไทยใช้ภาษาปากและภาษากึ่งทางการ รวมถึงใช้ภาษาตามความนิยมในสังคมออนไลน์ เพื่อให้การรีวิวมีความน่าสนใจ น่าติดตาม และสามารถเข้าถึง

ผู้อ่านได้ง่าย การใช้ภาษาเป็นกันเองนับเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเขียนรีวิวเพื่อบอกเล่าเรื่องราวของผู้ที่ได้ไปชิมอาหารมาด้วยตนเอง แสดงให้เห็นถึงการบอกเล่าลักษณะจูงใจโดยใช้ภาษาในเชิงบวกได้เป็นอย่างดีตามที่อวยพร พานิช และคณะ (2543) ได้กล่าวถึงการเขียนเพื่อการจูงใจหรือโน้มน้าวใจไว้ว่า “การเขียนเพื่อการจูงใจมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและรู้สึกตามที่ผู้เขียนต้องการ ซึ่งมิใช่เป็นเพียงการถ่ายทอดข้อเท็จจริง การเล่าประสบการณ์หรือการแสดงความคิดเห็นธรรมดา แต่ต้องสามารถทำให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจ มีความเห็นคล้อยตาม และมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่อง”

การใช้ภาษาพูดจึงสามารถถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ให้เข้าใจได้ง่ายและเข้าถึงผู้อ่านได้รวดเร็ว โดยการเลือกใช้คำเพื่อสื่อให้เห็นภาพและเข้าใจตรงกันกับผู้รับสาร อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากรสชาติอาหารการรีวิวหรือการแนะนำสิ่งแวดล้อมในร้านอาหารโดยใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นภาพ และการใช้ภาษาด้านการส่งเสริมการขายเพื่อความคุ้มค่าที่เชื่อมโยงระหว่างอาหารกับราคาจึงเป็นสิ่งสำคัญร่วมในการตัดสินใจของผู้บริโภค

เอกสารอ้างอิง

กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2542). *ความรู้ทั่วไปทางวรรณคดีไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2545). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน.* กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

ธิดา ธนารักษ์ และกัญจนีย์ ผลาวงศ์. (2547). ความรู้เรื่องอาหารไทย. *วารสารวิชาการ สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์*, *2*(4), 106-114.

ศรีสมร คงพันธุ์. (2547). *สิบยอดอาหารไทยในต่างแดน.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แสงแดด.

สิรินาฏ ศิริสุนทร. (2556). *วัฒนธรรมอาหารไทย จากอดีตสู่ปัจจุบัน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

อวยพร พานิช, อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโฆษิต, อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์, และไศลทิพย์ จารุภูมิ. (2543). *ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Humour in social media during the Covid-19 crisis

Paramaporn Limlertsathien

Faculty of Humanities
University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand
Paramaporn_lim@utcc.ac.th

Abstract

The aim of studying humour during the Cowid-19 crisis was to research the techniques used to convey meaning, and to study the creative language mechanisms used to offer humour via images – comic strips, gag cartoons, captions, gag lines and new lyrics to popular tunes. Information studied included 18 images and 2 songs. The methods of research were content analysis, categorizing via lateral thinking and playing with language to create humor, along with principles of stress relief theory of western psychologists such as Sigmund Freud and Immanuel Kant, including the work of William Bascom regarding role and duty. Results showed that a sense of humour during the cowid-19 crisis offered perspective to people, with several language ploys being used. For example pun, common sense jokes, making fun of mood and feelings, making jokes about events in daily life and poking fun at the daily grind of life. Social media content reflected the mood and feelings of people towards the various measures set by the government to be followed. For example, home isolation, social distancing and health precautions; content also reflected the impact that the cowid-19 crisis was having on people both economically and socially, because there appeared figures of speech to build a sense of humour, such as alliteration, playing around with meaning and language, ridicule, sarcasm and teasing, rhetoric questions, metaphor, exaggeration, use of command words, and making false threads based on guesswork. Besides the humour from these techniques providing a channel to release distress and discomfort, they also provided a way to criticize the efforts of the government to organize and manage the crisis without confrontation. Another positive effect was to urge people to exercise common empathy towards the fatigue, inconvenience and sacrifice of medical workers. Tips in looking after oneself to safely escape infection were also conveyed. Importantly, people in present-day society showed they were able to use language to play with the real issue at hand, and pass on their creativity to the next generation.

Keywords: humour, social media, during of crisis, COVID-19

อารมณ์ขันในสื่อสังคมยุควิกฤตโควิด-19

ปรมาภรณ์ ลิมป์เลิศเสถียร

คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องอารมณ์ขันในสื่อสังคมยุควิกฤตโควิด-19 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการนำเสนอเนื้อหาและกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในเพจภาพถ่าย ภาพตัดต่อ ภาพการ์ตูนขำขัน (Gag Cartoon) ที่มีข้อความบรรยายประกอบ เพจคำบรรยาย (Gag Line) และเพลงแปลง ข้อมูลที่ศึกษาเป็นเพจภาพจำนวน 18 ภาพ และเพลงแปลง จำนวน 2 บท วิธีการศึกษาใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบท (Content Analysis) ผ่านกรอบแนวคิดการเล่นภาษากับความหมายเพื่อสร้างอารมณ์ขัน ร่วมกับทฤษฎีการปลดปล่อยความเครียด และความคับข้องใจของนักจิตวิทยาตะวันตก เช่น ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) อิมมานูเอล ค้าน (Immanuel Kant) และทฤษฎีบทบาทหน้าที่ของวิลเลียม บาสคอม (William Bascom) เป็นหลักในการศึกษาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า อารมณ์ขันในสื่อสังคมยุควิกฤตโควิด-19 มีกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาและกลวิธีทางภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันหลายวิธี เช่น การเล่นตลกกับภาษา การเล่นตลกกับสามัญสำนึก การเล่นตลกกับอารมณ์และความรู้สึก การเล่นตลกกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน และเล่นตลกกับกลไกชีวิต เนื้อหาที่ปรากฏในสื่อสังคมสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของผู้คนที่มีต่อมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐ เช่น มาตรการกักตัวอยู่บ้าน มาตรการรักษาระยะห่างทางสังคม มาตราการด้านสาธารณสุข และสะท้อนปัญหาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤต โควิด-19 ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยมีกลวิธีทางภาษามาสร้างอารมณ์ขัน เช่น การเล่นคำพ้องเสียง การเล่นคำกับความหมาย การยั่วล้อล้อเลียน เสียดสี ประชดประชัน เหน็บแนม การใช้คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ การเปรียบเทียบ การกล่าวเกินจริง การใช้ประโยคคำสั่ง และการทำให้เรื่องผิดจากความคาดเดา อารมณ์ขันเหล่านี้นอกจากจะทำหน้าที่ช่วยระบายความเครียด ความอึดอัดคับข้องใจ ยังมีบทบาทหน้าที่วิพากษ์วิจารณ์การบริหารจัดการ การแก้ไขปัญหา โควิด-19 ของภาครัฐได้ทางอ้อม อีกทั้งเตือนสติผู้คนในสังคมให้มีสามัญสำนึกเห็นแก่ความเหนื่อยยาก เสียสละ ของบุคลากรทางการแพทย์ มีวิธีดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากการติดเชื้ออย่างถูกต้องเหมาะสม ประการสำคัญ ชี้ให้เห็นว่าคนในสังคมปัจจุบันสามารถนำภาษามาเล่นกับความหมาย และสืบทอดวัฒนธรรมอารมณ์ขันได้อย่างสร้างสรรค์

คำสำคัญ: อารมณ์ขัน, สื่อสังคม, ยุควิกฤต, โควิด-19

บทนำ

เมื่อปลายปี พ.ศ.2563 (ค.ศ. 2019) ทั่วโลกต่างตระหนกกับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่ องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้เรียกชื่อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ว่า "โควิด-ไนน์ทีน" (โควิด-19) การแพร่ระบาดครั้งนี้เป็น "การระบาดใหญ่" (Pandemic) เพราะเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ลุกลามไปในทุกภูมิภาคของโลกอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดโรคอุบัติใหม่ที่สร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อมวลมนุษยชาติ ถือเป็นวิกฤตการณ์ทางสุขอนามัยระดับโลกอีกครั้งหนึ่ง กระทรวงสาธารณสุขประเทศไทยจึงได้ประกาศให้โควิด-19 เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2563 เป็นต้นไป

รัฐบาลและทุกภาคส่วนได้เริ่มดำเนินการออกมาตรการ ข้อบังคับ กฎระเบียบต่าง ๆ หลายมาตรการ เพื่อป้องกันไม่ให้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รุนแรงมากยิ่งขึ้น เช่น การประกาศพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อห้ามมิให้บุคคลออกนอกเคหสถานในยามวิกาล มีการประกาศล็อกดาวน์ หรือการปิดเมือง จำกัดการเดินทาง ให้สถานศึกษาเปิดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ยกเลิกกิจกรรมในพื้นที่สาธารณะ ให้รักษาระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) ให้กักตัวอยู่บ้านเมื่อติดเชื้อ (Home Isolation) ส่วนภาคเอกชนหลายหน่วยงานให้พนักงานสามารถทำงานจากที่บ้าน (Work from home) รวมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการด้านสาธารณสุขอีกหลายประการ นับตั้งแต่เกิดการแพร่ระบาดจนถึงปัจจุบัน

วิกฤตโควิด-19 ทำให้ผู้คนในสังคมต้องปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ และเปลี่ยนพฤติกรรมการดำรงชีวิตให้มีรูปแบบปกติวิถีใหม่ (New Normal) เมื่อการดำรงชีวิตในหลายมิติต้องเบี่ยงเบนออกจากกรอบมาตรฐานปกติ ประชาชนจึงเกิดความวิตก กังวลและเกิดความเครียดขึ้นได้ อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะต้องประสบกับภาวะความเครียดที่ต้องเผชิญหน้ากับโรคร้ายแรง แต่จากพื้นฐานลักษณะนิสัยของคนไทย ไม่ว่าจะตกอยู่ภายใต้วิกฤตการณ์ใดก็ตามมักใช้อารมณ์ขันมาช่วยลดทอนอารมณ์ความเคร่งเครียดได้เสมอ สังคมไทยจึงเป็นสังคมที่มี”วัฒนธรรมอารมณ์ขัน“ มาเนิ่นนาน เช่นเดียวกับวิกฤตครั้งนี้ อารมณ์ขันได้กลับมามีบทบาทช่วยสร้างเสียงหัวเราะให้สังคมไทยได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวว่า “เสียงหัวเราะและอารมณ์ขันเป็นสิ่งที่สอดแทรกอยู่ในอณูชีวิตประจำวันของคนทุกกลุ่มและทุกชนชาติ การที่เสียงหัวเราะและอารมณ์ขันเป็นสิ่งที่มีการถ่ายทอดต่อ ๆ กันมาจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งอย่างไม่ขาดสาย และมีการนำเสนอรูปแบบใหม่ ๆ ผ่านสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าอารมณ์ขันมีบทบาทในชีวิตประจำวันของผู้คนในสังคม”(อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2536, น. 13)

อารมณ์ขันในสังคมไทยมีหลากหลายรูปแบบ มีปรากฏทั้งใน โฆษณา ละคร รายการโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ หากในบทความฉบับนี้ จะศึกษาอารมณ์ขันในวิกฤตยุค โควิด-19 ที่ปรากฏในสื่อสังคม (Social Media) เท่านั้น เพราะเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

ศึกษากลวิธีการนำเสนอเนื้อหา กลวิธีการใช้ภาษา และบทบาทหน้าที่ต่อสังคม โดยใช้ทฤษฎีการใช้ภาษาเพื่อเล่นกับความหมายของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2536, น. 32-40)และใช้แนวทางจิตวิทยาการสร้างอารมณ์ขันของนักวิชาการตะวันตก เช่น ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) กล่าวว่าอารมณ์ขันเป็นกลไกทางจิตที่ช่วยลดความตึงเครียดทางอารมณ์ที่มีความรู้สึกไม่เป็นมิตร หยาบคาย ออกมาในทางที่สังคมยอมรับ โทมัส ฮอบบ์ (Thomas Hobbes) กล่าวว่า อารมณ์ขันคือการทำให้พอใจหรือเกิดความสนุกสนานเป็นสาเหตุแห่งการหัวเราะ อิมมานูเอล ค้านท์ (Immanuel Kant) กล่าวว่า การถูกปลดปล่อยจากภาวะความคับข้องใจความเครียดหรือความผิดหวังในบางสิ่งบางอย่างแล้วทำให้คนหัวเราะได้ เพื่อผ่อนคลายความเครียด (บุณยดา ปัญญาไว, 2544, น. 26) และทฤษฎีบทบาทหน้าที่ต่อสังคมของ วิลเลียม บาสคอม (William Bascom)

แหล่งข้อมูลในการศึกษามาจากสื่อสังคมต่าง ๆ (Social Media) เช่น เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก ยูทูป ไลน์ ฯลฯ โดยคัดเลือกตัวบทที่มีเนื้อหาสื่ออารมณ์ขันในยุควิกฤตโควิด-19 ที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเล่นกับความหมายและมีบทบาทหน้าที่ต่อสังคม ข้อมูลที่ได้มีทั้งหมด 20 ภาพ จำแนกเป็นภาพการ์ตูนขำขัน (Gag Cartoon) ที่มีคำบรรยายประกอบ 7 ภาพ ข้อความบรรยาย (Gag Line) 5 ภาพ ภาพถ่าย 5 ภาพ ภาพตัดต่อ 1 ภาพ และเพลงแปลง จำนวน 2 บท จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดมาศึกษาวิเคราะห์ตัวบท (Content Analysis) และวิเคราะห์ตีความ (Interpretation) ตามทฤษฎี เพื่อหาความหมายของรูปภาพและข้อความ รวมทั้งวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ใช้สร้างอารมณ์ขันว่ามีลักษณะอย่างไร และอารมณ์ขันเหล่านี้มีบทบาทหน้าที่ต่อสังคมในประเด็นใดบ้าง

ผลการศึกษาอารมณ์ขันในวิกฤตโควิด-19 ในสื่อสังคมรูปแบบต่าง ๆ พบว่ามีเนื้อหาสะท้อนความรู้สึกนึกคิดของผู้คนที่มีต่อวิกฤตโควิด-19 ในหลายแง่มุม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเล่นกับความหมาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2536, น. 32-40) ได้กล่าวถึงการเล่นกับความหมาย สามารถก่อให้เกิดอารมณ์ขันหรือตลกได้ โดยนำเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นจริงในสังคมมาล้อเลียน และนำมาเล่นกับความหมายได้ 5 ลักษณะ ดังนี้

1. การเล่นตลกกับภาษา เป็นการใช้ภาษาผิดไปจากแบบแผนที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน การเล่นถ้อยคำหรือการเล่นสำนวนโวหารต่างๆ เป็นรูปแบบที่นิยมกันมากในการเล่นตลกกับภาษา เป็นการนำเอาโครงสร้างเดิมของภาษา เช่น รูปประโยค หรือกลุ่มคำมาพลิกแพลงเสียใหม่ ทั้งนี้ความเหมาะสมในการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันขึ้นอยู่ภายใต้เงื่อนไข ของเวลา สถานที่ บุคคล และวัฒนธรรม ซึ่งแต่ละแห่งก็จะมีความแตกต่างกันไป

2. การเล่นตลกกับสามัญสำนึก เป็นเรื่องของแต่ละสังคมว่ามีกฎเกณฑ์ของสังคมอย่างไร เรื่องใดสามารถพูดคุยได้อย่างเปิดเผย เรื่องใดเป็นเรื่องต้องห้าม หรือเป็นเรื่องที่กระตุ้นสามัญสำนึกของสมาชิกในสังคมได้ ดังนั้น การล้อเลียนเรื่องที่เข้าใจกันว่าเป็นสามัญสานึกจึงก่อให้เกิดอารมณ์ขันได้

เนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้ฟังจะคาดไม่ถึงเพราะเป็นเรื่องที่ผิดไปจากสามัญสำนึกตามปกติที่คนในสังคมยึดถือกัน

3. การเล่นตลกกับอารมณ์และความรู้สึก เป็นการนำเอาสิ่งที่เชื่อว่าเป็นการแสดงออกที่ถูกต้องตามแบบแผนวัฒนธรรมของตนมาล้อเล่น การเล่นตลกกับความรู้สึกนั้นบางครั้งเป็นการตอกย้ำความเจ็บปวดแทนที่จะเป็นสร้างอารมณ์ขัน เช่น การนำเรื่องเกี่ยวกับความตาย ความเจ็บป่วยหรือความสูญเสียออกมานำเสนอในอีกแง่มุมหนึ่ง

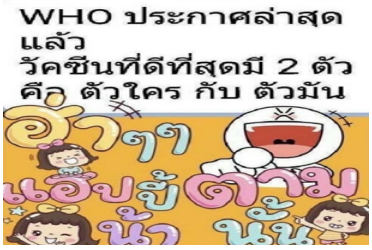
4. การเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน เป็นการหยิบเอาเรื่องรอบตัวมาล้อเลียนเพื่อหยอกเย้าหรือเสียดสี เช่น เรื่องครอบครัว เรื่องระหว่างเพื่อน หรือเรื่องการเมืองที่เป็นข่าวในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

5. การเล่นตลกกับกลไกของชีวิต เป็นการนำแบบแผนพฤติกรรมตามปกติของมนุษย์มาทำให้เกิดการหันเหไปจากทิศทางที่คาดไว้ เช่น การกลับบทบาทระหว่างหมอกับคนไข้ การกลับบทบาทระหว่างแม่กับลูก เป็นต้น

1. การเล่นตลกกับภาษา การสร้างอารมณ์ขันที่ปรากฏในเพจภาพการ์ตูน ซึ่งมีข้อความบรรยายประกอบเรื่อง และเพจข้อความขำขันในกรอบสี่เหลี่ยมจตุรัส ทั้งสองรูปแบบมีลักษณะเป็นการเล่นตลกกับภาษา โดยใช้ภาษาที่ผิดไปจากแบบแผน คือ นำโครงสร้างเดิมของภาษามาปรับเปลี่ยนพลิกแพลงจนเกิดเป็นอารมณ์ขัน และใช้ กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน เช่น การเล่นคำพ้องเสียง การเล่นคำกับความหมาย การพลิกแพลง ดัดแปลง พุทธภาษิตและบทเพลง ซึ่งสามารถสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของคนที่มีต่อวิกฤตโควิด-19 ได้ ดังต่อไปนี้

การเล่นคำพ้องเสียง Look-ลุก เมื่อโควิด-19 แพร่ระบาดไปในวงกว้าง ภาครัฐได้ออกมาตรการ “อยู่บ้านหยุดเชื้อเพื่อชาติ” ส่งผลให้หลายคนไม่มีกิจกรรมใดกระทำในแต่ละวัน จึงมีภาพการ์ตูนที่นำเรื่องกิน-นอน มาล้อเลียน โดยใช้คำพ้องเสียงมาสร้างมุกตลก โดยนำคำว่า Look ในภาษาอังกฤษ มาเล่นคำพ้องเสียงกับคำว่า “ลุก” ในภาษาไทย คือ **ลุก**ไปกิน กับ **ลุก**ไปนอน มุกตลกในบริบทนี้ จึงเป็นภาพสะท้อนอารมณ์เบื่อหน่ายของผู้คนที่ไม่สามารถออกนอกเคหสถานได้ เนื่องจากต้องปฏิบัติตามมาตรการอย่างเคร่งครัด การใช้กลวิธีล้อเลียนพฤติกรรมดังกล่าว ยังสามารถเสียดสีมาตรการของภาครัฐไปพร้อมกันด้วย

การเล่นคำกับความหมาย ปอดแหก-ปอดหาย เป็นภาพสะท้อนภาวะวิตกจริตของผู้คนในสังคมที่ต้องเผชิญหน้ากับโรคร้ายที่ยังไม่มีวิธีรักษาให้หายขาด โดยนำคำที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเสียงเดียวกันคือเสียง /h/ มาเล่นเสียง คำ แหก-หาย อาจสะท้อนพฤติกรรมของบางคนที่ดูแล ป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากการติดเชื้อในลักษณะที่มากเกินควร เช่น โยนของตักบาตร การสวมหน้ากากอนามัยมากกว่า 2 ชั้น ฉีดพ่นแอลกอฮอลล์ทั่วร่างกาย ฯลฯ แม้พฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะถูกตีความในเชิงลบว่า “ปอดแหก” หรือกลัวเกินเหตุ แต่อาการปอด “ปอดแหก” ก็ดีกว่า “ปอดหาย” เพราะอาจทำให้รอดพ้นจากการติดเชื้อโควิด-19 ได้ อย่างไรก็ตามอารมณ์ขันนี้สามารถเตือนให้ผู้คน“ไม่ประมาท การ์ดอย่าตก” และควรปฏิบัติตามมาตรการรัฐ

เพจภาพการ์ตูนเรื่องวัคซีน 2 ตัวที่ดีที่สุด (เกมส์คุงดอดคอม, 2565: ออนไลน์) นำคำ “ตัวใครตัวมัน” มาเล่นเพื่อสะท้อนการบริหารจัดการเรื่องวัคซีน แม้ภาครัฐจะจัดสรรวัคซีนให้ประชาชนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19 ได้ แต่ผู้คนในสังคมส่วนหนึ่งกลับเชื่อมั่นว่ามีวัคซีนแค่ 2 ตัวเท่านั้นที่เป็นที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งในที่นี้ก็ไม่ได้ระบุว่าคือวัคซีนชนิดใด ขณะเดียวกันสังคมได้เกิดกระแสการ “ด้อยค่า” วัคซีนที่ภาครัฐจัดสรรมาให้ว่าไร้ประสิทธิภาพ และถ้าฉีดวัคซีนชนิดนี้เข้าไปอาจก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกายได้ ดังนั้น การใช้คำว่า “ตัวใครกับตัวมัน” มาเป็นมุกตลกจึงมีนัยเสียดสีการดำเนินการของภาครัฐ กลวิธีนี้ยังช่วยเบี่ยงเบนประเด็นความหวั่นวิตกของผู้คนให้กลายเป็นเรื่องขำขันได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “การใช้อารมณ์ขัน (humor) มีส่วนสำคัญที่สามารถจัดการอารมณ์ทางลบให้มนุษย์เปลี่ยนวิธีคิด หรือมุมมองที่เรามีต่อปัญหาได้ กลวิธีนี้นักจิตวิทยาได้อธิบายว่ามีลักษณะคล้าย

“การเบี่ยงเบนความสนใจ” (distraction) การสร้างสรรค์มุกตลกต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ความเครียด และเมื่อเรามีมุมมองต่อปัญหาเปลี่ยนไป อารมณ์ทางลบที่ทำให้เรารู้สึกตึงเครียดก็จะบรรเทาลงไปด้วย (รวิตา ระย้านิล, 2564: ออนไลน์)

นับตั้งแต่ต้นปี พ.ศ.2563 การแพร่ระบาดของโควิด-19 ได้เกิดขึ้นหลายครั้ง กรมควบคุมโรคจึงต้องคิดหาวิธีติดตามและตรวจสอบผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและผู้ที่มีความเสี่ยงได้ทันท่วงที โดยให้ผู้คนดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน “หมอชนะ” ซึ่งเป็นระบบตรวจสอบพิกัดข้อมูลการเดินทางของบุคคลและแอปพลิเคชัน “ไทยชนะ” ซึ่งเป็นระบบลงทะเบียนเก็บข้อมูลของประชาชนที่เข้าใช้งานในพื้นที่สาธารณะ มาตรการดังกล่าวได้ถูกนำมาล้อเลียน เสียดสี ดังเพจข้อความที่นำชื่อแอปพลิเคชันมาเล่นล้อ (เกมส์คุงดอดคอม, 2564: ออนไลน์) โดยนำคำ “ชนะ” กับ “หายนะ” ซึ่งมีความหมายเป็นคู่ตรงกันมาเพื่อเสียดสี โดยมีนัย เตือนการบริหารจัดการของภาครัฐว่า ถ้าไม่สามารถหยุดยั้งการแพร่ระบาดของโควิด-19 ได้ อาจทำให้ทั้ง “ไทยชนะ”และ “หมอชนะ” ต้องพบกับความ “หายนะ” ได้ในที่สุด

การเล่นคำกับความหมาย ยังมีกลวิธีการสร้างคำใหม่ คือ “อโคโรนา ปรมาลาภา” เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้กล่าวว่า “ภาษิตว่า “อโรคยา ปรมาลาภา” แปลว่า ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ มีผู้แผลงให้เข้าสถานการณ์ว่า “อโคโรนา ปรมาลาภา”แปลว่าความไม่มีโคโรนาเป็นลาภอันประเสริฐ ลาภอันประเสริฐก็คือความคิดใหม่ สังคมใหม่และโลกใบใหม่ที่ดีกว่าเดิม ความคิดใหม่ หมายถึง การปรับมาตรฐานใหม่ให้ชีวิต (เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์, 2564: ออนไลน์) ต่อมาได้มีการผลิตซ้ำความคิดนี้ในรูปแบบของภาพการ์ตูน เพื่อสร้างอารมณ์ขัน การพลิกแพลง ดัดแปลง ถ้อยคำในภาษิตนี้แม้จะสื่อความหมายได้คงเดิมคือ “อโรคยา ปรมาลาภา” ความไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ แต่ก็นับเป็นการเล่นกับภาษาที่สามารถนำภาษิต ปรัชญาคำสั่งสอนทางพุทธศาสนามาปรับใช้เพื่อเสนอความคิดให้สอดคล้องกับวิกฤตร่วมสมัยได้อย่างกลมกลืน

เช่นเดียวกับเพจภาพการ์ตูนถัดมา กรมควบคุมโรคได้นำข้อความของปนัดดา วงศ์ผู้ดี ผู้ประดิษฐ์ภาษาให้ใกล้เคียงกับคาถา ซึ่งเป็นการเล่นกับภาษา โดยนำคำในภาษาอังกฤษมาพลิกแพลงให้มีลีลาการอ่านและเขียนคล้ายกับคาถาภาษาบาลี ได้แก่ stay เป็น “สะเต” alone เป็น “อโลนิ” at เป็น “อัตตะ” และ home เป็น “โหมิ” สำหรับ สองคำแรก คือ Stay Alone เป็นการออกเสียงคำให้คล้ายกับภาษาบาลีเท่านั้น ซึ่งไม่มีความหมายเป็นภาษาไทย แต่สองคำท้าย คือ at home ผู้สร้างได้ลากเสียงคำ at ให้ออกเสียงเป็น “อัตตะ” ซึ่งมีความหมายในภาษาบาลี แปลว่า ตัวตน และ home ออกเสียงเป็น “โหมิ” แปลว่า “ขอให้” จึงรวมความหมายได้ว่า “ขอให้อยู่ที่บ้านตามลำพัง”

กลวิธีการเล่นกับภาษาดังกล่าวแม้จะถูกสังคมในสื่อออนไลน์วิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่เหมาะสม หากถือเป็นการนำกลวิธีทางภาษามาปรับใช้เพื่อกระตุ้นเตือนให้ผู้คนในสังคมร่วมใจกันกักตัวอยู่บ้าน และถือเป็นการสร้างสรรค์ภาษาให้สอดรับกับวิกฤตโควิด-19 ได้อีกรูปแบบหนึ่ง

1. การเล่นคำกับความหมาย โดยนำบทเพลงสากลมาพลิกแพลง ดัดแปลง เป็นการเล่นตลกกับภาษาอีกหนึ่งรูปแบบที่พบในอารมณ์ขันยุคโควิด-19 บทเพลง เป็นภาษาสากลที่มีความผูกพันกับวิถีการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างแนบแน่น ไม่ว่ามนุษย์จะรู้สึกสุข ทุกข์ หรือต้องการสร้างพลังใจ บทเพลงจึงมีบทบาท หน้าที่ ในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกความหมายหรือความต้องการต่าง ๆ จากผู้ประพันธ์ไปสู่ผู้ฟังได้อย่างหลากหลาย นอกจากนี้มนุษย์ยังใช้เพลงเป็นเครื่องมือสะท้อนภาพสังคมอีกด้วย ดังเช่น วิกฤตยุคโควิด-19 ได้มีการนำบทเพลงจากต้นฉบับเดิมมาพลิกแพลง ดัดแปลงเนื้อหาให้เข้ากับวิกฤตร่วมสมัยด้วยเช่นกัน ดังบทเพลงต่อไปนี้

การพลิกแพลง ดัดแปลงบทเพลง “บุพเพสันนิวาส” เมื่อพิจารณาความหมายเดิมของเพลงนี้พบว่าเป็นบทเพลงที่มีเนื้อหาสะท้อนการฝากรัก การเกี้ยวพาราสี อันหวานชื่น ดื่มด่ำ ของชายหญิง หากในตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า เพลงนี้ได้ถูกนำมาสร้างสรรค์ให้มีเนื้อหาและความหมายใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเหตุการณ์การแพร่ระบาดของ โควิด-19 ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (ผู้จัดการออนไลน์, 2564: ออนไลน์)

เมื่อคิดให้ดี โรคนี้ประหลาด กี่เดือนมาแล้วระบาด เข็ดขยาดกันทั้งโลกา
กักกันไม่ไหว ยังไม่วายผวา ที่น้องมาหลอกหลอน ตัวร้อนเป็นไข้ จาม ไอสนั่น หน้ากากหรือจะกั้น
ช่วยป้องกัน ไหว้พระวิงวอน โปรดไปให้พ้น เพราะทุกคนเดือดร้อน ขอโคจร ไปพลัน
หน้ากากหลากสี ล้วนต้องมีคนชิง หายากจริง อย่าฝัน
ขอเป็นรางวัล แม้นใครมีปัน ได้เพียงสักอัน ไม่ตาย
รักเหมือนโควิด ที่ฮิตทั้งโลก ใครเป็นนับว่าเป็นโชค ไม่ต้องบ่นนอนพักสบาย
ไม่ต้องเหนื่อยเพลีย รับใช้เมียวุ่นวาย นอนเล่นไลน์เพลินเลย

เพลงแปลง บุพเพสันนิวาส ในตัวอย่างข้างต้น มีเนื้อหาสะท้อนภาวะผู้คนในสังคมไทยที่ต่างหวาดผวากับ “โรคประหลาด” ที่สร้างความ “เข็ดขยาดกันทั้งโลกา ทั้งนี้ ผู้แต่งใช้กลวิธีทางภาษามานำเสนออารมณ์ขันหลายประการ ที่เด่นชัด คือ การเสียดสี ราชบัณฑิตยสถาน (2545, น.645) ได้อธิบายคำนี้มาจากคำว่า “Satire” หมายถึง “ศิลปะการเขียนที่ใช้กลวิธีทำเรื่องสำคัญให้กลายเป็นเรื่องขบขันเพื่อเสียดสี ล้อเลียนความเขลาหรือความไม่ถูกต้องของมนุษย์และสังคม” ดังจะเห็นได้จากวรรคที่กล่าวว่า “หน้ากากหลากสีล้วนต้องมีคนชิง หายากจริง อย่าฝัน ขอเป็นรางวัลแม้นใครมีปัน ได้เพียงสักอันไม่ตาย” สะท้อนว่าผู้แต่งมีทัศนะไม่เห็นด้วยกับการกักตุนหน้ากากอนามัย หากผู้แต่งไม่ได้กล่าวตำหนิโดยตรงแต่เลือกใช้กลวิธีการเสียดสีวิพากษ์วิจารณ์สังคมทางอ้อม นอกจากนี้เพลงแปลงบทนี้ยังเหน็บแนมสามีที่ไม่ต้อง “รับใช้เมียวุ่นวาย นอนเล่นไลน์เพลินเลย” ซึ่งถือเป็นการนำเรื่องราว

ในสถาบันครอบครัวมายั่วล้อ ควบคู่ไปกับการเสียดสีมาตรการกักตัว “อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ” อีกด้วย

ขณะเดียวกันผู้แต่งยังนำกลวิธีการกล่าวประชด มาเปลี่ยนมุมมองในทางลบให้กลายเป็นบวก ดังวรรคที่กล่าวว่า “รักเหมือนโควิดที่ฮิตทั้งโลก ใครเป็นนับว่าเป็นโชค” เพราะเป็นที่ประจักษ์ว่าโควิด-19 เป็นโรคระบาดที่ร้ายแรง ไม่ใช่เรื่อง “ฮิต” หรือเรื่องที่ควรได้รับความนิยม และที่สำคัญหากใครติดเชื้อยัง “นับเป็นโชค” การใช้กลวิธีการกล่าวประชด ด้วยถ้อยคำที่นำเสนอสารในเชิงบวกให้ตรงข้ามกับความเป็นจริงในเชิงลบ จึงเป็นการเล่นตลกกับภาษาที่สามารถประชดประชันการบริหารจัดการเรื่องโรคระบาดของภาครัฐได้อีกกลวิธีหนึ่ง

นอกจากเพลงบุพเพสันนิวาสแล้ว ยังมีเพลง “ท่าฉลอม” ที่ถูกนำมาดัดแปลงเพื่อเล่นล้อกับข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (ศิษย์ครูแชมป์, 2564: ออนไลน์)

พี่อยู่ไกลถึงท่าฉลอม
อยู่แพปลายังหาโควิดมาฝาก
เรื่องป้องกันนั้นพี่พอรู้
แบกไวรัสข้ามทะเลมาให้
ท่าฉลอมกับมหาชัย
บอกเพียงสักคำว่าLock Downจะหักใจลา
โปรดเมตตาตั้งการ์ดสักนิด
แค่ป้องกันมีมาตรการทำได้
แต่พี่ยังตรอมเพราะรักพยอมยามยาก
แต่คุณทำพี่ลำบากเอาของฝากกลับไปได้ไหม
แต่พี่ไม่รู้ว่าพวกคุณเข้ามาได้ยังไง
ฝ่าด่านใช้เงินเท่าไหร่แล้วจึงได้ข้ามแดนเข้ามา...
ถึงแม้ว่าจะไม่ไกลแต่อย่าเพิ่งไปดีกว่า...
กักตัวตามประสา จะหนีซ่อนหน้าห่างไกล
รักษาชีวิตป้องกันโควิดรอบใหม่
แต่ติดไวรัสรอบใหม่ ฉิบหายเท่าไหร่ไม่รู้หยั่งถึง

การพลิกแพลง ดัดแปลง บทเพลง “ท่าฉลอม” เพื่อสร้างอารมณ์ขันในตัวอย่างข้างต้น พบว่าผู้แต่งใช้กลวิธีทางภาษาที่สำคัญ คือ ใช้คำถามแบบไม่ต้องการคำตอบ (Rhetoric Question) เพื่อเสียดสี เหน็บแนม เหตุการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19 ที่เกิดขึ้นในตลาดกุ้ง จังหวัดสมุทรสาคร ดังจะเห็นได้จากวรรค “อยู่แพปลายังหาโควิดมาฝาก แต่คุณทำพี่ลำบากเอาของฝากกลับไปได้ไหม” การตั้งคำถามกับ“คุณ” ซึ่งในปริบทนี้ หมายถึงแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์ว่าจะเอา “ของฝาก” หรือโรคโควิด-19 กลับไปได้ไหม กลวิธีการตั้งคำถามจึงมีนัยตำหนิ ติเตียน มากกว่าประสงค์จะได้คำตอบที่แท้จริงกลับ

เช่นเดียวกับการพลิกแพลง ดัดแปลงเนื้อเพลงในอีกวรรคที่ว่า “แต่พี่ไม่รู้ว่าพวกคุณเข้ามาได้ยังไง แบกไวรัสข้ามทะเลมาให้ ฝ่าด่านใช้เงินเท่าไหร่แล้วจึงได้ข้ามแดนเข้ามา...” จนกระทั่ง “คุณ” เหล่านี้ได้กลายเป็นพาหะให้ “ไวรัสรอบใหม่” แพร่ระบาดไปในหลายพื้นที่ และจะสร้างความ

เดือดร้อนให้สังคมต้อง “ฉิบหายเท่าไหร่ไม่รู้หยั่งถึง”อีกด้วย การใช้กลวิธีการตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ นอกจากจะเสียดสี เหน็บแนม แรงงานต่างด้าวได้อย่างตลกขบขันแล้ว ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือวิพากษ์ วิจารณ์การดำเนินงานของภาครัฐ โดยเฉพาะประเด็นการปล่อยแรงงานข้ามชาติให้เดินทางเข้าประเทศมาค้าแรงงานอย่างผิดกฎหมายได้อย่างแยบยลอีกด้วย

2. การเล่นตลกกับสามัญสำนึก อารมณ์ขันยุคโควิด-19 มีลักษณะการนำ “สามัญสำนึก” ของบุคคลมาเล่น เพื่อกระตุ้นเตือนให้คำนึงถึงความเดือดร้อนของบุคลากรทางการแพทย์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

มาตรการ “อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ” เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่นำมาสร้างอารมณ์ขัน เพื่อกระตุ้นให้ผู้คนรู้จักบทบาท หน้าที่ของตน และมี“สามัญสำนึก”ทำเพื่อส่วนรวม ดังเช่นเพจภาพแรก (ดาราภาพยนตร์, 2563: ออนไลน์) ได้นำ “พญายม” ตัวละครสำคัญจากเรื่องพิภพมัจจุราช ผู้เป็นเทพเจ้าแห่งภูติผีในคติความเชื่อเรื่องโลกหลังความตายมาล้อเลียน โดยออกคำสั่งให้กักตัวอยู่บ้านก่อน เพราะพญายมมี “เจ้าหน้าที่” หรือ“ยมทูต” ไม่พอที่จะไปรับวิญญาณแล้ว มุกตลกดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าสังคมช่วงนั้นมีผู้เจ็บป่วย ล้มตายจาก โควิด-19 จำนวนมาก และส่งผลกระทบต่อระบบสาธารณสุขเป็นอย่างยิ่ง เช่นเดียวกับเพจภาพถัดมา (มติชนออนไลน์, 2563: ออนไลน์) โดยให้พระสงฆ์ยกข้อความประชดประชันแกมข่มขู่ เพื่อให้สังคมตระหนักถึงการเสียชีวิตจาก โควิด-19 และให้มีสามัญสำนึกช่วยแบ่งเบาภารกิจของแพทย์ สอดรับกับเพจภาพสุดท้าย ซึ่งมาจากข่าวที่เกิดขึ้นจริงที่วัดโพธิญาณ อำเภอเมืองพิษณุโลก เจ้าหน้าที่สัปเหร่อได้ตัดสินใจถ่ายรูปตัวเองชูป้ายและเผยแพร่ในสื่อออนไลน์ว่า “หากคุณไม่หยุดอยู่บ้านเพื่อหมอ เราพร้อมทำงานหนักเพื่อคุณ” (ผู้จัดการออนไลน์, 2564: ออนไลน์) การกำหนดให้พญายม พระสงฆ์ และสัปเหร่อ ผู้เกี่ยวข้องกับโลกหลัง “ความตาย” ออกมากล่าวเสียดสี ประชดประชัน เพื่อข่มขู่ เตือนประชาชนว่าถ้าไม่กักตัวอยู่บ้านอาจพบกับความตายได้ และจะทำให้พญายม พระสงฆ์และสัปเหร่อต้องมีภารกิจเพิ่มขึ้น การนำเสนออารมณ์ขันนี้ในปริบทนี้ จึงสนับสนุนมาตรการกักตัวและช่วยเหลือบุคลากรด้านสาธารณสุขได้ทางอ้อม

3. การเล่นตลกกับอารมณ์และความรู้สึก เป็นเวลาเกือบ 2 ปี ที่สังคมต้องประสบกับโควิด-19 วิกฤตการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้คนต้องหวาดหวั่น วิตกกังวลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยความตายและความสูญเสีย “การใช้ความตลกขบขัน (humor) จึงเป็นหนึ่งในวิธีการจัดการอารมณ์ทางลบ โดยช่วยเปลี่ยนวิธีคิดหรือมุมมองที่มีต่อปัญหาและมีต่อความสามารถในการแก้ปัญหา เปลี่ยนสถานการณ์ที่คุกคามความรู้สึก(threat)กลายเป็นสถานการณ์ที่เป็นความท้าทาย (challenge) และเมื่อเรามีมุมมองต่อปัญหาเปลี่ยนไป อารมณ์ทางลบที่ทำให้เรารู้สึกตึงเครียด (หัวร้อน) ก็จะบรรเทาลงไปด้วย” (รวิตา ระย้านิล, 2564: ออนไลน์) ดังจะเห็นได้จาก เพจภาพขำขัน ที่นำอารมณ์ทางลบมาสร้างมุกตลกต่อไปนี้

มาตรการกักตัวอยู่บ้าน มีผลทำให้ผู้คนไม่สามารถออกไปประกอบสัมมาชีพได้เช่นเดิมจึงก่อให้เกิดการขาดรายได้ เกิดภาวะความยากจนขึ้นในหลายครัวเรือน เพจการ์ตูนประกอบข้อความที่เป็นบทสนทนาออนไลน์ของตัวการ์ตูน 2 ตัว (แมวไข่ต้ม, 2564: ออนไลน์) บทสนทนาได้สะท้อนความเดือดร้อนที่ต้องประสบภาวะความฝืดเคืองทางเศรษฐกิจ โดยมีกลวิธีสร้างอารมณ์ขัน คือ ใช้ประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบมาเปิดมุกตลกว่า “เมื่อไหร่จะหายซักทีก็ไม่รู้” เมื่อตัวการ์ตูนคู่สนทนาออนไลน์ถามกลับว่า “หายจากโควิด 19 ?” คำตอบที่ได้คือ “หายจน” ซึ่งเป็นคำตอบที่สะท้อนว่าผู้คนในสังคมกังวลกับปัญหาด้านเศรษฐกิจมากกว่ากลัวการเจ็บป่วย ล้มตาย กลวิธีให้ตอบแบบพลิกความคาดหมาย ซึ่งทำให้ผู้อ่านในช่วงแรกมักเกิดความคาดหวังอย่างจริงจังกับเนื้อเรื่อง แต่เมื่อถึงตอนจบเรื่องกลับได้คำตอบที่พลิกความคาดหมาย จึงก่อให้เกิดอารมณ์ขันได้

เช่นเดียวกับเพจข้อความที่นำสถิติตัวเลขมาเล่นล้อ (เจ้าแม่แคปชั่น, 2563: ออนไลน์) ได้สะท้อนอารมณ์ความเครียดของผู้คนที่มาจากปัญหาด้านเศรษฐกิจเช่นกัน เพจภาพนี้ได้นำค่าเปอร์เซ็นต์ของแต่ละ “โอกาส” มากล่าวเปรียบเทียบ เพื่อสะท้อนให้ภาครัฐเห็นว่า โอกาสที่น่าสะพรึงกลัวสูงสุดในภาวะวิกฤต โควิด-19 คือ “โอกาสไม่มีจะแดก 1000%” การสรรคำภาษาปากว่า “ประสาทแดก” มากล่าวบริภาษในปริบทนี้ จึงสะท้อนอารมณ์ความอึดอัดคับข้องใจ ขณะเดียวกันก็เป็นการกระตุ้นเตือนให้ภาครัฐเห็นปัญหาความเดือดร้อนของคนในสังคม และควรบริหารจัดการให้ดียิ่งขึ้น

ส่วนในเพจภาพถ่ายคนสวมห่วงวงกลมเดินอยู่ในที่สาธารณะ มีกลวิธีทางภาษามาสร้างอารมณ์ขัน คือ ใช้ประโยคคำสั่งมากำกับเหนือภาพว่าห้ามเข้าใกล้ ขณะที่ใต้ภาพมีอีโมจิหัวเราะ ข้อความที่ระบุว่า “โควิด-19 ระบาด ปฏิบัติตามนโยบายห่างกัน 1 เมตร” เพจภาพนี้จึงเป็นการยั่วล้อพฤติกรรมการเว้นระยะห่าง ซึ่งยั่วล้อทั้งในระดับบุคคลที่อาจมีกรรมวิธีป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากการติดเชื้ออย่างกลัวเกินเหตุ ขณะเดียวกันก็ยั่วล้อมาตรการ Social Distancing ซึ่งเป็นนโยบายระดับภาครัฐไปได้พร้อม ๆ กันด้วย

4. การเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน จากสถานการณ์โควิด-19 ส่งผลให้สังคมต้องปรับเปลี่ยนวิถีการใช้ชีวิตให้เป็นรูปแบบใหม่หรือที่เรียกว่า “New Normal” ซึ่งหมายถึง “ความปกติรูปแบบใหม่” เพื่อผลักดันให้ผู้คนปรับเปลี่ยนการดำรงชีวิตให้อยู่กับภาวะวิกฤตโควิด-19 ให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านการใช้ชีวิต ด้านการทำงาน ด้านการสาธารณสุข ด้านการศึกษา สำหรับการบัญญัติศัพท์ใหม่คำนี้ มาลี บุญศิริพันธ์ คณะกรรมการราชบัณฑิตยสภา สาขานิเทศศาสตร์ ได้อธิบายคำและความหมายดังกล่าว ไว้ดังนี้

“New Normal แปลว่าความปกติใหม่, ฐานวิถีชีวิตใหม่ หมายถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องจากมีบางสิ่งมากระทบจนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติ และเคยคาดหมายล่วงหน้าได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย รูปแบบวิถีชีวิตใหม่นี้ ประกอบด้วยวิธีคิด วิธีเรียนรู้ วิธีสื่อสาร วิธีปฏิบัติและการจัดการการใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงและรุนแรงอย่างใดอย่างหนึ่งทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่าจะธำรงรักษาวิถีดั้งเดิมหรือหวนหาถึงอดีต” (กรุงเทพธุรกิจ, 2564: ออนไลน์)

การเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน มักนำมาตรการด้านสาธารสุขในยุค New Normal มายั่วล้อ แม้ว่ามาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐที่รณรงค์ให้ประชาชนปฏิบัติตามจะเป็นข้อดี เพื่อป้องกันไม่ให้ติดเชื้อโควิด-19 แต่ในขณะเดียวกันเมื่อต้องปฏิบัติตนจนเป็นกิจวัตรประจำวัน ก็อาจส่งผลให้เกิดความอึดอัดคับข้องใจ ดังจะเห็นได้จาก ตัวอย่างต่อไปนี้ ที่นำเรื่องในชีวิตประจำวันมาเสียดสี ยั่วล้อได้อย่างสนุกสนาน ดังนี้

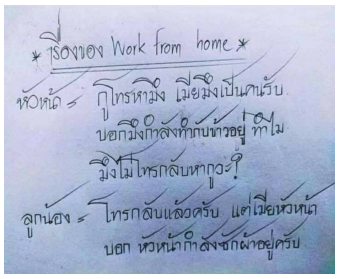
จากตัวอย่างข้างต้น ผู้สร้างได้นำมาตรการด้านสาธารณสุขหลายประเด็นมาสร้างอารมณ์ขัน เช่น มาตราการรักษาระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) ที่กำหนดให้เว้นระยะห่างอย่างน้อย 1-2 เมตร ดังในภาพคนนอนในบ้าน อาจเป็นภาพสะท้อนของคนที่มีที่อยู่อาศัยในพื้นที่จำกัด แต่จำต้องปฏิบัติตามมาตรการของรัฐ ซึ่งอาจสร้างความอึดอัดคับข้องใจให้คนในสังคมได้ ภาพนี้จึง มีวิธีใช้การตัดต่อภาพให้คนในบ้านต้องแยกกันอยู่คนละมุมตั้งแต่พื้น ขื่อคา เพดานบ้าน ซึ่งในความเป็นจริงไม่สามารถกระทำได้ กลวิธีสร้างภาพเกินจริงในเพจนี้ จึงเป็น “ตลกร้าย” ที่สามารถเสียดสีประชดประชัน นโยบายรักษาระยะห่างของภาครัฐได้อย่างขื่นขันมากกว่าขำขัน

ขณะเดียวกับมาตรการรณรงค์เรื่องล้างมือให้สะอาดทุกครั้ง หลังจากจับหรือสัมผัสสิ่งใดก็ตาม เป็นมาตรการด้านสาธารณสุขในยุค New Normal ที่ถูกนำมายั่วล้อได้อย่างตลกขบขันเช่นกัน ดังเพจภาพล้างมือ (HITZ 955, 2563: ออนไลน์) ซึ่งมีกลวิธีการใช้การกล่าวเกินจริงมาเล่น คือ “ล้างจนมือเส้นวาสนาค่อย ๆ เลือนหาย” มุกตลกนี้ถือเป็นการล้อเลียนกิจวัตรของผู้คนในยุค New Normal ได้ชัดเจน

เช่นเดียวกับมาตรการกักตัวอยู่บ้าน กล่าวได้ว่ามีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ในภาวะปกติจะเป็นเทศกาลสำคัญของชาติ ที่มีสีสัน ครึกครื้น สนุกสนาน หากในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ภาครัฐไม่อนุญาตให้ทุกหน่วยงานจัดงานเฉลิมฉลองได้ ส่งผลให้ผู้คนต้องกักตัวอยู่แต่ในบ้านทั้งวัน เพจขำขัน จึงนำประเด็นนี้มายั่วล้อ ประชดประชัน การท่องเที่ยวเทศกาลสงกรานต์ในรูปแบบใหม่ โดยมีกลวิธีทางภาษามาสร้างอารมณ์ขัน คือ ใช้ลีลาการบรรยายโปรแกรมการท่องเที่ยวให้ผิดหลักมาตรฐาน ตามทฤษฎีผิดฝาผิดตัว (Incongruity Theory) โดยสร้างกำหนดการท่องเที่ยวที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง โปรแกรมการท่องเที่ยวโดยทั่วไปมักลำดับเวลาการท่องเที่ยวจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง หากในเพจนี้กลับกำหนดให้ท่องเที่ยววนเวียนอยู่ในบ้านตั้งแต่เช้าจรดค่ำ โดยเริ่มต้นที่ “อาบน้ำแต่งตัว ออกเดินทางมาหน้าทีวี - เดินทางมายังห้องรับแขก จิบกาแฟ ดื่มด่ำกับบรรยากาศเช้า ซื้อของออนไลน์ตามอัธยาศัย พอถึงช่วงเที่ยงก็วนกลับมาเพื่อ “สำรวจกับข้าวในห้องครัว” พอถึงช่วงบ่ายไป “ทัศนศึกษา ณ ห้องรับแขก” ให้“ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมส์ตามอัธยาศัย” จนกระทั่งปิดโปรแกรมพา “เดินทางกลับห้องนอน นอนหลับฝันดี” กลวิธีการบรรยายดังกล่าว จึงเป็นการยั่วล้อ ประชดประชันมาตรการกักตัวของภาครัฐ ที่ทำให้ประชาชนต้องถูกจำกัดพื้นที่ไม่สามารถออกไปท่องเที่ยวเทศกาลสงกรานต์ได้เหมือนแต่ก่อน สะท้อนความอึดอัดคับข้องใจของผู้คนในสังคมได้อย่างชัดเจน

5. การเล่นตลกกับกลไกของชีวิต เป็นการนำแบบแผนพฤติกรรมตามปกติของมนุษย์มาเล่นโดยทำให้ผิดแผกแตกต่างไปจากกลไกชีวิตเดิม เช่น การสลับบทบาท หน้าที่ ให้บุคคลมีพฤติกรรมหันเห หรือมีทิศทางผิดเพี้ยนต่างไปจากกรอบมาตรฐานเดิม ดังตัวอย่าง

ภาพแรก จากข่าวที่เกี่ยวข้องกับความเดือดร้อนของบุคลากรทางการแพทย์ ผลกระทบจากวิกฤต โควิด-19 ทำให้มีผู้ล้มป่วยเกินกำลังรักษาของระบบสาธารณสุข ดังนั้น จึงเกิดปรากฏการณ์ทางสังคมคือบุคลากรทางการแพทย์ได้ออกมาถือป้ายกระดาษเขียนข้อความว่า “หมอทำงานหนักที่โรงพยาบาลเพื่อพวกคุณ ขอคุณพักอยู่บ้านเพื่อพวกเรา” “I Stay at Work for you. You Stay at home For us.” (ไทยพีบีเอส, 2564: ออนไลน์)

อย่างไรก็ตามยังคงมีผู้คนจำนวนไม่น้อยที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการกักตัวอยู่บ้าน เพจนี้จึงนำคำวิงวอนของหมอมาเล่นเสียดสี ประชดประชันในมุมกลับ ข้อความในเพจนี้เป็นการเล่นตลกกับกลไกชีวิตคือนำวิถีชีวิตของหมอมาเล่นสลับบทบาทหน้าที่ให้ผิดแผกไปจากเดิม ตามปกติหมอต้องมีบทบาทหน้าที่หลักคือออกจากบ้านเพื่อไปรักษาคนเจ็บป่วย แต่เพจนี้กลับให้หมอกล่าวว่า “ไม่อยู่บ้านกันใช่ไม๊ หมออยู่เอง” คำกล่าวนี้ใช้น้ำเสียงข่มขู่เพื่อสร้างความหวั่นวิตกและเตือนให้ประชาชนกักตัวอยู่บ้าน ถ้าไม่ปฏิบัติตามจะส่งผลให้บุคลากรทางการแพทย์มีไม่เพียงพอต่อการรักษา กลวิธีนี้ทางภาษานี้จึงมีส่วนสร้างจิตสำนึกให้ผู้คนคำนึงถึงความสำคัญของระบบสาธารณสุข

ในขณะที่เพจ Zumo Land (2564: ออนไลน์) ได้นำประเด็น “งานบ้าน” กับ “การทำงานจากบ้าน” มาเล่นล้อเพศสภาพและอำนาจชายที่เปลี่ยนแปลงไป โดยปกติสมัยก่อนบรรทัดฐานสังคมไทยจะถือว่าชายเป็นใหญ่มีอำนาจเหนือภรรยา งานบ้านทั้งหลายจึงมักเป็นหน้าที่ของภรรยา หากในยุควิกฤต โควิด-19 เมื่อสามีภรรยาต้องทำงานอยู่กับบ้าน บทบาท หน้าที่ของสามีภรรยากลับมีทิศทางที่หันเห ดังจะเห็นได้จากบทสนทนาทางโทรศัพท์ของชายสองคนที่เป็นเจ้านายและลูกน้อง ที่ถามไถ่กันว่าเพราะเหตุใดถึงไม่ติดต่อกลับ โดยให้เจ้านายอ้างถึง“เมียลูกน้อง”เป็นผู้แจ้งว่าสามีกำลัง “ทำกับข้าว” จึงไม่ว่างรับสาย ขณะเดียวกันลูกน้องก็บอกเจ้านายว่าตนได้ติดต่อกลับแล้ว แต่“เมียเจ้านาย”แจ้งว่าสามีกำลัง “ซักผ้า” จึงไม่ได้สื่อสารกัน กลวิธีการใช้บทสนทนาดังกล่าว จึงเป็นการยั่วล้อสามีในยุคนี้ว่าที่ต้องตกเป็นเบี้ยล่างภรรยา เพราะสามีทั้งสองบ้านกำลังทำ “งานบ้าน” ไม่ใช่ Work from home หรือทำงานจากที่บ้านตามความหมายที่แท้จริง

ในขณะที่เพจภาพการ์ตูนภาพสุดท้าย สื่อให้เห็นว่าสามีกำลัง ซักผ้า ล้างจาน ถูบ้าน การสลับบทบาทให้สามีเป็นผู้ทำงานบ้านให้ภรรยา ซึ่งผิดแผกไปจากกรอบบรรทัดฐานของสังคมไทย จึงเป็น

การยั่วล้อเพศสภาพและอำนาจชายที่เปลี่ยนไปได้อย่างสนุกสนาน หากมองในอีกมิติหนึ่งเรื่องนี้อาจเป็น“ตลกร้าย”ของฝ่ายสามี สารที่นำเสนอจึงมีนัยประชดประชันเพื่อต้องการให้ผู้เป็นภรรยา ได้ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ ของตน และปฏิบัติตนให้สอดคล้อง เหมาะสมกับบรรทัดฐานสังคมไทย

บทสรุป

อารมณ์ขันในสื่อสังคมยุควิกฤตโควิด-19 ในรูปแบบ เพจภาพถ่าย ภาพตัดต่อ ภาพการ์ตูนขำขัน (Gag Cartoon) ที่มีข้อความบรรยายประกอบ เพจคำบรรยาย (Gag Line) และเพลงแปลง มีการนำเสนอเนื้อหา กลวิธีการใช้ภาษา และมีบทบทบาทหน้าที่ต่อสังคมในประเด็นต่อไปนี้

การเล่นตลกกับภาษา มีปรากฏในภาพการ์ตูนขำขัน (Gag Cartoon) ที่มีข้อความบรรยายประกอบ “คนสองลุค” “ตัวใครตัวมัน” เพจคำบรรยาย (Gag Line) “ปอดแหก-ปอดหาย” “ชนะ-หายนะ” มีกลวิธีทางภาษาที่สำคัญ คือ การเล่นคำพ้องเสียง การเล่นคำกับความหมาย ส่วนประเด็นการนำเสนอเนื้อหาคือมุ่งยั่วล้อมาตรการ“อยู่บ้านหยุดเชื้อเพื่อชาติ” อารมณ์ขันที่ปรากฏช่วยระบายความอึดอัดคับข้องใจของผู้คนที่ต้องกักตัวอยู่บ้าน กระตุ้นเตือนภาครัฐให้รีบเร่งแก้ไขปัญหาโรคระบาดอย่างทันท่วงที และควรบริหารจัดการเรื่องวัคซีนให้ถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งถือเป็นเสียงสะท้อนของสังคมที่ต้องการได้วัคซีนที่มีประสิทธิภาพ ส่วนในเพลงแปลง“บุพเพสันนิวาส”ใช้วิธีการกล่าวประชดผู้คนที่กักตุนหน้ากากอนามัย เหน็บแนมพฤติกรรมบุคคลในครอบครัวขณะกักตัวอยู่บ้าน ส่วนเพลงแปลง“ท่าฉลอม” ใช้การตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบเพื่อเสียดสีแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาอย่างผิดกฎหมายจนกลายเป็นพาหะแพร่เชื้อ ถือเป็นการวิจารณ์การบริหารงานของภาครัฐทางอ้อม นอกจากนี้ยังมีการนำพุทธภาษิตมาดัดแปลงเป็น “อโคโรนา ปรมาลาภา” และมีการสร้างสรรค์คำให้คล้ายคาถาในภาษาบาลี คือ “สะเต อะโลนิ อัตตะ โหมิ” กลวิธีทางภาษานี้ จึงมีบทบาทสนับสนุนมาตรการด้านสาธารณสุขของภาครัฐได้เช่นกัน

การเล่นตลกกับสามัญสำนึก มีปรากฏในเพจภาพตัดต่อและภาพถ่าย โดยให้พญายมพระสงฆ์ สัปเหร่อออกมากล่าวเสียดสี ประชดประชัน แกมข่มขู่ให้ประชาชนอย่าออกจากเคหสถานโดยไม่จำเป็น ถือเป็นอารมณ์ขันที่ช่วยกระตุ้นสามัญสำนักเพื่อให้ผู้คนเห็นความเหน็ดเหนื่อย เสียสละของบุคลากรด้านสาธารณสุขเป็นสำคัญ

การเล่นตลกกับอารมณ์และความรู้สึก ที่ปรากฏในภาพการ์ตูนขำขัน (Gag Cartoon) “หายโควิด-หายจน” มีเนื้อหาสะท้อนปัญหาความยากจนสืบเนื่องจากมาตรการ “อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ” ส่วนเพจคำบรรยาย)Gag Line) “ผลวิจัยโควิด” ให้ “โอกาสไม่มีจะแดก 1000%” เพื่อตอกย้ำความอึดอัดคับข้องใจที่ต้องเผชิญกับปัญหาเศรษฐกิจ จึงเป็นอารมณ์ขันที่มีบทบาทกระตุ้นเตือนให้ภาครัฐบริหารจัดการปัญหาด้านเศรษฐกิจให้ดียิ่งขึ้น ขณะที่เพจภาพถ่ายคนสวมห่วงป้องกันตัวโดยให้อีโมจิออกคำสั่ง“อย่ามาใกล้กรู”ประกอบภาพ ถือเป็นการยั่วล้อมาตรการ Social Distancing และ

เสียดสีพฤติกรรมบุคคลในสังคมที่อาจหวาดหวั่นกับการติดเชื้อจนกลัวเกินกว่าเหตุ อารมณ์ขันดังกล่าวจึงมีบทบาทหน้าที่เตือนผู้คนให้รู้จักหาวิธีป้องกันตนไม่ให้ติดเชื้อได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

การเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน มีปรากฏในเพจภาพตัดต่อ “บ้านแคบ คนก็เยอะ” และเพจคำบรรยาย (Gag Line) “ล้างมือบ๊อยบ่อย”ใช้กลวิธีการกล่าวเกินจริงมายั่วล้อมาตรการด้านสาธารณสุขเป็นสำคัญ ส่วนเพจโปรแกรมท่องเที่ยวช่วงสงกรานต์ เป็นอารมณ์ขันที่ประชดประชันมาตรการกักตัวอยู่บ้าน ด้วยกลวิธีสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยว ให้วนเวียนอยู่ในบ้านตั้งแต่เช้าจรดค่ำ มุกตลกนี้จึงมีส่วนช่วยระบายความเครียด ลดความอึดอัดคับข้องใจของผู้คนที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐในยุคโควิด 19 ได้อย่างชัดเจน

การเล่นตลกกับกลไกชีวิต มีปรากฏในเพจคำบรรยาย (Gag Line) “ไม่อยู่บ้านกันใช่ไม๊หมออยู่เอง” นำกลไกชีวิตของหมอมาเล่นในมุมกลับ โดยใช้น้ำเสียงประชด ข่มขู่ ให้ผู้คนอยู่บ้าน อารมณ์ขันนี้จึงทำหน้าที่กระตุ้นสามัญสำนึกให้ผู้คนคำนึงถึงระบบสาธารณสุขมากยิ่งขึ้น และเพจคำบรรยายและภาพการ์ตูนขำขัน (Gag Cartoon)ที่นำประเด็นเรื่องของ Work from home มายั่วล้อพฤติกรรมของสามียุคปัจจุบันที่ต้อง “ทำงานบ้าน” ให้ภรรยาซึ่งไม่ใช่การ Work from home อารมณ์ขันในปริบทนี้จึงเป็นการล้อเลียนเพศสภาพอำนาจชายที่เปลี่ยนแปลงไป

การสร้างอารมณ์ขันด้วยกลวิธีต่าง ๆ นี้ เป็นกลไกทางจิตที่ช่วยลดทอนความตึงเครียดทางอารมณ์ สามารถเปลี่ยนอารมณ์ทางลบให้กลายเป็น “อารมณ์ทางบวก” ขณะเดียวกันอารมณ์ขันยังมีบทบาทหน้าที่เตือนผู้คนในสังคมให้รู้จักดูแลป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากการติดเชื้อ และมีสามัญสำนึกที่ดี ตระหนักถึงความเดือดร้อนของบุคลากรทางการแพทย์ และควรให้ความร่วมมือปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด ประการสำคัญมีส่วนกระตุ้นจิตสำนึก ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบุคคลบางกลุ่ม ที่ขาดจริยธรรม เห็นแก่ตัว ให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การใช้กลวิธีทางภาษา เช่น ล้อเลียน เสียดสี เหน็บแนม ประชดประชัน สามารถกระตุ้นจิตสำนึกผู้คนแทนการว่ากล่าวตำหนิ อย่างตรงไปตรงมาได้อย่างเหมาะสม

อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้คนในสังคมไม่สามารถวิพากษ์วิจารณ์แนวคิดแนวปฏิบัติของภาครัฐได้โดยตรง จึงมีส่วนสร้างความอึดอัดคับข้องใจให้ผู้คนไม่มากก็น้อย การหลบเลี่ยง หลีกหนีจากมาตรการต่าง ๆ ที่ภาครัฐกำหนดจึงถูกนำมาสร้างสรรค์เป็นมุกตลกแทนที่ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสระบายความอึดอัดคับข้องใจ สอดคล้องกับทฤษฎีของอิมมานูเอล ค้านท์ (Immanuel Kant) ที่กล่าวว่า การถูกปลดปล่อยจากภาวะความคับข้องใจ ความเครียด หรือความผิดหวังในบางสิ่งบางอย่างจะทำให้คนหัวเราะได้ นอกจากนี้มุกตลกที่นำเสนอนี้ยังถือเป็นการตอบโต้ ต่อรองกับกฎระเบียบต่าง ๆ ของภาครัฐ ให้ประชาชนมีโอกาสวิจารณ์ข้อบกพร่องในการบริหารงานของภาครัฐได้ทางอ้อม ดังคำกล่าวของศิราพร ณ ถลาง ที่กล่าวว่า “ทุกคนในสังคมย่อมกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคม ในขณะเดียวกันมนุษย์ย่อมมีความรู้สึกอึดอัดกับกฎเกณฑ์หรือข้อห้ามบางประการที่สังคม

กำหนดด้วย เมื่อมนุษย์มีความรู้สึกอึดอัดหรือคับข้องใจกับการที่ต้องปฏิบัติตามกฎหรือข้อห้าม บทบาทของสิ่งหนึ่ง ๆ ก็จะช่วยทำหน้าที่เป็นทางออกเพื่อลดความอึดอัดและความรุนแรงในจิตใจของมนุษย์อย่างเช่นอารมณ์ขัน ช่วยทำหน้าที่นี้ได้ดีมักเป็นที่ช่วยให้ความบันเทิงสนุกสนาน สังคมจึงใช้คติชนเป็นช่องทางในการบรรเทาความอึดอัดในใจให้สมาชิกในสังคม” (ศิราพร ณ ถลาง, 2557, น. 361-407)

อารมณ์ขันในสื่อสังคมยุควิกฤตโควิด-19 ถือเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมทางภาษา นับเป็นการต่อยอดและส่งเสริมภาษาไทยให้เจริญงอกงามทางวัฒนธรรม นอกจากนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นผลิตผลของความคิดสร้างสรรค์นำวัฒนธรรมทางภาษามาปรับประยุกต์ในสื่อสมัยใหม่ได้อย่างผสมกลมกลืน การสร้างอารมณ์ในสื่อสังคมยังมีกลวิธีทางภาษามานำเสนอมุกตลกได้อย่างเหมาะสม สะท้อนว่าคนร่วมสมัยมีความเข้าใจเรื่องภาษาไทยและยังคงรักษาวัฒนธรรมอารมณ์ขันไว้ได้เป็นอย่างดี ประการสำคัญ อารมณ์ขันเหล่านี้ยังมีบทบาทกระตุ้นให้ภาครัฐบริหารจัดการแก้ไขปัญหาวิกฤตโควิด-19 ให้ดียิ่งขึ้น ขณะเดียวกันก็สร้างสามัญสำนึกให้สมาชิกในสังคมคำนึงถึงประโยชน์สุขทั้งของตนเองและส่วนรวมไปพร้อมกันด้วย

เอกสารอ้างอิง

เกมส์คุงดอดคอม. (2565). *ระบาดรอบแรกไทยชนะ ระบาดรอบสองหมอชนะ ระบาดรอบสามเตรียมเลยหายนะ.* สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2564, จาก https://www.facebook.com/gamekungdotcom

เกมส์คุงดอดคอม. (2565). *WHO ประกาศล่าสุดแล้ว วัคซีนที่ดีที่สุดมี 2 ตัว คือตัวใครกับตัวมัน.* สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2564, จาก https://www.facebook.com/gamekungdotcom

กรุงเทพธุรกิจ. (2563). *New Normal’ คืออะไร? เมื่อโควิด-19 ผลักเราสู่ชีวิต 'ปกติวิถีใหม่'.* สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2565, จาก https://www.bangkokbiznews.com/lifestyle/882508

กรมควบคุมโรค. (2564). *คาถาป้องกันโควิด 19 Stay alone at home สะเต อะโลนิ อัตตะ โหมิ.* สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2564, จาก https://ddc.moph.go.th/brc/journal_detail.php?publish=11330

เจ้าแม่แคปชั่น. (2563). *“ผลวิจัยโควิด โอกาสตาย 1% โอกาสติด 50% โอกาสประสาทแดก 100% โอกาสไม่มีจะแดก 1000%.* สืบค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2564, จาก https://twitter.com/jaomaecaption/status/1341401457950674946

ดาราภาพยนตร์. (2563). *อยู่กับบ้านก่อนช่วงนี้ เจ้าหน้าที่เราไม่พอ.* สืบค้นเมื่อ 8 มกราคม 2565, จาก https://www.facebook.com/darapappayon/posts/3203662899666575

ไทยพีบีเอส. (2563). *คุณหมอขอร้อง!"อยู่บ้านเพื่อพวกเรา" ลดแพร่ระบาดโควิด-19,* สืบค้นเมื่อ 19 มีนาคม 2564, จาก https://news.thaipbs.or.th/content/290004

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์. (2563). *อโคโรนา ปรมาลาภา.* สืบค้นเมื่อ 30 ธันวาคม 2564, จาก https://www.matichonweekly.com/column/article_309381

บุณยดา ปัญญาไว. (2544). *กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในนวนิยายของวิมล ศิริไพบูลย์.* (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ผู้จัดการออนไลน์. (2563). *ชื่นชม! สาวร้องเพลงล้อเลียนสถานการณ์โควิด-19 แปลงเนื้อร้อง-ทำนองจากเพลง บุพเพสันนิวาส.* สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2564, จาก https://mgronline.com/onlinesection/detail/9630000027740

ผู้จัดการออนไลน์. (2563). *สัปเหร่อพันศพชูป้ายช่วยหมอสู้โควิด ย้ำหากไม่อยู่บ้านเราพร้อมทำงานหนัก.* สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2564, จาก https://mgronline.com/local/detail/9630000029253

แมวไข่ต้ม. (2564). *หายโควิด-19? หายจน.* สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2564, จาก https://www.facebook.com/kaitomcat

ราชบัณฑิตยสถาน. (2545). *พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมอังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.* กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

รวิตา ระย้านิล. (2563). *การใช้อารมณ์ขันรับมืออารมณ์ลบ.* สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2565, จาก https://smarterlifebypsychology.com/2020/05/06/humor/

ศิษย์ครูแชมป์. (2563). *ท่าฉลอม เวอร์ชั่นโควิด 19 ไม่เอานะ อย่ามาอีกเลย.* สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2564, จาก https://www.youtube.com/watch?v=Ou6c-SXaPi8

ศิราพร ณ ถลาง. (2557). *ทฤษฎีคติชนวิทยา วิธีวิทยาในการวิเคราะห์ตำนาน-นิทานพื้นบ้าน.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2536). *อารมณ์ขันในสื่อมวลชน.* กรุงเทพฯ: โครงการหนังสือชุดวิจัยและพัฒนานิเทศศาสตร์.

Zumoland. (2564). *เรื่องของ work from home.* สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2564, จาก https://www.facebook.com/zumoland

HITZ955. (2563). *ล้างมือบ๊อย บ่อย.* สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2564, จาก https://www.facebook.com/HITZ955/

Sharp Quotes on The Face Thailand Season 2

Jakkrin Junlaprom

Faculty of Humanities
University of Thai Chamber of Commerce, Thailand

Abstract

This research article is to analyze sharp quotes that appear from The Face Thailand Season 2. The researcher has collected sharp quotes specific to the show's mentor's solo interviews. From the videos published on YouTube and The Face Thailand web page of quotes, the researcher has found the results of the study on how to create quotes in the list as follows. The mentors use sharp quotes from the repetitions of words or phrases 29 percent, comparative or rhetorical expressions 29 %, implied words 19.3 percent, humorous rhetoric 15 percent and antonym words 7.5 percent. Most of the features found in the list are simple and straightforward quotes. Not only are these quotes used to mentor the contestants, it is also an important marketing tool that makes the list more colorful and popular.

Keywords: Sharp Quotes, The Face Thailand Season 2

คำคมและคำติดปากในรายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น 2

จักริน จุลพรหม

คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บทคัดย่อ

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์คำคมและคำติดปากที่ปรากฏในรายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น 2 โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลคำคมเฉพาะการสัมภาษณ์เดี่ยวของเมนเทอร์ของรายการจากวิดีโอที่เผยแพร่บน ยูทูปและ เว็บเพจ The Face Thailand จำนวน 93 คำคม ผลการศึกษาพบวิธีการสร้างคำคมในรายการดังนี้ การเปรียบเทียบหรือโวหารภาพพจน์ คำที่มีความหมายโดยนัย ใช้โวหารชวนขัน และ ใช้คำตรงข้าม ส่วนโครงสร้างของถ้อยคำ นิยมซ้ำคำหรือซ้ำพยางค์ ลักษณะที่พบในรายการส่วนมากเป็นคำคมที่ใช้คำธรรมดา และกล่าวอย่างตรงไปตรงมา คำคมเหล่านี้นอกจากจะใช้เพื่อเมนเทอร์วิพากษ์วิจารณ์ผู้เข้าแข่งขันแล้ว ยังเป็นเครื่องมือสำคัญทางการตลาดที่ทำให้รายการมีสีสันมากขึ้นและได้รับความนิยม

คำสำคัญ : คำคม เดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น 2

บทนำ

รายการเดอะเฟซไทยแลนด์ (ซีซั่น2) เป็นรายการที่เฟ้นหาผู้หญิงสวยที่มีความโดดเด่นทั้งใบหน้าและรูปร่างเข้ามาแข่งขันเพื่อพิชิตตำแหน่งเดอะเฟซไทยแลนด์คนที่สอง รายการนี้มีการนำเสนอเนื้อหารายการที่ผสมผสานระหว่างรูปแบบละคร เรียลลิตี้โชว์ กับเกมโชว์ (เอกธิดา เสริมทอง, 2561,138)

ตัวละครหลักในรายการซีซั่นนี้คือเมนเทอร์ 3 คน ได้แก่ เมนเทอร์ลูกเกด เมทินี กิ่งโพยม รับบทบาทเป็นพี่ใหญ่ของรายการ โดยมีเมนเทอร์บี น้ำทิพย์ จงรัชตวิบูลย์ รับบทบาทเป็นพี่รองของรายการ และ เมนเทอร์คริส หอวัง รับบทบาทเป็นเมนเทอร์น้องเล็ก โดยรายการมีจุดประสงค์เพื่อค้นหา ผลิตและประกอบสร้างสุดยอดนางแบบ ซึ่งผู้ส่งสารในแต่ละระดับชั้นต่างก็มีทุนทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และผู้เข้าแข่งขันซึ่งเป็นกลุ่มชนชั้นล่างสุดที่จะถูกผลิตและประกอบสร้างเพื่อให้พร้อมสำหรับตำแหน่งเดอะเฟซไทยแลนด์

การนำเสนอรายการเชิงละคร ผสมผสาน เรียลลิตี้ และเกมโชว์ ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจในรายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น2 และผสานแนวคิดเรื่องทุนทางวัฒนธรรม ทำให้การแข่งขันในรายการมีความเข้มข้น ปรากฏการณ์นี้สอดคล้องกับภาวะการแข่งขันของผู้ผลิตรายการที่มีเพิ่มขึ้น ความแปลกใหม่ในการนำเสนอรายการจึงถูกนำมาจัดวางให้เด่นชัด เช่นการนำความขัดแย้งในรายการนำเสนอผ่านคำคมและคำติดปากที่ถูกคัดสรรและนำมาเผยแพร่ในช่วงการโฆษณารายการซึ่งช่วยกระตุ้นยอดชมและผลที่ได้ทำให้คำคมและคำติดปากบางคำถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายในชีวิตประจำวัน ซึ่งนอกจากจะสะท้อนความสำเร็จของรายการแล้วยังสะท้อนพฤติกรรมการบริโภคของคนไทยอีกด้วย นอกจากนี้คำคมและคำติดปากยังเป็นกลยุทธ์ในการโฆษณารายการ อีกทั้งช่วยให้เข้าใจกฎเกณฑ์และภูมิหลังของรายการ เดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น 2 ให้มากขึ้น (เอกธิดา เสริมทอง, 2561) ซึ่งพบว่านอกจากการใช้คำคมและคำติดปากเพื่อ “เชือดเฉือน”กันด้วยคำพูดแล้ว เมนเทอร์ทุกท่านยังสอดแทรกความรู้ต่างๆของอาชีพนางแบบผ่านคำคมและคำติดปากอีกด้วย

คำคมและคำติดปากต่างๆที่ปรากฏในรายการเกิดจากทีมงานผลิตรายการสังเกต บันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ขณะเดียวกันยังเพิ่มการสัมภาษณ์เดี่ยว สอบถามความคิดเห็นของเมนเทอร์ และตัดต่อภาพดังกล่าวออกอากาศ ทำให้รายการเต็มไปด้วยสีสันของบทพูดของเมนเทอร์ทุกคน เป็นการปะทะคารมระหว่างทีมด้วยสีหน้าและถ้อยคำสั้นๆ ทั้งในเชิงลบและเชิงบวก ทำให้รายการเดอะเฟซไทยแลนด์ได้รับความนิยมไม่เพียงเพราะเป็นเกมแข่งขันในลักษณะของเรียลลิตี้ที่เน้นความสมจริงเท่านั้น แต่ภาษาที่ใช้สื่อสารในรายการยังช่วยเพิ่มสีสันและสร้างกระแสจนทำให้รายการได้รับความนิยมและมีการนำมาใช้ในชีวิตจริงด้วย (วุฒินันท์ แก้วจันทร์เกตุ และ วิภาดา รัตนดิลก, 2562,175)

คำพูดของเมนเทอร์ 3 คนในรายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น 2 หลายคำพูดที่ได้รับความนิยมและถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวันและการใช้ในโลกสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า คำพูดของเมนเทอร์ที่พูดในรายการหลายคำคมได้ถูกดัดแปลงเมื่อเผยแพร่ในเฟซบุ๊กของรายการ เช่น

ตอนที่หนึ่งเมนเทอร์บีพูดว่า “หน้าน้องเขาดูแบบไม่มีอะไร ถ้าใช้ภาษาง่ายๆคือบ้าน” ในเว็บเพจก็เปลี่ยนไปเป็น “หน้าน้องดูไม่มีอะไร ถ้าให้เรียกง่ายๆคือบ้าน”

ตอนที่สองเมนเทอร์ลูกเกดพูดว่า “คุณเป็นเมนเทอร์ คุณจะกลัวอะไรต่อหน้าเด็กคุณต้องไม่กลัว” ในเว็บเพจก็เปลี่ยนไปเป็น “คุณเป็นเมนเทอร์ ต่อหน้าเด็กคุณต้องไม่กลัว”

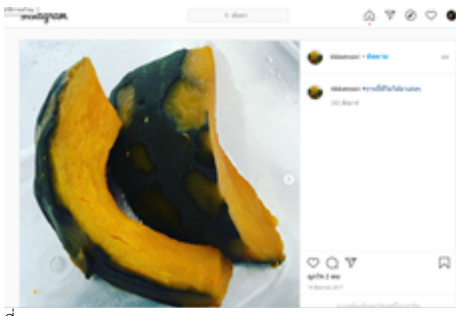
ตอนที่สาม เมนเทอร์คริสพูดว่า “จะเป็นบีชนะหรือจะเป็นพี่เกดชนะ เขาก็เอาเด็กคริสออกอยู่ดี” ในเว็บเพจก็เปลี่ยนไปเป็น “ไม่ว่าน้องจะทำดีแค่ไหน ก็โดนคัดออกอยู่ดี” เป็นต้น

กระบวนการตัดทอนคำคมในรายการให้สั้นกระชับได้ใจความแล้วนำมาเสนอในเฟซบุ๊กของรายการทำให้การสื่อสารมีพลัง จดจำง่าย และเหมาะสำหรับนำไปประชาสัมพันธ์รายการ แต่ยังคงความหมายเดิม จึงเป็นที่มาของคำคมและคำติดปากในรายการ จนกระทั่งติดหูผู้ชมและมีการนำไปใช้อย่างกว้างขวางในชีวิตประจำวัน เช่น “พี่กำลังเล่มเกม”, “พี่ไม่ได้มาเล่นๆ พี่ต้องการชนะ”, “มาดูสิว่าใครจะเจ๋งกว่ากัน”, “ไม่ได้เรื่องเลยค่ะ”, “เข้าใจ แต่ไม่พอใจ” เป็นต้น

การที่ข้อความเหล่านั้นได้ถูกตัดทอนหรือเพิ่มเติมให้มีสีสันมากขึ้น จนถูกนำไปเป็น “คำคม” เพื่อใช้ประชาสัมพันธ์รายการ กลับเป็นช่องทางประชาสัมพันธ์ที่ดีเพราะได้ถูกนำไปใช้ในวงกว้างในลักษณะต่างๆ เช่น เมื่อมีผู้ลงภาพฟักทองนึ่งใน Instagram ก็ได้เขียนข้อความประกอบว่า “พี่ไม่ได้มาเล่นๆ” มีความหมายว่า ตั้งใจทำอย่างจริงจัง เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้รายการได้รับความสนใจจากผู้ชมมากขึ้นด้วยการกระตุ้นกระแสความนิยม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำคมและคำติดปากที่มีความหมายแสดงพลังเหนือคู่แข่ง ซึ่งมีความหมาย “หยัน” “ข่ม” “เชือด” ตามลำดับ

ที่มา https://www.thairath.co.th/content/553201

ที่มา
https://www.instagram.com/p/BVgI7EUA6MkuvWwuTjBCAPNfgc5heELsv0J2WI0/

จะเห็นได้ว่า คำคมและคำติดปากเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นกระแสความสนใจของรายการสอดคล้องกับรูปแบบของรายการที่มีลักษณะแข่งขัน ชิงไหวชิงพริบ และแสดงการ “ข่ม”คู่แข่งอย่างตรงไปตรงมา ประกอบกับการเปิดโอกาสให้ผู้ชมมีส่วนร่วมกับรายการ คำคมจึงถูกใช้เป็น “อาวุธ”

ทางจิตวิทยาของทุกฝ่ายเพื่อ “เรียกเสียงเชียร์” จากแฟนรายการแต่ละทีม ประกอบกับคุณสมบัติของคำคมที่มีความสั้น กระชับ กินใจ ทำให้กลายเป็น “อาวุธ” ที่ทรงพลังอย่างหนึ่งของเกม

อย่างไรก็ตาม คำคมมีลักษณะใกล้เคียงกับคำขวัญจนบางครั้งไม่สามารถจะแยกออกได้ วิภาวรรณ อยู่เย็น (2550) ให้คำนิยามของคำคมว่า คำคมเป็นงานเขียนที่มีรูปภาษาง่ายๆ แต่มีความหมายแฝงอยู่ซึ่งอาจจะเป็นทำนองขบขันที่แทรกข้อคิดอยู่ โดยคำคมมีที่มาจากการให้ข้อสังเกต การปฏิบัติตน แสดงเหตุผลในการปฏิบัติ และชี้แนวทางการแก้ปัญหา การใช้คำคมทำให้คำพูดมีน้ำหนัก คำคมจึงมีรูปภาษาแตกต่างจากภาษาทั่วไป เช่น มีรูปแบบภาษาแบบสัมผัสคล้องจอง 1 - 4 พยางค์ ทั้งนี้ได้ใช้กลวิธีการเขียนแบบซ้ำคำหรือวลี คำตรงข้าม คำมีความหมายโดยนัย โวหารชวนขัน โวหารเปรียบเทียบหรือโวหารภาพพจน์ เป็น

อย่างไรก็ตาม บทความนี้ได้เก็บข้อมูลจากข้อความของเมนเทอร์ที่ถูกตัดออกมาจากรายการเป็นข้อความโฆษณาจึงมีรูปแบบนอกเหนือจากคำคมตามนิยามของวิภาวรรณ อยู่เย็น เช่น การตัดทอนคำบางคำเพื่อให้เกิดความกระชับและจดจำง่าย ผู้วิจัยจึงให้คำจำกัดความข้อความเหล่านั้นซึ่งนำมาเป็นข้อมูลในการศึกษาว่า “คำคมและคำติดปาก” ซึ่งจากนี้บทความจะใช้คำว่า “คำคม” ครอบคลุมคำคมและคำติดปาก ในความหมายของถ้อยคำที่ผู้ผลิตรายการตัดตอนมาจากคำพูดของเมนเทอร์ทั้ง 3 คน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาในการสร้างคำคมที่ปรากฏจากรายการ เดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น 2

วิธีการดำเนินการศึกษา

1.ศึกษาแนวคิดกลวิธีการเขียนคำคม

2.เก็บรวบรวมข้อมูลจากรายการเดอะเฟซไทยแลนด์ซีซั่น2 เฉพาะสัมภาษณ์เดี่ยวของเมนเทอร์ทั้งหมด 11 ตอน จำนวน 93 คำคม และนำมาวิเคราะห์

3 .เรียบเรียงผลการศึกษาและสรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ขอบเขตของการศึกษา

งานวิจัยนี้ศึกษาคำคมซึ่งเป็นวัจนภาษาในรายการเดอะเฟซไทยแลนด์ซีซั่น 2 เฉพาะบทสัมภาษณ์เดี่ยวของเมนเทอร์เท่านั้น โดยเก็บข้อมูลจากรายการเดอะเฟซไทยแลนด์ซีซั่น2 ตอนที่ 1-11 ที่ออกอากาศระหว่างวันที่ 17 ตุลาคม 2558-วันที่ 9 มกราคม 2559 (ซีซั่น 2 ทั้งหมดมี13ตอน แต่ตอนที่ 12 เป็นตอนรับเชิญแขกพิเศษและตอนที่ 13 เป็นการเดิน Final walk) ทั้งสิ้นจำนวน 93 คำคม

ผลการวิจัย

คำคมจำนวน 93 คำคม มาจากการที่ทีมงานผลิตรายการบันทึกเพื่อออกอากาศและคัดเลือกถ้อยคำที่มีความพิเศษมานำเสนอในรายการ ทำให้รายการมีความเป็น “เกม” ที่คู่แข่งต่างชิงไหวชิงพริบกันตลอดเวลา คำคมของเมนเทอร์ลูกเกดเป็นคำคมที่ถูกนำมาเผยแพร่มากที่สุดและมักจะเป็นคำ “แซ่บๆ” ที่เมนเทอร์ผู้อื่นไม่กล้าพูด ซึ่งทำให้คำคมของเมนเทอร์ลูกเกดดูพิเศษและโดดเด่น

เมื่อนำคำคมทั้งหมดมาศึกษาวิธีการทางภาษา ผลการวิจัยพบว่ามีรูปแบบต่อไปนี้

1. คำคมแบบเลียนโวหาร คือคำคมที่ใช้กลวิธีแบบโวหาร เช่น การกล่าวเกินจริง การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ เป็นต้น ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อประชดประชัน ใช้คำแสดงอารมณ์ความรู้สึกเกินกว่าความเป็นจริง ทำให้สถานการณ์มีความรุนแรงขึ้นหรือ “เล่นใหญ่” และมีผลกระทบมากกว่าถ้อยคำที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมา

ตัวอย่างคำคมแบบเลียนโวหาร

ตัวอย่างที่ 1

“เดอะเฟซหาอะไร หาเซอร์ไวเวอร์ (Survivor) หรือหาเดอะเฟซ (The Face)

(ที่มา รายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น2 ตอนที่ 3)

คำคมนี้เกิดจากสัมภาษณ์เดี่ยวของเมนเทอร์คริส ตอนเมนเทอร์คริสไม่พอใจเมนเทอร์ผู้อื่นเลือกเด็กของเธอออกไป ทั้งๆที่เด็กของเธอสวยกว่าและเก่งกว่า จากตัวอย่างคำคมนี้เป็นการใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ ซึ่งเป็นการตั้งคำถามแต่ไม่ต้องการคำตอบ มีนัยว่า แม้รายการนี้เป็นรายการเกมโชว์ แต่เมนเทอร์ควรจะเลือกคนที่เหมาะสมกว่าอยู่ต่อ เพราะรายการนี้จะหาเดอะเฟซไม่ใช่เซอร์ไวเวอร์

ตัวอย่างที่ 2

“ช็อตนี้กูตายหว่ะ”

(ที่มา รายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น2 ตอนที่ 2)

คำคมนี้เกิดจากสัมภาษณ์เดี่ยวของเมนเทอร์ลูกเกด ตอนเมนเทอร์ลูกเกดเห็นเด็กของเมนเทอร์บีถ่ายรูปออกมาได้ดีกว่า คำว่า ช็อต มาจากภาษาอังกฤษ shot หมายความว่า จังหวะ จากตัวอย่างคำคมนี้เป็นการใช้การกล่าวเกินจริง เพราะเมนเทอร์ลูกเกดจะไม่ตายจริงๆ ความหมายของคำคมคือทำได้ดีจริงๆ ฉันจะแพ้แล้ว

2. คำคมที่ใช้คำที่มีความหมายโดยนัย คือ การใช้คำที่มีความหมายไม่ตรงตามรูปคำ จะเข้าใจความหมายของคำได้ก็ต่อเมื่อรู้เรื่องอยู่แล้ว

ตัวอย่างคำคมที่ใช้คำที่มีความหมายโดยนัย

ตัวอย่าง

“คุณได้**ซีน**แล้ว แต่ซีนคุณแย่มาก”

(ที่มา รายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น2 ตอนที่ 8)

คำคมนี้เกิดจากสัมภาษณ์เดี่ยวของเมนเทอร์บี ตอนที่เมนเทอร์คริสจะตัดเด็กของเมนเทอร์บีออกเพื่อให้เด็กได้อยู่ทีมตนเอง แต่ทีมงานผลิตรายการห้ามกฎนี้ ให้เมนเทอร์คริสเลือกอีกครั้ง สุดท้ายเมนเทอร์คริสไม่ได้ตัดใครออกไป จากตัวอย่างเป็นการใช้คำที่มีความหมายโดยนัย ซีน มาจากภาษาอังกฤษ scene หมายความว่า ฉากหรือภาพ แต่นี่เป็นรายการเรียลลิตี้ ซึ่งไม่มีสคริปต์ ไม่มีการจัดฉาก แต่ความหมายของคำคมคือ คุณได้โอกาสแสดงแล้ว แต่การแสดงของคุณไม่ดีเลย

3. คำคมที่ใช้ถ้อยคำชวนขัน หมายถึง การแทรกอารมณ์ขันในถ้อยคำ ทำให้ผู้อ่านสนุกสนานไปกับข้อคิดที่ได้ การแทรกอารมณ์ขันมีน้ำเสียงเย้ยหยัน ล้อเลียน และกดขี่คู่แข่ง

ตัวอย่างคำคมที่ใช้โวหารชวนขัน

ตัวอย่างที่ 1

“เด็กเกินไปมั้ย ประจำเดือนมายัง น้อง”

(ที่มา รายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น2 ตอนที่ 1)

คำคมนี้เกิดจากสัมภาษณ์เดี่ยวของเมนเทอร์ลูกเกด ตอนเมนเทอร์ลูกเกดเห็นมีผู้เข้าแข่งขันคนหนึ่งเป็นสาวอายุ 12 ปี ซึ่งมีอายุน้อยเกินไป ไม่เหมาะกับรายการ จากตัวอย่างเป็นการใช้โวหารชวนขัน ความหมายของคำคมคือ อายุของน้องยังน้อยไป

ตัวอย่างที่ 2

“เตี้ยยังใส่สั้นสูงได้ แต่อ้วนจะเอาไขมันไปเก็บไว้ไหน”

(ที่มา รายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น2 ตอนที่ 8)

คำคมนี้เกิดจากสัมภาษณ์เดี่ยวของเมนเทอร์บี ตอนเมนเทอร์ลูกเกดประชดเด็กของเมนเทอร์บีขาสั้น ตัวสูงไม่พอที่จะเป็นนางแบบ เมนเทอร์บีก็ประชดกลับว่าเด็กของเมนเทอร์ลูกเกดตัวอ้วน พุงใหญ่ จากตัวอย่างเป็นการใช้ถ้อยคำชวนขัน ความหมายของคำคมคือ การที่จะเป็นนางแบบ ถ้าขาสั้นยังใส่รองเท้าสั้นสูงได้ แก้ปัญหาได้ทันทีเลย แต่ตัวอ้วนทำไม่ได้

4. คำคมที่ใช้คำตรงข้าม หมายถึง การใช้คำที่มีความหมายต่างกันในลักษณะตรงกันข้าม เช่น แพ้/ชนะ ดี/เลว เก่า/ใหม่ อดีต/ปัจจุบัน

ตัวอย่างคำคมที่ใช้คำตรงข้าม

ตัวอย่างที่ 1

“ไม่ต้องดู**อดีต**ไหมคะ เอา**วันนี้**อะคะ”

(ที่มา รายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น2 ตอนที่ 1)

คำคมนี้เกิดจากสัมภาษณ์เดี่ยวของเมนเทอร์คริส ตอนที่เมนเทอร์ลูกเกดอวดความสำเร็จที่เคยได้รับในวงการบันเทิง จากตัวอย่างเป็นการใช้คำตรงข้ามในคำคมคือคำว่า อดีต และ วันนี้ คำว่า อดีต หมายถึง เวลาที่ล่วงแล้ว และคำว่าวันนี้ หมายถึง ปัจจุบันนี้ ความหมายของคำคมคือ อดีตไม่ม ความสำคัญเท่าวันนี้ แม้ว่าจะรุ่งเรืองเท่าใด แต่ได้ผ่านไปแล้ว ให้ต่อสู้กันด้วยความสามารถในวันนี้

ตัวอย่างที่ 2

“ทั้งหมดที่ผ่านมา ไม่ว่าเราจะ**แพ้**หรือ**ชนะ** ไม่กลัวพี่เกดนะคะ”

(ที่มา รายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น2 ตอนที่ 5)

คำคมนี้เกิดจากสัมภาษณ์เดี่ยวของเมนเทอร์บี ตอนที่เมนเทอร์ลูกเกดพูดขัดแย้งเมนเทอร์บีว่า “บีเขามาในวงการตั้งแต่อายุ14ปี สงสัยจะลืมแล้วมั้ง” จากตัวอย่างเป็นการใช้คำตรงข้ามในคำคมคือ คำว่า แพ้ และ ชนะ ความหมายของคำคมคือ ไม่ว่าแคมเปญที่ผ่านมาผลเป็นยังไงบ้าง บีก็ไม่กลัว กล้าสู้ต่อไป

5 คำคมที่ใช้คำซ้ำ หมายถึง การกล่าวคำหรือวลีซ้ำ การซ้ำคำนี้อาจจะอยู่ในตำแหน่งที่มีคำหรือข้อความอื่นคั่น การซ้ำคำ/วลีทำให้เน้นการกระทำนั้น เช่น มาดู-มาดู ย้ำว่าการมาในครั้งนี้เพื่อต้องการดูสิ่งที่ต้องการจริงๆ

ตัวอย่างคำคมที่มีการซ้ำคำหรือวลี

ตัวอย่างที่ 1

“พี่**มาดู**ละครเวทีหรือ**มาดู**แฟชั่นโชว์คะ”

(ที่มา รายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น2 ตอนที่ 6)

คำคมนี้เกิดจากสัมภาษณ์เดี่ยวของเมนเทอร์ลูกเกด เพื่อแสดงความไม่พอใจ ในฉากผู้ตัดสินวิพากษ์วิจารณ์เด็กของเขาเดินแบบไม่สวยอย่างที่กล่าวโอ้อวด จากตัวอย่างเป็นการซ้ำวลีคือ มาดู ความหมายของคำคมคือมาดูการแข่งขันเดินแบบไม่ใช่มาดูละครเวที

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การใช้คำที่มีความหมายโดยนัย การใช้โวหารชวนขัน และคำตรงข้าม เป็นวิธีการใช้ภาษาในคำคมตามลำดับ นอกจากนี้ผู้วิจัยพบอีกว่าคำคมในรายการเดอะเฟซไทยแลนด์ ซีซั่น 2 เน้นคำคมที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมา เช่น “พี่กำลังเล่มเกม” “ของจริงอยู่ที่นี่ค่ะ” เป็นต้น มีโครงสร้างประโยคความเดียว ไม่ซับซ้อน ทำให้สามารถสื่อสารไปยังคู่สนทนาและผู้ชมได้ตรงประเด็น อย่างไรก็ตาม ความ

ซับซ้อนของความหมายสะท้อนผ่านคำที่มีความหมายโดยนัยด้วยเช่นกัน เป็นที่น่าสังเกตว่าแม้คำคมในรายการจะมีจำนวนมาก แต่ทีมงานผลิตรายการจะเลือกคำสั้นๆ เป็นคำคมที่ใช้คำธรรมดา ให้เห็นถึงความหมายตรงๆออกอากาศ ซึ่งนี่อาจจะเป็นเพราะเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจข้อคิดจากคำคมได้ทันทีโดยไม่ต้องตีความความหมายของคำในคำคม

ในส่วนของคำคมที่ใช้ถ้อยคำชวนขัน ภาษาที่ใช้ดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นกลวิธีที่ใช้ในการคุกคามหน้า ทีมที่เป็นคู่แข่งประชดประชันทีมตรงกันข้าม เพื่อสร้างสีสันให้แก่รายการและยังเป็นวิธีการที่จะทำให้ทีมของตนเป็นผู้ชนะ เช่น “น้องประกวดนางงามไหม ไม่ใช่เดอะแฟซป้ะ”

ประเด็นที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือ วัฒนธรรมในเรื่องการวิจารณ์ของคนไทย จะไม่นิยมการวิจารณ์ต่อหน้าและกล่าวอย่างตรงไปตรงมา นี่อาจจะเป็นเพราะวัฒนธรรมไทย ถูกปลูกฝังมาว่าต้องเรียบร้อย อ่อนหวาน ผู้หญิงต้องสงบเสงี่ยม ด้วยเหตุนี้ คนไทยชอบคนปากหวาน พูดเพราะ พูดเก่ง พูดอ้อม ทำให้คนไทยเป็นคนขี้เกรงใจ ไม่ค่อยกล้าดุด่าหรือวิจารณ์ต่อหน้าเพราะกลัวว่าจะทำให้เขาคนนั้นเสียหน้า แต่ในรายการเดอะเฟซ ไทยแลนด์ ซีซั่น 2 เมนเทอร์พูดจาตรงๆไม่อ้อมค้อม เพราะเมนเทอร์ต้องการให้ลูกทีมเกิดการพัฒนาในด้านต่างๆที่เป็นจุดอ่อน การพูดตรงๆจะทำให้ลูกทีมเกิดความเข้าใจว่าตัวเองควรปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตรงไหนมากกว่าการพูดจาอ้อมค้อม อีกทั้งรายการนี้เป็นรายการที่ถูกวางรูปแบบรายการก้ำกึ่งระหว่างสถานการณ์จริง (real) กับมีบท (Script) เพราะแม้ว่าจะเป็นเรียลลิตี้โชว์ แต่ก็มีการปรุงแต่งทั้งบทของนักแสดงและความขัดแย้งที่ถูกวางไว้ แต่ทีมงานผลิตรายการจะกำหนดรูปแบบรายการแบบคร่าวๆให้พอได้เห็นแนวทางมากกว่า ซึ่งตัวละครหลักคือเมนเทอร์ทั้ง 3 คนจะร่วมแสดงละครให้เห็น ปรุงรสให้เผ็ดร้อน วิจารณ์อย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้ชมรายการตั้งคำถามว่า เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นบนหน้าจอนั้นมีช่วงไหนบ้างที่เป็นเรื่องจริง และช่วงไหนบ้างที่เป็นการแสดงตามบทที่เตรียมไว้แล้วล่วงหน้า ปรากฏการณ์เช่นนี้ช่วยเรตติ้งของรายการและคำคมที่วิจารณ์อย่างตรงไปตรงมาเหล่านี้เมื่อได้รับความนิยม จนถูกนำใช้ในชีวิตประจำวันและการใช้ในโลกสังคมเสมือนออนไลน์ สะท้อนให้เห็นถึงสังคมไทยปัจจุบันนี้เริ่มมีการพัฒนาในเรื่องพูดตรงไปตรงมา

อาจกล่าวได้ว่า การสร้างคำคมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือที่เมนเทอร์ใช้วิพากษ์วิจารณ์ผู้เข้าแข่งขัน และเมนเทอร์ผู้อื่น กลวิธีที่เมนเทอร์ใช้นั้นจะแตกต่างกันไปตามบุคลิกลักษณะของเมนเทอร์ และแปรไปตามบริบทเหตุการณ์ต่างๆ สะท้อนให้เห็นบุคลิกภาพของเมนเทอร์แต่ละคนอย่างชัดเจน เพื่อสร้างสีสันและเพิ่มอรรถรสในรายการ รวมทั้งใช้เพื่อเป็นเครื่องมือทางการตลาดทำให้รายการได้รับความนิยม จึงทำให้การใช้ถ้อยคำมีความไม่สุภาพที่ต้องการ “หักหน้า” คู่แข่ง ทำให้รายการ The Face ซึ่งมีชื่อรายการหมายถึง “หน้าตา” หรือ “ความมีชื่อเสียง” สามารถตีความให้หมายถึงการ “หักหน้า” คู่แข่งเพื่อรักษา “หน้า”ของตนได้เช่นกัน

การหักหน้าหรือทำให้เสียหน้าในรายการ The Face จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒินันท์ แก้วจันทร์เกตุ และ วิภาดา รัตนดิลก (2562) ที่พบว่าในรายการเดอะเฟซมีกลวิธีไม่สุภาพในภาษา 4 วิธี ได้แก่ 1 กลวิธีแสดงความไม่สุภาพอย่างตรงไปตรงมา เช่นการตำหนิผู้ฟัง การตัดสิน การสั่ง การตอกย้ำความผิด เป็นต้น 2 กลวิธีการคุกคามหน้าด้านบวกของผู้ฟัง เช่น การกล่าวโทษผู้อื่น การแสดงความเห็นแย้ง เป็นต้น 3 กลวิธีการยั่วล้อ 4 กลวิธีเสริมความไม่สุภาพ แต่เนื่องจากบทความนี้เป็นการวิเคราะห์เฉพาะคำคมและคำติดปากจึงพบว่าคำคมทั้งหมดจัดอยู่ในกลวิธีความไม่สุภาพ 2 แบบแรก คือ กลวิธีแสดงความไม่สุภาพอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งเป็นกลวิธีที่ใช้มากที่สุด และกลวิธีการคุกคามหน้าด้านบวก

ความไม่สุภาพที่แฝงในคำคมนั้น มีเหตุเนื่องจากในรายการเดอะเฟซทุกซีซั่นใช้คำคมเหล่านั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อ “ข่ม” คู่แข่ง ทำให้มีหลายครั้งที่คำคมทำให้คู่แข่งเสียหน้า และทำให้เกิดความไม่สุภาพในรายการ (วุฒินันท์ แก้วจันทร์เกตุ และ วิภาดา รัตนดิลก, 2562) และนำความขัดแย้งมาเปนจุดขายของรายการ ความนิยมของรายการจึงไม่เพียงเพราะเป็นเกมการแข่งขัน แต่เพราะภาษาที่ใช้สื่อสารในรายการ ถ้อยคำที่ทำให้ผู้ฟังเกิดการเสียหน้าหรือรู้สึกไม่พอใจซึ่งเป็นกลวิธีการแสดงความไม่สุภาพ

การศึกษาคำคมและคำติดปากในรายการเดอะเฟซ ไทยแลนด์ ซีซั่น 2 นอกจากจะทำให้เข้าใจบทบาทของการใช้ภาษาในการส่งเสริมการขายแล้วยังสะท้อนใหเห็นวัฒนธรรมการวิจารณ์ทีมีมากขึ้นในสังคมไทยอีกด้วย ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของคำคมและความไม่สุภาพของคำคมที่ปรากฏในรายการต่างๆทางโทรทัศน์ ต่างถูกสร้างเพื่อเป็น “เกม” ที่อาจสะท้อนจากและมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาในสังคมไทยปัจจุบันก็ได้

เอกสารอ้างอิง

ธำรงสิทธิ์ พจนานุภาย และ สิริวรรณ นันทจันทูล (2558). *การใช้คำของคำคมที่ปรากฏในเว็บเพจคำคมจากเครือค่ายสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

บุญยงค์ เกศเทศ. (2539). *เขียนไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วิภาวรรณ อยู่เย็น. (2550). คำคมในภาษาไทย. *วารสารภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย, 1(*2), 36-62

วุฒินันท์ แก้วจันทร์เกตุ และ วิภาดา รัตนดิลก. (2562). กลวิธีความไม่สุภาพในรายการเดอะเฟซไทยแลนด์. *วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, *40*(2), 177-201.

เอกธิดา เสริมทอง. (2561). อำนาจการผลิตภาพของมาตรฐานนางแบบสตรีผ่านรายการเดอะเฟซไทยแลนด์ (ซีซั่น2). *วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, *16*(2), 138-146.

Conceptual Metaphor on Korean Idioms on Body Part: Case Study "Hand"

Tiptida Sakunthongaram

Faculty of Humanities
University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand

Abstract

This study aims to analyze the Korean idioms consist of the word "Hand" as a conceptual metaphor in the idiom. In order to understand Korean language and culture. The result found 32 Korean idioms on "hands". Idioms on hand can be divided into five categories, which refer to an action, to be as a tools, to some a situation, to be a human characteristic, and to express about feeling.

Keywords: Conceptual Metaphor, Korean idioms, Language and Culture

อุปลักษณ์มโนทัศน์ของสำนวนเกาหลีเกี่ยวกับร่างกาย กรณีศึกษา “มือ”

ทิพย์ธิดา สกุลทองอร่าม

คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
Tiptida_sku@utcc.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งเน้นศึกษาและวิเคราะห์อุปลักษณ์มโนทัศน์สำนวนภาษาเกาหลีที่เกี่ยวกับร่างกาย กรณีศึกษา สำนวนที่มีคำว่า “มือ” เป็นส่วนประกอบ การศึกษาเกี่ยวอุปลักษณ์มโนทัศน์ทำให้ผู้เรียนภาษาเกาหลีเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีเกี่ยวกับการใช้มือในสำนวนมากขึ้น โดยผลการศึกษาพบว่า สำนวนเกาหลีส่วนมากมีคำที่เกี่ยวกับร่างกายเป็นส่วนประกอบของสำนวน จากการศึกษานี้พบสำนวนที่เกี่ยวข้องกับมือจำนวน 32 สำนวน โดยอุปลักษณ์มโนทัศน์เกี่ยวกับมือสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กลุ่มความหมาย ได้แก่ การกล่าวถึงการกระทำ, การกล่าวถึงเป็นเครื่องมือหรือแรงงาน, การกล่าวถึงสถานการณ์ต่างๆ, การกล่าวถึงลักษณะนิสัยของมนุษย์, และการกล่าวถึงการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก

คำสำคัญ: อุปลักษณ์มโนทัศน์, ภาษาและวัฒนธรรม, สำนวนภาษาเกาหลี

บทนำ

สำนวน เป็นมรดกทางภาษาที่สืบทอดมาตั้งแต่โบราณจนมาถึงปัจจุบัน สำนวนมักเป็นคำกล่าวสั้นๆ เป็นประโยคหรือกลุ่มคำ แต่ให้ความหมายที่ไม่เป็นไปตามคำที่ปรากฏและยากต่อการคาดเดาความหมายได้ เนื่องจากกลุ่มคำ วลี หรือประโยคเหล่านี้ มีความหมายโดยนัยซ่อนอยู่ ต้องศึกษาเพิ่มเติมหรือศึกษาจากข้อความแวดล้อมเพื่อศึกษาความหมายโดยนัยจึงจะเข้าใจความหมายได้ การสื่อสารด้วยการใช้สำนวนเป็นอีกวิธีการสื่อสารที่สามารถสื่อถึงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูดได้เป็นอย่างดี

สำนวนเป็นการสื่อสารที่มีอยู่ในทุกภาษาของโลก สำนวนเป็นวัฒนธรรมทางภาษาที่สะท้อนมุมมอง แนวคิด และรากฐานของชนชาตินั้น ๆ ที่มาของสำนวนมักเกิดจากสิ่งรอบตัวของคนในยุคหรือสมัยนั้น ๆ เช่น คำเรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ

สำนวนในภาษาเกาหลี 관용어 หมายถึง กลุ่มคำหรือประโยคที่ไม่ได้ให้ความหมายตรงตามคำที่ปรากฏทว่าใช้เมื่อต้องการแสดงความหมายโดยนัย โดยใช้ลักษณะเด่นของคำเหล่านั้นเพื่อสื่อความหมาย ในขณะที่สุภาษิตในภาษาเกาหลี 속담 หมายถึง วลีหรือประโยคที่ใช้เปรียบเทียบกับความจริงบางสิ่งเพื่อเป็นข้อเตือนใจ เดือนสติ คำสอน หรือคำเสียดสี (สิทธินี ธรรมชัย, 2553) ดังนั้นบทความนี้มุ่งเน้นศึกษาเฉพาะสำนวน관용어ในภาษาเกาหลี

มโนทัศน์ เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ของการรับรู้นับตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยใช้ประสาทสัมผัสรับข้อมูลจากสรรพสิ่งรอบตัว รวมทั้งการรับรู้ความรู้สึกอารมณ์ของตัวเองและเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในภาพรวม เป็นกรอบความคิดเกี่ยวกับเรื่องหนึ่ง ๆ ไม่มีการมุ่งเน้นเฉพาะเจาะจง ดังนั้นความหมายจากมโนทัศน์มักนำมาเปรียบเทียบกับสิ่งของรอบตัวจากสังคมนั้น ๆ เพื่อให้คนในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจความหมายจากมโนทัศน์ไปในทางเดียวกัน

อุปลักษณ์มโนทัศน์ (Conceptual Metaphor) เป็นทฤษฎีทางภาษาที่ถูกนำมาเป็นแนวคิดหลัก ผู้นำเสนอทฤษฎีคือ เลคอฟและจอห์นสัน (Lakoff and Johnson, 1980) เสนอไว้ในหนังสือชื่อ “Metaphors We Live By” โดยกล่าวไว้ว่า อุปลักษณ์คือสิ่งที่ช่วยให้การคิดเป็นสิ่งที่ง่ายขึ้น เข้าใจมโนทัศน์ของนามธรรมสิ่งหนึ่งได้ด้วยมโนทัศน์ของรูปธรรมอีกสิ่งหนึ่งได้ง่ายกว่า และเชื่อมต่อกันอย่างเป็นระบบ เนื่องจากมีความสัมพันธ์กันทางความคิด

ภาษาเป็นภาพสะท้อนความนึกคิดและการประมวลผลความคิดของมนุษย์ได้รับอิทธิผลจากประสบการณ์การรับรู้เกี่ยวกับโลกที่สัมพันธ์กับกระบวนการคิด ความรู้ อารมณ์ ความรู้สึก และสื่อสารออกมา แนวคิดอุปลักษณ์แนวใหม่ตามแนวภาษาศาสตร์ปริฐาน (Cognitive Linguistics) มองเรื่องการใช้อุปลักษณ์ทางภาษาเกี่ยวข้องกับระบบความคิดของผู้ใช้ภาษา กล่าวคือไม่ได้สนใจเพียงความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษาและการอธิบายความหมายจากการตีความภาษาเชิงเปรียบเทียบเท่านั้น แต่ว่าสนใจเรื่องการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและมุ่งอธิบายการใช้ภาษาที่เป็นผลจากกระบวน

ความคิด ซึ่งได้รับอิทธิผลมาจากประสบการณ์การใช้ภาษา (ชัชวลดี ศรลัมพ์, 2548กล่าวถึงใน พราวพรรณ พลบุญ, 2561)

มโนทัศน์กับการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ การศึกษาความสัมพันธ์ของมโนทัศน์และการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ ประกอบด้วย 3 ประการ คือ 1.) ประสบการณ์ซึ่งเป็นต้นแบบที่ทำให้เกิดมโนทัศน์ 2.) การเชื่อมโยงมโนทัศน์หรือความหมายของสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งโดยยึดจากคุณลักษณะที่โดดเด่นของสิ่งนั้น และ 3.) ภาษากับการสะท้อนสังคม วัฒนธรรม และทัศนคติของผู้ใช้ภาษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำนวนในภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติเป็นหนึ่งองค์ความรู้สำหรับผู้เรียนภาษาเกาหลีระดับกลางและระดับสูง เนื่องจากสำนวนภาษาเกาหลีไม่ให้มีความหมายตามคำที่ปรากฏและยากที่จะคาดเดาความหมายได้ หากไม่มีบริบทรอบข้างเพื่อช่วยประกอบความเข้าใจ เนื่องจากที่มาของสำนวนในภาษาเกาหลีมาจากสิ่งรอบตัว เช่น ธรรมชาติ อาหาร การแต่งกาย วิถีชีวิตของชาวเกาหลีโดยพื้นฐาน หากผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวต่างชาติมีองค์ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีจะช่วยให้เข้าใจความหมายของสำนวนได้ดียิ่งขึ้น

พัชรินทร์ โพนธาตุ และชมนาด อินทจามรรักษ์ (2562) ศึกษาอุปลักษณ์คำศัพท์อวัยวะร่างกายในภาษาพม่า พบการใช้คำศัพท์ร่างกายในการเปรียบเทียบทั้งหมด 18 อวัยวะ และพบอุปลักษณ์จำนวน 6 ประเภท ดังนี้ (1) อุปลักษณ์การกระทำ (2) อุปลักษณ์ความรู้สึก (3) อุปลักษณ์นิสัย (4) อุปลักษณ์สภาพ (5) อุปลักษณ์ความรู้สึก (6) อุปลักษณ์เกียรติ

งานวิจัยอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์คำเกี่ยวกับอวัยวะในภาษาจีนกับภาษาไทยของเบญญาทิพย์ ศุภะกะลิน (2018) โดยเลือกคำที่เกี่ยวกับอวัยวะ ได้แก่ หัว ใบหน้า ตา ปาก มือ และ เท้า โดยอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับมือ โดยมือเป็นอวัยวะหลักใช้ในการทำงานหรือดำเนินการสิ่งต่าง ๆ ความหมายของมือในภาษาจีน สื่อมโนทัศน์ใหม่ 5 ความหมายดังนี้ (1) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้มือ เช่น การใช้จ่าย การต่อสู้ (2) ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ (3) การครอบครอง เช่น ความสัมพันธ์ของคนหรือสิ่งของ (4) อาชีพ หน้าที่การงานและการปฏิบัติงาน (5) คุณภาพสิ่งของ

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับอุปลักษณ์มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอวัยวะในภาษาต่าง ๆ ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยที่มีอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่ศึกษาเกี่ยวกับอวัยวะเฉพาะส่วนเช่น ใจ ปาก ใบหน้า หรือศึกษาเกี่ยวกับร่างกายโดยรวมที่เกี่ยวข้องกับสำนวนในภาษาไทย ภาษาจีน เป็นต้น หรือศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาษาที่สามและภาษาไทย ทว่ายังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาเฉพาะสำนวนที่เกี่ยวข้องกับส่วนของมือเท่านั้น สำนวนที่มีคำว่ามือในภาษาเกาหลีเป็นอีกหนึ่งอวัยวะสำคัญที่พบได้มากในสำนวนภาษาเกาหลี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์อุปลักษณ์มโนทัศน์ในสำนวนภาษาเกาหลีที่เกี่ยวกับร่างกาย โดยมุ่งเน้นศึกษาเฉพาะสำนวนที่มีคำว่า “มือ” ประกอบอยู่ในกลุ่มคำ วลี หรือ ประโยค โดยคำว่า “มือ”

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยการวิจัยเอกสารและเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ได้ศึกษาวิเคราะห์ ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาเชิงอุปลักษณ์
2. สำรวจและรวบรวมหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนวนภาษาเกาหลี
3. รวบรวมและคัดเลือกสำนวนจากหนังสือรวบรวมคำศัพท์และสำนวนภาษาเกาหลีจำนวน 2 เล่ม
    - Dictionary of Korean Idioms (한국어 관용어 사전)
    - New Style Korean Idiom Expressions (뉴스타일 한국어 관용 표현)

    โดยคัดเลือกเฉพาะสำนวน 관용어ที่ปรากฏคำนาม คำว่า “มือ” 손 เท่านั้น โดยไม่คัดเลือกคำที่กล่าวถึงส่วนอื่น ๆ ของมือ เช่น เล็บมือ นิ้วมือ ฝ่ามือ เป็นต้น มาร่วมศึกษาในบทความชิ้นนี้
4. ศึกษาความหมายตรงและความหมายโดยนัย
5. วิเคราะห์ถึงอุปลักษณ์มโนทัศน์ของสำนวน
6. เสนอผลการวิจัย

ผลการศึกษา

ความหมายตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้คำจำกัดความว่า อวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายอยู่ต่อจากปลายแขนประกอบด้วยฝ่ามือและนิ้วมือ สำหรับจับเป็นต้น ทว่าผลการรวบรวมสำนวน (관용어) จากหนังสือสองเล่มพบสำนวนทั้งหมด 32 สำนวน ที่พบคำว่า “มือ” 손 ประกอบอยู่ในสำนวนภาษาเกาหลี คำว่า “มือ” ที่พบในสำนวนภาษาเกาหลีมีโครงสร้างหลักทั้งหมด 3 ประเภท ได้แก่ 1.) มือ ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค 2.) มือ ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค และ 3.) มือ ทำหน้าที่เป็นสถานที่

ผลการศึกษาอุปลักษณ์มโนทัศน์ของคำว่า “มือ” ในสำนวนภาษาเกาหลี สามารถแบ่งความหมายออกเป็น 5 ความหมายดังนี้

1. อุปลักษณ์มโนทัศน์ของมือในสำนวนภาษาเกาหลี การกระทำบางอย่าง
2. อุปลักษณ์มโนทัศน์ของมือในสำนวนภาษาเกาหลี สถานการณ์ต่างๆ

3. อุปลักษณ์มโนทัศน์ของมือในสำนวนภาษาเกาหลี เกี่ยวกับความรู้สึก
4. อุปลักษณ์มโนทัศน์ของมือในสำนวนภาษาเกาหลี ลักษณะหรือนิสัยของมนุษย์
5. อุปลักษณ์มโนทัศน์ของมือในสำนวนภาษาเกาหลี เครื่องมือ/แรงงาน

ตารางที่ 1 : อุปลักษณ์มโนทัศน์ของมือในสำนวนภาษาเกาหลี การกระทำบางอย่าง

สำนวนภาษาเกาหลี	ความหมายตรง	ความหมายโดยนัย	อุปลักษณ์มโนทัศน์
손이 발이 되도록 빌다	ภาวนาจนมือกลายเป็นเท้า	ขอร้องให้ยกโทษให้, ขอให้ให้อภัย	การกระทำบางอย่าง
손을 내밀다	ยื่นมือออกไป	ขอความช่วยเหลือ(ทางการเงิน) ตั้งใจช่วยเหลือ	การกระทำบางอย่าง
손을 놓다	ปล่อยมือ	หยุดทำบางอย่าง (วางมือ, ปล่อยมือ)	การกระทำบางอย่าง
손을 대다	แตะมือ	1. เริ่มทำบางอย่าง 2. ใช้ของคนอื่นโดยไม่ได้ขออนุญาต 3. ซ่อม	การกระทำบางอย่าง
손을 들어 주다	ยกมือ	เห็นชอบ/ เลือกข้าง	การกระทำบางอย่าง
손을 떼다	วางมือ	เลิกทำงานบางอย่าง	การกระทำบางอย่าง
손을 빌리다	ยืมมือ	ขอความช่วยเหลือ(ทางการเงิน)	การกระทำบางอย่าง
손을 보다	ดูมือ	1.ซ่อมแซม 2.ทำร้าย / ทุบตี	การกระทำบางอย่าง
손을 빼다	ดึงมือ	ถอนตัวจากงาน	การกระทำบางอย่าง
손을 뻗치다	ยื่นมือออกไป	ขยายอำนาจในงานหรือกิจกรรม	การกระทำบางอย่าง

손을 쓰다	ใช้มือ	เริ่มทำงาน	การกระทำบางอย่าง
손을 씻다	ล้างมือ	เลิกทำสิ่งไม่ดี	การกระทำบางอย่าง
손을 잡다	จับมือ	ร่วมมือกัน	การกระทำบางอย่าง
손을 털다	เขย่ามือ/สะบัดมือ	เลิกทำสิ่งไม่ดี	การกระทำบางอย่าง
손에 넘어가다	ผ่านมือ	เปลี่ยนผู้ครอบครอง, เปลี่ยนเจ้าของ	การกระทำบางอย่าง
손에 넣다	ใส่มือ	ได้ในสิ่งที่อยากได้	การกระทำบางอย่าง
손에 들어가다	เข้ามือ	ตกอยู่ในอำนาจ	การกระทำบางอย่าง
손에 익다	ชินมือ	คุ้นเคย/ เคยชิน	การกระทำบางอย่าง
가슴에 손을 얹다	ทาบมือไว้บที่อก	สาบาน	การกระทำบางอย่าง

อุปลักษณ์มนโนทัศน์ของมือ “การกระทำบางอย่าง” โดยโครงสร้างสำนวนประกอบด้วย มือเป็นประธานของประโยค ตามด้วยภาคแสดง โดยภาคแสดงแสดงถึงกริยาอาการต่าง ๆ ที่ปฏิสัมพันธ์กับอวัยวะ”มือ” เพื่อสื่อถึงอุปลักษณ์มโนทัศน์ในความหมายของการกระทำหรือการแสดงท่าทางโดยใช้มือเพื่อบอกการเริ่มต้นลงมือทำบางอย่างหรือหยุดการกระทำบางอย่าง รวมไปถึงการครอบครอง เช่น การใช้มือเพื่อเริ่มต้นการกระทำ เช่น 손을 내밀다(ยื่นมือออกไป), 손을 대다(แตะมือ), 손을 쓰다 (ใช้มือ) การใช้มือเพื่อหยุดการกระทำ เช่น 손을 놓다(ปล่อยมือ), 손을 떼다(วางมือ), 손을 씻다(ล้างมือ), 손을 털다 (สะบัด/เขย่ามือ) การใช้มือเพื่อครอบครอง เช่น 손을 뻗치다 (ยื่นมือออกไป), 손에 넘어가다(ผ่านมือ), 손에 넣다(ใส่มือ), 손에 들어가다(เข้ามือ)

ตารางที่ 2 : อุปลักษณ์มโนทัศน์ของมือในสำนวนภาษาเกาหลี สถานการณ์ต่าง ๆ

สำนวนภาษาเกาหลี	ความหมายตรง	ความหมายโดยนัย	อุปลักษณ์มโนทัศน์
손에 잡힐 듯하다	เหมือนอยู่ในมือ	รู้สึกอยู่ใกล้มาก	สถานการณ์ต่างๆ
손에 물 한 방울 안 묻힌다	มือไม่โดนน้ำสักหยด	ผู้หญิงที่ใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย	สถานการณ์ต่างๆ
손에 달리다	ขึ้นอยู่กับมือ	บางอย่างถูกควบคุมโดยบางคน	สถานการณ์ต่างๆ
손도 안 대고 코 풀다	สั่งน้ำมูกโดยมือไม่จับจมูก	ได้สิ่งที่ต้องการโดยไม่ต้องใช้ความพยายาม	สถานการณ์ต่างๆ

อุปลักษณ์มนโนทัศน์ของมือ “สถานการณ์ต่าง ๆ” โครงสร้างประโยคคำว่ามือและวลีแสดงถึงสถานการณ์ต่างๆ หรือบรรยายสถานการณ์ที่เกิดขึ้นของคน

ตารางที่ 3 : อุปลักษณ์มโนทัศน์ของมือในสำนวนภาษาเกาหลี เกี่ยวกับความรู้สึก

สำนวนภาษาเกาหลี	ความหมายตรง	ความหมายโดยนัย	อุปลักษณ์มโนทัศน์
손에 잡히지 않다	มือไม่สามารถจับได้	ไม่มีสมาธิ เนื่องจากมีกังวลหรือตื่นเต้น	เกี่ยวกับความรู้สึก
손에 땀을 쥐다	เหงื่อเต็มมือ	ตื่นเต้น	เกี่ยวกับความรู้สึก
손이 부끄럽다	มือน่าอาย	เขินอาย	เกี่ยวกับความรู้สึก

อุปลักษณ์มนโนทัศน์ของมือ “เกี่ยวกับความรู้สึก” โครงสร้างประโยคคำว่ามือและวลีหรือคำวิเศษณ์แสดงถึงความรู้สึก

ตารางที่ 4 : อุปลักษณ์มโนทัศน์ของมือในสำนวนภาษาเกาหลี ลักษณะหรือนิสัยของมนุษย์

สำนวนภาษาเกาหลี	ความหมายตรง	ความหมายโดยนัย	อุปลักษณ์มโนทัศน์
손이 작다	มือเล็ก	ใช้เงิน(น้อย) ไม่มีน้ำใจ ใจแคบ	ลักษณะหรือนิสัยของมนุษย์
손이 크다	มือใหญ่	ใช้เงินเยอะ มีน้ำใจ ใจกว้าง	ลักษณะหรือนิสัยของมนุษย์
손이 빠르다	มือเร็ว	จัดการงานได้รวดเร็ว	ลักษณะหรือนิสัยของมนุษย์
손이 맵다	มือเผ็ด	มือหนัก(ตีเจ็บ)	ลักษณะหรือนิสัยของมนุษย์

อุปลักษณ์มนโนทัศน์ของมือ “ลักษณะหรือนิสัยของมนุษย์” โครงสร้างประโยค มือเป็นภาคประธาน และคำวิเศษณ์ เช่น เล็ก ใหญ่ เร็ว และ เผ็ด แสดงภาพของลักษณะนิสัยของมนุษย์ เช่น 손이 작다(มือเล็ก), 손이 크다(มือใหญ่) กล่าวถึงลักษณะของการใช้เงินมาก/น้อย และความมีน้ำใจ/ไม่มีน้ำใจ ใจกว้าง/ใจแคบ

ตารางที่ 5 : อุปลักษณ์มโนทัศน์ของมือในสำนวนภาษาเกาหลี เครื่องมือ/แรงงาน

สำนวนภาษาเกาหลี	ความหมายตรง	ความหมายโดยนัย	อุปลักษณ์มโนทัศน์
손이 달리다	มือขาด(ไม่พอ)	คนไม่พอ	เครื่องมือ/แรงงาน
손이 가다	มือไป	ใช้ความพยายามอย่างมาก	เครื่องมือ/แรงงาน

อุปลักษณ์มนโนทัศน์ของมือ “เครื่องมือ/แรงงาน” โครงสร้างประโยคมือเป็นภาคประธานและภาคแสดงทำให้มือกลายเป็นเครื่องมือหรือแรงงาน (คน) ในการทำงาน

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า มือ นอกจากเป็นอวัยวะหนึ่งที่สำคัญของร่างกายใช้สำหรับจับสิ่งต่าง ๆ พบว่าสำหรับชาวเกาหลีใช้ “มือ” ในการสื่อถึงการกระทำบางอย่างโดยการใช้มือมากที่สุด เนื่องจาก

มือเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายในการดำเนินการการกระทำสิ่งนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ เช่น ทักษะการทำงานจนคุ้นชินกับการ แสดงถึงความคล่องในการทำงาน การใช้มือเพื่อสื่อถึงการขอความช่วยเหลือ หรือแม้แต่แสดงถึงการใช้มือในการเริ่มต้นหรือลงมือทำงานบางอย่าง และการเลิกทำบางสิ่งบางอย่างก็ใช้มือเป็นสื่อเพื่อแสดงเกี่ยวกับการกระทำต่างเช่นกัน

มือ สื่อถือการเป็นเครื่องมือหรือแรงงานคนในการทำงานได้อีกด้วย เช่น ขาดมือ แสดงถึงการทำงานที่ต้องการใช้คนทำงานเป็นจำนวนมาก แสดงให้เห็นภาพของมือหลายมือ หรือการใช้มือเป็นเครื่องมือแทนการแสดงการสัญญาหรือสาบาน

สถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีคำว่า มือ เข้ามาเกี่ยวข้องมีความหมายเช่น อยู่ในการควบคุมดูแลหรือใช้มือแสดงถึงอำนาจต่าง ๆ เปรียบกับสถานภาพความเป็นอยู่ที่ดี ไม่มีความลำบาก

นอกจากนี้ มือ แสดงถึงลักษณะนิสัยของชาวเกาหลี เช่น มือหนัก มือเผ็ด เป็นต้น และกลุ่มสุดท้ายมือสื่อถึงความรู้สึก อารมณ์ต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

สิทธินี ธรรมชัย. (2553). *การวิเคราะห์สำนวนเกาหลีที่เกี่ยวกับร่างกาย (รายงานผลการวิจัย).* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัชรินทร์ โพนธาตุ และชมนาด อินทจามรรักษ์. (2562). อุปลักษณ์คำศัพท์อวัยวะร่างกายในภาษาพม่า. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 15*(2). 27-47.

สุกัญญา รุ่งแจ้ง. (2548). *อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ของการใช้คำว่า “ใจ” ในภาษาไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

เบญญาทิพย์ ศุภะกะสิน. (2561). อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์คำเกี่ยวกับอวัยวะในภาษาจีนกับภาษาไทย *วารสารภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม. 7*(1). 184-211.

Yao Siqi. (2019). Conceptual Metaphor “THE HEART IS A CONTAINER” in Thai in Comparison with Mandarin Chinese. *Journal of Liberal Arts*, *12*(1), 113-139.

Kyubyong P.,& Michael E. (2019). *Dictionary of Korean Idioms*. Gyeong-gido: Moonyelim Publisher.

Korean Language Education Center. (2017). *New Style Korean Idiom Expression*. Seoul: Dongyangbooks.

Berendt, E. A., & Tanita, K. (2011). The “Heart” of Things: A Conceptual Metaphoric Analysis of Heart and Related Body Parts in Thai, Japanese and English. *Intercultural Communication Studies, 20*(1), 65-78.

Evans, V., & Green, M. (2006). *Cognitive Linguistics: An introduction*. Edinburgh University Press.

International Conference Room 1

1. ESL to the Refugees: A Ministry of Hope for the Future 286
   Sangita Victor
2. Using Peer Review with ESL Students 300
   Nataliya Glover
3. Language Learning and Teaching in Large Classrooms: Charting the Research Agenda 310
   Iona Sarieva, Vasumathi Badrinathan
4. Ukrainian Language Suppression: Postcolonial Experience and Educational Challenge 322
   Yuliia Kravchenko
5. Critical Thinking Education Based on Competence: Case of Ukraine 331
   Park Jinhwan
6. Learning from Toastmasters World Champions: Rhetorical Devices Used in Winning Speeches 344
   Darunee Dujsik
7. The Development and Validation of UTCC BEST 356
   Chanpreeya Boonyarattapan
8. Analysis of Illocutionary Acts Used in the Motivational Quotation of the Famous People 367
   Yanawut Kanthawong, Pennapa Klaisingto
9. The Study of Deixis Used in Short Story Trifles by Susan Glaspell 380
   Nattida Noppatorn, Pennapa Klaisingto
10. Syntactic Structures in Korea Series on Netflix 397
    Surangkana Jantrapirom

ESL to the Refugees: A Ministry of Hope for the Future

Sangita Victor

College of Arts and Sciences
Saint Leo University, USA
sangita.victor@saintleo.edu

Abstract

This paper aims to present ESL ministry in the context of history of immigration and ESL education development. The topic is illustrated using a specific case of the Burmese refugees, which allows contextualizing the discussion of important topics revealing the specifics of ESL church-based education. The paper outlines some key characteristics of ESL ministry through the comparison with secular ESL educational contexts and its role for supporting people in need. Some recommendations of future research conclude the paper.

Keywords: ESL ministry, refugees, immigration and ESL, church-based ESL education

1. Introduction

Language is essential for people to communicate effectively. There was a time when everyone on the planet spoke the same language (Gen. 11:1, 6) but because of humanity's rebellion, God confused their languages and forced them to scatter throughout the earth (Gen. 11:7-9). Since then, there has been a strong desire for the various people groups to communicate with each other and some languages have become more prominent than others.

The United Nations has designated English, Spanish, Russian, French, and Chinese as official languages, but the role of a common language of international communication was needed. English acts as such common language, a lingua franca; today people can communicate and solve each other's problems using this one language (Crystal, 2003). Crystal suggests that about a quarter of the world's population is already fluent in English with about 1.5 billion speakers in the world. No other language can match this growth. According to Harvard Business Review (2012), English is spoken by 1.75 billion people worldwide–that is one in every four of us. Among these speakers, many have added English as their primary language. There are various reasons for this phenomenon. An important one is the desire for education. "The world is flooding our campuses with many international students; the United States remains the number one destination for students who seek a global education" (Burke, 2019, p. 1).

Open Doors Ministry is one of the Christian organization in America that serves persecuted Christians worldwide. Open Doors Ministry claims that in the fall of 2016, the number of international students in the United States increased by 7.1% to reach an all-time high of 1,043,839 students (Burke, 2019). These students need English to achieve college admission as well as to complete the coursework in their chosen field of study. Thus, English has become one of the most important commodities in today's world. One in four people speak English and other three out of four are likely to be learning English.

After World War II, innovations and technology grew at phenomenal rates with the United States becoming the clear leader in this endeavor. If other countries wished to acquire these technologies, a grasp of English became essential. America is now the most popular destination for students from Southeast Asia and the Middle East to learn English. To be fluent in English is regarded as a status symbol in countries where English is spoken as a second language. In many countries such as United States of America, Canada, Australia, there are better job opportunities, increased chances for higher education, and improved living standards for those who can speak English in comparison to those who cannot. In non-English speaking countries, many colleges and universities are under tremendous pressure to use English. "But these days there is also a strong lingua franca argument: the pressure to use English has grown as universities and colleges have 3 increasingly welcomed foreign students, and lecturers have found themselves faced with mixed-language audiences" (Crystal, 2003, p. 112). The use of English as lingua franca in educational settings requires adding the English as a second language component to the curriculum.

There are other reasons for learning English as a second language. For some, it is a requirement to learn English in order to live in the United States of America. Others flock to the United States looking for an opportunity to learn English to improve their job prospects, increase chances for promotions, and to earn higher degrees. English

learning is sweeping across the world, especially in China, India, Japan, Saudi Arabia, and South Korea. Additionally, due to globalization, people are travelling to other countries as tourists. The English language in China is gaining popularity since China has opened doors to the outside world, and China is inviting English instructors to come and teach English to their students. In fact, Chinese students form the majority of those who are studying English in American colleges and universities. In China, children are required to learn English (Yang & Wu, 2018). Their parents want them to gain proficiency in English at a very young age. "Within the general context of the country's increasingly active involvement in the process of economic globalization and international cooperation, it comes to no surprise that English has assumed a position of unprecedented importance in Chinese education" (Yang & Wu, 2018. p. 3).

India is not far behind. Every school is required to have English as one of the main courses. The aim is to improve the academic and communication competence and thus to increase chances of job prospects (Anil, 2015). Since the time of the 'British Raj' or rule until India gained independence in 1947, English has been used for education and governmental purposes resulting in it becoming the medium of administration and education throughout the subcontinent. At present, a third of its people can carry out a conversation in English (Crystal. 2003). The spread of English in India was largely due to its colonization by Great Britain. India's economic growth in different areas can be credited to the early adoption of English to be used as the second language in India (Alquaisi, 2016).

Undoubtedly, English today is a global language and is used to bring different cultures closer together. English is widely used among people from different ethnic backgrounds as a means of communication (No & Park, 2008). Additionally, people worldwide depend on English for economic growth as well as discussing socio-cultural issues (Crystal, 2003). English proficiency is not just required for individual growth but also for understanding the value of other cultures.

2. The Author's Personal Experience with English as a Second Language

In this paper, I will contextualize the ESL church-based education by sharing my involvement with refugee English language learners. This is why I would like to present my personal experience as related to ESL. I was born and raised in India. My native country was a British colony for over 200 years; as a result, English has become the second most common language in India. Even the most illiterate can say "yes," "no," "thank you," and "please." Accordingly, English is taught from a very early age, as students are required to speak in English in schools. My first encounter with English was in my kindergarten class in India. Later in life, I moved to the United States and was able to interact with the native-born citizens relatively easily. However, I became acutely aware of my Indian accent and hesitated to speak freely with the native speakers of English in schools. I started volunteering at my church to aid refugees, and I believe it was here that God impressed upon me that I should teach English as a Second Language (ESL).

I felt sad for the struggle refugees faced due to limited English skills; hence, they could not communicate well. Simple tasks such as grocery shopping or going to see a physician were much more difficult because of the language barrier. I could see myself in their shoes and sympathized with their situation. Every Sunday evening I would visit the Burmese refugees in their homes, teaching them English for an hour and the Bible for another hour. They would gather around the living room with their

notebooks and try to comprehend every word I said. Those were some of the most rewarding moments of my life. I developed deep relationships with my new Burmese friends and fell in love with them as well. They were hungry to learn more; they wanted to share their food and stories of their lives as refugees. I would invite them to come to church and many did. However, due to their limited English proficiency, it was difficult for them to understand the songs and the message.

The refugees, in turn, started their own small church gathering every Sunday, worshipping, and praising God in their own language. It was amazing to see the joy in their eyes when they sang in their native Burmese language although some of them spoke the Karen language. Many of these refugees gave their lives to Christ, formed their own Bible study groups, and worshipped in the church.

3. Lessons Learned from our Refugee Friends

The Burmese refugees is the largest group that has settled in America since 2002 and according to the U.S. Refugee Processing Center, 15% of refugees who resettled in the US in 2016 have come from Burma (Ray, 2018). These refugees were regularly persecuted by the Burmese military. As a result, they had to flee their country and seek asylum in neighboring countries like Thailand. The Burmese government mainly targets non-Buddhist ethnic minorities such as Christians and Rohingya Muslims because they perceive them as a threat to Burma's integrity and other regional and global issues (Ray, 2018). Many Chin and Karen ethnic groups are Protestant and are persecuted for their faith. It is worth mentioning here that American Baptist churches' missionaries in Burma work with the Chin community and help them to migrate to America because of religious persecution. The American Baptist churches work with the United States Department of State and Homeland Security to offer a resettlement program for the Chin and Karen communities in America (Ray, 2018).

Many refugees carry a heavy emotional baggage; they have been hurt both physically and emotionally, which left deep scars in their lives. This is especially true among the women and children who were ill-treated in their home country and in refugee camps. Many wives or older children who were subjected to forced labor were also sexually assaulted or beaten (Ray, 2018). They fled from their homeland in search of better prospects and a peaceful life. Instead, when they arrived in the United States, they are faced with many unanticipated struggles: looking for jobs, learning English, and becoming self-sufficient in just few months. They need people who understand them, build relationships with them, and are willing to share the gospel of Jesus Christ with them.

As a graduate student at the University of South Florida in 2010, I interviewed a refugee from Burma (Bulay, personal communication, 2010). This touching story centers on a single mother Bulay, her eleven-year-old son, her nephew, and an aged father who emigrated from Thailand and settled in Tampa, Florida. Bulay was initially given a refugee status and within six months granted her "Green Card." She is the sole earning member in her house and works at a local restaurant. The experiences leading up to this major milestone were not easy and include some traumatic and distressing years of being on the run in Burma and living in different refugee camps in Thailand.

Many Burmese refugees have spent the last decade in the refugee camps in Thailand. Karen refugees started arriving in camps situated along the Thailand-Burmese border as early as 1984 (Fuertues, 2010). As of 2008, over 140,000 live in refugee camps in Thailand alone, and the total number of refugees from Burma may be

over a million women, men, and children, including the internally displaced (Suwanvanichkij, 2008). Bulay along with her parents had to run away from Burma because of the persecution of the Karen by the Burmese government and army. The Burmese army would torture various ethnic tribes as well as incarcerate many based on trumped up charges. Because of these difficulties, her family fled Burma. They walked for many days hiding from the army by day and travelling during the night. They managed to reach Thailand border and received help in a Thailand refugee camp. Bulay and her family lived in the refugee camp for ten years where she had her son. Camp life was very hard - she struggled daily with concerns about food, shelter, and clothing. In 2006, my pastor invited her and many other refugees to our church. Church volunteers helped them in a variety of ways: providing basics such as food, clothing, shelter, medical necessities, and financial help as well as teaching them the English language. Today Bulay is working in a restaurant and providing for the needs of her family.

Bulay's story is just one example of the struggles refugees face after settling in the United States. As I listened to her story and many others who suffered in the refugee camps, my life was changed. I do not take freedom and its many benefits for granted. The United States has opened doors for countless people who are suffering or being persecuted. Because I grasped the blessings of liberty and was convicted by the Lord of my need to help others, I completed my degree in Applied Linguistics allowing me to teach ESL. I have also continued to volunteer my time to teach English at my church and to the international students in various locations. I see this as a tremendous opportunity for evangelism through building relationships by loving and caring for ESL students just as Jesus taught us.

As the immigrants and refugees started pouring into the U.S., various educational institutions have tooled up to teach English to those who do not speak the language. Many churches throughout the United States started an ESL ministry to fill in the gap for this great need to teach English and to reach people with the gospel. Sanchez (2017) states, "The influence of Christian church-based teachers on English teaching, both in the United States and around the world, has been impactful." Sanchez further states that "for centuries, churches have been sites of education, and the work of missionaries spreading both English and Christianity is well documented" (p.4).

4. The Link between Immigration and ESL

Although English gained the status of the world's lingua franca in the 20th century, the history of ESL goes much further back. In 1620, a group of settlers from Europe who were suffering from religious persecution, the Puritans, landed at Cape Cod Bay and established a settlement at what is now Plymouth, Massachusetts (Crystal, 2003). These settlers from Europe brought with them variety of linguistic backgrounds and dialects of English into the country (Crystal, 2003). It is important to note that not all immigrants came willingly. There were slaves brought by the settlers and slave owners who had lived in West Indies or southern colonies to work in the sugar plantations (Martin, 2011). The first 20 African slaves arrived in Virginia on a Dutch ship in 1619 (Crystal, 2003). A group of slaves came to Pennsylvania in 1684 (Martin, 2011). In the 1700s, many Africans entered the south colonies as a result of slave trade and by the eighteenth century there were about 100,000 by 1775 (Crystal, 2003). Fortunately, the slave trade officially ended in 1808 (Martin, 2011). The settlers had a clear objective: the conversion of the Native Americans in the Plymouth and Massachusetts colonies. Subsequently, they sent John Eliot to convert the indigenous

people. Eliot played a major role in developing relationships with the indigenous population. He arrived in the Massachusetts Bay colony in 1631 where he was appointed as a teacher in the church in Roxbury. He was active in missionary work in the Massachusetts Bay colony and learned the languages of the members of the Wampanoag Confederacy, but it was not until 1646 that he began to preach to them in their own language. He published a Bible in their native dialect in 1861. Eliot preached the gospel to the natives; they were later referred as "Praying Indians" (Martin, 2011). The relationship between the colonists and the Native Americans was amicable at the beginning and the Plymouth plantation enjoyed a good relationship with them, which later resulted in the Thanksgiving celebration (Martin, 2011, p. 35). According to Elspeth Guild and Joanne van Selm, authors of International Migration and Security (2006), in 1820 the federal government began to count arrivals. Between 1830 and 1860, 4.5 million immigrants arrived in the United States. "Never before had the country needed to absorb so large a number of newcomers in so short a time. The range of countries from which immigration took place also increased, with fewer people coming from Britain and more from Ireland, Germany, and the Scandinavian countries" (p. 132). There was a massive increase in the number of immigrants arriving to "the new world" due to famine, poverty, and political upheaval in Europe.

Up to the 1880s, the majority of immigrants came from English-speaking countries, and they easily embraced the English language as well as the values of the American society (Guild, E. & van Selm, J. 2005). Due to this reason English became the common language for personal growth, economic progress, and political unity in the country. The 1920s brought a new wave of immigrants that generally did not speak English. They spoke languages that were not native to the United States including Italian, Greek, Yiddish, Polish, and Russian (Guild & van Selm, 2005). These immigrants had great difficulty learning English even after much time in the US. This was concerning for the government, and so it established various institutions and schools to help the immigrants deal with the language difference.

These immigrants had to learn English through a natural process of assimilation (Crystal, 2003). First generation immigrants had difficulty learning English, but 95% of their children born in America spoke English fluently (Guild & van Selm, 2005). To support the new immigrants, many Christian groups conducted English language classes. Interest in learning English was reflected in immigrant participation in these classes. For example, in 1889 a group of Protestant women in Rochester, New York, offered English classes to Italian immigrants in the city. Ninety men enrolled immediately, out of an Italian population that numbered no more than 500 (Martin, 2011). The need to learn English increased among the immigrants as it helped to get better opportunities for employment, education, and communication in their neighborhoods.

As the number of immigrants increased, the demand for specialized programs to allow the immigrants to study English also increased. Knowledge of English was critical for survival, and numerous colleges and public schools opened special programs to teach English to the immigrants. Many states, municipalities, and private organizations opened English classes for adult immigrants. In addition, the awareness of the concurrent needs for immigrant children grew (Guild & van Selm, 2005). In 1906, the Naturalization Act was passed; it required a basic knowledge of English in order to become a naturalized citizen (U.S. Citizenship and Immigration Services, n.d.).

The naturalization laws of the United States provide that no alien can become a citizen if they cannot speak English (Martin, 2011). As a result, Teaching English as a Second Language (TESL) to students, immigrants, and refugees, was increasingly supported in the US.

The support for enhanced English language education culminated in the Americanization movement launched in 1915 (Guild & van Selm, 2005). Americanization was promoted as something that was good for the immigrants and for the society. Knowledge of speaking "proper" English was viewed as essential for social, economic, and political integration (Martin, 2006). The Americanization movement saw assimilation, and the government asked the private sectors to assist in this process. Henry Ford set up English classes within his plants and required 5,000 of its non-English-speaking employees to attend them. Chicago also had 155 factory classes ready to start teaching English (Guild & van Selm, 2005). During this time thousands of immigrants flocked to the United States propelled by the desire for freedom, economic opportunities, and better lives. In 1923, the Bureau of Naturalization announced that it had more than 250,000 immigrants in 6,632 citizenship training courses across the nation to prepare those who had filed for naturalization and citizenship (Martin, 2011).

The Immigration Act of 1965 brought a new wave of immigrants from Asia and Latin America also propelled by the desire for freedom, economic opportunities, and better lives. By the 1950s, the growing number of immigrants was almost 2.5 million and increased to 3.2 million in 1960s. It increased another million to 4.2 in the 1970s and then jumped to almost 50 % to 6.2 million in the 1980s (Martin, 2011). As the number of immigrants increased, the main concern of the government was their integration and specifically their English acquisition (Guild & van Selm, 2005). It was recognized that the acquisition of English plays a vital role for the future growth of the immigrants and their children. Immigrants quickly realized the need to learn English; however, several barriers existed for immigrants who wanted to enroll in the language training programs (Martin, 2011). There was a lack of English language programs, trained teachers, and long waiting lists. There were other issues as well: conflicting work schedules, a lack of child-care facilities, and transportation to attend the English classes (Guild & van Selm, 2005).

Jack Burke, in *Paradigm Shift: Why International Students are so Strategic to Global Missions*, explains, "One current key strategic goal for American universities is the enrollment of international students. The result – institutions have seen unparalleled increases in international undergraduate populations, particularly from China, starting from as early as 2008" (Burke, 2019). Burke explains that the Book of Acts reveals that God sent witnesses to where the church did not exist, and He sent unreached people to where the church already was (i.e., the international crowd at Pentecost). God is flooding American communities and colleges with international students and the church should engage these students and immigrants in a strategic way. Many churches and Christian organizations have embraced ESL as an opportunity to love and evangelize immigrants. "All outreach ministries begin with having a heart for God and for people" (Burke, 2019, p.140). Churches are teaching international students and immigrants English by using the Bible.

The theological basis for ESL ministry is that all are equal before God (Gen. 1:27; Acts 10:34). Only when there is an atmosphere of equality can effective learning and communication take place. This means that the minister walks with the learners,

welcomes and learns about the new culture from them, values the learner for their experience and insight, and shares the faith while teaching English. This is the beginning of the new community of Christ where all are valued, treated equally, and reconciled to God and one another.

Although there are worldly benefits of teaching English, churches should consider the biblical rationale of teaching English as well. The picture of heaven described in Revelation provides an example for the churches (Rev. 5:13) (Schmidt, 2016). "As our communities become more diverse, the conscious goal to consider those around us should include being intentionally language-inclusive in our churches" (Schmidt, 2016, p. 49). Burke believes that missions' strategies no longer should focus only on those "over there" because there are so many "over here" (Burke, 2019). He reminds Christians that there is no better time than now to take this God-given opportunity of befriending international students and refugees who are on our very doorstep. Several churches are developing programs to focus on their own neighborhoods by giving free ESL classes as an outreach ministry.

As a member of Mission Hill Church in the Tampa, Florida area and an ESL educator, I feel I am an integral part of the process. My church started an ESL ministry in 2006. This ministry has been growing ever since and students from the neighborhood have been coming to learn English. Over 150 students are studying English at various levels. Many Muslims come to Mission Hill Church as well because they like the class environment and the opportunity to build relationships and friendships while acquiring skills in English.

Since 2016, United States has seen a massive surge in immigration, both legal and illegal, with 1.75 million people entering the country (Camarota & Zeigler, 2018). As Christians what should be our stance towards these people? What is our responsibility to these immigrants? What would Jesus do? The Old Testament gives the answer. "The alien who resides with you shall be to you as the citizen among you; you shall love the alien as yourself, for you were aliens in the land of Egypt: I am the Lord your God" (Leviticus 19:34). Jesus loved everyone, and He was always filled with compassion when he saw a great multitude of people (Mk. 1:41; Matt. 9:36). Jesus intentionally reached all ethnicities and classes of people. He spoke the gospel to both Nicodemus and the woman at the well (Jn. 3, 4). He intentionally went to Samaria to reach an outcast woman and offer her living water (Jn. 4:10). Whoever drinks from Him will never be thirsty. Many Christians and Christian organizations have responded to what God has called them to do and have helped people who have suffered from earthquakes, floods, famines, epidemics, and accidents. Many Southern Baptist Convention (SBC) churches are sending volunteers to help the immigrants at the southern border to aid in the humanitarian crisis. Christians have always stood side-by-side to help those less fortunate.

In order to present the specifics of the ESL education in church-based and secular environments, in the next sections of this paper, I will examine their similarities and differences. Moreover, education, including language education, offered in the Church also aims to project ideas, instill values, and guide learners spiritually. The consideration of these aims motivated me to include some other aspects in my discussion of church-based ESL education: handling race and diversity, facing the challenges of the COVID-19 pandemic, and teaching conflict resolution and reconciliation.

5. Commonalities between Teachings in Secular Environments and Church-based Environments

There are more similarities than differences between ESL instruction in a secular environment and teaching in a church-based environment. The educational process is informed and guided by the same learning theories. In student-centered educational contexts, program coordinators and instructors create the curriculum and the course syllabi for a learning process in which every effort is made to assure learners' active participation. The teacher is viewed as the facilitator who ensures that all the students are involved in class interaction, show mutual respect for each other and for their respective cultures. Teachers are also responsible for ensuring that there is harmony among the students and learning occurs in culturally responsive environment.

Today, the Unites States is no longer regarded as a 'melting pot' where people come from all over and assimilate into one culture. Rather, the metaphors of the "multicolored quilt" or a "salad bowl" represent better the modern view on the US multicultural society where each piece stands for its uniqueness. Therefore, unlike it was in the past, today it is acceptable and even desirable for the immigrants to retain their cultural identity in their new home. Of course, these new approaches to acculturation and ESL education pose new challenges. In the present, highly polarized world, teachers need to be sensitive to the political processes in the regions where the students are coming from and avoid topics that are controversial for class discussions and other assignments.

In secular universities and colleges, instructors are trained for culturally responsive teaching. "This instructional approach provides educators with useful strategies that build inclusion and focus on the academic 88 achievement of students using culture as a cognitive scaffold" (Hutchison & McAlisterShields, 2020, p. 3). The authors further suggest that when teachers are making their assignments, their focus should be inclusion of culturally responsive teaching.

6. Differences between Teaching in a Secular Environment and Teaching in a Church-based Environment

While there are multiple similarities between secular and church-based ESL environments, some important differences are worth mentioning. They include a wide array of aspects ranging from the way the curriculum is implemented to teacher/student relations.

In a secular environments, instructors are required to teach the entire syllabus, whether they agree with it or not, often dealing with controversial issues such as evolution, homosexuality, or abortion. In a church-based ESL program, the teachers have the freedom to choose the topics they want to teach the students. They can use teaching materials to support critical thinking, guide class discussions on different faiths and religions, or explore cultural differences and similarities. Creating writing activities that help students become aware of issues of spirituality and develop God-given abilities through writing and encouraging students to write in ways that are pleasing to God are other tools Christian church-based ESL ministries (Lee, 2015).

Additionally, ESL teachers have opportunities to share the gospel with the students by using a Bible-based curriculum. Teachers in a church-based ESL program are often culturally aware of their students because of their desire to share the gospel and can build great relationships with their students, get them connected to churches, and invite them into their homes on holidays or special occasions. Both teachers and

students benefit from these relationships and grow in understanding of each other's cultures.

In church-based settings, teachers often build closer relationships with their students because they try to meet their physical, educational, and spiritual needs. These relationships often extend outside of class. It is not uncommon for teachers and/or the church to assist the students with financial needs, groceries, doctor visits, and other practical needs. Teachers pray for students' needs and share their love of Jesus.

In secular colleges and universities, teachers' continued employment is contingent of good student evaluations. Whereas, in a church-based ESL program, although the program and teachers may be assessed to gauge effectiveness, teachers' continued employment does not rely on evaluation. In secular colleges and universities, teachers are evaluated every semester; this is not a mandatory practice in church-based ESL programs.

7. Teaching Conflict Resolution in Multicultural Classrooms

In the past two years, the humanity worldwide was forced to deal with serious challenges. Along came the United States – the country faced multiple crises: a presidential impeachment, a global pandemic, job loss, economic downturn, racial tensions and riots, and a contentious presidential election. People have lost their jobs, businesses, and social interactions. Due to the lockdowns, most educational institutions were not meeting on campus but are trying a number of multimedia solutions to keep their students educated. Teachers, instructors, students, and parents are learning to cope in this new educational environment. Many are finding creative and innovative ways to teach and learn.

Teachers can bring a positive approach to these topics in the classroom and give students the opportunity to express their own views on how to heal this nation. Christian ESL teachers have a biblical resource that provides guidance to addressing cultural diversity: Jesus! God created all humans in His image (Gen. 1:26, 27) and each has intrinsic worth. We are different in sex, skin color, language, etc. but equal (Molina, 2007).

Molina (2007) describes three key perspectives on cultural diversity: (1) Ethnocentrism - when one thinks that their own culture is the 'natural one or the correct one. (2) Multiculturalism - advocating for the coexistence of all cultures. All cultures are considered equally valid and cannot be compared or criticized. (3) Interculturalism - promoting a deep understanding and respect for different cultures. In an intercultural society, no one is left unchanged because everyone learns from one another and grows together. The goal for all educators is to provide a safe and supporting learning environment in the class (Westwood, 2014) in the sense of the interculturalist paradigm.

Teachers and students need to understand cultural diversity as a positive factor that enriches society and realize that each person has the unalienable rights of life, liberty, and the pursuit of happiness (Molina, 2014). To counter the negativity of society, teachers can present positivity in the classroom. Students will be more encouraged and inspired if the classroom environment is warm, positive, and hopeful. The classroom is an excellent place to practice these principles and improve individuals by supporting their personal, cognitive, and language growth. Then they can affect society.

In this respect, reconciliation as a guiding principle in the church-based ESL education. Dormer and Woelk (2018) define reconciliation "as the restoration of

relationships, particularly where there has been a history, conflict, or misunderstanding" (p. 3). They point out that the idea of peace building through education is not new. The field of 'peace building' seeks to prevent, reduce, transform, and help people recover from violence in all forms. Teaching reconciliation in classroom is necessary; it empowers learners to build authentic relationships that aid in creating positive changes in their lives and communities. In John 16: 33, Jesus stated, "I have said these things to you, that in me you may have peace. In the world you will have tribulation. But take heart; I have overcome the world." Furthermore, the Bible is full of stories about peace and reconciliation between individuals, communities, and countries. When Adam and Eve sinned, God provided animals skins for covering and a promise of a future savior (Gen. 3:21, 15). God repeatedly sent prophets and messengers to bring the wandering, backslidden people of Israel back to Him. Ultimately, Jesus became the "Lamb of God who took away the sin of the world" (Jn. 1:29) when He gave His life for sinners on the cross of Calvary (Jn. 3:16). The story of the prodigal son is the most beautiful example of peace and reconciliation in a family. Even when the son left the house and spent all the money in gambling and bad company, the father was still waiting for his son to come back. When the prodigal son returns the father welcomes him with open arms and tells the household to celebrate because the son that was lost has come back home (Lk. 15:11-40). Jesus came to this world to reconcile us with God (2 Cor. 5:17-21; Rom. 5:6-11). God's commandment is that we be reconciled with Him, our families, communities, friends, and colleagues and follow Jesus as our role model.

Dormer and Woelk (2018) gives us practical applications to connect language learning to the skills and practices of reconciliation.

- First, utilize the new language to help students understand the new culture, how to think and interact with others, and develop different worldviews.
- Second, the new language may give students the opportunity to create a new self. In other words, they can use the new language as an additional language choice and be more open to new relationships, new cultures, and new life.
- Teaching students about communication is another advantage to learning a new language. Learning about turn taking, active learning, listening, politeness, and assertiveness can develop the tools necessary for reconciliation and peace building in classroom.
- Providing opportunities to practice respectful communication is another practical way to practice reconciliation. Even those students who are reluctant to speak in class, who develop misunderstanding, distrust, or animosity can be approached effectively with respectful communication (Dormer & Woelk, 2018).

Teachers have the power to create an environment of peace and understanding, giving opportunities to dialogue and learn respect for other's opinions even if they disagree with them. Dormer and Woelk (2018), tell us that we are called to live out the work of reconciliation with others because we have experienced this reconciliation through Christ. God teaches us to be kind and compassionate to one another, forgiving each other, just as in Christ God forgave you (Eph. 4:32).

8. Conclusion

Given the specifics of church-based ESL classroom, I would suggest that more research is needed. It is especially important today, when we, unfortunately, see large groups of people due to conflict are being forced out of their native lands. Further research can improve the understanding of the overall ESL Ministry in the United States given the immigration acceleration since 2016. It would be beneficial to learn more about how different states use ESL to minister to the needs of the large population of immigrants. Such research might address the role of the church in supporting the ESL teaching and learning by answering some specific question such as: To what extent and in what manner are the churches involved? What are different ways the churches are trying to reach the thousands of men, women, and children that are coming to the country?

Another topic that is important to research is teacher training for delivering online classes. The pandemic was a mixed blessing in that it forced ESL teachers to examine innovative ways to reach and teach their students. Teachers had to discontinue teaching face-to-face which led to complete halt to the ESL ministry. Some developed tools and used platforms (Facebook, YouTube, Zoom) to help bridge the gap. It would be helpful for a future researcher to examine the effectiveness of these tools, and to see how they can be used to further enhance ESL training.

While this research focus is currently one of the leading and is applicable for both secular and church-based environments, the focus on socio-affective aspects and building personal connections in church-based education settings is important. Research on online learning suggests that students and teachers connect differently in online environments; they may experience disengagement, low motivation, or boredom (i.e. Cho & Cho, 2014; Baltà-Salvador et al., 2021). Because in the traditional church-based ESL classroom, teachers and learners tend to build stronger and more diverse interpersonal connections (as compared to secular classrooms; see our earlier discussion), the better understanding of the socio-affective aspects and the effective strategies in online settings is important.

Being involved in ESL ministry for several years now, I notice that there are just a few non-native ESL teachers who teach in church settings. More studies are needed on the role of non-native speakers as educators in ESL ministry. These studies can investigate several key topics. Here I will name just a few: (1) the benefits of having non-native speakers as educators in ESL ministry, (2) the strengths and weaknesses of non-native ESL teachers; (3) specifics of teacher-training of non-native speakers; (4) non-native speaking educators' beliefs and how these beliefs affect their teaching and interaction with learners.

This paper aimed to address the place of ESL ministry in the modern society. It outlined the specifics of ESL ministry and present the church-based ESL education in the context of its similarities and differences with secular educational settings. The hope is that future research that focuses on the specifics of ESL ministry will guide the efforts to help those that are in need. We, as educators, are commanded to do God's work wherever He has placed us. Teachers let the light of Jesus shine where they are placed. May God bless each teacher and multiply their ministry! "But you shall receive power, after the Holy Spirit is come upon you, and you shall be my witnesses in Jerusalem, and in all Judea and Samaria, and to the ends of the earth" (Acts 1:8).

References

Alqiasi, A. E. (2016). *TESOL in India and Saudi Arabia in public school* (Order No. 10128975). Available from ProQuest Dissertations & Theses Global: The Humanities and Social Sciences Collection. (1814765473). Retrieved from https://search-proquest com.ezproxy.sebts.edu/ docview/ 1814765473?accountid=130758.

Anil, B. (2015). *Journal on English language teaching*, *5*(4), 39-47 Oct-Dec 2015.

Baltà-Salvador, R., Olmedo-Torre, N., Peña, M. & Renta-Davids, A. (2021). Academic and emotional effects of online learning during the COVID-19 pandemic on engineering students. *Education and Information Technologies*, 26, 7407–7434.

Burke, J. D. (2019). *Paradigm Shift: Why International Students Are so Strategic to Global Missions*. WestBow Press.

Camarota, S., & Zeigler, K. (2018). *Immigration continues to surge: A look at arrival data from the American Community Survey. Center for Immigration Studies*. Retrieved from https://cis.org/Report/Immigration-Continues-Surge. Carman, 2008.

Crystal, D. (2003). *English as a global language* (2nd ed). Cambridge, UK: Cambridge University Press.

Cho, M.-H., & Cho, Y. J. (2014). Instructor scaffolding for interaction and students' academic engagement in online learning: Mediating role of perceived online class goal structures. *Internet and Higher Education*, 21, 25–30.

Dormer, J. & Woelk, C., (2018). Teaching English for reconciliation: Pursuing peace through transformed relationships in language learning and teaching. *Educator Book Gallery.* 18. Retrieved from https://mosaic.messiah.edu/edbooks/18.

Fuertes, A. (2010). Birds Inside a Cage: Metaphor For Karen Refugees. *Social Alternatives*, 29, 1.

Guild, E. & van Selm, J. (2006). *International migration and security: Opportunities and challenges*. London: Routledge.

Global business speaks English. *Harvard Business Review*, 2014, August 1. Retrieved from https://hbr.org/2012/05/global-business-speaks-english.

Hutchison, L. & Mcalister-Shields, L. (2020). Culturally responsive teaching: It's application in higher education environments. *Education Sciences 10*(5), 124. doi:10.3390/educsci10050124.

Lee, I. (2015). Living out the Christian faith in the writing classroom, *International Journal of Christianity and English Language Teaching 2*(3). Retrieved from https://digitalcommons.biola.edu/ijc-elt/vol2/iss1/3.

Molina, Fidel. (2007). Cultural and linguistic diversity in higher education. *Science Education International, 18*(1), 63-75.

Martin, S. (2011). *A Nation of Immigrants*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.

No, K-S., & Park, K-J. (2008). Some thoughts on the native speaker of English. *Journal of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics, 12*(2), 71- 92.

Ray, M. (2018). Crossing borders: Family migration strategies and routes from Burma to the US. Journal of Ethnic and Migration Studies. *Epub ahead of print*. DOI: 10.1080/1369183X.2017.1314815

Sanchez, L. E. (2017). *Teachers, preachers, or…: Goals of volunteer church-based ESL instructors* (Order No. 10263146). Available from ProQuest Dissertations & Theses Global: The Humanities and Social Sciences Collection. (1917681643). Retrieved from https://search-proquest-com.ezproxy.sebts.edu/dissertations-theses/teachers-preachers-goals-volunteer-church-based/docview/1917681643/se-2?accountid=130758.

Schmidt, M.E. (2016). *Language Partners: The Church, Multiple Languages and ESL*. Retrieved from http://www12.statcan.gc.ca/census-recensement/2011/as-sa/98-314-x/98-314-x2011001-eng.cfm.

Suwanvanichkij, V. (2008). Displacement and disease: the Shan exodus and infectious disease implications for Thailand. *Conflict and Health* 2 (4).

U.S. Citizenship and Immigration Services. (n.d.). *Naturalization Information.* Retrieved from https://www.uscis.gov/citizenship/educators/naturalization-information.

Westwood, P. (2014). Addressing reconciliation in the ESL classroom. *International Journal of Christianity and English Language Teaching, 1*, 82-92. ISSN 2334-1866 (online).

Yang & Wu. (2018). *Teaching Young Children English as a Foreign Language in China*. Retrieved from http://www.aroundsoutheastern.com/index.php/2018/07/teaching-english-as-a-second-language-certification/ http://www.celea.net/about-us.htm.

Using Peer Review with ESL Students

Dr. Nataliya Glover

Bridge Program
Faculty of Saint Leo University
Nataliya.glover@saintleo.edu

Abstract

The article aims to present the findings of the research conducted in ESL academic writing classroom regarding the role peer review plays in assisting ESL students to develop academic writing skills. While ESL students are still working on the development of their efficient writing skills, they might be underachieving in academic writing courses or any other content-based courses. Many scholars indicated that ESL academic writers are faced with a plethora of issues while developing academic writing skills; subsequently, these issues result in the underachievement of ESL academic writers who are enrolled in conventional college-level academic courses. ESL learners who are also learning how to incorporate the already existing knowledge of their native language in their favor will more likely struggle with academic tasks if they are not provided with adequate support with a variety of teaching and learning tools designed to help them in this difficult process. Corrective feedback is one of these tools used by educators in academic writing classrooms. Constructive feedback assists students in monitoring their own progress and identifying specific language areas that need to be improved. However, varying peer review practices used in English language learning academic writing settings produced inconsistent research results concerning language learning students' attitudes toward peer review activities. This study used the collaborative writing method, and the findings revealed that peer review feedback can be a very effective tool in ESL academic writing classrooms when students are provided with necessary support and detailed instructions regarding the specifics of the assignment.

Keywords: Academic writing, English for academic purposes, feedback effectiveness, peer review.

1. Introduction

The number of English as a Second Language (ESL) learners in US colleges has substantially increased since 2010 due to various political and economic factors (De Oliveira & Shoffner, 2018). Because of this phenomenon, colleges and universities throughout the country are becoming more ethnically and linguistically diverse with each passing year (Leong & Ahmadi, 2017). Academic writing is the most central skill that ESL learners are required to develop to become successful members of an academic community, for if ESL students do not develop adequate academic writing skills, they will have difficulties achieving academic goals once they exit ESL programs. Consequently, their future education in the USA, as well as their future career development, will be jeopardized (Pichette & Leśniewska, 2018). Additionally, if international students enter the US on an F1 student visa with the intent to continue their education, they have to maintain a minimum 2.0 GPA to be able to continue their education without violating their F1 visa requirements.

To build strong relationships with other countries, the United States needs a comprehensive strategy to support international students who choose to continue their education in the U. S. (Bukenova, Burrola, Contrata, Di Maria, Hartmann, 2020). In 2019 NAFSA reported that more than a million college-level ESL international students studying in the U.S. contributed $32.8 billion and maintained more than 400,000 jobs to the U.S. economy during the 2017-2018 academic year. This constituted a 7.4% increase in job creation and support, and a 7.5% increase in dollar amounts contributed to the U.S economy from the 2016 to 2017 academic year (Bukenova,et al, 2020)

The consequences of International ESL students failing academically include personal, national, and global issues. According to the United States Citizenship and Immigration Services (USCIS) of 2018, thousands of students enter the US to receive a high-quality education that would allow them to enter a career field of their choice. To achieve this goal, students are required to maintain a 2.0 minimum GPA, which is challenging without sufficient academic writing skills. One of the methods designed to support ESL students' academic writing development is a peer review activity used in academic writing classrooms.

Development of academic writing skills has many dimensions and includes not only understanding of various genres of writing, but also knowledge of basic rules of grammar and punctuation, which may be drastically different from the grammar and punctuation in ESL learners' native language (Storch, 2018, 2019). Research has shown that mainstream academic writing classes do not always enable ESL learners to perform on the same academic level as their English-speaking peers (Penris & Verspoor, 2017).

There is a rising indication that the lack of skill in academic writing will negatively affect the overall academic performance of ESL college-level students. Olivas and Li (2016) linked poor second-language aptitude levels in English to the low academic performance of international college-level ESL students who are enrolled in mainstream college-level courses in the United States. Although many college-level ESL students have a basic understanding of grammar rules, not many of them are capable of writing academically at expected levels. This is further worsened by a lack of cognizance of students' own aptitude in academic writing (Matsuda, Cohen & Koedinger, 2015; Simeon, 2016).

English language learners who enroll in mainstream college-level academic courses struggle to write in the English language correctly. However, it is important to know the conventional rules of writing because the academic knowledge and success of the students depend on the exams that are written in the English language (Elliott et al., 2018; Park, 2016). Ellis (1989) and Ferris (2015) stressed the role of academic writing by arguing that it plays a critical role in the scholarly success of ESL students and highlighted that second language acquisition is a long and complicated process. While ESL students are developing their efficient writing skills, they are underperforming in mainstream academic writing classes. Students, who are still developing their writing style, gaining a deeper understanding of the structure of the language with all its literary devices and learning how to utilize the existing knowledge of their native language in their favor are more likely to struggle with academic tasks if they are not provided with adequate support with a variety of teaching and learning tools designed to help them in this difficult process (Barrot, 2018; Ferris, 2015; Park, 2016).

ESL students perceive academic writing as the most difficult skill to develop because of their lack of grammatical and vocabulary competency. Ultimately, both context and insufficiencies of English language proficiency compound the academic writing difficulties experienced by ESL students at tertiary levels. Literature confirms the inadequacies experienced by university ESL students in their academic writing in English. Olivas and Li (2016) connected low second-language proficiency levels in English and low academic performance of international ESL college-level students in the United States. Increasingly, International ESL students were widely criticized for their inability to write at acceptable levels and standards (Fareed, Ashraf, & Bilal, 2016; Li, Link, & Hegelheimer, 2015). Although many ESL students at a university level have a general understanding of grammar rules, few are able to write at academically expected levels. Most students in the foundation courses are not cognizant of their lack of ability in academic writing. Therefore, monitoring the development of academic writing skills through the assessing and grouping of academic skill levels of learners can be challenging for ESL instructors (Ferris, 2015 Nordin, 2017). Four essential criteria for developing good academic writing skills always need to be considered: attitudes toward academic writing tasks, planning, writing paragraphs and essays and evaluating their own writing. Baker (2015), whose studies focused on ESL college-level learners, suggested that to evaluate the standards of academic writing, teachers need to evaluate the four elements mentioned above.

ESL educators who are the supporters of using peer review in classrooms have made numerous claims about its linguistic, cognitive, social, and affective benefits. The majority of these claims have been substantiated by existing empirical evidence. Numerous studies throughout the years revealed conflicting findings regarding the effectiveness of peer review in ESL academic writing classrooms (Mangelsdorf & Schlumberger, 2017). Nevertheless, peer review has been found to help both, native-speaking English college students (Villamil & De Guerrero, 1996) and non-native English-speaking language learners (Peterson, 2006) gain a deeper understanding of the writing and editing processes, cultivate and support a feeling of ownership of the text and create positive attitudes toward writing (Min, 2015). Additionally, peer review is linked to enhancing students' awareness (Mendonca & Johnson, 2014), and facilitating students' second language acquisition skills (Lockhart & Ng, 2015)

together with critical thinking, listening, and speaking skills development (Mangelsdorf, 2016).

2. Method

The purpose of this case study was to understand the perceptions of college-level ESL learners and instructors about the efficiency of peer review feedback provided on ESL college-level students' written work. A qualitative case study research design was selected to address the purpose of the study because this design allowed for a deeper understanding of the research problem (Bunch, Lotan, Valdés, & Cohen, 2015; Burri, Baker, & Chen, 2017;). The problem addressed by this study was the difficulty the ESL novice writers experience when developing academic writing skills which results in underachievement in mainstream college-level classes (Burri, Baker, & Chen, 2017).

A case study design within a qualitative method was selected to address the purpose of the study. According to Yin (2015), if research questions aim to explain contemporary circumstances and explore why and how specific social phenomenon works, and if there is limited control over behavioral events, the case study method should be chosen for this research. As Yin (2015) noted, the case study should link collected data to the research questions and the research objectives. Yin (2015) noted that interviews are a critical source of evidence in case studies. Additionally, Yin (2015) advised that interviewees in case studies offer rich data, which allows researchers to explore current phenomena in their usual contexts. Because the objective of this study is to explore ESL students' and ESL instructors' perceptions, a case study design within a qualitative approach was selected. As for the sources of data, single interviews with students and instructors at the beginning and at the end of the semester and class observations were used in this case study.

The research questions in this study were designed to examine adult English language learners and instructors' attitudes toward the effectiveness of peer feedback on students' written work. Therefore, these questions could not be addressed with quantitative research, which is about numbers, measurements, and other types of quantitative data, and its main concern is discovering causes, establishing relationships between variables, and testing hypotheses

The selected qualitative case study research design allowed the assessment of a diverse language group of ESL college students. Using qualitative research design allowed to gain a deeper understanding of the research problem and explore ESL students and instructors' attitudes toward peer review (Tee & Cheah, 2016). For the case study, the data collection consisted of two phases. One individual semi-structured interview with every participating ESL student and the instructor was conducted to understand students' and instructors' perceptions of peer review. Additionally, one in-class observation was performed. To analyze collected data, all responses provided by the participants were analyzed to determine common themes and patterns using an emotion coding system (Evans & Andrade, 2015). NVivo10, a computer software program designed for qualitative data analysis, was utilized to make the task of managing the collected data more rigorous and thorough. One more series of interviews with all the participants was conducted at the end of the study. Triangulation of data collected from ESL students' interview responses prior to the study, in-class

observations, and interview responses at the end of the study completed the data analysis.

Research questions. Knowing ESL college-level students' experiences with using peer review allows ESL educators to support their students during the development of their academic writing skills to ensure international students' academic success (Allen & Katayama, 2016; Dewi & Jati, 2017; Elliott et al., 2018). The objective of this research was to investigate college-level ESL students' perceptions about the peer review process provided in the course of one six-week period. Four research questions for this study guided the research:

Q1: What are college-level ESL students' perceptions of utilizing the peer review process in the academic writing classroom?

Q2: What are the ESL students' perceptions of the helpfulness of peer review in the process of development of academic writing skills?

For this study, collaborative writing was selected, which could be used in a task-based approach. While producing output, students engaged in collaborative actions, dialogues, and discussions, which allowed them to clearly note the gaps in their own knowledge and create an environment for the improvement of their own language awareness (Storch, 2015). Additionally, collaborative writing allowed students to have a sense of co-ownership and inspires language learners to participate in the decision-making process in all areas of writing, including structure, content, and language (Storch, 2017). Mirzaei and Eslami (2015) noted that their ESL students who were engaged in a collaborative writing task generated a very facilitative learning environment.

Participants. The population for this study included nine ESL students with an intermediate level of English language proficiency who were enrolled in the Bridge Program at a private catholic university in central Florida. For this research, a purposeful sampling strategy was selected. The sample for the study was represented by nine ESL international college-level students enrolled in a section of an advanced ESL grammar/writing class, SLU-112 Academic Writing Lab and one ESL writing instructor at the Bridge program. This is the mandatory ESL course in the Bridge program, which focuses on advanced grammar and academic writing skills, specifically essay development, to prepare students for mainstream college-level English composition classes.

Students enrolled in SLU-112, who participated in this study, were adults of mixed gender and age, coming from various socioeconomic, educational, and native language backgrounds. There were five males and four females ages 18 to 21. The population was represented by students with French, Polish Korean, Arabic, Spanish and Italian native language speakers. They were all intermediate English learners, who became eligible to take SLU-112 either after taking a placement test or successfully passing the previous grammar/writing level, ENG-114. The Bridge program instructor participating in the study was a professional with an advanced degree and a wealth of experience in second language teaching.

Instruments. The interview guides for this study were developed by the researcher who has an extensive educational background and pedagogical expertise in the field of second language acquisition, using research questions and interview guides from the literature. The interview guides focused on exploring students' experiences

with peer review activities in an academic writing setting. The guide for students contained eleven open-ended questions, which focused on students' experiences with their previous peer review process and their attitudes toward this type of in-class activity.

For the second phase of the data collection, the class observation form was used. The purpose of this observation instrument was to measure observable behaviors of classroom interaction and students' feelings toward peer review. The purpose of the class observation was to observe and examine ESL students' interactions during the process of constructing and reviewing their essays. Guided by the research questions, class observation forms included questions, which concentrated on the process of providing and receiving corrective peer feedback and the attitudes participants expressed toward peer feedback.

3. Results

For this study, collaborative writing was selected, which can be used in a task-based approach. While producing output, students engaged in collaborative actions, dialogues, and discussions, which allowed them to clearly note the gaps in their won knowledge and created an environment for the improvement of their own language awareness (Storch, 2015). Additionally, collaborative writing allowed students to have a sense of co-ownership and inspired the language learners to participate in the decision-making process in all areas of writing, including structure, content, and language (Storch, 2005, 2017).

From the analysis of the data collected during the interviews with ESL students, four themes developed.

Theme 1: ESL students' opportunities for peer review feedback. Participating ESL students were interviewed to learn their perceptions of the peer review activity. The majority of the participating students (seven out of nine) shared that while they are developing academic writing skills, they would like to have more activities in the classroom where they can express their opinions regarding their peers' written work. One of the participants, Bruno, noted, "When we are reviewing our classmates' essays, we are learning how to critique written work. I find it very important. I never expected it to be like this." Another participant, Fabio, stressed the importance of practicing verbal skills while discussing academic writing:

> I like how we learn new [constructive] ways to critique each other's essays. It is so cool to find mistakes and help our classmates understand what went wrong. In the beginning, I remember how upset I was when my classmates found mistakes. My feelings were hurt and I did not like it! Now I learned how to appreciate their feedback.

Theme 2: New perspectives and learning. All participating students stated that providing as well as receiving peer review feedback had a positive impact on the development of their academic writing skills and provided them with numerous opportunities to become better writers. Students stressed the newly acquired ability to critically analyze not only their peers' writing but also their own work. Sharing their own ideas and hearing the feedback of their peers allowed participating students to better understand written assignments given to them by the instructor. Likewise, students who participated in the study conducted by Magno and Amarles (2011) noted that a peer review activity enabled them to speak about their thoughts and voice their

concerns more freely as well as look at their own work from a different angle. Every single participant noted that any activity used to help them develop writing skills was useful. Some students specifically stressed the importance of using peer review feedback as a tool that allows them to examine someone else's writing and learn from it. When students are given the assignment to write essays using the same topic, reading their peers' work allows them to look at their own writing from a different angle and examine different approaches. All students felt they learned a lot when they had a chance to discuss their peer's writing. Some were surprised by unexpected ideas their peers included and discussed in their essays. Checking and analyzing their classmates' work made them think about their own writing and the way it could be improved.

Theme 3: Challenges with academic writing in English and usefulness of peer reviews in developing academic writing skills. All participants stated that they struggle with writing in English. Regardless of students' cultural backgrounds, the issues were similar: punctuation, grammar, and cohesiveness of their writing. Students whose first language was Arabic and Korean struggled with cohesive writing and sentence structure the most. Spanish, Polish, and French-speaking students experienced similar difficulties; however, based on the instructor's comments during the observation, these students struggled with grammar and punctuation and not so much with sentence structure and cohesiveness.

> Abdul noted, "I think in Arabic in my head and translate it into English. My sentences become very long and confusing. I forget words when I try to construct sentences, but talking to my peers helped me very much to make better and clear sentences."

Theme 4: Effectiveness of the rubric. The majority of the students (eight out of nine) noted that the rubric they were provided with was quite useful and effective. Prior to using this rubric, students were asked to examine their peers' essays and see if any spelling, grammar, or punctuation errors were there and if the paper could be improved in general. Anna expressed that "It was much easier to work with the paper using this rubric because it was clear what exactly to pay attention to and make sure we do not miss anything."

4. Discussion, Recommendations, and Conclusion

The purpose of the study was fulfilled by adding new insights to the existing research in the field of second language education and providing recommendations for future research in the area of peer review and corrective feedback. A number of recommendations for pedagogical practice and additional research were made. Recommendations included a preliminary introduction of the peer review rubric as well as a detailed explanation of the format, purpose, and usefulness of the entire peer review activity, and incorporation of peer review activities using rubrics with explicit simplified instructions in their academic writing curriculum. Additionally, clear instruction regarding the use of the peer review rubric and the process of peer review, monitoring of students' understanding of the requirements of the peer review activity, and the importance of ESL instructors' further development of the peer review rubric were recommended. Furthermore, it was recommended that additional research regarding the use of rubrics in ESL academic writing classes during the peer review activities be done in various ESL programs with different levels of language proficiency in U.S. schools.

There are several implications of the study conducted with ESL students and instructors. One implication is that college-level ESL students with intermediate to advanced levels of language proficiency are capable of noticing the improvement in their own writing which became more organized and structured as a result of using peer review activity using a rubric. Another implication is that not all students are ready to use a rubric for a peer review activity in class; some students might need more help and preliminary instruction prior to the use of this learning tool in the academic writing classroom. Additionally, the differences in the levels of ESL learners' language proficiency could hinder their participation in the peer review activity, and even ESL students with advanced levels of language proficiency usually encounter multiple issues when developing academic writing skills in a second language.

References

Allen, D., & Katayama, A. (2016). Relative second language proficiency and the giving and receiving of written peer feedback. *System*, *56*, 96-106.

Baker, A. A., & Burri, M. (2016). Feedback on second language pronunciation: A case study of EAP teachers' beliefs and practices.

Barrot, J. S. (2018). Facebook as a learning environment for language teaching and learning: A critical analysis of the literature from 2010 to 2017. Journal of Computer Assisted Learning, *34*(6), 863-875.

Bukenova, D., Burrola, B., Contrata, K., Di Maria, D. L., Hartmann, J. N., & O'Brien, T. (2020). Factors influencing international student enrollment growth and decline: A multi-factor analysis of 2 decades of data with implications for the future.

Bunch, N., Lotan. A., Valdés.V., & Cohen.C., (2015). Beyond the language barrier: Opening spaces for ELL/Non-ELL interaction. *Research in the Teaching of English*, *49*(4), 361.

De Oliveira, L., & Shoffner, M. (Eds.). (2018). *Teaching English language arts to English language learners: Preparing pre-service and in-service teachers*. Springer.

Dewi, F., & Jati, A. G. (2017). The Effect of Three Different Types of Corrective Feedback on Students' Academic Writing in Higher Education. *Beyond Words*, *5*(2), 106-114.

Elliott, S., Hendry, H., Ayres, C., Blackman, K., Browning, F., Colebrook, D., & Newboult, D. (2018). 'On the outside I'm smiling but inside I'm crying': communication successes and challenges for undergraduate academic writing. *Journal of Further and Higher Education*, 1-18.

Ellis, R. (1989). *Understanding second language acquisition* (Vol. 31). Oxford university press.

Evans, N. W., & Andrade, M. S. (2015). Understanding challenges, providing support: ESL readers and writers in higher education. In *ESL readers and writers in higher education* (pp. 17-31). Routledge.

Fareed, M., Ashraf, A., & Bilal, M. (2016). ESL learners' writing skills: Problems, factors and suggestions. Journal of Education and Social Sciences, *4*(2), 81-92.

Ferris, D. R. (2015). Inclusivity through community: Designing 11 response systems for "Mixed" academic writing courses. *Teaching US-educated multilingual writers: Pedagogical practices from and for the classroom*, 11-46.

Khan, A. A. (2015). Qualitative research: A case for a multi-angle view to enhance 'validity'. *International Journal of Business and Management, 9*(9), 29-40.

Leong, L. M., & Ahmadi, S. M. (2017). An analysis of factors influencing learners' English-speaking skills. International Journal of Research in English Education, *2*(1), 34-41.

Magno, C., & Amarles, A. (2011). Teachers' feedback practices in second language academic writing classrooms. The International Journal of Educational and Psychological Assessment, 6(2).

Matsuda, N., Cohen, W. W., & Koedinger, K. R. (2015). Teaching the teacher: tutoring Sim Student leads to more effective cognitive tutor authoring. *International Journal of Artificial Intelligence in Education*, *25*(1), 1-34.

Min, H. T. (2015). Effect of teacher modelling and feedback on EFL students' peer review skills in peer review training. *Journal of Second Language Writing*, *31*, 43-57.

Nordin, S. M. (2017). The best of two approaches: Process/genre-based approach to teaching writing. *The English Teacher*, 75-85.

Olivas, K., & Lee, L. F., (2016). Examining contributory factors and barriers to success in academic writing among undergraduates. In *Regional Conference on Science, Technology and Social Sciences (RCSTSS 2014)* Springer, Singapore.

Park, E. (2016). Issues of international students' academic adaptation in the ESL writing class: A mixed-methods study. *Journal of International Students*, *6*(4), 887.

Penris, W., & Verspoor, M. (2017). Academic Writing Development: a complex, dynamic process. *Future research directions for applied linguistics. Bristol: Multilingual Matters*.

Peterson, C. (2006). A primer in positive psychology. Oxford university press.
Pichette, F., & Leśniewska, J. (2018). Percentage of L1-based errors in ESL: An update on Ellis (1985). *International Journal of Language Studies*, *12*(2), 1-16.
Simeon, J. (2016). Learner writing strategies of Seychellois ESL (English as a second language) secondary school students: A sociocultural theory perspective. *Learning, Culture and Social Interaction*, *8*, 1-11.
Storch, N. (2002). Patterns of interaction in ESL pair work. *Language learning*, *52*(1), 119-158.
Storch, N. (2017). Implementing and assessing collaborative writing activities in EAP classes. *Teaching Writing for Academic Purposes to Multilingual Students: Instructional Approaches*, 130-142.
Storch, N. (2018). Collaborative writing. *The TESOL Encyclopedia of English Language Teaching*, 1-6.
Storch, N., & Sato, M. (2019). Comparing the Same Task in ESL vs. EFL Learning Contexts: An Activity Theory Perspective. *International Journal of Applied Linguistics*.
Villamil, O. S., & De Guerrero, M. C. (1996). Peer revision in the L2 classroom: Social-cognitive activities, mediating strategies, and aspects of social behavior.

Yin, R. K. (2015). Qualitative research from start to finish. Guilford publications.

Language Learning and Teaching in Large Classrooms: Charting the Research Agenda

Iona Sarieva[1], Vasumathi Badrinathan[2]

[1]College of Arts and Sciences
[1]Saint Leo University, USA
[2]Department of French
[2]University of Mumbai, India
iona.sarieva@saintleo.edu, vbadrinathan@gmail.com

Abstract

This paper aims to provide an overview of the need for further research-based approaches on critical issues related to language education in large classroom settings. It overviews current statistics of the student-teacher ratio of countries worldwide and outlines the difference between home and schooling languages in some of these countries. The argument is that a deeper understanding of large classes as a phenomenon and looking at it through a pedagogical lens would inform and empower educators in many countries where the student-teacher ratio is higher than the world average. In many cases, this higher ratio is paired with lower availability of resources and support. As related to home language and language of instruction, the multilingual situation further complicates the problem in some of these countries. Therefore, future studies should address classroom size in conjunction with issues as present in specific educational contexts, including the availability of resources and educational language contexts. Such research is needed due to the learning needs arising in modern society and the new challenges for language learning/teaching.

The paper aims to chart a trajectory for further studies of large language learning classes. Practical grass-root tips, best practices, and resources for teaching languages in large classes could prove helpful for professionals who are involved in the education enterprise around the world. The contributors of such research as well as its beneficiaries would include: (1) educators, who are engaged in teaching languages in large classes, (2) in-service teachers, who anticipate working with large classes, and (3) researchers, administrators, and policymakers, who are engaged in studying educational issues in countries with high teacher-student ratio and are responsible for decision and policymaking.

The paper is motivated by the belief that charting the further research agenda is vital for understanding the needs and dynamics of large language learning classes as well as the effective practices in these settings. Furthermore, the authors believe that in the years to come, the solutions for the large language classrooms' effective practices will be based on research projects highlighting effective educational policies, theory-supported practices, and grass-root teacher-developed approaches.

Keywords: Class size, contemporary pedagogy, large classrooms, multilingualism.

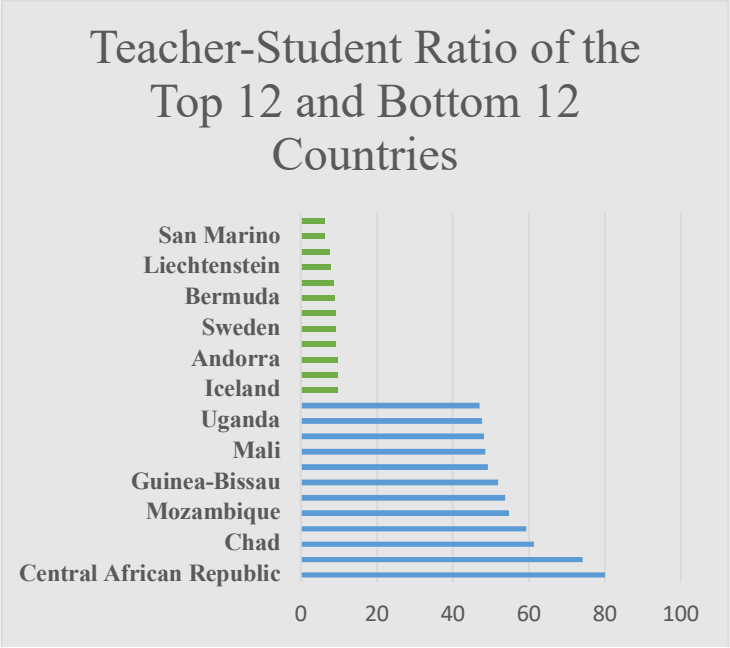
1. Introduction

The attention to issues related to teaching and learning in large classrooms grew higher in the last decade of the 20th century (e.g., Carbone, 1998; Gibbs & Jenkins, 1992; McLeod, 1998). The interest in this topic has been growing in the past two decades as well; the publications addressing second and foreign language teaching in large classrooms presented studies related to various aspects of teaching large groups. These aspects include enrollment, achievement, teacher and learner beliefs, assessment practices, teaching and learning strategies, and motivation; multiple studies on large class pedagogy were addressed in journal articles, special issues, and books (e.g., Blatchford, 2003; Hornsby et al., 2013; Smith et al., 2017; Todd, 2006). Today the immediate need is to understand better foreign and second language learning and teaching in large classes as a phenomenon in its relation to underlying pedagogical conditions concerning class dynamics, linguistic context, and strategies to implement effective pedagogical approaches. This paper aims to provide educators with an overview of the need for further large classroom-focused research and research-based approaches on key issues related to language education in large classroom settings.

2. Education in Large Classes: Some Statistics

Millions of learners and teachers around the world study and work in educational contexts in which the optimal class size is not achievable. Figure 1 presents statistics that illustrate the vast disparity between the top 12 countries with the highest average primary school teacher-student ratio and their counterparts with the lowest ratio.

Figure 1: Top 12 countries with the lowest and top 12 with the highest teacher-student ratio (data ranges from 1999-2012) (NationMaster, 2017)

Interestingly, all of the countries (except the Central African Republic) with high student-teacher ratios presented in Figure 1 have population growth above the

world average of 1.3% for 2020 (MacroTrends, 2022) and GDP per capita much lower than the global average for 2020 of $ 10,918.723 (World Bank, 2020). These data suggest that while a high percentage of the population in these countries is of schooling age, the governmental financial support might be limited and inadequate (refer to Table 1).

Table 1: Population Growth and GDP per Capita for the 12 Countries with the highest teacher-student ratio (data cited from World Bank, 2020).

Country	Population growth	GDP
Uganda	3.50%	$822.03
Chad	3.23%	$659.27
Burundi	3.20%	$238.99
Zambia	3.06%	$985.13
Mali	3.01%	$862.45
Mozambique	2.90%	$448.54
Burkina Faso	2.80%	$796.12
Ethiopia	2.75%	$936.34
Malawi	2.70%	$636.82
Rwanda	2.50%	$797.86
Guinea-Bissau	2.40%	$727.52
Central African Republic	0.97%	$492.80

While these numbers present a sobering reality that the countries with the highest need for educational resources do not have the means to provide quality education for their children, the presented data provide only a snapshot.

There are even more countries whose classrooms are crumbed, and the educational resources are scarce. For example, in India, some private schools in urban areas still have 65-70 students taught by one teacher (Srivastava, 2015). In Pakistan, the class size varies significantly - from fewer than ten to over 70 students in class, with higher numbers in the impoverished urban areas (Afzal, 2015). Yet, in Saudi Arabian schools, English classes can frequently reach an enrollment of 40 to 49 students and, in some cases, may go above 200 students (Bahanshal, 2013).

The classroom size plays an important role in establishing class dynamics and choosing teaching strategies. Today researchers and educators advocate for approaching teaching and learning in large classes not as a problem but as a necessity to provide "descriptions of practice, in particular, 'good practice' as perceived by participants, allowing 'positives' of TiDC [Teaching in Difficult Circumstances] to emerge as well as negatives." (Pattison, 2011, p. 2).

3. Language Learning and the Large Class Setting: Concerns and Considerations

It would be helpful to address some theoretical elements related to large classroom settings at the very onset. Firstly, it would be useful to discuss how to define a large class. This, however, has not been a straightforward definition to achieve. In

some contexts, 40 would be a large number, and in others – 100, yet in others – the number would be in between. Coleman's highly quoted study (1989) shows that there is no universal conception of class size, and other variables outlining setting specifics and teacher perceptions of a large class also vary. This relativity of the "large classroom" notion presents a somewhat elusive benchmark – that of comfort levels in the classroom. A teacher handling a "large" class of 40 students and another working with a "large" class of 100 would not apply the same strategies or face the same challenges.

Furthermore, some questions arise: How can the research on large classes inform educators? Is there sufficient research on large classes? It is commonly understood that large classes are problematic for language learning. This shared understanding highlights the fracture between the language learning theories, recommended teaching approaches on one side, and the reality of the large classroom on the other.

Some of the challenges students and teachers face in large classroom settings are related to:

- Student behavior and engagement
- The diversity of students' knowledge, skills, ages, and preparedness as related to learning and language proficiency
- The diversity of individual differences as related to different levels of motivation
- Providing individualized attention and feedback
- Assuring ample progress of the whole class while accounting for the curriculum timeline

Let us envision the real situation in such classes. A typical class of 50 minutes includes teacher and student time to transit from one classroom to another, time allotted for students' attendance (easily more than 60, sometimes even 120). Once the teacher and students have settled in and attendance is marked, probably around 30 minutes are left for solid work aiming to complete the curriculum requirements and achieve the learning outcomes.

Today, the influential European Framework for CLIL Teacher Education (Marsh et al., n.d.) offers key concepts that guide language learning: active learning, learning to learn, and automizing the learner. Learning paradigms that support such learning are well researched and proven to be effective; they are critical to informing teacher training. However, the Framework provides only general guidelines; it is for educators and researchers to find how these guidelines can be implemented in specific settings, including the large classrooms settings.

There is a body of research that highlights the numerous factors affecting the quality of the learning process; this research has consistently shown that class size does matter. The smaller class size positively impacts test scores, quality of learning, and life outcomes (Arias & Walker, 2004; Schanzenbach, 2014); furthermore, other research shows a negative correlation between large classes and grades (Todd, 2006). Moreover, the question remains: "Is the training provided to teachers in difficult circumstances appropriate, and by extension, how does it help them to teach effectively in large under-resourced classrooms …?" (Shamim, 2018, pp. 367-368).

Many teachers have been skeptical about introducing communicative and active learning strategies in large classes. In addition, there is the fear of favoring one skill

over another in large class settings – usually the writing skills over the speaking and listening skills. In some settings, large classes pose limitations to adequate teacher-student attention and have the potential to create problematic student behavior (Blatchford et al., 2011). Disruptions in a large class are also not unusual; paradoxically, the learners in this type of classes have the highest need to be engaged in an interrupted learning process (Descampe et al., 2007). Furthermore, learning a second or foreign language in large classroom settings poses an additional challenge – the specifics of the language acquisition process versus content learning in students' first language. Hence, strategies need to vary according to the context, learners' age and needs, and the targeted student learning outcomes. In this respect, rapidly expanding technological resources could be used in contexts that allow the implementation of active technology-supported approaches, which have the potential to affect the learning process positively (e.g., Fukuzawa & Boyd, 2016; Tyers & Lightfoot, 2018).

Teacher beliefs also come into play when dealing with large class settings. A common perception is that the large class poses problems in applying effective teaching and assessment strategies (e.g., Badrinathan, 2022; Badrinathan & Leconte, 2018; Çakır & Genç, 2021). Large classes often become the stooge, as teachers believe many of the experienced difficulties to be caused by the group size; however, in many cases, the issues might be related to inadequate teacher training, the underlying issues brought by classroom linguistic diversity, or lack of resources and strategies to incorporate desired pedagogical technique or technology.

Going back to Pattison's view on large-size classrooms (Pattison, 2011), there is a growing need to translate the suggested teaching guidelines (as outlined in the European Framework for CLIL Teacher Education) into specific strategies and best practices that specifically account for the essential aspects of the learning settings. This research should not only clearly address the type of classes in which the suggested strategies and best practices are implemented but also establish focused connections between the class size and the specifics of the educational contexts. Next, we will address a critical aspect in addition to the class size – that of language barrier and multilingualism. This aspect seems to be of a key importance for language learning. In many countries where classes tend to be larger, the instruction is delivered in a language different from students' home language.

4. Before Getting to the Classroom Numbers: Multilingualism

In many countries where the teacher-student ratio is high (refer to the list provided in Table 1), there is an added hurdle – that of the language barrier in the classroom. Frequently, in these countries, the language of instruction differs from students' home language. Let us briefly present two cases of countries with the highest teacher-student ratio, as presented in Table 1, to illustrate the additional pedagogical layer of challenges – that of the language barrier.

Case 1: Malawi - In Malawi, 17 regional languages are spoken; these languages have different societal roles and status (Eberhard et al., 2020). In 1996, based on the Ministry of Education, Science, and Technology directive, past 4th grade English was mandated as the language of instruction. However, this decision was overturned in 2013 due to the difficulties faced by students and teachers to engage in an effective educational process past 4th grade. These difficulties were mainly due to the insufficient students' and teachers' exposure to English and their limited mastery of the

English language (Dexis Consulting Group, 2021). The 2013 change was also motivated by the lack of resources and inadequate policymaking decisions (Language Education Policy, 2013).

Case 2: Guinea-Bissau – Traditionally, in Guinea-Bissau, the official language of instruction is Portuguese, and teachers are expected to use only Portuguese in the classroom (Benson, 2010; United Nations Children's Fund Education, 2021). This language policy poses a serious challenge to educators and learners as approximately 20 different languages are spoken by 90% of the population. A Portuguese-based Creole (Crioulo) serves as a lingua franca in the society; however, this is a language of low societal prestige. Less than 15% of the population is fluent in the high-prestige language used in educational settings – Portuguese (Gunnlaugsson et al., 2021).

Needless to say, the language diversity and the official language of instruction pose an additional serious challenge to educators, including foreign language educators. The situation is similar in Burkina-Faso, Burundi, Chad, and Mali, where the predominant language of instruction is French while the population speaks multiple indigenous languages. The difference between home languages and language of instruction leads to additional considerations related to foreign language teaching pedagogy. In these countries, accounting for multilingualism and the difference between home and school language is vital because foreign/second language education plays an essential role in students' future academic and career success. Their educational progress requires the additional step of acquiring a second language as a primary medium of instruction at higher educational levels.

To assure the success of their students, educators and policymakers should be empowered by a deeper understanding of second language acquisition processes as well as recognition of the specifics of the large classroom and the role of multilingualism therein (Badrinathan, 2021). In such settings, applying sound teaching strategies tuned in to the needs of linguistically heterogeneous settings is essential in handling large language classrooms.

5. Technology-Based and Non-digital Strategies for Large Classes

What pedagogy can a language teacher incorporate in a large class? The problems of holding attention, incorporating strategies that maintain interest, and ensuring interaction are some of the most considerable challenges in a large class. The advent of technology and the important place it occupies in the contemporary academic environment adds yet another dimension to the art of teaching.

Today, researchers and educators are more active than ever in sharing research, ideas, and practices for improving teaching and increasing student engagement. In fact, building an active dialogue and accessible knowledge-base on the topic is crucial for educators who work in large classroom settings where resources can be limited and technology non-existent. Despite the prevalent approach suggested in teachers' manuals, learning materials, and curricula design – the communicative approach to language learning, educators continue to face difficulties when applying it in large classrooms (e.g., Dos Santos, 2020; Memon & Shaikh, 2021; Xue, 2019). These difficulties are related to different contextual aspects, and teachers frequently step away from the communicative approach and apply a combination of methods to shape their instruction to meet the needs of their learners.

Incorporating fun-based activities, dividing the class into small groups to ensure participation, and including creative and movement-based activities could indeed ensure active participation even within large groups and help create positive dynamics in the class. The flipped classroom technique could be another method for enhancing optimum learning. More than anything, it allows moving towards a learning paradigm, maintaining learners' focus, and incorporating pedagogy focused on active learning.

There are teachers, students, and institutions who do not have the privilege of working in an educational environment that fosters optimal class size. In such cases, harnessing class techniques and creative abilities would work best for enhancing learning in these particular settings.

Technology, of course, has added value to the classroom and could come to the rescue in environments that can afford the required infrastructure. The advantages of including computer-based activities have been reported in numerous studies. Here we will mention the key strengths of computer-supported language learning outlined as early as 1998 by Warschauer and Healey. Computer-based activities have the potential to:

- support the development of autonomous learning skills
- achieve student-centered approaches by individualizing instruction
- support collaborative work
- design dynamic and engaging activities for large groups of students
- share resources, including authentic ones
- support exploration of authentic resources and engage students in exploratory learning
- build language and computer-use skills

The past two decades brought a rich array of digital participatory tools such as Socrative, Kahoot, and Padlet; these tools have the potential to transform language learning by allowing instant feedback, games-based activities, and opportunities for synchronous and asynchronous collaboration in large groups. Educators and researchers view these tools as a valuable addition to the classroom (e.g., Kalwar et al., 2021). Technology-based activities can also support building autonomous learning skills by providing opportunities to engage actively in the learning process outside the classroom (Ahmed, 2019).

Furthermore, multimedia resources, such as films, documentaries, news clips, and songs with subtitles could help develop target language and intercultural skills while working in larger groups. Technological tools and their effective use could also give a psychological fillip to large classes. Learners feel more involved when they contribute actively to classroom activities. They get a sense of participation and enhanced productivity, leading to better learning. This could also help achieve a higher cognitive level of engagement: not merely listening to the teacher passively and understanding the content, but directly participating and creating, thereby achieving higher-order skills such as critical thinking and creativity (Mahler et al., 1986). Besides, using participative technological tools could help remove the barrier of the impersonal that permeates large groups (Gibbs & Jenkins, 1992). The technology could help foster more interaction among peers and between learners and teachers. This is especially valid for language classrooms, where communication is vital, and technology can help in integrating active learning approaches. The effective implementation of the advantages of technology calls for more teacher training and developing educational

policies that would support the access and application of technologies, especially in countries where the resources might be scarce. They also call for developing sound strategies that would allow the implementation of technologies in under-resourced settings.

Thus, teachers' support for focused interaction in/about the target language (with or without the implementation of technology) plays a vital role in large classes. As a participant in the classroom, rather than the one that leads, the teacher should aim at supporting meaning-making and knowledge construction (Ekembe, 2014).

6. Future Perspectives

In this paper, we have outlined some of the critical aspects related to learning and teaching in large language classrooms. It is evident that learners and educators need further support to help them achieve their learning goals. The influential European Framework advocates task-based approaches and active learning, which become daunting for the average large-class teacher. How does one bridge the gap? Further research on language learning and teaching in the large class setting connecting the research findings, theory, and practice is much needed.

The complexity of language acquisition in multilingual classrooms, learning content in a second language, age and proficiency differences, and the large class size make no two classrooms the same, nor two scenarios identical. Cultural beliefs and practices, educational policies, as well as teachers' and learners' backgrounds and beliefs further affect the process. Future studies from both low-resource and high-resource contexts, which contend with large classes differently, would provide the needed guidance for educators. Studies and findings from multiple different contexts should not only illustrate the issues and challenges but should also inform language educators on best practices and specific innovative strategies that are designed for varied contexts. New learning needs and, thereby, new language learning/teaching challenges are increasingly growing. Therefore, informed experimentation in learning and teaching, new ways of looking at learner and teacher autonomy, and fresh approaches to large-class language learning and teaching would chart the research path in this area. In addition, revisiting local knowledge that would create a bridge with global knowledge about large-class language learning should be in focus in years to come.

The actions of providing such support should be based on a carefully designed agenda based on research outcomes. We view that several key themes should guide such research:

- Research on high-level issues related to evaluation and revision of countries' educational policies and access to resources;
- Assessment of the needs of the specific educational settings with considerations to multilingualism, culture, and current practices;
- Grass-root research, including action research that presents best practices with considerations of specific educational settings;
- Technology-based learning resources and strategies for their implementation;
- Technology-based learning - best practices with limited resources;
- How psychological and cultural aspects shape language learning in large classrooms.

Understanding large class as a phenomenon and looking at it through a pedagogical lens would inform and empower educators. Practical grass-root tips, best practices, and resources for large class teaching of languages could prove helpful for professionals who are involved in the education enterprise around the world. These would include:

- Educators, who are engaged in teaching languages in large classes;
- In-service teachers, who anticipate working with large classes;
- Language teachers-in-training, who study issues related to teaching methods, educational settings, barriers, and multicultural traditions;
- Researchers and administrators engaged in studying educational issues in countries with high teacher-student ratios and are responsible for decisions and policymaking.

Charting the further research agenda is highly important for understanding the needs and dynamics of large language learning classes. In the years to come, the solutions for the large language classrooms' effective practices will be based on research projects highlighting effective educational policies, theory-supported practices, and grass-root teacher-developed approaches.

References

Ahmed, S. T. S. (2019). Chat and Learn: Effectiveness of using WhatsApp as a pedagogical tool to enhance EFL learners reading and writing skills. *International Journal of English Language and Literature Studies, 8*(2), 61-68.

Afzal, M. (2015). Education and Attitudes in Pakistan: Understanding Perceptions of Terrorism. *Special report. United States Institute of Peace*. Retrieved from https://www.usip.org/sites/default/files/SR367-Education-and-Attitudes-in-Pakistan.pdf.

Arias, J., & Walker, D. (2004). Additional Evidence on the Relationship between Class Size and Student Performance, *The Journal of Economic Education*, pp. 311-329.

Badrinathan, V. (2021). Multilingualism in the foreign language classroom: The curious case of French in Mumbai. In A. Barfield, O. Cusen, Y. Imamura, & R. Kelly (Eds.), *The Learner Development Journal Issue 5: Engaging with the Multilingual Turn for Learner Development: Practices, Issues, Discourses, and Theorisations,* pp. 9-24.

Badrinathan, V., & Leconte, F. (2018). Plurilinguisme indien et représentations des enseignants de FLE. Leconte, F., Badrinathan, V., Forlot, G**.** (Eds). *Glottopol*, 30, Le plurilinguisme en contextes asiatiques: dynamiques et articulations, pp. 81-102.

Bahanshal, D.A. (2013). The Effect of Large Classes on English Teaching and Learning in Saudi Secondary Schools. *English Language Teaching, 6*(11).

Benson, C. (2010). How Multilingual African Contexts Are Pushing Educational Research and Practice in New Directions. *Language and Education, 24*(4), 323-36.

Blatchford, P. (2003). *The class size debate: Is small better?* Maidenhead, UK: Open University Press.

Blatchford, P., Bassett, P., & Brown, P. (2011). Examining the effect of class size on classroom engagement and teacher–pupil interaction: Differences in relation to pupil prior attainment and primary vs. secondary schools. *Learning and Instruction, 21*, 715–730. doi:10.1016/j.learninstruc.2011.04.001.

Brown, G. (1987). Lores and laws of lecturing. *Physics Bulletin 38*, pp. 305-307.

Çakır, N. C., & Genç, Z. S. (2021). A Comparative Analysis of Teachers' Beliefs about the Assessment of 4th Grade-EFL Students in Turkey, Italy and Finland. *European Journal of Foreign Language Teaching, 5*(6).

Carbone E. (1998). *Teaching in Large Classes*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications, 1998.

Coleman, H. (1989). How large are large classes? Lancaster-Leeds language learning in large classes research project report No. 4, in: R. W. Todd (Ed.). *Why investigate large classes. King Mongkut's University of Technology Thonburi Thailand Journal of Language Education, 9*, 1-12.

Descampe, S., Robin, F., Tremblay, P., & Rey, B. (2007). *Étude des pratiques de remédiation et de pédagogie différenciée dans le cadre de la mise en place des cycles*. Bruxelles, Belgique: Service des Sciences de l'Éducation de l'Université libre de Bruxelles.

Dexis Consulting Group. (2021). *Language of Instruction, Country Profile: Malawi*. USAID.

Dos Santos, L. M. (2020). The Discussion of Communicative Language Teaching Approach in Language Classrooms. *Journal of Education and e-Learning Research, 7*(2), 104-109.

Eberhard, D. M., Simons, G.F., & Fennig, C.D. (Eds.) (2020). *Ethnologue: Languages of the World. Twenty-third edition.* Dallas, TX: SIL International. Retrieved from http://www.ethnologue.com.

Ekembe, E. E. (2014). Interaction and Uptake in Large Foreign Language Classrooms. *RELC Journal, 45*(3), 237–251.

Fukuzawa, S. & Boyd, C. (2016). Student Engagement in a Large Classroom: Using Technology to Generate a Hybridized Problem-based Learning Experience in a Large First Year Undergraduate Class. *The Canadian Journal for the Scholarship of Teaching and Learning, 7*(1).

GDP per Capita (Current US$ - 2020). *The World Bank Data*, https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD.

Gibbs, G., & Jenkins, A. (1992). *Teaching Large Classes in Higher Education: How to Maintain Quality with Reduced Resources*. Kogan Page, London.

Gunnlaugsson, G., Baboudóttir, F., Baldé, A., Jandi, Z., Boiro, H., & Einarsdóttir, J. (2021). Public or private school? Determinants for enrolment of adolescents in Bissau, Guinea-Bissau. *International Journal of Educational Research, Volume 109*.

Hornsby, D. J., Osman, R., & De Matos-Ala, J. (Eds.). (2013). *Large class pedagogy: Interdisciplinary perspectives for quality tertiary education*. South Africa: SUN Press.

Kalwar, T., Talpur, N., & Memon, S. (2021, December). Computer Assisted Language Learning in Large Classes. *ELT Research Journal*.

Khan, R., & Rehman, A. (2018). Assessing large classes. *TESOL Encyclopedia of English Language Teaching.*

Language Education Policy. (2013). Language Education Policies in Malawi, Africa. *Language Education Policy Studies Africa: Malawi. Language Education Policy Studies.* Retrieved from http://www.languageeducationpolicy.org/lepbyworldregion/africamalawi.html.

MacroTrends. (2022). *World Population Growth Rate 1950-2022*. Retrieved from https://www.macrotrends.net/countries/WLD/world/population-growth-rate.

Mahler S, Neumann L., & Tamir P. (1986). The class-size effect upon activity and cognitive dimensions of lessons in higher education, *Assessment and Evaluation in Higher Education, 11*, 43-59.

Marsh, D., Mehisto, P., Wolff, D., Jesús, M., & Martín, F. (n.d.). *European Framework for CLIL Teacher Education: A framework for the professional development of CLIL teachers.* European Centre for Modern Languages.

Memon, M., & Shaikh, T. (2021, December). Effectiveness of Communicative Language Teaching at Tertiary Level in Pakistan. *ELT Research Journal.*

McLeod, N. (1998). What teachers cannot do in large classes. *Research Rep. No. 7*. Leeds, UK: Leeds University.

NationMaster. (2017). Countries Compared by Education Pupil-teacher Ratio, Primary. International Statistics. NationMaster.com. Retrieved from http://www.nationmaster.com/country-info/stats/Education/Pupil--teacher-ratio%2C-primary.

Pattison, T. (2011). *IATEFL 2010 Conference Selections*. Canterbury, Kent: IATEFL.

Shamim F. (2018). Chapter 12. Conclusion: Teaching English in Difficult Circumstances—Lessons Learnt and the Way Forward. *International Perspectives on Teaching English in Difficult Circumstances, International Perspectives on English Language Teaching.* Palgrave Macmillan UK. ISBN 978-1-137-53103-2e-ISBN 978-1-137-53104-9. Retrieved from https://doi.org/10.1057/978-1-137-53104-9.

Schanzenbach, D. W. (2014). Does Class Size Matter. Introduction. *Does Class Size Matter. NEPC,* Great Lake Center. Retrieved from https://www.classsizematters.org/wp-content/uploads/2014/02/207632499-Pb-Class-Size.pdf.

Smith, R., Padwad, A., & Bullock, D. (2017). *Teaching in low-resource classrooms: Voices of experience.* London, England: British Council.

Srivastava, K. (2015). The Pupil-teacher Ratio Has Improved, but Not Enough. *DNA: Daily News and Analysis*. Retrieved from https://www.dnaindia.com/analysis/column-the-pupil-teacher-ratio-has-improved-but-not-enough-2124403.

Todd, R. W. (2006) Why investigate large classes. *King Mongkut's University of Technology Thonburi Thailand Journal of Language Education, 9,* 1-12.

The World Bank. (2020). GDP per Capita (current US$). *GDP per Capita (current US$) | Data.* Retrieved from http://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD.

The World Bank. (2017). Population Growth, annual. *Population Growth, Annual | Data.* Retrieved from http://data.worldbank.org/indicator/sp.pop.grow.

Tyers, A. & Lightfoot, A. (2018). Chapter 6: Using Mobile to Create Low-Cost, High-Quality Language Learning Opportunities: Lessons from India and Bangladesh. In Kuchah, K. & Shamim, F. (Eds.). *International Perspectives on Teaching English in Difficult Circumstances* (International Perspectives on English Language Teaching). Palgrave Macmillan UK. ISBN 978-1-137-53103-2e-ISBN 978-1-137-53104-9 https://doi.org/10.1057/978-1-137-53104-9.

United Nations Children's Fund. Education (2021). Retrieved from https://www.unicef.org/guineabissau/education.

Warschauer, M., & Healey, D. (1998). *Computers and language learning: An overview. Language Teaching, 31*(2), 57-71.

Xue, L. (2019, May). Implementation of Communicative Teaching Approach in College English Teaching. *2019 4th International Conference on Social Sciences and Economic Development (ICSSED 2019)*. Atlantis Press.

Ukrainian Language Suppression: Postcolonial Experience and Educational Challenge

Yuliia Kravchenko

Philosophy and Education Program, Department of Arts and Humanities, Teachers College, Columbia University, USA
kravchenko.u@gmail.com

Abstract

This article outlines the main course of development taken by the Ukrainian language, especially since the 17th century, drawing on leading Ukrainian scholars to show how language was suppressed, and how cultural revivals took place in the 1920s, 1960s and in the post-Independence period. Repressive policies aimed to eradicate the Ukrainian language by inhibiting or prohibiting its use in education, public life, and print. Most of these policies contributed to the forced Russification of Ukrainians in the Russian Empire and the USSR. Today, Ukraine is compelled to grapple with the long legacy of language suppression and is enjoying a revival of interest in the Ukrainian language and culture.

Keywords: Ukrainian language, history, repression, education, cultural revival

Introduction

Ukraine is a country with a thousand years of recorded history. It has a powerful sense of cultural identity that has been formed in the face of some unfavorable and often tragic historical circumstances. The nation's very survival over the last two centuries has sometimes appeared miraculous to observers. Until the present war, the country and nation have been more an object than a subject in world politics. This situation has largely resulted from the way Russia diminished or attempted to silence Ukraine's voice for more than three centuries. Today it is still trying to do so. One cause of the present war is Moscow's desire to regain control of the country and to rob the Ukrainian people of agency.

Language has always been an instrument by which one nation exerts control over another. Muscovy, which Tsar Peter 1 renamed the "Russian Empire" in 1721, used language policy consistently and ruthlessly. Today Russian authorities continue to practice linguicide on occupied territories. Since 2014 they have done so in Crimea, the Donetsk and Luhansk oblasts, and since 2022 in the captured cities of Kherson and Mariupol. Unfortunately, the issue of language has been successfully used by Putin as a justification of the war. Many citizens of Russia believe his claims that Ukrainians after thirty years of independence continue to speak Russian because they are in fact Russians. In his way of thinking Russian language speakers who live on Ukrainian territory have to be "liberated" and their territories attached to Russia.[1] However, Russian-speaking Ukrainians have fought with extraordinary courage after 24 February 2022 to defend their land. In doing so they have refuted Putin's claim, proving that they are Ukrainian citizens who wish to live in an independent state. Russian occupation authorities, in turn, have conducted a war of conquest with genocidal features. One aspect of this reality is the refusal to recognize Ukraine as a country with its own language, history and right to exist as a nation. [2]

This article outlines the way the Ukrainian language has been suppressed over three centuries. It presents the narrative that has been developed by leading Ukrainian scholars who responded to the situation of language suppression, and it references several arguments and texts by authoritative researchers or commentators. These arguments deserve to be better known outside Ukraine. They form the basis of a counter-argument that challenges views presented by Putin and Russian leaders, and asserts that Russia has attempted to conduct a policy of linguicide over several generations.

---

[1] Muscovy is the original name of the core Russian land. It was renamed the Russian Empire in 1721 by Tsar Peter the Great.

[2] For example, Vladislav Surkov, who was until recently Putin's chief adviser on Ukraine and the Donbas, in an interview published on 26 February 2020 stated: "There is no Ukraine. There is only Ukrainianness. Namely, a specific disorder of the mind. An enthusiasm for ethnography taken to a remarkable extreme. A land with such a bloody history. A muddle, not a state. They have borshch, Bandera and the bandura, but no nation. They have a brochure called *Sovereign Ukraine*, but no Ukraine. […] Forcing them to establish brotherly relations is the only way, as history has effectively demonstrated […]". https://actualcomment.ru/surkov-mne-interesno-deystvovat-protiv-realnosti-2002260855.html

History

Yurii Shevelov was a prominent linguist and literary critic who was educated in Kharkiv in the 1930s and then taught in the USA after the Second World War. In his *Theory of the Origins of the Ukrainian Language* (*Teoriia pokhodzhennia Ukrainskoi movy*) he examined the origins of Ukrainian. His research demonstrated firstly that the Ukrainian language derived from a common Slavic language, and secondly that there was no single common East Slavic tongue. In this way he rejected a fundamental tenet of Russian thinking, the "myth" of a "common cradle" of three peoples: the Ukrainian, Belarusian and Russian.

According to him, a common Slavic language was the ancestor of Proto-Ukrainian, out of which Old Ukrainian developed. According to Shevelov (1998), the Proto-Ukrainian was formed between the 6th and 11th centuries among the tribes who inhabited those territories that formed part of the Kyivan Rus' state. Old Ukrainian began to form in the 11th century when the first written records appeared on this territory. From the end of the 18th century, when Ivan Kotliarevsky published his *Eneida* (Aeneid, 1798), we can speak of a fully formed contemporary Ukrainian language.

In other words, according to Shevelov (1998), the Old Rus' language (Old Ukrainian) took shape in the 11th century and was based on the dialects of Slavic tribes who from the 6th to 8th centuries lived on the lands of today's central and northern Ukraine. This old Rus' language evolved into modern Ukrainian. In the 11th and 12th centuries Kyivan Rus'[3] was one of the most powerful states in late-medieval Europe. It was described in chronicles written by its own and by foreign scribes and historians. The language spoken in Muscovy, by comparison, began to form in the 13th century, along with the Muscovite nation.

Ukrainians have a long history of statelessness. For this reason language and culture have played a key role in preserving their sense of identity. A second prominent Ukrainian scholar and linguist, Ivan Ohienko, emphasized the importance of language. He wrote: "The [Ukrainian] language is our national signifier [oznaka]; it represents our culture and our level of awareness. Language is the form of our life, both cultural and national; it is the form of our self-organizing as a nation. … Language is the clearest expression of our psyche, the first guardian of our psychological ego … As long as the

[3] Kyivan Rus', the first state on the territory of what is today Ukraine, lasted three centuries, and the memory of its existence continued to shape the Ukrainian nation and culture through later generations. Today it is considered the first defining moment in the establishment of a Ukrainian identity. In the 13th and 14th centuries mentally, culturally and ideologically Kyivan Rus' continued to exist, albeit in a new format and under a different name: the Kingdom of Galicia-Volhynia. The lands of this state roughly covered what is today Western Ukraine and parts of Poland. Because of its geographical location, particularly the mountainous terrain, the Mongols had difficulty in subduing it, and the Rus' princes were able to retain political independence by negotiating payment of tribute. Throughout this period the cultural traditions of Kyivan Rus' continued to develop under new conditions and closer to European countries, which influenced them. In this period cities such as Lviv and Lutsk flourished.

language lives, so do the people as a nationality. Once the language disappears, so will the nationality: it will dissolve among stronger nations" (Ohiienko, 1918: 239-40).

The dependent relationship with Muscovy began for Ukrainians in the 17th century. At this time they were a society with a high level of cultural development, education and artistic achievement. One educational center that generated cultural content was represented by the Kyiv-Mohyla Academy, the first higher educational institution among the Eastern Slavs. It was formed in 1632 and modeled itself on European universities. Book culture was extensively developed in the Academy. One indication of this is Pamva Berinda's *Lexicon of Slaveno-rossian and Interpretation of Terms* (*Leksikon slavenorosskii i imen tlkovaniie*). Described as "one of the best works of East Slavic lexicography produced in the 18th century" (Nimchuk, 2003 it was in fact the first encyclopedia of the Old Ukrainian language. Over the next two centuries the book remained a popular source for the study of both the language and its literature.

Gradually, during the first half of the 18th century the lecturers in the Kyiv-Mohyla Academy were absorbed into Russian educational institutions. The Academy became the main donor of academic talent to Moscow University, which was founded in 1755. The university's co-founder was the well-known scholar and enlightener Mykhailo (Mikhail) Lomonosov, who graduated from the Kyiv-Mohyla Academy in 1751. The Russian language and poetry were taught at the university, while in 1784 all lecturing in Ukrainian was prohibited (Khyzhniak, 2003: 74, 76). This is just one among many examples that demonstrate how the Russian Empire employed a policy of banning Ukrainian as part of its colonial attitude toward Ukraine. Another example occurred in 1769, "when the Synod of the Russian Patriarchal Church prohibited printing and using the Ukrainian *bukvar*, an alphabet book" (*Encyclopedia of Ukraine*). Scholars have now identified scores of similar prohibitions. Taken together, they played an important role in what contemporaries have described as a linguicide.

The term has been defined as follows: "Linguicide or the killing of a language is the deliberate, calculated destruction of a language as the main defining characteristic of an ethnic group or nation. It is directed first against the written language. Its final goal is not genocide, meaning the biological destruction of a given people, but the liquidation of this people as a separate cultural and historical society, the removal of its national distinctiveness" (Levenets, 2011: 406).

In the 19th century, when the Russian Empire gained control over most of what is today central and eastern Ukraine (today's Western Ukraine was part of the Austro-Hungarian Empire), use of the Ukrainian language was not allowed in any official communication and was not recognized in public discourse. It was therefore deprived of the opportunity to develop in many spheres of Ukrainian life. For example, it was rarely spoken in the cities. Not surprisingly the Ukrainian Mykola (Nikolai) Gogol (1809-1852) wrote exclusively in Russian. However, at the same time, he enthusiastically described Ukrainian nature, the life of Ukrainians, their traditions, and sense of humor.

In these circumstances the personality of Taras Shevchenko (1814-1861) represented a unique phenomenon. When he published his *Kobzar* in 1840, he took literary Ukrainian to a new level of sophistication. Shevchenko was a poet, writer,

playwright, painter, lithographer, public and political figure, folklorist, and ethnographer. He was born into a serf family and because his talent as an artist was recognized received his freedom at the age of 24. When he was 33 he was arrested for participating in a group known as the Cyrillo-Methodian Brotherhood and was sentenced to 12 years of military service and exile, which he served in the Kazakh steppes. In fact he only lived for 12 years as a free man. Remarkably, even in these circumstances he became the father of Ukrainian literature. His poetry created an entire vision of the Ukrainian nation, its past and future. Today his legacy serves as a source of inspiration for Ukrainians who are defending their independence and their right to self-determination, freedom and dignity. The following lines are rendered by Vera Rich, one of the best known translators of Shevchenko into English:

But it does touch me deep if knaves
Evil rogues lullour Ukraine
Asleep, and only in the flames
Let her, all plundered wake again…
That touches me with deepest pain. (Taras Shevchenko)

Shevchenko's *Kobzar* became the second most popular book after the Bible in Ukrainian homes, both in Ukraine itself and in emigre or diaspora communities around the world. It demonstrated the power and subtlety of the Ukrainian language. It is therefore no accident that Tsar Nicholas 1 personally prohibited Shevchenko from writing and painting while in exile, a prohibition which the poet was able to circumvent by hiding his work during periodic searches.

In the second half of the 19th century the Russian government produced two official edicts that dealt a severe blow to the Ukrainian language and significantly affected its development and status: the Valuev Circular (1863) and the Ems Ukaz of Alexander II (1876). The Valuev circular banned printing Ukrainian spiritual and popular educational literature. It is named after the Minister, Valuev, who stated that no Ukrainian language "existed, exists or could exist." In fact from 1863 Ukrainian was not considered a language but merely a dialect of Russian. It took until 1905 for a group of Russian scholars to formally state that it was indeed a language. The second edict, known as the Ems Ukaz of Alexander II, prohibited printing and importing from outside the country any Ukrainian language literature. It also prescribed Ukrainian theatrical performances and the printing of Ukrainian texts on sheet music, including folk songs. Ukrainian theater was allowed only in provincial towns, and only if preceded by a performance in Russian of a play of the same or greater length.

The situation after the Revolution of 1917 changed dramatically. In the years 1917-1920 the Ukrainians declared first autonomy in 1917, then independence in 1918, and fought to defend their state and institutions. After the Bolsheviks took control, they were unable to overcome resistance to their rule until in 1922 the creation of a Ukrainian Soviet Republic was announced and in 1923 a policy of Ukrainization was instituted (as part of korenizatsiia or nativization of the administrative apparatus). This policy made Ukrainian the official language of the republic, and encouraged its use in the press, education, scholarship, and all aspects of official life. A "cultural renaissance" took place. During these years many literary groups and outstanding writers appeared. The "renaissance" ended in the later 1920s and early 1930s when this entire generation of writers and intellectuals was arrested and imprisoned or executed.

Yurii Shevelov (1998) described Soviet linguistic policy that came afterwards in the following terms: “Intervention into the internal laws of language development by government in general, and in this case by a government controlled by Russians, was a Soviet invention and innovation. Neither the Poles, nor the Romanians, nor the Czechs tried this, nor did the tsarist administration of pre-revolutionary Russia. They all limited their actions to external pressure: they banned the public use of the Ukrainian language, completely or partially; they imposed the state language through the education system; they seduced Ukrainians with their culture and the possibility of a career; they resettled them in non-Ukrainian territories, and populated Ukrainian lands with members of the dominant nation, and so on. Alongside these classic methods, the Soviet system established control over the structure of the Ukrainian language: it prohibited use of certain words, syntactic constructions, grammatical forms, ways of spelling and rules of orthography; and instead it propagated other forms that were closer to Russian or were entirely taken from Russian. In this way on the territory of Soviet Ukraine the conflict between the Russian and Ukrainian languages was transferred from the extra-linguistic to the intra-linguistic sphere. The struggle took place not only within the human psyche, but also within the language itself.” (Shevelov, 1998:173)

In Ukraine in the 1930s it became dangerous to be a Ukrainian poet, artist or dramatist. Soviet authorities conducted a genocide of the Ukrainian elite. One of the most tragic pages in this history occurred in 1937, when on the occasion of the twentieth anniversary of the establishment of Soviet rule (1917) an execution took place in Sandarmokh in the northern part of Russia, in the Solovki archipelago in the Arkhangelsk oblast. Here around 7,000 people of many different nationalities, including 677 Ukrainians, were executed in 1937. The largest group of 1111 people was shot on 4 November.

Among the victims were numerous outstanding Ukrainian cultural figures, among them the dramatist Les Kurbas, the writers and poets Mykola Zerov, Mykola Kulish, Antin Krushelnytskyi, Valerian Pidmohylnyi, Oleksa Vlyzko, Hryhorii Epik, Marko Voronyi, Mykhailo Yalovyi, and the historian Matvii Yavorskyi. The world community of writers knows little about these talented figures, all of whom died at a relatively young age, at a time when they were reaching the peak of their creativity. Soviet power, together with physical extermination of artists, also destroyed their creative legacy, branded them enemies of the people and forbade any mention of them, either privately or in public. To understand how talented these people were, it might be mentioned that Kurbas knew 12 languages and was an innovator of avant-garde theater whose experiments paralleled those in Western and Central Europe and Mykola Zerov was a classicist who knew 15 languages. This generation is now often known as the Persecuted of Executed Renaissance.

The repressive machine of Soviet rule worked at all levels, and books were destroyed or removed from library holdings. As is Nazi Germany authors were blacklisted and their works banned. The scholar Zhovtobriukh (1991) has written: “The scale of the anti-Ukrainian terror is clear testimony to the fact that already in the second half of the 1930s the young generation of Ukrainians was deprived of educational literature in the Ukrainian language. School textbooks were banned, including the

popular *Elementary Grammar of the Ukrainian Language* (*Pochatkova hramatyka ukrainskoi movy*) by Olena Kurylo, *Outline History of the Ukrainian Language* (*Narysy istorii ukrainskoi movy*) by P. Buzuk, *A Course in the History of the Ukrainian Language: Introduction and Phonetics* (*Kurs z istorii ukrainskoi movy*) by Ie. Tymchenko, and the collectively written *Advanced Course of the Ukrainian Language* (*Pidvyshchenyi kurs ukrainskoi movy*) edited by L. Bulakovskyi, and *Norms of the Ukrainian Literary Language* (*Normy ukrainskoi literaturnoi movy*) by O. Syniavskyi. Because these works were removed, students in philological faculties were left without any textbooks on the history of the Ukrainian language and on the contemporary literary language" (Zhovtobriukh, 1991: 216).

In the 1930s the authoritarian government developed a mechanism for denationalizing the languages of the Soviet Union, and paid special attention to Ukrainian: "After the destruction of the language studies that had developed in the 1920s, which involved the physical elimination or long-term imprisonment of linguists, the banning of lexicographic, terminological and other works produced in the 1920s as 'hostile' and 'nationalist', the Soviet leadership introduced in Ukraine a language policy that was guided from Moscow and completely controlled by the party apparatus." This policy, with periods of weaker enforcement, remained active until the end of the 1980s. Ideological foundations were established for the work of institutes whose purpose was to monitor and direct language processes. The direction of language study in the Ukrainian SSR had to adhere to three main principles:

1. The thesis that the influence of the Russian language on Ukrainian was "beneficial," that the two "brotherly" languages should draw closer, and that Ukrainian-Russian bilingualism was "harmonious."
2. The thesis that it was necessary to create a common lexical fund for the nationalities of the USSR
3. The demand that international terms should be introduced on a large scale.

All three principles were subordinated to the task of unifying the national languages by following Russian examples. For example, this meant that the process of forming a common lexical fund for the languages of nations under Soviet rule and for introducing borrowings from other languages had to look to Russian as the intermediary language and the model (Masenko, 2005:16).

In spite of these restrictions, in the early 1960s a cultural revival took place in Ukraine, thanks to the "Thaw" that occurred when Nikita Khrushchev came to power following Stalin's death. The weakening of totalitarian tenets allowed a whole Pleiades of talented young people to appear in various cultural fields and in scholarship. These individuals identified as Ukrainians and made efforts to develop the nation's culture. Today this generation is recognized in history as the "people of the sixties" or the "dissident movement."

Unfortunately, the loosening of controls differed significantly in Moscow and Kyiv. The politics of Russification continued to be a leading concern for the Kremlin. As a result, the desire of Ukrainians to develop their culture and language was soon confronted by the heavy-handed response of the KGB. A popular saying appeared at

this time: “Fingers are chopped off as punishment in Moscow, while whole arms are chopped off in Kyiv.” The generation of the 1960s had only begun to create its cultural world and to revive the legacy of the 1920s when the first arrests began in 1964. There were several waves of arrests from the 1960s to the 1980s. Scores of individuals were imprisoned or exiled and given terms of one, five or ten years. Some were killed, either while in prison, or while not yet arrested. However, this did not stop people from opposing the authorities and demanding their rights and freedoms. At the time Ukrainian dissidents were in the avant-garde of the global movement for human rights. Among famous Ukrainian dissidents one could name: the poets and writers Lina Kostenko, Vasyl Symonenko, Ivan Drach, Mykola Vinhranovskyi, Vasyl Stus, Valerii Shevchuk, Ihor Kalynets, and Iryna Kalynets; the scholars, critics and philosophers Ivan Dziuba, Yevhen Sverstiuk, Ivan Svitlychnyi, Mykhailo Osadchyi, Viacheslav Chornovil, Valeriy Marchenko; the artists Alla Horska, Opanas Zalyvakha, Lyudmyla Semykina, Lyubov Panchenko, Halyna Sevruk, Victor Zaretskyi; the translators Mykola Lukash and Hryhoriy Kochur; the film makers Serhii Paradzhanov, Yurii Illenko; and the actor Ivan Mykolaychuk.

The “generation of the sixties” began to speak about the individual, about personal feelings, nature and love, without giving these an “officially acceptable” ideological coloring. Vasyl Symonenko’s “You know that you are a human being (person)” can be seen as the poetic manifesto of this period. Ivan Dziuba's work *Internationalism or Russification?* published in 1965 played an important role for the whole dissident movement and became a rallying cry for the language and national issues.

Beginning in 1991, after the fall of the Soviet Union, a slow return of Ukrainians to their own language and history began. This gradual process has over 30 years of independence produced a new sense of identity among most citizens of Ukraine. However, this political and cultural identity has been challenged by Russia, most obviously in the war it unleashed in 2022.

Conclusion

The Ukrainian language has a thousand years of recorded history and a place in the family of Slavic languages. From the 17th century a significant portion of Ukrainian-speaking territories were controlled by Muscovy and then the Russian Empire. This history of domination ended in 1991, but its legacy continued to affect the minds and attitudes of many Ukrainian citizens. In this context Ukrainian-Russian bilingualism as an instrument of influence played an important role.. The long history of Russification and linguicide, which had been practiced from the 18th century, has left its mark on the linguistic, cultural and political environment. Language remains a field of contention, and an aspect of the Ukrainian struggle for identity assertion and self-determination. From a historical perspective Ukraine has already won the struggle to be seen as a nation, because it has preserve and developed its chief national attributes – language and culture. It is struggling now to defend this victory in the face of a challenge from an imperial mentality that is attempting force a return to political dependence and cultural invisibility. An imperial attitude toward the Ukrainian

language, nation or culture is a throwback to an oppressive and authoritarian past and has no place in the 21st century.

References

Encyclopedia Ukraine language (2004). Kyiv: Ukrainian Encyclopedia after M. P. Bazhan. Retrieved from https://archive.org/details/UkrMovEnts/page/315/mode/2up?view=theater)

Khyzhniak, Z. & Mankivskyi, V. (2003). *History of Kyiv-Mohyla Academy*, Kyiv: KM Academia.

Masenko, L. (2005). *Ukrainska mova u XX storichchi. Istoriia linhvitsydu. Dokumenty i materialy*. Kyiv: Vydavnychyi dim "Kyievo-Mohylianska akademiia".

Nimchuk, V. (2003). *Pamvo Berinda i ioho Leksikon slavenorosskii i imen tlkovaniie,*" http://litopys.org.ua/berlex/be01.htm

Ohiienko, I. (1918). *Ukrainska kultura.* Kyiv: Knyharnia Ie. Cherepovskoho.

Levenets, I. & Shapoval, I. (eds.) *Political Encyclopedia.* (2011). Kyiv: Parlamentske vydavnytstvo. Retrieved from https://archive.org/details/Politychna/page/n405/mode/2up?view=theater

Shevelov, Y. (1998). *Ukrainian language in the first half of the twentieth century (1900-1941). Current situation and status*. Chernivtsi: Ruta.

Shevchenko, T. (2014). *Kobzar*. Translated by Vera Rich; introduced and compiled by R. Zorivchak. Kyiv: Mystetstvo Publishers.

Zhovtobriukh, M. A. (1991). Narysy istorii ukrainskoho radianskoho movoznavstva (1918-1941). Kyiv: Наукова думка.

능력기반 비판적 사고 교육
-우크라이나의 경우-

Critical Thinking Education Based on Competence :Case of Ukraine

박진환 (경상대)
Park Jinwhan

Gyeongsang National University

Abstract

This article is based on the experience of providing critical thinking education for teacher students in Ukraine from 2011 to 2019. This education, conducted as part of democratic education for teacher students who have no experience in democracy, is a good example for education in countries in similar situations. First, in order to educate critical thinking (reasonable thinking) in a country without democratic experience, a theoretical review of the conditions under which critical thinking took place was necessary. Critical thinking is an education to maintain and develop a democratic society in a soil called a democratic society, so educating critical thinking in Ukraine, which has completely different soil, requires a new teaching strategy. Different cultures may differ in what they call rationality, so the traditional epistemological position that language reflects the attributes that exist outside has limitations According to the late Wittgenstein theory, each society has its own system of behavior according to its culture and historical background, and the meaning of language reflects this system of behavior. The meaning of language is like a game rule and follows the rules of the game implicitly, which is different from the symbolic semantics that reflect the attributes of the external object the language dictates. Matthew Lipman's critical thinking education is a developing context-sensitive judgment. His critical thinking is to consider what kind of person I want to be and what kind of society I should pursue in cooperation with other persons. His reasoning theory takes into account facts, intention and consequencies as a criterion for judgment in the case of ethical judgment. This is not just a method of critical thinking, but a method of critical thinking education based on competency.

이글은 2011-2019년간의 우크라이나에서 교사 학생들을 대상으로 비판적 사고교육을 실시하였던 경험을 바탕으로 쓴 글이다. 민주주의경험이 없는 교사학생들에게 민주주의 교육의 일환으로 실시한 이 교육은 비슷한 처지에 있는 나라들의 교육에 좋은 사례가 된다고 본다. 먼저 민주주의경험이 없는 나라에서 비판적 사고(합리적 사고)교육를 하기위해서는 비판적 사고가 이루어지는 조건들에 대한 이론적 검토가 필요하였다. 비판적사고는 민주주의사회라고 하는 토양에서 민주주의사회를 유지 발전시키기 위한 교육이다, 때문에 전혀 다른 토양을 가지고 있는 우크라이나에서 비판적 사고를 교육한다는 것은 새로운 교수전략을 필요로 한다. 문화에 따라 이른바 합리적이라고 생각하는 것은 다를 수 있다, 그래서 언어는 외부에 존재하는 속성을 그대로 반영한다는 전통적 인식론적 입장은 한계를 갖는 것이다, 후기 비트겐시타인 이론에 따르면 각사회는 나름대로의 문화와 역사적 배경에 따른 행위체계가 있으며 언어의 의미는 이 행위체계를 반영하는 것이다. 언어의 의미는 게임규칙과 같아서 암묵적으로 정해져 있는 게임의 규칙을 따르는 것으로 본다, 이것은 언어의 의미는 그 언어가 지시하고 있는 외부대상의 속성을 반영한다는 표상주의 의미론과는 다른 것이다, 매튜립맨의 비판적 사고교육방법은 단순히 형식논리를 비판적 사고교육으로 보는 것이 아니라 맥락에 민감한 판단력을 기르는 것이며 스스로를 비판적으로 반성하여 끈임없이 변화시켜 나가는 존재라는 것을 상정한다. 그의 비판적 사고는 내가 어떤 사람이 될 것인지 협력해서 추구해가야 할 사회가 어떤 사회인지를 고려하는 것이다. 그의 추리이론은 윤리적 판단의 경우 사실과 의도 결과 등을 모두 고려하여 판단기준으로 삼는다. 이것은 단순한 비판적 사고의 방법이 아니라 역량을 기르는 비판적 사고교육방법이라고 할 수 있다.

최근 브랜덤은 비트겐시타인의 영향을 받아서 이를 더욱 발전시킨 사람이다, 그에 따르면 언어의 의미는 언어가 쓰이는 것을 참조해야 한다는 것이다, 언어의 쓰임은 그 사회가 암묵적으로 가지고 있는 행위규칙을 반영하는 것인데 민주화이전의 우크라이나의 경우 마르크스레닌주의 이념에 의해 오랫동안 통치되었던 사회이다, 우크라이나 교사학생들은 그들이 의식하지 못하며 언어를 사용하지만 그 의미는 마르크스 레닌주의와 연결된 것임을 알 수 있었다, 이것은 민주주의교육의 일환으로 비판적 사고를 배우는 입장에서는 커다란 걸림돌이다. 브랜덤은 이 의미를 알기 위해서는 그 가 왜 그런 단어나

문장을 사용하였는지를 이유를 댐으로서 드러나지 않았지만 암묵적으로 전제하고 있는 규범체계가 들어 냄으로 의미가 명백 해진다고 주장한다. 이것이 의미를 밝히는 방법이기도 하다, 이런 방법은 자신이 누구인지를 자각하는 방법이기도 하다. 민주주의 지식을 가르치고 있으나 막상 자신은 마르크스 레닌주의의 행동양식, 언어를 사용하고 있는 것을 알게 되는 것이다, 우크라이나 학교교육에서 비판적 사고교육은 여기서부터 시작해야한다. 마르크스 레닌주의에서 바람직한 인성, 내지 태도는 마르크스 레닌주의 입장을 굳건히 유지하고 비타협적 태도를 갖는 것이다, 그러나 이런 인성이나 태도는 민주주의시민교육의 일환으로 행해지는 비판적 사고교육과는 매우 다른 것이며 오히려 정반대의 것이다.

하버마스는 민주적 인성 태도를 갖는 것이 비판적 사고의 핵심인 합리적 합의를 보장하는 방법이라고 생각하였다, 그의 입장은 표상주의와는 다른 입장이다, 표상주의는 외부의 대상의 속성을 표상하는 것인데 대하여 하버마스의 입장은 성원들의 태도 즉 다른 사람의 입장을 존중하고 개방적 태도를 갖는 것이 합리성을 보장하는 방법이라고 주장한 것이다, 우크라이나 비판적 사고교육민주적 성격의 형성 없이는 민주사회가 요구하는 합리성(비판적 사고)도 없다. 하버마스는 합리성을 맥락에서 본다.

주장, 증거, 근거가 함께 작용하여 논리를 만들어내는 툴민의 합리성과는 달리 우리는 의사소통적 합리성을 해석하여 어떤 사람이 명확한 입장, 적절한 이유, 건전한 논리를 가지고 있지만 논쟁에 열려 있는 태도가 결여되어 있는 경우를 제안합니다. 그리고 합의를 위해 노력하는 사람은 '합리적인 사람'으로 간주되어서는 안 됩니다.

참여자들이 타인에 대한 관용의 태도, 자신의 입장에 대한 지적 겸손의 태도, 모든 사람의 참여권을 인정하는 태도가 없다면 합의가 이루어지지 않고 결국 합리성이 존재할 수 없다.

의사소통적 합리성 하버마스는 '의사소통적 합리성'이라고 하는 합리성에 대한 다른 관점을 제공합니다. 참가자들은 단순히 주관적인 견해를 극복합니다"(Habermas, 1984, p. 10).

하버마스의 입장을 받아들인다면 우크라이나 에서의 비판적 사고교육은 참여자들의 태도 인성을 바꾸는 일로부터 시작해야했다. 참여자들 간의 보이지 않는 권력관계도 중요하다. 소련지배하의 우크라이나 사회는 불변적 진리를

전제로 하였던 사회이기 때문에 이런 문화에서 참여자들의 평등한 관계는 인정되기 어렵다, 통상 진리에 가까이 있는 자로 여겨지는 엘리트 학생들이 토론을 지배하고 있는 현상을 볼 수 있었다. 푸코는 권력 문제에 대한 강조를 통해 하버마스의 담론 윤리의 보편화 원칙에 대해 비판하였다. 푸코적 의미에서 합리적이기 위해서는 맥락에서 권력 문제를 인식하고 토론을 독점하고 있는 권력관계를 비판적으로 고려해야한다, 주변성과 지배를 비판적으로 보는 푸코의 입장에서 보면 권력관계에 의해 부당하게 억압되고 있는 민주주의 가치인 차이, 다양성은 존중되어야 한다. 정체성의 문제에 있어서도 소수에 의해 지배되는 다수는 스스로를 주변인으로 인식하고 무력한 존재로 인식한다. 푸꼬에 따르면 단순한 참여자들의 태도를 바꾸는 것만으로 권력 중립성 내에서의 합의가 가능하고 합리성이 보장된다는 하버마스의 생각은 너무 이상주의적이라는 것이다. 수업에 있어서 소수 엘리트가 토론을 독점하는 것을 막기위해 모두에게 발표할 수 있는 기회를 제공하기위해 노력하는 것이 필요하였다. 다른 하나의 문제는 편견에 관한 것이다. 마르크스 레닌주의가 전통적 문화라면 민족주의 자유민주주의문화는 새로운 문화이다, 사회가 급변하고 있는 상황에서 문화간의 충돌이 일어나고 친러파와 민족주의파 친서방파간의 문화면에서도 예외는 아니었다, 가다머는 역사를 달리하는 성원들 간의 합의가 어려운 것은 당연하다고 보며 합의가 바람직한 것도 아니라고 주장한다, 다만 그 것을 편견으로 인정하고 그 편견을 생산적으로 만들기 위한 노력이 필요하다고 주장한다.

생산적 편견에 대해 Gadamer는 1. 그것을 표현하기 2. 다른 편견과 상호작용하기, 3. 그것에 대해 사려 깊은 질문을 하기의 세 가지를 강조한다.

브랜덤은 각각의 편향들을 관점주의로 이해하는 것으로 보인다. 앞에서 언급한바와 같이 소통하는 공동체에서 언어들은 암묵적으로 인정하는 규범이 있으며 그 규범들을 밝혀내기 위해서는 주장이나 개념들을 논거를 제시하는데 이때에 명제적 형태로 제시할 것을 주장한다. 그러한 이유묻기 이유대기를 통한 대화에서 공동체가 공동의 규범들을 확인할수 있고 내가 누구인지 우리가 누구인지를 확인할 수 있게 된다. 규범을 명백하기를 통해 얻어질수 있는 소득은 이 언어규범으로 설명할 수 없는 부분을 발견하게 된다는 것이다, 툴민은 논증구조에서 그 논증이 설명할 수 없는 한계를 논증구조에 포함시켰다. 이것은 가다머가 이야기하는 편견의 한계를 자각하는 단계와 같다고 하겠다.

다른 입장(편견)에 대한 질문을 통하여 다른 편견과의 대화의 길이 열릴 수 있는 것이다. 적어도 대화가 불가능한 경우라도 이해의 길이 열릴 수 있는 것이다. 이때의 추론은 어떤 것이어야 하는가? 전통적 비판적 사고에서 추론은 형식논리를 의미한다. 최근의 비판적 사고교육에 형식논리가 갖는 인식론적 한계들을 지적한다. 앞에서 언급한바와 같이 하버마스는 합리성의 조건으로 합리적 인간을 언급한데 이어 가다머와 푸꼬등은 합리성이 사회적 산물임을 강조함으로서 보편주의와 객관주의를 전제로 하는 표상주의 형식논리는 더 이상 설득력을 상실하고 있다, 이들은 인간은 이미 정해진 전제들을 따르는 존재라기보다는 지금까지의 전제들에 대해 의문을 던지고 그것이 잘못된 것이라면 그 전제들을 수정해가는 주체들을 상정해야한다는 것이다, 예를 들어 지금까지 자신이 누구인지 자신의 행동체계나 신념의 근본전제들이 무엇인지를 확인한 개인은 그 전제들이 갖는 한계들을 인식하고 다른 신념들과 비교해 봄으로서 바람직한 세상 바람직한 나와 우리로 변화를 도모하는 도모할 수 있는 개인들을 상정해야 한다는 것이다. 보편적이며 일반적인 비판적 사고가 아니라 참여하는 주체들의 태도나 인성이 중요하다는 최근의 주장들은 비판적 사고의 전통적 인식론적 기반들의 중대한 변화를 가져오고 있다.

논리에 의해 확립된 올바른 추론의 기준을 검토함으로써 비인격적이고 객관적이며 초연한 방법으로 추리와 사고 과정을 탐구하는 문제와 우리의 개인적인 관점에서 사고 과정을 고려하는 것은 전혀 다른 문제이다. (립맨 1985년, 페이지 12-xiii).

최근의 비판적 사고의 학자들은 그 모형을 립맨의 윤리탐구에 있어서의 비판적 사고의 역할에 주목한다. 결론적으로 이야기하면 비판적 사고교육 일반에 작동하는 인식론적 전제들이 립맨이 언급한 윤리탐구에 비판적사고에서의 인식론적 전제들이 원용될 수 있다는 것이다. 립맨에 있어서 참여자의 정체성은 하버마스가 이야기하는 태도 인성의 연장선상에 있는 것으로 보인다. 한걸음 더 나아가서 기존의 입장이 잘못된 것인지 살펴보고 만일 잘못된 것이라면 바꾸려는 태도를 갖는 정체성이다, 그러므로, 스스로 생각하는 것은 개인적인 방향 감각을 개발하는 것을 포함한다. 이것은 자신의 경험과 세계에서의 위치에 대한 반성으로 해석되지만, 이것은 또한 자신의 가치와 정체성에 대한 반성이 필요하다 결론적으로 립맨에게 있어 비판적 사고의 주체는 자기수정적(self-correcting) 존재이다.

다음으로 형식논리에 의한 추론이 한계를 갖는다면 그 대안적 추론형식은 어떤 것인가? 립맨이 리자 프로그램에서 제시한 추론형식은 그가 해리의 발견에서 제시한 추론형식과는 다른 것이다.해리에서는 주로 형식논리를 제시했다. 립맨은 참과 거짓을 다루는 것과 옳으나 그르냐의 문제를 다루는 문제는 다르다고 전제하는 듯하다, 그러나 앞에서 언급했듯이 알레시아는 그것이 다르지 않다고 주장한다. 윤리적 판단에 작동하는 것은 근거들을 논하면서 해리의 아버지는 머리가 셋달린 노르웨이 동화에 나오는 거인 이야기를 한다, 하나는 사실 또는 진실의 머리요 다른 하나는 의도의 머리요 나머지 하나는 결과의 머리다. 어떤 것을 판단함에 있어 구체적 상황에서 이 세가지요소를 동시에 고려해야 한다는 것이다. 그래서 그는 결과만을 보는 결과주의나 의도만을 보는 의도론 또는 시실 여부만을 판단의 기준으로 삼으려는 입장을 거부한다. 이런 요소들을 모두 고려하여 판단의 기준으로 삼아야 한다는 것이다.

그는 연습문제를 통하여 구체적 맥락에서 사실여부를 밝히는 작업이 쉽지 않음을 보여주고 있으며 상대방의 의도나 나의 의도 또한 파악하기가 쉽지 않음을 보여주고 있다. 결과 또한 미래에 일어나는 것이기 때문에 정확히 예측하기란 쉽지 않다. 이 모든 것을 동시에 고려하여 판단의 기기준으로 삼는 것은 더욱 어려운 일이다. 우크라이나 교사의 경우 마르크스 레닌주의에 입각한 판단은 매우 단순한 것이다. 모든 판단은 삼단논법에 의해 내려질 수 있다. 그 대전제는 마르크스 레닌주의이다. 소전제는 그것이 대전제에 포함될 수 있는 사례인가만을 판단하면 되는 것이다.

비슷하게도 자유민주주의 도덕이론도 유사한 경우가 많이 있다. 칸트주의윤리판단이나 공리주의윤리판단이 그것이다. 또한 도덕교육에서 많이 사용되고 있는 의사결정이론이나 가치명료화이론, 도덕판단 발달단계론 등은 이러한 종류에 해당된다. 립맨은 이러한 입장들이 적절한 도덕판단의 모형이 될 수 없음을 지적한다. 이것은 마치 농부가 농사짓는 수고를 생략하고 수확하는 것만을 적용하려는 것과 같다는 것이다.

도덕 교육을 의사 결정모형, 가치명료화 모형, 또는 도덕판단 발달단게 모형으로 축소하는 것은 농업을 추수와 동일시할 수 있다고 말하는 것과 같다. 사실 농부의 주요 관심사는 쟁기질, 토양 경작, 물주기 및 기타 여러 활동을 준비하는 것이다. (Lipman, 1985, p.i).

자유민주주의에서 도덕판단의 기준은 모든 사람의 판단이 중요한 것이 아니라 나 자신의 개인적관점이 중요한 것이다. 내가 되고 싶은 인간형 내가 다른 사람과 협력하여 이루고 싶은 세상이 판단기준이 되어야하는 것이다. 이러한 바탕위에 기준 외에 세머리를 가진 거인의 예에서 보여준 고려사항들을 고려한 판단기준에 의해 판단하여야 한다. 립맨의 이러한 입장은 어렵기는 하지만 형식논리에 입각한 비판적 사고교육을 대치할 수 있는 방안이라고 생각한다. 앞에서 언급한 브랜덤은 이러한 추리를 실질적 추리로 분류한다. 타당한 형식에 맞는 추리를 형식적 추리라 한다면 경험적 측면에 바탕을 둔 판단에 필요한 여러 고려사항들을 포함하는 추리를 의미한다. 물론 이런 판단은 관점을 달리하는 여러 이질적 요소들을 동시에 고려하는 것이기 때문에 양적으로 계산될 수 있는 성질의 것이라기 보다는 질적인 것이며 오랜 경험과 숙련을 통해서 얻어지는 아리스토텔레스의 실천적 지혜에 해당하는 것일 수 있다.

그럼에도 불구하고 이러한 판단력을 기르는 것이야말로 진정한 자유를 얻는 최선의 대안으로 보인다. 마르크스 레닌주의에 의해 지배 받던 사회에서 자유란 오직 이념에 따르는 것 내지는 이념을 가장 잘 해석한다는 당의 명령에 따르는 것이었다. 그러나 민주주의 337 민으로서 의자유란 스스로의 판단에 의존하는 것이다. 어떤 지시를 내리는 상급자도 없으며 유일하고도 보편적이라고 부여되는 진리도 없다. 각자 개인들은 어떤 인간이 되고 싶어하는지 함께 협력하여 이룩하고자 하는 사회가 어떤 사회인지를 주체적으로 결정해야한다. 그런 바탕위에서 관련된 모든 고려사항들을 고려하면서 각요소들의 가중치를 가늠하면서 스스로 판단해야 한다. 립맨의 리자 소설에서 해리는 지적했듯이 세머리를 가진 거인이 멋있는지 그렇지 않은지는 세머리를 다 보기 전까지는 판단할 수 없다고 한다. 이것이 시사하는 바는 그 판단이 과학적이거나 수학적 이라기보다는 미학적이라는 것이다, 이같은 판단양식은 분석적이고 수학적 인 서양의 철학전통에서 보다는 전체적이고 경험적인 동양의 철학전통에 가깝다.

우크라이나의 전통철학은 서양적 전통 보다는 동양의 철학 전통에 가까웠다. 따라서 그들이 민주시민을 위한 립맨의 비판적 사고교육방식은 매우 효과적이었다. 과거 소련치하에서 형성된 문화는 명령만 따르면 되는 것이나 민주시민으로서 살아가기 위해서는 스스로 생각하고 판단하는 고통을 감내해 가야한다. 그들이 이런 고통스러운 과정을 견디며 진정한 의미의 자유를 향유할

수 있게 되는 이유중의 하나는 소련치하이전의 그들의 문화전통이 예술적이고 자율적인 측면이 있었기 때문이라고 생각한다.

이들은 지금 자신들보다도 강력한 외세의 침략에 맞서 진정한 자유의 가치를 위해 목숨 걸고 싸우고 있다. 그들은 더 이상 과거 소련치하의 문화속의 노예와 같은 존재가 아니다. 스스로의 운명을 스스로 결정해가는 민주투사가 되어 있는 것이다.

참고문헌

Brandom, R. (1994). *Making it explicit.* Harvard University Press

Foucault, M. (1984). The Foucault Reader. New York, NY: Random House.

Habermas, J. (1984). The theory of communicative action: Vol. 1. Reason and the rationalization of society. (T. McCarthy, Trans.). Boston, MA: Beacon Press. (Original work published in 1981).

Habermas, J. (1990). Moral consciousness and communicative action. (C. Lenhardt & S. W. Nicholsen, Trans.). Cambridge, MA: The MIT Press. (Original work published in 1983).

Gadamer, H. (1976). *Philosophical Hermeneutics*. D. E. Linge (trans. & ed.). Berkeley: University of California Press.

Gadamer, H. (2004). *Truth and Method* (2nd Revised Edition, J. Weimsheimer and D. Marshall trans.). New York, NY: Continuum.

Lipman, M. (1985). *Ethical inquiry. An instructional manual to accompany Lisa.* IAPC Montclair State University, USA.

부록

립맨의 윤리탐구 매뉴얼 중에서 진실, 의도 및 결과에 대한 연습문제와 토론계획의 예 Pp162-171

목격자가 법정에 설 때 그 사람은 “진실만을, 진실 전부를, 오로지 진실만을” 말할 것을 맹세한다. 이제 “진실 전부”란 말을 또 다른 방향에서 “모든 진실"이라 말하기로 하자. 그리고 “오직 진실만"이란 말은 다른 측면에서 “유일한 진실”이라 말하자. 그럼 여기서 “모든 - 유일한”의 경우를 진실 말하기에 적용시키기로 하자.

다음 경우에서 질문에 대한 답이 어느 것에 해당하는 지를 말하라.

(1) 모든 진실 (2) 유일한 진실 (3) 약간의 진실 (4) 진실이 아님(하나 이상을 체크할 수 있다)

1. 지방검사 : 김동수씨, 당신은 1980년 9월 16일밤에 어디에 있었습니까?

김동수씨 : 자고 있었소. 그리고 그것을 증명할 많은 증인들이 있소.

2. 보영엄마 : 선생님이 보영이를 맡은 이후부터 보영이가 학교에서 어떻게 생활하는지 말해주세요.

선생님 : 글쎄, 그는 주로 여기서 지내요. 그리고 체육관에서도 말썽을 부리지 않아요.

3. 명진 : 길상아, 너의 사촌을 만나보고 싶어. 그녀가 아름답다고 들었거든.

길상 : 그렇지만 사실 그녀의 치아 중 썩은 것이 몇 개 있어.

4. 기자 : 선생님, 오늘 나라안에서 일어난 일 중 가장 최악의 일은 무엇이라고 생각합니까?

어떤 신사 : 왜곡된 보도요.

중심개념 8 : 의도

학생들이 보통은 "의도하다"나 "의도"란 단어는 사용하지 않는다. 그들은 대신 그들이 "-하려고 하는 것"에 대해서 이야기할 것이다. 그러나 개념상으로는 유사하다.

행동은 바른 것인지 그른 것인지로 평가받게 될 것이기 때문에 파괴적인 행위를 하려고 하는 의도는 건설적인 행동을 하려는 의도와 구별되어야 할 것 같다. 예를 들어 만약 이웃집에 불을 지르고자 한 것이 옳지 못한 것이라면 그것은 오늘밤 그 집에 불을 지르려고 한 당신의 의도는 악의의 징후이다. 다른 예를 보면 경찰들은 은행 옆을 지나쳐서 운전하는 당신을 체포할 수는 없다. 그러나 만약 당신이 은행 주위를 돌고 돈다면 경찰은 조금 의심을 할 것이고, 당신의 차에서 권총과 다이너마이트와 은행내부 설계도를 발견하고서는 당신이 범행을 의도하는 증거라고 생각하게 될 것이다. 비록 당신이 범행하지 않더라도 말이다. 노마의 아버지는 원인이 될 수 있는 의도에 관심을 가지게 된다.

만약 학생들이 의도하고자 하는 것과 의도하지 않은 것에 대하여 알고싶어 학생들의 주장을 살펴본다면 학생들 자신이 그들 행동의 어떤 것이 의도를 가지는지 가지지 않는지를 인식하고 있다는 것을 알게 될 것이다. 그럼에도 불구하고 학생들이 "그는 누군가를 해칠 의도가 없었다"라고 말할 때 이것은 매우 진실된 설명이라고 봐도 된다. 왜냐하면 학생들은 종종 그들이 행동한 것과 그들의 행동이 가져올 지도 모를 결과를 연결시킬 줄 모르기 때문이다.

토론계획 : 사람들의 의도를 아는 것

1. 때때로 다른 사람이 무엇을 하고 있는지 이해하기 어려울 때가 있는가?

2. 가끔 다른 사람이 네가 무엇을 하고 있는지 이해하기 어려울 때가 있다고 생각하는가?
3. 의도가 항상 명백하게 드러나는 사람들이 있는가?
4. 너희 반에는 언제나 순진해 보이지만 대체적으로 의도가 있는 장난기를 가진 아이가 있는가?
5. 너희 반에는 언제나 실수를 저지르고 장난기 있어 보이지만 사실은 매우 순진한 아이가 있는가?
6. 동물들은 의도를 가지고 있는가? 예를 들어 너의 고양이나 개가 문을 긁어대거나 다른 고양이나 개를 쫓아낼 때 그것은 의도를 가진 것이라 말할 수 있는가?
7. 도토리가 언젠가는 참나무가 될 것이라는 의지를 가질 수 있는가?
8. 너는 누군가에게 고의적으로 짓궂은 장난을 하면서 아프게 할 의도를 가지지 않았다고 주장할 수 있는가?
9. 네가 우연히 어떤 것을 누군가에게 매우 유리한 쪽으로 해놓았다면 “좋은 행동”을 했다고 인정받을 수 있겠는가?
10. 네가 한 어떤 일이 의도하지 않았던 결과들을 가져왔다면 너는 그것들에 책임을 져야 하는가? (예를 들어 네가 소풍가서 무심코 나뭇잎에 불을 피웠는데 숲에 불이 나는 결과를 가져옴)

토론계획 : 어떤 것을 의도적으로 할 때 무슨 일이 일어날까?

1. 파티에 초대를 받아서 갈 의향이었다면 그것은 파티에 가기를 계획했다는 의미인가?
2. 파티에 갈 의향이었다면 네가 가기를 원했다는 의미인가?
3. 너를 파티에 초대했다면 그것은 그 사람이 너를 초대하기를 원했다는 의미일까?
4. 누군가가 너를 파티에 초대한 것을 기억해 냈다면 그것은 그 사람이 너를 초대한 것을 고의로 잊고 있었다는 의미일까?
5. 누군가가 너를 파티에 초대한 것을 잊었다면 그것은 의도적으로 너를 초대한 것을 잊었다는 의미일까?
6. 매일 아침 칫솔질하는 것이 습관이라면 그것은 네가 실제로 하기 전에 매일 아침 칫솔질하려는 것을 의도했다는 의미일까?

7. 아파서 숙제를 할 수 없다면 그것은 네가 아프기 전에 숙제를 할 의도를 가졌었다는 의미일까?
8. 다음 대화에 대해서 논의 해보자. :

선생님 : 너는 숙제를 했느냐?

학생 : 아니요, 아팠어요

선생님 : 아프기 전에 숙제를 할 의도가 있었느냐?

학생 : 아니요.

선생님 : 아니라니?

학생 : 그런 맘을 먹을 기회가 없었어요. 하지만 저녁식사 후에는 숙제를 하려고 했던 것이 생각나요.

토론계획 : 악의가 담긴 의도와 호의가 담긴 의도들

1. "지옥으로 가는 길은 호의로 포장되어 있다."는 격언이 의미하는 것은 무엇인가?
2. 계획과 의도 사이의 차이점이 있는가?
3. 의도와 목적 사이의 차이점이 있는가?
4. 의도와 야심 사이의 차이점이 있는가?
5. 의도와 소망 사이의 차이점이 있는가?
6. 남을 돕겠다고 했을 때 결과가 안 좋게 나타난 적이 있는가?
7. 다른 사람에게 해를 끼치려고 했음에도 예상과는 달리 결과 또는 행동이 좋게 나타난 적이 있는가?
8. 좋은 의도를 가진 사람들이 나쁜 의도를 가진 사람들보다 무엇을 할지 아는 것이 더 어렵다는 것을 발견할 수 있는가?
9. 만약 누군가가 우연히 너의 생명을 구했다면 너는 그들에게 고마워할 것인가?
10. 만약 누군가가 직업의 일부분으로써(소방관이나 경호원을 말할 수 있다) 너의 생명을 구했다면 너는 그에게 감사해 하겠는가?
11. 어떤 일이 우연히 잘못된 것과 잘못된 어떤 일을 계획했지만 그것을 실행에 옮기지 않은 것 중 어느 것이 더 나쁜가?
12. 너의 친구가 약속을 하고선 지키지 않은 것과 네가 쉽게 그렇게 해 줄 수 있음에도 너의 친구를 도와주겠다는 약속을 하지 않는 경우 중 어느 것이 더 나쁜가?

토론계획 : 악의가 있는 의도

다음 경우들을 악의가 있는 행동의 예라고 생각할 수 있는지 없는지를 토의해보자.

1. 수희는 타이어가 펑크난 차를 보는 것을 좋아한다. 그래서 그녀는 항상 집 앞 도로에 큰 납작못을 깔아 놓는다.
2. 혜성이는 아기 형제들이 철분을 충분히 섭취하지 못하고 있다고 생각했다. 그래서 아기들의 이유식에에 철가루를 넣었다.
3. 도덕선생님은 남동생이 여름에 낚시하는 것을 좋아한다는 것을 알았다. 그래서 그는 크리스스 선물로 남동생에게 살아있는 지렁이를 주었다.
4. 수경이는 대진이가 그녀에게 관심을 보여주길 원했고 그래서 그녀는 그를 꼬집었다.
5. 대진이는 수희가 그에게 관심을 보여주길 원했고 그래서 그는 그녀를 꼬집었다.

중심 개념 9. 해로운 결과들

우리는 의도와 행위, 행위의 결과를 구별할 수 있다. 어떤 사람이 무엇을 하고자 하는 의도를 졌지만 그것을 행하지 않을 수도 있다. 특정한 의도를 가지고 있는 것이 그러한 의도를 가지고 있는 사람에게 해로운 결과를 낳을 수도 있다. 마찬가지로 행위는 그 행위의 결과와는 분명히 구별된다. 돌을 던지는 것 자체는 나쁜 일이 아니지만 그것이 창문이나 어린아이에게 맞게 되면 나쁜 결과를 초래한다. 또는 진실을 말하는 것 자체는 비난받을 일이 아니지만, 어떤 상황에서는 누군가에게 상처를 입히는 원인이 될 수 있다.

어떤 행위의 결과는 행위로부터 뒤따르는 것이고 그 행위에 의해 직. 간접적으로 행위의 원인이 된 것이다. 다음 글에서 잘 나타난다.

발톱이 없기 때문에 신발을 잃었고
신발이 없기 때문에 말을 잃었고
말이 없기 때문에 기수를 잃었고
기수가 없기 때문에 전쟁을 잃었고
전쟁이 없기 때문에 나라를 잃었고
모든 것은 발톱이 없기 때문이다.

윤리적 목적을 위해 학생들이 자신들의 행동의 결과로 일어날 일을 예상하는 것을 배우는 것은 중요하다. (그러한 예상은 필요하지만 충분한 것은 아니다.

그들은 또한 다른 사람들이 그들의 행위에 어떻게 반응할지를 예상해야만 하고 사회가 그들이 행하도록 기대하고 있는 것이 무엇인가를 예상해야 하기 때문이다.)

결과는 이익이 되거나 해롭거나 아니면 둘 다 아닐 수도 있다. 해로운 결과가 되기 위해서는 꼭 물리적 결과일 필요는 없다. 심리적 고통 같은 해로운 결과도 있다. 또한 있을 법한 해로움이나 이로움을 예상하려고 할 때, 우리 자신 뿐만 아니라 우리의 행위에 의해 영향 받게 될 모든 사람에게 어떤 영향을 주게 될지를 계산해야만 한다. 그러나 어떤 학생은 행위의 결과를 생각할 때 행위에 의해 영향 받게 될 사람들 중에서 한사람 이상이 아니라 단지 한사람인 자신을 생각할 지도 모른다.

Learning from Toastmasters World Champions: Rhetorical Devices Used in Winning Speeches

Darunee Dujsik

School of Humanities
University of the Thai Chamber of Commerce
darunee_duj@utcc.ac.th

Abstract

Rhetorical devices such as alliteration, allusion, simile, and metaphor are unique word arrangements that make a speaker's idea or thought sound more pleasing and easier for listeners to remember. Incorporating these devices into one's speech, however, is daunting, especially for less experienced public speakers. The objective of the present study was to identify rhetorical devices used by toastmasters' world champions of public speaking between 2011 and 2020 and examine how they were used. The winning speeches were transcribed, coded, and analyzed using descriptive statistics. It was found that the top three rhetorical devices used by the world champions included repetition, metaphor, and alliteration whereas allusion was used the least. The findings regarding the rhetorical devices employed by the world champions may aid novice public speakers, English public-speaking students and teachers as well as the general public in better understanding and adding rhetorical tactics into their speeches to improve their effectiveness.

Keywords: alliteration, English public speaking, metaphor, rhetorical devices, toastmasters

1. Introduction

Rhetoric first gained widespread popularity in ancient Greece where the Sophists believed that the way one spoke was just as essential as the content of what one said (Plato's Protagoras). Despite Plato's criticism that rhetoric obscured the truth, the art form continued. Since then, European and American leaders such as Churchill and Lincoln have used rhetorical devices to persuade their audience and improve the eloquence of their speeches. According to Toastmasters International (2015), rhetorical devices are unique word arrangements that make a speaker's idea or thought sound more pleasing and easier for listeners to remember. When used appropriately, these devices could give a speech a timeless memorable quality. However, most people find incorporating rhetorical devices into their speeches challenging, especially for less experienced speakers whose first language is not English. As a result, the goal of the present study was to discover and analyze the rhetorical devices used by toastmasters' world champions of public speaking. The findings on the types and applications of these devices may help novice public speakers, English public-speaking teachers, and others better understand and use rhetorical devices in their speeches to improve their effectiveness.

2. Literature Review

Public Speaking

Making a speech in front of a group of audience is a process, an act, and an oral art form known as public speaking (Nikitina, 2011). The purpose of a speech is generally to inform, convince, entertain, or inspire the audience. For example, students who conduct oral presentations in class, Presidents of the United States who deliver inaugural addresses, and toastmasters members who give speeches at their clubs are all examples of public speakers delivering speeches with a purpose. Individuals who have mastered this art form have been able to galvanize small groups to almost entire nations behind a cause. Improving this important skill can be challenging due to fear and a lack of a platform to develop such skill. For many Americans, public speaking is a fear worse than death. However, there are platforms such as TED, TEDX, Pecha Kucha, and Toastmaters International that provide a supportive environment for developing and improving public speaking skills in English.

Toastmasters International

Toastmasters International is a non-profit organization that provides members and guests with an educational program to help them improve their public speaking and leadership skills. During club meetings, toastmasters members can practice delivering prepared or impromptu speeches, receive feedback from evaluators, and observe more experienced speakers. The first Toastmasters club was founded by Ralph C. Smedley in the United States of America in 1924. Currently, there are approximately 364,000 members in 16,200 clubs in 145 countries (Toastmasters International, 2021).

Toastmasters has a tradition of hosting speech contests. Each year, thousands of Toastmasters members compete in the Evaluation, Table Topics (impromptu speaking), and International speech contests. The competition begins with club competition with winners advancing to the Area, Division, and District levels. Winners of the District level International Speech Contest proceed to the regional quarterfinal level. Following the regional quarterfinals, winners advance to the semifinals for a chance to compete in the World Championship of Public Speaking. In the International speech contest,

contestants must present a five- to seven- minute speech on any subject they choose (Toastmasters International, 2021).

Rhetorical Devices

In public speaking, there are rhetorical devices that help speakers call the audience's attention and persuade them to change their thoughts or behaviors. These persuasive devices also allow them to express their thought and expression creatively and effectively (Taping, Juniardi & Utomo, 2017). In A Handbook of Rhetorical Devices, Harris (2013) listed 60 literary devices, nine of which are alliteration, allusion, assonance, metaphor, onomatopoeia, oxymoron, personification, repetition, and simile. These rhetorical devices are discussed below:

Alliteration is a technique in which the initial sounds in words or in stressed syllables within words are repeated in a pleasing or memorable way.

Example:

"This generation of soldiers, sailors, airmen, Marines, and Coast Guardsmen have volunteered in the time of certain danger. They are part of the **f**inest **f**ighting **f**orce that the world has ever known. They have served tour after tour of **d**uty in **d**istant, **d**ifferent, and **d**ifficult places…"

(Barack Obama, Fort Hood Memorial Service Speech)

Allusion references a person, place, thing, or event. These references can be direct or indirect, but they often broaden the reader's understanding.

Example: "I've been to the mountaintop." "I've been to the Promised Land."

(Martin Luther King, Jr. I've Been to the Mountain Top)

King alluded the mountaintop and the Promised Land to the Bible and Moses's Journey up Mount Sinai and to Jerusalem in his speech.

Assonance is the repetition of identical or similar vowels—especially in stressed syllables—in a sequence of nearby words. In the example below, the sound of /o/ was repeated in so and go, and the sound of /au/ was repeated in down and ground.

Example:

"**So go** ahead. Fall **down**. The world looks different from the **ground**." (Oprah Winfrey)

Metaphor is a figure of speech that refers to the comparison of two seemingly dissimilar items that share a commonality without using the words "like" or "as." George W. Bush, for example, compared Christmas' enormous hope to a light shining in the darkness of a tragic event that had occurred earlier in the year.

Example:

"The year now ending saw a few acts of terrible evil. It also saw many more acts of courage and kindness and love. And these reflect **the great hope of Christmas**: A light shines in the darkness, and the darkness shall not overcome it."

(George W. Bush, Radio Address, December 22, 2011)

Onomatopoeia, also known as echoism, refers to the use of words that imitate non-linguistic sounds (Cochrane, 2003). In the excerpt below, Ramona used "Boom!" to create a sound effect of the astonishing blow.

Example:

"We were married for eight long, beautiful, amazing months.
You heard right—months, not years.
It was like immediately after we said I do,
the heavyweight champion came in and delivered an electrifying knockout blow to our vows.
Boom! Divorced.

(Ramona J. Smith, Still Standing, 2018)

Oxymoron refers to a figure of speech by means of which two ideas of opposite meaning are combined to form an expressive adjective or phrase.
Example:
Parting is such **sweet sorrow** that I shall say goodnight till it be morrow.

(Shakespeare's Romeo and Juliet)

Personification represents an animal or inanimate object as having human characteristics such as form, character, feelings, and behavior. Ideas and abstractions can also be personified.
Example:
This coffee is strong enough to get up and walk away. (Harris 2013)
I can't get the fuel pump back on because this bolt is being uncooperative. (Harris 2013)

Repetition refers to a rhetorical device in which a word or phrase is repeated for two or more times. Churchill (1940) repeated the phrase "We shall fight" several times when he addressed the nation to resist if Britain was invaded by Hitler.

Example:
"We shall go on to the end. **We shall fight** in France, **we shall fight** on the seas and oceans, **we shall fight** with growing confidence and growing strength in the air, we shall defend our island, whatever the cost may be. **We shall fight** on the beaches, **we shall fight** on the landing grounds, **we shall fight** in the fields and in the streets, **we shall fight** in the hills; we shall never surrender."

(Churchill, June 4, 1940)

Simile is a stated comparison between two things, using the words *like* or *as.* Martin Luther King Jr. used "rolls down like waters" and "like a mighty stream" to give the audience a clear visualization of the point he was making about justice and righteousness.

Example:
"We will not be satisfied until justice **rolls down like waters**, and righteousness **like a mighty stream**."

(Martin Luther King Jr. I Have a Dream)

3. Method

Research Questions

The present study was guided by the following two research questions:

1. What are the types and frequencies of rhetorical devices appeared in World Champions' speeches?
2. How are rhetorical devices used in World Champions' speeches?

Data Collection

With purposive sampling, the script of eleven Toastmasters' world Champion speeches (approximately 8,649 words) from 2010 to 2020 were downloaded from Youtube and reviewed for accuracy. These speeches were chosen mainly because of their effectiveness and timeliness. The titles of the speeches included That's My Boy, Just So Lucky, Trust is a Must, Changed by a Tyre, I See Something, Power of Words, Outsmart Outlast, Pull Less, Bend More, Still Standing, An Unbelievable Story, and the Librarian and Mrs. Montgomery, respectively.

Data Analysis

The collected data were analyzed by two coders who were experienced English teachers and also members of toastmasters clubs. Both maintain the rank of Competent Communicators who have delivered more than 10 prepared speeches based on the Toastmasters Competent Communication manual and have experienced competing in speech contests at the club, area, and division levels. One of the coders is a native speaker of English. The analysis procedure comprised three major steps:

1. The two coders discussed the types and functions of rhetorical devices in speeches. Then a list of rhetorical devices was created. The list is consisted of alliteration, allusion, assonance, metaphor, onomatopoeia, oxymoron, repetition, and simile.
2. Independently, each coder coded a speech which was dissected into sentences. The results were compared and differences in the coding were discussed to ensure the consistency of the coding system.
3. Coder 1 continued to code the rest of the corpus whereas Coder 2 coded 30% of them.

Results were compared, and the reliability of agreement was shown at 87%.

4. Results

The goal of the present study was to discover and analyze rhetorical devices employed by world champions of public speaking between 2011 and 2020. Two research questions guided this study: 1) What are the types and frequencies of rhetorical devices appeared in World Champions' speeches? 2) How are rhetorical devices used in World Champions' speeches? Findings are presented based on the research questions below.

1. What are the types and frequencies of rhetorical devices appeared in World Champions' speeches?

The corpus of the 11 winning speeches totaled 8,649 words with an average of 786 words per speech. The longest speech was 1046 words long whereas the shortest one contained 470 words. There was a total of 179 rhetorical devices with nine different types including alliteration (34), allusion (2), assonance (12), metaphor (42), onomatopoeia (17), oxymoron (5), personification (5), repetition (53), and simile (9). The top three rhetorical devices were repetition, metaphor, and alliteration respectively. The least used rhetorical device in the corpus was allusion which appeared in two instances. Table 1 presents the frequencies of the nine different types of rhetorical devices.

Table 1 Frequency and Percentage of Nine Types of Rhetorical Devices.

Types of Rhetorical Devices	Frequency	Percentage
alliteration	34	18.50%
allusion	2	1.12%
assonance	12	6.74%
metaphor	42	23.60%
onomatopoeia	17	9.55%
oxymoron	5	2.80%
personification	5	2.80%
repetition	53	29.78
simile	9	5.06%
Total	179	100%

The following sections describe each of the individual rhetorical devices along with sample excerpts drawn from this corpus. The source of each excerpt was indicated by using the year of the speech contest.

1. Alliteration is a strategy that involves repeating the initial sounds of words or stressed syllables within words in an attractive or memorable way. This technique was used in 34 instances in eight speeches in this corpus. Three examples of alliteration used in this corpus are presented below:

   (1) This is an old friendship forged from birth, a lifelong link between my past and future. [2011 speech]
   (2) The man behind the light, big belly over a belt buckle, lip full of dip. [2012 speech]
   (3) Ever since then, I have walked through life with a little librarian Landon sitting on this shoulder. [2020 speech]

From the excerpts above, the words friendship, forged, and from (excerpt 1); big, belly, belt, and buckle (excerpt 2); and little, librarian and London (excerpt 3) are alliterative, beginning with the /f/, /b/, and /l/ sounds respectively. This technique is used for making a group of words sound unified and pleasant (Cochrane, 2003). Moreover, alliterations help call attention of the audience to the words or phrases, emphasize them, and imprint them in the minds of the audience (Harris, 2013).

2. An allusion is a reference to a person, place, thing, or event. These allusions can be direct or indirect, but they usually help the audience to understand what they hear better. Allusions appeared in only two speeches as shown in the excerpts below:

(4) I was still waiting for Cupid to shoot his arrow and find me the perfect partner. [2017 speech]
(5) I got my degree and I graduated magna cum laude. [2018 speech]

Cupid, the ancient Roman god of love, referred to as a matchmaker whereas magna cum laude is an allusion that makes a reference to the educational degree system and indicated graduation with honors. Both allusions allow the speakers to compress a great deal of information into a single word or phrase. However, if the audience is not familiar with the allusions, they might misunderstand or are confused.

3. An assonance is the repetition of identical or similar vowels—especially in stressed syllables—in a sequence of nearby words.

(6) Trust is a must. [2012 speech]
(7) Let us all face our inner bullies, acknowledge its presence, and fight. Let us all be vulnerable together as a family, supporting one another because we can all outsmart and outlast. [2012 speech]
(8) I don't want to cause an international incident over a pair of shoes. [2019 speech]

As can be seen, both trust and must used the repetition of the vowel /ə/ while the sound /aut/ was repeated in outsmart and outlast. Additionally, the sound /in/ was repeated at the beginning of the words international and incident.

4. A metaphor is a persuasive device that compares two dissimilar things without using the words “like” or “as.” In this corpus, metaphors appeared 42 times in nine speeches. The excerpts below show how metaphors are used.

(9) Now the answer to that can be a little difficult to find because sometimes,
life has a cruel way of picking out your petals, breaking you in two and throwing you into the trash. [2014 speech]
(10) This whole war against smoking is just to restrict the farming of tobacco.
[2015 speech]
(11) You are here in some way to increase your leadership skill, and this world desperately needs leaders who will create fertile soil for innovation to grow.
[2020 speech]
In excerpts 9 and 10, metaphors were used to compare life hardship to a rose being destroyed and the fight against smoking to the war against it. Meanwhile, the innovation in excerpt 11 was metaphoric, being compared to a tree or a plant growing in the soil.

5. An onomatopoeia is the use of words that mimics non-linguistic sounds. For instance,

(12) Bang! The jack collapsed, the car collapsed, my lungs collapsed. [2013 speech]
(13) I saw that machine go beep, beep, beep. [2015 speech]
(14) When that final bell rings— ding, ding, ding— the fighters and the coaches will raise their hands in victory…[2018 speech]

Bang in excerpt 12 mimicked the sound of a car hitting something; beep imitated the sound of the machine making noise; and ding mocked the sound of the bell ringing. These non-linguistic sounds bring life to the speeches and provide opportunities for the speakers to make use of their vocal variety.

6. An oxymoron is a figure of speech in which two opposing ideas are combined to form an expressive adjective or phrase. In this corpus, there were five oxymorons appeared in three speeches, and three of them are presented below:

(15) Each nothing in themselves but adding up together to something wonderful. [2011 speech]
(16) I used logic. I used emotion. I even showed her a role-model. [2017 speech]
(17) But gentlemen, have you ever seen a girlfriend or wife smile yet at the same time you just felt scared? [2019 speech]

Using oxymorons, the speakers emphasized the contrast by pairing two opposing words such as nothing in themselves with something wonderful, logic with emotion, and smile with scared. These contradictory words or concepts could create a lasting impression and at the same time entertain the audience.

7. Personification refers to the techniques of giving an object, an animal or an abstract idea a character to create an interesting imagery. Only two speeches contained a total of five personifications in this corpus.

(18)That night in Chicago, a flat tire changed me. [2013 speech]
(19) He said, my friend, was your car doing push-ups? [2013 speech]
(20) What? All y'all think smoking kills? [2015 speech]

A human character was attributed to a flat tire in excerpt 18 and push-ups in excerpt 19 while smoking was assigned to a killer in excerpt 20. This technique was used to tell an interesting story or ask a rhetorical question.

8. Repetition refers to a rhetorical device in which a word or phrase is repeated for two or more times. Repetition was used most frequently (53/179) in this corpus. It is important to note that all of the 11 speeches made use of repetition.

(21) I've never told them, never told the things I'm telling you, but I do freely give them advice they didn't ask for. I do give comfort when they need it. I do make them laugh when perhaps, they'd rather cry. [2011 speech]

(22)The jack collapsed. The car collapsed. My lungs collapsed. [2013 speech]
(23) So, my dad introduced me to this strange club that had a strange man with
strange people, talking.

In excerpt 21, the speaker repeated the phrase "I do" three times in three sentences to emphasize what he does for his friends. In excerpt 22, the repetition of the word "collapsed" conveys that the jack, the automobile and his lungs all came crashing down. In excerpt 23, the word "strange" was repeated three times to convey that the speaker was in an unfamiliar environment.

9. Simile is a stated comparison between two things, using the words *like* or *as*. There were nine similes appeared in the five winning speeches. The example excerpts are presented below:

(24) She looked at me like a deer in headlights. [2010 speech]
(25) I let my mind rewind like an old-school VHS tape. [2012 speech]
(26) She looked like a star from Bollywood. She looked at me like I was George Clooney. [2017 speech]

The three excerpts above compared the individual with another person, animal, or object. This technique uses the word like to connect the two by juxtaposing them with culturally relevant examples, such as a deer in headlights, an old-school VHS tape, a star from Bollywood, and George Clooney.

2. How are rhetorical devices used in World Champions' speeches?

A typical speech comprises three main parts including an introduction or opening, a body, and a conclusion or closing. In the introduction, a speaker should immediately grab the audience's attention. The body, which is the main part packed with facts and opinions, must support the idea the speaker wishes to convey. The conclusion should leave the audience with a lasting impression (Dale, 2013).

In the current corpus, 18 instances of rhetorical devices such as, alliteration, metaphor, onomatopoeia, personification, repetition, and simile were used in the opening of nine speeches to catch the listeners' attention. For instance, in his winning speech of 2010, Ted Lyberogiannis, repeated the word "you" in "You speak the language, you have a family, and you who have every opportunity, you should become better than me." to call the audience's attention and give the effect of speaking directly to them. Similarly, in the speech "Pull Less, Bend More", 2017 world champion of public speaking, Manoj repeated the word nice three times when he opened his speech by delivering "I was 24 years old. I had a nice job, nice car and nice hair." This simple repetition technique was used to describe his good life then. The practice of using a rhetorical device in the opening could also be seen in the opening of the 2018 toastmasters' world champion, Ramona who employed a simile in "Life will sometimes feel like a fight". The rhetorical devices used in these three examples helped the speakers effectively draw the attention of the audience.

In the body of the 11 speeches, 143 occurrences of nine types of rhetorical devices; namely, alliteration, allusion, assonance, metaphor, onomatopoeia, oxymoron, personification, repetition, and simile, were present. This is because the body is the main part of the speech which contained most words when compared with those in the opening and closing sections. The nine devices can be divided into three categories: sound-based, word-based and change of meaning based rhetorical devices (Dlugan, 2008). Sound-based rhetorical devices included alliteration, assonance, and onomatopoeia. For example, when delivering "This is an old friendship forged from birth, a lifelong link between my past and my future", Jock Elliott (2011) repeated the same sound of /f/ and /l/ at the beginning of nearby words, employing the alliteration technique. Additionally, the use of onomatopoeia such as "drill, snapped, jerked, doodled, bang, wow, hey, and oh yeah" was employed in 17 instances.

The second category of rhetorical devices is word-based which involves the repetition of words, phrases, clauses, and sentences. For instance, the 2017 world champion of public speaking repeated the word "between" in "You can see problems in any relationship: within families, between friends, between colleagues, between races, cultures, nations." to convey the meaning that problems are everywhere. Also, in the speech "I See Something," Dananjaya Hettiarachchi (2014) echoed the phrases "tears of …" in tears of joy, tears of sorrow and tears of shame in a series of three. Similarly, he recited the message "I see something in you, but I don't know what it is." throughout his speech. Using the story-telling technique, the speaker narrated his life story consisted of two major events and concluded each event by repeating that expression. By the end of his speech, the audience could predict how he would close it. The method of repetition was utilized to repeat crucial words or ideas and accentuate them so that the audience would remember them. Simultaneously, this repetition sounded rhythmic and pleasurable to listen to.

The third category of rhetorical devices changes word meanings as in allusion, metaphor, personification, and simile. According to Dlugan (2008), speakers often include metaphor, simile and personification in **storytelling** as an effective means of communication. Using metaphor, the 2017 world champion compared human relationship to a bow and string as in this line "Ego is what pulls the string; still the mighty bow bends because it cares for the partner." As such a bow and string takes new meanings. Another example of metaphor was in Romano's line "My challenge to you is to stay in the ring." Stay in the ring in this speech means to keep on fighting despite life challenges. Simile, an explicit metaphor signaled by like or as, was featured in Ryan Avery's (2012) speech. He used a human bulldozer to describe how his mother rushed towards him in "Like a human bulldozer, Mom plows through the crowd". Personification which gives human qualities to abstract ideas, inanimate objects, plants, or animals, also changes the meaning of words like a flat tire that changed the speaker's life or smoking that can kill smokers.

In the conclusion part, 18 persuasive devices such as alliteration, assonance, metaphor, oxymoron, personification, and repetition were employed to make the take-home messages memorable. For example, Presiyan, 2013 toastmasters' world champion closed his speech by giving advice to the audience by saying "Maybe you want a better voice, reach out to a singer. Maybe you want better writing, reach out to a writer. Maybe you want better tire changing skills, reach out to me." The technique that he used was a repetition of "maybe you want better…, reach out to" three times

which made it interesting and memorable to the audience. Similarly, Mike Carr, the 2020 world champion, used metaphors in his closing remarks, saying, "Be a Montgomery leader, encourage risk, try new things. The victory is not in the result, my friends. The victory is in the try." In this case, the audience was persuaded to take risks and try new things. Also, Manoj Vasudevan, the 2017 World Champion of Public Speaking used oxymoron by saying "Yes, but now even when we argue, we are still holding hands." to conclude his speech. In this instance, he used the two ideas "argue" and "holding hands" which have opposite meanings to form an expressive phrase.

Pedagogical Implications

Based upon the findings of this study, the knowledge and application of rhetorical devices used in speeches will be useful for students studying English public speaking. Suggestions for a rhetorical devices lesson plan are provided below:

1. Explain that rhetorical devices are techniques that speakers use to persuade the audience.
2. Watch famous speeches and ask students to identify and analyze rhetorical devices. If the speeches are too fast for students, the scripts may be provided.
3. Ask students to discuss the effects of rhetorical devices used in the speeches.
4. Ask students to draft a short speech and include rhetorical devices where appropriate.
5. Ask students to practice delivering their speeches.
6. When students are ready, they will give their speeches in front of their classmates.
7. After each speech, the audience will identify rhetorical devices and discuss their effects on them.

5. Conclusion

The present study identified and analyzed rhetorical devices used by Toastmasters' world champions of public speaking between 2011 and 2020. Findings revealed a total of 179 rhetorical devices with nine different types including alliteration, allusion, assonance, metaphor, onomatopoeia, oxymoron, personification, repetition, and simile. The top three most frequently used rhetorical devices were repetition, metaphor, and alliteration whereas allusion was used the least. These persuasion methods were primarily utilized to draw the audience's attention, emphasize key words or concepts, generate rhythms, and give visualization for the audience throughout the introduction, body, and conclusion of the speeches. The researcher hopes that the findings of the present study will contribute to the body of literature on the use of rhetorical devices in speeches as well as a better understanding and application of rhetorical devices in public speeches.

Acknowledgements

I would like to express my sincere gratitude to Anthony Catto for his kind assistance with this research study and three reviewers for their insightful comments.

References

A Abrams, H. M. (1999). *A Glossary of Literary Terms.* Retrieved January 15, 2020 from https://mthoyibi.files.wordpress.com/2011/05/a-glossary-of-literary-terms-7th-ed-m-h-abrams-1999.pdf

Cochrane, R. (2003). *Studying poetry: The secret gems of poetry revealed,* (2 edition). Literary Studies.

Dale, P. (2013). *Speech Communication Made Simple 1*, Pearson Longman.

David, M.K. (2014). Language, Power and Manipulation: The Use of Rhetoric in Maintaining Political Influence. *Frontiers of Language and Teaching, 5*(1), 164-170.

Dlugan, A. (2008). *Speech Preparation #6: Add Impact with Rhetorical Devices.* Retrieved May 31, 2021from http://sixminutes.dlugan.com/speech-preparation-6-rhetorical-devices/

Harris, R. A. (2013). *A Handbook of Rhetorical Devices.* Prestwick House, pp. 235.

Master Class (2021, September 7). *22 Essential Literary Devices and How to Use Them in Your Writing.* Retrieved from May 1, 2021 from https://www.masterclass.com/articles/22-essential-literary-devices

Nikitina, A. (2011). *Successful Public Speaking.* Retrieved January 15, 2020 from https://www.isbtweb.org/fileadmin/user_upload/successful-public-speaking.pdf

Plato (n.d.). *Protagoras, translated by Benjamin Jowett.* Retrieved January 15, 2016 from http://www.gutenberg.org.

Taping, M.G., Juniardi, Y. & Utomo, D. W. (2017). Rhetorical Devices in Hillary Clinton Concession Speech. *The Journal of English Language Studies,* Vol. 02, No. 02, pp. 225 – 240.

Toastmasters International (2015). *Competent Communication: A Practical Guide to Becoming a Better Speaker.* Retrieved January 15, 2020 from https://www.toastmasters.org/CC225.pdf

Toastmasters International (2021). *All about Toastmasters.* Retrieved June 1, 2021 from https://www.toastmasters.org/about/all-about-toastmasters.

Biodata

Darunee Dujsik received her Ph.D. in Second Language Acquisition and Instructional Technology (SLAIT) from the University of South Florida @Tampa, the United States of America. Currently, she is an assistant professor in the English for Business Communication Program, School of Humanities, University of the Thai Chamber of Commerce. Her research interests include genre analysis, English public speaking, and oral presentation in English. She can be contacted at daruneedujsik@gmail.com.

The Development and Validation of UTCC BEST

Chanpreeya Boonyarattapan

Department of English for Professional and International Communication
School of Humanities
University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand
Chanpreeya_boo@utcc.ac.th, chanpreeya@hotmail.com

Abstract

To provide the graduates with a standardized tool to ascertain their English ability, The Business English Standard Tests (UTCC BEST) have been developed for the students at the University of the Thai Chamber of Commerce to take as an exit test before they can leave the university. To construct reliable scale scores for UTCC BEST, this study attempted to equate the UTCC BEST raw scores of two test forms. The study aimed to study the link between the newly constructed scaled scores of UTCC BEST and the TOEIC scores. The correlation coefficient of the UTCC BEST Scale scores and TOEIC was at 0.88. This means that there was a positive high correlation between the UTCC BEST and the TOEIC. The correlations indicate a degree of commonality between the two tests. This would indicate that the UTCC BEST could arrange the students along a continuum of proficiency levels very much like the TOEIC did. Therefore, it was possible to use the UTCC BEST scores to predict the TOEIC scores and it was proved that, to some certain extent, UTCC BEST produces similar results as TOEIC does.

Keywords: language test validation, standardized test, test development.

I. Introduction

These days there is great competition in international business and investment. Most of the countries are competing in the business world to improve their countries' economy and people's quality of living. To survive in the demanding economic world, the ability to communicate in English has become an important issue, especially in Thailand where English is mostly taught and used as a foreign language. This leads to the focus in English studying in Thailand at all educational levels. It has been accepted that the better commands of English that people have, the more opportunities to succeed in international business a country has. This idea has resulted in a requirement for English communication ability of the workers from a lot of established business companies. To answer the huge demand to certify people's English business communication ability, there are a few well-known commercial test agencies that provide this kind of tests, namely, the Test of English for International Communication (TOEIC) and Cambridge ESOL's Business Language Testing Service (BULATS). However, the use of TOEIC scores is popular and familiar among business workers and students not only in Thailand but also in other countries. For instance, Hsieh (2017) conducted a survey in Taiwan on using the TOEIC tests as an exit test to certify the students' English ability and the results indicate that students had positive views about the use of the test scores for graduation.

Multinational companies wishing to remain competitive in the current economic climate has required their prospective or current workers to take one of these tests to prove that their English language ability is proficient enough to work with the companies. Sometimes, the tests' results are used to measure and develop their employees' language ability and even considered in work promotion. These large companies use the test results to make recruitment and promotion decisions because the tests are well-known and proved in their robustness and reliable results.

University of the Thai Chamber of Commerce (UTCC) has claimed itself able to produce graduates with academic and business abilities. The university plays a vital role in meeting society's need to prepare graduates with necessary knowledge and skills for their future employment. The students are not only taught and trained in their focused fields, but also are equipped with English for their future careers. The four English foundation courses are mandatory from the first to the third year at the university. Though students are normally evaluated and graded at the end of each course, the evaluation process is not standardized and the students who need the confirmation of their English ability for their future work still have to take some forms of commercial English tests. The most popular test for Thai students and workers is TOEIC. Taking TOEIC is not cheap for Thai students and a lot of them need to take the test for several times until they achieve the required scores. Chu and Yeh (2016) suggested that almost every university and college which set its English benchmark for graduation had to provide other options for students who could not take the external commercial tests before graduation. The most common method was that these schools offered an internal test for students to take on campus in addition to the external tests. The use of an exit test as a condition of graduation is the high-stakes testing situation which has a strong impact on students' success in education and their future jobs.

Consequently, an exit test must be carefully designed, prepared, and validated to ensure accountability in education (Berry and Lewkowicz, 2000).

In order to provide its graduates with a standardized tool to ascertain their English ability, The Business English Standard Tests (UTCC BEST) have been developed for the students to take in their final year before they leave the university and enter the job market. This is to provide the students with standardized test results which are proved to be as reliable and valid as other commercial test results. As mentioned by Wu (2007), a serious problem might occur if there was no evidence to show that a student passing an internal exam had the same level of required English proficiency for graduation as those who passed the external commercial test. Therefore, the results of the study are expected to be used to verify the UTCC BEST scores and help the prospective employers make decisions about UTCC graduates. Moreover, the results can also reflect the quality of UTCC students and the existing English curricula of the university. This, as a result, can lead to teaching improvement.

Objectives of the study

In an effort to construct reliable scale scores for UTCC BEST, this study, therefore, attempts to equate the UTCC BEST raw scores of two test forms. In addition, the study aims to study the link between the newly constructed scaled scores of UTCC BEST and the TOEIC scores. There are two principal purposes relating to the study:

1. To convert the UTCC BEST raw scores to scale scores and to equate the scores of three different test forms.
2. To find the projection relationship between the UTCC BEST scale scores and the TOEIC scores.

Research questions

The research questions of the study are as follows:

1. What are the appropriate scale scores for UTCC BEST? And how are the scores of two different test forms equated?
2. What is the projection relationship between the UTCC BESET scale scores and the TOEIC scores?

Test Linking: Test's Concurrent Validity

When two tests measure very different content or have different constructs, we generally refer relationship between scores of such two tests as "linking" (Kolen and Brennan, 2004). The purpose of linking the two tests is to demonstrate the concurrent validity of a test. The test construct validity is proved when it correlates well with a measure that has previously been validated. The two measures may be for the same construct, or for different, but presumably related, constructs. Concurrent validity is a type of criterion-related validity, and it applies to validation studies in which the two measures are administered at approximately the same time. To validate a new measure, the results of the measure are compared to the results of the established test obtained at approximately the same point in time (concurrently), so they both reflect the same construct. This approach is useful in situations when a new or untested tool is potentially more efficient, easier to administer, more practical, or safer than another more established method and is being proposed as an alternative instrument (Strok Engine, 2010). If a single group design is employed to collect the data for a test linking,

a correlation coefficient can be used to quantify the relationship between the two tests. The resulting correlation would be, then, a concurrent validity coefficient.

Concurrent and predictive validity can be a statistical measure. Concurrent validity examines the relationship of skills in one test to a similar skill in another. Yazdinejad and Zeraatipishe (2019) gave an example that if a dictation correlates highly with a listening multiple-choice test, then these two components can be related to hypothesized 'listening' construct. Predictive validity explores the future. Assuming all other variables are controlled, there is a good case for the predictive validity of the language tests administered.

Kolen and Brennan (2004) described a linking condition when the two tests have no prior requirement that the same constructs or contents are being measured as 'projection'. The projection relationship is almost always obtained via a regression which is a non-symmetric relationship. That is the best projection of X on Y is not the same as the best projection of Y on X (Kolen and Brennan, 2004:431). A regression simply analyses the relationship between two variables, X and Y. The linear regression line can be used as a standard curve to find new values of X from Y, or Y from X.

Method

The purposes of this study are to construct a set of scale scores for UTCC BEST and to equate scores from the two test forms. It also aims to link UTCC BEST scores with TOEIC scores to verify that UTCC BEST is an eligible test which produces good and reliable results as TOEIC does. The process of conducting the study is described as follows:

a. Selecting the Research Design

The UTCC BEST, in the future, would be administered to a large number of students of approximately 3,000 to 4,500 test takers each time. Therefore, it is appropriate to conduct the study in a similar manner with a big group of students. The random groups design or the equivalent-group design was selected. In this design, examinees were randomly assigned to the form to be administered. This equating design was preferable because there is no need to adjust for group ability differences, to estimate data, or to rely on an imperfect anchor.

$$c(y) = \frac{\sigma(sc)}{\sigma(Y)} y \quad + \left[\mu(sc) - \frac{\sigma(sc)}{\sigma(Y)} \mu(Y) \right]$$

b. Population and sample

The population of the study was the UTCC third-year students who had completed the English compulsory courses. These students were studying in eight schools namely: School of Business Administration, School of Accountancy, School of Economics, School of Humanities, School of Science, School of Communication Arts, School of Engineering and School of Laws. There were approximately 3,200 third-year students in the 2010 academic year, and there were 3,157 students who took the test.

The sample was randomly selected and assigned to the subgroups using a spiraling process. The process could be used to randomly assign test forms using this

design. Basically, Form 1 and Form 2 were alternated when the test booklets were packaged. The two test forms were spiraled in a single administration. When the tests were handed out, the test takers in test room 1 received Form 1, the test takers in test room 2 received Form 2, the third- room students receive Form 1, and continued to other rooms in the same manner. There were 105 test rooms where different forms of the test were administered at the same time. As a result, there were 1,586 students taking form1 and 1,571 students taking form2.

Later, the test takers who took each form of the UTCC BEST were randomly selected to take the TOEIC test. Using a table for determining a sample size from a given population (Krejcie and Morgan, 1970: 608), with the reliability of 95% and error rate of 5%, the sample size required to be representative of 3,000 students is 341. Because the cost in taking the TOEIC test is about 750 baht per head (UTCC special rate), the researcher decided to have the sample size of 300 students due to the study's limited budget. Therefore, 300 students were randomly chosen from the two test forms, and approximately 150 students were selected from each form. However, since the day that the TOEIC test was arranged was the final day of their final examination test at the university; therefore, there were only 95 chosen students who came for the TOEIC.

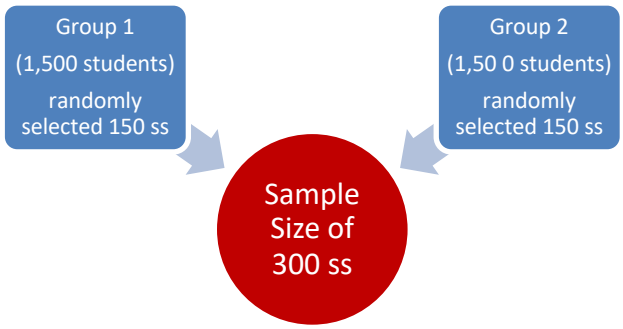

FIGURE 1:
Illustration of the sampling technique

c. Instruments

There were two main tests in this study:

1. University of the Thai Chamber of Commerce Business English Standard Test (UTCC BEST) developed by University of the Thai Chamber of Commerce.

2. The Test of English for International Communication (TOEIC) developed by the US-based Educational Testing Service (ETS).

d. Procedures and Data Analysis

This study was divided into three phases according to the data analysis. The first phase involved the UTCC BEST equating and scaling. The second phase involved in the projection relationship between the UTCC BEST and the TOEIC scores. The third phase concentrated on cut-off scores setting for each ability level. The analyses were as follows:

Phase I: Equating and Scaling

a. Scaling: a raw-to-scale score transformation

The raw scores from test form I, which was used as a base form, were transformed. A linear raw-to-scale score transformation was used, and the transformation formula was:

$$c(y) = \frac{\sigma(sc)}{\sigma(Y)} y \quad + \left[\mu(sc) - \frac{\sigma(sc)}{\sigma(Y)} \mu(Y)\right]$$

b. Equating: a raw-to-raw transformation, a raw-to-scale conversion

The equipercentile equating technique was applied. At this stage, a computer program called "RAGE-RGEQUATE" developed by Zeng, Kolen, Hanson, Cui and Chien (Kolen and Brennan, 2004) was employed to assist adjusting the most appropriate scaled scores for UTCC BEST.

Phase II: The Relationship between the UTCC BEST and TOEIC Scores

The correlation between the UTCC BEST and the TOEIC scores was estimated and interpreted by applying Pearson product-moment correlation coefficient. The correlations indicate a degree of commonality between the two tests. After that, the Regression Analysis was used to predict the scores of TOEIC from taking UTCC BEST.

Phase III: Cut-off Scores Setting

The cut-off scores were established by means of calculating the mean and the standard deviation of the UTCC BEST scores in the normal distribution. The cut-off scores received from the calculation were revised and the scale scores of UTCC BEST were equated with the adjusted cut-off scores. Finally, the terms for each ability level were added.

II. Results

The findings for this research study can be concluded in the following conversion table

Table 1
UTCC BEST Conversion Table

UTCC BEST Listening				UTCC BEST Reading			
Form1	Form2	Scale Scores	Predicted TOEIC	Form1	Form2	Scale Scores	Predicted TOEIC
1	0	55	**27**	1	0	65	**42**
2	0	60	**27**	2	0	70	**42**
3	0	65	**27**	3	1	75	**48**
4	0	70	**27**	4	2	80	**54**
5	1	75	**35**	5	3	85	**60**
6	3	80	**50**	6	4	90	**66**
7	4	85	**58**	7	5	95	**72**
8	6	90	**66**	8	6	100	**78**
9	7	95	**81**	9	7	105	**84**
10	8	100	**89**	10	8	110	**90**

UTCC BEST Listening				UTCC BEST Reading			
Form1	Form2	Scale Scores	Predicted TOEIC	Form1	Form2	Scale Scores	Predicted TOEIC
11	9	105	**97**	11	9	115	**96**
12	10	110	**105**	12	10	120	**102**
13	11	115	**112**	13	11	125	**102**
14	12	120	**120**	14	12	130	**108**
15	13	125	**120**	15	13	135	**114**
16	14	130	**128**	16	14	140	**120**
17	15	135	**136**	17	15	145	**126**
18	16	140	**143**	18	16	150	**132**
19	17	145	**151**	19	17	155	**138**
20	18	150	**159**	20	18	160	**144**
21	19	155	**167**	21	19	165	**150**
22	20	160	**175**	22	20	170	**156**
23	21	165	**182**	23	21	175	**156**
24	22	170	**198**	24	22	180	**162**
25	24	175	**206**	25	23	185	**168**
26	25	180	**213**	26	24	190	**174**
27	26	185	**221**	27	25	195	**180**
28	27	190	**229**	28	26	200	**186**
29	28	195	**237**	29	27	205	**192**
30	30	200	**245**	30	28	210	**198**
31	31	205	**252**	31	28	215	**204**
32	32	210	**260**	32	29	220	**204**
33	33	215	**268**	33	30	225	**210**
34	34	220	**276**	34	31	230	**216**
35	35	225	**284**	35	32	235	**222**
36	36	230	**291**	36	33	240	**228**
37	37	235	**299**	37	33	245	**228**
38	38	240	**307**	38	34	250	**234**
39	39	245	**322**	39	35	255	**240**
40	40	250	**330**	40	36	260	**246**
41	42	255	**338**	41	37	265	**252**
42	44	260	**354**	42	38	270	**258**
43	46	265	**369**	43	39	275	**264**
44	48	270	**385**	44	40	280	**270**
45	49	275	**392**	45	42	285	**276**
46	49	280	**400**	46	43	290	**288**
47	49	285	**400**	47	45	295	**294**

UTCC BEST Listening				UTCC BEST Reading			
Form1	Form2	Scale Scores	Predicted TOEIC	Form1	Form2	Scale Scores	Predicted TOEIC
48	49	290	**400**	48	47	300	**306**
49	50	295	**400**	49	49	300	**318**
50	50	300	**400**	50	50	300	**318**

The cut-off Scores for ability levels are presented in the following table:

Table 2
UTCC BEST Cut-off Scores

Ability Levels	Scale Scores		Raw Scores	
	Min	**Max**	**Min**	**Max**
Advanced-high	512	600	80	100
Advanced-low	445	511	67	79
Intermediate-high	377	444	54	66
Intermediate-low	309	376	40	53
Beginner-high	242	308	27	39
Beginner-low	174	241	13	26
Novice	120	173	1	12

Results from Question 1: What are the appropriate scale scores for UTCC BEST? And how are the scores of two different test forms equated?

The first research finding concerned constructing UTCC BEST scale scores and equating the two UTCC BEST test forms. It is generally assumed that equating will be effective when two test forms are close to parallel (Kim et al, 2010), which was the case in this present study. From Table 1, the scale scores set for UTCC BEST help solving the problem of the test difficulty difference in the test form 1 and 2. The test form2 is more difficult than the test form1 ($p=0.363$ for form2 and $p=0.417$ for form1). If test takers who share similar ability take these two test forms. The one who takes form 2 will score lower than the one who takes form 1. However, with the use of scale scores constructed, there will be no difference in reporting the scores to test takers. Those who possess equal ability should be awarded similar scores. This means that if the test is hard, the students will be scaled up. On the other hand, if the examination is easy, their scores will be scaled down. The results of scaling the UTCC BEST scores can be explained by Figure 2.

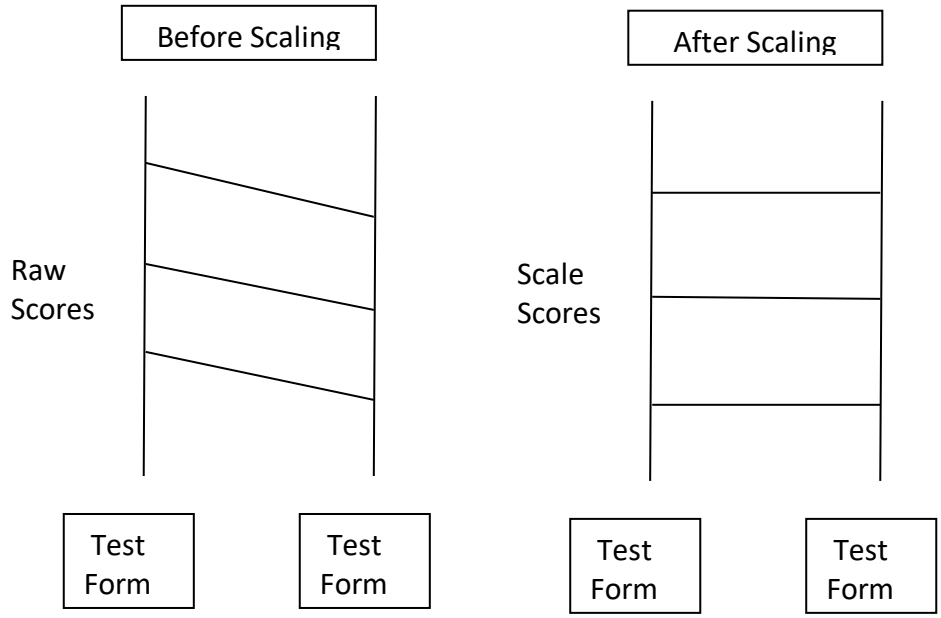

Figure 2:
UTCC BEST Scores Before and After Scaling

Notice that before scaling the scores of students who take form 2 are lower than the scores from test form 1. Then, the scores are adjusted from scaling so that the two test forms produce similar results and the students are reported the same scores. Since the test forms do differ in difficulty, this equating is important to ensure fairness to candidates.

Results from Question 2: What are the relationships between the UTCC BEST scale scores and the TOEIC scores?

The second research question concerned the relationship between the UTCC BEST Scale Scores and the TOEIC scores. When studying the relationship of scores, a correlation coefficient is used to represent the degree of association between the two sets of measurements. It ranges from +1(perfect positive correlation) through 0 (no correlation at all) to -1(perfect negative correlation) The closer the coefficient is to 1, the stronger the relationship is.

The correlation coefficient of the UTCC BEST Scale scores and TOEIC was at 0.88. This means that there was a positive high correlation between the UTCC BEST and the TOEIC. The correlations indicate a degree of commonality between the two tests. This would indicate that the UTCC BEST could arrange the students along a continuum of proficiency levels very much like the TOEIC did. Therefore, it was possible to use the UTCC BEST scores to predict the TOEIC scores further. It was proved that, to a certain extent, UTCC BEST produces similar results as TOEIC; however, from 95 students who took the TOEIC test, the one who had the highest scores from TOEIC test got the score of 695 and this same student got 540 on UTCC BEST scale score. This might have an effect on calculating the score prediction of TOEIC scores for UTCC BEST.

Table 3
UTCC BEST Scale Scores and Predicted TOEIC Scores

Level	Terms	UTCC Scaled Scores		Raw Scores	Predicted TOEIC
A	Advanced-high	512	600	80 -- 100	576 -718
B	Advanced-low	445	511	67 -- 79	479-575
C+	Intermediate-high	377	444	54 -- 66	401-478
C	Intermediate-low	309	376	40 -- 53	303-400
D+	Beginner-high	242	308	27 -- 39	215-302
D	Beginner-low	174	241	13 -- 26	117-214
F	Novice	120	173	2 -- 12	69-116

From Table 3, even though an outstanding student who can get the highest score from UTCC BEST which is 600, the predicted TOEIC score possible for that student can reach only at 718. Since the highest possible score of TOEIC is 990, people might perceive UTCC BEST as easier. Moreover, test takers who are very good in English might be able to get a full score in UTCC BEST and these people might interpret the predicted TOEIC scores wrongly. Therefore, the predicted scores must be reported with a careful manner and should be reported with the standard error value every time. The error for the calculation is ±56.49.

III. Conclusion and Recommendation

UTCC BEST test form provides only the test of listening and reading. There might be a plan to develop the speaking and writing test for UTCC BEST; therefore, it is very crucial to establish standards for the two skills testing as well. A research study which is similar to this present study is needed for writing and speaking skill assessment. The approach in conducting a research study on these two skills will be different because the writing and speaking test do not use the multiple-choice format.

In addition, there is no one best method in equating scores and setting cut scores as stated by Kolen and Brennan (2004). There are other methods in equating scores and setting cut scores, a future study might try to use other methods and compare the results with this present study's results.

Moreover, there is some limitation in conducting this present study and this has an effect on UTCC BEST and TOEIC scores prediction. As discussed earlier, the best student who took TOEIC test scored only 695 and this person got the level of Advanced-high from UTCC BEST. To fix this, in the future, we might conduct the calculation again by sending more Advanced-high students to take the TOEIC test. It is very interesting to see the different results. A better prediction might be produced. If the results are similar to this present study, it will confirm that TOEIC test is more difficult than UTCC BEST.

Further, this present study focuses on equating the scores and setting cut scores for UTCC BEST, a study that describes UTCC BEST developing in details together with its band descriptors is also essential to be conducted.

Lastly, recommendation is also made for teachers to consider revising their

current teaching and testing that can provide more exposure to authentic English use in working situation. It is suggested that graduates should be equipped and acquainted with English for general business. The result from the present study reflects that more than half of the students fell in the level of 'Beginner". This means that these students need more practice and learning of English in order to be able to use English for their future work.

In conclusion, there is always still more room for studies on establishing standards, setting cut-off scores and their descriptors. Further studies on appropriate test design in English for general business in Thailand are very interesting and waiting to be conducted.

References

Berry, V., & Lewkowicz, J. (2000). Exit-tests: Is there an alternative? *Hong Kong Journal of Applied Linguistics*, ***5***(1), 19– 49.

Chu, H. Y., & Yeh, H. N. (2017). English Benchmark Policy for Graduation in Taiwan's Higher Education: Investigation and Reflection. *Journal of Language Teaching and Research*, *8*(6), 1063- 1072.

Hsieh, C. N. (2017). The case of Taiwan: Perceptions of college students about the use of the TOEIC® tests as a condition of graduation. ETS Research Report Series, 2017(1), 1-12.

Kim,S., Walker, M.E.& McHale, F. (2010). Comparisons among Designs for Equating Mixed-Format Tests in Large-Scale Assessments. *Journal of Educational Measurement*, *47*(1), 36-53.

Kolen, M. J. & Brennan, R. J. (2004). *Test Equating, Scaling and Linking: Methods and Practices* (2nd. ed). New York: Springer-Verlag.

Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Journal of Educational and Psychological Measurement, 30*, 607-610.

Strok Engine. (n.d.). *Glossary of Terms*. Retrieved June 1, 2010, from the Strok Engine Website: http://www.medicine.mcgill.ca/strokengine-assess/definitions-en.html

Wu, J. R. W. (2007). English language assessment in Taiwan: Where do we go from here? Proceedings of the 2007 International Conference and Workshop on TEFL & Applied Linguistics, 574-586. Taipei: Crane Publishing Company.

Yazadinejad, A. & Zeraatipishe, M. (2019). Investigating the Validity of Partial Dictation as a Tool of Overall Language Proficiency. *International Journal of Language Testing. 9*(2), 44 – 56.

Analysis of illocutionary acts used in the motivational quotation of the famous people

Yanawut Kanthawong[1], Pennapa Klaisingto[2]

[1,2] Program English, Faculty of Liberal Arts
[1,2] University of Phayao, Thailand
[1] 61201819@up.ac.th, [2] Pennapa.kl@up.ac.th

Abstract

This research aimed at analyzing types of illocutionary act used in motivational quotation of the famous people. The scope of sample was 100 motivational quotations. They were classified into 5 fundamental types of illocutionary acts based on the Searle's principle (1976) and analyzed how these types of illocutionary act were used to inspire the addressees. The results illustrated that the highest frequency was representative because the famous people would like to inform what they believed and reflected from their experiences, followed by directive because the famous people would like to command the addressees to do what they wanted. Commissive and expressive were least likely to be found and declarative was not found. In aspect of classifying the famous people following their fields, there were 7 fields; politics, entertainment, scientist, athlete, business, religion, and polymath. The famous people in politics field mostly used representative. The highest usage of directive was found in athlete. For commissive, the famous people in entertainment highly used commissive. For expressive, scientist was more likely to use to motivate the addressees. Consequently, the motivational quotations of the famous people in the fields used types of illocutionary act differently and it probably depended on the different characters in their field and different purpose.

Keywords: Illocutionary acts, motivational quotation, speech acts

1. Introduction

The definition of quotation based on Cambridge dictionary (2021) referred to a phrase or short piece of writing taken from a longer work of literature, poetry, etc. or what someone else has said. On the other hand, the meaning of the quotation in the different context as social media was not the same. According to PARADE website (2021), it said whether a funny quotation from a famous celebrity or an encouraging message about giving it your best from a successful businessperson, we can all use a little motivation and inspiration days via a life quotation. To illustrate, "The best way to predict the future is to create it." Peter F. Drucker stated, from https://www.rd.com/article/quotes-from-famous-people/. The famous people would like to inspire the addressees and they probably abide by. Thus, quotation can be a way of encouraging for those who read it and then had positive energy to overcome their fear or the struggle situation in life. Apart from the statement, the researcher can notice that language in quotation was organized as a group of word which can express how to have better life or success. Moreover, the person who used the quotation to motivate the addressees was famous. Hence, his quotation could more or less influence the addressees.

According to the previous research, Nemer (2015) investigated in the topic "Celebrities Acting up: A Speech Act Analysis in Tweets of Famous People" and Putri, Yanti, and Thamrin (2020) analyzed the speech act displayed in Justin Bieber's tweet. Theses research focused on the celebrities' message on Tweeter. Nemer (2015) had identified the celebrity speech pattern in tweets according to speech act theory. He accumulated information from the active Tweet account of the famous people who were Oprah Winfey, Shaquille O'Neal, Britney Spears, and Chris Colfer. The result found that the patterns used in the tweet of the celebrity had many patterns in order that it depended on the various purposes and the different groups such as family, friends, fans, other celebrities, and the general public.

Whereas Putri, Yanti, and Thamrin (2020) also used speech act theory to analyze Justin Bieber's tweets. The result demonstrated that 3 types of speech act used in Justin Bieber's tweet namely representative, directive, and expressive. The most dominant function used in the tweet was expressive and directive function.

Apart from celebrities' message, it also had analyzed the influencers' message. Carlsson (2017) explored Instagram influencers' usage of persuasive speech act. This research focused on what strategies of different fitness Instagram influencers used in speech act in the purpose of marketing. The result showed that the highest frequency was directive because the intention of all influencers was to request or command their addressees to do what the influencers asked for. Consequently, the function of those speech acts in form of directive was often to convince the addressees.

Corresponding to the previous research, these studies concentrated on speech act via social media such as Tweet and Instagram. The data resource was on social media which influencers or celebrities who used to share experience, thought, emotion, including the purpose of marketing. Therefore, the researcher thought that the result would be different apart from the earlier studies in owing to the fact quotation was performed in the aspect of motivation, but it still existed in online and was uttered by those who were celebrity, famous people.

2. Method

The study of speech acts accumulated from the famous people to analyze was observational analytic studies. The purpose of this research was to explore the speech acts which the famous people used to inspire or encourage the addressees. The following sections below will elucidate the methodology used in this research. Accordingly, there are 4 issues such as the research design, population, sampling, data collection, and data analysis.

1. Population

The population in this research was the information accumulated from 4 websites which consisted of greater than 80 quotations in each website. There are 605 quotations in total.

2. Sampling

For this research, the sampling was specifically selected the 25 quotations in each website. There were 100 quotations in total.

3. Data collection

3.1 The information was accumulated by searching "quotation of the famous people" on the internet. There were 2 criteria of data sources in this study; the year of publication and the amount of information. The year of publication was from 2021 onward. The amount of information must have greater than 80 quotations in each of the websites. The websites were included as the followings:

1. https://blog.hubspot.com/sales/famous-quotations
2. https://www.rd.com/article/quotations-from-famous-people/
3. https://everydaypower.com/famous-quotations-by-famous-people/
4. https://www.overallmotivation.com/quotations/best-inspirational-quotations-by-famous-personalities/

3.2 The total information had 605 quotations. Therefore, there are two criteria to select quotations; motivational purposes, the addressers. The quotations must have motivational purpose and the addressers must be celebrity or famous people. The data sources were specifically selected from 25 out of a number of quotations in each website. Accordingly, they are selected 100 out of 605 quotations.

3.3 The researcher analyzed the types of illocutionary act following Searle's principle (1976) and calculated it in term of the frequency and percentage.

4. Data analysis

This research scrutinized 5 fundamental types of the illocutionary act according to Searle's principle (1976). There were assertive or representative, directives, commissive, expressive, and declarative. The data analysis process was demonstrated as the followings.

1. The researcher analyzed the quotation in the form of clause. For this quotation, it was accumulated from https://blog.hubspot.com/sales/famous-quotes.

For example

Tell me and I forget. Teach me and I remember. Involve me and I learn.

(1) (2) (3)

As this quotation was mentioned above, it was able to be separated into 3 utterances. Additionally, 3 utterances were counted as frequency of directive, and they expressed in the form of imperative sentence as follows:

- Tell me and I forget.
- Teach me and I remember.
- Involve me and I learn.

2. When the utterances were analyzed to differentiate types of the illocutionary act based on Searle's principle (1976). There were 5 basic types of illocutionary act such as representative, directives, commissive, expressive, and declaration. Moreover, the famous people were classified following 7 fields such as politics, entertainment, scientist, athlete, business, religion, and polymath.

3. The researcher analyzed and explained how the utterances motivated the addressees through the famous people's quotations or how the famous people used the utterances to inspire their addressees.

For example

"Tell me and I forget. Teach me and I remember. Involve me and I learn."

This quotation was stated by Benjamin Franklin, and it was split into 3 utterances. It meant that frequency in this quotation was 3. Moreover, all of them were categorized as directive because it can be noticed that the utterances beginning with verbs as "tell", "teach", and "involve". Hence, they were considered as imperative sentence. The meaning of this quotation that addresser intended to express was that learning would be substantial by doing it on our own and we were able to see the levels of learning through this quotation.

3. Result

This research was to explore the types of illocutionary acts demonstrating in the quotation of the famous people. The research was conducted following Searle's principle (1976) of speech acts involved with types of illocutionary analysis act of 157 utterances from 100 quotations from the famous people. According to the analyzed information, it was found that there were 4 types of illocutionary acts: representative, expressive, directive, and commissive, respectively. This chapter, therefore, will demonstrate the analysis consequences prioritized into 7 sections as the followings:

1) The frequency and percentage of types of illocutionary act displayed in quotation of the famous people
2) The frequency of illocutionary act classified in the fields
3) Percentage of illocutionary acts classified in the fields
4) Representative act displayed in the quotation of the famous people
5) Directive act displayed in the quotation of the famous people
6) Commissive act displayed in the quotation of the famous people
7) Expressive act displayed in the quotation of the famous people

1. The frequency and percentage of types of illocutionary displayed in quotation of the famous people

The result of types of illocutionary acts which existed in the quotation of the famous people consisted of representative, directive, commissive, and expressive. Declarative was not found because the messages existed in the social media did not express intention to result in the changes in the world.

Table 1 the frequency and percentage of types of illocutionary displayed in quotation of the famous people

No.	Types of illocutionary	Frequency	Percentage
1.	Representative	108	68.79
2.	Directive	45	28.67
3.	Commissive	2	1.27
4.	Expressive	2	1.27
Total		157	100

According to the table 1, it depicted the result and the distribution of data analysis in term of frequency and percentage. There were 100 quotations in total, and it was split as 157 utterances. It revealed that there were 4 types of the illocutionary act which displayed in the quotation of the famous people. Mostly, the main type of the illocutionary act was representative with 67.52%, followed by 29.94% of directive, 1.27% of commissive, and 1.27% of expressive.

2. the frequency of illocutionary act classified in the fields

The consequences of types of illocutionary acts which were classified quotation of the famous people following the fields. There were 7 fields; politics, entertainment, scientist, athlete, business, religion, and polymath. It demonstrated the data as the followings.

Table 2 the frequency of illocutionary act classified in the fields

Types of illocutionary acts / Fields	Assertive	Directive	Commissive	Expressive	Declarative
Politics	16	3	-	-	-
Entertainment	62	24	2	1	-
Scientist	8	3	-	1	-
Athlete	2	4	-	-	-
Business	10	4	-	-	-
Religion	7	5	-	-	-
Polymath	3	2	-	-	-
Total	108	45	2	2	-

According to the table 2, it depicted the result and the distribution of data analysis in term of frequency. There were 157 utterances in total. It revealed that there were 4 types of the illocutionary act which were classified in 7 fields. In the field of politics, there were 16 representatives and 3 directives. In the field of entertainment, there were 62 representatives, 24 directives, 2 commissives, and 1 expressive. In the field of scientist, there were 8 representatives, 3 directives, and 1 expressive. In the field of athlete, there were 2 representatives and 4 directives. In the field of business, there were 10 representatives and 4 directives. In the field of religion, there were 7

representatives and 5 directives. In the field of polymath, there were 3 representatives and 2 directives.

3. Percentage of illocutionary acts classified in the fields

The outcomes of types of illocutionary acts which were classified quotation of the famous people following the fields and were calculated as the percentage in order to notice the tendency in each of illocutionary acts.

Table 3 Percentage of illocutionary act classified in the fields

Types of illocutionary acts / Fields	Assertive	Directive	Commissive	Expressive	Declarative	Total
Politics	84.21	15.79	-	-	-	100
Entertainment	69.66	26.97	2.25	1.12	-	100
Scientist	66.67	25	-	8.33	-	100
Athlete	33.33	66.67	-	-	-	100
Business	71.43	28.57	-	-	-	100
Religion	58.33	41.67	-	-	-	100
Polymath	60	40	-	-	-	100

According to the table 3, it illustrated that the tendency in each type of illocutionary acts in 7 fields. For representative, the highest tendency was politics, followed by business, entertainment, scientist, polymath, religion, and athlete. The maximum tendency of directive existed in the quotation was athlete, followed by religion, polymath, business, entertainment, and scientist. In aspect of commissive, it showed only in the field of entertainment. For expressive, it was found in scientist and entertainment. For the declarative, it was not found in any fields.

4. Representative act displayed in the quotation of the famous people

Searle (1976) stated that representative or assertive was one of the fundamental types of illocutionary act. The principal function of this type was to explain about what an addresser believed. Furthermore, the utterances displayed in sentence shown the meaning in statement of fact or truth including describing, reminding, representing, telling, informing, and etc.

From the result, it demonstrated that representative was mostly found in the quotation and the percentage of representative is at 68.79. Most of the quotation was related to the attitude of the famous people toward life. Additionally, most of the quotations used “verb to be” like “is” as the joining between a subject and its complement and modify what the meaning of subject was.

(1) “The best revenge <u>is</u> **massive success**.”

This quotation was stated by Frank Sinatra. This sentence was categorized as representative for telling what the addresser believed. The addresser would like to inform the listener that the ultimate goal of achievement in life was the way to prove

yourself. If the vengeance can be turned into positive energy to motivate the listener, it can lead the addressees the accomplishment.

(2) "**The only impossible journey** is the one you never begin."

This quotation was stated by Tony Robbins. This sentence was categorized as representative for showing and comparing journey as the beginning of what we had to do. In addition, the meaning of this quotation represented that dream still was a dream unless we were able to step forward to do something. Moreover, if we wait for perfect time and perfect condition, our dream probably never becomes true.

(3) "The **purpose of our lives** is to be happy."

This quotation was stated by Dalai Lama. This sentence was categorized as representative for reminding the listener what the goal of living life was. This quotation displayed that many people concentrated on outer factors until they forgot what the meaning of life was.

(4) "**Imagination** is more important than knowledge."

This quotation was stated by Albert Einstein. This sentence was categorized as representative for showing the fact. The addresser would like to express the fact that knowledge is limited, whereas imagination can enhance the world in the creative way. If we do not have imagination, the innovation will not exist. It was due to the fact that imagination was the beginning state of doing something new.

(5) "**Life without purpose** is meaningless."

This quotation was stated by Amy Torres. This sentence was categorized as representative for informing the fact that the track of life will be meaningful if we have goal to reach. Moreover, we can notice "is" as the joining point between subject and complement. As a matter of fact, both of them are the same but the complement as the role of making more meaning to understand.

According to aforementioned examples of representative act, it demonstrated that the procedure of inspiring people by using representative utterances was that the famous people reminded or informed the fact to the addressees. Moreover, these quotations possibly came from the famous people's experiences. Consequently, it emphasized the famous people's belief that was true, and they would like to use their quotation to express his thoughts and experiences in order to inspire other people. Furthermore, the purpose of expressing the quotation mostly emphasized about the way of life or success. We were able to notice from these clauses such as "massive success", "the only impossible journey", "the purpose of our lives", and "life without purpose".

5. Directive act displayed in the quotation of the famous people

Searle (1976) stated that directive was another fundamental type of illocutionary. The main concept of this type was what the addresser asked the listeners to do something. It implied that the addresser desired the listener to do what the addresser wanted. The meaning of directive statement was to suggest, encourage, warn, order, command, request, teaching, and etc.

From the result, it demonstrated that the percentage of directive was found in the quotation as 28.67. Most of the quotation was related to the emotion of the famous people toward their experiences occurred in their life and uses quotation in aspect of directing other people.

The characteristics of directive act were that the addresser must have power to order or command the addressees and the addressees abided by. It will be shown and analyzed as the followings:

(6) "**Spread** love everywhere you go. Let no one ever come to you without leaving **happier**"

This quotation was stated by Mother Teresa, and it was split into 2 utterances. Both of them were categorized as directive for commanding. The addresser would like the addressees to be a positive energy and expressed kindness to other people regardless "who" or "where". Moreover, when there was someone coming to you, and you may be a consultant to listen what happens to their life. Every time they came to you, those would be free and relief to live with you. Whenever you treated other people with kindness, they will be more likely to do the same for you.

(7) "**Do** one thing every day that **scares** you"

This quotation was stated by Eleanor Roosevelt. It was categorized as directive for commanding. The addresser would like to motivate the addressees to be courage and encounter their fear. Doing something fear will make us stronger, more courage, and more confident. The more we face the problems, the more we grow.

(8) "**Don't judge** each day by the **harvest you reap but by the seeds that you plant**"

This quotation was stated by Robert Louis Stevenson. It was categorized as directive for commanding. The addresser would like to represent the harvest as the result of what you did. Normally, we only focused on the consequences more than the factors which reached you to the destination such as patience, time, effort and so on. Moreover, this quotation expressed the connotative meaning instead of literal meaning in order to understand what the famous people expressed.

(9) "**Never let** yourself be **defeated**."

This quotation was stated by Maya Angelou. It was categorized as directive for commanding. The addresser would like to order the addressees to be brave and faced the problems. Furthermore, it taught us that we were unable to win all the time, but we at least we find the way to overcome and learn from them.

(10) "**Don't be afraid to be afraid**"

This quotation was stated by Maurice Chevalier. It was categorized as directive for commanding. The addresser would like to command the addressees not to be afraid. The feeling of scare was general for human. Thus, don't be afraid and climb the wall of scare.

According to aforementioned examples of directive act, it demonstrated that the procedure of inspiring people by using directive utterances was that the addressers would like to order or suggest the addressees to do what the addressers wanted, and the

consequences will happen if addressees abide by. Moreover, we were able to notice the imperative sentence in the directive utterances to express the intentions of the addresser such as command, suggest, request and etc.

Additionally, most of the quotations were used the famous people's feeling toward the tough time or fear in the past to motivate their addressees. We are able to notice the words such as "scare", "defeated", "afraid". And sometimes it cannot directly understand the meaning of quotation because of expressing the connotative meaning. When the addressees interpret the meaning of quotation, they will be ready to face the problems. Besides, we can notice that the directive act is imperative sentence and have no grammatical subject in term of the linguistic form.

6. Commissive act displayed in the quotation of the famous people

Searle (1976) stated that commissive is a type of illocutionary and its general attribution of this types was to commit the addresser to do something to the listener. Or, what the addresser says bound or involved with the situation in the future. Mostly, the meaning of the utterance in the commissive was to promise, offer, threaten, wish, guarantee and etc.

From the result, it demonstrated that the percentage of commissive was at 1.27. Most of the quotation have conditional clause to express the binding between the famous people and the situation in the future. Additionally, we can notice that the quotation was used in the conditional form or called if-clause (type-1). This form was used to talk about the possible situation in the future, but we cannot use this structure to assume all of the quotations were commissive. Therefore, we need consider the pronoun existed in the quotation together when analyzing because the concept of commissive act was that the addresser bound him/herself with the situation in the future.

(11) "**If you** are not willing to risk the unusual, you will have to settle for the ordinary."

This quotation was stated by Jim Rohn, and it was split into 2 utterances. Both of them were categorized as representative for informing. The addresser would like to show that unless the addressees do something different, they will be the same as other people. When the addressees read it, they will feel challenged and are ready to prove themselves. The reasons why we are unable to classify it as directive are because even this quotation was in the form of conditional clause to show the possibility in the future, it bound the addressees with this situation instead of the famous people. Moreover, we can look at "you" existed in the quotation. It shows that the famous people do not include yourself with their utterance. Consequently, we cannot categorize it as directive in order to the fact that the concept of directive was the addresser's utterance binding him/herself with the further event. Therefore, this quotation was classified as representative.

(12) "All our dreams can come true **if we** have the courage to pursue them."

This quotation was stated by Walt Disney, and it was split into 2 utterances. Both of them were categorized as commissive for wishing. The addresser would like to point out that if we have passion to do whatever we want, one day our dream will become true. Moreover, we are able to notice that the sentence shows the condition in

the quotation, and it uses subject pronoun “we” to include the famous people and the addressees with the possible situation that will happen.

According to aforementioned examples of commissive act, it demonstrated that the procedure of inspiring people by using commissive utterances was to show the possibility in the future in the quotation and the addresser used subject pronoun “we” to bind him/her including the addressees to follow their dream.

Moreover, we were unable to assume all of the directive act in the form of conditional clause. Therefore, we need consider the pronoun existed in the quotation and the meaning together when analyzing because the concept of commissive act was that the addresser bound him/herself with the situation in the future.

7. Expressive act displayed in the quotation of the famous people

Searle (1976) stated that expressive was a type of illocutionary which accentuated upon what the addresser would like to express his emotional state or feeling. Most of the utterances which expressed addresser’s feeling were the emotional states of pleasure, pain, likes, dislike, happy, appreciate, sorrow and etc. The result showed that the percentage of expressive act was 1.27 and was least likely to be found.

From the result, it demonstrated that the percentage of expressive was at 1.27. Most of the quotation talked about the famous people’s emotion toward the struggle time in the past.

(13) I am **thankful** for all of those who said **NO to me**.

This quotation was stated by Albert Einstein. It was categorized as expressive. The addresser would like to express his emotion to thank for other people to refuse him. Thus, that’s the reason why he has to do it on his own and succeed by himself.

(14) Be **Thankful** For The **Hard Times**.

This quotation was stated by Leonardo DiCaprio. It was categorized as expressive. The meaning of this sentence was that the addresser intended to appreciate the struggle times that he experienced because it boosted him up in many ways; physical and mental.

According to aforementioned examples of expressive act, it demonstrated that the procedure of inspiring people by using expressive utterances so that the addressers would like to express their feeling toward the struggle situations that happened in their lives, and finally it made them success in their path. We can notice from the word “thankful” that displayed the emotion of the addressers to categorize this quotation into expressive act.

4. Discussion and Conclusion

This part presented the discussion and the conclusion of the study. The results of the study were then concluded based on the research objective.

The main purpose of this study was to analyze types of illocutionary act used in quotation the famous people. The research would like to illustrate the research results in overview and each issue related to types of illocutionary act as follows:

According to the results, it illustrated that there were 4 types of the illocutionary act which displayed in the quotation of the famous people. Mostly, the main type of the illocutionary act was representative with 68.79%, followed by 28.67% of directive, 1.27% of commissive, and 1.27% of expressive.

For the representative, this type was mostly found in the quotation. The frequency and the percentage of representative were at 108 and 68.79, respectively. The technique which the famous people used was to inform the fact or something that the famous people believed was true such as the way of life, success, and general. It can influence the addressees to understand what the famous people believed, and the addressees probably accepted the famous's attitude until they abided by.

For the directive, it was the second type existed in the quotation. The frequency and the percentage of directive act were at 45 and 28.67, respectively. The directive act displayed in the quotation was in the form of imperative sentence and the famous people's intention to command the addressees to overcome their fear or bad things. Additionally, some quotations needed to be interpreted the meaning because it used connotative meaning instead of literal meaning.

For the commissive, the frequency and percentage of commissive act were at 2 and 1.27, respectively. The strategy which the famous people used in their quotation was to bind the addresser and the addressees together with the possible situation and used pronoun as "we". Moreover, we can classify the commissive act from the conditional clause in the previous study, but we found that this structure cannot apply in this research so that the concept of commissive act was that the addresser's utterance binding his/herself with the situation in the future.

For expressive, the frequency and percentage of expressive act were at 2 and 1.27, respectively. The expressive act displayed in the quotation showed the emotions of the famous people to toward what happened in the past. The famous people intended to thank the struggle time to make him/her like these days.

For declarative, it was not found in the motivational quotations due to the fact that the purpose of quotation was different. Moreover, the principal concept of declarative was that the addresser used the statement to bring about the change, not to cheer up or motivate the addressees to do something.

As mentioned earlier, the highest type of illocutionary act was representative because the famous used it to express their believes. Whereas the previous studies showed that there was the directive as the highest because it was used in the specific purpose such as communication, marketing, and so on. But in this research, we focused on only the motivational quotation that was used to inspire the addressees. So, the result may be changed because it depended on the purpose to express the information.

This research analyzed the types of illocutionary act in quotation of famous people. More specially, it was researched the usage of the famous people's quotation to motivate the addressees. This study investigated the types of illocutionary act in the quotation of famous people in the motive purpose. The research based on the Searle's principle (1976) which categorized illocutionary act into 5 fundamental types: representative, directive, commissive, expressive and declarative.

The results demonstrated that the most common illocutionary act existed in the quotation was representative because the famous people wanted to inform their believes. For directive act, it is due to the fact that the famous people wanted to command the addressees to be brave and overcome the fear. Consequently, most of the

directive act existed in the quotation were in the form of imperative sentence. For commissive act, it showed the binding between the famous and the addressees and the possible situation. It could be considered from the conditional clause along with the subject pronoun which included the famous people and the addressees as "we". For expressive act, the characteristic of this type was to express the famous people's feeling and used it to motivate the addressees and declarative was not found in quotation because the main function wasn't used to motivate but used to change the world.

According to Nemer's research (2015), it did not show the highest type of illocutionary act owing to the fact that it depended on different group of addressee and various purpose. Whereas Putri, Yanti, and Thamrin (2020) analyzed Justin Bieber's tweets and Carlsson (2017) studied about persuasion in social media of Instagram influencers' usage. Both of them showed that the directive was the highest type of illocutionary act found on social media. For this research, the highest type of illocutionary act wasn't directive, but it was representative due to the fact that the famous people wanted to inform the fact and believed what they believed. But directive was found as the second one prior to representative.

Consequently, we can assume that the motivational quotation used by the famous people had different types of illocutionary acts because of the famous people's career. Furthermore, the different purpose can also influence the result if we compare to the other previous research.

References

Austin, J. L. (1975). *How To Do Things With Words*. Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press.

Best Inspirational Quotes by Famous Personalities And People. (2021). Retrieved December 20, 2022, from https://www.overallmotivation.com/quotes/best-inspirational-quotes-by-famous-personalities/

Cambridge dictionary. (2021). Retrieved December 20, 2022, from https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/quotation

Dhini, P. P., Yusrita, Y., & Temmy, T. (2020). *An Analysis Of The Speech Act Used in Justin Bieber's Tweet*, Retrieved December 20, 2022, from https://ejurnal.bunghatta.ac.id/index.php/JFIB/article/view/16455

Hart, M. (2021). *The 100 Most Famous Quotes of All Time*. Retrieved December 20, 2022, from Hubspot: https://blog.hubspot.com/sales/famous-quotes

Levinson, S. C. (1983). *Pragmatics*. Cambridge: Cambridge University Press

Mey, J. L. (2001). *Pragmatics: An Introduction*. Oxford: Wiley

PARADE. (2021). Retrieved December 20, 2022, from https://parade.com/937586/parade/life-quotes/

Quotes by Famous People About Life, Love and Success. (2021). Retrieved December 20, 2022, from https://everydaypower.com/famous-quotes-by-famous-people/

Searle, J. (1976). *A classification of illocutionary Acts*. In: Language in society 5, pp. 1-24.

Turkel, L. (2021). *Reader's Digest*. Retrieved December 20, 2022, from https://www.rd.com/article/quotes-from-famous-people/

Wikipedia. (2021). Retrieved December 20, 2022,
from https://en.wikipedia.org/wiki/Quotation#cite_note-oxford-1
Yule, G. (2008). *Pragmatics*. New York: Oxford University Press.

The Study of Deixis Used in Short Story Trifles by Susan Glaspell

Nattida Noppatorn[1], Pennapa Klaisingto[2]

[1,2] Program English, Faculty of Liberal Arts
[1,2] University of Phayao, Thailand
[1] E-mail: nattidalittle@gmail.com, [2] Email: Pennapa.kl@up.ac.th

Abstract

Deixis is a study of language phenomena that focuses on words with multiple meanings. Deixis is a word that may be encountered in both spoken and written language. In this study, the researcher analyzes deixis used in the short story Trifles. This content analysis study aims to (1) explore the types of deixis used in Trifles and (2) reflect the meaning in context of deixis used in Trifles. The researcher not only analyzes the types of deixis but also the meaning in the context of Trifles, in which the story reflects the gender role of women.

Based on Levinson's theory, here are summaries of the deixis that existed in the characters' utterance of Trifles. This study showed that there were a total of 805 deixis; 488 person deixis, 45 place deixis, 40 time deixis, 25 social deixis, and 207 discourse deixis. In this study, the finding was that 805 deixis existed in the story. According to the analysis using Levinson's theory (1983), the researcher found 488 person deixis, 45 place deixis, 40 time deixis, 25 social deixis, and 207 discourse deixis. The types of deixis commonly found in the connotative reflection of context meaning are person deixis, place deixis, and discourse deixis, except time deixis and social deixis. Both time and social deixis point to their meaning directly.

Keywords: Deixis, short story Trifles

1. Introduction

Background and Significance of the Research Problem

"Trifles" is a story depicting a murder inquiry in which John Wright is discovered strangled in his bed and his wife, Minnie, is accused of the crime. The story concentrates on the county attorney, George Henderson, who has been brought in to investigate the murder; Henry Peters, the local sheriff; Lewis Hale, a neighboring farmer; and the spouses of the two local men, Mrs. Peters, and Mrs. Hale. While the three men went about the farmhouse looking for clues, the two ladies found proof in the "trifles" that the suspect wife had left in her kitchen: baking, cleaning, and sewing. Men are oblivious to the reality that is right in front of their eyes because they neglect the world of women. The story addressed one of the most pressing subjects of the day, feminism. The story takes place in a kitchen, in the home realm, and everything in the environment reveals women's lives. The short story was written by Susan Glaspell, whose best-known work is "Trifles", which is the short story set in a rural Iowa farmhouse. It is based on a true murder case from the year 1900. Susan Glaspell covered this case as a teenage newspaper writer, and subsequently used the event as the foundation for her writing "Trifles".

Therefore, that is to say, the story happened in Trifles is rather in contrast to nowadays when we generally regard everyone as an equal individual who is entitled to equal rights. This point of view did not exist at the turn of the twentieth century. Men dominated nearly every area of society, and women were frequently overlooked. Gendered duties have placed women in the kitchen throughout history, serving meals, preparing bread, and canning fruits and jellies. They were also expected to look after their husbands and raise their children well (Ferguson: 6-12, 1977).

From the language used in the short story Trifles, the researcher found out that there was language that could be understood by using context to interpret the story, reflecting the gender role. Thus, interpreting to understand the meaning of the story is the way that is related to context which is the term of deixis. Simply, deixis exists in every language. On the other hand, it is a branch of Pragmatics concerned with the link between language and context (Levinson, 1992). Pragmatics is a branch of linguistics that explores the role of context in the formation of meaning. People can understand what the message behind utterances means because of pragmatics.

Deixis is an essential subject of language research for second language learners since it pertains to the examination of both spoken and written text utterances. According to Yule (1985), several terms in the English language, such as here, there, this, that, now, then, yesterday, and most pronouns, such as I, you, him, her, and them, cannot be understood without context. Deictic expressions, according to Yule (1985, p. 99), are dependent on the immediate physical environment in which they are expressed. The speaker and the listener must have the same context in order to comprehend those terms.

The use of language in the short story might be varied. It can assist the reader in comprehending and experiencing the play's mood, storyline, and atmosphere. The language and the story are inextricably linked because people sometimes have difficulty deciphering the message in the conversation while they are reading a short story as a literary work. This study will investigate the type of deixis and the meaning via the short story "Trifles". The theory of deixis was chosen to examine the Trifles because

deixis is utilized to point things out in order to make it apparent what the character is saying.

The writer chose "Trifles" as the subject of this study because we can observe the expressions of the characters in the story and sense the mood of the story by looking at their expressions through their utterances. We have significant proof that we can see from the visual rather than the writing form by examining deixis in the short story "Trifles".

Corresponding to the previous studies, those studies have the main purpose of finding out the types of deixis used and the most frequent deixis found in their data. Meanwhile, the researcher also reflects on the connotative meaning in the context of the deixis used. For data resources, the previous studies have used novels, songs, narratives, and movies. As a result, the researcher chose the short story to study because no previous research had been conducted on it. Besides, the short story "Trifles" is distinctive of the gender role. Hence, the researcher thinks that there are a lot of deixis used that can point out and reflect on the concealed meaning in the story.

Research Objectives

1.To explore the types of deixis used in Trifles.

2. To reflect the meaning in context of deixis used Trifles.

Review of Related Literature

Trifles Synopsis

The story opens on the scene of an abandoned farmhouse. The house is in disarray, with various activities interrupted, such as dishes left unwashed and bread prepared but not yet baked. Five people arrived at the house to investigate the scene of a crime, including the county attorney, George Henderson; the local sheriff, Henry Peters; and the neighbor, Lewis Hale, who discovered a murdered man, John Wright, strangled with a rope in his bed. The men are accompanied by two of their wives, Mrs. Peters and Mrs. Hale. Mr. Hale describes to the country's attorney the experience of finding John Wright’s dead body the previous day. He stopped by his neighbors’ house to ask if they’d want to install a party line telephone. He encountered Minnie Wright sitting in her rocking chair, and she calmly announced that her husband was dead. Mr. Hale went upstairs to find the body and left everything in place for the inspection of the attorney and the sheriff. Minnie claimed that she didn’t wake up when her husband was strangled in their bed.

Mrs. Wright (Minnie) has been arrested for the crime and is being held until her trial. The men do not look closely around the kitchen for evidence of a motive, but discover Minnie’s frozen and broken canning jars of fruit. Mrs. Peters and Mrs. Hale know that Minnie was worried her canning jars would explode in the cold weather, and the sheriff jokes that a woman would worry about such things while being held for murder. The men criticize Minnie’s poor housekeeping, as evidenced by the mess in the kitchen and a dirty towel.

The men go upstairs to inspect the bedroom, and Mrs. Peters and Mrs. Hale collect items from the kitchen that Minnie requested be brought to her at the jail, including clothes and an apron. The women comment on the strangeness of strangling a man to death when the men had pointed out that there was a gun in the house. The women admire a quilt that Minnie was working on, and are wondering if she was going to finish it by "quilting" or "knotting" when the men reenter and, overhearing the

women talking, joke about the women's trivial concerns at a time like this. Once again left alone by the men, the women notice that some of the stitching on the quilt is very poor, as if Minnie were nervous or upset.

The women then find a bird cage without any birds in it. Mrs. Hale expresses strong regrets for having not come to visit Minnie more often, acknowledging that John Wright was a hard man and that it must have been very difficult for Minnie to be alone at her house. She recalls Minnie before she married and how cheerfully she sang in the choir. The women then uncover a beautiful red box, and inside it, the dead bird that was missing from the birdcage, its neck broken.

When the men return, Mrs. Hale hides the box with the body of the bird. Once the men leave again, Mrs. Peters remembers a boy who killed her childhood pet kitten, and her certainty that she would have hurt him in return if she could have. And yet, Mrs. Peters says, "the law has got to punish crime." Mrs. Hale berates herself for what she sees as her own crime of not visiting her neighbor Minnie, crying out, "Who's going to punish that crime?"

The men return, and the sheriff asks if the county attorney wants to take a look at the items Mrs. Peters is bringing to Minnie at the jail. He says that Mrs. Peters doesn't need supervision and assumes the things she's taking aren't harmful. The women hide the box with the body of the bird. The county attorney jokes that at least they discovered the fate of Minnie's quilt project, and Mrs. Hale reminds him that she was planning to finish the quilt by knotting it. http://www.litcharts.com/lit/trifles/summary (accessed December 1, 2021).

For this study, the short story was chosen since it showed the writer's thoughts about gender roles. After reading, the reader will be conscious of what the writer wanted to communicate her point of view through the characters, incidents, settings, and atmosphere in the story. Moreover, the utterances of all the characters in the story can be referred to the context by using the analysis of deixis to point out the meaning in context of gender roles in the short story.

Deixis

In Levinson (1992, p. 54), he stated that the deixis is the most visible method in which the relationship between language and context is represented in the structures of languages themselves. Deixis is concerned with how languages transmit or grammaticalize characteristics of the context of an utterance or a speech event, and hence with how the interpretation of an utterance is dependent on the study of that context of an utterance.

Deixis is concerned with the relationships between discourse and the context in which it is used. Deixis is a Greek word that means "to exhibit" or "to indicate." It is utilized to identify the parts of a language that are directly related to the circumstances. Deictic words have a reference point that is determined by the speaker or writer's context in space and time (Renkema, 1993, p. 76).

Deixis is a pragmatic term that refers to words or expressions whose meaning is entirely dependent on context. Deixis is an important subject of language research for second language learners since it pertains to the analysis of both spoken and written text utterances. According to Yule (1996, p. 9), deixis is a technical term (from Greek) for one of the most basic things humans do with utterances. It literally means "pointing" in a linguistic sense. The most fundamental differences between deictic expressions are

"near speaker or proximal" and "away from speaker or distal," indicating that it is clearly a type of reference related to the speaker's environment.Deictic expressions are any verbal forms that are used to point at anything, such as I, me, you, here, this, that, there, now, then, and etc.

Furthermore, Levinson (2000, p. 68) indicated that people, places, and time are the ordinary categories of deixis. According to some linguists, "there are five sorts of deixis: person, special, social, temporal, and discourse," as stated by Cummings (2015: 201). The philosophical concept of indexical expression, which refers to the usage of words in a discourse backwards or forwards, is the same as the term deixis (Crystal, 2008, p. 133).

In actuality, the terms deictic and deixis are interchangeable because both are based on the situational sourced reference (Radden and Driven, 2007, p. 97). In deixis reference, it is critical that the speaker reveal the deixis center of the speech situation. In fact, all varieties of deixis demonstrate strong parallelism in that they distinguish between central and distal domains of reference (Radden and Driven, ibid.).

Types of Deixis

In this study, the researcher focused on five types of deixis based on Levinson theory (1983). They are person deixis, place deixis, time deixis, social deixis, and discourse deixis.

Person Deixis

Person deixis, according to Levinson (1992, p. 62), is the encoding of participants' roles in the speech event in which the utterance in question is delivered. Whereas person deixis is immediately represented in the grammatical categories of person, it may be asserted that we need to establish a separate pragmatic framework of participant roles in order to see how and to what extent these roles are grammaticalized in different languages. Levinson (1992, p. 68–69) categorized the basic grammatical distinctions into five kinds: first, second, and third person deixis.

In addition, these sorts of elements are typically used to communicate person deixis: pronouns, possessive affixes of nouns, and agreement affixes of verbs. Yule (1996, p. 10) points out that person deixis is clearly based on a three-part structure, as demonstrated by the pronouns for first person (I), second person (You), and third person (You) (he, she, and it). Meanwhile, in many languages, these deictic categories of speaker and listener are supplemented with signs of relative social status, such as receivers of higher and lower status.

a) First Person Deixis

According to Levinson (1992, p. 62), first person is the grammaticalization of the speaker's self-reference. A deictic reference to the speaker, or both the speaker and referents associated with the speaker, is known as a first-person deixis. Conversely, Renkema (1993, p. 77) claims that personal pronouns are used to materialize person deixis. The speaker directs the statement to the listeners in the first person, "I." The pronouns for the first person, "I," exemplify how person deixis works on a simple three-part division (Yule, 1996, p. 10).

b) Second Person Deixis

The second person deixis is the encoding of the speaker's reference to one or more addressees (Levinson, 1992, p. 62). Furthermore, in English, second person deixis is a deictic reference to a person specified as the addressee, such as you, yourself,

you're, and yours. When the context is required to determine the reference, the word can be used both deictically and non-deictically. When the reference is generic rather than to specific, identifiable individuals, the word you can be used both deictically and non-deictically. You are also employed in a far broader range of social contexts in English than a single second-person reference term would be in most other languages (Grundy, 2000, p. 26).

c) Third Person Deixis

Levinson (1992, p. 62) states that the encoding of a reference to people or things who are neither the speaker nor the addressee of an utterance is known as third person deixis. Third-person deixis, on the other hand, is a deictic reference to a referent who isn't the speaker or the addressee. He, she, and they, as well as third-person singular verb suffixes, such as he occasionally flies, are instances. The solitary pronouns "he, she, and it" plus the single plural pronoun "them" make up the third-person pronouns. He goes on to say that the only difference between third person singular pronouns is gender, or whether the referent is male, female, or neither. According to Renkema (1993), person deixis in many languages can also incorporate other meaning aspects, including the third person's gender (1993, p. 78). In the meantime, according to Grundy (2000, p. 78), Likewise, according to Grundy (2000, p. 78), the third person pronouns (he, she, and they) are generally used anaphorically to point to objects or people already mentioned in the discourse, rather than deictically.

Place Deixis

The concept of distance is strongly linked to the concept of place, which indicates the relative placement of people and things (Yule, 1996, p. 12). Moreover, Brown (1995, p. 109) claims that an individual's place of residence is obtained by pointing at an object or site in the immediate area. The encoding of place locations related to the position of participants in the speech event is concerned with the place of deixis (Juez, 2009, p. 63). The basic language realizations of this form of deixis are demonstrative (– for example, this/that) and deictic adverbs of place (– for example, here/there). That and there are examples of proximal (or near the speaker) place deixis, whereas this and here are examples of distal (or not near the speaker) place deixis.

A distinction is made between three planes in place of deixis. Firstly, cutting between the vertical centers of the structure, such as left and right, Secondly, cutting through the structure's horizontal plane at some point, such as up and down, Thirdly, cutting through the structure's vertical center, such as before (in front of) or behind (ibid, 110). Additionally, Wilson (1990, p. 198) defines place deixis as "when the context gives a place or a direction, especially as a reference point for spatial orientation on which other deictic are dependent." It is common for speakers to describe the actual placement of objects from the perspective of the listener.

Time Deixis

Based on Levinson (2006, p. 73), he considers time diaxis to occur when a time reference is made that necessitates knowledge of the moment of the speech. The tense system and some temporal adverbs, which attach speech to a specific moment, are the most pure expressions of time deixis. Under tense and time, the specifics of time structure are discussed in greater depth. The present, or the contextual moment at which the speech happens, is the primary reference point for temporal deixis. The denotations

are based on a reference point of remoteness, which languages use to provide more precise temporal deictics (Frawley, 1992, p. 332).

The encoding of temporal points and spans relative to the time at which an utterance is delivered is called time deixis. This is the encoding time, which may or may not be the same as the receiving time (Juez, 2009, p. 63). Meanwhile, Grenoble (1998, p. 52) indicates that the act of anchoring a speech to a temporal reference point is known as time deixis. A time deictic is a type of deictic that indexes temporal spans and expresses their relationship to one another. Time adverbials and verbal tense, both of which can be categorized as temporal deictic devices, are used to communicate temporal deixis.

Social Deixis

According to Hatch (1992, p. 221), absolute and relational social deixis are the two types of social deixis. On the one hand, absolute deictics are frequently and universally associated with social roles, such as "Mr." and "Miss." We address the "office" rather than the "person" when we utilize these. Relational deictic terms, on the other hand, differ from absolute deictic terms in that they place people in relation to the speaker rather than their functions in society as a whole.

Social deixis is defined as "the classification of the speaker's, addressee's, or third person's, social standing, as well as the social interactions that exist between them." Social deixis, according to this concept, can encompass social class, kinship, age, sex, occupation, and ethic group. (Huang, p. 208) Many linguistic strategies, such as adverbial forms, affixes, particles, and vocabulary selections, can be used to achieve social deixis (ibid., p. 211).

The study of social deixis focuses on the grammaticalization of social information and pronoun analysis, but it also encompasses features of language usage (Hinze, 2006, p. 3). Fillmore (1975, p. 76) defines social deixis as the feature of a sentence that reflects, establishes, or is determined by certain realities of the social setting in which the speech act takes place.

Discourse Deixis

Discourse deixis, based on Marmaridou (2000, p. 95), can be anaphoric or cataphoric, depending on whether the deictic relationship it establishes refers to earlier speech, in which case it is anaphoric, or to subsequent discourse, in which case it is cataphoric. Because anaphora and cataphora are text cohesive devices, discourse deixis and text cohesion are connected. Furthermore, according to Huang (Hu p. 216), discourse deixis is the employment of a language term inside some utterances to point to the speaker's or written discourse's present, previous, or following utterances. The proximal demonstrative (e.g. this), adverbial space (e.g. here), and distal demonstrative are all examples of discourse deixis (e.g. that, already, this, and next).

Similarly, Juez (2009, p. 64) proposes a new concept of discourse deixis, which he defines as the usage of phrases in an utterance to refer to a piece of conversation that includes the utterance. The contrast between discourse deixis and anaphora is critical. Anaphora, on the one hand, usually refers to the usage of pronouns to refer to the same referent at a previous phrase. Discourse deixis, on the other hand, frequently involves a pronoun or statement that refers to a verbal expression (ibid).

For the scope of this study, according to the related theory above, the main objectives of this research are to explore the types of deixis used and to reflect the meaning in the context of deixis used in the short story Trifles by sorting through the utterances of all the characters when they had the conversation together at the site in the story, which means both speaker and listener. Based on the theory of Levinson's theory (1983), person deixis, place deixis, time deixis, social deixis, and discourse deixis were used to analyzed in the study as they were mentioned in the related research in the next point.

Previous Studies

In a previous study, the researcher found some research that is relevant to this study. Bagus (2014) is based on Levinson's theory entitled "Deixis Used by The Main Character in The Iron Man 3 Movie." The findings of this study are five kinds of deixis, which are person, place, time, social, and discourse deixis. Persona deixis was mostly found in its results. Person deixis is classified into three types: first person (we), second person (you), and third person (he, she, or it).The type of person deixis most often found is third person deixis, because Tony Stark (the main character) often talks about other people.

Similarly, Lenggahing (2018) conducted a study entitled "Deixis Analysis in the First Chapter of The Rainbow Troops Novel: Ten New Students by Andrea Hirata." He used Levinson's theory to analyze Deixis's first chapter of the Rainbow Troops novel. The findings of this study are five kinds of deixis, namely person deixis, place deixis, time deixis, discourse deixis, and social deixis. The deixis that is mostly used in this story is the person deixis. The time device is hardly used in this novel.

In addition, Kholis (2016), whose a study named "Deixis Analysis of the Good Dinosaur the Movie" She focused on analyzing the conversation between all the characters that existed on the site of the story by using the theory of Levinson. The study found some data about the types of deixis which were used in the movie. There are five types of deixis: personal deixis, time deixis, place deixis, social deixis, and discourse deixis; they are found in the film in the different data percentages. Personal deixis is associated with the narrator's point of view in the film "The Good Dinosaur." This is due to the discovery of personal deixis involving the first, second, and third pronouns in the story's determination. Furthermore, this contributes to the personal deixis dominating the film's deixis.

According to the previous studies, there was a difference between those studies and this one because the researcher focused the study on the deixis used in the story, which is entitled "Trifles." The similarities were in the concept or the theory that was used. Bagus (2014), Kholis (2016), and Lenggahing (2018) used Levinson's theory of deixis, which was the same theory used by the researcher. They analyzed the different data sources, but they used the same concept to show their research results, finding the types of deixis used. In contrast, for this study, the differences were the objective of the study. The researcher took the data from the story and also investigated the meaning of deixis itself by interpreting it in connection with the context of deixis. Moreover, this study also focused on all the characters' utterances to study and analyze some connotative context to reflect the gender role in the story, which the previous studies didn't analyze, so this made this study different from them.

2. Method

Data Source

The data source was Trifles, the short story written by Susan Glaspell, one of the interesting female writers in 19 centuries. She was the writer during transformation between regional writing to modern writing of America. As a famous writer at that time, she contributed to find the new movement of American drama (http:www.georgetown.edu/faculty/bassr/ heath/syllabuild/iguide/Glaspell.html, retrieved 29 November 2021). Susan Glaspell's Trifles is a one-act drama whose deceptively innocuous surface reveals the characters' intense feelings and the story's overall impact. It shows women's social pressure to perform as allies in times of crises. It is unlike any other dramas, written by women writers, which betray their own sex. Additionally, the researcher chose Trifles, which means the little thing, because it associated with two main viewpoints, showing the different gender role between men and women, and it reflected to what people judge for women's role. The data of the study were deixis found in the whole conversation of Trifles since the researcher wanted to study and analyze types of deixis appeared in the story to study.

Data Collection

In collecting the data for this study, there are some steps used. Firstly, the researcher downloaded and read the reprinted Trifles from One-Act-Plays.com. It consists of 9 pages with 5 characters in the form of a drama. After reading the whole story, the researcher found the deixis appearing in the utterances of characters and categorized them into 5 types of deixis: person deixis, time deixis, place deixis, social deixis, and discourse deixis. Lastly, the researcher analyzed the symbolic objects that related to the gender roles of men and women, finding from the deixis used in clauses and sentences of the characters' utterance.

Data Analysis

1. Finding deixis used in characters' utterances.
2. Categorizing the types of deixis if they are person deixis, time deixis, place deixis, social deixis, or discourse deixis by using Levinson's theory. The researcher used the table to analyze data of deixis found in Trifles.
3. Interpreting the existing deixis that can be pointed to the context with the connotative which reflect to the women's role under the force of society when they get married.
4. Concluding the data that separated into two parts; Deixis found in Trifle and connotative context existing in Deixis.

3. Result

Research Finding

Deixis Analysis

Based on Levinson's theory, here is a summary of the deixis that existed in the characters' utterance of Trifles. This study showed that there were a total of 805 deixis; 488 person deixis, 45 place deixis, 40 time deixis, 25 social deixis, and 207 discourse deixis.

Table 1: Overall view

Types of Deixis	Number of Deictic Word	Percentage (%)
Person Deixis	488	60.62
Place Deixis	45	5.59
Time Deixis	40	4.97
Social Deixis	25	3.11
Discourse Deixis	207	25.71
Total	**805**	**100**

Types of Deixis

The data analysis used in this study is Trifles, the short story. The data was analyzed by using Levinson's theory of deixis (1983); person deixis, time deixis, place deixis, social deixis, and discourse deixis. There are 805 deixis found in the whole conversation of the story.

Person deixis

For person deixis, the researcher found out that they can be separated into 3 kinds based on Abrams in Nurgianto (2002:252) as follows:

1. The first person

In Trifles, the first-person deixis existed in 2 kinds of expression: singular and plural. When the utterance's speaker used "I", "me", "my", and "myself", these words referred to only him/her, which are singular first-person deixis, and when they used "we", "us," and "our," these referred to him/her and his/her company.

Table 2: First person deixis found in Trifles

Types of Deixis	Deictic Expressions		Frequency
Person Deixis	First	I	145
		We	26
		Me	14
		My	12
		Us	3
		Myself	2
		Our	2
Total			**204**

From the table above, here is first person deixis example found in Trifles:

(1) **I** didn't hear or see anything: **I** knocked at the door, and still it was all quiet inside.

(2) **I** don't know as there's anything so strange, our takin' up our time with little things while **we**'re waiting for them to get the evidence.

The first person singular pronoun "I" is the most commonly used by the characters in the story. Every character has their own utterance to give their opinion on the murder and also talk to each other. As a result, "I," which is classified as first person deixis, was the most commonly used and was spoken by the speaker.

2. The second person

The second-person deixis "you," "your," and "yourself" appeared when the speakers talked directly to other characters who were there at that house in the story, and those referred to him/her whom the speaker spoke with.

Table 3: Second person deixis found in Trifles

Types of Deixis	Deictic Expressions		Frequency
Person Deixis	Second	You	73
		Your	6
		Yourself	1
Total			**80**

From the table above, it shows the second deixis “you” that spoken by the characters in the story to mention to whom they talked with in. The following are examples of second person deixis.

(1) But of course **you** were awful busy, —**your** house and **your** children.

(2) **You** weren't raised round here, were **you**? **You** didn't know—her?

The second person dative "you" directs variation with the first person dative "I" since these two pronouns usually appear when the character talks together.

Additionally, the first utterance example shows that the women had to handle their husband’s role while taking care of their housework and their children. This reflects that they were forced to do their gender role, which they didn’t choose.

3. The third person

For the third-person deixis, the researcher found that the character used many deictic expressions to refer to other characters who were not in sight. Throughout the whole conversation, "he", "she", "his", and "her" were mainly spoken when the speaker mentioned them.

Table 4: Third person deixis found in Trifles

Types of Deixis	Deictic Expressions		Frequency
	Third	She	84
		Her	44
		They	23
		He	21
		Him	13
		His	9
		Their	5
		Herself	3
		Himself	1
		Them	1
Total			**204**

The table shows that the most common third person adjective found is "she" and followed by "her." Both of them are person deixis uttered by the characters in the first half of the story. "She" is the pronoun they mentioned to Minnie, who was arrested, and she hadn’t been there at her house in the story. The possessive adjective "her" referred to the things Minnie owned, the main murderer in the story.

(1) Oh, **her** fruit: it did freeze, **she** worried about that when it turned so cold. **She** said the fire’d go out and **her** jars would break.

(2) **She** was kind of like a bird herself—real sweet and pretty, but kind of timid and—fluttery. How—**she**—did—change.

These two utterances above were said by the women in the story who were at the site. They were talking about Minnie, who was worried about her jar of fruit. The jar of fruit appeared in person deixis, which gave the possession that this belonged to Minnie, who was away on the site. This jar of fruit is used as a metaphor for Minnie's extreme worry over her responsibilities of housework and being a wife. She felt society forced her to have a role wife who had to deal with a lot of housekeeping, and it caused her anxiety with her jar of fruit, worrying about trifles.

Besides, Minnie was said to compare her with the bird that appeared in the story, which was the dead bird. In this context, the bird is compared to Minnie's spirit and freedom. Her animation was strangled by marriage. That meant Minnie was caged and had no freedom to enjoy her life. Furthermore, the dead bird showed that John didn't acknowledge Minnie's need and also took out her happiness in a brutal way.

Place deixis

In place deixis, they existed when the speaker pointed out the location related to the story. The place deixis "here" referred to the place where the speaker was, and it's opposite to the word "there". Deixis also used the words "inside" and "outside" to refer to where they were in and out of the house in the Trifles when the story took place.

Table 5: Place deixis found in Trifles

Types of Deixis	Deictic Expressions	Frequency
Place Deixis	Here	27
	There	14
	Inside	2
	Outside	2
Total		**45**

From the table above, the place deixis "here" and "there" are most occurred in the story to show the distance or extension with the speaker, and that can be seen in the following example:

(1) Why, **here**'s a bird-cage, did she have a bird, Mrs Hale?

(2) I wish you'd seen Minnie Foster when she wore a white dress with blue ribbons and stood up **there** in the choir and sang.

The first utterance example existed in the word "here", which refers to the birdcage that the speaker found at the site of the story, and its one hinge was already pulled apart. Minnie's husband, a cold and unsociable man, had locked her up in a birdcage. Hence, in this context, the birdcage was Minnie's way of having limited space and freedom, and the way her husband treated her in married life. Minnie had no right to be what she used to be and do what she loved. She was a housewife, which was her role. It cut her off from social life and she had no friends because her hands were full with housework.

For the next example, it pointed to "choir" by using the word "there." Also, this utterance reflected that once in the past, when Minnie was a young girl, she was so talkative and also loved singing. On the contrary, everything changed when she got married to John Wright, her husband, and that made her withdraw and taciturn.

Time deixis

The researcher found that they appeared when the speakers pointed to the time when some events happened. A lot of time deixis existed in characters' utterances in Trifles, such as "now", which referred to the time when the speaker was speaking; "today," which referred to the day that the speaker spoke; and "yesterday," which referred to the last day that a situation happened before that day when the speaker spoke. Thus, this made the listeners know when those situations occurred.

Table 6: Time person deixis found in Trifles

Types of Deixis	Deictic Expressions	Frequency
Time Deixis	Now	9
	Yesterday	8
	Before	5
	After	4
	Morning	3
	Later	2
	Soon	2
	Sooner	2
	Afternoon	1
	today	1
	Last summer	1
	Last year	1
	Last night	1
Total		**40**

The table shows the time deixis in Trifle, here is time deixis example found in Trifle:

(1) I want to get the lay of things upstairs **now**.

(2) By the way, has anything been moved? Are things just as you left them **yesterday**?

Nevertheless, "Now" and "Yesterday" are the most commonly used for this type of deixis. That is because the event of the murder happened on the last day before the story ran. Thus, "Now" and "Yesterday" were spoken to explain the situation between that moment and the last day. From the second example, the context of the utterance shows that there were people who came to the site of the murder since it happened yesterday.

Social deixis

The social deixis of Trifles occurred when the speaker talked to listener whom they were not close to. Therefore, those social deixis presented the relationship between them. The researcher found "Mr.", "Mrs.", and "ladies" in the utterance. In other word, they made the speaker do honor to whom they spoke with.

Table 7: Social deixis found in Trifles

Types of Deixis	Deictic Expressions	Frequency
Social Deixis	Mr.	13
	Mrs.	8
	Ladies	4
Total		**25**

As the table above shows, there are only three kinds of social deixis used in this story. The speaker said "Mr." and "Mrs." before their names. This reveals that they have a social gap with the different social status in the story.

(1) We call it—knot it, **Mr** Henderson.

(2) **Mrs** Peters, look at this one. Here, this is the one she was working on, and look at the sewing!

From the example above, that is to say, all the characters are not that close together. The men came to that house, the site where the murder happened, as their duty. There are a county attorney, a sheriff, and a neighboring farmer for the main male characters in the story. Also, the two women are the sheriff's wife and the neighbor farmer's wife. These show the way they mentioned each other to make it formal and also show respect to others.

Discourse deixis

The discourse deixis. The researcher found that they existed frequently in this story. The characters said some discourse deixis to mention the portion of something, such as "this," "that," "these," and "those." That is to say, the speaker and the listener had the same context at that place and time in the story.

Table 8: Discourse deixis found in Trifles

Types of Deixis	Deictic Expressions	Frequency
Discourse Deixis	It	102
	That	61
	This	24
	There	16
	These	2
	Those	2
Total		**207**

The table shows the discourse deixis in Trifle, the following utterance examples will show how they existed:

(1) I don't know as **there**'s anything so strange, our takin' up our time with little things while we're waiting for them to get the evidence. I don't see as **it**'s anything to laugh about.

(2) Oh, I guess they're not very dangerous things the ladies have picked out. No, Mrs Peters doesn't need supervising. For that matter, a sheriff's wife is married to the law. Ever think of **it** **that** way, Mrs Peters?

The discourse deixis that most appeared in the Trifles are "it". From the first utterance example, one of the women said that as the men laugh at them, that was because "little thing" that women wondered was the un finished quilt. Hence, they wondered whether Minnie was going to quilt it or knot it. In other words, the context of quilting and knotting implied to the way she killed her husband. While the men just laughed what the women wondered because they thought the women always concerned about the trifle thing, so they didn't give an attention to the answer when one of the women said Minnie was going to "knot it", which that means the women believed firmly that Minnie killed her husband by using the rope tie round his neck as the way to knot the quilt.

However, as the second example, at the beginning of the story the county attorney said that Mrs. Peter, having to take things to Minnie, had to show him what she brough. But at the end of the story, from the whole story running, he saw and judge the women wondered about only little things which he thought that could not be the evidence for the murder. Therefore, he didn't investigate what the women took along but it was the important evidence.

4. Discussion and Conclusion

Discussion

Deixis, according to Levinson's theory of deixis (1983), is used to analyze the short story Trifles. There are five types of deixis found in this study. In Trifles, there are 805 deixis, which consists of 488 person deixis, 207 discourse deixis, 45 place deixis, 40 time deixis, and 25 social deixis in order.

Based on Abrams in Nurgianto (2002:252), person deixis is classified into 3 kinds, which are first, second, and third person deixis. The characters in the novel often employ the first person deixis, "I." Every character has their own line of dialogue in which they express their thoughts on the murder and converse with one another. As a result, "I," which belongs to the first person deixis, was the most commonly used and stated by the speaker. Variation with the first person "I" is guided by the second person "you."Lastly, the third person narrative, the most frequent spoken word is "she." This third person deixis helps the reader interpret the story context and reflect the gender role by using deixis to point to the meaning. "She" refers to Minnie, the woman who is being held for the murder. For example, "I suppose she felt she couldn't do her part.", the person's deixis "she" can be interpreted as meaning Minnie can't do anything she likes as she only has to deal with being a housewife. There is another third person deixis referred to as Minnie, "her" (e.g., "worryin' about her preserves"). said by the man in the story). The researcher considered "her" with the context of the utterance and found that "her preserves" here reflects the men's thinking that women are always concerned about the little things, but that is because women are forced to be used to their duty of housework.

For place deixis, when the encoding of spatial position was linked to the characters' utterances, place deixis occurred. For the meaning of "here", which exists mostly in the story, if the listener doesn't know where "here" is or what the context is at the time, he or she may have a different understanding. The term "here" was used throughout the story when they stated, "Here's a birdcage," and it denoted some area inside Minnie's house. From this point, "here" points to the birdcage, which has connotative context that can be interpreted as Minnie's life that had limited space and freedom.

Time deixis existed when encoding related to the time at which an utterance was spoken. The various times included in and referenced in a speech event were the focus of time deixis. The time deixis "now" was mostly said because there was almost "now" occurred when the speaker insisted on what to do at that moment, as in the utterance "Now let's go up again." Nevertheless, the researcher found that there isn't any time deixis that reflects the connotative meaning in the context of the story.

Social deixis is the encoding of social distinctions that are associated with characters' roles, particularly aspects of the social relationship between speaker and addressee or speaker and some referent, which is referred to as social deixis. That

results in social deixis appearing in Trifle. They are "Mr." for the men, "Mrs.", and "ladies" for the women in the story. These demonstrate how they addressed each other in a formal manner while still showing respect for others.

Lastly, discourse deixis, which is concerned with the encoding of reference to elements of the unfolding discourse in which the speech is positioned, is called discourse deixis, or when the characters express with specific utterances to relate to certain parts of the conversation. For example, "Wright wouldn't like the bird, a thing that sang." She used to sing. He killed that, too. " The word "that" had a different meaning if the listener did not know what the context was at that time. The word "that" referred to the bird that was killed by John Wright, the man who died in the story, killed by his wife (Minnie). This utterance obviously related to the context of the story, interpreted from the bird that pointed by the discourse deixis "that," meaning that once in the past, when Minnie was a young girl, she was so talkative and also loved singing like a bird. On the contrary, everything changed when she got married to John Wright, her husband, and that made her withdraw and taciturn. So, that's why she bought the bird to be her company since the bird represented the unmarried Minnie, who was ever lively. Otherwise, when the bird was killed by her husband, it was comparable to killing his wife when she was a cheerful girl.

Compared to the previous studies, Bagus (2014), Kholis (2016), and Lenggahing (2018) used Levinson's theory of deixis. They analyzed the types of deixis found in their data into person deixis, place deixis, time deixis, social deixis, and discourse deixis. Person deixis is the most frequent type of deixis since it contains the characters who in their utterances usually use person deixis to talk as well as in this study. However, based on the actual definition of deixis theory (Levinson, 1983), it has to be explained relatedly with context in the story, and it makes this study different from others because the researcher has reflected the meaning in connotative context about the gender role that is the main point of the short story "Trifles". Therefore, in this study, the researcher investigated the meaning of deixis itself and interpreted it in accordance with the context. That is, this study proves that deixis can reflect the connotative meaning in the context of writing a short story.

Conclusion

This study, titled "The Study of Deixis Used in Short Story Trifles," focuses on all characters' utterances that contain deixis kinds. According to the analysis in the previous chapter, in the short story Trifles could be found the deixis elements, which were divided into several types of deixis marked by deictic. The researcher found five types of deixis in Trifles. In this story, there are a total of 212 deixis. The deixis that is mostly used by the characters is the person deixis, with a frequency of 488 (60.62%). The following deixis is a discourse deixis that exists 207 times (25.71%). The place deixis exists with a frequency of 45 (5.59%), while the time deixis exists with a frequency of 40 (4.97%), and the social deixis hardly appeared in this story with only 25 (3.11%).

Based on Mushin (2000), the language must be surrounded by a context. In addition, there must be deixis between the context and the language in order for the tale to be comprehensive, meaningful, and agreeable to the reader. Therefore, the analysis of deixis represents the interaction between the structure of language and the context, which cannot be divided and must be transmitted contextually and pragmatically.

Suggestion

There are various items that might be advised based on the results of this research. As discussed earlier, this work will hopefully provide useful references for future researchers looking to do research in the deixis sector. Future researchers will be able to distinguish between deixis and context in data analysis. In order to undertake more study, the author recommends examining other literary works that address different issues of socioeconomic rank or inequality.

References

Brown, C. (1995). *Vocabulary, semantics, and language education.* New York: Cambridge University Press.

Cummings, L. (2015) . " Pragmatics" In N. Braber, L. Cumming & L. Morrish (eds.). *Exploring Language and Linguistics.* (p. 201). Cambridge, UK: Cambridge University Press.

Crystal, D. 2008) . *A Dictionary of Linguistics and Phonetics.* USA: Blackwell Publishing.

Ferguson, Mary Anne, Images of Women in Literature, University of Massachusetts, Second Edition by Houghton Mifflin Company, Boston 1977.

Frawley, W. (1992) . *Linguistic Semantic.* UK : Routlegde.

Glaspell, S. *"Trifles",* Types of DRAMA Plays and Essays. Eds. Barnet, Berman, Burto.Glenview, USA: library of Congress Cataloging-in-Publication Data, Scott, Foresman and Company, Illinois/ Boston / London, Fifth Edition 1989, PP399-407.

Grundy, P. (2000). *Doing Pragmatics.* London: Hodder Arnold.

Juez, L. (2009) . *Perspective on Discourse Analysis : Theory and Practice.* Cambridge, UK: Cambridge Scholar Publishing.

Levinson, S. C. (1992). *Pragmatics.* Cambridge, UK: Cambridge University Press.

Levinson, Stephen C. (1983). *Pragmatics.* Cambridge, UK: Cambridge University Press.

Levinson (2000, p. 68). *Pragmatics.* Cambridge, UK: Cambridge University Press.

Renkema, J. (1993). *Discourse Studies: An Introductory text Book.* Amsterdam: John benjamins publishing company.

Yule,George. (1996). *"Oxford to Language Study"* Oxford University Press.

Syntactic Structures in Korean Series on Netflix

Surangkana Jantrapirom

English major, School of Liberal Arts
University of Phayao, Phayao
61500226@up.ac.th

Abstract

The research aimed to analyze the syntactic structures of Korean Series titles between 2013 and 2021 a total of 107 titles at word, phrase, and sentence levels and, to study the meaning of Korean Series titles. The study was done qualitatively by purposive sampling by selecting 107 Korean series titles on Netflix. This study was focused on analyzing the syntactic structure of Korean series titles and their meaning of Korean series titles. The results of the research were classified into 2 topics; 1) Syntactic structures in Korean series titles, according to the results of the study, the phrase structure was used the most in the Korean series titles out of all 107 titles (74.77%), followed by word structure (14.95%) and sentence structure (10.28%). The most type of phrase structure was found in noun phrases, accounting for 93.75% of all phrase structures found in Korean series titles. 2) Meaning of Korean series titles, according to the results of the study, the meaning of Korean series titles; there are names from the plot (58.88%), and naming from main characters (41.12%). Korean series often use a noun phrase structure as the naming of the Korean series, and the titles of Korean series use the plot of the story to describe the meaning of the series.

Keywords: Korean series, syntactic structure, the meaning of titles

1. Introduction

Background and Rationale of the Study

At present, the use of English is widespread in the Korean community, its use in Korean advertisements, K-pop music, and TV shows, as well as via the popularity of Hollywood films. Accordingly, the use of English in Korean broadcasting is a reflection of the domination of the English language in the Korean community, including a means by which this domination is publicized (Baratta, 2014). The researchers noticed that the titles of Korean series on Netflix also used the English language, such as *Navillera, Live Up to Your Name, Legend of The Blue Sea, and so on.*

From the study, the researcher found the research in English analysis of Denotation and Connotation in Korean Drama Titles (Pakphan, 2021) this research is an analysis of Semantics in Korean Drama Titles. The researcher agrees with this research that the titles of Korean series can be in words, phrases, and sentences. Every title has its meaning to transfer to the viewers. From the title, there is information to be delivered to viewers but to get the information we have to look for the meanings of the titles. However, there are some Korean series where the titles are unclear cut. Even if it is a word, phrase, and an entire sentence, these Korean series come with names that are elusive references or have heartfelt meaning. The meaning of the titles of a Korean series is one of the main things in choosing to watch the Korean series. If the titles of the Korean series have a meaningful meaning, it will encourage viewers to be more interested in the Korean series. Consequently, the title of Korean series has often denotation and connotation, story, place, or main character to make the series more interesting.

The title is considered the heart of every drama genre. The title is the most important because it is the first word or message that the reader can see. The meaning of the title will motivate the reader's mind and will make readers want to follow the content of the story drama. Consequently, the meaning of the title is an important thing for the audiences in choosing to watch the Korean series, if the meaning of the title has distinguished, unique, and meaningful related to the story, it will make the audiences choose to watch more Korean series. Sometimes, the titles of some Korean series also incorporate the plot, place, or main character's traits for naming. To be a point of temptation and encourage the audience to want to watch it.

From the research in the Thai language, it was found the research about Syntactic Structure of Thai TV Drama Titles (Indrambraya, 2019) Therefore, there is research about Korean series only analyzed the meaning of the title, not the syntactic structure of the Korean drama titles. From the past research, the use of the English language in the titles of Korean series is the use of the English language to bring the Korean series to the attention of many countries. The researcher is interested in studying analyzing the syntactic structure of Korean series titles on Netflix between 2013 and 2021 and studying the meaning of Korean series titles to reflect that each Korean series creates a selling point by using what selling points in the naming of Korean series titles.

Literature Review

This research is to analyze the syntactic structure of Korean series titles and their meaning of Korean series titles. The researcher has researched the body of

knowledge related to the study, including the part of research papers related to the topic studied. The details are divided in the following order.

(Reina, 2017) said that function of the syntactic to fuse sounds and meaning. Syntax learning is the mastering of how good the sound and the meaning are made in a scheme of syntactic structure. Syntactic structure in the English language can be remarked as good for language derivative and language evolution. In Syntactic structure, the construct of the language system can be identified at the basic structure and the maximal structure. In elementary constructions are the phrases and the clauses with their types. The maximal constructions are those meanings indicated as an independent structure as a simple sentence, compound sentence, and complex sentence. A generalized language that is a syntactic structure consists of an elementary structure and a maximal structure. (Chomsky, 1986) the syntactic structure is a language system that the learners' language that can be identified as symmetric. The symmetric is the syntactic standard.

The research (Indrambarya, 2019) studied the syntactic structure and syntax of Thai drama titles for 60 years that broadcast from 1956 until the Thai dramas began broadcasting in May 2018. This research was studied by collecting data on TV dramas broadcasted on television stations and digital TV appearing on social media with a total of 1200 titles. The research result found the titles of Thai dramas are created in the language to predispose the attention of the audiences. Whether it's using compound words or catchy idioms or changing words to adapt the story, including the use of sentence structures that do not correspond to the characteristics of Thai grammar. What is interesting about Thai dramas is that the English language has influenced the syntactic structure of Thai TV drama titles. Both in terms of using Roman numbers to show the quantity in front of nouns and the use of modifiers before the main noun. Another thing that is seen in teenage dramas have begun to use the title writing in Thai massages along with English messages written in Roman characters instead of transliteration and there is a tendency for more and more English titles to be used, especially in modern digital dramas. At the present, the naming of the titles in English with Roman characters shows the open acceptance of Western culture in Thailand. In addition, the naming of the titles in English with a rather long message makes it look wordy and which is different from the meaning of Thai TV dramas in the beginning that they usually only use one word and use noun phrases later to show conciseness. At the current, the naming of the title dramas ignores brevity but prefers to communicate clearly and openly, so using the English language with Thai drama titles and the naming of Thai TV dramas, it can be seen that noun phrases are used the most in the Thai drama titles. The above research is consistent with the researcher's research that the English language has a major influence on the syntactic structure of Korean drama series at the present. The naming of the titles using the English language plays an important role in motivating audiences to watch more Korean series, and the titles of Korean series found the most use of naming noun phrases as well.

In this study, (Pakpahan, 2021) studied analyzing the denotative and connotative meanings in Korean series titles. The research result found the titles of Korean series can be in words, phrases, and sentences. Every title has its meaning to transfer to the viewers. The majority of the Korean series titles were not delivered in the real sense, but there were different references or implicit meanings behind all the titles. This was so because a title is created to be striking, a term that is usually used in

marketing. Moreover, those implicit meanings in the Korean series titles were represented in such a way as to stimulate the mood of the audiences. It can be seen that the titles of Korean series, it is often used with implicit meanings to motivate and attract the audiences to watch Korean series. Korean series titles generally originate from the plot, and various places, including the main characters of the story. As the titles of Korean series have implicit meanings, the audiences want to search for the answer to the meaning of the titles. So, the audiences are interested in Korean series.

Research Objectives

1. To analyze the syntactic structures of Korean Series titles.
2. To study the meaning of Korean Series titles.

2. Method

Population and sampling

Population

Korean Series titles on Netflix

Sampling

Korean Series titles on the Netflix website that popular each year between 2013 and 2021 for a total of 107 titles.

Data Collection

This research collected data using purposive sampling from the Netflix website and selected names of Korean series titles between 2013 and 2021 for a total of 107 titles by choosing information in the K-drama category from the Netflix website. The researcher selected only Korean series on the Netflix website by selecting from the genre grouping of popular Korean Series each year.

Data Analysis

Analyzing syntactic structures in Korean Series titles

1. Analyzing syntactic structure that appears in Korean Series titles by using a syntactic structures analysis framework (Thomas, 1997) that classifies word, phrase, and sentence levels.

   1.1 Classifying word structures from Korean Series titles; there are 4 types of word structure noun, verb, adjective, and adverb.

   1.2 Classifying phrase structures from Korean Series titles; there are 5 types of phrase structures noun phrase, verb phrase, adjective phrase, adverb phrase, and preposition phrase.

   1.3 Classifying sentence structures from Korean Series titles; there are 4 types of sentence structure, a declarative sentence, interrogative sentence, and negative sentence.
2. Classifying frequency of syntactic structure in Korean series titles by counting frequency from all Korean series titles and classifying the percentage of the syntactic structure.
3. Discussion of the result of the research

Analyzing the meaning of Korean Series titles

1. Analyzing the meaning of Korean Series titles by categorizing meaning as meaning of Korean Series titles from the plot and meaning of Korean Series titles from the main character.
2. Classifying frequency of meaning of Korean Series titles by counting frequency from all meanings of Korean Series titles and classifying the percentage of the meaning of Korean Series titles.
3. Discussion of the result of the research.

3. Results

The research result can be divided into two parts analyzing syntactic structures in Korean Series titles and studying the meaning of Korean Series titles.

1. Syntactic structures in Korean Series titles

Table 1: Syntactic Structures in Korean Series titles

Syntactic structures	Frequency	Percentage
Phrase	80	74.77
Word	16	14.95
Sentence	11	10.28
Total	**107**	**100**

Table 1, shows how syntactic structures appeared in Korean Series titles. The most common phrase used in the naming of Korean Series titles is phrase structures. It reveals that there were 3 types of syntactic structures. Mostly, the main types of the phrase structures with a frequency of 80 (74.77%), followed by word structures with a frequency of 16 (14.95%), and sentence structures with a frequency of 11 (10.28%).

1.1) Word Structures in Korean Series titles

Table 2: Word Structures in Korean Series titles

Word structures	Frequency	Percentage
noun	12	75
verb	2	12.5
adjective	1	6.25
adverb	1	6.25
Total	**16**	**100**

The results showed that the titles of Korean Series out of 107 titles were found in word structures for 16 titles. Mostly, a noun with a frequency of 12 (75%), followed by a verb with a frequency of 2 (12.5%), an adjective with a frequency of 1 (6.25%), and an adverb with a frequency of 1 (6.25%).

Samples of word structures in Korean Series titles

Noun -*Vincenzo Goblin Stranger Navillera Pinocchio Kingdom*
Verb - *Encounter Tempted*
Adjective - *Extracurricular*
Adverb – *Nevertheless*

1.2) Phrase Structures in Korean Series titles

Table 3: Phrase Structures in Korean Series titles

Phrase structures	Frequency	Percentage
noun phrase	75	93.75
verb phrase	2	2.50
adjective phrase	1	1.25
adverb phrase	1	1.25
preposition phrase	1	1.25
Total	**80**	**100**

The results showed that the titles of Korean Series out of 107 titles were found in phrase structures for 80 titles. Mostly, noun phrases with a frequency of 75 (93.75%), followed by verb phrases with a frequency of 2 (2.50%), adjective phrases with the frequency of 1 (1.25%), adverb phrases with the frequency of 1 (1.25%), and preposition phrase with the frequency of 1 (1.25%).

Samples of Phrase Structures in Korean Series titles

Noun phrase

A noun phrase composes of ahead, which is typically a noun, and of elements that determine the head and modify the head or complement another component in the phrase (Khalid, 2018).

N+N	Itaewon class
N+N	Chicaco Typewriter
DET+N	My Ghost
DET+ADJ+N	My Shy Boss
ADJ+N	Revolutionary Love

Verb phrase

Verb phrase composes of the main verb which either stands by oneself as the entire verb phrase or is antedated by four verbs in helping function (Khalid, 2018).

VP	Clean with Passion For Now
VP+DO (NP)	Find me in your memory

Adjective phrase

Adjective phrases compose of an adjective as a head, optionally preceded or followed by modifying elements (Khalid, 2018).

ADV+ADJ	Uncontrollably Fond

Adverb phrase

An adverb phrase is similar to an adjective phrase in its structure, except that it has an adverb, instead of an adjective, as its head (Khalid, 2018).

ADV+ADV	Once Again

Prepositional phrase

A prepositional phrase composes of a preposition followed by a prepositional complement, which is ordinarily a noun phrase (Khalid, 2018).

P+NP	Into The Ring

1.3) Sentence Structures in Korean Series titles

Table 4: Sentence Structures in Korean Series titles

Sentence structures	Frequency	Percentage
declarative sentence	8	72.72
interrogative sentence	2	18.18
negative sentence	1	9.10
Total	**11**	**100**

The results showed that the titles of Korean Series out of 107 titles were found in sentence structures for 11 titles. Mostly, a declarative sentence with a frequency of 8 (72.72%), followed by an interrogative sentence with a frequency of 2 (18.18%), and a negative sentence with a frequency of 1 (9.10%).

Samples of Sentence Structures in Korean Series titles

Declarative sentences

Declarative sentences consist of a subject part and predicate part with complete grammatical themes. The function of a declarative sentence is to inform or give some information. From the analysis of the data, it was found that sentence structures that appeared in Korean Series are (subject + verb + subject complement).

Subject + Verb + Subject complement

- *She was pretty*
- *You are my Spring*
- *He is psychometric*
- *Romance is a bonus book*
- *My ID is Gangnam Beauty*

The structure in which the subject is in form of a noun phrase and verbs belong to the intensive verb, which includes the verb to be and the linking verb. Subject complement can be in form of a noun phrase, adjective phrase, and prepositional phrase.

Interrogative sentence

An interrogative sentence is a sentence that includes question words in the English language; there are 2 types as Wh-Questions / Yes-No Questions

- *What's Wrong with Secretary Kim?*

Negative sentence

A negative sentence is a sentence that has the opposite meaning of a declarative sentence. It shows that the subject of the sentence denies the action of the verb in the sentence, often with the word "no", or "not", in the front of the verb of the sentence.

- *I'm Not a Robot*

2. Meaning of Korean Series titles

Table 4 Meaning of Korean Series titles

The naming of the Korea Series	Frequency	Percentage
Plot	63	58.88

Main character	44	41.12
Total	**107**	**100**

Table 4, shows the results of studying the source of the meaning of Korean Series titles. It reveals that there were 2 types of the meaning of Korean Series titles. It was found in the meaning from the plot with the frequency of 63 (58.88%), and the meaning from the main character with the frequency of 44 (41.42%).

Samples of the meaning from the plot

Encounter

The title of the plot in the series, namely the encounter meeting between the hero and heroine and the difference between the two people, leads to a heart-wrenching romance that makes the two's lives change as the boot is on the other foot.

Hospital Playlist

The title of the plot in the series, namely the 5 main characters are a physician at the hospital, and they are also the same group of friends who have their music band. When they have free time, they practice together.

Romance Is a Bonus Book

The title from the plot in the series, namely the main character has fallen in love with a woman since childhood due to an accident she saved him, so they have to look after each other until they grow up.

Samples of the meaning from the main character

Vagabond

The source of the series name is that the heroine meets a hero who is looking for the truth about the plane crash case. They lead up to wandering across the country and fleeing the killer. They search for the mastermind behind the scenes in countries such as Korea, Portugal, and Morocco, by Vagabond in the name of the series means wanderer.

Tale of the Nine-Tailed

The source of the series name is the main character is the Gumiho or Nine Tail Fox.

What's Wrong with Secretary Kim?

The source of the series name from the main character who is working as a secretary and her surname of her is Kim.

4. Discussion and Conclusion

The main purpose of this research was to analyze the syntactic structures of Korean series titles and to study the meaning of Korean series titles. The data used in the analysis were selected from the K-drama category on the Netflix website. By using a theoretical framework based on structural grammar (Thomas, 1997). The syntactic structure analysis revealed phrase structures of 80 phrases, word structures of 16 words,

and sentence structures of 11 sentences. Then the syntactic structure was analyzed. The results of the analysis revealed that the syntactic structure that appears the most in Korean series titles is phrase structures at 74.77%, followed by word structures at 14.95%, and sentence structures at 10.28%.

The research results indicated that Korean series titles appear the most in the noun phrase structures. This is consistent with the research (Indrambarya, 2019) that found using the most noun phrase structures in Thai TV drama titles. Research shows that Korean series titles are most commonly used from noun phrase structures; such as Chief of Staff, A Love So Beautiful, and Zombie Detective. The examples are all noun phrase structures. The meaning of the Korean series titles; the analysis results revealed that the meaning of Korean series titles is most often based on the plot in the series titles. Korean series titles often use a noun phrase structure for the naming of Korean series, and the titles use the plot of the story to describe the meaning of the series titles. (Pakphan, 2021) point out that Korean series titles often have implicitly meaning to encourage the audiences to search for the answer to the Korean series titles and want to watch more Korean series. The plot of most Korean drama titles often tells about the life story of the main character, the occupation of the main character, and the love story. For this reason, using a plot in naming the Korean series is the most popular because using the plot will be an option to decide and choose to watch the Korean series of viewers. It will be linked to the story of the series. What is particularly interesting is that the English language has influenced the naming of Korean series titles. According to a study, Korean series titles often use English language titles to put on the global market and attract audiences to watch the Korean series. This is consistent with the research (Baratta, 2014) studying the use of English language titles in Korean series. It shows that the English language has come to dominate in various matters such as Korean advertisement, K-pop music, TV shows, and so on, and to make Korean series popular in many countries, the English language is used in the naming of the Korean series.

References

Baratta, A. (2014). The use of English in Korean TV drama signals a modern identity. *English Today 119, 30*(3), 54-60. DOI: 10.011/S0266078414000297

Chaihongsa, K., Phatseewong, K., Taweephon, N., & Waeeket, K. (2021). Tittle Tactics for Online Novels on Website "Thai Boys Love" B.E. 2562. *RBRU Journal of Humanities and Social Sciences, 2,* 44-53.

Indrambarya, K. (2019). The Syntactic Structure of Thai TV Drama Titles. *Journal of Humanities & Social Sciences (JHUSOC), 18*, 165-189.

Kankhonkhlee, S. (nd.). *The Survey of Lexical Collocation Patterns Used in Product Containing Vitamin Advertisement.* The University of Phayao.

Moattarian, A. (2015). Syntactic Structures in Research Article Titles from Three Different Disciplines: Applied Linguistics, Civil Engineering, and Dentistry. *The Journal of Teaching Language Skills (JTLS)*, *7*(1), 27-50.

Pakpahan, F. (2021). Denotation and Connotation in Korean Drama Titles of 2019-2020. *Annual International Conference on Language and Literature.* KnE Social Sciences, 318–327. DOI: 10.18502/kss.v5i4.8691

Sipahutar, R., Pangaribuan, T., & Sihombing, P. (2017). Syntactic Structure Analysis of the Third Semester Students of English Department at FKIP UHN Pematangsiantar. *Journal of English Teaching as a Foreign Language,* 69-88.

Sharhan, K. (2018). The Noun Phrase: Formal and Functional Perspectives. *International Journal of Language Academy, 6,* 549-566. DOI: 10.18033/ijla

International Conference Room 2

1. English Language Tour Guide Course amid Digital Transformation: A Case Study in Marine Tourism Sector in Sikao, Trang Province 409
   Oothsuma Chumphong, Supaphon Charoensuk
2. The Effects of Task-Based Learning and Collaborative Strategic Reading Instruction in Enhancing Reading Comprehension of Matthayomsuksa 2 Students 420
   Thanachira Chaiwong,Nantina Nilayon, Lawrence Honkiss Platon
3. The Development of English Grammar Recognition through Song Activity of Grade 6th Students 436
   Puripun Chanthakhananurak, Sommai Rodpan
4. Factors that Affecting Learning: A Case Study, Creating a Melody from Instruments Name Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University 445
   Thassanai Phensit, Sirima Panapinun, Pramot Teangtrong
5. Economic, Government Restrictions, and Psychological Driving Online Buying Behavior of Consumers During Coronavirus Pandemic (COVID-19) In Thailand 456
   Pim Booranapim
6. Empowering the Representation of the Female Management: Implications of Strategic Communication, Co-Cultural Communication Model, and the Conversational Constraints 469
   Judhaphan Padunchewit
7. An Analysis of the Learning Interests of Chinese Language in Thai Elementary level - Take Bangkok Wat Sawet Bilingual school as a Example 483
   Shaofan Zhang, Yi Shao
8. Hotel Personnel Uniform Identity Affected by the Covid-19 (A Case Study of Let's Sea Hua Hin Al Fresco Hotel) 498
   Supawadee Juysukha et al.
9. A Survey on Perception of Alcoholic Beverage Label of the students of the Institute of Physical Education, Phetchabun Campus 508
   Jukkit Autum, Pongsakorn Menlapmo
10. Trade and Craft Museum as an Educational Infrastructure for Business People in 19th Century in Croatia 515
    Osamu Tamaki
11. Traditional Woven Fabric of the Li Ethnic Group, Hainan Province, China in Terms of Culture and Inheritance. 535
    Zhangqiang He et al.
12. Discovering the Identity of Blue and White Porcelain in the Xuan De Period of the Ming Dynasty, China 551
    Yali Liu et al.
13. The analysis of the Chinese people's perspective - A comparison between the Analects of Confucianism and the main characters in the online Xuanhuan novels 568

Bin Wang, Chaweewan Wongcharoenkul
14. Development of Local Cultural Capital, A case study of hand-woven fabrics, Ban Nong ling, Suphanburi 577
Pukkaporn Pimsarn, Wanasak Padungsestakit, Sun Tawalwongsri

English Language Tour Guide Course Amid Digital Transformation: A Case Study in Marine Tourism Sector in Sikao, Trang Province

Oothsuma Chumphong[1], Supaphon Charoensuk[2]

[1,2] English for International Communication Program, College of Hospitality and Tourism
[1,2] Rajamangala University of Technology Srivijaya, Trang, Thailand
oothsuma.c@rmutsv.ac.th, supaphon.c@rmutsv.ac.th, oothsuma.c@rmutsv.ac.th

Abstract

This research was conducted 1) to explore tour guides' needs concerning English competency in the marine tourism sector in Sikao District, Trang Province, 2) to identify the topics required to improve the English skills of local marine tourism guides to reach international standards. The participants of this study comprised 40 local tour guides from marine tourism agencies in Sikao District, Trang Province. The data was designed to implement the information collected from the questionnaire to be used as research instrument. The data analysis was performed by using percentage, and mean evaluation. Findings revealed that listening and speaking skills were of high importance to their professional. The research also showed that the most important English language skills needed were giving details about tour itinerary, followed by answering questions about tourist attractions and listening to tourists' enquiries. In addition, the topics needed by tour guides to improve English language skills were welcoming tourists/greetings, giving introductions, giving information about tourist attractions, and listening and responding to tourists enquiries in various contexts. Also, they indicated that they needed to attend an English training course via online digital learning platforms such as YouTube. To conclude, the results proved useful in designing a short business English training course and development of tour guide English competency in the marine tourism industry in the Andaman region of Trang Province.

Keywords: English for Specific Purposes, Marine Tourism, Sikao District, Tour Guide, Trang Province

1. Introduction

Marine tourism is a global industry that generates employment and earnings worldwide. It also plays a major role in the economies of many nations. According to the Thai ministry of tourism, the tourism industry is projected to increase significantly with a key component of the industry coming from marine tourism. In this respect, Thailand has long-term tourism potential as a sourcing and destination market for maritime tourism because such a market is rapidly increasing and expanding, particularly in Asia. In addition, the authorities of Thailand are exploring the opportunities to promote sustainable marine tourism in the Andaman sea, especially in the provinces of Phuket, Phang-nga, Krabi, and Trang. This will ultimately help boost maritime tourism in Thailand as a whole.

Amongst all marine tourism destinations, Trang Province where is located in the Andaman cluster and is a magnificent coastal province with a long, beautiful shoreline that stretches 199 kilometers along the Andaman Sea. It is the most eminent one as it plays a significant role in welcoming the tourists who travel to the Andaman sea by acting as the Andaman Sea gateway. Sikao district, a northern district located in Trang Province is in the spotlight as the study area for this research. There are numerous famous marine tourist attractions such as islands and beaches along the coast as well as nature-based tourism. For example, Pakmeng beach, Chao Mai beach national park are located in the Sikoa district where 21 islands located in the Sikao District. The most popular destination for marine tourism is Kradan island, Muk island and Morakot Cave, Chueak island and Ngai island (Tourism Authortity of Thailand,2021). Pakmeng pier is located in the Sikoa district of Trang province. It serves as the connecting point for people visiting the islands off the coast and acts as a new landmark for Thai and international tourists. Therefore, Trang province plays an important role as the top destination for marine tourism for both Thai and foreign tourists. The tourist packages offered by marine tourism sector are one day trip to islands.

The tourism industry accounted for 18.4% (or close to one fifth) of its GDP in February 2019 (The Office of the National Economic and Social Development Council, 2020). This is an increase of 4.2% from a level of 14.2% of GDP just four years earlier. In addition, the number of tourists visiting Thailand increased from 35.35 million in 2017 to 39.80 million in 2019.While marine tourism can generate considerable economic opportunities and reduce poverty, enhancing Thailand's competitiveness is a key strategy towards long-term national development according to the twelfth National Economic and Social Development Plan. This plan focuses on improving the high potential service sectors of tourism as well as supporting the manufacturing sector in order to increase the country's competitiveness and improve the people's quality of life.

According to a strategy in development of the Province in Andaman Southern Coast or Southern Provincial Cluster, the goal is to encourage marine tourism to play a major role in tourism development as a global marine tourism hub. The key plan aims to develop an integrated tourism marketing system in order to maintain the original tourist levels and increase the number of tourists visiting the Andaman sea and to enhance the advantages and potential development of proactive tourism for the Southern Province Andaman Cluster. The Southern Province Andaman Cluster consists of five provinces which are located on the coast of the Andaman sea namely, Ranong, Phang-Nga, Phuket, Krabi and Trang (The Office of Strategy Management for Southern Province Cluster,2021).

In addition, Rajamangala University of Technology Srivijaya's framework of Innovation Driven Economics & Social Project on the Andaman Coast of Southern Thailand is focused on raising the standard of the marine tourism industry on the Andaman coast by means of innovation. The objective of this framework aims to retrain and advance employees in tourism industry, to manage tourism by digital technologies (BIG DATA), to construct a database of tourist attractions, activities, accommodations, foods and services, tourist route sites and souvenirs and to raise the standard in marine tourism as well as to promote tourism marketing for marine tourism industry in Thailand as a whole (Rajamangala University of Technology Srivijaya, Trang Campus,2021).

When considering marine tourism, English plays an important role for tour guides in the marine tourism industry. They are the frontline people who are in contact with both domestic and foreign tourists. The role of local, independent tour guides cannot be underestimated. These groups of people are responsible for serving tourists by providing information about tourist attractions, accommodation, food and beverages and to facilitate what travelers need when they travel to marine tourist attractions and sites. Good tour guides must be knowledgeable and resourceful. Therefore, they should possess a level of English proficiency to communicate and negotiate with tourists efficiently and effectively.

However, when unprecedented changes happen, as for example, with the COVID-19 epidemic, digital technology will be increasingly integrating with the marine tourism industry. Therefore, English language training using digital technology is one of tools which must be given to the local tour guides, especially after the recovery of the economy in Thailand. In addition, local tour guides are needed to be flexible in order to adapt to the changes in the hospitality landscape after the recovery of economy from the emergence of COVID-19. In this respect, digital technology platforms allow them to keep working while enabling social distancing. For example, it is necessary to contact the tourists by using online platforms to offer services and give information about tourist attractions as well as using emails to communicate instead of meeting face to face. This is a new form of working for tour guides that will occur during and after a particular crisis such as COVID-19.

Therefore, this research investigated the background of tour guides who work in the marine tourism industry in terms of English language skills needed in their careers. This research is beneficial to be conducted in order to develop appropriate short English language training courses (ESP) with respect to the local tour guides in the marine tourism in Sikao district, Trang province based on their needs. The topic was chosen based on several reasons. This research was conducted in response to the local tour guide's needs with respect to English communication skills. The researcher surveyed their English language skills needs and identified topics needed to improve their English language skill. The benefits of the study were to know the needs of local tour guides with respect to English communication skills and address the suitable materials and topic areas needed by tour guides in response to the situation after the crisis and recovery of the Thai economy. This research will serve to raise the standard of those who work in the marine tourism industry and communicate with foreigner tourists.

Objectives of the Study

1. To explore the tour guides' needs with respect to English competency in the marine

tourism sector in Sikao District, Trang province

2. To identify topics needs to improve based on English communication skills by local tour guides in the marine tourism sectors

Scope of the Study

The scope of the geography is Sikao District, Trang Province**.** The scope of content is on the needs analysis of English language skills in the selected group in professional contexts, namely the marine tourism industry in Sikao district, Trang province**.** The population of this study comprised 40 local people who work as tour guides in the marine tourism sector in Sikao district, Trang province.

Framework

This study focuses on local tour guides who work in the marine tourism sector. The data was collected from the questionnaire, and processed by means of an SPSS program. In the present study, the needs analysis for English for specific purposes (Communicative skills: listening, speaking, reading and writing) was investigated and served as the framework of this study.

Research Questions

1. What English skills do tour guides in the marine tourism sector use at their workplace?.

2. What English skills do tour guides in marine tourism sector need as when they use

English to conduct their jobs?

3. What topics of interests for an English language tour guide training course would tour

guides in the marine tourism sector like to study in order to develop their skills?

Literature Review

Needs Analysis and English for Specific Purpose (ESP)

In this regard, needs analysis plays a vital role in developing English for specific purposes (ESP). Teachers are needed to identify which ESP learning needs will be required to meet the learners' expectations and needs. According to Hutchinson and Waters (1992) the ESP teacher should find a good and proper response to language description. In addition, the theory of learning provides the theoretical basic for the methodology. This will help to discover how the learners learn. The different strategies of learning are applied in line with the learners' aptitude, ability and age. The result for the study will be seen not as any particular language product but as an approach to language teaching in which all decisions as to content and method are based on the learner's reason for learning.

Dudley Evan and St. John (1998:121) stated that needs analysis is the process of establishing the what and how of the course". Dudley-Evans and St John (1998: 126) stress three aspects of needs analysis. First, needs analysis aims to know learners as

people, as language users and as language learners. Second, needs analysis study also aims to know how language learning and skills learning can be maximized for a given learner group. Third, needs analysis study aims to know the target situations and learning environment so that data can appropriately be interpreted. The current study focuses on the third aspect because there are no previous studies investigating the needs or English language proficiency of tour guides in marine tourism industry.

Marine Tourism in Trang, Thailand

The role of marine tourism is considered to be crucial in Thailand. The marine industry generates significant revenue in key tourism sectors especially hotels and marinas. According to Thailand's Ministry of Tourism and Sports, they cooperated with agencies to explore the opportunities for developing Thailand as a marine tourism destination. This plan aims to create a sustainable development model to promote maritime tourism in the Andaman sea, especially in the provinces of Phuket, Phang-Nga, Krabi, Trang and Satun. This will help to boost maritime tourism in Thailand. The tourism industry is important to Thailand's economy. The government has continued to promote Thailand as a global tourist destination, while expanding its transportation and tourism infrastructure to support foreign visitors during their stay. When considering marine tourism, English plays an important role for tour guide in the marine tourism industry. With respect to the role of tour guides who work in the marine tourism sector, English communicative skill plays important role in performing tasks in their professional.

As a result, this research will increase the efficiency of marine tourism industry in order to support the Andaman's tourism economy. Hopefully, improving the tourism employees' communicative competence in English in Thailand can contribute to the tourism industry in Thailand as a whole.

Previous Studies

Past research has been given to determining the English language needed in various tourism sector and travel department, which includes the study of the English communicative needs. For example, Salisna, Harahap, and Sofyan (2019) conducted a case study of English language needed of tour and travel department in Bengkulu city, Indonesia. The research indicated that listening and speaking are the two prioritized skills needed by the tour and travel departments. The results also revealed that topics of listening which have the most important are flight reservation, prices and payment, tourist destination, tourist attractions, direction and booking hotels. Those researches applicable to the language needs of the tourism which are relevant to the present research are as follows:

First, Chumphong and Chuai-in (2020) conducted a research to investigate the usage of English language in tourism workplaces. The results indicated that listening and speaking skills were of high importance to their participants in tourism workplaces. Topics which have the greatest importance were vocabulary relating hospitality and tourism , giving information about hotel services and tourist services and giving information about tourist attractions.

In a similar vein, Al-Malki et al. (2022) examined the need analysis of English language of employees in the Saudi tourism workplaces. Data were collected through survey. The findings revealed that listening and speaking were found to be highly

important to those working in the tourism workplaces, in particular, understanding instructions and requirements and providing details about tourist attractions. They proposed ESP teaching model to meet the English language communicative needs of the tourism employees in tourism sectors in Saudi Arabia.

In a similar context to the current research, Widiyati (2017) investigated the needs of 20 prospective tour guides in Semarang Regency Indonesia. Data were gathered through open questionnaires, interviews and observation. Results of research indicated that speaking skill is needed by the learners in order to communicate with foreign tourists. Greeting, introduction, and purposive conversation dealing with the questions were the recommended topics required by tour guides. The results also reveal the design of ESP training course for prospective tour guides based on their needs.

Finally, Ratminingsih, Suardana, and Martin (2018) conducted a research of English need analysis for local tour guides in Indonesia. Data were collected throug observation sheet, questionnaire and interview guide. The findings revealed that participants need oral English speaking and listening. Additionally, they required conversation as the most important learning need. This research is different from the previous ones which focus on needs analysis of tour guides in marine tourism sectors in Sikao, Trang province before developing English training course based on their needs.

2. Method

Sample used and participants

The participants of this present research include 40 tour guides in the marine tourism sector in Sikao district, Trang province. A total of 40 participants were purposively selected. The questionnaire was divided into three sections; (1) general information and background, (2) English tasks performed at work, (3) needs for taking English tour guide course. Opened and closed-ended questions, checking boxes, and a five-point Likert scale were used as research instruments. All items in the questionnaire were validated by three experts comprised of English lecturers. Index of Item-Objective Congruence (IOC) was employed to judge the congruence between the questionnaire items and the objectives on which they were based, using a score range from -1 to 1. The items with scores lower than 0.5 were excluded, while the items with scores greater than 0.5 were retained.

Data collection

The questionnaires were distributed to the 40 tour guides at marine tourism sector in Sikao,Trang in order to gather the data relating to their needs or wants for the English training course.

Data analysis

Data was analyzed by descriptive analysis. The SPSS program was used to calculate frequencies, means, percentage and standard deviation. The researcher analyzed the data with respect to the tour guides' opinions on the usage of English language skills in marine tourism jobs as well as to investigate the needs of the English language skills and their topics needed to improve their career.

The mean score was interpreted based on the following criteria:

Mean Range	Need *Level*
4.50 - 5.00	Very High
3.50 - 4.49	High
2.50 - 3. 49	Moderate
1.50- 2.49	Low

3. Results

The results covered need analysis of the tour guides' needs with respect to English language communication skills and English topics required to improve in the marine tourism sector in Sikao District, Trang province.

The first part of the questionnaire sought background information with respect to gender, age, educational background, the period of working, training experience, and the digital learning platform needed to learn by tour guides. The questionnaire's results indicate that the majority of the participants were males (55 %) with female participants accounted for 45 %. The age range of participants was wide, ranging from 20 to 59 years old. A total of (27.5 %) were in the age group 23-25 years old. With respect to the participants' years of experience as tour guides in the marine tourism sector 12.5 % of them had 1 year of working experience. The majority of the participants (80 %) had a bachelor's degree. A total of 2 participants reported that they had a master' degree. In addition, most of the participants (77.5 %) mentions that they had experience to attend an English training course for tour guide. In addition, 32.5% of the participants wanted to attend an English training course on a digital platform via websites such as Youtube during COVID 19 pandemic. The results of the study were tabulated in the following categories.

Table 1: English language skills used by tour guides in marine tourism sector

Skills	***M***	***S.D.***	**Levels**
1. Listening	4.10	0.871	High
2. Speaking	3.88	0.939	High
3. Reading	3.80	0.966	High
4. Writing	3.78	1.187	High
English language skills	3.89	0.991	High

As show in Table 1, it can be seen that most tour guides considered that listening skills were found to be highly important in their career (M = 4.10, followed by speaking skills (M = 3.88), reading skills (M = 3.80) and writing (M = 3.78), respectively. The total score is ranked in importance for the tour guide (M = 3.89).

Table 2: English language skills needed by tour guides

Title	*M*	*S.D.*	Levels
1. English listening skill needs			
• Listening to tourists' enquiries	3.98	0.80	High
• Listening to complaints	3.85	0.97	High
• Listening to different English accents	3.93	0.88	High
2. English speaking skill needs			
• Pronouncing vocabulary correctly	3.78	0.97	High
• General Conversations	3.95	0.84	High
• Answering questions about tourist attractions	3.98	0.94	High
• Describing tourist attractions	3.95	1.03	High
• Giving information about tour itinerary	4.15	0.89	High
• Describing/explaining the reason for complaints	3.93	0.94	High
3.English reading skill needs			
• Reading signs at tourist attractions	3.93	0.832	High
• Reading rules and regulations/notices at tourism attractions	3.93	0.859	High
• Reading travel documents, and leaflets	3.88	0.91	High
• Reading emails of tourists	3.68	1.07	High
4. English writing skills needs			
• Writing to introduce tour itinerary	3.88	0.85	High
• Writing messages/ sentences to express the meaning	3.88	1.06	High
• Writing emails to tourists	3.55	1.15	High
• Writing important memo while talking to tourists on telephone	3.83	0.95	High
• Writing tourist attractions' directions	3.95	0.98	High
• Writing descriptions of tourist attractions	3.93	0.94	High
• Using technique vocabulary related to tourist attractions	3.82	1.13	High
• Using appropriate language structure in the sentence	3.73	1.06	High

Note. M= mean; S.D. = Standard deviation

Table 2 illustrated the results of the questionnaire that investigated the importance of the English language communicative skills for tour guides in performing their careers in the marine tourism sector. The most important English language skills needed in their career was giving information about tour itinerary (*M* = 4.15). The top three most important skills needed by tour guides are giving information about tour itinerary (4.15), answering questions about tourist attractions (*M* =3.98), and listening to tourists' enquiries(*M* =3.98).

Table 3: Topics needed to develop in English language skills

Topic needed	*M*	*S.D.*
1.Welcoming tourists/Greetings and giving introductions	4.43	0.74
2. Giving information about tourist attractions	4.40	0.70
3. Reading and identifying details about tour itinerary	4.25	0.84
4. Reading emails	3.97	0.86
5. Listening to tourists' questions	4.25	0.92
6. Listening and responding to tourists in various contexts	4.28	0.84
7. Writing tourist attractions' directions	4.13	0.85
8. Writing and replying emails	4.02	1.02
9. Using vocabulary relating to tourism	4.10	0.92
10.Handling with complaints from tourists	4.20	0.93

As shown in Table 3, the results of the questionnaire show the topics needed by tour guides to improve their English communicative skills. The results revealed that the three most topics needed by tour guides to develop their English language communicative skills in the marine tourism sector were welcoming tourists/greetings and giving introductions (M = 4.43), followed by giving information about tourist attractions((M= 4.40), and listening and responding to tourists in various contexts (M=4.28), respectively. In contrast, the topics needs in reading emails (M=3.97) were reported as the least topic needed to improve their English languages skills in their professionals.

4. Discussion and Conclusion

The finding of this research indicated that listening skill and speaking are two prioritized skills needed by the local tour guides in the Marine tourism sector in Sikoa, Trang. They use both listening and speaking skills to communicate with international travelers when performing tasks in the marine tourism sector. The findings of this study are accordance with the studies of Al-Malki et al.,2022; Chumphong & Chuai-in, 2020; Ratminingsih et al., 2018;Salisna et al.,2019). These results indicated that listening and speaking were found to be highly important to their professional in tourism workplaces. In addition, the most important English language skills needed in their career was giving information about tour itinerary, answering questions about tourist attractions, and listening to tourists' enquiries.

Besides that, the finding of questionnaire, the tour guides in the marine tourism sector need to learn English to improve their English communicative skills. Topics that are needed and required by tour guides are welcoming tourists/greetings and giving introductions, giving information about tourist attractions, and listening and responding to tourists in various contexts. These findings are also in line with Widiyati (2017) who examined the English needs of prospective tour guides. The study revealed that greeting, introduction, and real examples of questions delivered by foreign tourists were materials required by tour guides.

In addition to these findings, the local tour guides in marine sector also need to attend an English course via online platform such on a website such as YouTube. Need analysis can meet the learners' need in English for specific purposes. There are three main items in describing the tour guide in the marine tourism sector as the learners in this study. The first, listening skill became the most desired skill used by tour guides in performing their career. Secondly, speaking skills particularly providing information regarding tour itinerary, were the highly prioritized among other

language communicative skills. The last was about the topics needed by them based on need analysis. Based on those three points, the lecturers are better able to design the appropriate English training course focused on listening and speaking using digital online platforms for the learners in becoming and reaching standard of tour guides.

5. Acknowledgements

Funding for this project was provided by Rajamangala University of Technology Srivijaya. We also want to express our gratitude to our research participants for their time and useful information for this research.

References

Al-Malki, E. A. A., Javid, C. Z., Farooq, M. U., Algethami, G. F., & Al-Harthi, A. A. (2022). Analysis of the English language needs of the Saudi tourism workforce: A first step into designing ESP teaching materials. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, *21*(2),72-78

Chumphong, O., & Chuai-in, P. (2020). The Use of English Language in Tourism Workplaces in Pakmeng Beach Area, Trang Province. *ABAC ODI Journal Vision. Action. Outcome*, *7*(1), 132.

Dudley-Evans, T., St John, M. J., & Saint John, M. J. (1998). *Developments in English for specific purposes: A multi-disciplinary approach*. Cambridge university press.

Ratminingsih, N. M., Suardana, M., & Martin, A. A. N. Y. (2018). English for Tour Guide: A need analysis of a contextual-based language teaching. In *SHS Web of Conferences* (Vol. 42, p. 00012). EDP Sciences.

Salisna, R., Harahap, A., & Sofyan, D. (2019). Need analysis of English for tour and travel department of vocational high school in Bengkulu city. *JOALL (Journal of Applied Linguistics and Literature)*, *4*(1), 1-12.

The Office of Strategy Management for Southern Province Cluster (2021). Retrieved May 1, 2021, from http://www.osmsouth-w.moi.go.th/main/post/3192

The Office of the National Economic and Social Development Council (2021). National Economic and Social Development 12th Plan (2017-2021). Retrieved February 28, 2021, from https:www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=9640

Tourism Authority of Thailand. (2021). Retrieved October 19, 2021, from https:www.tourismthailand.org/Attraction/ko-chueak-ko-waen

Widiyati, E. (2017). Analyzing the need of prospective tour guides in acquiring English to communicate with foreign tourists in Desa Menari as tourism

village. In *Proceedings Education and Language International Conference* (Vol. 1, p.285- 293).

The Effects of Task-Based Learning and Collaborative Strategic Reading Instruction in Enhancing Reading Comprehension of Matthayomsuksa2 Students

Thanachira Chaiwong[1], Nantina Nilayon[2], and Lawrence Honkiss Platon[3]

[1,2,3] Master of Education Program in Educational and Learning Management
[1,2,3] Srinakharinwirot University, Thailand
[1] Thanachira99@gmail.com, [2] nantina@g.swu.ac.th, [3]lawrence@g.swu.ac.th

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the effectiveness of task-based learning and collaborative strategic reading on reading comprehension and 2) to study the level of satisfaction of students using task-based learning and collaborative strategic reading to improve reading comprehension. The participants of this research were fourteen Mattayomsuksa 2 students at Rajini Foundation School, Chachoengsao province who were enrolled in an English subject during the second semester of academic year 2021 selected via enumeration sampling.

It was found that the students' reading comprehension scores obtained in posttest were higher than pretest after using Task-Based Learning and Collaborative Strategic Reading at 0.001. The differences between students' pretest and post-test scores were analyzed using mean scores, standard deviations and nonparametric statistics. Nonparametric Statistics used was the Wilcoxon signed - rank test and it was found to be statistically significant. In addition, the data rated in the questionnaire by the students analyzed using mean ($\bar{x}$) and standard deviation (S.D.) exhibits the students' overall satisfaction on learning with task-based learning and collaborative strategic reading, at the mean 4.48, at satisfied level.

Keywords: Task Based Learning, Collaborative Strategic Reading

1. Introduction

Background and statement of the problem

Reading skills are essential tools for learners throughout their lives. Reading is the foundation of education and the key to understanding. It is beneficial for future cognitive development and life quality. Thus, reading abilities are vital. Furthermore, it is crucial for students of all ages. As a result, present-day teaching and learning build on students' reading skills through reading skills practice. Students may be able to learn and write at the primary school level. Moreover, improving reading comprehension skills at the secondary school level can be considered a foundation for developing advanced reading skills, which learners can use to further their education in the future. When students begin reading, the primary goal is to improve their ability to comprehend what they are reading; as Pholomani (2002) states that reading comprehension is a medium for brain growth and problem-solving skills. In addition, comprehension and interpretation of the materials read can assist in training the brain's ability to understand text-based language. This relates to Warathon (2002)'s statement that reading for comprehension is critical for advancing reading ability.

Reading difficulties are caused by three major factors: teachers, pupils, and reading teaching methods. Since reading is a necessary learning activity, resolving reading difficulties is difficult. Therefore, reading instructional approaches in English can promote high-level critical reasoning, metacognition, and writing a summary. It aids in developing reasoning, interpreting meaning, and concluding the main ideas. It helps students read effectively and develop reading and writing skills in English. Moreover, it complies with the Thai curriculum or the core of basic education, BE 2551, which requires students to analyze, make conclusions, interpret, and express opinions about what they read.

Rajini Foundation School is a private school that offers an English program based on the Cambridge curriculum. Therefore, the school, which has been open for two years, offers an English program only. The school opened in 2019 and has focused on the crucial role of enrolling all students in the English program. Subjects taught in English include English language, Science, Mathematics, Social Studies, Civic Education, Fine Arts, Physical Education, and Health Education. The school's management has a policy for students to practice all four English language skills by organizing related activities, projects, and providing conducive environments to encourage students to develop their English skills regularly. The policy, while productive, still does not show much effect on the development of all four English proficiency skills, especially English reading skills. Reading is a skill-based task that differs in various subjects. The problems with reading are apparent in Mattayomsuksa 1 students' scores in the past academic year. From 14 students, they acquired an average score of 61.25 points. This average score does not meet the curriculum criterion set at 70 points.

After analyzing student reading tests, it was apparent that the section where students made the most errors was vocabulary. Students understood the meaning of the words but could not use them in sentences correctly. Moreover, there were also a few students who were unfamiliar with the definitions of these vocabulary words. The students were unable to interpret the asker's predetermined query. Students lacked systematic reading comprehension strategies and were incapable of comprehending texts. The following are the scores by exam type: comprehension in the literal sense,

with an average score of 35 percent, and comprehension of inferential texts, with an average score of 26.25 percent. These scores are less than 60 percent, the minimum score defined by the educational institution in the school curriculum to pass the exam without retaking it.

As an English teacher of Mattayomsuksa 1-3, the researcher studied and analyzed the problem and the reasons behind the unsuccessful results of the poor achievement of students in reading comprehension. Based on the experience of teaching students and interviewing the English teacher at Rajini Foundation school, it was found that there are three causes for this problem. First of all, causes concerning the students include students having different levels of learning abilities and concentration spans, having different background knowledge regarding the subject matter, lack of enthusiasm in studying, the unfamiliarity of new vocabulary, lack of reading strategies and critical thinking methods. Secondly, the educational system does not encourage learners to develop good reading habits. Finally, the problem of how to learn reading; learners generally lack reading comprehension skills caused by the lack of suitable methods or reading techniques.

According to Montha (2018) teachers play an essential role in students' academic achievements following the objectives of learning management leading to parents' and teachers' satisfaction. According to Carrell quoted in Munlaong (2018), often, the learners are only taught a method or a technique in learning a second language and not how to use the strategies in reading. As a result, the learners use their adjusted technique since they have not experienced the actual benefits of using accurate reading strategies in their learning process. It is then essential to train learners to apply reading strategies by engaging them in reading exercises based on the techniques taught.

Based on the problem found in this study, the researcher believes that the students need to receive proper skills training in reading strategies. They also need to be given engaging and exciting reading practice exercises to help students read more to improve their reading comprehension.

After studying different textbooks, research papers, academic journals, and teaching guidelines for creating learning activities, the researcher found two effective teaching methods to solve the students' current reading comprehension problem. The two methods include task-based learning (TBL) and collaborative strategic reading (CSR). Collaborative strategic reading developed by (Klingner, 2000) includes four steps in the reading process: 1) the reading strategy (Preview) 2) understanding (Clink & Clunk) 3) the gist strategy (Get the Gist) and 4) the wrap-up strategy. These methods will help teachers have a clear and organized reading comprehension process. Apart from organizing reading skills teaching, there are also other positive effects on students. Using those four steps in the reading process would encourage students to work together. As a result, they also enhance the students' teamwork skills, intimacy, and friendship. Lastly, they promote a sense of responsibility among learners by helping each other read and find solutions, which would allow students to exchange ideas regarding how to find the correct information in texts.

Farnaz Masoud Kabir (2017) conducted a study about the effect of collaborative strategic reading on Iranian students' achievements in English reading comprehension and vocabulary. The results showed that applying a collaborative reading strategy would positively affect groups' reading comprehension and vocabulary learning. The findings would be helpful to English teachers in deciding whether to choose pair or

group work over individual work because it forces participation and provides more chances for language usage among learners. The researcher believes that collaborative reading strategies are a practical and valuable teaching method. Since this teaching method values students and encourages them to share their views on the topic, it can be used to teach junior high school students reading for comprehension.

Furthermore, the researcher found that task-based learning (TBL) is an important teaching tool that can be applied to enhance the English reading comprehension of learners. This approach would support the learner's thinking skills and learning techniques regarding academic language by providing related exercises or assignments in which learners are required to do some research to find answers (J. Willis, 1996). Task-based learning would integrate reading instruction approaches in a variety of ways. It also stresses the preparation of learning activities that will support students in improving foundational skills essential in reading, such as vocabulary, grammar, synthesis, and reading-analysis, to find the answer to the reading exercises by themselves. The significant part of work-based learning and teaching with an instructor as a guide is that it would motivate and direct learners to gain experience using the language in various situations (Willis, and Willis 2007).

Chaengraj (2014) studied improving English reading achievement through a task-based reading activity model. The instruments used in this study were four lesson plans with extra task-based reading tasks, pre-reading and post-reading skill assessments, and a survey of the student's thoughts about the activities. The findings of this study were as the following:

The average formative test score for the four lesson plans and supplemental reading tasks was 77.17 percent, while the average summative test score was 73.04 percent (77.17/73.04). All of which were higher than the predicted criteria (70/70). Also, at the 0.05 level, the student's reading skill after completing the activities was slightly higher than before learning the supplemental reading activities. Moreover, the students were pleased with the plans and reading opportunities they were given.

For the reasons mentioned above, the researcher is interested in conducting a study on reading comprehension development using task-based learning (TBL) and collaborative strategic reading (CSR) for Mattayomsuksa 2 students at Rajini Foundation School Chachoengsao province.

Research question

The research questions of the study are:

1. What effect does the Task-Based Learning and collaborative strategic reading have on reading comprehension?

2. What is the level of satisfaction of students using Task-Based Learning and collaborative strategic reading to improve reading comprehension?

Objectives

The objectives of the study were

1. to study the effectiveness of task-based learning and collaborative strategic reading on reading comprehension.

2. to study students' level of satisfaction using task-based learning and collaborative strategic reading to improve reading comprehension.

Research Hypotheses

1. Achievement of reading comprehension after the use of task-Based Learning and collaborative strategic reading with increases significantly.

2. The level of satisfaction of task-Based Learning and collaborative strategic reading integrating on reading comprehension is more than 3.51.

Research Methodology

1. Quantitative Research Phase

This study was a one-group experimental research design aimed at studying the effectiveness of task-based learning and collaborative strategic reading to enhance the students' achievement and satisfaction in reading comprehension. The quantitative data is composed of students' pretest and posttest scores derived from the English reading comprehension test and satisfaction scores in task-based learning and collaborative strategic reading, as shown in the following charts.

Table 1: This research is Pre-experimental Design using a one-group experimental model. pretest-posttest design (Unaromlert, 2012).

Pre-test	**Treatment**	**Post-test**
O1	X	O2

O1 is the pretest applied to measure the students' achievement before using task-based learning and collaborative strategic reading.
X is the task-based learning and collaborative strategic reading instruction, which was the method used in the course.
O2 is the posttest that was applied to measure the students' achievement after using task-based learning and collaborative strategic reading instruction.

2. Qualitative Research Phase

Qualitative research was conducted to investigate issues and instructions to develop the reading comprehension of Mattayomsuksa 2 students. The details are as follows.

1. Students' learning log using task-based learning and collaborative strategic reading in class.

2. Interview: teacher interviewed students about their reading comprehension three times (1) before using TBL+CSR, (2) while using TBL+CSR, and (3) after using TBL+CSR.

3. Observation: teacher observed students' development in reading comprehension during the research.

Participants

The participants of this research were 14 Matthayomsuksa 2 students at Rajini Foundation School, the academic year of 2021 selected via enumeration sampling with these reasons: 1) they had achievement in reading comprehension below of the school standard. 2) they should improve of collaborative in group for their study or career in the future.

Research Instruments

1. Quantitative Research Instruments

The quantitative instruments of this research are described as follows:

1.1. Pretest and Posttest

Pretest was given before teaching by using task-based learning and collaborative strategic reading. The pretest recorded the students' reading comprehension score before undergoing the treatment. The pretest consisted of multiple-choice 40 items. The researcher used multiple choice because the items were one popular method of test reading comprehension, and it was easy to administer and could be graded quickly—the pretest and posttest consisted of a literal comprehension and inferential comprehension test. The pretest and posttest were duplicates.

The test was self-constructed based on the learning objective of reading comprehension according to the Basic Education Core Curriculum A.D. 2008. The test encompassed all learning aims with multiple-choice items. Then submitted to the three experts in the field of English language teaching and evaluation and measurement for the validity test using Index-Object Congruence (IOC). The validity of the pretest and posttest was higher than 0.50, which is acceptable. The pretest and posttest validity scores were at 0.67-1.00.

Moreover, in terms of reliability issues, the test was piloted to the students who are not the actual participants of the research but having similar sampling characteristics. The score was processed through the SPSS program to investigate the discrimination and difficulty of the test. The test items have a difficulty score between 0.20- 0.80, and discrimination scores more than 0.20 were selected with the difficulty of the test at 0.43-0.77.

Lastly, the test items were analyzed for reliability test with KR-20 using Kuder and Richardson 's formula. Reliability result was 0.802.

1.2. Satisfaction Questionnaire

The satisfaction questionnaire was designed with task-based learning and collaborative strategic reading in developing reading comprehension. The questionnaire was adapted from the Metacognitive Awareness of Reading Strategies Inventory (MARSI) developed by Reichard (2002). The processes for developing satisfaction questionnaires were

Design content specifications for each question item using a 5-point Likert type scale ranging from 1 to 5. The scale for students' questionnaire is as follows
5 = Very satisfied, 4 = Satisfied, 3 = Neutral, 2 = Unsatisfied, 1 = Very unsatisfied.

2. Qualitative Research Instruments

The qualitative research instruments used in the study are described as the following.

Learning Log

The Learning Log of the students' task-based learning and collaborative strategic reading was the primary research instrument.

Interviews: the researcher interviewed the students on their reading comprehension. The researcher used non-structured interviews, according to (Kerlinger, 2000). Non-structured interviews use only broadly defined issues or topics, but the sub-points are added during the discussion. The interviewer can change questions depending on the situation. There is no fixed order of questions. Teachers do not have to ask everyone the same questions. This makes it more flexible and open than the structured interview. This type of interview helps create diverse and profound information for consideration for data analysis. Non-structured interviews are suitable for interviewers who have much experience and expertise to collect and analyze data. The researcher interviewed students three times (1) before using TBL+CSR (2) during using TBL+CSR (3) after using TBL+CSR. The interview transcripts analyze using Collaizi's Method by identifying significant statements, theming and coding.

Observation: the researcher observed students' development in reading comprehension during the research.

Procedures

This study took six weeks after the students and their parents signed the consent forms. The participants were asked to complete the pretest in the first week. Before the pretest, the researcher interviewed students about their background of reading comprehension. The students then participated in the English reading class using lesson plans based on task-based learning and collaborative strategic reading. After the instruction, the researcher observed students develop reading comprehension and interviewed them about their reading comprehension improvement. The students then completed the posttest. After that, the researcher gave the questionnaire to students to measure their satisfaction with task-based learning and collaborative strategic reading. The duration of data collection was 12 periods. It was conducted during semester 2 of the academic year 2021. Each period took 50 minutes. The class took up two periods per week. The study covered approximately six weeks in total.

Data Analyses

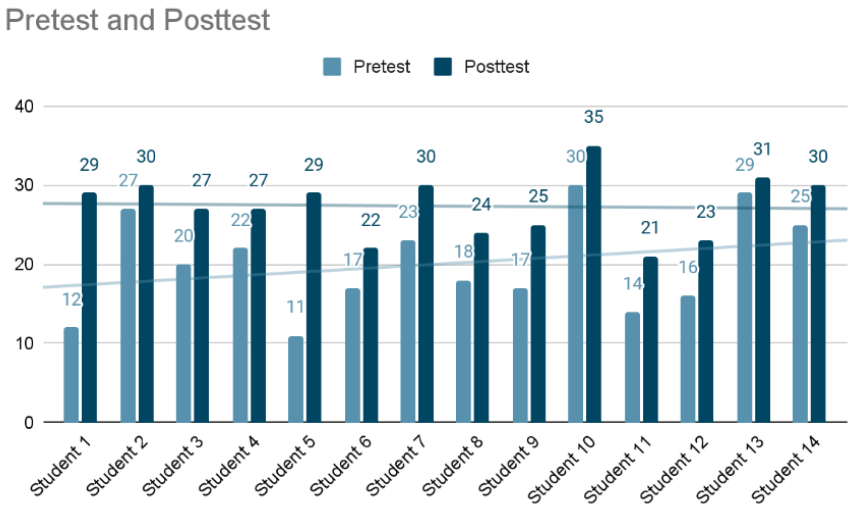
The scores from the pretest and posttest of the English reading comprehension were analyzed for mean scores, standard deviations using a nonparametric statistic, Wilcoxon signed-rank test to determine whether there were any differences in the mean score of pretest and posttest. The analysis of covariance was employed to study the effects of task-based learning and collaborative strategic reading to enhance students' reading comprehension. The 5-point scale of students' satisfaction showed a very satisfying level. The mean values were 4.51-5.00 = Very satisfied, 3.51-4.50 = Satisfied, 2.51-3.50 = Neutral, 1.51-2.50 = Unsatisfied, 1.00-1.50 = Very unsatisfied.

2. Research Results

The results of Task-Based learning and Collaborative Strategic reading to enhance the students in reading comprehension. The study was applied in Mattayomsuksa 2 students with fourteen students at Rajini Foundation School, who study in English subject in the second semester of academic year 2021. In a pretest 40

items was given to all 14 samples. Then, the same test was administered as a posttest 40 itens to the same target group in order to collect data after treatment of the Task-Based learning and Collaborative Strategic reading is as follows in figure 1

Figure 1 below depicts the comparison of pretest and posttest after using Task-Based learning and Collaborative Strategic reading had increased.

The overall of the pretest and posttest is presented in Figure 1 above. The Lowest score of the pretest is 11 scores and the Lowest score of the posttest is 22 scores. The Highest score of pretest is 30 scores and the Highest score of posttest is 35 scores. The Lowest difference score is 2 scores and the Highest difference score of posttest is 17 scores.

The findings are summarized as follows.

1. The students' reading comprehension scores obtained in the posttest were higher than the pretest after using task-based learning and collaborative strategic reading at 0.001. The differences between students' pretest and posttests were analyzed using mean scores and standard deviations using nonparametric statistics; the Wilcoxon signed-rank test was statistically significant.

Table 2 The comparison of pretest and posttest after using task-based learning and collaborative strategic reading.

Test	**Total Score**	**Mean**	**S.D.**	**%**	**Z- Score**	**P**
Before	40	18.50	4.65	46.25	-3.306	0.001
After	40	27.93	4.44	69.82		

***p<0.05

The overall descriptive statistics of the participants' performance on the pretest and posttest is presented in Table…above. The mean score of pretest and posttest were compared by using a Wilcoxon signed ranks test. The mean score of pre-test scores was 18.50, S.D.=4.65. The mean of posttest scores was 27.93, S.D = 4.44. The results revealed that the students acquired better English comprehension reading abilities after using Task-Based learning and Collaborative Strategic reading, at statistically significant 0.001. This revealed that the mean of posttest scores received significantly higher score that pretest. The differences between pretest and posttest were statistically significant at the level of ($p<0.05$), which is in accordance with research hypothesis no.1.

2. Data were collected from students' satisfaction forms. The data rate in the student questionnaires was analyzed by using mean ($\bar{x}$) and standard deviation (S.D.). The result shows the students' overall satisfaction with task-based learning and collaborative strategic reading at a satisfying level, with a mean score of 4.48.

3. The qualitative results. The researcher conducted three interviews with all of the students participants selected at random. The researcher asked them overarching questions about their feelings about the English subject, and their perspectives on Task-Based Learning and Collaborative Strategic Reading. The interview questions included open-ended questions that encouraged students to freely share their opinions and allowed for further explanation. After school, students were questioned individually, one-on-one, using an online tool (Zoom). The interview lasted an average of ten minutes. Prior to the start of the interview, students were told that the interview would be recorded for transcription and analysis, and then the audio recording would be destroyed. The methodology followed for qualitative data analysis was to first create a written transcription of each recorded interview. The researcher used an online program (Zoom) to record the video and save it to the researcher's computer.

Thematic analysis of student-participant interviews revealed two major themes: Students' answers to Task-Based Learning and Collaborative Strategic Reading were influenced by: 1) their feelings about the English subject; and 2) group dynamics. The discussion of each theme, the qualitative evidence for the theme, and the importance of each theme within the context of the use of Task-Based learning and Collaborative Strategic reading.

The example of interviews before using TBL+CSR, while using TBL+CSR, and after using TBL+CSR were transcribed as follows;

Student (No.1)

Before using Task-Based learning and Collaborative Strategic reading "I love English but reading comprehension is very difficult for me because I cannot understand all of the text I read and I don't like to work with a groupmate".

While using Task-Based learning and Collaborative Strategic reading " I think I should change my mind about collaborative work because using Task-Based learning and Collaborative Strategic reading, we can choose the position and I like the card for each position. It helps us a lot when we work in groups but I think I still don't understand the text well. I always ask my group mates about vocabulary that I don't know".

After using Task-Based learning and Collaborative Strategic reading. “I understand the reading passage better than before; I can use many reading comprehension strategies.

Student (No.2)

Before using Task-Based learning and Collaborative Strategic reading “I like speaking part in English but I don’t like reading because there are many vocabularies that I don’t know. I always open the dictionary while I read the passage; that makes me feel bad. I like to work with group mates.

While using Task-Based learning and Collaborative Strategic reading “ I think I am very poor in the summarizing part. I know because I don’t know vocabulary well, which makes me unable to write long sentences. I like the brainstorm part; we can share our opinion and it relates to the passage that we read.

After using Task-Based learning and Collaborative Strategic reading. “ I think I know the tips about how to find the meaning of the word that I don’t know. It is very important while we do the reading comprehension exam. I like to ask questions after I read, it helps me understand the story well but I am still poor at summarizing because I don’t know vocabulary.

In conclusion, after the researcher read the learning log of the students. Summary of the students’ comment is as follows:

Step 1 (Pre-task) Before reading: preview; They like previews because it helps them get deeper understanding in what they are going to read and share their background knowledge about the passage with their group mate.

Step 2 (Task cycle) While reading : Click and Clunk Strategy; They like the Click and Clunk part, they share the vocabulary that they know and they don’t know in group and fix up strategy. They don’t use a dictionary and they can apply for the reading comprehension exam. Get the gist (Main idea). Almost all the students think this part is very difficult because they don’t know much vocabulary that is very difficult for them to write by their own words.

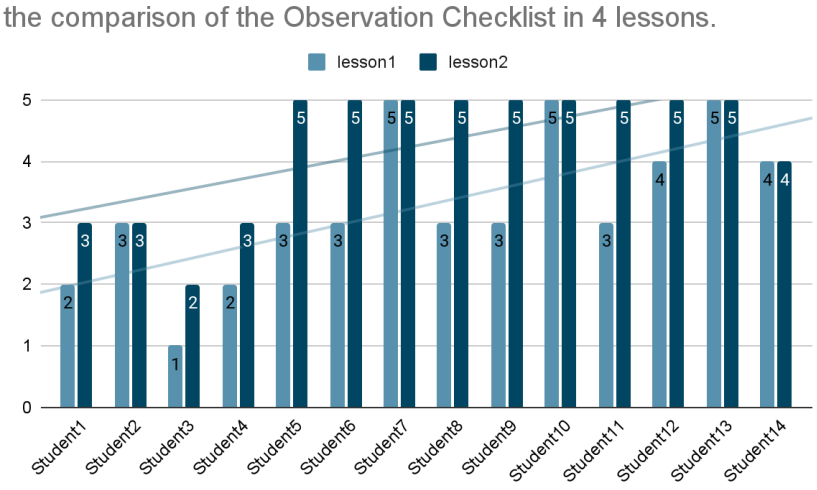
Step 3 (Post task) After reading : Wrap up ; They like making questions about the main idea and summarizing the passage using their own words. It makes them understand clearly but some students don’t like summarizing the passage because they don’t know more vocabulary and some students don’t understand how to write clearly.

Step 4 (Evaluation) ; They like the evaluation part, They know which skill or part They need to improve from themselves after the teacher reflects on improvement.

Observing the Action: The researcher uses observation checklists to record the progress in each stage of learning. They are employed to record the students’ activities that related the participation during the teaching and learning reading activities. In this case, the researcher filled the observation checklists from the students’ responses during the teaching and learning process. Further, observation checklists are also used to record the teacher’s activities that reflect the implementation of strategy during the teaching reading activities.The Observation Checklist detals was 1) involved in brainstorming activity and predicting activity before reading 2) Making some questions related to the topic 3)Reading the text carefully 4) Participating in group 5) Wrote a summary or the passage by their own sentence

Every lesson, the researcher observes students individually using the Observation Checklist. Lesson 1 was the first time students studied collaboratively and strategically through ask-based learning and collaborative strategic reading. They lack a clear understanding of the process, some students dislike working in groups, and a few students lack proficiency in English, preventing them from creating their own questions and summaries or passages. 12 students involved in brainstorming activity and predicting activity before reading. 6 students making some questions related to the topic. 9 students read the text carefully and 10 students participated in groups. and 9 students wrote a summary or the passage in their own sentences. Lesson 2 was better than lesson 1. Students understood the process and how to follow the learning log and understood the position of themself following the clue cards. 12 students involved in brainstorming activity and predicting activity before reading. 10 students making some questions related to the topic. 11 students read the text carefully and 12 students participated in groups. and 14 students wrote a summary or the passage in their own sentences. Lesson 3 was 1 student who could not make the question because her basics of learning English were low. 14 students involved in brainstorming activity and predicting activity before reading. 13 students made some questions related to the topic. 14 students read the text carefully and 14 students participated in groups. and 14 students wrote a summary or the passage in their own sentences. Lesson 4 was the flow lesson where every student understood the process and the important thing: work in a group that made them improve their reading skills. 14 students involved in brainstorming activity and predicting activity before reading. 14 students made some questions related to the topic. 14 students read the text carefully and 14 students participated in groups. and 14 students wrote a summary or the passage in their own sentences.

The figure 2 Below depicts the comparison of the observation checklist in 4 lessons. It showed the improvements of individuals' students had increased.

3. Discussion and Conclusion

Discussion

According to the previous findings and conclusions in this chapter, the effectiveness of task-based learning and collaborative strategic reading to enhance the

students' reading comprehension was found. The students' satisfaction also increased after using task-based learning and collaborative strategic reading at the satisfied level. For more details, this part presents the discussion on the findings as follows:

3.1. The quantitative data were collected to provide insight into the first research question The study's findings revealed that the posttest score of the reading comprehension test was higher than the pretest scores and was statistically significant at the level of $p < 0.001$.

The following are the explanations for this discovery.

Firstly, through the integration of task-based learning and collaborative strategic reading, the positive effects were (1) improving students' test in content area reading comprehension; (2) enhancing students' satisfaction with their learning experience; (3) developing students' social skills; and (4) improving students' English content terms vocabulary, as attested by Richavee Chatviriyawong (2017)

The organization of teaching and learning activities included the concept of Collaborative Strategic Reading (CSR) and the task-based approach. Collaborative Strategic Reading (CSR), according to Klingner (2000), is a set of instructional practices meant to help students of various abilities acquire and practice comprehension strategies to use with informational literature. Collaborative Strategic Reading (CSR) aims to promote reading comprehension and conceptual learning in ways that optimize students' participation by modeling and encouraging students' ability to employ comprehension methods while cooperating. It was discovered that when students were treated with task-based learning and collaborative strategic reading, their reading scores improved.

Furthermore, the teachers' role in facilitating better learning and promoting learners' performance in all skills is shared by both TBL, and CSR approaches, as they are designed to increase learners' interaction, motivation, and independence. The structures of each approach emphasize scaffolding and peer-mediated learning. This is also in line with Vygotsky's Zone of Proximal Development Theory, Chomsky's Input Theory, and Krashen's Input Hypothesis Model, which suggest that learners need plenty of opportunities to interact meaningfully with others while using the target language and that teachers should provide comprehensible input
in the target language. This can be accomplished by encouraging student-teacher cooperation, student-published author collaboration, writer-reader collaboration, and student-to-student collaboration (Crawford, 2013; Newman, 1985; Verenikina, 2003).

3.2 The qualitative data were collected in order to support the answer of the first research question. The researcher conducted three interviews with randomly selected student-participants. The interviews revealed two major themes: Students' answers to Task-Based Learning and Collaborative Strategic Reading were influenced by: 1) their feelings about the English subject; and 2) group dynamics. Based in the discussion of each theme, the qualitative evidence for the theme, and the importance of each theme within the context of the use of Task-Based learning and Collaborative Strategic reading, the researcher found that the majority of students had a favorable attitude toward English; their favorite part was the reading part, but they were unable to comprehend how to improve when they were unfamiliar with the passage's language. They are constantly referring to the dictionary when they read English books. The first interview revealed that many students dislike working in groups because they believe it takes too much time, that group members converse excessively, and that group work

is never completed on time. Following that, they enjoyed working in groups because the Task-Based Learning and Collaborative Strategic Reading process included hint cards for each position's assigned task.

The researcher discovered that during the first class, students were unclear about the steps of the lesson plan, lacked background knowledge, and were unwilling to work in groups, which resulted in students failing to complete all steps on the observation checklists. Then, in lesson two, students were required to create some questions relating to the topic and produce a summary or an original statement for the reading. The researcher studied them until period three of lesson two and discovered they had a low fundamental level of English and also had the lowest score on the pretest. However, following practice in lesson two, they were able to do so, but not successfully; the researcher observed in class and group members encouraged them and help the posttest score more than pretest.

3.3. The findings of students' satisfaction using task-based learning and collaborative strategic reading to improve reading comprehension.

Considering each item,

(1) lesson design was at a very satisfactory level; the mean score was 4.64, S.D.=0.29 (92.8%). Similarly, Skierso cited in Munlaong (2018), good textbook design should include straightforward typography and illustrations. Also, images should be directly related to the content and typed close enough to the content to help learners understand the content.

(2) The learning activities, the mean score was 4.38, S.D.= 0.33 (87.6%), were at the satisfied level. In the learning process, students need material provided by the researcher systematically following a planned, step-by-step, Task-Based Learning and Collaborative Strategic reading process that allows students to continue the practice experience. The researcher organized the students into subgroups with mixed abilities. Teaching in this style reduces problems with the grouping of students according to the usual learning method where students are grouped amongst themselves with similar abilities or are familiar with each other, which can result in a significant difference in students' learning and make students with less talent become discouraged and bored with learning. However, with Task-Based Learning and Collaborative Strategic reading, the atmosphere is filled with friendship and cooperation with group work among students, where everyone has a role to play in completing assignments and allowing students to practice their reading skills. Classroom management and leadership skills benefit the class atmosphere by making students more active. Good classroom management also develops a positive attitude towards school, promoting motivation and completing tasks. As a result, students can improve their reading comprehension abilities in a cohesive atmosphere explicitly developed for reading comprehension skill-building. This aligns with Austin's cited in Thongphao (2016) belief that peer-to-peer teaching is an energy-saving teaching method that effectively engages learners to participate in the learning process. This participation benefits learners in at least two ways: proficient learners are encouraged to pass on what they know to their peers. The second way is that the good learners may better understand the lesson and pass on their knowledge to other students. It is also consistent with research by Farnaz Masoud Kabir (2017); Kaitlyn Mathews (2018); Shally Mursalina (2018) which found that in group learning atmospheres, students help each other, advancing learning and resulting in developing better reading ability.

(3) The benefits of the learning activity were in the very satisfied category with a mean score of 4.54, S.D.=0.36 (90.8%).

Conclusion

The conclusion is based on research questions regarding qualitative and quantitative data collected through the course of the research to answer the two research questions:

2.1 What effect do task-based learning and collaborative strategic reading have on reading comprehension?

Based on the quantitative data, the student's reading comprehension scores improved after using task-based learning and collaborative strategic reading at 0.001.

In terms of qualitative data, the interviews revealed two significant themes: students' satisfaction toward task-based learning and collaborative strategic reading were influenced by: 1) their feelings about the English subject; and 2) group dynamics.

The majority of the students had a favorable attitude toward English, but they could not comprehend how to improve when they were unfamiliar with the passage's language.

2.2. What is students' level of satisfaction using Task-Based Learning and collaborative strategic reading to improve reading comprehension?

This section answers the second research question regarding students' opinions after using task-based learning and collaborative strategic reading. Data were collected from students' satisfaction forms. The data ratings in the student questionnaires were analyzed by using mean ($\bar{x}$) and standard deviation (S.D.). The result exhibits the students' overall satisfaction on learning with Task-Based Learning and Collaborative Strategic reading, at the satisfied level with a mean score of 4.48.

Recommendations

Recommendations for applying the learning activity

1. Teaching and learning activities using task-based learning and collaborative strategic reading to improve reading comprehension must focus on student-centeredness. Therefore, if any school organizes teaching with an emphasis on learners, it can apply this activity to reading classes or other subjects. However, if some schools still use the same teaching style, focusing on teacher-centered lessons, the learning process using Task-Based Learning and collaborative strategic reading to improve reading will not be appropriately applied.

2. It is crucial to allow students to choose their own stories to read. Giving students options enhances the likelihood students will study and intend to read. The researcher had the learners choose the chapters they liked before formulating a learning management plan. Therefore, the learners are excited in each lesson. Moreover, in dividing groups, the researcher mixed the learners' abilities. Mixed skill level grouping encourages students to recognize the importance of collaborative learning and help each other more often. To this end, to apply task-based learning and collaborative strategic reading effectively, teachers should test their essential ability to read English before studying so that students can work together. Also, there should be a survey of the reading topics that the learners are interested in because it motivates them to engage in the lesson.

3. During the orientation, teachers should explain the procedures for learners to understand in detail. If possible, there should be a handbook explaining the learning process and tasks in various activities because the process is quite complicated for learners to remember. Most importantly, students should practice using task-based learning and collaborative strategic reading to improve reading frequently to increase their understanding.

Recommendations for Further Studies

1. A test should be given during the lesson to see the students' improvement and progress.

2. There should be studies that can be used in other subjects with reading content at several levels in the same way, such as Thai language subjects, social subjects, and history subjects.

References

Arsairach, S. (2014). *Developing reading achievement by using task-based supplementary activities.* Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Nonthaburi.

Crawford, A. (2013). Communicative approaches to second language acquisition: The bridge to second language literacy. In I. G. García (Ed.), *English learners: Reaching the highest level of English literacy* (pp. 152-181). Newark, DE: International Reading Association.

Kabir, F.M. (2017). The effect of task-induced involvement load on iranian intermediate EFL learners' learning of phrasal verbs. *European Journal of English Language Teaching, 3*(1), 60-75.

Mathews, K. (2018). *The Impact Of Collaborative Strategic Reading On Students' Comprehension Of Secondary Social Studies Texts.* University of South Carolina.

Kerlinger, F. N. L., H.B. (2000). *Foundations of Behavioral Research*. United States: Wadsworth, Thomson Learning.

Klingner, J. K., & Vaughn, S. and Schumm, J.S. (2000). Collaborative strategic reading. During social studies in heterogeneous fourth-grade classroom. *Elementary School Journal, 99*, 3-21.

Montha, K. (2018). Factors Affecting Educational Quality of Schools Under the Primary Education Service Area Office. *Bangkok. (Doctor of Philosophy (Ph.D.)). Siam University, Bangkok. (Graduate School).*

Munlaong, S. (2018). The development of reading comprehension exercises using cooperative reading strategies and graphic mapping techniques for students in Grade 3. *E-Journal, Silpakorn University*, 2656-2676.

Newman, J. M. (1985). *Whole language: Theory and use*. Portsmouth: NH: Heinemann.

Pholomani, S. (2002). *Fundamentals of teaching Thai as a foreign language*. Chiang Mai: Thai Studies Center Faculty of Education Chiang Mai University.

Reichard, K. M. a. C. A. (2002). Assessing Students' Metacognitive Awareness of Reading Strategies. *Journal of Educational Psychology, 94*, 249-259.

Richavee Chatviriyawong (2017). *Development of Reading Instructional Model through Task Based Approach Integrating with Collaborative Strategic Reading (CSR) and SCAMPER Technigues to Enhance Creative Thinking of Vocational Diploma Students.* (Doctor of Philosophy). Silpakorn University,

Shally Mursalina. (2018). The Use of Collaborative Strategic Reading to Teach Reading. *Research in English and Education (READ)*, 160-167.

Thongphao, S. (2016). Developing English reading comprehension ability by using cooperative reading strategies. of students in Grade 3. *National Academic Conference Phetchabun Rajabhat University, the 4th time*, 82-89.

Unaromlert, T. (2012). *Research Methods in Behavioral Sciences and Social Sciences*. Nakhon Pathom: Silpakorn University Sanamchan Campus.

Verenikina, I. (2003). *Understanding Scaffolding and the ZPD in Educational Research.* University of Wollongong, NSW, Australia.

Warathon, S. (2002). *Effective reading*. Bangkok: Chulalongkorn University.

Willis, D., and Willis, J. (2007). *Doing task-based teaching*. Oxford: Oxford University.

Willis, J. (1996). *Framework for Task-Based Learning*. New York: Richard C. Owen.

The Development of English Grammar Recognition through Song Activity of Grade 6th Students

Puripun Chanthakhananurak[1], Sommai Rodpan[2]

[1,2] Program English Language Department, School of Liberal Arts
[1,2] University of Phayao, Thailand
puripunx41@hotmail.com, maaipooh@hotmail.com

Abstract

This study aimed to compare the recognition of students on English grammar structure before and after being taught through English grammar song instructional media to develop Grade 6th student's Memorization of English Grammar. The Participants in this study were grade 6th students currently studying English in the second semester, the academic year 2020, at Banhinlad school. Pre-test and Posttest of English grammatical structures including three units of lesson plans were (Unit 1) Present simple, (Unit 2) Present continuous and (Unit 3) Past simple. The data were analyzed using percentage (X) and standard deviation (SD).

The study results showed that the average post-test scores of the students were significantly higher than the score of pre-tests in all three chapters that were embedded with the English grammar song instructional media lesson plan.

Keywords: English grammar song instructional media, grammar

1. Introduction

A language is an essential communication tool for people who live within the same or different societies. When people from different societies meet, one of the languages must be selected as a means of communication to convey the meaning, the English language, which is considered an international language (Rao P.S, 2019). Speaking, listening, reading, and writing are the foundation for people for whom English is not their first language. It is also crucial for second language learners to learn grammatical structures and vocabulary (Nisanthi,2018).

English teaching and learning in Thailand are critical. According to the Ordinary National Education Test (O-Net) of grade 6 students in 2018, 701,456 learners took the test and found that 34.42 per cent out of 100 were the average scores of Thai students. Such an English Test score illustrated the low score of the national test. One of the obstacles for Thai students is not knowing how to use grammatical structure communicatively (Noom-ura, 2013). If learners of English lack grammatical knowledge, they cannot communicate well because grammar is set as a rule of languages (Thornbury, 1999).

Nonetheless, the equipment that helps language learners understand grammar is the medium of teaching, which is the tool that makes it possible to increase students' knowledge and transfers data to students effectively. Moreover, the medium of teaching increases the learner's exposure to it and the opportunities they must communicate. For instance, song activities give students an experience of singing together in any content they must learn. In addition, humans have communicated through mouths and ears since we were young, gaining more knowledge from listening and analyzing the data (Erlina, 2018). Thus, the most crucial key to understanding things is listening. Also, song activity is a tool to help language learners remember and understand grammar. Song activity can allow students to understand complex lessons more efficiently, and learners can learn actively when they feel relaxed because the song is the best media that expresses people's thoughts and admission. Song activity can change the complicated content and become easy to remember. Therefore, song activities can make students learn effectively (Putri, 2018). While the previous study was conducted to focus on the listening ability of the study, this current study aims to explore the writing ability of the study.

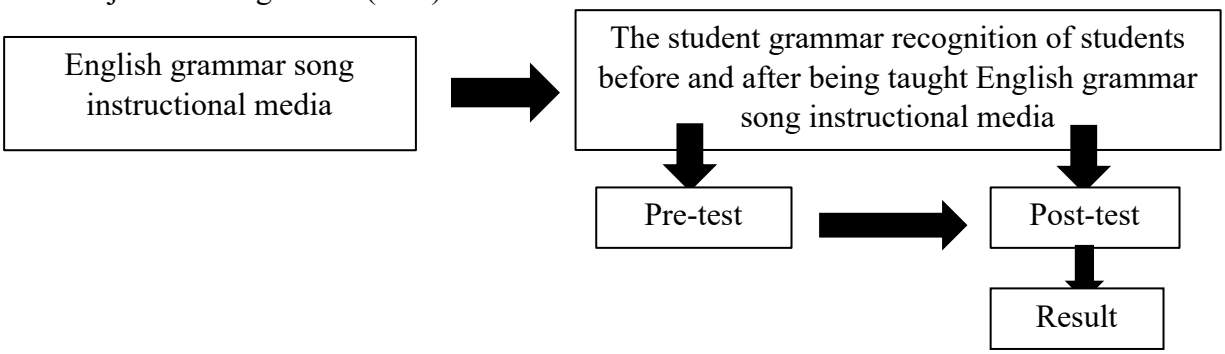
From the problem and importance of grammar mentioned above, English grammar teaching material is used as a teaching material that helps learners understand the correct form of grammar. Nevertheless, the current use of the song as a tool of teaching material has not yet impressed learners, resulting in the English grammar of Thai learners being not very satisfactory. The researcher presents an educational innovation in English grammar by using song learning media as the objective of teaching media because songs help students recognize the grammar and enhance students' imagination more than grammar tables are just pictures (Romero, 2011). As a result, students' long-term memory are vital elements that can enhance a student's academic achievement.

1. Objectives

This study aims to compare the student grammar recognition of students before and after being taught through English song instructional media to develop the student's recognition grammar of grade 6th students by using grammar song material.

2. Methods

In this study, the researcher uses quantitative research methods to explore and compare students' recognition before and after being learnt through English grammar song instructional media**.** The research instruments are as follows: 1) 3 lesson plans, 2) English grammar song instructional media, 3) pre-test and post-test. The data were gathered from 20-grade sixth students of Banhinlad School and were analyzed according to the following framework. Check it with experts to analyze the Index of Item Objective Congruence (IOC).

3. Results

This study entitled "The Development of English grammar through song activity of grade 6 students" presents the data results. According to the research objectives. The results of the study were described as follows.

Table 1: The Comparison of scores in English grammar memorization of students before and after being taught by using English grammar song instructional media in Unit 1. Present simple

Student	**Grammar capability score**		**Progress percentage**
	Pre-test	**Post-test**	
1	3	8	50
2	4	7	30
3	2	6	40
4	4	8	40
5	5	9	40
6	7	10	30
7	4	8	40
8	5	10	50
9	4	9	50
10	3	7	40

11	4	8	40
12	6	7	10
13	6	9	30
14	7	10	30
15	3	8	50
16	4	8	40
17	3	9	60
18	5	9	40
19	2	5	30
20	4	7	30
Average	4.25	8.1	38.5

Table 1 shows that the student's progress in memorizing English grammar is above the set criteria. Learning by using English grammar song instructional media about Present simple helps students improve their ability to remember English grammar.

Table 2: The Comparison of the results of Grammar capability of students before and after being taught by using English grammar song instructional media, Unit 1 Present simple

Situation	Full score	Average (X)	SD.
pre-test	10	4.25	1.45
post-test	10	8.1	1.33

Table 2 shows that the average score of recognition capability before and after being taught by English grammar song instructional media of post-test is higher than pre-test. This means that the students can apply such a technique of teaching to increase their ability to learn grammar in the classroom.

Table 3: The Comparison of scores in English grammar memorization of students before and after being taught by using English grammar song instructional media on Unit 2 Present continuous

Student	Grammar capability score		Progress percentage
	Pre-test	Post-test	
1	1	6	50
2	3	8	50
3	2	5	30
4	3	7	40

5	1	6	50
6	6	9	30
7	4	7	30
8	3	8	50
9	5	9	40
10	2	7	50
11	2	8	60
12	3	7	40
13	1	6	50
14	7	10	30
15	3	5	20
16	2	6	40
17	2	5	30
18	3	7	40
19	3	5	20
20	4	9	50
Average	3	7	40

When considered individually, it can be seen from table 3 that students' progress in memorizing English grammar was all above the criteria. The results demonstrate that learning through English grammar song instructional media about the Present continuous helps students improve their ability to remember English grammar.

Table 4: The Comparison of the results of Grammar capability of students before and after being taught by using English grammar song instructional media: Unit 2 Present continuous

Situation	Full score	Average	SD.
pre-test	10	3	1.58
post-test	10	7	1.52

Table 4 demonstrates the students' capability to recognize present continuous tense after being taught using English grammar song instructional media. It is denoted that the post-test scores are higher than the average scores taken before the song was integrated into the lesson.

Table 5: The Comparison of scores in English grammar memorization of students before and after being taught by using English grammar song instructional media on Unit 3 Past simple

Student	Grammar capability score		Progress percentage
	Pre-test	Post-test	
1	4	7	30
2	4	8	40
3	3	5	20
4	2	5	30
5	1	5	40
6	6	10	40
7	3	8	50
8	2	9	70
9	2	9	70
10	3	6	30
11	2	7	50
12	1	5	40
13	4	8	40
14	6	9	30
15	5	9	40
16	3	7	40
17	2	8	60
18	5	7	20
19	5	9	40
20	3	8	50
Average	3.3	7.45	41.5

Considered individually, Table 5 illustrates the students' progress in memorizing English grammar, compared between pre-test and post-test integrated the sing into the lesson. The results show that using the English grammar through the song activity technique on the topic of Present Progressive can help students improve their English grammar competency. Overall, the average scores of post-integrated songs are higher than the actual teaching method.

Table 6: The Comparison of the results of Grammar capability of students before and after being taught by using English grammar song instructional media: Unit 3 Past simple

Situation	Full score	Average	SD.
pre-test	10	3.3	1.52
post-test	10	7.45	1.57

Table 6 presents the capability of the students' recognition in Past Simple tense. The results compare the students' competency between pre-test and post-test teaching English grammar song instructional media into the lesson. The mean scores of the post-test are more significant than the pre-test overall.

4. Discussion

Based on the findings, it is found that the ability to recognize the grammatical structure of students after using the three units of English grammar song instructional media, including present simple, present continuous and past simple, is higher than before using this kind of method. Overall, the students' post-test test scores were significantly higher than the pre-test. Using such media in the classroom improves the students' ability to recognize grammar. Similarly, Heba, A. M. N. (2019) also stated that rhythm in the song could help students focus on the content in class, which makes students like the English language and clearly understand the set of rules of non - mother-tongue grammar. In this study, using the English grammar song instructional media shows that students can experience the grammatical lesson by singing a song together, making students have a good mood for learning and keen to learn something new. In the same vein, Pongsatorn (2020) agreed that song promotes students' ability to learn English and creates an atmosphere of learning in class, making students have a long–term experience in recognizing grammar content. The results from the pre-test and post-test confirm that English grammar song instructional media can develop student recognition of grammar in the English language.

5. Conclusion

This part demonstrates the results of the study. There are three units of lesson plans; namely, (1) present simple, (2) present continuous, and (3) past simple.

English grammar song instructional media, Unit 1 presents simple, and the results illustrate that the average post-test score was 8.1, with an average pre-test score of 4.25, ten scores, and a progress percentage of 38.5.

English grammar song instructional media, Unit 2 present continuous, the results illustrate that the average post-test score was 7, with an average pre-test score of 3, a total ten score, and a progress percentage of 40.

English grammar song instructional media, Unit 3 past simple, the results illustrate that the average post-test score was 7.45, with an average pre-test score of 3.3, a total ten score, and a progress percentage of 41.5.

Using all three units of lesson plans, the post-test scores were higher than the total scores pre-test.

6. Acknowledgements

People who contributed to the work but did not fit the criteria for authorship should be listed in the Acknowledgments and their contributions. The authors' responsibility is to

ensure that anyone named in the acknowledgements agrees to be so named. The funding sources that have supported the work should be included in the acknowledgements.

References

Booncharern, B (2010). A study of the use of Amazing Word in teaching English vocabulary Of Prathomsuksa 6 students in St. Louis School Chachoengsao. (n.p.).

Erlina, S. (2018). Secondary High School English Teachers' Perception toward English as Medium Instruction. Institute Agama Islam Negeri. https://www.researchgate.net/publication/329493627_Secondary_High_School_English_Teachers'_Perception_toward_English_as_Medium_Instruction

Heba, A. M. N. (2019, October 28). *The Effectiveness of using Children Songs on Developing the Sixth Grader's English Vocabulary and Pronunciation in Syrian Refugees Governmental Schools*. Herald Scholarly. https://www.heraldopenaccess.us/openaccess/the-effectiveness-of-using-children-songs-on-developing-the-sixth-grader-s-english-vocabulary-and-pronunciation-in-syrian-refugees-governmental-schools

Jiraphan, D. (2011). *A Study on Problems and Needs in Using Instructional Media of Teachers in Pattani Municipality Schools* (2nd ed.). Prince of Songkla University.

Kurt, S. (2016, November 25). *The Gerlach and Ely Design Model*. Educational Technology. https://educationaltechnology.net/gerlach-ely-design-model/

Malithong, K. (2003). *Educational Technology & Innovation* (1st ed.). Chulalongkorn University.

Nishanthi, R. (2018, December 8). *Important of learning English in today world*. https://www.researchgate.net/publication/329505353_Important_of_learning_English_in_today_world

Noom, U. (2013, October 10). English-Teaching Problems in Thailand and Thai Teachers' Professional Development Needs. Thammasat university.

Pongsatorn, P. (2020). *The Developing Ability to Write Future Simple tense by using Music for Students in Grade 6 at Kiri Wihan School (Somdej Phra Wanrat Uppatham) 2020*. (n.p.).

Putri, C. M. (2018, May 21). *USING ENGLISH SONGS IN IMPROVING LISTENING SKILL | Putri | Jurnal Pendidikan dan Pembelajaran Khatulistiwa*. JURNAL PENDIDIKAN DAN PEMBELAJARAN KHATULISTIWA. https://jurnal.untan.ac.id/index.php/jpdpb/article/view/25716/75676576793

Rao, P. S. (2019, January 26). *THE ROLE OF ENGLISH AS A GLOBAL LANGUAGE*. https://www.researchgate.net/publication/334282978_THE_ROLE_OF_ENGLISH_AS_A_GLOBAL_LANGUAGE

Romero, D. M. (2011, December 16). *Using Songs to Encourage Sixth Graders to Develop English Speaking Skills*. SciELO - Scientific Electronic Library Online.

http://www.scielo.org.co/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S1657-07902012000100002

Rueangsuwan C. (1991). *Educational technology*: *Theory and research (1st ed.).* Bangkok: Odeon Store.

Sukpridi, N (1978). *International man of the year in education & communication technology* (1st ed.). Bangkok: Nillana Publish.

Thornbury, S. (2000). How to Teach grammar (1st ed.). Pearson Education ESL.

Tippawan, P. (2005). *The development of a song instructional package for teaching English to Mathayom-four students at Krabyaiwongkusonkitpittayakhom school*. Silapakorn University. http://www.sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/8112/Fulltext.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Factors that affecting learning: A case study, Creating a melody from instruments name Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University

Thassanai Phensit, Sirima[1,] Panapinun[2], Pramot Teangtrong[3]

[1,2,3] Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts,
[1,2,3] Suan Sunandha Rajabhat University
Thassanai.th@ssru.ac.th, sirima.pa@ssru.ac.th, pramot.te@ssru.ac.th

Abstract

Factors that affecting learning: A case study, Creating a melody from instruments name Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University aims to 1. To study the level of further opinions to Factors that affecting learning by creating a melody from instruments name 2. To compare the satisfaction level determined from creating a melody from instruments name Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University. The sample group in the study were 31 people of 3rd-year student Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University. The statistical data was analyzed by Microsoft Word Microsoft Window and SPSS for Window (Statistical Package for the Social Science) program.

The results of this study found that Factors that affecting learning: A case study, Creating a melody from instruments name Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University consists of four factors: responsibilities factor was widespread agreement that they should be given activities that suited their talents and required the appropriate amount of effort, which has an average $(\bar{x}) = 3.87$ and standard deviation $(S.D.) = 0.67$; Learning factor was a lot of discussion regarding the students' cooperation, thinking, teamwork, and problem-solving abilities, which has an average $(\bar{x}) = 3.48$ and standard deviation $(S.D.) = 0.96$; Environment factor was a high level of opinion that the environment for developing music from the instrument's name is neat and tidy conducive to the creation of works, which has an average $(\bar{x}) = 3.71$ and standard deviation $(S.D.) = 0.69$, and Evaluation factor was a moderate opinion that the evaluation of the work was appropriate and fair, which has an average $(\bar{x}) = 3.35$ and standard deviation $(S.D.) = 0.88$.

Keywords: factors, case study, making melodies, instruments

1. Introduction

Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, is in charge of managing the education of students who have had a variety of educational experiences, which might make studying together difficult. The researchers, as student instructors in Music Department, were aware of the aforementioned issues and the importance of encouraging 3-year students. Therefore, the researchers are interested in studying the factors that affect the students' studies performance. This is to implement the findings in 3-year student classrooms, which will have a greater impact on teaching efficacy and effectiveness.

In this study applies Frederick Herzberg's theory which include 3 factors as follows: Motivational Factors, Maintenance or hygiene Factors used in the assessment of Factors that affecting learning: A case study, Creating a melody from instruments name. It consists of 4 components are responsibilities, learning, environment to create the melodies from instrument names and evaluation. Because of the students have shared their musical experiences, they may have different or similar options.

Therefore, it is necessary to study Factors that affecting learning: A case study, Creating a melody from instruments name to serve as a guideline for developing creativity in the creation of high-quality musical works that will affect the efficiency and effectiveness of creating basic melodies by utilizing the knowledge of music theory of 3rd-year students who are motivated to study and have the morale to continue creating works.

2. Objectives

Factors that affecting learning: A case study, creating a melody from instruments name Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University has the following objectives:

1. To study the level of further opinions to Factors that affecting learning: A case study, Creating a melody from instruments name Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University.

2. To compare the satisfaction level in case studies, creating a melody from instruments name Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University.

3. Scope of research

The sample group in the study were 31 people of 3rd-year student Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University. The statistical data was analyzed by Microsoft Word Microsoft Window and SPSS For Window (Statistical Package for the Social Science) program.

4. Research tools

1. Learning management plan, an activity to create a melody from an instrument name.

2. Questionnaire on factors affecting learning of 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University

5. Data collections

Data collection is gathered from pre-determined data sources, such as primary data or secondary data. The goal of this research is to increase students' motivation to 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University using the activity to create a melody based on the instrument's name to help students improve their thinking skills.

6. Data analysis

This research, Factors that affecting learning: A case study, creating a melody from instruments name Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University have operating procedures as follows:

1. Gathering data to make hypothesis.
2. Assigning variables to create a questionnaire.
3. Content Validity: validating the questionnaire's content by the experts to ensure that the content is accurate and consistent.
4. Quality control of questionnaire integrity (Cronbach's Alpha Coeffient) after attempting to distribute the samples using the questionnaire.
5. Sample sizing using the formula of Krejcie and Morgan
6. Sample selection
7. Descriptive Statisticis a preliminary data analysis to describe information about general characteristics of 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University which included gender, with frequency and percentage, and for 4 factors of motivating students' learning is calculated mean and standard deviation.

Research methodology details are:

1. Questionnaire creating, which is a tool that is used to gather data. This questionnaire contained only closed-ended questions, was constructed by a literature review and associated studies. It is divided into 3 parts,

Part 1 asks about the respondents' status, gender.

Part 2: Questions regarding Factors that affecting learning: A case study, Creating a melody from instruments name Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University. By using the Interval Scale, respondents were asked to grade the values (Rating) on five levels, which included the most, more, moderates, low, and the least according to the Likert method.

Part 3: Questions about factors affecting the learning of 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University. By using the Interval Scale, respondents were asked to grade the values (Rating) on five levels, which included the most, more, moderates, low, and the least according to the Likert method.

The researcher used the criterion for interpreting the result of calculating the interval as follows: (Malika Bunnag, 2548)

$$\text{Interval} = \frac{\text{Maximum} - \text{Minimum}}{\#\text{Class intervals}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5}$$

$$= 0.8$$

As a result, the evaluation criteria interval scale is used in the descriptive statistics section, the researcher used the average criteria as follows:

Scores average 4.21 – 5.00 means completely agree
Scores average 3.41 – 4.20 means somewhat agree
Scores average 2.61 – 3.40 means neutral
Scores average 1.81 – 2.60 means somewhat disagree
Scores average 1.00 – 1.80 means completely disagree

2. Content Validity, is checking for consistency in the content. The questionnaire that the researcher had created was shown to the expert panel to verify the content's completeness and consistency before distribution to improve and alter it for suitability.

3. The quality of reliability was measured by Cronbach's alpha coefficient method to determine the overall level of confidence and various parts of the questionnaire. The researcher tested the 30 sets of questionnaires to guarantees the respondents have the same understanding and answering all of the truthful questions, including those are statistically accurate. After that, the tested questionnaire was examined for accuracy on each side of the questions by using statistics and considering Cronbach's alpha coefficient. The correctness of the questionnaire was appropriate is near to 1 but not below 0.50 (Ananya Kannasoot and Worawan Ongkrutraksa, 2559) Factors that affecting learning: A case study, Creating a melody from instruments name, Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University. It consists of 4 factors as follows:

3.1 Responsibilities, such as

3.1.1 Assignment of work pieces that are appropriate for the student's abilities and provide the appropriate amount of work.

3.1.2 Feedom of decision by using Cronbach's Alpha Coefficient was calculated using commands from the SPSS program.

3.2 Learning, such as

3.2.1 3rd-year students Music Department, have a good understanding of the theoretical aspects of authorship.

3.2.2 3rd-year students Music Department, gain a better understanding of the content of making music by practicing.

3.2.3 3rd-year students Music Department, collaborate, work together, share ideas, work together and solve problems by using Cronbach's Alpha Coefficient that calculate from the SPSS program.

3.3 Environment to create the melodies from instrument names, such as

3.3.1 The location, supplies, and equipment are all in good working order and adequate to meet the requirements

3.3.2 The surroundings are neat and tidy that favorable to the creation of new works.

3.3.3 Music Department, is risk-free for both people and property. Cronbach's Alpha Confidence Coefficient was calculated by using commands from the SPSS program.

3.4 Evaluation

3.4.1 Performance evaluations are appropriate and equitable.

3.4.2 Suggestions for the development and improvement of the work are made without prejudice by using Cronbach's Alpha Coefficient was calculated from the SPSS program.

Quality assessment of fidelity by Cronbach's Alpha Coefficient method to find the overall confidence and various components of the questionnaire. The results are summarized in Table 1.

Variable	Cronbach's Alpha Coefficient (n = 30)	Cronbach's Alpha Coefficient (n = 31)
Responsibilities	0.85	0.85
Learning	0.86	0.85
Environment to create the melodies from instrument name	0.89	0.90
Evaluation	0.88	0.88
Total	**0.87**	**0.87**

Table 1 Cronbach's Alpha Coefficient

From table 1, the researchers tested to find the Cronbach's alpha coefficient from the experimental group of 30 people. It is divided into 4 components including: "Responsibilities", "Learning", "Environment to create the melodies from instrument name", and "Evaluation" have confidence 0.85, 0.86, 0.89 and 0.88 respectively. The quality of reliability was examined by Cronbach's alpha coefficient method. To be regarded valid, the value must be more than 0.50 (Ananya Kannasoot and Worawan Ongkrutraksa, 2559)

Cronbach's Alpha Coefficient criteria are taken into consideration as follows,

Cronbach's Alpha Coefficien	Interpreting the level of fidelity
>0.90	Very good
>0.80	Good
>0.70	Fair
>0.60	Quite fair
>0.50	Low

If Cronbach's Alpha Coefficient is less than or equal to 0.50, it cannot be determined. Since coefficient from the experimental group of 30 people including: "Responsibilities", "Learning", "Environment to create the melodies from instrument name", and "Evaluation" are 0.85, 0.86, 0.89 and 0.88 respectively to assess the quality of reliability by Cronbach's Alpha Coefficient method, instruments greater than 0.5 are considered valid. (Ananya Kannasoot and Worawan Ongkrutraksa, 2559)

4. Using Krejcie and Morgan's formula, calculate the sample size to be distributed questionnaires to 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University.

the result of the formula $$n = \frac{\chi^2 NP(1-P)}{e^2(N-1)+\chi^2 p(1-P)}$$

when n is the sample size
N is the population

e is the sample error $(e = 0.05)$

χ^2 is Chi-Square where df = 1 and confidant interval is 95% $(\chi^2 = -3.841)$

p is the proportion of population (If unknown, specify p = 0.50)

$$\text{sample size} = \frac{(3.841)(33)(0.5)(1-0.5)}{(0.05)^2(33-1)+(3.841)(0.5)(1-0.5)}$$

$$= 30.46$$

As a result, a sample size of 31 samples was established in this study to make data collection easier and to reduce discrepancies. The calculations are consistent with Krejcie and Morgan's table when estimating the sample size for a small population of ten or more people.

5. The researchers use purposive sampling for select a sample group from 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University. 31 questionnaires were prepared for the sample group then inquire about the convenience of answering the questionnaire. Only students who are interested in participating in the survey will be received the questionnaire which the students collaborate nicely to complete the questionnaire.

6. The researchers use descriptive statistics to describe about status information of 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University that complete the questionnaire. It consists 5 areas as follows:

6.1 Information classified by gender of 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University, using commands from SPSS program to find number and percentage.

Gender	Amount	Percentage	Ranking
Male	24	77.40	1
Female	7	22.60	2
Total	31	100.00	

Table 2: Information classified by gender of 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University

From table 2 shows that 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University, males made up the majority of them, with 24 people accounting for 77.40% of the total, compared to females with 7 persons accounting for 22.60%.

6.2 Questions regarding Factors that affecting learning: A case study, Creating a melody from instruments name of 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University contains 4 factors, as follows:

6.2.1 Responsibility factors are

6.2.1.1 Assigning tasks that are appropriate for their skills and workloads.

6.2.1.2 Freedom of decision

Responsibility factors	Mean $\bar{x}$	Standard Deviation S.D.	Interpretation
1. Assigning tasks that are appropriate for their skills and workload	3.87	0.67	Well
2. Freedom of decision	3.29	0.86	Moderate
Average	**3.58**	**0.77**	**Well**

Table 3: Mean and Standard Deviation of The responsibility factors that affecting

learning:
A case study, Creating a melody from instruments name of 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University

From table 3 shows that 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University, were a high level of feedback on the responsibility factors ($\bar{x}$ =3.58). When considering the details, it was found that, students were a high level opinions on assigning tasks that are appropriate for their skills and workloads

($\bar{x}$ =3.87) and had a moderate level of opinion on freedom of decision ($\bar{x}$ =3.29).

6.2.2 Learning factors are

6.2.2.1 3rd-year students Music Department, have a good understanding of the theoretical aspects of authorship.

6.2.2.2 3rd-year students Music Department, gain a better understanding of the content of making music by practicing.

6.2.2.3 3rd-year students Music Department, collaborate, work together, share ideas, work together and solve problems.

Learning factors	Mean $\bar{x}$	Standard Deviation S.D.	Interpretation
1. Have a good understanding of the theoretical aspects of authorship.	3.45	0.85	Well
2. Gain a better understanding of the content of making music by practicing.	3.32	1.05	Moderate
3. Collaborate, work together, share ideas,	3.48	0.96	Well

work together and solve problems.			
Average	**3.42**	**0.95**	**Well**

Table 4: Mean and Standard Deviation of The learning factors:
A case study, Creating a melody from instruments name of 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University

From table 4 shows that 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University, were a high level of feedback on the learning factors. ($\bar{x}$ =3.42) When considering the details, it was found that, students were a high level opinions on collaborate, work together, share ideas, work together and solve problems, ($\bar{x}$ =3.48) followed by opinion on students have a good understanding of the theoretical aspects of authorship. ($\bar{x}$ =3.45) and opinion on gain a better understanding of the content of making music by practicing is a moderate level. ($\bar{x}$ =3.32)

6.2.3 Environment to create the melodies from instrument names factors, are

6.2.3.1 The location, supplies, and equipment are all in good working order and adequate to meet the requirements.

6.2.3.2 The surroundings are neat and tidy that favorable to the creation of new works.

6.2.3.3 Music Department, is risk-free for both people and property.

Environment to create the melodies from instrument names factors	**Mean** $\bar{x}$	**Standard Deviation S.D.**	**Interpretation**
1. The location, supplies, and equipment are all in good working order and adequate to meet the requirements.	3.39	0.84	Moderate
2. The surroundings are neat and tidy that favorable to the creation of new works.	3.71	0.69	Well
3. Music Department, is risk-free for both people and property.	3.61	0.72	Well
Average	**3.57**	**0.75**	**Well**

Table 5: Mean and Standard Deviation of Environment to create the melodies from instrument names factors:
A case study, Creating a melody from instruments name of 3rd-year students

Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University

From table 5 shows that 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University, were a high level of feedback on the environment to create the melodies from instrument names factors. ($\bar{x}$ =3.57) When considering the details, it was found that, students were a high level opinions on surroundings are neat and tidy that favorable to the creation of new works. ($\bar{x}$ =3.71) followed by opinion on Music Department, is risk-free for both people and property. ($\bar{x}$ =3.61) and opinion on the location, supplies, and equipment are all in good working order and adequate to meet the requirements is a moderate level. ($\bar{x}$ =3.39)

6.2.4 Evaluation factors are

6.2.4.1 Performance evaluations are appropriate and equitable.

6.2.4.2 Suggestions for the development and improvement of the work are made without prejudice.

Evaluation factors	**Mean** $\bar{x}$	**Standard Deviation S.D.**	**Interpretation**
1. Performance evaluations are appropriate and equitable.	3.35	0.88	Moderate
2. Suggestions for the development and improvement of the work are made without prejudice.	3.29	0.86	Moderate
Average	**3.32**	**0.87**	**Moderate**

Table 5: Mean and Standard Deviation of evaluation factors:
A case study, creating a melody from instruments name of 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University

From table 6 shows that 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University, were a moderate level of feedback on the create the melodies from instrument names factors. ($\bar{x}$ =3.32) When considering the details, it was found that, students were a moderate level of feedback on performance evaluations are appropriate and equitable, ($\bar{x}$ =3.35) and Suggestions for the development and improvement of the work are made without prejudice. ($\bar{x}$ =3.29)

7. Summary

1. In terms of gender, a sample of 31 students from 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University, found that the majority of respondents were male rather than female.

2. Factors that affecting learning: A case study, creating a melody from instruments name, ents Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University all 4 factors including responsibility, learning,

environment to create the melodies from instrument names, and evaluation can be concluded that

2.1 For the responsibility factors, founded that 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University, were a high level of feedback on overall. When considering the details, students were a high level opinions on assigning tasks that are appropriate for their skills and workloads with mean, $(\bar{x}) = 3.87$ and standard deviation, $(S.D.) = 0.67$

2.2 For the learning factors, founded that 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University, were a high level of feedback on overall. When considering the details, students were a high level opinions on collaborate, work together, share ideas, work together and solve problems with mean, $(\bar{x}) = 3.48$ and standard deviation, $(S.D.) = 0.96$

2.3 For the environment to create the melodies from instrument names factors, founded that 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University, were a high level of feedback on overall. When considering the details, students were a high level opinions on surroundings are neat and tidy that favorable to the creation of new works with mean, $(\bar{x}) = 3.71$ and standard deviation, $(S.D.) = 0.69$

2.4 For the evaluation factors, founded that 3rd-year students Music Department, Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University, were a moderate level of feedback on overall. When considering the details, students were a moderate level opinions on performance evaluations are appropriate and equitable with mean, $(\bar{x}) = 3.35$ and standard deviation, $(S.D.) = 0.88$

8. Suggestions

For next time, researchers may use Multiple Regression Analysis by using "ENTER" command is a mechanism for bringing independent variables for analyze in the regression equation. Determine the statistical significance level 0.05 and examine each component of the independent variable when assessing the regression equation, as follows:

1. The relationship between factors and motivation in music rehearsals.
2. The relationship between factors and motivation to study music.
3. The relationship between social, cultural, musical and motivational factors for study, etc.

Reference

Bunnag, M. (2005). *Statistics for research and decision making*. Bangkok: Chulalongkorn University Book Center.

Cronbach, L.J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, *16*(3), 297-334.

Ekakul, T. (2000). *Research Methods in Behavioral Sciences and Social Sciences*. Ubon Ratchathani: Ubon Ratchathani Rajabhat University.

Herzberg, F., Mausner, B., & Synderman, B. B. (1959). *The Motivation to Work.* New York : John Wiley and Sons, Inc.

Krejcie, R.V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Journal of Education and Psychological Measurement*, 30, 607-610.

Likert, R. (1961). *New patterns of management***.** New York : McGraw-Hill Book Company.

Srisa-ad, B. (2002). *Preliminary Research*. 7eds. Bangkok: Suwiriyasan.

Economic, Government Restrictions, and Psychological Driving Online Buying Behavior of Consumers During Coronavirus Pandemic (COVID-19) In Thailand

Pim Booranapim

Master Students of Economics, Faculty of Economics
Chiangmai University, Thailand
Pimbooranapim@gmail.com

Abstract

The study aimed to investigate the factors influencing consumers' online buying behavior during the coronavirus pandemic (COVID-19) in Thailand. The study examines the influence of perceived risks factor, service, and infrastructure factor, psychological factor, and administrative and restrictions factor on consumers' online buying behavior during the coronavirus pandemic (COVID-19). A survey questionnaire was collected by the online method through a social media platform with five-point Likert scales from 414 Thailand online shopping consumers. Data were analyzed using reliability analysis, exploratory factor analysis, principal component analysis, and multiple regression analysis. Results exhibited that the convenience risk factor is the most influencing consumers' online buying behavior during the coronavirus pandemic (COVID-19) in Thailand, psychological factor, administrative and restrictions factor, and product risk factor have been found to be factors influencing followed by convenience risk.

Keywords: Consumer behavior, COVID-19, Online shopping, Factor influence, Thailand

1. Introduction

Coronavirus disease (COVID-19) is an infectious disease caused by the SARS-CoV-2 virus spread out to others through direct contact and touch. In December 2019 coronavirus disease (COVID-19) was detected firstly in Wuhan, China. Later it has been spread out worldwide expeditiously and the World Health Organization (WHO) has declared it a pandemic. Outside China, Thailand was the first country to detect a case of COVID-19. On 13 January 2020, Thailand reported that a Wuhan resident who traveled to Bangkok on 8 January had tested positive for the SARS-CoV-2 virus. The COVID-19 outbreak isn't only a health crisis but also invading world societies and economies. The economic damage caused by the COVID-19 pandemic is largely driven by a fall in demand, meaning that fewer consumers are willing to purchase the goods and services available in the global economy. This dynamic can be seen in heavily affected industries such as travel and tourism. Thai businesses were hit hard by the pandemic, especially tourism and retail commerce suffer from the loss of revenue and customer base. Since lockdown policies were in place in all of Asia and all over the globe, users have been spending more time on social media platforms. E-commerce had become mainstream in Thailand. Social shopping platforms such as Shopee, Lazada, JD Central, and Alibaba have taken the center stage. COVID-19 has affected the world and changed the world to live in new normal. The global average time spent per person on social networking sites is 6.9 hours per month (Delaney, Salminen & Lee 2012). Changes in consumer behavior due to social media are one of the most intriguing aspects of contemporary marketing and the economy. The emergence and rapid growth of the Internet and E-commerce have triggered off many changes in consumer behavior. This new phenomenon has promised change, challenges, and even a bright future, not only to consumers but also to companies, suppliers, middlemen, and the government. Acknowledging that consumer behavior in online shopping during the COVID-19 pandemic is a relatively interesting and broad topic, which would be challenging for the researcher to gather. The study aimed to investigate the factors influencing consumers' online buying behavior during the coronavirus pandemic (COVID-19) in Thailand.

2. Concepts and Theories

2.1 Theories and literature review

Perceived risks. It is defined as the uncertainty of bad outcomes that consumers may make when making purchasing decisions (Naovarat & Juntongjin, 2015; Tsiakis, 2012). There are several factors of perceived risk when it comes to online shopping. The most frequently cited risks associated with online shopping include financial risk, product risk, convenience, and non-delivery risk. The level of uncertainty surrounding the online purchasing process influences consumers' perceptions regarding the perceived risks (Bhatnagar et al., 2000). Financial risk is defined as the risk involved in conducting a financial transaction through the internet, such as the loss of credit card information, theft of credit card information, or overcharge (Bhatnagar, Misra & Rao, 2000; Forsythe & Shi, 2003). Product risk is defined as the risk of receiving a product that is different from what's perceived to be in the product description. This could be resulted from the quality of the retailer's product description and the visual representation of the product, significantly influencing the consumer's ability to understand the product. The inability of physical product examination and insufficient

product information on the screen may increase concerns of consumers. Convenience risk is defined as the discontent that comes from shopping via the Internet. The ease of shopping at the online retailer's website influences consumers' perceptions of the level of convenience risk (Jarvenpa & Tractinsky, 2001).

Psychological Factor. Generally, psychological factors work as driving forces for an individual. The psychological factor consists of four key elements: motivation, perception, learning, and attitudes or beliefs (Smith and Rupp, 2003) stated that consumers make decisions when they purchase, and they are influenced mostly by perception, attitudes motivation, personality, and emotion, which play a vital role in their online buying behavior. Vainikka (2015) found that internal influences motivations, emotions, personality, and attitudes are the most influencing factors in consumers' purchase decisions. All these factors work as driving forces inside an individual to make a choice and a purchase decision.

Service and infrastructural. Additional challenges for E-commerce diffusion in developing countries are the lack of telecommunications infrastructure throughout the country (Bingi et al., 2000; Hoffman, 1999). These concerns may no longer be significant deterrent for online shopping in many developed countries. The concerns associated with delivery of the product ordered, such as shipping fees, delayed delivery and/or not receiving a product ordered. This is due to most postal careers being unreliable except for the government owned one that is pricey. Thus, online shoppers are forced to choose the pricey postal career for more secure delivery or to take a risk of not getting the product delivered when choosing other careers.

Administrative Factor. In a developing country, the government plays an important role in developing and promoting e-commerce sites. The government can maintain online payment security and build strong ICT infrastructures that can be accessible (Neger & Uddin 2020). Governmental support may be considered an influential factor for e-commerce in a country (Kabango & Asa, 2011). The government is an external environment that assists in increasing the e-commerce platform and it influences positively consumers to make online purchases (Hai & Kamal, 2015).

In March 2020 the Thai Ministry of Public Health (MOPH) declared a public health emergency and called for the cooperation of all government agencies, the private sector, and the population to help prevent and contain the spread of Covid-19. The first phase of measures was to prevent the entry of the Covid-19 virus into Thailand and reduce the epidemic spread of Covid-19 in the country. After those measures were implemented, the Thai government announced financial support projects. The table below summarizes the public health measures, administrative, and restrictions implemented by the Royal Government of Thailand from January 2020 to March 2021.

Table 1: Measures, administrative, and restrictions in response to COVID-19 in Thailand

Public health measures, administrative, restrictions and financial support	
State of emergency From 26 March to 31 May 2020	All foreigners are banned, a 14-day state quarantine for all travelers entering Thailand, a curfew from 22.00 – 04.00, avoid movement between provinces, ban of alcohol sales, restrictions on mass gatherings, 50% of people should work at home
Social distancing From 29 April 2020	Hand hygiene, wearing face masks and physical distancing. Closure of public venues
Schools closure	All schools except international private schools 7 April – 17 May 2020, Experimental phase 18 May – 30 June 2020
Rao-Cha-Na Project	The government will provide qualified Thai citizens support money amounting to THB 3,500/person/month for two months.
Khon-La-Krueng Project	Subsidise purchases at small shops where a person will pay half and the government subsidies the other half up to THB 150 per person per day, capped at THB 3,000 per person for the duration.
Section 33 Rao-Rak-Gun Project	Support salaryman or the insured person under section 33 of the Social Security. The government will pay support money amounting to THB 4,000 to each person at the rate of THB 1,000 per week for four weeks.

Previous studies (Sinha & Kim,2012) attempted to identify factors affecting Indian consumers' attitudes toward shopping online by investigating Indian consumer risk perceptions about shopping online. Constructs tested included convenience risk, product risk, financial risk, perceived behavior control, return policy, subjective norm, attitude, technology-specific innovativeness, and Indian-specific factors. The concerns associated with the delivery of products and social and perceived behavioral control have been found to be significant factors affecting attitudes toward using the Internet for shopping. (Neger &Uddin, 2020) attempted to investigate the factors affecting consumers' internet shopping behavior during the coronavirus disease (COVID-19) pandemic in Bangladesh including product factor, price factor, time-saving factor, payment factor, security factor, administrative factor, and psychological factor. The results of this study show that all factors except price factor and security factor had a momentous and positive association with consumers' internet shopping behavior during the coronavirus disease (COVID-19) pandemic in Bangladesh. Sinha and Kim (2012) attempted to identify factors affecting Indian consumers' attitude toward shopping online including convenience risk, product risk, financial risk, perceived behavior control, return policy, subjective norm, attitude, technology-specific innovativeness, and Indian-specific factors (concerns associated with the delivery of an ordered product and cyber laws, shipping fees, and after service). The results of this study show that delivery of products and social and perceived behavioral control have been found to be significant factors affecting attitudes toward using the Internet for shopping. In terms of gender difference, perceived risks (product, convenience, financial, and non-delivery) and technology-specific innovativeness were found to be

significant for males and, for females, convenience risk and attitude towards online shopping were significant factors.

2.2 Conceptual Framework and Hypotheses

From the above discussion, seven hypotheses (from H1a to H5) are formulated:

H1a: The financial risk has a **negative** influence on consumers' online shopping behavior.

H1b: The product risk has a **negative** influence on consumers' online shopping behavior.

H1c: The convenience risk has a **positive** influence on consumers' online shopping behavior.

H2: The delivery concern has a **negative** influence on consumers' online shopping behavior.

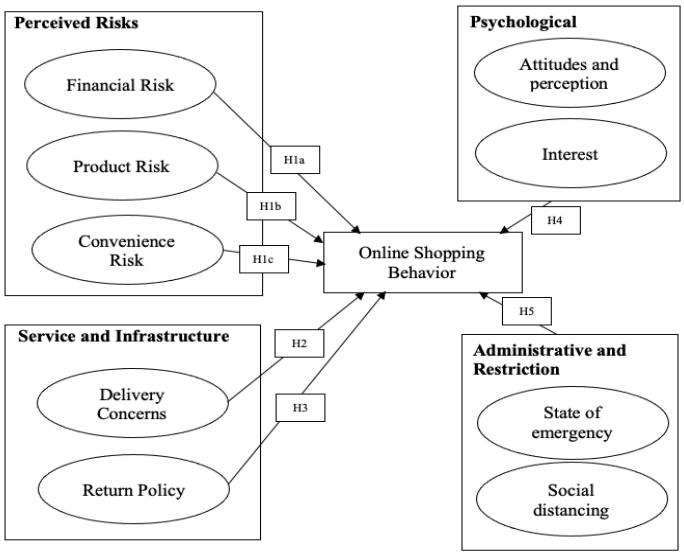
H3: The return policy has a **positive** influence on consumers' online shopping behavior.

H4: Psychological factor has a **positive** influence on consumers' online shopping behavior.

H5: Administrative and restriction factor has a **positive** influence on consumers' online shopping

The conceptual model was developed to examine the factors influencing consumers' online buying behavior during the coronavirus pandemic (COVID-19) in Thailand. This model examines the influence of previously identified risks factor (financial, product, and convenience risks), service and infrastructure factor (associated with a delivery concern and return policy), psychological factor (attitude and perception, interest), and administrative and restrictions factor (state of emergency, social distancing)

Figure 1: Research Conceptual Framework / Model

Research Objectives

This research aims to investigate factors influencing consumers' online buying behavior during the coronavirus pandemic (COVID-19) in Thailand.

3. Method

The type of research is quantitative, data have been collected from primary sources by the online survey questionnaire, collected through a social media platform from September 1, 2021, to October 1, 2021, with five-point Likert scales from 414 Thai online shoppers. Cronbach's alpha coefficients and KMO and Bartlett's sampling sufficiency to test the reliability. Exploratory factor analysis (EFA) and principal component analysis (PCA) were us to analyze factors influencing. Principal component analysis has been used to factor in observed interrelated variables together. To test the hypothesis multiple regression analysis was used.

4. Research Results

According to the research on the demographic profile, the total number of respondents obtained was 414. 114 (27.54%) were male and 300 (72.46%) were female. In the case of age group, 340 (82.13%) respondents were in the age range 18-28 years. 217 (52.42%) respondents who have a monthly income of less than 15,000 baht and based on the education level 321 (77.54%) respondents was a bachelor's degree graduated. In the case of the area of residents, 131 (31.64%) respondents lived in Bangkok and 72 (17.39%) lived in Chiang Mai. In Employment status/occupation, 233 (56.28%) respondents were a student and 68 (16.43%) were private Workers. 395 (95.41%) respondents were single and 19 (4.59%) were married. 282 (68.12%) respondents have family members between 2-4 people, 125 (30.19%) between 5-10 people and 7 (1.69%) more than 10 people and 316 (76.33%) respondents lived with family and 98 (23.67%) did not live with family.

Researchers use 30 respondents to test the questionnaire and test the scale reliability by using Cronbach's alpha coefficients. The test shows a computed alpha coefficient between 1 and 0, where 1 means perfect internal reliability and 0 means no internal reliability. The result of reliability tests indicated all the construct measures to be reliable with Cronbach's alpha scale being 0.939 over 0.70 which is good accuracy with Cronbach's Alpha coefficient >0.7 the scale will be accepted. KMO and Bartlett's sampling sufficiency tests and Bartlett's Sphericity tests were used executed to affirm the applicability of the data in factor analysis. This analysis was conducted as a reduction technique. It is highly recommended that the KMO value is higher than 0.5 (Meloun et al., 2012). Analysis results of KMO value 0.943 represent very strong sample sufficiency. This test demonstrates that the variables are interrelated to each other in this study.

Table 2: Cronbach's Alpha Reliability Statistic

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.939	.942	37

Table 3: KMO and Bartlett's Test

KMO and Bartlett's Test		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.943
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	12777.600
	df	666
	Sig.	.000

After testing the reliability, Exploratory Factor Analysis (EFA) was used to summarize the data of the scale. This method is based on the extraction ratio factor (Eigenvalue), under which only those factors extraction ratio or Eigenvalue are greater than 1 will be retained, while the smaller ones will not work for better information summarizes of the original variables because, after the original standardized variance, each variable equal 1. The results of Exploratory Factor Analysis (EFA) in **Table 4 showed** the total variance extracted is 72.096% greater than 50%. This means that the withdrawing factors would explain 72.096% of the model, and 27.904% is explained by other factors. The extraction ratio factor (Eigenvalue) is greater than 1.

Table 4: Exploratory Factor Analysis

	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
Component	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	5.854	42.848	42.848	5.854	42.848	42.848	.754	15.553	15.553
2	.058	8.265	51.113	.058	8.265	51.113	.851	13.112	28.664
3	.492	6.736	57.850	.492	6.736	57.850	.274	11.551	40.215
4	.862	5.031	62.881	.862	5.031	62.881	.878	10.480	50.695
5	.319	3.564	66.445	.319	3.564	66.445	.507	9.479	60.174
6	.065	2.879	69.324	.065	2.879	69.324	.349	9.051	69.225
7	.026	2.772	72.096	.026	2.772	72.096	.062	2.871	72.096

Based on the Rotated Component Matrix in **Table 5**, as a rule of thumb to access the significance of factor loadings, factor loadings of 0.3 to 0.4 are minimally accepted (Hair et al. 2010). Variables with factor loadings below 0.4 were eliminated (Hair et al., 2010). Based on the table of Rotated Component Matrix, The table shows the loadings of the 37 observed variables that can be divided into seven groups of factors. The gap on the table represents loadings that are less than 0.4, all variables have coefficients loading factor > 0.4. These factors can be used as variables for further

analysis. In a multiple regression analysis, all variables that have coefficients Loading Factor> 0.4 in this study are consistent and can conduct a multiple regression analysis with seven groups of factors. In groups of factors, this study was conducted and collected the factors from previous studies, researcher decided to follow the divided groups from previous studies, PRCR (Convenience Risk), PRFR (Financial Risk), PRPR (Product Risk), SIDC (Delivery Concern), SIRP (Return policies)), PC (Psychological Factors) and AR (Administrative and Restrictions).

Table 5: Rotated Component Matrix

C	Constructs							
P	Product search in-convenience							
P	Detail information							
P	Online shopping in-							
P	Credit card security issues							
P	Take less time to purchase							
P	Credibility of online portal							
P	24 hours to buy							
P	Product authentication							
P	Product quality							
S	Money back and returns							
S	Shipping cost							
S	On-time delivery							
P	Transaction security							
S	Delivery options							
A	Take-away services only							
A R5	Restrictions and closure of shopping mall open until 20.00.			782				
A	24hour stores close 20.00-							
A	Closing down airports and							
A	Nationwide curfew 21.00 –							
A R3	Closing schools, universities, and academy			704				
P	Share experience							
P	Lifestyle and hobby							
S	Quick claims clearance							
S	Free return shipment service							
S	Product damaged at delivery							
S	Product lost at delivery							
S	Clearly stated return policy							
P	Fun and enjoyable							
P	Feel confident							
P	Influence of friends and family							
A	Social distancing							
A	Work from home							
P	Accuracy of product description							
P	Product features as promised							

P	Personal information and							
P	Overcharging							
P	Broader selection of products							

Table 6: Analysis of multiple linear regressions

Model Summary[c,d]										
					Change Statistics					
odel		R Square[b]	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	R Square Change	F Change	f1	f2	Sig. F change	Durbin-Watson
	.977[a]	.954	.953	.71077	.954	1044.927		06	.000	2.080

As shown in **Table 6**, the value of the correlation coefficient, R= 0.977 (97.7%) mentions that there is a reasonable positive link between consumers' online shopping behavior during the coronavirus (COVID-19) pandemic in Thailand and convenience risk factor, financial risk factor, product risk factor, service and infrastructure (delivery concern) factor, service and infrastructure (return policies) factor, psychological factor and administrative and restrictions factor. Nevertheless, the above result shows the R-square 95.4% (R-square values of 0.954) which means variation in consumers' online shopping behavior during the coronavirus (COVID-19) pandemic in Thailand is accounted for. The adjusted R^2 is 0.953 implying that the 95.3% of the consumers' online shopping behavior during the coronavirus (COVID-19) pandemic in Thailand (Y) shift is explained by the seven independent variables (Xi), perceived risks (convenience risk) factor, perceived risks (financial risk) factor, perceived risks (product risk) factor, service and infrastructure (delivery concern) factor, service and infrastructure (return policies) factor, psychological factors and administrative and restrictions factors. Coefficient Durbin - Watson (d) = 2.080 proved that the model has no autocorrelation problem. In the case of the heteroscedasticity test by White test and breusch-Pagon-godfrey test by using EViews 12, found that this data does not has a heteroscedasticity problem.

Table 7: ANOVA

ANOVA						
Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
	Regression	4223.137	8	527.892	1044.927	.000[c]
	Residual	205.109	406	.505		
	Total	4428.247[d]	414			

As shown in **Table 7** ANOVA is to assess the relevance of the theoretical regression model. In this study regression analysis is attained to study the linking between perceived risks (convenience risk) factor, perceived risks (financial risk) factor, perceived risks (product risk) factor, service and infrastructure (delivery concern) factor, service and infrastructure (return policies) factor, psychological factor

and administrative and restrictions factor with consumers online shopping behavior during the coronavirus (COVID-19) pandemic in Thailand. The test results F = 1044.927 value and Sig. = 0.000 with 8 and 406 degrees of freedom, shows the building model is consistent with the data set, and the variables included in the model are related to the dependent variable, therefore approving the fitness of the model.

Table 8: Coefficients

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		ig.
	B	Std.	Beta		
PRCR (convenience	.	.062	.315		
PRFR (financial	.	.060	.011		
PRPR (product risk)	.	.058	.188		
SIDC (delivery	.	.077	.029		
SIRP (return	.	.064	.144		
PC (psychological)	.	.049	.287		
AR (administrative)	.	.045	.164		

From **Table 8,** The convenience risk factor, product risk factor, delivery concern factor, return policies factor, psychological factor, and administrative and restrictions factor are significantly related to consumers' online shopping behavior during the coronavirus (COVID-19) pandemic in Thailand at $p < 0.05$. Therefore, hypotheses H1b, H1c, H4, and H5 are accepted. Conversely, H1a, H2, and H3 are rejected as perceived risks (financial risk) factor, delivery concerns and return policy have no significant connection with consumers' online shopping behavior during the coronavirus (COVID-19) pandemic in Thailand.

5. Discussion and Conclusion

According to the analysis, four factors are correlated to the impact of online shopping behavior, in that order respectively: (1) perceived risks (convenience risk), (2) psychological, (3) perceived risks (product risk), (4) administrative and restriction. These are the main factors that affect the consumers' online shopping behavior during the coronavirus (COVID-19) pandemic in Thailand and are important to consider the strategic development in the future. Convenience risk is the most influential factor, psychological factor followed by convenience risk is second and administrative and restrictions is a third most influential factor on consumer behavior. This result confirms the positive impact of convenience risk, psychological and administrative and restrictions, and identified that product risk has a negative impact on consumers' online shopping behavior during the coronavirus (COVID-19) pandemic in Thailand. During the COVID- 19 pandemic in Thailand, the customer seems to be preferring to purchase online because of convenience, psychological drives, and administrative and restrictions that the Thai government announced during the pandemic. This means if consumers have more convenience and a good experience while shopping, they are more likely to make more online purchases, and if the government announced more restrictions or extends the expiration date, it also can drive consumers to make more online purchases. Product risk is a factor that has a negative impact. Consumers are likely to be hesitant to shop online when they have concerns associated with product

risks, such as product features, products quality, and product descriptions. Consumers cannot directly check products, asymmetric information among consumers makes consumers unsure about the products to make online purchases. For suggestions for online marketing practicing companies and government policymakers regarding the actual policy of internet shopping for online consumers during the coronavirus pandemic (COVID-19) pandemic in Thailand. Government can support by focusing on helping customers feel more convenient while shopping online, promoting and supporting online retailers or platforms through government advertising, providing information about the internet, shopping online and platform for new internet users, providing an easy to navigate the website as well as an extensive customer service center, support the creation and development of online shopping platforms for easy and convenient for consumers to have good experience and environment while shop online. Furthermore, Thai government support policies do not cover online shopping because the support project can use just only offline and local stores. The government should release the support project that also supports online businesses and sellers, put forward a policy to encourage the development of products, and strict punishment of false propaganda programs or advertising to protect the consumer.

However, the managerial implications of this study would be that this study was limited to Thailand only during the coronavirus disease (COVID-19) pandemic, the result may be not applied to other places or other countries, other pandemics situations, and other duration like post-pandemic situation. The data may not represent overall Thailand consumers' views due to the sample size of only 414 respondents and collected the questionnaire only through an online platform. The study found few influences of the independent variables, such as perceived risks (convenience and product risk) factor, psychological factor, and administrative and restrictions factor. So, there may be some other factors that influence consumers' online shopping behavior during the coronavirus (COVID-19) pandemic.

References

Adnan, H. (2014). *An Analysis of the Factors Affecting Online Purchasing Behavior of Pakistani Consumers.* Lahore School of Economics, Lahore, Pakistan. *6*(5), 133- 148.

Ali, B. J. (2020). Impact of COVID-19 on consumer buying behavior toward online shopping in Iraq. *Economic Studies Journal, 18*(42), 267–280.

Bhatnagar, A., Misra, S. & Rao, H.R. (2000). On risk, convenience and Internet shopping behaviour. *Communications of the, ACM 43*(11), 98-105

Bingi, P. Ali, M. and Khamalah, J. (2000). *The Challenges Facing Global e-commerce*. Information Systems Management, 26-34.

Dange, U. & Kumar, V. (2012). *A Study of Factors Affecting Online Buying Behavior: A Conceptual Model. SSRN Electronic Journal*. Retrieved from https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2285350&download=yes

Delaney, J., & Salminen, M., & Lee, E. (2012). *Infographic: The Growing Impact of social media*. Retrieved from https://www.jdsupra.com/post/fileServer.aspx?fName=26c15fd2-e75a-472d-b0ee-f9b30e58712e.pdf

Forsythe, S. M., & Shi, B. (2003). Consumer patronage and risk perceptions in Internet shopping. *Journal of Business Research, 56*(11), 867-875.
Hai, L., & Kazmi, S. (2015). *Dynamic support of government in online shopping.* Asian Social Science, *11*(22).
Hoffman, D. L., Novak, T. P. & Peralta, M. (1999). Building Consumer's Trust Online.*Communication of the ACM, 42*(4), 80-85.
Jarvenpaa, S. L. & Tractinsky, Noam (1999). Consumer trust in an Internet store: a cross cultural validation. *Journal of Computer-Mediated Communication, 5*(1), 1-36.
Kabango, C. M., & Asa, A. R. (2011). *Factors influencing ecommerce development: Implications.* School of Management Science, Wuhan University of Technology, China, *1*(1), 64-72.
Mashao, E., & Sukdeo, N. (2018). Factors that influence consumer behavior in the purchase of durable household products. *International Conference on Industrial Engineering and Operations Management*, Paris, France.
Naovarat, S., & Juntongjin, P. (2015). Factor that affecting success of E-marketplace in Thailand.
2015 International Conference on Computer Science and Information Systems (ICCSIS-15), April.
Neger, M., & Uddin, B. (2020). Factors Affecting Consumers' Internet Shopping Behavior During the COVID-19 Pandemic: Evidence from Bangladesh. *Chinese Business Review, 19*(3), 91-104.
Marketplace in Thailand. In: 2015 International Conference on Computer Science and Information Systems (ICCSIS-15), April, p.24-25.
Oxford Policy Management. (2020). *Social Impact Assessment of Covid-19 In Thailand.* Retrieved from https://www.unicef.org/thailand/media/5071/file/SocialImpactAssessmentofCOVID-19inThailand.pdf
Sinha, J. & Kim, J. (2012). Factors affecting Indian consumers' online buying behavior. *Innovative Marketing, 8*(2), 46-57.
Smith, A.D. & Rupp, W.T. (2003). Strategic online customer decision making leveraging the transformational power of the Internet. *Online Information Review, 27*(6), 418-432.
Taylor, J. W. (1974). The role of risk in consumer behavior: A comprehensive and operational theory of risk-taking in consumer behavior. *Journal of Marketing, 38*(1), 54-60.
Tham, K.W., Dastane, O., Johari, Z., & Ismail, N.B. (2019). Perceived Risk Factors Affecting Consumers' Online Shopping Behavior. *Journal of Asian Finance Economics and Business, 6*(4), 249-260.
Tsiakis, T. (2012). Consumers' issues and concerns of perceived risk of information security in online framework. *The marketing strategies. Procedia-Social and Behavioral Sciences,* 62, 1265-1270.
Vainikka, B. (2015). *Psychological factors influencing consumer behavior.* Centria University of Applied Sciences, 1-42.
Wildavsky, A., & Dake, K. (1990). Theories of risk perception: Who fears what and why*, Daedalus*, *119*(4), 41–60.

Zierlein, T., Garbe, C., Freesemann, M. L., Naumann, L., & Maag, V. (2020). *Impact of the COVID-19 crisis on short- and medium-term consumer behavior.* Retrieved from https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/de/Documents/consumerbusiness/Impact%20of%20the%20COVID19%20crisis%20on%20consumer%20behavior.pdf

Empowering the Representation of the Female Management: Implications of Strategic Communication, Co-Cultural Communication Model, and the Conversational Constraints

Judhaphan Padunchewit

School of Applied Statistics
National Institute of Development Administration (NIDA), Bangkok, Thailand.
judhaphan@gmail.com

Abstract

The paper aimed to provide a brief, yet critical reporting remark upon the investigation of the gender issues in workplace with communication as the nexus. Within the qualitative research paradigms endorsing the Feminist Communicology of Organization (FCO), the bifurcated methods of in-depth interviews and the thematic analysis were used to investigate how the 8 female academicians working in the managerial positions in the educational industry sector settings in Thailand exercised some communication strategies in communicating with various groups of organizational stakeholders; especially with the male counterparts. Based upon the Co-Cultural Communication Model, the Conversational Constraints Theory, and Strategic Communication approaches as theoretical frameworks, three themes emerged from the thematic analysis involving: (1) the effects of high contextualization of the Thai culture on genderism and gender identity development, (2) the omnipresent influences of organizational structure and culture as key determinants of communication strategies used as women enacting and engendering their communicative strategies; (3) the conversational constraints as being discursively constructed in relation to compliance to social relation, and as embedded in the agency of gender-schema. The research finding manifested the issues of gender representation, power, and gender organizing through communication in workplace in the contemporary Thai society.

Keywords: A Feminist Communicology of Organization (FCO), Co-cultural Model, Communication Strategies, Conversational Constraints Theory, High Contextualization, and Strategic Communication

1. Introduction

The issues of gender and power are ever-present in organizations (Allen, 2016). Position is perceived as a shorthand symbol for potential or actual power determining the communication strategies available to organizational members. Women tend to be channeled in to positions lower in power, information, and organizational support upon entering the workplace and, as a result, are unable to keep pace with men starting out in positions of status and influence even when they were posted in the managerial positions (Eagly & Jonnson, 1990).

Apart from hierarchical position, informal organizational practices may also serve to disadvantage women and empower men. Women face difficulty in being accepted as key figures in important communication networks. Many may be excluded from key information that could help them interpret and adapt to organizational practices. This further limited the opportunity of women to increase their power and maximize their success in the workplace. While mentoring is one strategy that can be used to compensate for this problem, many women are not given access to mentorship. Consequently, the limited channels made available to women may lower their opportunities for exercising power and communicating influence in the workplace (Brass, 1985).

Consequently, women generally are perceived as being given control of fewer valued resources, are made less visible in the organization, and are given limited opportunities for success, upward mobility, and perceived influence. Talking about influence is talking about the ability to communicate and exercise power through communication. A manager's inability to influence the organization for the benefit of his or her subordinates may lead to decreased perceptions of managerial competence, communication competence, and leadership ability. Being relegated to low power positions possibly leads not only to decreased success but also to lower motivation, optimism, and satisfaction. In a survey of males and females in lower-level positions, Mottaz (1986) found that women tend to perceive fewer intrinsic rewards from their jobs and fewer opportunities for upward movement in the organization than men.

Within the theoretical framework entitled **a Feminist Communicology of Organization** (herein called 'FCO') proposed by Ashcraft and Mumby (2004), this research paper presented a dialectical approach to the relationships among gender, power, resistance, and communication as the process of organizing through FCO. The dynamic power relations were engendered and played out in disjunctive and contradictory ways through everyday language and communication in workplace. To note, FCO framework provided a point of convergence for critical and feminist studies in organization, illustrating a variety of power bases exist within organizations. FCO contended that organizational structure and position in the organizational hierarchy were the most important source of power, as driven by organizational culture. Thus, these two factors: structure and culture became the basis for power differences between men and women with the major assumptions that task and work outcomes, such as productivity and career success, were primarily rooted in the organizational hierarchy.

According to FCO, an analysis of historical context is crucial to understanding the ongoing dynamics of gendered organizing. According to Gardner, Gabriel, and Lee (1999), situations prime individuals to think or behave in individualistic or collectivistic ways; as living in a high context culture primes people to think, behave, and communicate in a high-contextualized way; as explained by Samovar, Porter, &

McDaniel (2007) that "high context cultures, because of tradition and history, change very little over time".

According to Samovar et al. (2007), high context cultures are more found in traditional cultures. These are cultures in which consistent messages have produced consistent responses to the social environment. Because meaning is not necessarily contained in words, in high-context cultures, information is provided through inference, gestures, and even silence. Meaning in high-context cultures is also conveyed through status (age, sex, education, etc.) and affiliates. Because high-context cultures end to be less open, they consider conflict harmful to most communication encounters. It could be said that conflict should be dealt with discreetly and subtly. Interestingly, those who live in high context cultures are characterized as indirect and contemplative. Women are perceived to be even more confined to these cultural norms, lifeways, and patterns of communication.

Despite the fact that Asian women have considerable authority in decision making in their homes and families, Asian men often perceive them as emotional, incapable of making decision at work, and somewhat lacking in perceived the social credibility needed to be accepted in the workplace, which may reflect cognitive biases based upon the conception of gender. Therefore, the interplay among personal and contextual factors that influence gender stereotypes in the organizational contexts should be also extensively examined (Samovar et al, 2007).

For the notion of **the Co-Cultural Communication Model (CCCM),** proposed by Orbe in 1998, was based on the Muted Group theory and Standpoint theory. The Muted Group frameworks exist within any societies that include asymmetrical power relations. This line of research also examines how muted group members, like women, use specific verbal and nonverbal communication practices to overcome attempts to make them inarticulate. An important aspect of the development of co-cultural theory is that it approaches the communication among these groups from the perspective of those without power. For Standpoint theory represents a conceptual framework that lends itself to such an approach. The cornerstone of both models posited that the dominant group members will formulate a communication system that support their worldview and conceptualized it as the appropriate language for the rest of society.

Subsequently, any marginalized or underrepresented or co-cultural groups, like women who traditionally have been muted by a male-dominated communication systems, were perceived as subordinate social groups whose experiences cannot be effectively expressed within the confinements of the dominant communication systems. Thus, the co-cultural group members adopt certain communicative behaviors to confront oppressive dominant structures and achieve any measure of communicative success

From the perspectives of **Conversational Constraints Theories (CCT),** human conversations were seen as goal directed activities and require coordination between communicators. According to its major tenets, in the pursuit of communicative goals, individuals generated messages while adhering to a variety of constraints, either personal or cultural. Notably, these conversational constraints influenced the manner in which messages are constructed personally, interpersonally, and socio-culturally and they would be gradually developed to form habits of expression of the patterns of the linguistic properties and individuals' conversational styles (Kim, 1993). There were five universal conversational constraints put into

contexts: (1) clarity, (2) minimizing imposition, (3) consideration for the other's feelings, (4) risking negative evaluation by the receiver, and (5) communication effectiveness.

The fundamental aspects of these five constraints were about social relational and task-oriented. The former type of constraint emphasized the concern for others focusing on avoiding hurting hearers' feelings and minimizing imposition on hearers. The latter constraint emphasizes on a concern for clarity or the degree to which the intentions of messages are communicated explicitly. Theoretically, these five constraints pivoted on the notion of if a culture was more social relational (collectivistic); or task oriented (individualistic). The social relational approach focuses on having more concerns for the receiver's feelings, holding more importance upon saving face for the other persona than being concise. When constructing messages, the social relational approach takes into accounts how their words and actions will affect the listener's feeling. Communication is influenced by the customs, rules, and norms of that culture. The central focus of CCT was not necessarily what was said, but how it was said communicatively.

Kim discussed the need for approval, need for dominance, and gender roles to analyze conversational constraints. The more approval a person needs, thus more feminine, the more they view minimizing imposition and being concerned with the hearer's feelings as being important. The more dominant, the more masculine, the more they view message clarity and directness as being important. In terms of effectiveness, collectivistic cultures tend to use effectiveness within their conversations as more diffused and watered-down so as to lessen negativity and offense. Communicative message is strategically crafted and structured in a way that will minimize dissonance at all costs.

In relation to the concepts of **communication,** Carey (1992) identified the two different approaches to communication: (1) **the transmission view**; mainly concerned with the meaning of communication as being related to the aspects of effectiveness and the influence of messages; and (2) **the ritualistic view**; primarily interested in the process of meaning-making and connectivity and association building among individuals in organizations, communities, and societies.

Moreover, communication was defined by Wilson, Goodall & Waagen (1985) as (1) intentional behaviors; (2) a process that creates and constitutes human and technical relationships, and (3) an evolutionally, culturally dependent system of assigning meanings to symbols. Even when the degree of *intention and intentionality* of communication is rather questionable, this textbook would take it as deliberate behaviors people perform; therefore, their performances shape and affect their own identities; as well as other's identities in organizations. The term also references a process that creates and constitute human relationships. By the functional component of the communication process, "communication basically involves *(1) the source(s) of a message; (2) the channel(s) conveying the communication; (3) the receiver(s) of the message; (4) the message itself, either verbal or nonverbal and meta-verbal or the implications of the words spoken or communicative actions performed (a message about a message), including any noise or communication distortion or breakdown; (5) the feedback, or responses and elicited reaction to the stimuli of the message by the receiver; (6) the physical and cultural environment; and (7) the effects of communication or the meaning assigned to the episode and relationship.*

Wilson, et al. (1985, p. 19) defined the term of organization as "**manageable communication environments**". By this brief definition, it implied: the primary purpose of any organization is the successful accomplishments of its objectives; (2) communication is the means by which any organizational objectives are accomplished; (3) a practical view of managing the organizational environment is required to improve how objectives are accomplished through communication. Since an organization emerges through communication, it is always being constituted; *an organization then is "a property of communication"* (Taylor & Van Every, 2000, p.37). Importantly, organization could be seen as a symbolic and social construction of the ongoing and overlapping conversations of its members (Tayler & Van Every, 2000). The last definition here will be Keyton (2011)'s definitions of organization by which this textbook would like to substantially endorse since it emphasizes on seeing *communication as nexus to organization*.

For Keyton (2011), in answering the question 'what is an organization', she proposed to look at organization as "a dynamic system of organizational members, influenced by external stakeholders, who communicate within and across organizational structures in a purposeful and ordered ways to achieve a superordinate goal" (p.9). With this definition, an organization is defined by the linguistic properties that reside in its internal and external communication interdependencies.

For the term **Strategic Communication**, Allen (2016) emphasized the urgent and pressing need for the enactment of strategic communication for contemporary organizations that yearns for sustainability in their outcomes and for the restoration of equality and equity of human dignity in workplace. Strategic communication was mandatory to be used to capture, motivate, and even to sway the undecided or unmotivated targeted groups of audience in any communication situations with desirable change as ultimate goals. Allen (2016) stated that:

> "Strategic communication is needed to alert, persuade, and help people enact initiatives within and between organizations. Strategic communication also orients our consciousness by inviting us to take a particular perspective, by evoking certain values and not others, and by creating referents for our attention and understanding. Sometimes effective communication is characterized by strategic ambiguity. Organizations face multiple challenges in terms of their communication. Some are silenced because of their fear of speaking out. For others, the messages they create are not processed because message recipients are unmotivated. Knowledge regarding the elaboration likelihood model of persuasion and the use of repetition are important tools when designing strategic communication. Communicators need to think critically about where their audience is in their understanding and how to present information in an accessible way." (p. 22)

Defining strategic communication as the purposeful use of communication by an organization to fulfill its mission is related to goal setting, audience analysis, and message strategies. The term strategic has been most often used in the context of message design and decision-making power to craft communicative strategies to be utilized towards targeted groups of audience. Drawn from Orbe's propositions, communicative practices as a manifestation of a form of strategic communication

among women in workplace may involve some communication strategies; for instance, emphasizing commonalities, developing positive face, censoring self, averting controversy, etc.

Grunig & Hunt (1984) proposed the quite well-known ethical model of the two-way symmetrical model, which emphasizes mutual understanding as the purpose of strategic communication involving more of **a dialogue than a monologue** (Grunig & Hunt, 1984: 22-23). This comprises the four kinds of speech acts that need to be crafted, designed, and employed in a strategic way by managers and leaders in an organizational setting:

First, *Communicatives* are speech acts that open lines of communication. As such, they should be intelligible to the person to whom they are directed. The communicator should clarify, offer synonyms, make whatever repetitions are necessary so that a hearer understands, and select channels of communication that increase the likelihood of understanding.

Second, *Constatives* are speech acts that assert, report, explain, predict, deny, object, or estimate. They make an implicit claim to truth, and the communicator should support that claim to truth by providing grounds or reasons.

Third, *Representatives* are expressive speech acts that reveal how a speaker feels. In making such statements, a communicator should be sincere and show trustworthiness by behavior, that matches his or her expressed intention.

Fourth, *Regulatives* include orders, commands, requests, admonitions, promises, agreements, and refusals. In making them, the communicator claims that they are based on valid norms or on his or her authority and responsibility. The communicator, therefore, must justify these claims by explaining the norms that give the speaker the conviction that he or she is right. If the hearer disagrees, the claim should be debated and debatable.

In its broadest sense, strategic communication means *communicating purposefully to advance (the organization's) mission*. The notion implies that managers and leaders, females or males will be engaged in deliberate communication practice on behalf of organizations, causes, and organizational movements. Being strategic does not necessarily mean being manipulative, because practitioners often decide that being inclusive and collaborative will be more strategic and effective than being propagandistic or manipulative.

However, influencing the levels of knowledge, changing or maintaining attitudes and influencing the behaviors towards issues, products or services remain the preferred outcomes for strategic communication (Holtzhausen & Zerfass, 2015). It could be inferred from these statement that, rather than merely concentrating on the strategic communication process, strategic communication also focused on the factors that enable or prevent communicators to execute a communication plan of an individual, a team, or an organization with her or his communication strategies.

Surely, all communicators should believe in their rationality, logics and reason in the justification of their communication to a certain degree. According to Habermas (1981) proposed his communicative reason as substantialized in a strategic dialogue and discussion open to the plurality of the members of an ideal argumentation community without manipulation and domination. The end result would lead to a consensual solution of the problems. According to Habermas, the conditions under which consensus justification may occur are marked by the symmetrical opportunity of

participants assuming dialogue positions in various types of speech acts. Those conditions constitute the 'ideal speech situation' involving: No relevant argument can be suppressed or excluded; (2) No force except that of the better argument is exerted; (3) Everybody must have access to the public debate; (4) Everybody can express her needs and desires. Also, the ideal speech situation would invoke a presupposition of all speech acts, facilitating the dialogue between the organization and its public. This parallelism would have consequences on the four kinds of speech acts, as theorized in Habermas's Universal Pragmatic.

Thus, the objectives of this study were to investigate how female managers perceive their gender identity either as restricted or empowered through the emphasis on their choice of communication strategies used in engaging in conversation with other stakeholders, especially male counterparts in their workplace. Gender organizing as a linguistic, communicative, and discursive process in workplace is theorized.

From the above-mentioned research rationale and literature review, this research paper proffered the following **Research Questions**:

RQ1: How do the Thai women in management in the Thai contemporary society perceive their gender identity in workplace?

RQ2: To what extent do these Thai women in management face and manage gender stereotypes or any forms of gender biases, if any, in workplace?

RQ3: What are some communicative strategies selected and practiced at most by these Thai women in management in communicating and interacting with the male counterparts as dominant culture in an organizational context?

2. **Method**

Under the paradigms and theoretical perspectives of Interpretivism, the bifurcated methods of in-depth interviews and the thematic analysis were used to investigate how the 8 female chief executive officers (CEO) working in the educational industry sector settings in Thailand exercised some communication strategies in communicating with various groups of organizational stakeholders; especially with the male counterparts.

For their demographic backgrounds, all of them had been serving their organizations for more than 10 years; their academic backgrounds were higher than Bachelor's degree, and their age ranges were 45-55 years of age. Half of the respondents served the private universities, while the other half work with public universities in Thailand. All of the respondents represented middle management and were considered to be selected based on the purposive sampling method, also known as judgmental, selective or subjective sampling, reflecting a group of sampling techniques that rely on the judgment of the researcher, when it comes to selecting the units that are studied. These 8 research subjects were preferred to call co-researchers in this research to emphasize the active roles of research subjects in interpreting, sense-making, and responding to the researchers' research questions.

For in-depth interviews, it is an open-ended, discovery-oriented method to obtain detailed information about a topic from a stakeholder. It is a form of qualitative research method with aims to explore in depth a respondent's point of view, experiences, worldviews, attitudes, beliefs, perspectives, and affective approaches to communication. Using a small number of respondents, this research method could yield rich perspectives on a particular issue, idea, program, incident, or situation.

Normally, it involves an interviewer and interviewee discussing specific topic in-depth. With face-to-face encounters between the researcher and informants, it could be used to direct toward understanding the emic (insiders') perspectives of the respondents and toward gaining insights into certain issues using a semi-structured interview guide. In-depth interview is thus considered to be a special kind of knowledge-producing type of conversation (Bernard, 2000)**.**

After conducting the in-depth interviews with these 8 middle-management-level female managers, the qualitative research called the **Thematic Analysis** (Adopted from Braun & Clarke, 2006) was used. For the method called Thematic Analysis, it comprises five phases: from (1) narrative preparation and familiarization of data through transcribing data, rereading the data and noting down the initial ideas; (2) Initial coding scheme engagement through coding features of data into a systematic manner across entire data set and collating data relevant to each code into the generation of initial codes; (3) Collating codes translated into potential themes; (4) reviewing themes through the checking if themes work in relation to the coded extracts and in relation to the entire data set; especially in searching for additional themes to generate a thematic map of the analysis for validity and reliability of themes; and (5) defining and naming themes with an-ongoing analysis to refine the specifics of each themes and to generate clear definitions and explanation for producing reports with the final analysis of selected extracts.

3. **Results**

This part would discuss the research findings in relation to each of the 3 research questions and the three key themes as emerged from the thematic analysis.

For Research Question 1

All of the research respondents confirmed that their gender identities had been performed and restricted to a certain degree due to organizational structure and culture. All respondents agreed that gender should be understood as a basic, constitutive feature of organization and exclusive determinant of social roles, social interactions, and social practices in a system of organizational hierarchy. In particular, the role of gender-schemata (a generalized description or a conceptual system for understanding how knowledge about one's gender is represented and how it is used) must be interpreted and analyzed as intrapersonal mediating process of gender identity construction and how it could be possibly related to choices of communication of female managers within their psychological environment of organizational culture as relevant to prevailed assumptions, values, and artifacts.

For Research Question 2

All of the respondents reported that social expectations, to certain extents, toward women in management increased pressures on their shoulders; and the perpetuation of stereotypes on women, even in the managerial positions, still subtly existed. Six out of eight respondents asserted that organization in Thailand should be seen as political arena influenced by Patriarchy-based values and as sites of struggle; especially the power struggle among women against men and in the worst cases, women against women. Cognitive biases and tokenism against women in management were perpetuated even in the contemporary Thai society.

For Research Question 3

The various typologies of communication strategies were reported being enacted in communicating with stakeholders; especially male counterparts or male in higher positions by 8 co-researchers. The lists of communication strategies that were reported as widely and highly adopted were: (1) emphasizing commonality (or focusing on human similarities while downplaying or ignoring co-cultural differences); (2) developing positive face (or assuming a gracious communicator stance where one is more considerate, polite, and attentive to dominant group members); (3) extensive preparation or (engaging in an extensive amount of detailed (mental, concrete) groundwork prior to interactions with dominant group members; (4) manipulating stereotypes (or conforming to commonly accepted beliefs about group members as a strategy to exploit them for personal gain); (5) increasing visibility (or covertly, yet strategically, maintaining a co-cultural presence within dominant structures); (6) communicating self (or interacting with dominant group members in an authentic, open, and used by those with strong self-concepts); (7) intra-group networking (or Identifying and working with other co-cultural group members who share common philosophies, convictions, and goals); and (8) overcompensating (or engaging in an extensive amount of detailed (mental, concrete) groundwork prior to interactions with dominant group members.

For communication strategies that were selectively used were about (1) censoring self or remaining silent when comments from dominant group members are inappropriate, indirectly insulting, or highly offensive; (2) averting controversy or averting communication away from controversial or potentially dangerous subject areas; and (3) mirroring (or adopting dominant group codes in an attempt to make one's co-cultural identity less (or totally not) visible.

For the communication strategy that was not put into practices due to ethical constraints were about sabotaging others or undermining the ability of dominant group members to take full advantage of their privilege inherent in dominant structures.

Concerning the key emerging themes derived from the three research questions, they were reported as follows: (1) the effects of high contextualization of the Thai culture on genderism and gender identity development, (2) the omnipresent influences of organizational structure and culture as key determinants of communication strategies used as women enacting and engendering their communicative strategies; (3) the conversational constraints as being discursively constructed in relation to compliance to social relation, and as embedded in the agency of gender-schema.

4. **Discussion and Conclusion**

For the summary of this study and the discussion of the results, it could be inferred from the research finding that context provided a prescription indicated what behavior is obligated, preferred, encouraged, or prohibited. There is little question that gender influences communication, perception, and power in organizations as sites of power struggle of genderism.

In the Thai context, female managers could learn to tap into bases or power in the contemporary organizational settings if they chose to empower themselves and others through crafting strategic communication in workplace. Two out of 8 respondents stated that while the number of female managers significantly increased in their organizations, only a few percent of upper-level managers were women. This finding suggests that gender also influences leadership within organizations. One

possible reason for the gender discrepancy in leadership may be due to power differences between men and women. Women appear to be given lesser amounts of power than men, which, in turn, directly influences the projection of their communicated identities and images in workplace. Moreover, since power is correlated to personal success in organizations, women become disadvantaged in the workplace.

Apparently, all of these female co-researchers said that their forced adoption of organizational culture were unsurprisingly determined very largely by their organizational culture and structure comprising line of command, communication, and rules and regulation enforced. Moreover, their behaviors and codes of conducts were attributed to a great extent to the discourses, practices, and expectations produced within the boundaries of organizational life; which was just a part of the larger context: the very context of Thai culture and its High Contextualization.

At the surface, things could be perceived as rapidly changing, but at the core, the essence of the traditional Thai ways of doing things through Thai-ification was still kept sacredly; including gender-identity construction and gender roles. The Thai ego-orientation and the quest for grateful and smooth interpersonal relationships combine to develop a caring and considerate interpersonal style, or *kreng jai*. Suppressing a desire to criticize and acknowledging another's kindness creates a pleasant atmosphere, soothing to all parties concerned.

For the Thais, the expression of emotion, especially negative, is considered unwise, uncouth, and a jeopardy of the smooth interpersonal rapport considered so important. The author of this article argue that being born, raised up, socialized in the high context type of environment, women as co-cultural groups are even more expected to learn, internalize, and comply with these structured logics of the history; whereas history itself was a form of discourse that had transformed itself from historical narratives into mundane narratives that had weave women from one generation to another, into the web of discursive practices of "high contextualization"; which tremendously shaped their perception and communication.

Understanding the context is crucial to understanding the messages. Thai women, even in the managerial positions and in this case working in the rather promising working environments like in the educational industry, stated that proper or prototypical gender organizing is considered to be paramount to one's success in an organization. Being on top does not necessarily remove all existing stereotypes towards female bosses. Even equipped with legitimate power, referent power, expert power, they stated that knowing how to communicate strategically with the male dominants, regardless of their positions in an organization, is a must.

More to the point, the effects of national culture also play as communicative backdrops on how one converses with another: it could be inferred that collectivism influences the importance members of cultures place on relational concerns in conversations. The emphasis on relational concerns centers on face. Members of collectivistic cultures view face-supporting behaviors as more important when pursuing goals. Members of collectivistic cultures have higher thresholds for face support and select strategies that maximize face support more than members of individualistic cultures; and importantly, the more feminine individuals' psychological sex roles prone to be developed, the more importance they place on not hurting hearers' feelings and not imposing on hearers.

This is quite supportive of FCO premise that positioning gender organizing as a discursive, communicative process. As Ashcraft and Mumby (2004) contended that gender is an ongoing interactive accomplishment that creates possibilities for and limitations to the process of organizing. Even if knowing that biases against women were hard to conquer, coming out into the working worlds; which already possessed structured systems of some beliefs, knowledge, and cognitive biases with male as norms, women need to learn to communicate in a 'high contextualizing' way. Knowing how and when to be tactically silent, strategically muted, competently indirect, or timidly yet charming and elegant direct are some preferred options of doing performative acts of discourse as influenced by both gender-schemata, communication and conversation constraints-schemata.

To elaborate, communication schemas are mental structure or cognitive representation of a conversation, concerning themes, types of conversations individuals may engage in, and features of conversational elements such as topics of conversation, affective responses, who is talking, the things they are saying, the tone of the conversation, the attitude of each person toward their conversational partner, and anything else that may be notable about the encounter. As such, schemas include not only perceptions of a conversational partner, but also perceptions of self in a given situation.

Hajek and Giles (2005) added that the communication schemas serve to mediate actual, situated, intergroup encounters, as do stereotypes. Therefore, communication schemas can also be regarded as "stereotypes of conversations" (p.163). Therefore, according to Hajek and Giles, one's experience of a communicative encounter is filtered through individual beliefs, expectations, and fears, and that it is similarly colored by unique cultural, gender, age, and educational filters that are formed over the course of a lifetime. "These filters also exist at the socio-cultural level, and may take the form of "legitimizing myths" affecting how bureaucracy evolved in workplace (p. 176).

Essentially, Ashcraft and Mumby (2004) contended that a bureaucracy was the practical realization of modernist efforts to render society orderly, rationalized, and predictable through systematic procedures. Since bureaucracy is evident in human society and the enforcer of the patriarchal texture of modernism, it institutionalized what feminists called 'othering' of women and femininities.

This showed the discursive struggle in which women have to learn to live with and live through. This was how their social knowledge of 'being female boss in the still masculine world' has been constructed and reconstructed. Their organizations have thus become 'their living 'mundane' societies in which representations of gendered social life are the products of processes of construction, communication and transformation'. It is also where 'history of the present' has been passed on with high-contextualized communication as centering.

Specifically, this could be explained using the communicological framework; which aimed at examining the dialectical tensions between mundane micro-level social practices and macro-level institutional processes of reproduction and transformation of self and meaning. FCO also recognizes the degree to which social actors—as communicative beings—actively and reflexively navigate institutionalized and sedimented organizational structures innately embedded in the societal ones. The analysis of masculine and feminine identities requires a focus on the dialectics of gender relations and the co-construction of masculinities and femininities.

To note, as stated by McCallagh (2004), "People's behavior is not only a product of their state of mind; it is also influenced by the culture and society in which they are placed. If people's lives are shaped by the discourses they adopt, then their actions are largely directed by their culture. Discourses help to define social practices and roles, as well as justify (or criticize) them. People can also identify practices and roles by observing regular patterns of behaviors in those around them: the cultural and social causes of human actions" (p.99).

The forays into these concepts are to shed some lights on her previous research findings using FCO as theoretical framework and hence the author proposed to look anew at (1) the importance of how a contextual feature could become the main influencer of the gendered identity construction and transformation process in an organization; (2) conversational constraints as being perceived and discursively constructed and as embedded in gender-schema and inter-gendered communication schema within the contested realities of dominant interest groups; and (3) women enacting and engaging in engendering of mundane dynamics of organizing through the use of the co-cultural communicative strategies.

When trying to account for the apparent differences between men and women in the workplace, it is important to recognize that our conceptions of what we view as power may be biased. With that in mind, one explanation for the power differences between men and women combines aspects of the two competing models. This combination best explains the power and communication differences between men and women in the workplace. Notably, whereas communication had become the constitutive of organizing in an organization; it was contextually bounded and still gender-restricted. Thus, the author also proposed to look anew at (1) the importance of how a contextual feature could become the main influencer of the gendered identity construction and transformation process in an organization; (2) communication strategies and the conversational constraints as being perceived and discursively constructed and as embedded in gender-schema and inter-gendered communication schema; and (3) women enacting and engaging in engendering of mundane dynamics of organizing through the use of the co-cultural communicative strategies.

However, the limitation of this study reflects the cognitive bias of researcher as woman working the educational industry and her personal standpoint toward genderism and gender equality in workplace. Consequently, her interpretive approaches and subjectivities virtually exert profound impacts upon her interpretation of research results.

Lastly, this could reflect FCO's framework which proposed to examine closely at : (1) 'who' of discourse—a speaking subject who engages in agentic communicative praxis; and their subjectivity as both stable and in flux, coherent and contradictory; as well as 'their bodies as a constitutive and constituted element in the construction of subjectivity; (2) discourse—not simply as text or symbolism, but as invoked by social actors who engage in real (albeit socially constructed) world; and (3) rhetorical, performative aspects of communication; which is always constitutive of the dynamic and ongoing process of making meaning and performed moment by moment through the communicative practices of their members. How the scripts are produced, reproduced, resisted and transformed should be extensively clarified in further research studies; especially on preferred outcome, field of experience, abilities, situational context, perceived costs and rewards, and the communication approaches strategically

crafted by female management, if the emancipatory journey toward empowering female representation in management would be ultimately enhanced

References

Allen, M. (2016). *Strategic communication for sustainable organizations: Theory and practice.* Switzerland: Springer International Publishing.

Ashcraft, L.M. & Mumby, D.K. (2004). *Reworking gender: A feminist communicology of organization*. California: Sage.

Bernard, H.R. (2000). *Social research methods: Qualitative and Quantitative approaches.* Thousand Oaks, CA: Sage.

Braun, V. & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology, 3*(2), pp. 77-101.

Brass, D. J. (1985). Men's and women's networks: A study of interaction patterns and influence in an organization. *Academy of Management Journal,* 28, pp. 327-343.

Carey, J. W. (1992). *Communication as culture: Essays on media and society.* New York: Routledge.

Eagly, A. H. & Johnson, B. T. (1990). Gender and leadership style: A meta-analysis. *Psychological Bulletin, 108*(2), pp. 233-256.

Garder, W., Gabriel, S., & Lee, A. (1999). "I" Value freedom but "we" value relationships. Self-construals priming mirrors cultural differences in judgment. *Psychological Science, 10*, 321-326.

Grunig, J. & Hunt, T. (1984). *Managing public relations.* New York: Holt, Rinehart, and Winston.

Habermas, J. (1981). *The theory of communicative action.* Boston: Beaacon Press.

Hajek and Giles. (2005). Intergroup communication schemas: Cognitive representations of talk with gay men. *Language & Communication, 25,* 161-181.

Holtzhausen, D. & Zerfass, A. (2015). *The Routledge handbook of strategic communication.* New York: Taylor & Frances.

Keyton, J. (2011). *Communication and organizational culture: A key to understanding work experience* (2ed). Los Angeles: Sage.

Kim, M.-S. (1993). Culture-based interactive constraints in explaining strategic competence. In R. L. Wiseman & J. Koester (Eds.), *Intercultural communication competence* (pp. 132-150). Sage Publication, Inc.

McCullagh, C. B. (2004). *The Logic of History: Putting Postmodernism in perspective.* London: Routledge.

Mottaz, C. (1986). Gender differences in work satisfaction, work-related rewards and values, and the determinants of work satisfaction. *Human Relations, 39*(4), pp. 359-378.

Orbe, M.P. (1998). From the standpoints of traditionally muted groups: explicating a co-cultural communication theoretical model. *Communication theory*, *4*, 77-96.

Samovar, Porter, & McDaniel (2007). *Communication between cultures, 6th ed.* Australia: Wadsworth.

Taylor, J. R. & Van Every, E. J. (2000). *The emergent organizations: Communication as its site and surface*. San Francisco: Lawrence Erlbaum.
Wilson, G. L., Goodall, H. L. & Waagen, C. (1985). *Organizational communication*. New York: Harper and Row Publishers.

An Analysis of the Learning Interests of Chinese Language in Thai Elementary level–Take Bangkok Wat Sawet Bilingual school as an Example

*Shaofan Zhang [1], Yi Shao[2]

[1,2]Huawen College,Jinan University

Abstract

Compared with fifteen years ago, Chinese language teaching in Thailand has developed rapidly. So the necessity of research on the reasons for current Chinese learners to learn Chinese and their learning interests has prominent significantly; The author has investigated on the Chinese language learning motivations and interests of a Thai elementary bilingual school, and found that 40% of the students' Chinese learning motivation are passive factors, and the students' active learning of Chinese accounts for 60%. So to Improve students' Chinese learning interest will still be a problem need us continuous efforts. The author hope that by studying the learning motivations and interests of Chinese language learners in Thailand, can provide more specific details for scholars, by refer to the research results of this thesis, maybe can help scholars compile Chinese textbooks that are more suitable for Chinese language learners in Thailand, or maybe can help scholars to research more suitable teaching methods for Chinese language learners in Thailand. And the author hope could make a little more contribution to the Chinese teaching of Thailand.

Keywords: Thailand; Chinese language learners; learning interest; learning motivation;

浅析泰国小学阶段汉语学习兴趣
--以曼谷圣唯寺双语学校为例

*Shaofan Zhang [1], Yi Shao[2]

[1,2]Huawen College,Jinan University

摘要

当前泰国汉语教学有了飞速的发展，汉语学习者学习汉语的原因和学习的兴趣较十五年前已经有了显著的变化，因此对于当前汉语学习者学习汉语的原因和学习的兴趣的研究的必要性明显提高。笔者通过对泰国一政府双语小学汉语学习者的汉语学习动机和兴趣的调查研究发现学生汉语学习动机中40 %属于被动因素，学生主动学习汉语的因素占据了60 %,因而提高学生的汉语学习主动性仍将是一个需要持续努力的研究方向。笔者期望通过本论文的研究能为海内外学者提供更详细的泰国汉语学习者的特点，为海内外对外汉语教育界编写出更适合泰国汉语学习者的汉语教材，或者研究出更适合泰国汉语学习者的教学方式或方法做出一点点贡献。

关键词：泰国；汉语学习者；学习兴趣；学习动机

1.引言

自郑和公下南洋始，中泰就开始了一定的经贸文化往来，早期华人华侨集薪火之力创办华校，使得华文教育得以在泰国如同星星之火一般延续下来；公元2000年左右中国以汉办为执行单位开始加大了对海外汉语教育的支持力度，泰国早在2001年便于《基础教育教学大纲》中规定汉语作为外语教学科目，之后不断推出推动泰国汉语教育发展的国策；到如今，泰国已经大部分大中小学，甚至很多幼儿园都开设了汉语课。今时泰国的汉语教育面貌较二十年前已经有了极大的发展。泰国首都曼谷市是泰国人口最集中的城市，拥有全泰国最多的政府学校、华校、普通私立学校和国际学校，以及大小规模不一的语言培训中心。泰国大部分汉语学习者都集中在曼谷，因此通过对曼谷地区汉语学习者的分析可以极大地体现全泰国汉语学习者的情况。但是截止目前为止对于曼谷地区的汉语学习者现状的研究并不多。

2.泰国首都汉语教育现状的研究综述

陈毓芳，张百川，俞瑞康（1981）认为学习动机是直接推动学生学习活动的心理动因。它不是学生主观自生的，而是社会和教育的客观要求在学生头脑中的反映。学生学习动机的形成和发展是受社会生活条件和教育制约的，也受学生年龄特征和个性等影响。

付楚涵，周荣（2021）认为受内在动机影响较大的学习者首先会对学习本身产生一定的兴趣，而基于外在动机而引发的学习行为大多将语言学习视为一种回报或者为了达到一定目标的手段。做为内在因素之一的学习兴趣对学生的二语学习产生了重要的作用。

笔者同样认为对教学对象-对学生汉语学习动机和学习兴趣的研究具有比较重要的现实意义。

笔者研究“知网”中的文献发现对于泰国曼谷地区汉语教育情况的研究论文主要有：

汪向（2012）研究发现很少有学者对泰国小学汉语教学的情况进行系统的分析研究。

其对曼谷市6所政府小学学生通过问卷调查研究发现绝大部分学生确实是因为对汉语有兴趣而学习，但也有部分学生缺乏学习汉语的兴趣和动机。

吴佳（2013）通过对曼谷地区汉语教学现状的研究认为要想汉语的传播具有连贯性，中小学的汉语教学至关重要，是汉语在海外传播的主体，是一项长

期艰巨的任务。认为中小学生学习汉语的目的性不强，学习积极性也不高。建议汉语在泰国的推广小学、中学和大学分别研究。

王惜美（2014）以曼谷市9所中学为研究对象发现曼谷市中学的汉语课时量太少了（有些学校每周只有一节汉语课，甚至有时两三周没能上汉语课）。认为学习汉语（包括其他语言）兴趣是非常重要的。建议学校提供汉语课程试学或成立汉语俱乐部，让学生先有机会自己体验，然后自己开始喜欢、自己愿意、自己选择学习汉语。政府、社会、学校、家长和教师应该支持那些真正喜欢学习汉语的学生并提高正在学习汉语的学生的兴趣。

吴爱媛（2014）以曼谷市5所著名高中为研究对象发现高中阶段只有汉语专业的学生学习汉语，其论文从学生学习动机方面研究发现一部分学生学习汉语是因为家长安排或者和朋友一起选的学习汉语，因此学习态度很不好。

陈汉青（2015）认为泰国成为第一个将汉语纳入国民教育体系的亚洲国家。曼谷作为泰国的首府，已经将汉语普及到所有的中小学。小学作为汉语学习的初级阶段是至关重要的。

张传立，马会平（2015）认为家长和学生对汉语课的认可是汉语在泰国小学推广的最重要的基础。并调查发现曼谷市吞武里地区17所小学中有15所小学都开设了汉语课，覆盖率达到了88.24%。调查发现90.59%的家长知道孩子在学习汉语，83.5%的家长表示完全支持（孩子）汉语的学习。也发现学生选修汉语课程大部分是被动的，但学生对汉语这门课程的接受度较高。

冯晓艳（2016）认为曼谷Watnang学校作为泰国小学小学汉语教学的缩影，认为学生习惯分组讨论，共同完成学习任务。喜欢轻松直观的教学方式，喜欢通过做游戏来掌握知识。动手能力强，喜欢做手工。布置抄写的课堂作业，每个班只有10%学生都会按时并认真完成任务。勇于挑战、喜欢表演。

张欣（2017）通过对曼谷地区17所小学调查发现学校的学生大多来自附近地区，也包括教师子弟。发现学生虽然在学习汉语时表现不积极，但在课堂互动环节非常活跃，并且能够非常快速的配合老师做游戏。解决泰国学生上课不认真问题的关键在教学时是否能遵循“寓教于乐”的原则。

毕菲（2019）通过对曼谷幼儿园汉语教学现状的研究认为家长的教育理念、教育方式，都会影响幼儿的学习态度与学习方法，尤其是对于外语的学习，家长的态度能深深的影响在幼儿的身上。

贺爽（2020）以曼谷市华小新育民公学为研究对象发现虽然泰国汉语教学形势一片大好，但是也存在青少年学习热情不高等问题。

以上论文部分的研究了泰国地区汉语学习者学习动机、兴趣和爱好，笔者在上述研究之外从泰国曼谷地区基础教育阶段汉语学习者学习兴趣和爱好方面进行一定的完善和补充。

3.1研究方法

（1）文献研究法

笔者在阅读大量文献后选定论文题目，再就论文题目进行选择性的阅读相关的有参考价值的文献，借以了解前人的研究成果现状，对前人做过的研究进行深入思考和分析，从而为笔者的论文写作提供可靠的理论依据。

（2）调查问卷法

对汉语班学生发放问卷，调查学生汉语学习方面的兴趣和爱好；

3.2研究背景和意义

泰国政府于2001年制订基础教育课程（Basic Education Curriculum A.D. 2001）规定汉语作为第二外语教学, 2003年制定了争取3-5年在全泰国中小学普及汉语课程的发展规划，力促汉语教学进入泰国主流社会中小学。在这样的大背景下，曼谷市开始实施泰中双语小学项目，到目前为止，已经在曼谷开办了14所泰中双语小学。根据曼谷市教育局规定泰中双语学校汉语班学生每星期学习5课时汉语课。

本文以曼谷市圣唯寺双语小学为例对泰国首都曼谷市政府双语学校学生的汉语学习动机和兴趣进行研究，以为一线汉语教师能够更快的适应泰国小学汉语教学工作，研究出更适合泰国小学阶段汉语推广的教育方式或方法，或编写更符合泰国国情的本土化汉语教材，或为泰中两国汉语教育界制定更适合泰国国情的推广策略提供案例参考。以期望通过本文的研究能对促进泰国汉语教育的发展有一定的裨益。

3.3调查研究的对象：

笔者于佛历2564学年（2021学年）对曼谷市圣唯寺双语小学汉语班的97名学生发放了关于学生汉语学习动机和兴趣等的调查问卷。该问卷的调查对象为一年级到六年级汉语班，学生年龄为六岁到十二岁，男生共计44位，女生共计53位；总计97位。其中华裔0位。调查问卷共发放了97份，有效问卷97份。

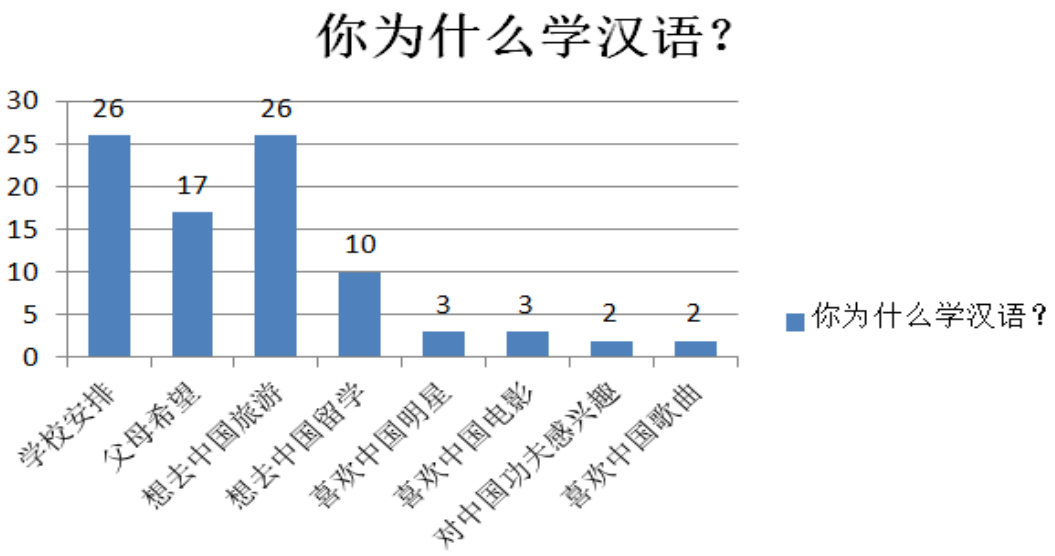
调查对象情况统计表

序号	班级	男生	女生	学生总数	华裔
1	一年级一班	6	12	18	0
2	二年级一班	6	8	14	0
3	三年级一班	7	11	18	0
4	四年级一班	9	4	13	0
5	五年级一班	9	10	19	0
6	六年级一班	7	8	15	0
--	总计	44	53	97	0

注：该统计表收集于2021学年（佛历2564学年）

3.4问卷调查的结果和分析

（1）学生汉语学习动机的调查结果和分析

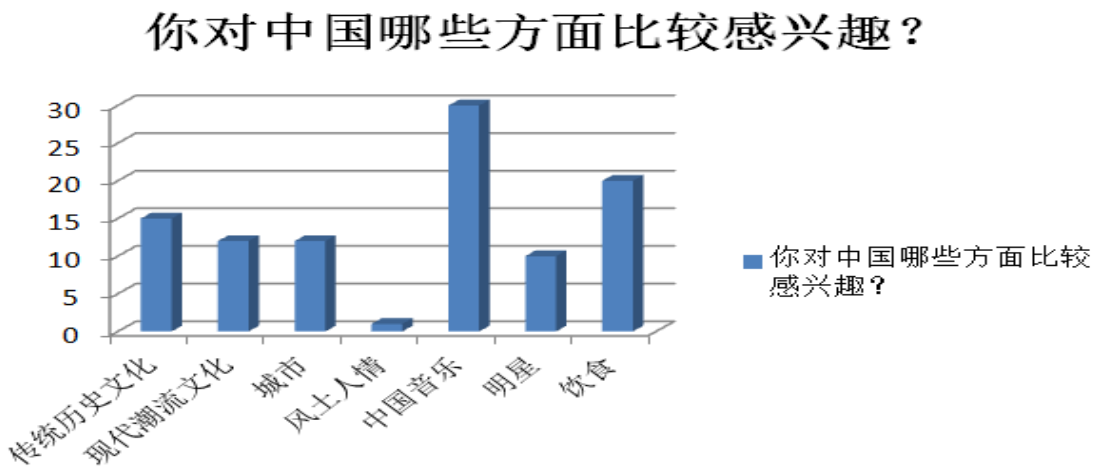

图一：你为什么学汉语？

由图一调查结果可见，从调查对象的学习动机方面看，同样占比第一的两项分别是学校安排和想去中国旅游，这两项各占26%；因为该校设置一班的学生必修汉语课，这是被调查对象学习汉语的最主要被动因素。因而凡是一班的学生则必修汉语，否则则进入普通班学习。而同样占比26%的学习动机则是想去中国旅游，因为中国是一个风景秀丽，地域广阔，人文景观众多的国家，而泰国普通民众实际能够有机会到中国旅游的很少，因此学生希望学习了汉语后

能去中国旅游，旅游时用汉语进行交流会更便利，这个是主动因素中的工具型动机。其次则是因为父母希望他/她们学习汉语，占比17%；想去中国留学则占比10%。至于其他诸如喜欢中国明星，喜欢中国电影，对中国功夫感兴趣和喜欢中国歌曲这四项占比比较少，究其原因在于小学生，特别是小学低年级阶段学生，实际接触到中国电影、明星、歌曲或中国功夫的几率极小，而且在泰国流行的中国电视或电影还以古装剧为主，配音是泰文，很多甚至字幕也是泰文的；歌曲也是以比较老的歌曲为主，比如邓丽君的经典老歌；功夫电影或电视方面能知道一些老牌功夫明星，如成龙等。小学高年级阶段情况会稍微好一些。

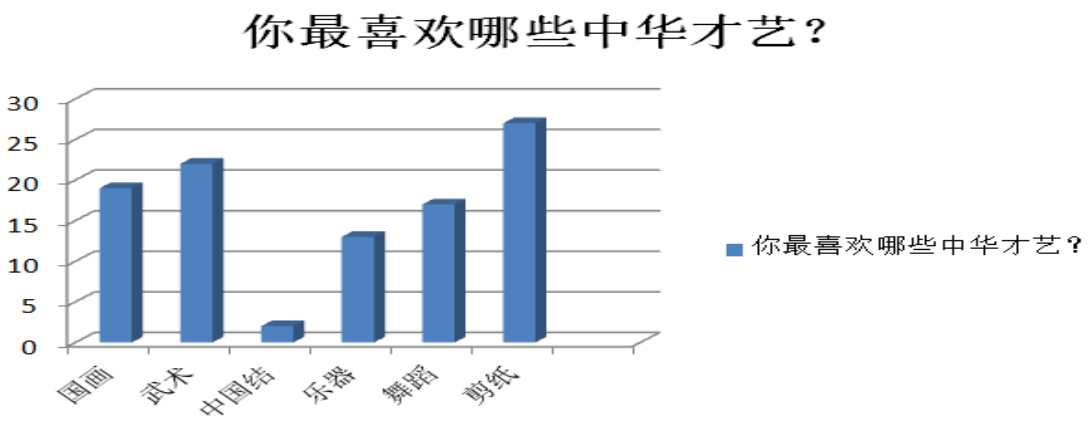
（2）学生汉语学习比较感兴趣方面的调查结果和分析

图二：你对中国哪方面更感兴趣？

由图二调查结果可见，在对中国哪些方面感兴趣这个问题上，按照学生关注度，依次为中国的音乐、饮食、传统历史文化、现代潮流文化、城市、中国的明星和中国的风土人情。可见排名第一的是中国音乐，占据了30%的比率，是学生最感兴趣的方面；其次则是中国饮食，占比20%，其他诸如传统历史文化、现代潮流文化和城市风貌占据了剩下的一半比率，也相对来说是学生比较感兴趣的内容。汉语教师们在教学时可以有意识的把这些学生感兴趣的内容加入到自己的教学内容中去，从而增强学生对汉语学习的兴趣，学生对汉语学习的兴趣的提高，在一定程度上也可以增加教师教学的成果。

（3）学生对于中华才艺的爱好方面的调查结果和分析

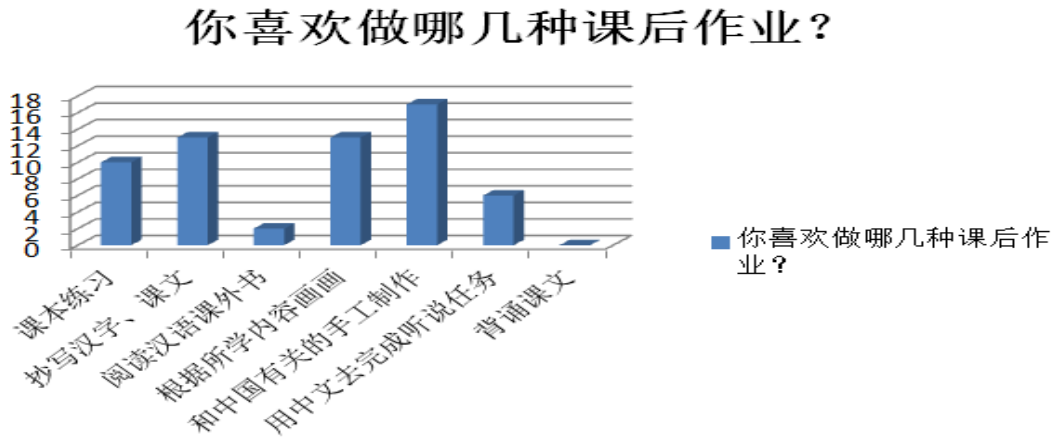

图三： 你最喜欢哪些中华才艺？

由图三调查结果可见学生喜欢的中华才艺中居首的是剪纸，其次是武术，接着是国画、舞蹈、乐器和中国结。中国剪纸、武术和国画是中国悠久文明的结晶，对海外汉语学习者有着强烈而且持久的吸引力。所以我们汉语教师需要加强自己的传统文化素养，并把我们的传统文化素养应用到实际教学中去，在我们汉语教师进行汉语教学时，可以有意识的把这些方面融入到我们的汉语教学中去，从而起到促进学生汉语学习兴趣的作用。

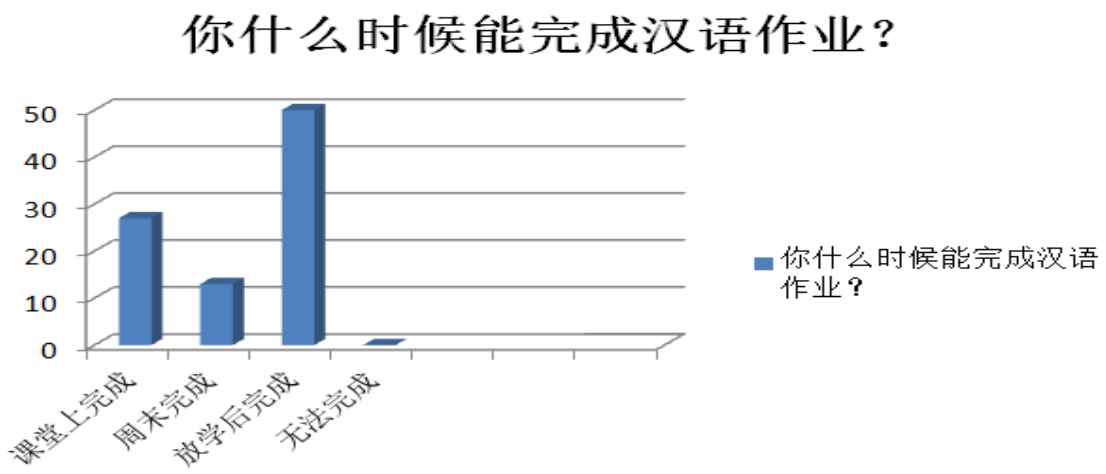
所以汉语教师工作时，在备课和教学时，在教必学的知识点外，还应尽可能多的把学生比较喜欢的方方面面有效率的融入到教学内容中去；还需要增加教师自己的中华才艺修养，把中华才艺传播给学生，为中华才艺在泰国的发扬光大加油。

（4）学生对汉语课后作业形式的喜好和完成度分析

图四： 你喜欢做哪种课后作业？

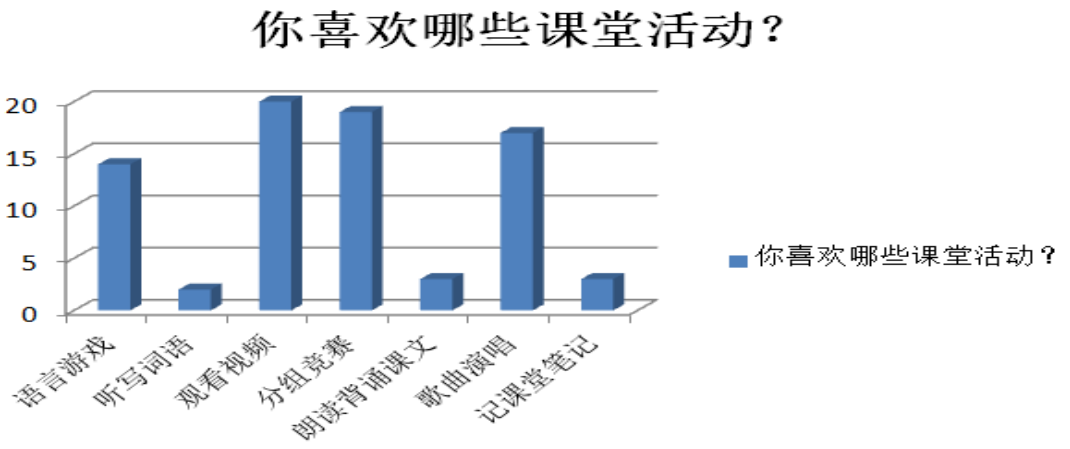
由图四调查结果可见，排名前四的最受学生们喜欢的课后作业形式依次是：1. 制作和中国有关的手工制作，占比 25%；2. 根据所学内容画画，占比 22%；3.抄写汉字、课文，占比21%；4. 做课本练习，占比20%。学生们最不喜欢的课后作业形式是：1. 背诵课文,占比 0%,；2. 阅读汉语课外书，占比3%；3. 用汉语去完成听说任务，占比 9%；由此可见泰国学生对于背诵课文和阅读汉语课外书可以说是非常的不喜欢，一定程度上说明泰国学生们的汉语学习主动性非常有限。而手工、画画、抄写汉字和课文、做课本练习则是很受学生喜欢的课后作业形式。至少说明学生们不讨厌学习汉语，相反他们很喜欢学习汉语，享受学习汉语带来的学习乐趣，只是不喜欢比较辛苦烧脑细胞的汉语学习方式。

图五： 你什么时候能完成汉语作业？

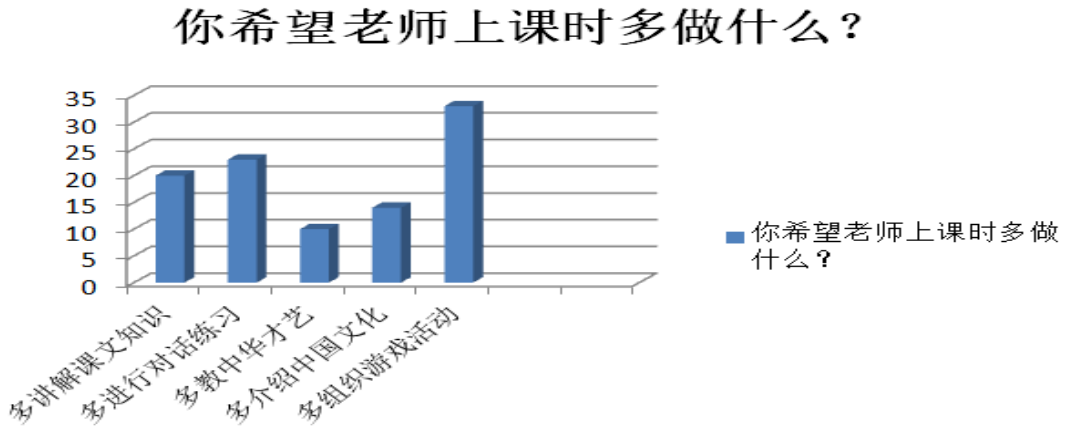
由图五调查结果可见，学生在完成汉语作业方面，完成度比较可观，没有学生有无法完成汉语作业的情况出现，高达60%的学生可以在放学后完成作业，更有27%的学生在课堂上就把汉语作业做完了。说明汉语教师布置的汉语作业量并不会对学生的汉语学习造成困扰，或者增加学生的学习压力。
从学生主要因为学校安排和父母期望才学习汉语，喜欢手工或者画画这样的作业形式；虽然学生能比较准时的完成作业，但是喜欢的作业形式属于比较简单的机械性的抄写汉字或课文，对于汉语水平的提高的效果很有限。

（5）学生对教师课堂教学内容的期望

图六： 你喜欢的课堂活动有哪些？

由图六调查结果可见在学生喜欢的课堂活动中，最受欢迎的课堂活动的前三项依次是：观看视频 20%，分组竞赛19%,歌曲演唱 17 %；最不受学生喜爱的三项则是：听写词语 2%，记课堂笔记 3%，朗读背诵课文3 %。仅有3%的学生喜爱课堂朗读背诵课文，这个和图3-16中最受学生欢迎的课后作业形式中背诵课文占比为0%的比率差不多，基本可以说明学生对于汉语本体基础知识的学习兴趣有限，而追求更高层次的较“快乐”的学习方式，但是无米不可炊，无砖不可砌墙，只有在打牢汉语语言本体根基的情况之下，才能够有更高层次的发展，而朗读背诵课文和听写单词则是汉语学习之基本功，基本功不牢，之后的汉语学习肯定是停滞不前，犹如逆水行舟。

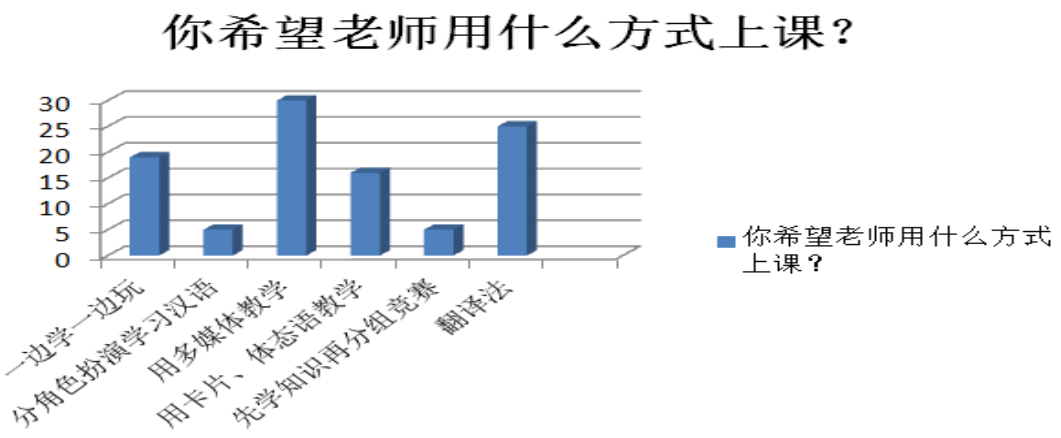
图七： 你希望老师上课时多用哪些教学形式？

由图七调查结果可见，多达33%的学生希望上课时汉语老师多组织游戏活动，可见泰国学生对于“寓教于乐”的要求很高，但事实上，该校汉语教师授课很

少能以游戏教学的形式进行，主要形式为集中于教授知识点，主要在于汉语老师有教学成果考核的压力，曼谷市教育局对汉语老师考核的度量衡之一就是学生的统考成绩。20%学生希望老师上课时多讲解课文内容，23 %的学生希望练习汉语对话，要求多进行对话练习；14%的学生希望汉语教学时多介绍中国文化，剩余10%希望老师多教中文才艺。所以总体可见学生们对汉语学习希望以比较有意思的教学形式进行，希望有比较有意思的教学内容。

按照教育局的规划要求汉语教师授课的每一门课必须有泰国老师配课，汉语教师用汉语教学，泰国教师负责用泰文对汉语授课内容进行必要的讲解。

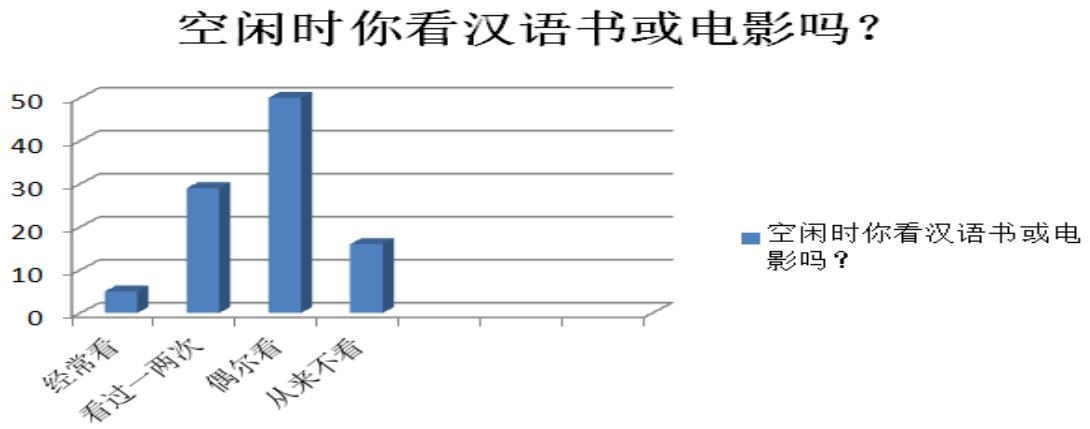
（7）学生期望的教师教学法

图八：你希望老师用什么教学法上课？

由图八调查结果可见做为图3-22中汉语教师使用的最频繁的教学法-翻译法占比25%，只能排在学生最喜欢的教学法的第二，受欢迎的程度低于用多媒体教学的30%，可见教师们并不能够太依赖于使用翻译法来教导学生。教师们需要做到融会贯通，把学生喜爱的多做教学法融入到自己的教学中去，从而可以吸引更多学生的注意。

（8）学生课余汉语学习情况的调查和分析

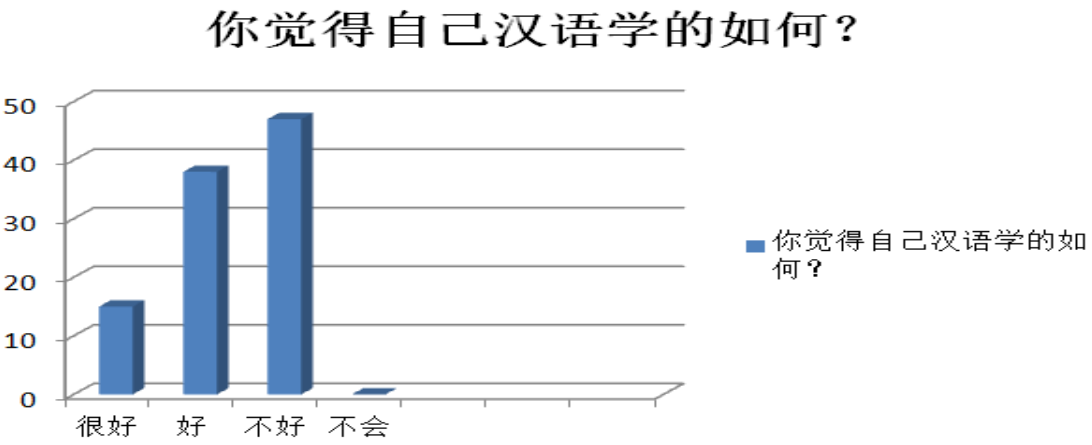

图九： 空闲时你看汉语书或电影吗？

由九调查结果可见，学生偶尔看汉语书或电影的比较多，占了一半人数，而经常看汉语书或电影的仅仅只占5 %，另45 %的学生只看过一两次或者从来不看汉语书或电影，该调查结果可以说明汉语班学生学习汉语的主动性很弱。仅仅靠汉语教师上课时教，学生课后很少或者基本不复习汉语，这在一定程度上影响了学生的汉语学习效果和教师的汉语教学效果。

（9）学生汉语学习成果自评

学生对于自己汉语学习成果的自估能从侧面体现汉语教师教学成果，本论文调查问卷中针对学生的调查问卷中“你觉得自己汉语学的如何？”调查结果如图十所示：

图十：你觉得自己汉语学的如何？

据图十问卷调查结果显示该校汉语班没有学生认为自己不会汉语，47 %的学生认为自己汉语学的不好，其余53 %的学生认为自己汉语学的好或者很好，没

有学生认为自己不会汉语。事实上，即使47 %自认自己汉语学的不太好的学生，笔者通过观察和对返校探望老师的毕业生访谈得知他（她）们在他（她）们目前就读的学校所在班级的汉语水平也属名列前茅。这在一定程度上证明该校的汉语教学是成功的，也证明曼谷市教育局的泰中双语学校项目是成功的。

3.5调查结果总结

1.学生汉语学习的主动因素占了60%，基本能达到及格标准。汉语虽然在泰国已经被列为仅次于英语的第二外语，但是学生们学习汉语的主动性仍然欠佳。学生汉语学习动机中40 %属于被动因素，学生主动学习汉语的因素占据了60 %,可见学生汉语学习的主动性达到了及格标准，但是学生学习汉语的主动性性还有很大的提高空间。值得欣慰的是现象是经过中国的大力促进，泰国政府的政策许可，曼谷市政府泰中双语学校项目的十多年耕耘，所调查的五分之一的学生家长开始意识到孩子学习汉语的重要性而开始主动送自己的孩子学习汉语。提高学生的汉语学习主动性仍将是一个持续努力的问题。

2.汉语听说、抄写、写课本练习、做手工和画画是学生比较喜欢的课后作业形式；学生基本能够完成作业；但是空闲时喜欢看汉语书或电影的极少；说明学生的学习主动性还是不够，除了老师的努力之外，需要加强引导学生家长的配合力度。

3.学生对于中国感兴趣的方面前三项分别是：音乐、饮食、传统历史文化；中华才艺方面，学生最喜欢的是剪纸，其次是武术，之后便是国画、舞蹈、乐器和中国结。但总的来说泰国学生的学习主动性较差，需要老师耐心的多方面引导学生的汉语学习兴趣和爱好。

4.课堂活动方面，学生最喜欢的前三项活动是：观看视频、分组竞赛和歌曲演唱；最不喜欢的三项课堂活动是记课堂笔记、听写词语和朗读背诵课文。上课时学生最希望老师上课时多组织游戏活动。这需要老师统筹布局，加强备课，把学生喜欢的学习活动和最不喜欢的学习活动形式有机的结合起来，就像炒菜一样做好荤素搭配，从而提供学生的学习兴趣。

4.小结

4.1对学生自身来说，从小树立认真扎实学习汉语的心态对自己的今后发展有极其重要的意义。中国是联合国五常之一，汉语是联合国常用语之一，汉语做为泰国邻近大国的语言在世界范围内具有比较大的实用性和适用性。因此，

如果泰国学生从小开始学习汉语，学好了汉语对于自身将来的发展甚至走出国门必然有一定的裨益，通过学习汉语增加改变自身发展的几率。近年来（新冠疫情以前）中国游客占泰国游客总量的很大的一部分，以曼谷石龙军路ASIANTIQUE为例，新冠疫情以前该景点中国游客比肩接踵，入耳皆中文，为当地提供了非常多的掌握了基础汉语口语即可就业的岗位。

4.2对于学生家长来说，泰国政府提供如此优良的汉语教育福利，值得珍惜；家长们的后代在校学习时间，如果自己的后代有机会学好汉语这门外语，一定程度上意味着有更大的几率在泰国获得比其他人更多的就业机会，或者到中国和使用汉语的其他国家或地区就业的机会。后代的职业发展好必然对家庭有所补益，因此家长应大力支持自己的后代学好汉语，并做好子女的汉语学习督导工作。

4.3对于教师来说，学生学习情况和教师自己的职业发展情况息息相关。学生学习到的汉语知识越多，意味着教师教学水平越高。但是汉语教师们应该牢记的是趣味教学吸引学生的汉语学习兴趣非常重要，但是让学生掌握汉语知识才是根本。发掘学生的汉语学习兴趣点和寻找更适合学生的教学法方面仍然是当前吸引学生汉语学习主动性的最实际措施。学生汉语学习兴趣的提高，最根本在于汉语学习的趣味性上，而汉语学习的趣味性则最终需要通过汉语教师们的教学来体现；因此汉语教师们除了在汉语教学方面不断增加自己的教学业务能力之外，更需要想方设法的展示汉语的魅力，通过展示汉语的魅力，来增进学生的汉语学习兴趣，从而从根本上提高学生的汉语学习主动性。打铁需要自身硬，解决学生汉语学习兴趣方面的问题，根源上还是落在汉语教师身上。汉语教师们可以通过提高自己的职业素养，因地制宜的拓展教学法来教育学生，吸引学生的学习兴趣；也可以发散思维，利用多种教学形式把音乐、饮食和传统历史文化等学生感兴趣的内容融入到教学内容中去；此外教师们需要发挥自己的艺术专长，在剪纸、武术、国画、舞蹈等方面下功夫，通过教授这些内容来提高学生的汉语学习兴趣；也可以尝试把学生最喜欢的课堂活动形式和学生最不喜欢的课堂活动形式有机的结合起来，通过组织课堂游戏活动把课文知识和对话练习有机的结合起来，让学生不再为记课堂笔记、听写词语和朗读背诵课文发愁；

4.4对于相关专家学者的参考为：泰国的汉语教材编写应该有其自身的特点，把针对欧美的普适性汉语教材直接翻译成泰语版来解决泰国的汉语教材短缺

的情况只能是应急举措，进一步的举措或许是针对泰国汉语学习者的特点，进行针对性的开发出符合泰国汉语学习者特点的教材。

4.5对于泰国政府来说，政府对于推广和促进汉语教学可以说是不遗余力，已经取得了瞩目的成绩，只要继续贯彻下去，春风化雨，润物无声，就能整体上提高泰国的汉语水平，从而从中泰经贸文化往来中获益更多。

参考文献

[1] 陈毓芳，张百川，俞瑞康.小学生志向和学习兴趣的调查—学习动机研究之一[J].心理科学通讯，1981,（04）:26-32.

[2]贺爽. 曼谷华文小学教学现状研究-以泰国新育民学校为例[J].才智，2020，（14）：175.

[3] 汪向. 泰国小学汉语教学的现状及发展前瞻[J].云南师范大学硕士论文，2012，（04）：63-69.

[4] 张传立，马会平.泰国吞武里地区小学教学调查分析[J].大理学院学报，2015，（01）：88-91.

[5] 付楚涵，周荣.学习动机对二语习得影响研究[J].现代英语，2021，(20)：87-90.

[6] 陈汉青.小学教育政策与实践应用研究-以泰国Sarasas学校某分校小学部为例[J].科技文汇，2015.（08）：105-106.

[7] 毕菲. 泰国曼谷幼儿园汉语教学现状调查与分析[D].哈尔滨：哈尔滨师范大学，2019.

[8] 王惜美. 泰国曼谷市中学汉语教学现状调查研究[D]. 济南市：山东师范大学，2014.

[9] 吴爱媛. 泰国曼谷高中汉语教学现状调查研究[D]. 石家庄：河北师范大学，2015.

[10] 张欣. 曼谷地区小学汉语教学现状调查分析-以曼谷凯拉差威尼小学为例[D].西安：陕西师范大学，2017.

[11] 吴佳. 论泰国语言政策对汉语在曼谷地区传播的影响[D].西安：西安外国语大学，2013.

[12] 冯晓艳. 泰国小学汉语教学现状及对策—以曼谷Watnang School汉语教学为例[D].西安：陕西师范大学，2016.

Hotel personnel uniform identity affected by the Covid-19 (A case study of Let's Sea Hua Hin Al Fresco Hotel.)

Supawadee Juysukha[1], Chanoknart Mayusoh[2], Suwit Sadsunk[3], Tuenta Pornmuttawarong[4], Siratcha Samleethong[5], Taechit Cheuypoung[6]

[1,2,3,4,5,6]Department of Fashion Design, Faculty of Fine and Applied Arts
Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand
[1]supawadee.ju@ssru.ac.th , [2] chanoknart.ma@ssru.ac.th , [3]suwit.sa@ssru.ac.th
[4] tuenta.po@ssru.ac.th, [5]siracha.sa@ssru.ac.th, [6]taechit.ch@ssru.ac.th

Abstract

Hua Hin, Prachuap Khiri Khan province, is a popular tourist destination for both Thais and foreigners with capacity in terms of services, accommodations, hotels as well as arts, cultural and natural tourist attractions. Covid-19 pandemic has impacted the tourism businesses. Firm sanitary measures and service practices, adjusted in line with the situation for the safety of customers and service providers have been undertaken in order to gain trust and credibility. In addition, hotel identity management plays an important role in service selection particularly staff uniforms which are crucial for service provision. The conceptual frameworks of the research consist of 1) design process conceptual framework, 2) physical and aesthetic conceptual framework, 3) identity management analysis conceptual framework and 4) Covid-19 and post Covid-19 usage conceptual framework. The results of the research will formulate learning styles and knowledge adaptation for tourism identity management and hotel service development. This is to support the development, quality of life of in the urban area and development in the rural areas as well as the development and management of identity to increase the capacity and efficiency in management for the improvement of the service quality of the tourism business. In this research, the hotel case study was used at Let's Sea Hua Hin Al Fresco Hotel.

Keywords: covid-19, identity, tourism, uniform

1. Introduction

Hua Hin, Prachuap Khiri Khan is a popular tourist destination for both Thais and foreigners and has the potential to be ready in terms of lodging services, hotels, cultural and natural tourism attractions. The impact of the Covid-19 disaster, tourism businesses have been impacted. The hygiene procedures and service patterns have been altered to reflect the situation in order to ensure the safety of service users and providers. To develop trust in the service, there are explicit safety precautions in place include lodging, restaurant, and spa as well as the communal areas used by the service users.

Research on hotel employee uniform design guideline is a part of the hotel's identity management. It helps to the flexibility, ease, and suitable of use in many services, weather or upkeep. Uniform design must take into account the shape of the person, skin tones and sizes that are various unlike other costume designs.

The results of the research will cause learning patterns, applying knowledge to modify the identity of management to develop the hotel industry's tourist and service work of the hotel business, support the improvement of the city's residents' quality of life and establish prosperity to the countryside. Identity development and management methods boost management capacity and efficiency in service quality for tourism companies.

2. Objectives

1. To study and analyze the demand for hotel staff uniforms from the COVID-19 impact.
2. To present a way to manage hotel identity in relation to the staff uniform.
3. To design hotel staff uniforms that can meet the usability effectively.

3. Scope of research

- **Area scope**
  - Research area: Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel, Hua Hin, Prachuap Khiri Khan

- **Respondents' sample group scope**
  - Respondents' sample group consisting costume design specialist, and travel and service business operators.

    Sample group in this research are:

    1. Costume design specialist 3 people.
    2. Travel and service business operators 3 people.
    3. A sample of 100 consumers was sampled by Thai tourists.
- **Content and processes of the educational plan scope**
  1) Books, researches, academic papers, and field resources from relevant specialists is used to codify knowledge regarding the design of hotel staff uniforms.

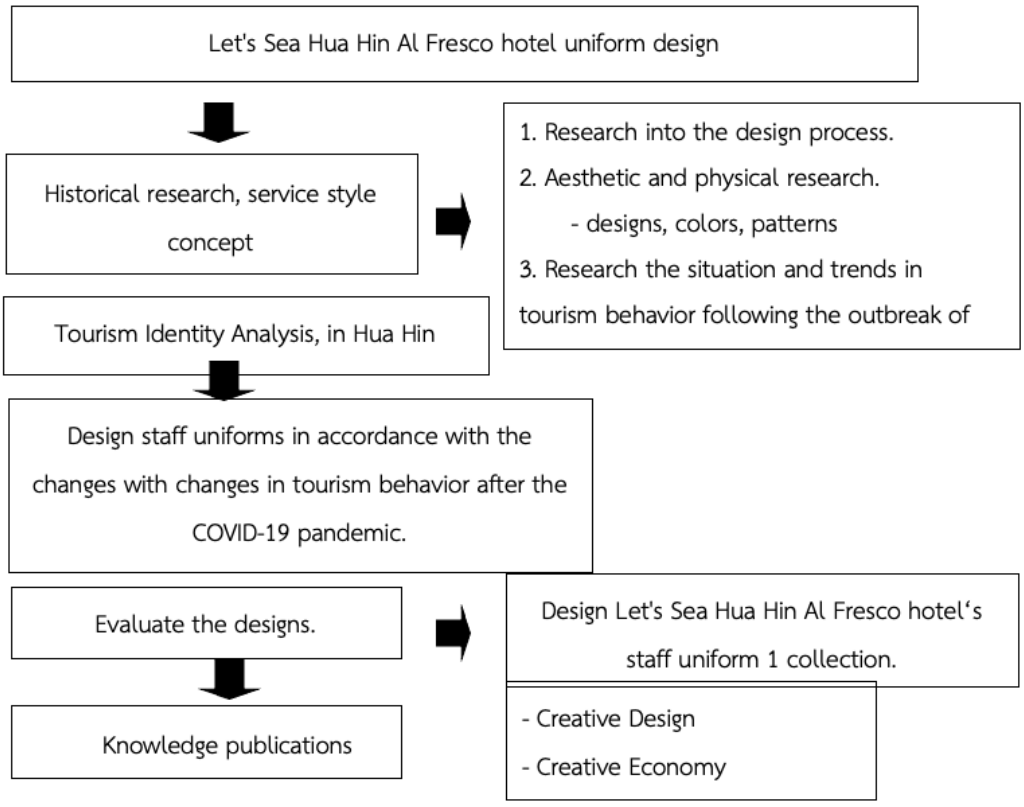
2) Knowledge on the usability of design and identity management that is codified from expert field resources, including books, research, academic papers, and field materials.
3) Evaluate the satisfaction of the appropriate hotel staff uniform design guidelines.
4) Summary and creation of hotel staff uniform design guidelines.

- **Content of hotel staff uniform design scope**

The researchers studied the design of hotel staff uniforms, and determined the scope of the research as follows:

- Design Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel‘s staff uniform 1 collection.
- Publication designs Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel‘s staff uniform in information systems to guide further design.

- **Research project theories, hypotheses, and conceptual perspectives**
  - **An important perspective is used in this research**
    1) Design process perspectives
    2) Physical and aesthetic perspectives
    3) Identity management analysis perspectives
    4) Perspectives for use in the situation of the pandemic and after the COVID-19 pandemic.

Picture 1 Research perspectives

4. Research Methodology

Step 1: Research design

Identity management for hotel staff uniform design is a qualitative research that involves reviewing literature on variables about staff's uniform role. To research and analyze the management of identity communication, as well as to develop research tools. As a result, qualitative research is divided into 4 stages following:

1) Data was gathered through focus group conversations with professionals in hotel management and costume design to analyze the hotel's distinct identity, including concepts and decorations, as well as the service style.
2) Analyze variables in order to apply in costume design.
3) Analyze Covid-19 that impact to hotel service and apply designs suitable for realistic usable.
4) Designs are presented, and tested for further development.

Step 2: Research area

Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel, Hua Hin, Prachuap Khiri Khan.

Step 3: Populations and sample group

1) Populations are costume design specialist, and travel and service business operators.
2) A sample of 100 consumers was sampled by Thai tourists.

Step 4: Research tools

The tools that used to collect data is questionnaires to assess satisfaction which contains a 4-level approximation scale.

Data were analyzed with SPSS program for statistical analysis to accompany the presentation of the analysis results:

1. Percentage
2. Mean

Step 5: Data collection

1) Procedures and methods for gathering data from academic documents about uniform design and identity management corporate as follows: books or textbooks, research papers or theses, academic publications, research articles, and documents presented at academic conferences or seminars
2) Gather data through field trips, surveys, and interviews.

Step 6: Techniques and methods for processing, reviewing, and analyzing data

1) Describe Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel‘s general information and service style.
2) Describe the qualities of hotel staff uniforms in different departments.
3) Study tourism characteristics, at Hua Hin, Prachuap Khiri Khan.
4) Analyze pattern of Thai tourists' changing tourism behavior in the aftermath of the Covid-19 issue.
5) Summary of guidelines for applying in hotel staff uniform design.

Step 7: Design and evaluation

1) Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel‘s uniform design.
2) Evaluation of the design.

Step 8: Conclusion and presentation

1) Summarize the results of data analysis by using the SPSS package for statistical data analysis and present results as follows:
   - Percentage
   - Mean
2) Present research results
   - Presented research results at an academic conference or published in an academic journal article.

Research on uniform design guidelines for hotel staff is a part of the hotel's identity management system. It also contributes to the flexibility, convenience, comfort, and suitability of the service working behavior, weather and upkeep. Uniform design must take into account the shape of the person, skin tones and sizes that are various unlike other costume designs. Including supporting hotel identity management to be consistency and participation in development tourist and hotel industry services and increase management efficiency to improve tourism industry operators' service quality.

Tourism business is the main business that builds reputation and income into the country. It's also a business with components from a variety of industries such as food, decoration, art, culture, and environment. As a result, responsibilities of 4-5 star hotel staff is divided into numerous sections in order to give efficient service. Therefore, the uniform plays an important role in expressing the hotel's identity. This includes cultural identity and the identity of that area. Also, it should be beneficial to the departments' operations or activities and staff's personality plays a vital role in establishing a hotel's image.

Hua Hin, Prachuap Khiri Khan is chosen for this research since it is a popular tourist destination for both Thais and foreigners and has the potential to be ready in terms of services, accommodations, hotels, cultural and natural tourism attractions. As a case study, researchers chose Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel. The aftermath of the Covid-19 disaster As a result, tourism businesses have been impacted including the hygiene procedures and service patterns have been altered to reflect the situation in order to ensure the safety of service users and providers. There are measures in place to ensure cleanliness and hygiene at a high level that has been certified according to specific standards that establish the service's credibility in lodging, restaurant, and spa, as well as the communal areas used by the service users.

The following materials and relevant research were studied as a guideline for the design and development of staff uniforms for Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel based on the above related information:

Part 1 Type of tourism business and the 12th National Economic and Social Development Plan (2017-2021).

Part 2 Tourism identity in Hua Hin, Prachuap Khiri Khan.

Part 3 Preventive measures and tourism practices to prevent the spread of the coronavirus disease 2019 (COVID–19).

Part 4 Changing of the behavior of Thai tourists after the Covid-19 outbreak issue.

5. Research result

“Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel combines inspirational design, unparalleled personalized service and an authentically relaxing character in a concept we call barefoot luxury. At the center of property, there are 40 beautifully constructed guest suites in front of a gorgeous lagoon pool, with every detail chosen to enhance your time at the resort. At the restaurants, bar and room service, you can test your taste senses to their limits with a dizzying diversity of local and international dishes, as well as a great collection of exquisite wines and bravura cocktails. Great service is the soul of the resort; our Holiday Hosts are dedicated to the task of providing attentive, unobtrusive assistance and maintaining impeccable standards whilst nurturing a deliciously carefree ambiance. Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel is purpose-built to give the vacation experience your heart desires, as well as a collection of experiences you'll never forget, whether it's a romantic getaway for two or a simply solitary refuge from the stresses of daily life.”(Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel, 2007) From the service concept of Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel, which in this research has concluded that,

1. From the design concept living close to nature, "Al Fresco" in Hua Hin, and personal space (Human Space / Comfort Zone) is also respected. Customer target is couples of all ages and genders, as well as children under the age of 12, are not permitted to stay. The following is a list of service kinds and department personnel:

1.1. Holiday Host & Guests Fulfillment
1.2. Gaia Spa
1.3. Happily Refuel
1.4. Cooking Artist
1.5. Clean & Care
1.6. Proper Property Management
1.7. Safe Sure
1.8. Supply Chain & Profit Optimizers
1.9. Trust & Reliable
1.10. Earth & Team Engagement

The results of the uniform satisfaction questionnaire found that employees pay attention to the style of clothing that is easy to wear and help in the development of personality and work adaptability. The first place is the demand for uniforms that are easy to wear, flexible, and convenient to work. Second place is a uniform with duties that are appropriate for service during and after the Covid-19 epidemic. Also third place is uniforms are easy-to-care and durable fabrics., and finally uniforms support personality.

1. Uniforms with the hotel's identity by taking into account the convenience and safety of service providers and service receivers during and after the Covid-19 outbreak, where behavior has changed. This is in line with the organizational identity creation idea (Corporate Identity) (Melewar, T.C., Karaosmanoglu, E., & Paterson, D. (2005). In a way that the hotel uniform becomes a part of the corporate culture, representing the organization's operations, vision, structure, and image, through the staff that are the hotel's representatives. The hotel uniform plays an essential part in the image and system of the hotel's operation, Employees gain confidence and perform more efficiently as a team by allocating roles and responsibilities in a methodical, organized manner. At the same time, clients who come to obtain services will be able to distinguish the hotel's identity through the use of uniforms.

Table1 : Design guidelines

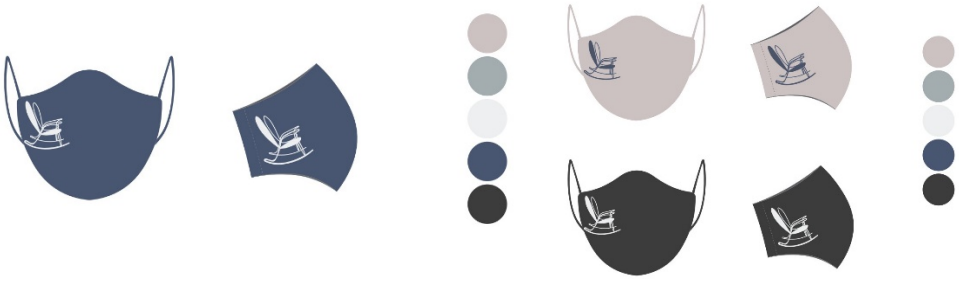
Observations	**Design guidelines**
Concepts	- Mature but playful. - Hua Hin nature at its best. - Service according to today guests' expectation.
Keywords	- Architecture related as a scene or platform - Enhance personality and confidence in the job. - Convenience and flexibility in work.
Silhouettes	Slim line, Free form
Materials	Cotton, Linen, Polyester
Color way	Morning Sand Dune is Color of scene/platform
Details	- Functional - Not hot, Not easily wrinkled, Resistant to washing 120 times in 1 year.

3. Another important aspect of the design is the budgeting for staff uniform, including in upkeep factors to make the usage of the staff uniform to be the most beneficial. Perhaps it's not only a matter of cost but also the perspective and responsibility to the environment which is another issue that Let's Sea Hua Hin Al Fresco hotel focuses on. There are 95 employees in total. Employees will be given 3 uniforms per person, with a one-year average usage duration. However, the uniform has been ruined by using and upkeep, and to transform the image of the employees and consumers that use the service with an average budget for changing staff uniforms of 800-900 baht per set. From the data presented above, an important component in the design of hotel staff uniforms must be considered both the nature of the work position and usage functions, as well as the hotel's image and identity, suitability for various wearers, including shape, skin color, personality, usage behavior, etc.

4. Compliance measures and standards in regard to service patterns and employee uniforms such as masks, caps, gloves, and various disinfection equipment that staff must carry are set forward by the Safety & Health Administration (SHA) and (SHA+).

Picture2 idea sketch

Picture3 mask with iconic design

6. Discussion and Conclusion

Because of Hua Hin's popularity as a tourist destination. Therefore, it is a city with a variety of hotels of varying degrees that makes Hua Hin's tourism identity has a wide range of recollections. As a result, each hotel must develop its own personality whether it's a type of architecture or an interior design, room, facility and service. Another important aspect of the hotel's image is activities and uniforms. In this research findings are base on discussions with senior hospitality professional and got their views

on the trends in staff's uniform in the hotel business about the various factors during COVID-19 to be considered while selecting the right uniform. In current scenario, it is advisable to keep the designs simple when it comes cozy and sensibility. This research has been summarized as a guideline for future development according to the following issues:

1. Uniform design that is consistent and takes into account wearing behavior and upkeep procedures are critical in order to be suitable and able to complement the wearer's personality while working.

2. Describing hotel identity through staff uniforms with the style to match the concept of the hotel. The uniform of the Holiday Host & Guests Fulfillment staffs plays a major role in advertising and promoting the hotel concept by word of mouth through guests, as the Happily Refuel staffs in the uniform creates and appealing impressions in the mind of the guests because their working area create a strong impact on customer's mind. Also, in relation to architectural style, interior design, and other hotel aspects through selected textiles and materials, tone or color combination with graphics, logos, or monograms.

3. During the period of the pandemic and after the Covid-19 outbreak, staff uniforms are much more important. Because of precautionary procedures that will keep both service providers and service recipients safe. A variety of accessories were added to the kit, such as masks, face shields, gloves, caps, including protective clothing and disinfection procedures vary depending on the responsible department and the nature of the activity.

4. Budget for uniform management operations is a crucial to consider the first factor. Because there is a glaring issue with fabric and material procurement and suitable.

The uniform plays a major role in the hotel industry. Being in the hospitality industry, hotel uniforms convey the image of the hotel. Apart from creating lasting impressions and memories through hotel personnel's personalities, hotel uniforms must be designed in a way so that the hotel personnel can feel confident, teamwork and can pass on positive energy to service operation. There are factors that need to be taken into consideration for hotel uniform design during the normal situation. However, during the COVID-19 period, additional factors require attention as in the increase uses of facial masks, gloves, alcohol spray as well as the hygiene, trust and care with their increased steps and details.

The important hotel uniforms are for those in the client-facing departments such as the reception and restaurants. As a results, the design has been improved with additional COVID-19 prevention measures more than other operational departments. The 2 departments are also another form of hotel's public relations as Let's Sea Hua Hin Al Fresco Hotel is known for its service with popular restaurants. A number of tourists therefore visit the hotel for photo-taking purpose with online platform contents.

The design of hotel uniforms is thus crucial for the image and sustainable tourism promotion.

This research can be expanded for management purposes and creating staff uniforms to serve both the service tourism and hotel industries in terms of epidemic prevention and environmental protection in the future.

References

Karch, Guenther & Peters, Mike. (2017). The Impact of Employee Uniforms on Job Satisfaction in the Hospitality Industry. Journal of Hotel & Business Management. 06. Doi: 10.4172/2169-0286.1000157.

Lalwani, R. (2012). Hotel-uniforms-can-add-to-guest-experience. Retrieved from www.hotelnewsnow.com: http://www.hotelnewsnow.com/article/13991/Hotel-uniforms-can-add-to-guest-experience

Mehta, Z. (2015). Designer Uniforms for the Hospitality & Corporate Sector. Hotel and Restaurants Network, p. 51.

Melewar, T. C., Karaosmanoglu, E., & Paterson, D. (2005). Corporate identity: concept, components and contribution. *Journal of General Management, 31*(1), 59–81. Doi: 10.1177/030630700503100104

A Survey on Perception of Alcoholic Beverage Label of the students of the Institute of Physical Education, Phetchabun Campus

Jukkit Autum[1], Pongsakorn Menlapmo[2]

[1,2] Faculty of Liberal Arts
[1,2] Thailand National Sports University Phetchabun Campus, Thailand.
[1]dewdy_15017@hotmail.com, [2]Moopongsakorn1987@gmail.com

Abstract

The purposes of this study were 1) to survey the perception of the Alcohol Control Board Announcement on criteria, methods and conditions regarding alcoholic beverage labels 2015 and 2) to survey opinions on persuading to drink when seeing alcoholic beverage labels. A sample was selected from 400 first to third year students at Institute of Physical Education, Phetchabun Campus. The instrument used in the study was a questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The results of the study were as follows: 1. 59.50% of the students of the Institute of Physical Education Phetchabun Campus has seen the publicity "Announcement of the Alcoholic Beverage Control Committee on Rules, Procedures and Conditions on Alcoholic Beverages Label 2015" with a channel that has seen publicity from television and know that in Thailand there are laws governing with "Label and packaging of alcoholic beverages. The study was found that it still does not raise much awareness. Therefore, it should be the government's efforts to facilitate awareness and to protect people from being easily influenced by the marketing strategies of alcoholic beverages through labels or packaging. 2. 54.50% of the students of the Institute of Physical Education Phetchabun Campus thinks that seeing the warning message on the alcohol label above will reduce their alcohol consumption and 93.8% agreed with the warning message on the alcohol label.

Keywords: Perception, Label, Alcohol beverage

Introduction

Although alcohol is legal in almost every country in the world, both domestic and international research data have shown that drinking alcohol causes more negative health impacts than positive. Alcohol is one of the leading risk factors causing diseases and injuries, as well as affecting the overall society and economy of the country. From the above effects, the Government of Thailand has announced the Alcoholic Beverage Control Act, BE 2551 (2008).

Phaisan Limsatit (2018: 1) summed up about "act Alcohol control 2008 "as follows: For a period of 10 years after the 2008 Alcoholic Beverage Act came into effect on 14 February 2008. There is a reason for publicizing the law since alcoholic beverages cause health, family, accidents and crime which have an impact on society and the economy as a whole. Therefore, there must be a set of measures to control alcohol, including treatment or rehabilitation of alcoholic addicts, to help reduce problems and social and economic problems, help promote the health of people in order to be aware of the dangers of alcohol, as well as help prevent children and youth from easily accessing alcohol, especially introducing false values for children and youth through various types of advertising media.

Significantly, the Research Center for Social and Business Development (2017) from the survey of perception of alcoholic beverage labels and alcohol drinking behavior: a case study of people in 16 provinces in all regions of the country, has set the objective of surveying Public Perception of Alcohol Beverage Control Board Announcement on Rules, Procedures and Conditions Regarding the label of alcoholic beverages 2015, with emphasis on the experience, perception and sight of the public on the taboo characteristics and the influence of the label on drinking motivation. The results of the survey are summarized as follows: Perception on the announcement of criteria, methods, and conditions regarding alcoholic beverage labels in the initial stage, found that more than half or 55.0 percent have never seen and acknowledged publicity. "Announcement of the Alcoholic Beverage Control Committee on Rules, Procedures and Conditions on Alcoholic Beverages Label 2015". For the rest, seen and perceived, identified important channels such as television, social media such as Facebook, Twitter, Instagram, posting at alcohol shops, newspapers, magazines and radio on Inquire about the recognition of the law governing "Label and packaging of alcoholic beverages" found that less than half of the known.

The researcher was aware of the effects and there have been no studies on the perception of alcohol labeling of students in the Institute of Physical Education. Phetchabun Campus following the announcement of the Alcohol Control Committee The criteria, methods and conditions regarding the labels of alcoholic beverages, 2015, therefore focus on the perception and understanding of label measures, including factors affecting the success and failure to enforce the measures as said in order to promote the implementation of label measures, including the development of measures to be more appropriate, which will help protect people from being drawn to convince clients of the text or pictures on the labels of alcohol, which led to a reduction in alcohol consumption in order to stay healthy.

The objectives

1) To survey the perception of the Alcohol Control Board Announcement on criteria, methods and conditions regarding alcoholic beverage labels 2015

2) To survey opinions on influence of drinking when noticing alcoholic beverage labels.

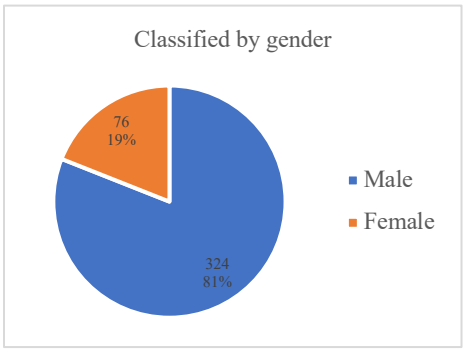
Methodology

This study applied quantitative research by survey research methodology and questionnaire as tools for data collection. The respondents were 400 1st – 3rd year students at Physical Education Institute, Phetchabun Campus. Data were analyzed by using a computer program and presented with frequency and percentage, average and standard deviation.

Result

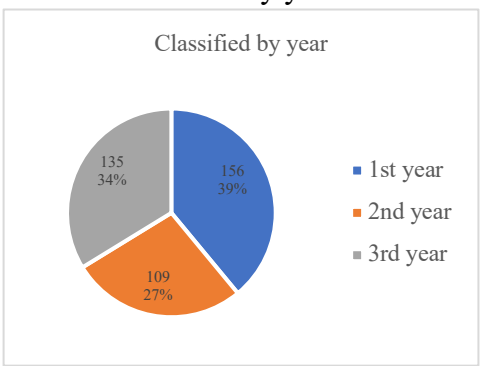
Part 1 General information of respondents

From the figure 1, it shows the number and percentage of general information of the respondents classified by gender.

From the figure 1, it shows that most of the respondents are 81% of male and 19% of female.

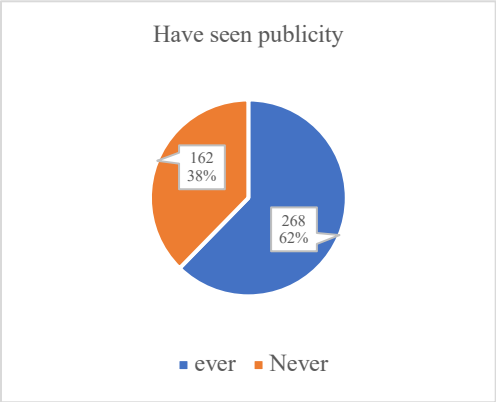
From the figure 2, it shows that the number and percentage of general information of the respondents classified by year.

From the figure 2, it shows that most of the respondents are 1st year students.

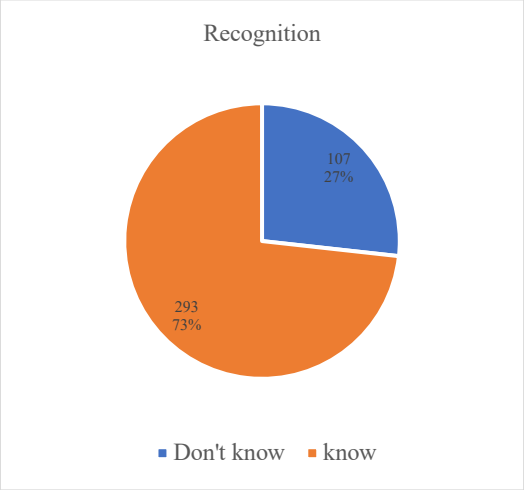
Part 2 Awareness of the announcement Subject: Rules, procedures and conditions regarding the label of alcoholic beverages

From the figure 3, it shows that the number and percentage of respondents indicating that they have seen publicity "Announcement of the Alcoholic Beverage Control Committee on Rules, Procedures and Conditions relating to Alcohol Label 2015" Or not.

From the figure 3, it shows that respondents have seen publicity "Announcement of the Alcoholic Beverage Control Committee on Regulations, Procedures and Conditions on Alcohol Label 2015".

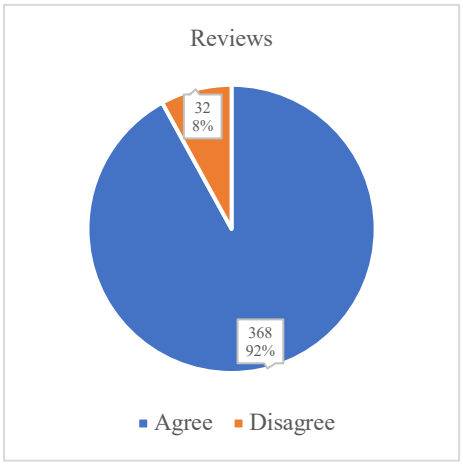
From the figure 4, it shows that the number and percentage of respondents indicating that acknowledgment that Thailand has laws governing "Label and packaging of alcoholic beverages"

From the figure 4, it shows that most of the respondents know that in Thailand there are laws governing "Label and packaging of alcoholic beverages" the most, 73.3%

From the figure 5, it shows that the number and percentage of the respondents indicating they agree with warning messages on the images about the effects of alcohol

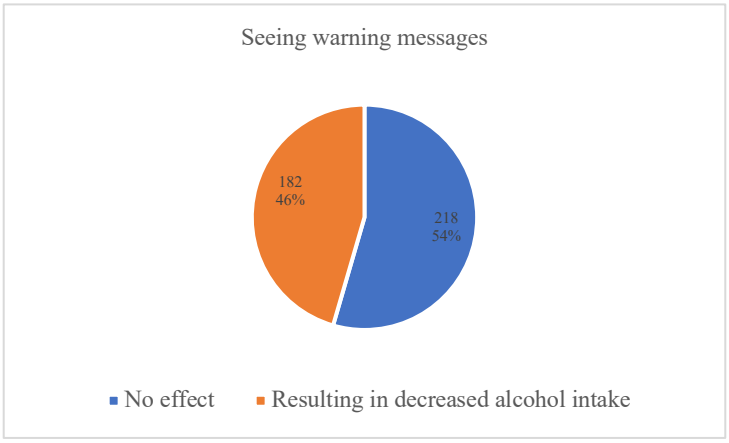
on "Label and packaging of alcohol" (similar to the picture and warning message on cigarettes), such as warning. Alcohol increases the rate of cancer in various organs. Alcohol causes damage to the brain and nervous system. Alcohol causes diseases of the cardiovascular system, etc.

From the figure 5, it shows that the respondents agree with warning messages on the images about the effects of alcohol on "Label and packaging of alcohol" (similar to the picture and warning message on cigarettes), such as warning. Alcohol increases the rate of cancer in various organs. Alcohol causes damage to the brain and nervous system. Alcohol causes diseases of the cardiovascular system. The most, for example, 92.0 percent.

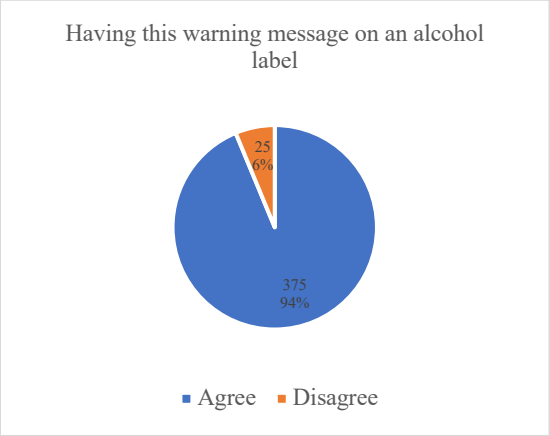
Part 3 Recognition / sighting of prohibited characteristics on the labels and packages of alcoholic beverages

From the figure 6, it shows that the number and percentage of respondents indicating that the warning messages on the alcohol label cause them to drink less amount of alcohol.

From the figure 6, it shows that 54.5 % of the respondents think that noticing the warning message on the alcohol label cause them to drink less amount of alcohol.

From the figure 7, it shows that the number and percentage of the respondents indicating agree with the warning message on the alcohol label.

From the figure 6, it shows that 93.8% of the respondents agree with the warning message on alcohol labels.

Conclusion

From the research findings, there are key findings from the conclusions to be discussed as follows:

1. Only 59.5% of the students had seen the publicity "Announcement of the Alcoholic Beverage Control Committee on Rules, Procedures and Conditions on Alcoholic Beverages Label 2015". Therefore, it is still a problem that should be considered to raise awareness and awareness of the government's efforts to protect people from being easily influenced by the marketing strategies of alcoholic beverages via labels or packaging.

As for the channels that should be used for public relations, it is still the main media recommended, such as television which creates more awareness than other media

2. More than 90% of the samples agreed with warning messages on the images about the effects of drinking alcohol on "Alcohol labels and packages" (similar to the picture and warning message on a cigarette pack) such as warning that alcohol can cause cancer. It is consistent with the research of Chai Chet, Muang Thong (2012) on the effectiveness of warnings in alcohol advertisements on purchasing decisions of working people in Bangkok which was found that the warnings in alcoholic beverage advertisements affect our purchasing decisions of working group in Bangkok found that the message "Alcohol can be a cause of contention and crime." and warnings about health impacts affect the decision to buy alcohol for working people causing to quit drinking forever when knowing the warnings, representing 40.50% and the decision to buy alcoholic beverages as a whole, of working people in Bangkok at a medium level Which the message that has the highest purchasing decision is Alcohol abuse messages The second highest was the destruction of society with alcohol messages, which caused controversy and crime. Alcohol use caused death and disability.

3. Even though there is the use of athletes, singers, artists, bands celebrities and cartoons as a medium appears on the label and the packaging as a medium appears on the label, which is the paper box on the label and the packaging of alcoholic beverages

which mostly does not influence students to buy less amount of alcoholic beverages. In contrast, they are interested in buying images of the people appeared on the label and the packaging of alcoholic beverages which affects their demand to drink a lot more. Therefore, law enforcement officers must have used with stricter checks and controls.

References

"Alcoholic Beverage Control Act 2008". (2008). Government Gazette. Book 125, Section 33 ก, P. 34-49.

"Announcement of the Alcohol Beverage Control Committee on Rules, Procedures and Conditions relating to Alcohol Label 2015" (2015). Government Gazette. Book 132, special episode 18 ง, P. 6-7.

Chawmuangthong, C. (2012). *The effectiveness of warnings in advertisements Alcohol abuse Purchasing decision of working people in Bangkok*. Master of Arts. (Mass Communication Technology). Bangkok: Ramkhamhaeng University.

Limsatit, P. (2018). Study on Legal Issues and Implementation of Alcoholic Beverage Control Act B.E. 2551. Program for Alcohol Research Center (SWU) Faculty of Medicine Prince of Songkla University**.**

Research Center for Social and Business Development. (2017). *Perception survey Reviews of beverage labels Alcohol and alcohol drinking behavior: a case study of people in 16 provinces in every region of the country.* Research report. Alcohol Researcch Center Fund office Support health promotion**.**

Trade and Craft Museum as an Educational Infrastructure for Business People in 19th Century in Croatia

Osamu TAMAKI

Faculty of Humanities
University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand.
nigasoba@gmail.com

Abstract

By now, a good deal is being written and said about the history of the vocational school education system in the 19th century in Croatia. However, there has been little study done concerning the role and the concept of business people for their education.

This research clarified the crucial role and meanings of the business community in building a **non-school** education system in the 19th century. Business people who were members of the Chamber of commerce established a trade and craft museum as an educational infrastructure to complement their vocational skill training and to keep up with technological progress. In addition to that, this study will argue the meanings of the museum from the social aspect of the business people. Back in those days, they were discontent with their social status compared to the traditional elite who received a classical education. Under such social circumstances, the exhibits in the museum could show evidence that their knowledge was based on the achievements of cutting-edge scientific technology. And that could make a way to enhance their social status. For these reasons, business people struggled to establish a trade and craft museum in the 19th century.

Keywords: Chamber of Commerce, 19th century in Croatia, Education for business people, Museum.

１９世紀クロアチア、実業教育インフラとしての商工業博物館の意義

玉木修

タイ王国　タイ商工会議所大学　人文学部　専任講師
nigasoba@gmail.com

要旨

19世紀後半のクロアチアにおける市民たちの実業教育思想を、商工業博物館についての議論から考察する。市民主導による商工業博物館整備の意図には、クロアチア経済を近代的な産業へとキャッチアップさせるという目的だけではなく、彼らの社会的な地位の向上という側面もあったことが論じられる。

キーワード: 19世紀クロアチア、経済市民、実業教育、博物館、商工会議所

１．はじめに：先行研究と１９世紀クロアチアの経済市民層 の社会的背景

“近代的市民社会生成の重要な要因として位置づけられる18世紀から19世紀にかけての教育制度の近代化への視点”。これは2014年から2018年までの3年半のあいだに国立「クロアチア歴史研究所」の長期プロジェクトとして行われた『クロアチアにおける学校教育の前近代化から近代化』の研究趣旨の中で挙げられた言葉である 。このプロジェクトでは、従来から研究蓄積が進んでいた教育制度史のみにとどまらず、ジェンダーの問題や、身体への眼差し、教育機関外での学びの伝統など従来の枠を超えた幅広い視点からの研究が行われ、プログラムが終了した2018年2月の報告会によると、この期間に43の専門論文、2冊の書籍刊行、関係者による国内外でのカンファレンス参加数33回、一般向けの公開講座開催数27回というように規模の大きな研究プロジェクトとなった。19世紀後半におけるクロアチアでは様々な教育制度が整えられ、多角化、複線化した時代でもあり、そこには様々な社会参加者の思惑が表され、社会を映す鏡とも言えるものであった。その点、上記のような多面的な視点から近代の教育形成を論じるためには、経済市民たちが実業教育についてどのような思想を持ち、教育制度の整備に参加していたのかという視点をもつことも非常に重要である。しかし、前述した2018年までの歴史研究所の教育史プロジェクトにおいては、実業教育に関して主要な論考を行ったものはなかった。

ここで、クロアチアにおける一般的な経済市民研究に目を向けてみると、これまでの研究においては19世紀の民族運動や政治的独立と関連されて語られることが多かった。当時、ハプスブルク帝国（1867年からはオーストリア・ハンガリー）内の一部を構成していたクロアチア地域は「クロアチア・スラヴォニア・ダルマチア王国」という名称のもと、内政に関する一定の自治権は有していたものの、経済政策や産業振興、財務制度、徴税制度など国政にかかわる多くの分野においては、ウィーンやブダペストの中央政府の影響下にあった 。このような事実から経済市民の活動についても政治的自立の問題から切り離して語ることは困難であろう。カラマン（1991.）は、クロアチア経済の近代化や経済市民の活動を統計的数字などを用いて、産業別にその変遷を明らかにしたが、その際、政府の産業育成政策と実業教育政策をその政治的意図から解き明かすという研究方法が取られた 。

一方、社会史の立場からは、成長する市民層や実業家が政治的な関心や活動を強めていく過程が研究された。サボーやグロス（1992.） 、またイヴェリッチ（2007.） などは、19世紀後半のクロアチアにおける主要な経済市民と政治思想家のクヴァテルニク（Eugen Kvaternik, 1825.-1871.）との関係に注目し、民族意識が強まった「クロアチア系」の市民たちが愛国的な理由から、またはビジネス上の理由からクヴァテルニクの思想に共鳴する過程が研究された 。

このように、これまでのクロアチア経済史研究の多くは、様々な経済的発展やイベント、経済市民の活動、思想などをクロアチアの政治的立場を通して見る手法が多かった。しかし、こうした中で前述のイヴェリッチはいくつかの経済市民の家族に注目し、彼らの社会的な生活を「ビジネス」「教

育」「結婚」「余暇」など様々な切り口から研究し、民族運動や政治問題のみでは語ることのできない社会的な存在としての彼らを多方面から描き出すことに成功している。この研究では実業家の「世代」に主眼が置かれ、１９世紀の前半から後半を通して、彼らの社会的な存在意義に少しずつ変化が生じていたことが論じられた。そして伝統的な土地貴族でもなく、また古典語中心の高等教育も受けていなかった経済市民たちは、国政の分野でこそ、限定的な権利しか持たなかったが、彼ら自身が身を置く社会の運営およびその近代化に対しては大きな役割を担っていたことが明らかにされた。そしてこのように社会的には重要な立場にありながらも国政への権利の制限など、それに見合った社会的地位が十分に得られていないという実業界としての矜持の問題も存在していたことが指摘された。本研究では、このような社会的な存在としての経済市民の矜持の論点を教育との関連でさらに深めることが目的である。専門教育のためのインフラ形成については、すでにイヴェリッチも研究の中で、商業教育などの学校システムの形成に経済市民たちが関わっていたことを詳述しているが、学校システム以外の教育制度については触れられてはいない。また産業の最新技術の導入に関する教育的議論も、十分には考察されてはいない。しかし商業や工業などの実業教育の分野では、最新技術の導入は大規模産業化を成功させるための一つの道筋であり、この問題が経済市民たちの間でどのように議論され、また教育と結び付けられていたのかを論じることは重要であると考える。そこで、本論文では１９世紀後半にクロアチアに設立された商工業博物館に注目し、その教育的側面や社会的意義について考察する。またこのような産業の近代化や機械などの技術導入を進めることによって、実業家たちが、前述した社会的地位の問題を相対化しようとしていたことが明らかにされる。

２．研究手法

研究対象としては、クロアチアの首都であるザグレブにあったザグレブ商工会議所の事務局長を務めたミラン・クレシッチ（Milan Krešić,1844.-1929.）の議論を取り上げる。彼は1876年から商工会議所に勤め、その後、30年近く事務局長 という会頭の次に重要な位置を担った人物であった。彼はイヴェリッチが研究対象としたいくつかの主要な「経済エリート」家族の一人であり、19世紀後半においては、ザグレブ経済界の中心人物の一人であった。特に商工会議所の意向を代表して自治政府などと書簡を交わすという役割も担っており、その思想や意見は単に彼一人のものというよりもザグレブの経済界を代表するものであると考えられる。本研究では、クレシッチが自治政府や行政当局に宛てた書簡や、彼自身が編集していた商工業者向けの新聞上で展開されて議論を通して、台頭する社会主義思想に対する対抗、そして伝統的な知的エリート層に対する経済市民の「知」の対抗という２つの論点を明らかにした上で、それらを解決する手段としての商工業博物館の意義が論じられる。このため、研究内容は二節に分けられる。まず第1節では、1890年代のクレシッチの産業の機械化議論を論じる。特に彼が主催する経済市民向けの新聞『Obrtnik, オブルトニク（手工業者）』と社会民主党の機関紙

『Sloboda，スロボダ（自由）』の間で戦わされたクロアチアの産業の方向性に関する論争を通して、社会主義思想が台頭し始めていた１９世紀後半のクロアチアにおいて経済市民がどのような視点によって産業の機械化やその教育の問題を論じていたのかということが考察される。

第2節では、クレシッチが設立に貢献した商工業博物館の教育的側面とその意義が、経済市民の社会的地位の問題と関連して考察される。研究資料としてはクレシッチが著した外国の博物館取材記や、商工業博物館設立の際に彼が作成したパンフレット、自治政府に宛てた書簡などが用いられる。そして結論として、商工業博物館の教育的意義が明らかにされる。それは、科学的な「知」を用いた産業化に貢献するという主張を通して、経済市民の「知」を伝統的なエリート市民のそれと相対化し、それによって経済市民が目指した社会的地位の向上を企図するものであった。

３．研究内容

３－１．１９世紀末クロアチアでの日本産業論争から見る産業の機械化と人材育成の問題

以下は1895年の社会民主党の機関紙『Sloboda』(以下、スロボダ)上の論説である。

“ミラン氏へ…….私はあなたが泣きながら涙を拭いて「私はもう20年もこの仕事をしているのに・・・」なんて言っているのが目に見えるようですよ ”

これを書いている人物が「ミラン」なる者を個人的に敵視していることがよくわかる文章であるが、著者は社会民主党のアンツェル（Ivan Ancel, 1870.-1922.）である 。アンツェルは、ザグレブの商工会議所事務局長であったミラン・クレシッチと長年にわたりクロアチアの経済のあり方について論争を戦わせた人物でもあった。論争は、前述した社会民主党の機関紙『スロボダ』と、クレシッチが編集を担当し、ザグレブ商工会議所会頭が代表を務めていた経済市民向けの新聞『Obrtnik』（以下、オブルトニク）において、戦わされていた。本節では、この二人の産業論を対比させながら、クレシッチが代表していた経済市民の産業論と人材育成の問題について考察する。

“資本や機械に対する絶え間無い糾弾の声がますます高まる中で、インテリたちは工場企業という形態への自信をますます弱めていき、自らの経営手段を他の方法によって確かなものにしようとしている。今日、極東の産業化の進展が聞こえてくる中で、現在のような社会状況のヨーロッパでは、いつかは自分たちが完全に東方の製品に駆逐されてしまうのではないかという危機感が経済学者の間では共有されている 。”

これは、1895年5月1日のメーデーを前にして『オブルトニク』に掲載された記事である。ここで言及されている“極東”とは日本のことである。記事では、統計資料を引用しながら、日本の絹、布などの繊維製品、鏡、傘などの工業製品が近代化、機械化された工場インフラによって生産されていること、そして、これらはイギリスの東インド製品にも劣らないレベルであ

ることが説明されている。またイギリスの67の紡績工場の昨年の収支がマイナスだったのに対し、日本の21の紡績工場の昨年の配当は平均17%であったとして、伸び悩むヨーロッパに対して、発展する日本の産業を対比させている。

この「日本の成功」の要因について、記事では以下のような説明が続く。

“日本は労働市場が安いのである。なぜなら労働者はかなり低い賃金にもかかわらず、米という安価なものを食べ、節約もしているからである。”

現代的な感覚で言えば、文化的な隔たりを感じさせるところもある論理によって記事の筆者が主張することは、日本の労働者がこのように努力しているのに対して、クロアチアでは未だに労働者が集まり“資本主義反対、機械化反対”と叫んでいることに対する批判であった。本節冒頭に引用した“絶え間無い糾弾の声”とはまさに、クロアチアで行われていたメーデーでの労働者たちの物理的な叫び声（シュプレヒコール）を意味していたのである。このような主張に対し、その翌週に発行された『スロボダ』では、それを労働者に対する搾取によって実現している「発展」であるとして以下のように皮肉的に反論している 。

“労働者の皆さん、クレシッチ氏がみなさんに対してどのように生きて欲しいのかが説明されています。（中略）あなた達は1日に10時間しか働かないなどということはできませんよ。それに8時間なんてとんでもないです。あなた達は18時間働かなければならないのですよ。（中略）だってあなた達は、投資資本に対する17%の利益を出するために生まれてきたのですから”。

論争の内容を要約すれば、クレシッチが労働者の性質と技術の問題、または生産の効率化に重心を置いている一方、アンツェルの方は労働条件を論じていることがわかる。このことは『スロボダ』の反論記事の翌週に発行された『オブルトニク』においても見ることができる。この週には、クレシッチを擁護するクレシッチ以外の人物が書いた投稿記事が掲載されている。“スロボダとクレシッチ”と題されたこの記事の論点は、人材育成に関するものである 。記事では『スロボダ』のクレシッチ解釈は誤りであり、彼こそ“労働者のすばらしい友人”であるという解釈を展開する。

“日本の産業論においてクレシッチ氏が言いたいことは、つまり、自らの「利」とは何かということをよく考えるように努力することである。それは物質的な「利益」を資本家だけのものと考えるのではなく労働者と資本家双方の「利益」と考えることである”

この投稿記事では「利」とは外国との経済競争によって得られるものであるため、資本家のみに帰属する「利益」とは別のものであるという論旨になっている。ここではまず、外国との競争によって得た資本家の「利益」（probitak）が、より広い意味での、つまり社会にとっての「利」（interes）につながるという理論で説明され、資本家を“敵”とみなす人材ではなく“友人”とみなす人材が広範な「利」に対して必要であるということが主張

される。そして、その競争のために避けては通れないのが“技術”や“機械”であり“それのみが唯一、西欧に対して優位性を担保してくれるものである”としている。このような論理においては、クレシッチ論、あるいはクレシッチの擁護者が社会の「利」のために必要な人材としているのは、メーデーでシュプレヒコールをあげる者ではなく、新技術やそれを取得する意欲があるものであるということが理解できる。こうした考えは、クレシッチの翻訳活動にも表れている。1880年代から90年代にかけて、クレシッチは『スロボダ』との論争を展開すると同時に、フランスの自由主義経済学者の書作を数多く翻訳している 。彼は『スロボダ』上で展開されていた“資本の蓄積とは、つまり搾取の蓄積にほかならない”という考え方に対して、自身が翻訳した経済書の翻訳などを例に取り、反論している 。クレシッチはフランスの経済学者らを“賢人たち” と表現していたが、彼らの理論が単純な商売の指南書などではなく、科学的な理論に基づいた科学的な「知」であるという考えに基づいていた。彼は後述するような「国民経済学」の訳書を出版するのはもちろんのこと、クレシッチ自身がその設立に奔走し、1883年に開設された（高等）商業学校でも、簿記や商業通信などの実務的な指南のみではなく化学や物理に加えて「国民経済学」という名のもとに体系的な学問としての経済学をカリキュラムに組み込んでいた 。クレシッチは商業学校開設以前に自治政府にあてた請願書において国民経済学の重要性に触れている 。このことは、論敵であるアンチェルも十分把握してたはずである。クレシッチの産業論に対して反論している。

“クレシッチさん（中略）もしあなたが知識を独占し、経済分野の科学を全て知っていると考えていらっしゃるならば、それは間違っています。”

『スロボダ』のアンツェルは、クレシッチが展開している理論を資本家のための「経済分野の科学」として批判しているが、このことは、受け手側にもクレシッチがその理論を科学的な「知」であると主張していると理解されていることがわかる部分である。冒頭で述べたように、経済市民たちが、貴族の家系でないこと、または古典的な高等教育を受けていないことを理由に、実際の社会貢献に比べて、その社会的な地位は過小評価されていると感じていたことはイヴェリッチも言及している。そのため、経済活動に従事する市民たちの「知」が科学に裏付けられたものであるという考え方は重要であった。19世紀の科学万能主義は、経済市民にとっても自らの社会的地位の正当化を主張するのに都合の良いものであった。しかしそのためには、彼らの「知」が単なるビジネス上の慣習や勘に頼ったものなどではなく、しっかりとした理論や科学に基礎づけられているという「知」の裏付けがになるのである。このような考えと親和性が高かったのが近代的な産業技術のひとつである「機械」であった。そのためクレシッチら経済市民層は、単なる産業の効率化というのみならず、彼らの「知」の正当化のために、積極的に機械や技術を擁護する必要があった。クレシッチの翻訳による労働者のための経済学入門書として『国民経済学基礎についての適当なノート』 がある。ここでは、技術は以下のように語られている。機械化は、労働者から仕事を奪

うのではなく、むしろ二つの方法で彼らの仕事を増やすとされる。まず一つは、機械化がその産業自体を興隆させることによって労働需要が増えるという結果である。これは機械化以前のイギリス繊維産業の例で説明されている。そして、もう一つは、機械化による産業構造の変化により、新たな産業分野で労働者の需要が増えるということが説明される。これは、流通が郵便馬車から鉄道に変わり、鉄道建設のための労働者需要が一気に増えたことが証拠として挙げられている 。また1893年の記事 では、機械の使用の一般化が多くの民衆の貧困化を招いているという“偏見”について説明がなされている。内容として前述した翻訳書と同じであり、余剰労働力が別の生産需要に振り分けられて、全体的な生産の向上が見込めるというものである。しかし、この記事は単なる機械についての説明というだけではなく、教育論との関連でも読み解くこともできる。要約すると以下のようになる。記事の冒頭では、道具を使うということが人類の本性の内にあるということを前提とした上で、そのような本性に属する道具（技術）使用とその発展の時代において、貧困問題が顕在化していることは認められている。しかし、道具や技術の発展は人類が歴史を通して行ってきたものであることも同時に主張されている。つまり機械化は人類の歴史そのものであり、それは貧困化の本質的な原因ではない。貧困の出現は、人類の歴史の副産物ではなく、機械の使用と経済構造がミスマッチしているために起こったものである。そのため、機械を排斥するのではなく、むしろ機械化への順応によって、余剰労働力の適切な振り分けができるような社会構造に変えることこそが重要であると主張する。“全ての光が闇を作り出すことは疑いのないことである。それは機械も例外ではない。しかし、その闇は日々、薄くなっている。”この“闇”としての機械化の負の側面を弱めるための原動力として、記事が慈善団体の活動などとともに期待するのが、教育であった。

クレシッチは機械化や新たな技術の導入による経済、産業構造の変化を積極的に評価し、その効果をわかりやすく読者に伝えることに努めていた。機械化が進展する社会にあって、労働者が単なる「余剰労働力」にならないためには、それに対処する方法が必要であり、それは彼ら自身が機械自体を知ることであった。上で紹介したクレシッチ翻訳の『国民経済学基礎についての適当なノート』は一つ一つのテーマが非常に短くまとまっており、例が豊富なため読みやすい構成となっている。アンツェルらの社会主義者によれば、クレシッチはまさに労働者の敵の代表格として紙面に登場するお決まりの人物であったが、彼の翻訳活動や記事を見る限りクレシッチ自身は常に労働者にメッセージを送っていたのである。

クレシッチが発行していた新聞の名前である“Obrtnik（オブルトニク）”という言葉に注目してみると、これは日本語にすると「職人」や「手工業者」「工業者」などと訳せる言葉であるが、さらに広く商業やサービス業までを含み財やサービスを生産する者たち一般を指す言葉であった 。新聞創刊当時（1884年）のクロアチア経済の労働者構成は、地元資本の強化と大規模産業化というクロアチアの商工関係者の理想とはかけ離れ、手工業、流通、サービスなど非第一次産業の企業形態の約98％は5人以下の規模の小さなも

のであった 。つまりクロアチアの経済的な課題の一つは、大きな資本とは結びつかず、急速な資本化も望めず、それゆえ産業化の進展もそれほど進まない状況において域外の工業製品や流通サービスなどとの競争にさらされた大多数の小規模な実業者としてのObrtnik（オブルトニク）に対する対処をいかになすかということにかかっていたのである。 さらに、1890年代には、一部企業の規模拡大が進み始めたが、一方では都市へ流れ込んでくる労働者人口が増加していたことも商工会議所事務局長としてのクレシッチが対処しなければならないもう一つの問題であった。都市の人口増加は、十分な雇用が確保できなければ貧富の格差の拡大とともに、彼らのプロレタリア化という結果にも繋がる。19世紀末の社会民主党の結成は、このような問題の結果でもあった。進展する商工業の国際競争化の中で全てを労働者の自助努力に任せ、キャッチアップできなかった者は切り捨てるという方策は社会的な不安を増大させるものであり、少なくともクレシッチの選択肢の中にはなかったはずである。このことに関して彼自身が使ったObrtnikという言葉についてさらに考察する。当時、手工業者や職人を表す語としてはZanatlijaという言葉も使われていたが、クレシッチが両方の言葉を引用した箇所では、以下のようになっている。

“旦那達のお屋敷や、その豪華な装飾品はObrtnikの仕事がなかったとしたら、一体どんなものになるのであろうか。一方、素晴らしい実験やその研究成果のための器具を提供するZanatlijaの助けなしに、科学は発展しないのではないだろうか ”

このように、ObrtnikはZanatlijaに比べて芸術的な知識や技をもった手工業者として理解されていたと推測できる。また、この点に関して、サボーとグロスはこのZanatlijaという言葉に対して、Obrtnikという言葉は、小規模な工場だけではなく、より大規模な工場企業家など規模の大小を問わずに幅広く物づくりをする人々を意味していると指摘している 。つまり、この新聞が目指しているObrtnikとは、現状としての小規模なZanatlijaが、高い技術を持ちつつ大規模産業化した経済構造にもキャッチアップできるような経済市民のことを表していると言えるだろう。

『オブルトニク』創刊号で、クレシッチは、大規模産業化が進んだ外国の製品に“小さなZanatlija”が対抗するためには自らの技術を“工芸（Obrt i Umjetnost）”にしなければならないと説明している 。後半のUmjetnostという言葉は単純に翻訳すれば「芸術」であるが、両者をセットにしたこの言葉は博覧会などでも見られた表現方法である。つまり、それは単純に手工業と芸術を並列させた言葉ではなく、博覧会での展示がそうであったように、それらは「見られる」に値する価値ある技術という意味合いを兼ね備えていた。小規模なZanatlijaがどのように、価値ある製品の創造に近づき得るのか。経済市民の教育に関して、すでに80年代には専門学校のインフラが整い始めてはいたが、技術や機械が絶え間なく発展する近代において、市民自らが独自に学ぶ必要性はより高まっていた。これはクレシッチの父親であるミヨ・クレシッチ（Mijo Krešić, 1818.-1888）の考えとも通じるものであった 。しかし、独学するためにも教育的なインフラ整備は必要である。

次節では、実業のための教育インフラとしての博物館のあり方と、クレシッチの商工業博物館開設にかかわる活動やその思想を考察する。

３－２．教育インフラとしての博物館と経済市民の「知」の問題

1895年、ザグレブ商工会議所からザグレブ市参事会に対してある請願がなされた。それは“地元の商工業の競争力を高める手段”としての、商工業博物館を設立するための土地購入に関する請願であった。請願の目的は、そのまま『オブルトニク』に以下のように引用されている。

“このような博物館は地元の生産業者や流通業者に対して、工業製品のモデルを学ぶ機会を提供し…. 原材料の取得に関して、生産方法に関して、値段や関税などの価格に関して彼らが知るべきものを説明するためのものである。（中略）また展示の目的としては、外国企業の（資金調達における）信用取引や、手形が各地域において経済や流通にどのように用いられているかを知ることによって、それがいかに商工業の広範な「利」になるかということを学ぶことができる。そして博物館は商工業に従事する若者に対して実際的な理論知識のみならず、実践的な教育を与えるのである “

また商工業博物館が開設された際にクレシッチが著したパンフレットでは、博物館の教育的側面への説明が全面的に押し出された内容になっている。このパンフレットの内容によれば、博物館は現在のクロアチア地域の各産業の具体的な企業がどのような技術を用いて、生産活動を行っているかが展示され、1886年から見習い職人たちが通うことが義務化されていた職人学校の学生が学ぶ良い機会になることが強調されている 。

このように商工業博物館は、当初から「若者に対する理論と実践」の教育インフラという目的を有していた。それは経済活動に従事する市民のための最新の技術展示も含めた総合的な「知」の形態を実現するための手段であった。しかし、実際にそれが現実のものとなるには、この請願から約10年もの歳月が必要であった（開設は1904年）。この間、クレシッチは各国の様々な博物館を見て回り、また万博や博覧会に脚を運びながら多数の報告書を書き、市民に対して新たな技術を「見ること」「見せること」を通して学ぶ重要性を訴え続けている。彼が、1870年代から1900年代にかけて訪れた内国博覧会や万国博覧会は大小合わせて以下の通りである 。

- パリ万国博覧会（1872年）
- トリエステ博覧会（1882年）
- イタリア博覧会（トリノ）（1884年）
- オシエク博覧会（1889年）
- ベルリン博覧会（1889年）
- ハンブルグ博覧会（1889年）
- ケルン博覧会（1889年）
- イタリア博覧会（トリエステ）（1898年）
- パリ万国博覧会（1900年）
- リージュ国際博覧会（1906年）

これらに加えて、1884年のハンガリー建国千年祭と1891年のザグレブ博覧会には、実行員として参加している。さらにクレシッチは、ヨーロッパからトルコまで各国の商業博物館、工業博物館の概要について実際に、その多くは自ら足を運んで視察し、新聞に投稿していたが、これを『商工業博物館旅行記』としての一冊のパンフレットにまとめて発行している 。このように博覧会や博物館マニアとも言えるような熱意によって各地を見て回っていたクレシッチの思想について、以下では博覧会と博物館に対する二つの思想との関連から考察する。

博覧会も博物館も「見ること」「見せること」を主眼としたものであるという点では変わらない。19世紀における鉄道網の伸長による交通革命は、それ以前よりも圧倒的に多くの人々に遠隔地に赴き、実際にその目で様々なものを見る機会を提供した 。19世紀後半以降、ヨーロッパ各地で催された各種の博覧会に人々は実際に出かけて行き、新たな技術を目の当たりにしていた。しかし産業先進国から地理的にも離れていたクロアチアやザグレブの市民にとって鉄道に乗って外国の博覧会を見に行くということは誰にでもできるわけではなかった。そのような状況の中でクレシッチが出版した多数の博覧会報告は、経済市民にだけではなく、より幅広い層に対して新たな技術を「見せる」ことを可能にするものであった。

多くのザグレブ市民にとって初めての博覧会体験は、おそらくは地元で催された1864年の「ダルマチア＝クロアチア＝スラヴォニア第一回博覧会」であった。これはザグレブの商工会議所が中心となって内国博覧会の形で実施され、クレシッチの父親であるミヨ・クレシッチも実行委員の一人として運営に参加している 。運営委員は、出展された3865点の展示品を12のカテゴリーにランキングした 。このようなランク付けには、一体どのような意味があったのだろうか。19世紀前半のフランスの産業博覧会では既に出品作品が審査され、それに付随する報奨制度によって明確なランキングと評価が行われていた。それは、制作物を品質、効用、価値などによって可視化された尺度の枠内に位置づけるという方法によって、作る者にとっては、自己の作品が世界市場内に位置づけられているという認識を持たせ、また見る者にとってもランキング化された技術を「質」として意識することによって、そのような価値観をもった観察者となることが期待された 。それは、つまり域内の需要を満たすという旧来のギルド的な伝統の下の技術ではなく、クロアチアでも自らの存在がより幅広い経済システムに組み込まれ始めた1860年の「営業の自由」令以降の世界で、外国との競争にさらされた経済市民が生き残るために必要なことであった。こうした環境のもとでの経済活動の参加者は、必要な機能を満たす製品を作るという常識を捨て、その質によって競争し、それがビジネスの成功につながるものであることを意識しなければならない。クロアチアにおける製品の質の向上は、1860年代にクヴァテルニクが危惧していたような単なる原材料供給地としてではなく、経済的に独立するための必要条件であったと考えられる。そして、一方で最新技術という科学的な「知」という側面にもう一度目を戻してみると、経済市民層のもう一つの意図も見えてくる。それは、博覧会や博物館というイベントやインフラが財

務的な面や収支からみて、プラスになるかマイナスになるのかという問題から考えることができる。もし、収支的に利益にならないのであれば、経済市民にとって、博覧会や博物館を作る意味が説明されなければならない。当時、博覧会に対する否定的な見解として「芸術・工芸社協会」の機関紙には以下のような意見が寄せられている。

曰く“ある時からは、皆は近代的な博覧会としてのスポーツの歓声を心待ちにするようになっていった。（現在では）手工業にとっても工芸にとっても博覧会は有益であるというよりも、むしろ有害であるという確信はますます広がっている。つまり、それは博覧会に対する興味がなくなっていったこと、また博覧会が収支的にマイナスになること、それへの疑念がもたらす結果なのである” 。博覧会が収支的に利益にならないのなら「見せる」インフラとして、それを常設化した博物館の経営にも大きな疑問が投げかけられることは明らかである。しかし、そのような状況においても経済市民が博物館の必要性を主張するには、それなりの意義が必要なはずである。既にも述べたように、技術を「見る」「見せる」という点において博覧会と博物館は共通しているが、博覧会が長くても数ヶ月の期間であるのに対して、博物館は常設である。つまり博物館の方は、クロアチアの製品を他地域の者を含めた多くの人に対して、長期間にわたって紹介できるという利点が挙げられる。つまり本来の目的である地元の若者への技術教育という点だけではなく、現在でいうところのアンテナショップ的な意味合いが期待できるということである 。それに加えて、経済市民の「知」が、常に最新の科学技術と結びつきながら日々、更新されることを社会に示し続けられるということも重要な側面であった。すでに述べたように伝統的な古典教育を受けた伝統的なエリート層がその洗練された知的趣味において、社会的な地位を享受していた19世紀後半において、経済市民層もそれに対抗できるような「知」を持つ必要があった 。

クレシッチは『商工業博物館旅行記』においてドイツ各地の商工業博物館について詳細な記述と考察を行っているが、ドイツの経済的な勢いが現在、フランスを凌駕している理由を、その商工業の発展度合いの違いだとしている。その際に、彼は各種の工業作品の展示が、ゴシック調の壮麗な建物の中で、多くの芸術品と同様に展示されている様を克明に描写している。そこには、製品展示を単なる実践的な教育効果に留めるのではなく、古典的な教育で言うところの「趣味」の領域にまで拡大させる意図が見られる。クレシッチは、博物館の教育効果を論じる中で、「趣味(英語で言うtaste,クロアチア語のukus)」という言葉を用いて、その利点を説明している。つまり、博物館の目的として、産業に携わる若者の「趣味」を向上させることが博物館教育の役割であり、またそれが祖国の商業機会を加速させるものとして説明しているのである 。若者の「趣味」を向上させる手段として用いられるのは、ギリシア語ラテン語を中心とした伝統的な古典教育だけではなく、博物館に展示された工業製品や、機械、モーターなどによっても可能である。ビジネスの理論的な体系、そして大規模産業化や工業化を進めるための産業技術。このように経済市民が拠り所とする技術のための「知」を社会的エリート

の古典的教養の「知」と同列として置くことで、クレシッチは自分たちの社会的地位の向上に対する理論的な正当化に挑戦している。また古典的な教養のみが「知」の優位性を独占するものではないという考えは、彼の外国語についての記述からも読み取れる。ドイツの産業の優位性の記述として、彼はドイツ産業界の外国語習得をも例として挙げている。それらの言語はラテン語でも古典ギリシア語でもない。ビジネスの拡大と効率性に貢献しているのは「現代」外国語であり、ドイツ人が駆使しているのが英語、フランス語、ロシア語、スペイン語であると紹介されている 。フランス語、ドイツ語、英語は1883年に開校した中等レベル以上の教育機関としての（高等）商業学校のカリキュラムで教えられていた言語でもあり、クレシッチ自身も教師としてフランス語や商業通信などの教鞭をとっていた 。『商工業博物館旅行記』では、工業製品のみならず経済市民が学ぶべきこのような「現代」外国語までが「趣味」の向上と結び付けられて結論付けられることになる。科学的な理論としての国民経済学を学び、現代外国語や博物館の展示によって「趣味」を向上させた経済市民は、その「知」において、伝統的なエリート市民と社会的地位の相対化を期待できることになる。

また、クレシッチは、ドイツの博物館において、そこで展示される様々なモデルや商品は鉱物資源なども含め、海外市場での適正価格をすぐに知ることができること、そして博物館が発行する機関紙によって国外のビジネス動向やビジネスチャンスを把握できることについても紹介している 。これらのことを合わせて考えれば、博物館は、職業学校や商業学校に通う学生のためだけの教育インフラのみにとどまらず、ビジネスに関する情報センターであり、アンテナショップであり、経済市民の生涯教育の場を担うための複合的な施設としての重要性が求められていたということがわかる。クレシッチはそれ以前の講演において、機械の常設展の必要性を説いているが、そこでは“今日においては、作業を手助けしてくれる機械は小さな生産者（オブルトニク）にとっても非常に大きな貢献をしています。そして工業の本当の発展は、もう機械の力無しには不可能なのです ”。と述べている。将来への発展において絶え間なく更新される機械や産業技術に対して、博物館は生涯教育を通してこれにキャッチアップするための施設として必要不可欠なものである。これについては、経済市民の社会的地位の側面というよりも、純粋にクロアチアの経済的な面からの論点であり、第1節の社会主義者との論争で述べられた高度かつ大規模な産業化の必要性の認識が反映されたものである。このようにして見るとクレシッチの博物館教育論には大きく2つの意図が隠されていたことがわかる。つまり、一つには外国との競争や台頭する社会主義者に対抗するための機械化と大規模産業化についての正当性を主張しながら実業教育とクロアチアのビジネス拡大のための複合的教育施設としての博物館の必要性を論じることである。そして、他方では、常に新たな産業技術を社会に見せ続けることで、伝統的な社会的エリート層に対して、経済市民の「知」の面での平等化、あるいは相対化に挑戦するという二重の正当化の意図があったと考察できるのである。

４．考察と結論

ザグレブ商工会議所事務局長として1883年の高等商業学校開校にこぎつけたクレシッチは、その後1909年に引退するまで経済市民の人材育成について取り組み続けた。その一つが商工業博物館の開設であった。経済市民の教育については、これまでの先行研究では学校教育制度を中心に語られることが多かったが、本研究では経済市民の手によって、学校という形態以外の教育インフラの整備も模索されていたことが明らかにされた。また19世紀クロアチアの政治的自立の問題と関連付けられて語られることが多かったこの時期の経済市民の活動について、イヴェリッチは彼らの社会的地位の問題という側面に焦点を当てるという手法を用いたが、本研究では経済市民の教育をテーマにして彼らの地位の問題について考察を深めた。そうすることにより、経済市民主導による商工業博物館整備の意図には、クロアチア経済を近代的な産業へとキャッチアップさせるという目的だけではなく、彼らの社会的な地位の向上という側面もあったことが明らかにされた。

参考文献（引用順）

クロアチア語文献（書籍）

Despot, M (1979). *Industrija i trgovina građanske Hrvatske 1873-1880.*, JAZU, Zagreb.

Karaman, I (1991*). Industrijalizacija građanske Hrvatske 1800.-1941.*, Naprijed, Zagreb.

Gross & Szabo (1992). *Prema hrvatskome građanskom društvu*, Globus Naknadni Zavod. Zagreb.

Iveljić, I (2007*). Očevi i sinovi – Privredna elita Zagreba u drugoj polovici 19. Stoljeća–* , Laykam International, Zagreb.

Kvaternik, K (1863). *Hrvatski glavničar ili Putokaz k narodno obrtnosti a kroz ovu k narodnjemu blagostanju,* Politicni Spisi (1971)., Znanje, Zagreb.

Stetipetić, V (2013). *Povijest hrvatske ekonomske misli (1848.-1968.),* Sveučilište u Zagrebu ekonomski faklutet, Zagreb.

Grimal, prev. Krešić, M (1989). *Prigodone Bilješke o počelima narodnoga gospodarstva,* Tisak dioničke tiskare, Zagreb.

Krešić, Mijo (1884). *Mladi trgovac, Praktična uputa za jednostavno vodjenje prometnih knjigah*, trgovačko dopisivanje i mjenične poslove, Zagreb.

Krešić, Milan (1904). *Budućnost trgovačko-obrtnog muzeja u Zagrebu.*, Tisak dioničke tiskare, Zagreb.

Krešić, Milan (1903). *Putne crtice i smarni navod glavnih trgovačko-obrtnih muzeja.* Tisak dioničke tiskare, Zagreb.

クロアチア語文献（雑誌・新聞）
Sloboda : Glasilo sicijalno demokratske stranke, 1894.-1895.
Obrtnik, br.1., 1886., 1894.-1896.
Narodne novine, br.72.73.74., 1873.
Godišnje *izvješće kraljevske velike realke i spojene s njom trgovačke škole u Zagrebu. koncem školske godine 1886/87.*, Zagreb, 1887.
Krešić, Milan, *Izvješće o paržioj Izložbi*, Zagreb, 1878.
Krešić, Milan, *Izvješće tarščankoj izložbi*, Zagreb, 1882.
Krešić, Milan, *Izvješće Talijanskoj izložbi,* Zagreb, 1885.
Krešić, Milan, *Izvješće o pet izložba,* Zagreb, 1900.
Krešić, Milan, *Izvješće Talijanskoj izložbi,* Zagreb, 1900.
Krešić, Milan, *Izvješće o liežkoj medjunarodnoj izložbi u gradu liež te o dva tamošnja kongresa uz bilježke o dojmovima s puta ,* Zagreb, 1906.
Prva *Izložba Dalmatinsko-hrvatsko-slavonska* ., Zagreb, 1864.
Narodona obrana, Zagreb, 1903.
Hrvatski trgovac : List za trgovački sviet, Glašilo Hrvatske trgovačkog Družtva Merkur, Zagreb, 1899.

公文書館資料
HDA (Hrvatski Državni Arhiv, Croatian State Archives) , UOZV, 1878-1880, 385/79.

英語文献
Osamu TAMAKI. (2019). The idea of common good among the business people of 19th Century of Croatia. วารสารมนุษยศาสตร์ ฉบับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. *7*(2).

日本語文献
・月村太郎『オーストリア＝ハンガリーと少数民族問題　クロアティア・セルビア人連合成立史』1994年
・吉見俊哉『博覧会の政治学』中公新書、1992年
・拙稿「若者の就職観と企業家精神の問題－１９世紀のビジネス書に見る経済市民の自己定義について―」『タイ日研究ネットワーク研究論文集』1.vol.1/2020., Bangkok.

[1] 市民、中産階級、中間層、経済市民、ブルジョワジー、実業家、経済エリートなど、ビジネスに携わっていた市民をどのように呼ぶかは、それが書かれた時代や歴史家の問題意識に依存している。社会主義時代に書かれたもの、例えば、後述するカラマン（1991）は、「ブルジョワジー」という語を多

く用いれいるし、イヴェリチ（2007）は社会の指導的な役割を担ったという者に限定して「経済エリート」という言葉を使っている。「中間層」という言葉は、19世紀当時の彼らが好んで使う言葉であるが、本稿では彼ら自身の「自称」自体を客観的に考察する対象とするため、より広く社会活動に携わっていた市民を表す言葉としては「経済市民」を採用する。これは、後に説明するように伝統的な古典教養を身につけた教養的な「市民」に対して、実業分野に携わる者をその規模の大小を問わずに市民として捉えるためのものである。この言葉は、本論文では土地貴族や伝統的な古典教育を受けた「教養」市民と対となる概念としても使用される。

[2]「クロアチアにおける学校教育の前近代化から近代化」の研究プロジェクトについてhttp://histedu.isp.hr/radionica-za-doktorande/　（2019年4月17日閲覧）

2　1868年のナゴドバ締結以来、税収の半分以下しか独自に使い道を決められないという制約があった上に、関税や流通など経済の肝心な部分は「共通事項」とされてブダペシュト政府の意向が優先されていた。Despot, M（1979）. *Industrija I trgovina građanske Hrvatske 1873-1880.*, JAZU, Zagreb, pp.101-104.

日本語文献としては、以下を参照。月村太郎『オーストリア＝ハンガリーと少数民族問題　クロアティア・セルビア人連合成立史』1994.

---

[4] Karaman, I（1991）. *Industrijalizacija građanske Hrvatske 1800.-1941.*, Naprijed, Zagreb.

[5] Gross & Szabo（1992）. *Prema hrvatskome građanskom društvu*, Globus Naknadni Zavod. Zagreb, pp., 296-297.

[6] Iveljić, I（2007）*Očevi i sinovi - Privredna elita Zagreba u drugoj polovici 19. Stoljeća-* , Laykam International, Zagreb.

[7] Iveljić, p.199.

Kvaternik, K（1863）. *Hrvatski glavničar ili Putokaz k narodno obrtnosti a kroz ovu k narodnjemu blagostanju*, Politicni Spisi（1971）., Znanje, Zagreb.

フランス滞在中に株式市場を用いた資本システムの近代化や、拡大する資本を裏付けにして社会的立場を強くしていった市民の存在を目の当たりにしていたクヴァテルニクは、祖国クロアチアにおいても資本蓄積の重要さと、それがもたらす経済的な独立の恩恵という道筋を示し、1860年代以降、後述するように一部のクロアチア系の経済市民の間に支持を得始めていた。

[8] クロアチア語はtajnikで、直訳すれば「書記」であるが、会頭は名誉職的な位置づけであり、ほぼ唯一の専任の職務かつ、当時の商工会議所の主要な

役職であったことから、本論文では「事務局長」という言葉を使用している。

[9] *Sloboda : Glasilo sicijalno demokratske stranke*, br.6., 1895.

[10] 1892年に創設された社会民主党の最初期の中心人物であり、ギムナジウムを修了した大工という特殊な経歴を持っていた。当時、社会民主党は、農村への活動拡大を目指しており、1889年の第二インターナショナル以降、活動の本格化とともに、これを警戒した政府の干渉にもあっていた。Stetipetić, V (2013). *Povijest hrvatske ekonomske misli (1848.-1968.)*, Sveučilište u Zagrebu ekonomski faklutet, Zagreb, p.140.
本章で扱う1890年代の『スロボダ』の記事には検閲にあって削除された多くの白いスペースが見られる。

[11] *Obrtnik*, br.12.,1895.

[12] *Sloboda,* br.9., 1895.

[13] 『オブルトニク』の記事も、『スロボダ』の記事も、この時点では無記名であり、論争の後半の方で、最終的にはお互いが自分の名前を出すことによってこれがクレシッチとアンツェルによって書かれたものであることが確定するが、後述するように両雑誌の論争の過程を考慮すれば名前の記名がなくてもこれが誰によって書かれたものなのかは当事者同士では周知の事実であったと考えられる。

[14] *Obrtnik*, br.14., 1895.

[15] クレシッチは社会主義者との論争が激しくなる90年代半ば頃から様々な形でフランスの経済学者や経済理論を紹介している。第4章で紹介したM・Grimala (1898) や後述するY・Gyota (1894) の他にもCourcelle-Seneuila (1895) などがある。これらに加えて、少しのちの時代の翻訳になるが19世紀前半の経済ジャーナリスト

Frederic Bastiatの『国民経済学における繁栄』(1912) などもある。最後のものは、非国家主義的な完全自由主義の主張者としてハイエクにも影響を与えた人物で
ある。Bastiatは「国家はまず市民から何かを奪い取らない限り、彼らに対して何も施すことはできない」そして「与えられるものよりも奪われるものの方が大きい」として経済における国の役割を完全に否定した。こうした考えによれば、保護主義も共産主義も同様の特徴を持つものとして批判されるものである。翻訳の時系列を見れば、クレシッチの翻訳対象が社会主義批判のための自由主義論から次第に、非国家型の自由貿易を目的とする自由主義へと変わっていったことがわかる。Stetipetić, *Povijest hrvatske,* pp.168-169.

[16] このような『スロボダ』上での批判を引用したうえで同年の『オブルトニク』第20号では、幾人かの経済学者の名前と彼らの理論が社会主義に対する対抗思想として挙げられている。中でも有名なのはセイ（Jean-Batiste Say, 1767.-1832.）である。 *Obrtnik*, br.20., 1895.

[17] *Obrtnik*, br.20., 1895.

[18] クロアチアにおける最初の「国民経済学者」は、ロルコヴィチ（Blaža Lorković, 1839.-1892.）であるが、は若い頃、ミヨ・クレシッチの雑誌の編集を手伝っていたこともある若者で、ミラン・クレシッチとも旧知の仲であった。彼はクロアチアの大学において最も早い時期に「国民経済学」の講義を行った人物でもある。またザグレブの商業者組合である「メルクール」で“商人における国民経済学”などを講演し、早い段階から経済市民が体系的な学問としての国民経済学を学ぶことを主張していた。*Narodne novine*, br.72.73.74., 1873.
商業学校における国民経済学は最終学年である2年生の科目として設定されていた（3年制に移行してからは3年生の科目）。年報の講義概要によれば“国民経済学の概念とその重要性”を目的とし、内容としては、生産について、特に生産要素 、つまり資本や土地、労働の論理。そして資金循環や流動性の問題として為替や様々な金融機関について。また分業や、消費財などの理論についても学ぶことが言及されている。*Godišnje izvješće kraljevske velike realke i spojene s njom trgovačke škole u Zagrebu. koncem školske godine 1886/87.*, Zagreb, 1887., pp.87-89.

[19] HDA（クロアチア国立文書館）, UOZV, 1878-1880, 385/79。（商工会議所から自治政府宛て）

[20] *Sloboda*, br.12., 1894.

[21] Grimal, prev. Krešić, M (1989). *Prigodone Bilješke o počelima narodnoga gospodarstva*, Tisak dioničke tiskare, Zagreb.

[22] Grimal, prev. Krešić, pp.24-25.

[23] *Obrtnik*, br.4., 1893.

[24] 例えば、本論文では「営業法」と訳しているobrtni zakonは、商業、手工業、サービス業など二次産業のみではなく、三次産業まで含まれていた。

[25] Karaman, p. 168.

	業種（企業数）				
従業員数	製造	商業	流通貿易	サービス	合計
5人以下	25816	5496	722	5087	37121
6-10人	272	60	42	45	419
11-50人	198	26	54	9	287
51-100人	27	3	7	―	37
101人以上	18	10	3	―	31
合計	26331	5595	828	5141	37895

[25]クロアチアでは1890年代に企業形態の大規模化と労働者人口の増加が進んだ。Karaman, p. 202を一部修正。

	大規模企業数の推移（企業数）		
雇用従業員数	1890年	1900年	1910年
21－100人	85	162	207
101人以上	25	51	64
合計	110	213	271

労働者の推移　（人）		
1890年	1900年	1910年
3687	7017	8682
6205	11782	14922
9892	18799	23604

[26] この議論は、すでにクレシッチの父親であるミヨ・クレシッチの代から継続的に行われていた。Osamu TAMAKI, ”The idea of common good among the business people of 19th century of Croatia”, (Ramkhamhaeng University, 2019. (*วารสารมนุษยศาสตร์ ฉบับบัณฑิตศึกษา ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม* 2561).

[27] *Obrtnik*, br. 1., 1894.

[28] Gross, *Prema hrvatsksome*, p. 295.

[29] *Obrtnik*, br. 1., 1894.

[30] ミヨ・クレシッチは、経済市民が独学する必要性から1884年にビジネス書を出版していた。Krešić, Mijo (1884). *Mladi trgovac, Praktična uputa za jednostavno vodjenje prometnih knjigah, trgovačko dopisivanje i mjenične poslove*, Zagreb.
拙稿「若者の就職観と企業家精神の問題－１９世紀のビジネス書に見る経済市民の自己定義について―」『タイ日研究ネットワーク研究論文集』1. vol. 1/2020., Bangkok.

[31] *Obrtnik*, br. 33., 1895.

[32] Krešić, Milan (1904). *Budućnost trgovačko-obrtnog muzeja u Zagrebu*, Tisak dioničke tiskare, Zagreb.

[33] Krešić, Milan, *Izvješće o paržioj Izložbi*, Zagreb, 1878.
Izvješće tarščankoj izložbi, Zagreb, 1882.
Izvješće Talijanskoj izložbi, Zagreb, 1885.
Izvješće o pet izložba, Zagreb, 1900.
Izvješće Talijanskoj izložbi, Zagreb, 1900.

Izvješće o liežkoj medjunarodnoj izložbi u gradu lież te o dva tamošnja kongresa uz bilježke o dojmovima s puta , Zagreb, 1906.

[34] Krešić, Milan (1903). *Putne crtice i smarni navod glavnih trgovačko-obrtnih muzeja.* Tisak dioničke tiskare, Zagreb.

[35] 19世紀後半の鉄道とクロアチアの実業家の活動との関係については社会史の一大テーマであるため、本論文参考文献のうちカラマン（1991）、グロス（1992）イヴェリッチ（2007）などが様々なテーマで取り上げている。

[36] *Prva Izložba Dalmatinsko-hrvatsko-slavonska* 1., Zagreb, 1864., pp.131-132.

[37] *Prva Izložba*, p.145.

[38] 吉見俊哉『博覧会の政治学』中公新書、1992年、128-129頁。

[39] *Obrtnik*, br.1., 1886.

[40] 他地域から訪れた他人たちに地元の名産を紹介するためのアンテナショップ的な役割を期待できることも、パンフレットで触れられている。Krešić, Milan , *Budućnost*, pp.8-10.

[41] 古典的な教養と趣味に関して言えば、19世紀の教育会に大きな影響を与えたヘルバルト(Johann Friedrich Herbart, 1776.-1841.）は、その初期の主要論文である『世界の美的表現』（*Die ästhetische Darstellung der Welt*, 1804.）において、教育の唯一の目的とした「道徳性」のよりどころを、趣味の美的判断に求めているが、人間の陶冶に結びつく道徳性を美と関連させて論じる方法は、ヘルバルトと同時代、あるいはやや先行する時代の代表例としてのカントの美と道徳・善についての議論や、シラーの『人間の美的教育について』（*Über die ästhetische Erziehung des Menschen*, 1795.）に見られるように、多くの例が見られる。拙稿「19世紀クロアチア教育界におけるヨシップ・クリジャンの活動とその意義」『東欧史研究』33号、2011年。

[42] Krešić, *Putne crtice*, p.9., p.12. この冒頭部分は、彼が投稿した当時の新聞にも掲載されている。*Narodona obrana*, br.251., 1903.

[43] Krešić, *Putne crtice*, p.10.

[44] Godi*šnje izvješće kraljevske velike realke i spojene s njom trgovačke škole u Zagrebu. koncem školske godine 1886/87.*, Zagreb, 1887.pp.106-107.

[45] Krešić, *Putne crtice*, pp.11-12.

[46] *Hrvatski trgovac, List za trgovački sviet, Glašilo Hrvatske trgovačkog Družtva Merkur,* Zagreb, 1899.

Traditional woven fabric of the Li ethnic group, Hainan Province, China in terms of culture and inheritance.

Zhangqiang He[1] , Chanoknart Mayusoh[2],
Akapong inkuer[3],Rosjana Chandhasa[4], Pisit Puntien[5]

[1,2,3,4,5] Department of Visual Art and Design
[1,2,3,4,5] Faculty of Fine and Applied Arts
[1,2,3,4,5] Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand
s62584948015@ssru.ac.th, chanoknart.ma@ssru.ac.th
akapong.in@ssru.ac.th, rosjana.ch@ssru.ac.th , pisit.pu@ssru.ac.th

Abstract

The primary goals of intangible cultural heritage protection are transmission and development. Li Brocade has the inherent advantages of cultural and creative product development as Hainan's only world-class intangible cultural heritage project. Through field research and literature research, this study employs a qualitative research methods to understand the current state of the inheritance and protection of traditional Li ethnic fabrics. Traditional fabrics of the Li ethnic group's heirs, heads of Li Brocade cooperatives, cultural and creative companies designers, and university researchers are among the samples. This study sorted out the problems in the development model and R&D process of Li Brocade cultural and creative products through in-depth interviews and market research.

The research results show that a study of the background and culture of the indigenous fabrics of the Li ethnic group and the current status of their heritage and protection. The traditional fabrics of the Li ethnic group have a long history. At present, Li brocade cultural and creative products in the market embody the basic characteristics of culture, nationality and artistry. However, being monotonous in the designing idea, these products simply extract Li brocade pattern elements for creation, which lacks innovation. The research emphasizes that the long-term development of cultural and creative products of traditional Li ethnic group fabrics needs to be realized by building an open design ecology, implementing diversified industrial integration, and building a strong cultural and creative brand IP.

Keywords: Li Brocade, Intangible Cultural Heritage, Cultural and creative products, Sustainability

1. Introduction

Figure 1 Map of the five dialect areas of the Li ethnic in Hainan Province

Li ethnic group is the native nationality of Hainan island in China, and it is a special minority ethnic in Hainan Province. According to the legend, as early as 3000 years ago in the Shang and Zhou dynasties, Li ancestors had settled in Hainan, becoming the earliest pioneer of Hainan Island. The Hainan Li ethnic is famous for its ancient handicrafts and Intangible Cultural Heritage (referred to as “ICH”), the vitality of which have been passed down to date. As of the end of 2019, Hainan’s Li ethnic group boasts a world-class ICH project, 12 state-level ICH projects and 27 provincial ICH projects. Among them, the traditional spinning, dyeing, weaving and embroidering skills of Li ethnic (referred to as “Li Brocade” skill) is one of the oldest skills of its kind in both China and the world. In 2006, the Li ethnic’s traditional spinning, dyeing, weaving and embroidering skills were involved in the first batch of Intangible Cultural Heritage protection work in China. In 2009, the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization(UNESCO) included "the traditional Li textile techniques of spinning, dyeing, weaving and embroidering " in the first List of “Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding”. It marks a new stage in the protection of Li Brocade's skills in Hainan Province, which makes Li Brocade, a precious and outstanding national cultural treasure, widely passed on, spread and carried forward.

On March 12, 2017, China’s Ministry of Culture, the Ministry of Industry and Information Technology, and the Ministry of Finance jointly launched the "Chinese Traditional Crafts Revitalization Plan". The purpose is to handle the relationship between inheritance and development in traditional crafts, and to do well in creative transformation and innovative development, including cultural and creative product design as well. After ten years of policy and financial support, inheritance and protection, the traditional Li ethnic fabrics skills have gradually got rid of the endangered situation. The next task is how to transform the Li ethnic fabrics products, through modern technical processing and innovative development, from traditional

handicrafts to cultural and creative products which are suitable for modern life and popular among the public, so as to realize the inheritance, development as well as protection of intangible cultural heritage via sustainable development.

Nowadays, with the construction of the Hainan Free Trade Port and the International Tourism Island, given the current situation of the lack of cultural and creative products in Hainan, it is urgent to study on how to better inherit the "Li Brocade", how to carry forward the ICH projects under the premise of ensuring the authenticity, and how to better develop the cultural brand of "Li Brocade", facilitating the development of the intangible cultural heritage creative products of Li ethnic group. As an elite skill mastered by a few people, the traditional intangible heritage skills of the Li ethnic and the traditional Li ethnic fabrics cannot just stay in the museum under the isolated protection. Instead, it should be tapped and protected through development by making good use of its culture, so as to meet the cultural needs and services of modern society and modern people.

Hainan's Li ethnic group boasts a unique intangible cultural heritage. As the only world-class ICH, "Li Brocade" should be the focus of inheritance and development. The traditional Li ethnic fabrics provides a natural soil for the research and development of Hainan cultural and creative products. However, the research and design of Hainan Li Brocade intangible cultural and creative products have so far just begun. The development of excellent local tourism cultural and creative products can effectively promote the development of Hainan's tourism industry as well as cultural and creative industries. Using tourism cultural products as the carrier to display the unique intangible cultural heritage of the Li ethnic group will enable future generations to further deepen their understanding of the national intangible cultural heritage. The research aims to actively explore the ways of expression of intangible cultural heritage elements of Li Brocade in cultural and creative products, innovative design and development strategies, to provide a reference for the layout of local tourism cultural and creative product development in Hainan and facilitate the inheritance and development of the ancient Li Brocade intangible cultural heritage through the carrier of modern cultural and creative products.

1.1 Objective

To investigate the historical and cultural background of Hainan Li Brocade and the current status of inheritance and protection.

1.2 literature review

1.2.1 Theory, Concept and Related Research

At present, there is little research on the combination of Hainan Li Brocade intangible cultural heritage and cultural and creative design, and the depth and breadth of the research are still insufficient. Research on the design and development of Li Brocade cultural and creative products is still in the preliminary stage. There is little

research on transforming intangible cultural heritage into commodities through creative design, and a systematic theoretical system that can support the development of Hainan cultural and creative industries has not yet been formed.

(1) Li Brocade is a traditional handmade technique used by women from Li nationality in Hainan to make clothes and other daily necessities using cotton, linen and other natural fibers. It has important historical, scientific and artistic value (Chen Pei, 2014) . The historical status of Li Brocade in the development of Chinese textile culture is just like that of Chinese silk in the development of world culture (Chen Jiang,2016).Li Brocade is the textile woven with cotton thread as the main material and hemp thread and silk thread as auxiliary materials. It is woven with primitive manual looms, including four major technological processes of spinning, dyeing, weaving, and embroidery (Zhang Hongmei, 2020) .

Figure 2 Li ethnic's traditional spinning, dyeing, weaving and embroidering skills (Meifu Dialect-Speaking Area)

Figure 3 The Skills of Li ethnic's waist machine Weaving(Ha Dialect-Speaking Area)

(2) Zhang Yingping (2020) believes that the design of cultural and creative products can be completed through the three stages of "observation", "thinking" and

“hand drawing”, and propose to use creative ideas to address the product similarity. Cultural and Creative Product Design co-authored by Yao Xiang and Hu Hongyan(2020) mainly describes the application of Chinese culture in product design. It builds a three-dimensional map, which take application content, cultural categories, and design carrier axes, to precisely position cultural products and develops a set of procedures and methods for the design of cultural creative products.

(3) In terms of the design of Li Brocade cultural and creative products, Jia Meixin (2020) proposes starting from Hainan traditional fabrics of the Li ethnic group's pattern, color extraction, and composition characteristics to find the combination of Li Brocade and cultural and creative products, and then realizing the living inheritance of Li Brocade culture through redesign. Cultural and creative tourism products can convey emotional sustenance as well as various characteristics of local carriers. Silk scarves, for example, are popular among consumers as an aesthetically pleasing and functional product. As a result, inject Hainan's local culture's genes into the development of cultural and creative products, and use culture to interpret the story behind each product by excavating Hainan's most distinctive elements, historical connotations, folk customs, and cultural values. Designers strive to combine modern people's aesthetic needs and fashion trends, to achieve the perfect balance of artistry and functionality, and to create the most distinctive and best-selling Hainan tourism cultural and creative products (Zhang Lei, 2019).

Figure 4 Cultural and creative product store in Wuzhishan Ethnic Museum, Hainan Province

Figure 5 Cultural and Creative Products Store in Hainan Provincial Museum

(4) The concept of sustainable development focuses on the process of continuous development of human society, and proposes a virtuous cycle development model that effectively utilizes resources, optimizes the environment, and promotes social and economic development. Therefore, sustainable development has become an important guiding principle for dealing with various undertakings of resource exploitation and development in contemporary society, and it has also become an important principle for this article to study the development of Li Brocade culture. Sustainable development is to engage in development and practice activities on the basis of considering the multi-dimensional factors in the evolution and development of Li Brocade intangible cultural heritage, especially resources, environment, society and economic factors. The creative design and development of Li Brocade culture is in essence to protect cultural diversity. The development of Li Brocade must be based on the basic principles of sustainability, and the research on the sustainable development and design of Li Brocade is still in the blank stage. In order to realize the sustainable development of Li Brocade culture, it is necessary to re-understand the relationship between “people and nature”, “nature and Li Brocade”, “Li ethnic group and Li Brocade”, “people and Li Brocade”, so as to protect and promote the cultural diversity of Li ethnic group and the harmonious development of culture.

1.2.2 Research Framework

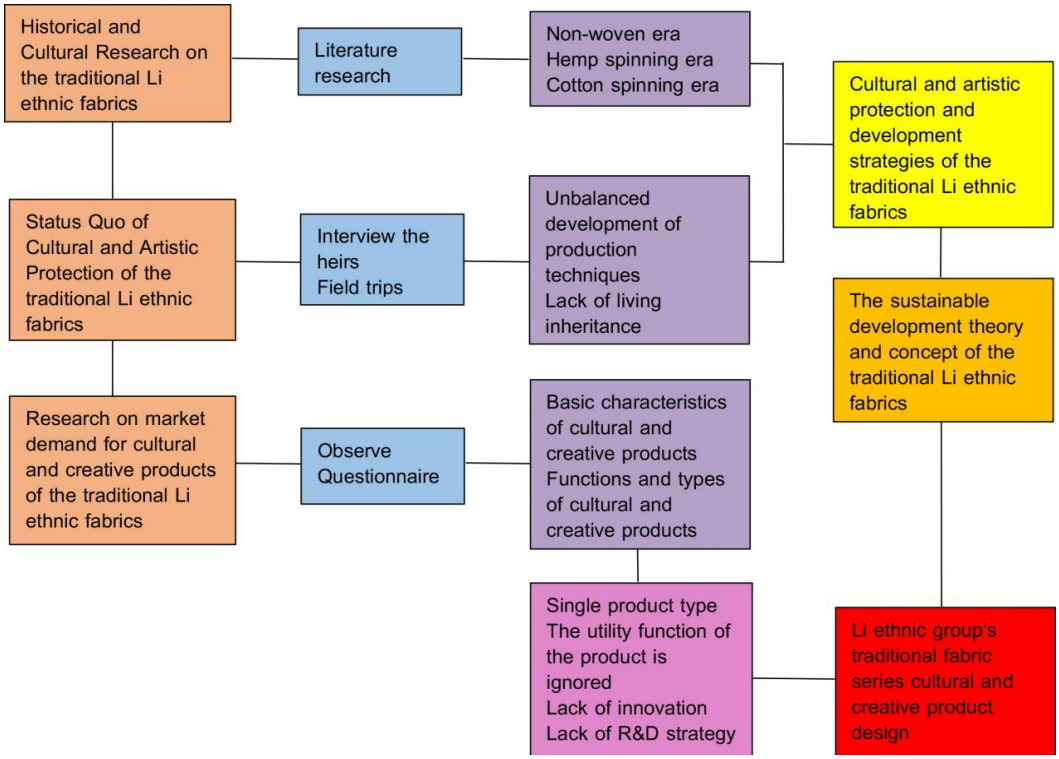

Figure 6 Research Framework

2. Method

The historical and cultural background, inheritance and protection status of the traditional Li ethnic fabrics were studied. Through market research and observation, the basic situation of the current design and development of Li brocade cultural and creative products was successfully concluded. This research mainly takes the form of qualitative research, and conducts qualitative research through observation of cultural and creative products, interviews with inheritors and experts (talk records, photos, audio recordings), and analysis of physical products. The researchers used the method of descriptive analysis to conduct the research, and the steps were as follows:

1. Research and collect data from the literature, books, textbooks and academic papers on the historical and cultural background of the traditional fabrics of the Li ethnic group.

2. Research and collect on-the-spot data in the research area, namely the inheritance villages in the Li area, the Hainan Provincial Museum, and the Qilou Old Street in Haikou City to collect relevant information about historical culture, status of inheritance and protection, status of design and development of cultural and creative products, etc.

(1) A random questionnaire survey was conducted among tourists in the research area.

(2) Select more than a dozen specific target groups from the inheritors of Li brocade's intangible cultural heritage, the head of the local government's intangible cultural heritage protection center, the person in charge of the cultural center, the head of the Li brocade cooperative, designers of cultural and creative product companies, and university researchers. In-depth interviews were conducted with these people and detailed interview records were made.

(3) Observing the forms, materials, craftsmanship and prices of various Li brocade handicrafts and cultural and creative products in the market.

(4) Research and analyze conceptual data, compare and correlate the theories.

3. The Results

The research results of the historical and cultural background of the traditional Li ethnic fabrics found that the traditional fabrics of the Li ethnic fabrics have gone through three periods in the development process: the non-woven era, the Bast fiber spinning era, and the cotton spinning era. The ancestors of the Li ethnic fabrics in Hainan mastered the craft of making bark cloth as early as 3,000 years ago; in the pre-Qin period, the women of the Li ethnic would use ramie (Boehmeria nivea) and kapok (Gossampinus malabarica) to weave; Li brocade skills in the Han Dynasty reached a high level; during the Three Kingdoms period, the ancestors of the Li ethnic already used "Jibei" silk wool to make "five-color spotted cloth". Research shows that from the Song Dynasty to the Qing Dynasty, China's textile industry of Li brocade and cotton was very developed, with excellent craftsmanship and a wide variety, becoming a bulk commodity in overseas trade. Since the middle of the last century, the social life of the Li people has remained in a relatively primitive state, and they have always maintained a self-sufficient agricultural production method, which has allowed the traditional Li brocade textile skills to be preserved and inherited relatively completely. Hainan's cotton and linen textile technology has continued to this day, and Li brocade has naturally become an ancient traditional textile in China. In the era of cotton textiles, hemp textiles and non-woven bark fabrics have not withdrawn from the stage of history. The three eras blended with each other and the three techniques coexisted. According to research findings, cotton textiles account for about 60% of modern Li textiles, hemp textiles account for 20%, and the rest are cotton, linen and cotton-silk blended fabrics(Luo Wenxiong,2011).

The results of the research on the protection of Li brocade's intangible cultural heritage found that:

(1) In terms of the legal system, the government is currently drafting the Hainan Province Regulations on the Protection of Intangible Cultural Heritage. It has issued the "14th Five-Year Plan for the Protection of Intangible Cultural Heritage in Hainan Province" as well as the "Three-Year Action Plan for the Protection and Development of Li Nationality's Traditional Textile, Dyeing, Weaving and Embroidery Skills (2021-2023)". In July 2010, in order to promote the protection of Li brocade craftsmanship

and other intangible cultural heritage items, the Hainan Provincial Government approved the establishment of the Hainan Provincial Intangible Cultural Heritage Protection Center, improving the protection mechanism and establishing an effective mechanism for the public to actively participate in protection. In August 2012, the "Notice on the Interim Measures for the Inheritance, Protection and Training of the Traditional Spinning, Dyeing, Weaving and Embroidering Skills of Li Ethnic in Hainan Province" (hereinafter referred to as the "Training Measures") was formulated and issued. Article 12 of the "Training Measures" specifically stipulates the following obligations that representative inheritors should perform; To carry out inheritance activities and cultivate successors (Each national-level inheritor shall train no less than 10 successors, each provincial-level inheritor shall train no less than 5 successors and each city and county level inheritors shall train no less than 3 successors); To weave and produce fine Li brocade products via traditional skills; To properly preserve relevant physical objects, materials and representative works; To conduct intangible cultural heritage surveys in cooperation with cultural authorities and other relevant departments; To participate in public welfare publicity of intangible cultural heritage, etc.

(2) The results of the study on financial investment show that, the Hainan provincial government has spent 102.6 million yuan over the last 11 years on the protection, inheritance, dissemination, research, and utilization of Li Brocade skills.At present, there are three national-level inheritors of Li brocade skills, 30 provincial-level inheritors, as well as 316 city and county level inheritors in Hainan Province. National-level inheritors are provided with central government financial subsidies of 20,000 yuan per year for the inheritance activities; Provincial-level inheritors are provided with provincial-level financial subsidies of 5,000 yuan per year; Some cities and counties also give the city and county level inheritors a certain amount of money, such as the annual subsidy of 1,500 yuan per person in Wuzhishan City, and 4,000 yuan in Sanya City.

(3) In order to support and assist the inheritors to carry out the teaching, apprenticeship, education and training activities, Hainan Province has set up special funds to invest in 16 inheritance villages and 16 training centers in many natural villages of the Li ethnic group in the province. It has also established 5 training centers in the Li Autonomous County. The inheritors of the project are organized by the city and county cultural centers to carry out regular training and exchange activities. The management and the use of the Li Brocade Training Center: The cultural departments of the cities and counties are responsible for organizing three sessions of training courses every year (5-6 days each), with 50-student enrollment for each session. Students are selected and sent by the township cultural centers. The students can have access to not only the on-site teaching from masters of the provincial, city and county level inheritors, but also subsidies of 40 yuan per day for each person. The subsidy, meals, accommodation and other expenses are all paid by the cultural centers.

(4) The results of research on inheritance educational show that, the Li Brocade special training hall, Li Brocade training centre, and Li nationality city and county primary and secondary schools will serve as the cradle for the next generation of Li Brocade inheritors. On August 5, 2013, the Hainan Provincial Department of Culture and Sports and the Provincial Department of Education jointly issued the "Notice on the Pilot Practice of Li Brocade Skills in Primary and Secondary Schools in Minority Cities and Counties". The book titled "Traditional Spinning, Dyeing, Weaving and Embroidering Skills of Li Ethnic" organized by the Hainan Provincial Department of Culture and Sports, was uniformly printed and distributed as a school-based textbook, and was officially used for the pilot teaching in 18 primary and secondary schools in 9 ethnic cities and counties in the autumn of 2013. At the same time, the "Basic Requirements for the Teaching of Li Ethnic Traditional Spinning, Dyeing, Weaving and Embroidery Skills Courses" was issued, and the document put forward standard requirements for the teaching of Li brocade skills courses. For example, the general teaching target is the primary school students who are above third grade. There shall be no less than one class hour each week, and the total annual class hours shall be no less than 32, with no less than 20 class hours for the study of operational skills. Inheritors shall give some practical teaching, and the subsidy is generally 100 yuan per class hour. When the course is completed, students shall submit plain weaving or jacquard work as a basis for judging a certificate of completion, etc.

Currently, 62 primary and secondary schools in 9 cities and counties of the Li nationality have Conducted practical classes in Li Brocade skills on campus, with over 20,000 students participating(Guo Cui,2020). In the province, the number of people who have successfully mastered Li Brocade skills has risen to 25,000, a 25-fold increase from 2009.Hainan Province currently has 3 national representative inheritors, 22 provincial representative inheritors and 200 city and county representative inheritors of traditional Li textile in dyeing, weaving and embroidery skills.

Figure 7 Inheritance activities of Li ethnic Brocade in Zafen Village Wuzhishan City

Table 1. Findings in the features of Li Brocade's cultural and creative products

No.	Product name	Product Figure	Price range (unit: yuan)	Whether to use the traditional Li ethnic fabrics	Whether to apply Li brocade pattern	Product Features Description
1.	Decorative picture frame		260-3000	√	√	1. Use traditional fabrics of the Li ethnic group to mount wooden picture frames; 2. The tourist souvenirs of the Li ethnic group developed in the early days; 3. Different sizes have different prices.
2.	Wall hanging		600-33800	√	√	1. Use traditional fabrics of the Li ethnic group to create; 2. It has high decorative and artistic value; 3. Pattern and size can be customized according to demand.
3.	Clothing		1680-10800	√	√	1. The design and application of the traditional Li ethnic fabrics in modern clothing; 2. There are differences in the style and quality of clothing produced by different enterprises 3. The production cost of the product is high, which is suitable for high-end consumers.
4.	T-shirt		120-150	—	√	1.The design and application of Li traditional patterns in modern clothing; 2.The production cost of the product is low, suitable for low-end consumers.
5.	Traditional fabric scarf		1200-3000	√	√	1. The most intuitive product of the traditional Li ethnic fabrics; 2. The quality of the product depends on the level of the Li ethnic textile women; 3. Has a strong collection value.
6.	Printing and dyeing scarf		600	—	√	1. Use the traditional patterns of the Li ethnic for design printing and dyeing; 2. Adopt modern industrial production technology; 3. Variety of varieties, suitable for mid-end consumers.
7.	Necktie		480	—	√	1. Extract the traditional pattern elements of the Li ethnic for design printing and dyeing; 2. Adopt modern industrial production technology; 3. Silk material, a rare men's exclusive product.
8.	Traditional fabric handbag		338-680	√	√	1. Use the traditional Li ethnic fabrics for design and production; 2. Li Brocade cultural and creative products developed in the early stage; 3. The style design is more traditional.
9.	Li style pattern backpack		60-100	—	√	1. Extract the traditional pattern elements of the Li ethnic for design printing and dyeing; 2. Adopt modern industrial production technology; 3.The production cost of the product is low, suitable for low-end consumers.
10.	Travel backpack		160-260	—	√	1. Extract the traditional pattern elements of the Li ethnic for design printing and dyeing; 2. Adopt modern industrial production technology; 3. The style design is suitable for consumers of young students.

No.	Product name	Product Figure	Price range (unit: yuan)	Whether to use the traditional Li ethnic fabrics	Whether to apply Li brocade pattern	Product Features Description
11.	Li style tote bag		177	—	√	1. Use traditional fabrics of the Li ethnic group to mount wooden picture frames; 2. The tourist souvenirs of the Li ethnic group developed in the early days; 3. Different sizes have different prices.
12.	Traditional Fabric Phone Bag		200-360	√	√	1. Use the traditional Li ethnic fabrics for design and production; 2. Li Brocade cultural and creative products developed in the early stage; 3. The style design is more traditional.
13.	Throw pillow		500	√	√	1. Use the traditional Li ethnic fabrics for design and production; 2. Rare Li Brocade household products.
14.	Earrings		60-120	√	√	1. Use the traditional Li ethnic fabrics for design and production; 2. The recently developed Li Brocade cultural and creative products; 3. The design is novel, the price is low, and the market potential is great.
15.	Herbal hot compress eye mask		79	—	√	1. Extract the traditional pattern elements of the Li ethnic for design printing and dyeing; 2. Industrial cloth is used as the outer packaging material of herbal health products; 3. Improve the aesthetics of the product and the added value of the product
16.	Hercules Notebook		35	—	√	1. Use typical patterns in Li brocade as design elements; 2. It is a tourist souvenir suitable for young students.
17.	Li brocade pattern hook		9	—	√	1. Use typical patterns in Li brocade as design elements; 2. The price is low, and it has practical functions at the same time.
18.	Mug		62	—	√	1. Use typical patterns in Li brocade as design elements; 2. It is a tourist souvenir suitable for young students.
19.	Keychain		50	—	√	1. Use typical patterns in Li brocade as design elements; 2. It is a tourist souvenir suitable for young students.
20.	Ceramics Tea set		280	—	√	1. Use typical patterns in Li brocade as design elements; 2. The pattern is not drawn by hand and adopts the thermal transfer process.

Table 2. Findings in the functional types and the basic characteristics of Li Brocade's cultural and creative products

No.	Product name	Cultural	National	Artistic	Ornamental	Practical	Commemorative	Economical	Product based function type	Handmade &Machine production
1.	Decorative picture frame	√	√	√	√	—	√	—	Decorative Crafts	Handmade
2.	Wall hanging	√	√	√	√	—	√	—	Decorative Crafts	Handmade
3.	Clothing	√	√	√	√	—	—	—	Apparel	Handmade
4.	T-shirt	√	√	√	√	—	—	√	Apparel	Machine production
5.	Traditional fabric scarf	√	√	√	√	—	—	—	Apparel	Handmade
6.	Printing and dyeing scarf	√	√	√	√	—	—	—	Apparel	Machine production
7.	Necktie	√	√	√	—	—	—	—	Apparel	Machine production
8.	Traditional fabric handbag	√	√	√	√	√	—	—	Apparel	Handmade
9.	Li style pattern backpack	√	√	—	—	√	—	√	Apparel	Machine production
10.	Travel backpack	√	√	—	—	√	—	√	Apparel	Machine production
11.	Li style tote bag	√	√	√	—	√	—	√	Apparel	Machine production
12.	Traditional Fabric Phone Bag	√	√	√	—	√	—	—	Household Supplies	Handmade
13.	Throw pillow	√	√	√	√	√	—	—	Household Supplies	Handmade
14.	Earrings	√	√	√	√	—	—	√	Apparel	Handmade
15.	Herbal hot compress eye mask	√	√	—	—	√	—	√	Household Supplies	Machine production
16.	Hercules Notebook	√	√	—	—	—	√	√	Stationery	Machine production
17.	Li brocade pattern hook	√	√	—	—	√	—	√	Household Supplies	Machine production
18.	Mug	√	√	—	—	√	—	√	Household Supplies	Machine production
19.	Keychain	√	√	—	—	—	√	√	Household Supplies	Machine production
20.	Ceramics Tea set	√	√	—	—	√	—	—	Household Supplies	Machine production

Based on the research data in Tables 1 and 2,it is shown through the classification and analysis of the Li Brocade's cultural and creative products in the current market, the functions of the products mainly include four types: decorative handicrafts, clothing, stationery, and household Supplies. These cultural and creative products have both handmade and machine batch production. Among the 20 cultural and creative products collected, 8 use traditional fabrics of the Li ethnic group. All products use Li brocade pattern elements and reflect different basic characteristics such as culture, nationality and artistry. There is clear price differentiation in Li Brocade's cultural and creative products. A piece of Li Brocade modern clothing on the market can cost more

than 10,000 yuan, whereas the paper tape, handbook, and canvas bag made with Li Brocade elements cost a few yuan to dozens of yuan. There is a lack of level transition of products due to the lack of development types and weak functions of Li nationality brocade cultural and creative products, and price differentiation is quite apparent.

4. Conclusion

In the investigation and research on the traditional fabrics and cultural and creative products of the Li ethnic group, it is shown that the Li brocade craftsmanship, as a world-class intangible cultural heritage, has a long history and rich culture, and has achieved certain results in inheritance, protection and rational use, but Li brocade still has not really entered the daily life of people. First of all, young people of the Li ethnic group no longer have the habit of wearing traditional Li ethnic fabrics and clothing; secondly, the traditional craftsmanship of Li brocade is complicated, time-consuming and labor-intensive. The number of people learning the traditional Li fabrics production skills accounts for just 1.63% of the total Li ethnics. All these have once again demonstrated the high handicraft value and collection value of Li brocade itself, which makes the price of its products high, letting most consumers feel intimidated and hindering the marketization and life-oriented process of Li brocade.

The results of this study emphasize that the charm of the traditional fabrics of the Li ethnic group in Hainan needs to be inherited and protected. Government departments, cooperatives, and inheritors of intangible cultural heritage should work together to continuously explore and innovate in the process of inheritance, and continue to promote the intangible cultural heritage of Li brocade in the modern context. The dimension and temperature in the brocade will eventually form a cultural atmosphere that adapts to the times, returns to life, and is full of vitality, promoting the inheritance and sustainable development of the traditional skills of Li brocade. Natural and environmentally-friendly raw materials should be guaranteed in the production process of Li traditional fabrics; the production should also keep pace with the times in light of the market demand and aesthetic changes; it should adhere to the concept of green design to make Li brocade cultural and creative products innovative to meet people's expectations both emotionally and culturally. In addition, the prosperity and development of Li traditional fabrics and Li brocade cultural and creative products can also be achieved through the following measures:

(1) Construct an open design ecology. The “Inheritor + Designer” research and development method can be experimented in promoting Li Brocade’s cultural and creative product in Hainan, but it also requires a more open design ecology and design platform.

(2) Pay attention to in-depth research and development. With the construction of the Hainan International Free Trade Port, a more international perspective should be considered in developing the products. The product type will shift from a single Li Brocade product to clothing, accessories, textiles, bags and soft furnishings as more in-

depth research are being conducted with well-known domestic and foreign brands and design studios.

(3) Inmplement the integrated development of diverse industries. Li Brocade products can not only help realize the notion of "Cultural Tourism Plus" to promote integrated development of the cultural tourism industry, but also use investment to build integration platforms such as Li Brocade Cultural Village, Li Brocade Cultural and Creative Industrial Park, and Li Brocade Characteristic Town.

(4) Develop a strong cultural and creative brand IP. Li Brocade cultural and creative product companies must vigorously promote brand building, improve their market visibility and reputation, and attract consumers through the quality and brand value of their cultural and creative products.

5. Discussion

The main research issues of this paper are the historical and cultural background, protection and development status of Hainan Li brocade. The research results show that Li brocade craftsmanship, as a world-class intangible cultural heritage, has achieved certain results in its inheritance, protection and rational utilization. The legal system related to the protection of the intangible cultural heritage of Li brocade has been gradually improved. Government funding as well as investments from private enterprises have increased year by year. The number of Li brocade inheritors has been growing. The variety of cultural and creative products derived from the traditional Li fabrics has increased. However, judging from the research results of these cultural products and their markets developed from the traditional Li ethnic fabrics in Hainan, the design ideas of cultural and creative products remain monotonous when it comes to R&D. Also, there exists serious product homogeneity problem; the design of cultural and creative products stays on the surface and simply extracts the elements of Li brocade patterns. The creation of cultural and creative products lack innovation. We believe that the current problems and difficulties in the development and transformation of Hainan Li brocade cultural and creative products are mainly caused by the lack of clarity and orientation. Therefore, after obtaining the research results, this paper proposes four measures including constructing an open design ecology and advocating in-depth research and development given the current situation. Overall, our research methods of interviews, product observation and analysis have yielded effective results and recommendations. These research results are rarely mentioned in the existing literature by other scholars who have studied traditional Li fabrics, including an updated systematic summary of the types, prices, and characteristics of Li brocade cultural and creative products. Therefore, these studies provide theoretical support and data support for the further R&D of the Li brocade cultural and creative products. Meanwhile, there exists certain limitation in the research, such as, the applying of the patterns of traditional Li fabrics, the improvement of its production technology, and the innovative

design of the Li brocade cultural products. Our research hasn't gained certain results concerning the above issues, which are still awaiting to be further studied.

References

Chen, J. (2016). *Hainan Cultural Relics Basic Identification Series*. Beijing: Science Press.

Chen, P. (2013). The fundamental guaranty of Li textile techniques is establishing scientifical safeguarding mechanism. *Paper presented at the International Academic Conference of Safeguarding of Traditional Li Textile Techniques: Spinning, Dyeing, Weaving and Embroidering,The Sanyan,China,October 14–18.*

Guo, C. (2020). Hainan Li brocade's inheritance and innovation draw attention to the millennium 'living fossil' and look forward to revitalizing it. *Hainan Daily*, 8 December, 07.

Jia, M.X. (2020). Application exploration of Hainan Li brocade pattern in cultural and creative products.*Artist*, *1*(1),192-193.

Luo W.X. (2011). Research on the Traditional Cotton Weaving Skills of Li Nationality. *Journal of South-Central University for Nationalities, 31*(5), 25-30.

Yao, X.,& Hu, H.Y. (2020). *Cultural and creative product design*. Beijing: Chemical Industry Press.

Zhang, H.M. (2020). *Hainan Li traditional handicraft culture*. Haikou:Southern Press.

Zhang, L. (2019). Application of Hainan Li brocade pattern elements in tourist souvenirs--Taking silk scarves as an example.*Western Leather*, *41*(9), 68-69.

Zhang, Y.P. (2020). *Cultural and creative product design and cases*. Beijing:Chemical Industry Press.

Discovering the Identity of Blue and White Porcelain in the Xuande Period of the Ming Dynasty, China

Yali Liu[1], Rosjana Chandhasa[2], Akapong inkuer[3], Chanoknart Mayusoh[4] , Pisit Puntien[5]

[1,2,3,4,5] Department of Visual Art and Design, Faculty of Fine and Applied Arts
[1,2,3,4,5] Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand
s62584948002@ssru.ac.th, akapong.in@ssru.ac.th, chanoknart.ma@ssru.ac.th, pisit.pu@ssru.ac.th

Abstract

The purpose of this research is to study the history, social aesthetic and cultural background of blue and white porcelain in Xuande period of Ming Dynasty, and to promote the inheritance and development of traditional culture through the research results. The research method of descriptive analysis was adopted in this paper. Within the scope of data research, the researcher studied four types of ornamentation on blue and white porcelain of Xuande period. Through extensive literature review, researcher went to the ceramic museum, Imperial Kiln and other places for field investigation, and obtained related information about the decoration of blue and white porcelain in the Xuande period. The results show that: 1) The themes, forms and meanings of ornamentation on blue and white porcelain during Xuande period are closely related to the historical background, social aesthetic and cultural background at that time. 2) Floral patterns are the most popular among plant patterns. It adopts the expression techniques of twines and broken branches, and the floral patterns of theme decoration are often decorated with a variety of flower combinations. For example, the combination decoration of lotus, peony, chrysanthemum, camellia, all types of blue and white porcelain of Xuande period are decorated in combination with flower patterns. 3) The forms and styles of several common flower patterns are diversified. 4) The combination of flower patterns and modern ceramic products highlights the cultural connotation of the products.

Keywords: Ceramic Culture, Porcelain, Creative Ceramic Products, Ceramic Cultural and Creative Products

1. Introduction

The Ming Dynasty (1368-1644) was another heyday of the development of ceramics in China. Based on black porcelain, white porcelain and celadon, painted porcelain began to develop vigorously. It was rich in forms and sophisticated in craftsmanship, reaching the peak of ceramic art. Blue and white porcelain was the most prominent development of painted porcelain. Zhu Yuanzhang (1328-1398), the first emperor of the Ming Dynasty, started as a commoner, so the social aesthetics in the early Ming Dynasty tended to be common. The emperors and their ministers had a special liking for blue and white porcelain and vigorously developed it. By the Xuande Period (1426-1435), blue and white porcelain rapidly entered its golden age. Compared with the previous dynasties, blue and white porcelain in this period had further innovation and development. The quality of its glaze was exquisite, and the types of patterns and designs were extremely rich. The blue and white porcelain at this time also reflected the rich cultural connotation of the porcelain in Xuande period and had important aesthetic value.

Since the 18th National Congress of the Communist Party of China, President Xi Jinping has vigorously inherited the excellent Chinese traditional culture, and in the report of the 19th National Congress of the Communist Party of China, he even elevated the excellent Chinese traditional culture to a brand new stage, sublimating it to "the genes of the Chinese nation", "the cultural bloodline of the nation" and "the spiritual lifeline of the Chinese nation" (2017). The report of the 19th National Congress of the Communist Party of China proposes to "promote the creative transformation and innovative development of excellent Chinese traditional culture" (2019). The emergence of cultural creative products was conducive to promoting the inheritance and development of excellent traditional culture. Through new product design, the excellent traditional culture was given a new form and the essence of excellent traditional culture was retained. At the same time, it has the characteristics of the times and plays a good role in promoting the spread and development of traditional culture. Jingdezhen's ceramic cultural and creative products are diverse. Designers of ceramic cultural and creative products with blue and white elements have made some explorations. For example, some depict the traditional blue and white decorative pictures in contemporary shapes, and some design modern pattern elements with blue and white materials. Blue and white porcelain has a long history, and the products of each dynasty have their own different characteristics according to the historical background. In the past, the cultural and creative products of blue and white porcelain selected a broad concept, and did not investigate the creation into a certain dynasty or a certain generation. In the past, the cultural and creative products of blue and white porcelain selected a broad concept, and did not investigate the creation into a certain dynasty or a certain generation. Although the public has come into contact with some products related to blue and white porcelain, their understanding of blue and white porcelain is still superficial or vague, and they have little understanding of the culture of blue and white porcelain.

Based on the vague cultural concept of blue and white porcelain cultural and creative products in the current market, we chose the ceramic culture of Xuande period as the object of promotion and conveyed the corresponding culture through ceramic cultural and creative products.

1.1 Objective

To study the historical, social aesthetic, and cultural background of blue and white porcelain in the Xuande period of the Ming Dynasty.

1.2 Literature review

Cultural creative products are a way of presenting the inheritance and development of traditional culture and a new form of presentation in line with modern life. The theme content of this kind of product is regional traditional culture. Combined with modern aesthetic trend and thinking mode, a kind of practical and aesthetic creative product containing regional culture is designed (Tian Li, 2018).

In the second year of Hongwu of the Ming Dynasty (1368-1398), the imperial court began to build an imperial kiln in Jingdezhen. It was specially used for the emperor's daily porcelain and the reward of ministers, so it was also called "royal kiln" (Expert Committee of Chinese Society of Cultural Relics, 2011). In the early Ming Dynasty, in order to stabilize the political situation, the court adopted measures such as strengthening the centralization of power. During the 70 years from Zhu Yuanzhang (1368-1398), emperor Taizu of Ming dynasty, to Zhu Zhanji (1426-1435), many preferential policies were issued. For example, agriculture was strongly supported, so that agriculture quickly recovered and developed, and the situation was thriving. At that time, agricultural productivity was greatly improved, the output of crops continued to expand, the population surged, handicrafts and industry and commerce were greatly developed. At the same time, seaports were built along the coast, laying a good foundation for foreign trade. The social economy developed vigorously, which promoted the progress of social ideology, and the aesthetic fashion became increasingly rich (Xu Ming, 2000).

Zhu Yuanzhang (1368-1398), emperor Taizu of the Ming Dynasty, was born a commoner with a taste for commoners. Therefore, the aesthetic preference in the early Ming Dynasty changed greatly compared with that in the Yuan Dynasty (Zhu Yuping, 2015). The development of handicraft industry in the Ming Dynasty boosted the rapid development of commodity economy, and vulgar culture prevailed in this period (Gao Zheng, 2016). It can be seen that the aesthetic preference of the whole society in Xuande period (1426-1435) tended to be civilian and secularity.

Blue and white porcelain was introduced from Persia during the Tang Dynasty (618-907) and developed in the Song Dynasty (960-1279). The end of the Yuan Dynasty (1271-1368) was the first peak of the development of blue and white porcelain. During this period, blue and white porcelain was mainly used for export. In the Ming Dynasty, the founding emperor Zhu Yuanzhang loved the simplicity of blue and white porcelain. Therefore, it became the mainstream porcelain in the Ming Dynasty, which was strongly supported by the court and developed greatly. In the Xuande period of the Ming Dynasty (1426-1435), blue and white porcelain ushered in its second peak. During the Yongle Period (1403-1424), blue and white porcelain began to show the decorative style of the Ming Dynasty, which was elegant, gentle and delicate. By the Xuande Period (1426-1435), the art of blue and white porcelain had reached a mature stage in all aspects and became the mainstream of daily porcelain (Zhu Yuping, 2005).

Blue and white porcelain decoration is closely linked with traditional Chinese philosophy and culture. The cultural aesthetics of blue and white porcelain ornamentation is permeated with Confucianism, Buddhism and Taoism. For example,

in Confucianism, people-oriented and harmony are the most valuable, which is reflected in the selection of decoration on blue and white porcelain. The themes with better meanings and different flower patterns have different meanings, such as peony symbolizing wealth, chrysanthemum symbolizing longevity, lotus symbolizing sanctity, plum blossom symbolizing high purity, etc. All of these express people's emotions through natural scenes, reflecting the aesthetic characteristics of Confucianism (Jiao Kehua, 2020). The ruling policies of the emperors in the early Ming dynasty centered on peace and peace, and introduced many policies to appease the people. During the Reign of Emperor Xuanzong (1426-1435), the emperors advocated the combination of benevolence and righteousness. In the early Ming Dynasty, neo-Confucianism was promoted in order to ensure social stability and the stability of traditional rule. Neo-Confucianism was based on traditional Confucianism. In the early Ming Dynasty, the ideas of "unity of man and nature" and "following nature" were promoted (Chen Baoliang, 2014). Therefore, as reflected in blue and white porcelain, the decorative themes were natural, reflecting the natural style of life and advocating natural beauty. In the composition of ornamentation, the composition adopted the combination of theme ornamentation and auxiliary ornamentation. The ornamentation layout included a single ornamentation and a combination of various ornamentation. The structure was rigorous and orderly, rich in levels and diverse in changes; The implication of ornamentation was rich and far-reaching. During the Xuande Period (1426-1435), the types of blue and white ornamentation basically involved all aspects of life. We can roughly classify them into the following four categories of ornamentation:

1)Plant Pattern made from natural materials. In the period, the decorative style was mainly twines and broken-branches flowers. Plant patterns had chrysanthemum, peony, pomegranate, Chinese rose, lotus, camellia, pomegranate, grape, loquat, Ganoderma lucidum, etc. There were so many kinds of plants that we could probably classify them as flowers, melons and fruits, grass and leaves, and the “three cold-weather friends” -- pine, bamboo and plum. Most of them were flower patterns, mainly lotus pattern, peony pattern, chrysanthemum pattern and camellia pattern. According to the different growth rules of several flower patterns, the expression forms of different decorative styles were different, such as lotus pattern and twine pattern had two forms of expression. One was based on C-shaped bones, which were formed in a circular form around the bowl in a two-sided continuous formation. The other was based on C-shaped bones, which were decorated inside the plate in a four-sided continuous formation. Lotus patterns of broken branches were generally suitable for pattern decoration in the middle of the plate, and there were also two bunches of lotus and lotus leaves. Peony patterns were in the form of one flower or two flowers in one branch. The peony pattern of the twined branch was based on S-shaped bones, which were formed in a circular form around the bowl in a two-sided continuous formation. The other was based on C-shaped bones, which were decorated on the ware in a four-sided continuous formation. The peony pattern of folded branches was decorated with flowers and leaves, which were decorated in the central part of the inner bottom of the bowl and plate. Chrysanthemum pattern, in which the petals are single, double, triple, double petals were more common. It took the form of one flower or two flowers in one branch. The chrysanthemum pattern of twined branches was based on S-shaped bones, which were formed in a circular form around the belly of bowl in a two-sided continuous formation, and the other was based

on C-shaped bones, which were decorated on the belly of ware in a four-sided continuous formation. The chrysanthemum pattern of folded branches was fully decorated around the ware, which was surrounded along the mouth of the ware The camellia pattern was in the form of one flower and two flowers in one branch. The camellia pattern of twined branches was based on C-shaped bones, which were decorated on the belly of ware in a four-sided continuous formation. The camellia pattern of the folded branches was decorated around the belly of ware. Decorative styles were basically realistic and deformed, and individual flower patterns only used realistic style, such as camellia patterns. During Xuande period, due to advocating neo-Confucianism, that is to say, Taoism as the main ideology and Confucianism, Buddhism and Taoism were integrated. Therefore, the selected plant patterns were all embedded with auspicious meanings. Such as lotus patterns, which had the auspicious meanings of nobleness and brightness, as well as the auspicious meanings of prosperous descendants. Peony, was "the king of flowers", represents the wealth and good fortune. Chrysanthemum had a high integrity, known as the "gentleman of flowers". Peach tree was a tree of longevity, the fruit was called longevity peach. Pomegranate was a mascot that symbolized fertility and good fortune. Ganoderma lucidum was an ancient Chinese herb, known as immortal grass. After eating it, people could live forever and got rid of all diseases. Banana leaves symbolized prosperity, implying family and business. The "three cold-weather friends" referred to pine, bamboo and plum, and it symbolized high moral integrity. The expression style of plant pattern was open, both realistic and freehand brushwork were available, with various forms of expression, which would change according to different decorative patterns. For example, the lotus pattern in plant pattern, in which there were bilateral lotus petals and multilateral lotus petals, the number of bilateral lotus petals was large; Peony pattern, some were one flower in one branch, some were two flowers in one branch. The variation of chrysanthemum pattern was rich, and the petals had single, double and triple layers.

Fig.1 Blue and white lotus patterns in Xuande period of Ming Dynasty
Source: baijiahao.baidu.com

Fig.2 Blue and white peony pattern plate in Xuande period of Ming Dynasty
Source: www.kongfz.com

Fig.3 Disk with folded rims with white and chrysanthemum patterns in Xuande period of Ming Dynasty
Source: www.gucn.com

Fig.4 Blue and white Zun with camellia pattern in fish basket in Xuande period of Ming Dynasty
Source: www.cguardian.com

2) Animal patterns. The animal patterns of the period include dragon patterns, phoenix patterns, flower and bird patterns, exotic animal patterns, fish and algae patterns, etc. During the Xuande period (1426-1435), dragon patterns were widely used in blue and white porcelain in royal kilns, and the images were greatly different from those of the Yuan Dynasty. Some dragons in the dragon patterns had vertical hair, some were covered with hair, and some were covered with hair in front. The claw tips in the dragon patterns also changed, showing a banded circle image, including three-claw dragon, four-claw dragon and five-claw dragon. There were three-clawed dragons, four-clawed dragons and five-clawed dragons. Dragon and cloud were drawn separately in many patterns, such as seawater dragon, round dragon, dragon frolicking with a fire pearl and Lotus dragon, flying-wing dragon. During this period, the characteristics of dragon and phoenix patterns were that the dragon and phoenix would not be drawn together. Among the bird patterns, the pattern of loquat paradise flycatcher was typical. In Xuande period, dragon and phoenix patterns were the most widely used animal patterns, which were the symbol of imperial power (Ma Guixi, 1999). Kirin was an auspicious beast in ancient legend, and it was said that it would appear in peaceful and prosperous times or when nobles came. The lion pattern symbolized power and prestige. The mandarin duck symbolized perfect love. The crane represented prolonging life, high purity and wealth. Paradise flycatcher was about longevity. The pattern of fish and algae symbolized abundance and wealth every year (Zhou Zhongyan, 2017). The expression styles of animal patterns varied according to the different contents. For example, dragon and phoenix patterns often adopted decorative techniques, while bird patterns and animal patterns had realistic, freehand and fine brushwork techniques. The expression forms of animal patterns were diversified, for

example, dragon patterns had walking dragon, falling dragon, rising dragon and round dragon.

Fig.5 Blue and white dragon pattern celestial vase in Xuande period of Ming Dynasty
Source: books and Literature

Fig.6 Rhomboid disk with folded rims of blue and white loquat ribbons of bird pattern in Xuande period of Ming Dynasty
Source: books and Literature

3) Figure pattern. In Xuande period (1426-1435), figure decoration liked to combine figures with landscape pavilions. Its form changes were very rich, the common figure pictures are pictures of landscape ladies, baby play, mountain of immortals, etc., and there were more women than men in the depiction. In this period, the patterns of figure themes were decorated with elegant and clear patterns, which reflected the peace and tranquility of the peaceful times (Zhu Yuping, 2015). The main purpose of picture of baby play was to pray for more children and more happiness. Picture of profound scholars expressed the literati yearning for leisure, quiet, retreat, freedom. Figures in mythological stories often reflected the moral meaning of lucky gods (Zhou Zhongyan, 2017). Figures were abstract and figurative in their expressive style. Figures were taken from scenes in life and placed in certain scenes in their expressive form.

FIG. 7 Blue and white picture of ladies bowl in Xuande period of Ming Dynasty
Source: books and Literature

FIG. 8 Jar of blue and white picture of baby play in Xuande period of Ming Dynasty
Source: www.kongfz.com

4) Auspicious patterns. Auspicious ornamentation in this period included eight treasures, Tibetan, Sanskrit, etc. In terms of implication, such as the eight treasures which reflected the significance of Buddhism. The Ming Dynasty was the heyday of auspicious ornamentation, which fully expressed people's yearning for a better life. The expression style of auspicious ornamentation was mainly decorative, and the forms of expression included eight treasures of lotus, blue and white Tibetan, blue and white Sanskrit and so on.

FIG. 9 A high-footed bowl with eight-treasure lotus pattern of blue and white twines in Xuande period of Ming Dynasty
Source: www.kongfz.com

FIG. 10 Halberd pot of blue and white Sanskrit in Xuande period of Ming Dynasty
Source: books and Literature

Chinese traditional patterns in modern design should follow the rule of formal beauty, which is derived from human experience and perception in the process of life. The rule of formal beauty in design is formed with the development of design, and its interpretation of formal beauty in Chinese traditional pattern design is very stunning. As a result, the rule of formal beauty runs through the design from beginning to end. In

modern design, the redesign of Chinese traditional elements should also obey the rules of formal beauty. The rules are summarized as follows: Change and unity, symmetry and balance, rhythm and metric, personality and order (Editorial Department of *Art Panorama*, 2016). As an excellent traditional culture of China, the innovative application of blue and white porcelain elements in cultural creative products can be studied from the aspects of color, ornamentation and implication. The innovative design of traditional cultural elements in cultural creative products can follow the following principles: The principles of cultural creativity, aesthetic experience and practical purpose. As the carrier of traditional culture, the purpose of cultural creative products is to introduce excellent traditional culture into public life. Therefore, the expression form of art is more contemporary and vital only when it conforms to the current public aesthetic. Excellent traditional culture is the foundation of our creativity and the source of our vitality. (Li Yuxin, 2019).

2. Method

Leading to the success of the design of creative ceramic products in the Xuande period (1426-1435 of the Ming Dynasty. Qualitative research and quantitative research were used in the dimension of product design in creative art. Researcher used a combination of descriptive analysis, questionnaire survey and field investigation. The sequence was as follows: (1426-1435)

1. Studied and collected on-site data of the research area in Jingdezhen; Collected the historical, social aesthetic and cultural background of blue and white porcelain from the Xuande period of the Ming Dynasty (1426-1435), as well as the composition, decoration layout and implication related to porcelain. The following methods were adopted:

1) Literature research method. Studied and collected literature data related to this study. The data collected came from books, journals, online materials, etc.

2) Field investigation method. Visited Jingdezhen's Ceramic Museum and royal kiln (the ruins of royal kiln in Ming Dynasty). Collected primary data of blue and white porcelain of Xuande period, compared and connected theories.

2. Research on the information of existing cultural and creative products in the sales markets of two major cultural and creative products in Jingdezhen.

3. The population and sample group were 90 tourists visiting Jingdezhen, which were divided into three groups: There were 30 participants in the youth group (20-35 years old), 30 participants in the middle age group (36-45 years old), and 30 participants in the senior group (46 years old and above).

4. Questionnaire survey and data of evaluating concepts.

1) A questionnaire survey was conducted on 90 tourists' preference for ceramic cultural and creative products to make product market positioning.

2) Experts evaluated the pattern design of cultural and creative products.

3) Experts and visitors evaluated the results of ceramic cultural and creative products.

5. On the basis of the dimension of ceramic culture, the research results of ceramic cultural and creative product design were summarized.

3. Results and discussion

Research showed that the cultural communication of excellent traditional culture through ceramic cultural and creative products was a lasting and sustainable method. During the Xuande Period (1426-1435), the patterns of blue and white porcelain reflected the historical background, social aesthetic and cultural background of that time from the aspects of subject matter, form and implication of patterns.

Table 1: The relationship between the themes, forms, meanings of patterns and historical background, social aesthetic and cultural background of blue and white porcelain discovered in Xuande period (1426-1435)

Themes, forms and implications of patterns of blue and white porcelain in Xuande period			
Subject of Patterns		Form of Composition	Meaning of Patterns
Plant Pattern	**Flower patterns:** Lotus pattern, peony pattern, chrysanthemum pattern and camellia pattern **Grass-blade patterns:** Ganoderma pattern, banana pattern **Fruitty patterns:** grape pattern, peach pattern, pomegranate pattern)	1. Theme decoration is combined with auxiliary decoration 2. Combination of single pattern and various patterns	Lotus patterns, which had the auspicious meanings of nobleness and brightness, as well as the auspicious meanings of prosperous descendants. Peony, was "the king of flowers", represents the wealth and good fortune. Chrysanthemum had a high integrity, known as the "gentleman of flowers". Peach tree was a tree of longevity, the fruit was called longevity peach. Pomegranate was a mascot that symbolized fertility and good fortune. Ganoderma lucidum was an ancient Chinese herb, known as immortal grass. After eating it, people could live forever and got rid of all diseases. Banana leaves symbolized prosperity, implying family and business. The "three cold-weather friends" referred to pine, bamboo and plum, and it symbolized high moral integrity.
Animal Pattern	**Auspicious patterns:** the “three cold-weather friends” --	1. Theme decoration is combined with auxiliary decoration	Dragon and phoenix patterns were the symbol of imperial power. Kirin was an auspicious beast in ancient legend, and it was said that it would appear

Figure Pattern	pine, bamboo and plum Dragon pattern Phoenix pattern Pattern of flowers and birds Exotic animal pattern Fish and algae pattern Pattern of ladies Pattern of baby play Pattern of profound scholars Pattern of fairy tale figures Pattern of eight treasures Tibetan Sanskrit	2. Combination of single pattern and various patterns	in peaceful and prosperous times or when nobles came. The lion pattern symbolized power and prestige. The mandarin duck symbolized perfect love. The crane represented prolonging life, high purity and wealth. Paradise flycatcher was about longevity. The pattern of fish and algae symbolized abundance and wealth every year
Auspicious Pattern		1. Theme decoration is combined with auxiliary decoration 2. Combination of single pattern and various patterns	Patterns of figure themes reflected the peace and tranquility of the peaceful times. The main purpose of picture of baby play was to pray for more children and more happiness. Picture of profound scholars expressed the literati yearning for leisure, quiet, retreat, freedom. Figures in mythological stories often reflected the moral meaning of lucky gods. The eight-treasure pattern reflected the significance of Buddhism Tibetan expressed the pray for good luck Sanskrit expressed the pray for good luck

As can be seen from Table 1, the decorative themes, forms and meanings of blue and white porcelain during Xuande period were closely related to the historical background, social aesthetic and cultural background at that time. The natural decoration could reflect the social aesthetic pursuit of nature in the Xuande period (1426-1435). Its forms and levels were rich and varied, and it was rigorous and orderly, which had a great relationship with the social political stability, national peace and people's safety, and the country's governing philosophy. During the Xuande period, due to the belief in neo-Confucianism, which was reflected in the art, it was required that the patterns must have auspicious meaning. Patterns at that time showed that "pictures must be intentional and intentions must be auspicious". Based on the types of patterns of blue and white porcelain during Xuande period, the following patterns were explained from the themes of patterns, forms of patterns and meanings of patterns.

Plant patterns. There were a wide range of plant patterns in that period, which could be roughly classified as flower patterns, grass-blade patterns, fruitty patterns and auspicious patterns. Among them, each type of pattern covered a large number of plant elements. The patterns commonly used in flower patterns include lotus, peony, chrysanthemum and camellia patterns. The commonly used patterns in the gras-blade patterns included Ganoderma lucidum pattern and banana pattern. Fruitty patterns included grape, peach and pomegranate. Auspicious patterns are mainly the "three cold-weather friends" -- pine, bamboo and plum. Among several kinds of patterns, flower patterns were the most popular. In the form of composition, the plant pattern adopted the combined decoration of theme pattern and auxiliary pattern. There were single pattern decoration and combined decoration of various patterns in the pattern layout. The combination decoration of various patterns was widely used. In terms of the meaning of pattern, plant pattern had auspicious meaning. Depending on the pattern of the plant, the meaning could be slightly different.

Animal patterns. The animal patterns of that period included dragon and phoenix patterns, which symbolized imperial power. There were auspicious and strange animals with auspicious connotations, as well as flower and bird patterns and fish algae patterns from life. There were auspicious and strange animals with auspicious connotations, as well as flower and bird patterns and fish algae patterns from life. In the form of composition, animal patterns were combined with theme patterns and auxiliary patterns. In the pattern layout, there were single pattern and multiple combinations of patterns. Among them, the combination decoration of multiple patterns was used more. For example, dragon pattern was often combined with sea water pattern, plant pattern and other patterns, such as sea dragon, Lotus dragon, round dragon, etc. The Kirin pattern was combined with the ruffle grass or banana leaf to form the motif of Kirin watching the moon. Lion patterns were often combined with hydrangea to form the motif of lion rolling hydrangea. Mandarin ducks were often combined with lotus leaves, flowers and various algae to form a scene. Bird patterns were often paired with broken flowers, fruits or rocks to make a scene. The fish pattern was generally combined with lotus, lotus seeds, lotus leaves and all kinds of algae to become the theme of the fish pattern. In terms of the meaning of patterns, animal patterns expressed different meanings according to different contents.

Figure patterns. Figure patterns of that period reflected the figures in the life scenes, such as figure of ladies, figure of baby play, figure of profound scholars, and figure of fairy tale, among which the figure of ladies was the most chosen. In the form of composition, the figure pattern adopted the combination of theme pattern and auxiliary pattern. There were single pattern and combination of multiple patterns in the pattern layout. The combination of multiple patterns was widely used. People were often put into the composition of life scenes. For example, the theme decoration of figure of Ladies often depicted the combination of ladies and landscape pavilions. In figure of profound scholars, people and environment were generally combined together, and the overall decoration was similar to landscape paintings of people. The themes of pictures of baby play were sometimes combined with scenes, such as those of courtyard baby play and outdoor baby play. The symbolism of patterns reflected the auspicious meaning of harmony, peace, children and blessings.

Auspicious patterns. The auspicious patterns at that time mainly included pattern of eight treasures, Tibetan and Sanskrit, which was closely related to neo-

Confucianism, the mainstream ideology at that time. In the form of composition, the combination of theme ornamentation and auxiliary ornamentation was adopted. In the pattern layout, there were single decoration and combination of multiple patterns. For example, the pattern of eight treasures pattern was often combined with the lotus pattern to form the theme pattern of lotus supporting eight treasures. Tibetan sometimes combined with the pattern of eight treasures and pattern of lotus, so as to form the theme pattern of lotus supporting eight treasures in Tibetan. In terms of the meaning of patterns, the pattern of eight treasures symbolized the meaning of Buddhism. Auspicious patterns were written in Tibetan and Sanskrit to pray for good luck.

According to research findings, among several types of patterns during the Xuande period (1426-1435), flower patterns among plant patterns were the most widely used, and it adopted the decorative styles of twine and broken flowers patterns. In terms of the layout of theme decoration, flower patterns were often decorated with the combination of various flowers, such as lotus, peony, chrysanthemum and camellia. The flower pattern was combined with all types of blue and white porcelain from the Xuande period (1426-1435).

Table 2 Decorative styles, pattern layout and ware collocation of blue and white flower patterns in Xuande period (1426-1435)

Decorative styles, pattern layout and ware collocation of blue and white flower patterns in Xuande period (1426-1435)												
Decorative Styles				Pattern Layout	Ware Collocation							
Flower pattern	Twine pattern	Broken-flowers pattern	Single pattern	Combination of multiple patterns	Bottle	Pot	Wash	Bowel	High-foot bowel	Disc	Tank	For enjoyment
Lotus pattern	√	√	√	The most common decoration was the combination of lotus pattern, peony pattern, chrysanthemum pattern and camellia pattern	√	√	√	√	√	√	√	√
Peony pattern	√	√	√		√	√	√	√	√	√	√	√
Chrysanthemum pattern	√	√	√		√	√	√	√	√	√	√	√
Camellia pattern	√	√	√		√	√	√	√	√	√	√	√

From Table 2, we can conclude that the blue and white flower patterns during the Xuande Period (1426-1435) were varied in style and in pattern layout, and the flower patterns were matched with various types of wares.

The patterns of blue and white flower patterns during the Xuande Period (1426-1435) were also very rich and varied, which can be obtained from the forms and styles of expression.

Table 3 Expression forms and styles of blue and white flower patterns during Xuande period

Expression forms and styles of blue and white flower patterns during Xuande period		
Flower Patterns	Expression Forms	Expression Styles
Lotus pattern	Twine pattern had two forms of expression. One was based on C-shaped bones, which were formed in a circular form around the bowl in a two-sided continuous formation. The other was based on C-shaped bones, which were decorated inside the plate in a four-sided continuous formation.	Realism, deformation
Peony pattern	Lotus patterns of broken branches were generally suitable for pattern decoration in the middle of the plate, and there were also two bunches of lotus and lotus leaves. In the form of one flower in one branch or two flowers in one branch.	Realism, deformation
Chrysanthemum pattern	The peony pattern of the twined branch was based on S-shaped bones, which were formed in a circular form around the bowl in a two-sided continuous formation. The other was based on C-shaped bones, which were decorated on the ware in a four-sided continuous formation. The peony pattern of folded branches was decorated with flowers and leaves, which were decorated in the central part of the inner bottom of the bowl and plate.	Realism, deformation Realism

Camellia pattern	Petals had single, double, three layers, of which the double layer was more common. In the form of one flower in one branch or two flowers in one branch. The chrysanthemum pattern of twined branches was based on S-shaped bones, which were formed in a circular form around the belly of bowl in a two-sided continuous formation, and the other was based on C-shaped bones, which were decorated on the belly of ware in a four-sided continuous formation. The chrysanthemum pattern of folded branches was fully decorated around the ware, which was surrounded along the mouth of the ware. In the form of one flower in one branch or two flowers in one branch. The camellia pattern of twined branches was based on C-shaped bones, which were decorated on the belly of ware in a four-sided continuous formation. The camellia pattern of the folded branches was decorated around the belly of ware. Decorative styles were basically realistic and deformed	

From Table 3, we can conclude that the forms and styles of expression of blue and white flower patterns during Xuande period were diversified. In the form of expression, there were also changes in different decorative forms according to the style of expression. Most of the expression style was realism and deformation, only the camellia pattern had one form of realism.

According to the research results, two sets of patterns were designed by selecting several flower patterns commonly used in Xuande period (1426-1435), such as lotus pattern, peony pattern, chrysanthemum pattern and camellia pattern, as well as two common decorative patterns, twine pattern and broken-flowers pattern. Market positioning of ceramic cultural and creative products was conducted according to the questionnaire survey of visitors to Jingdezhen on their understanding and preference of ceramic cultural and creative products. Then, according to the evaluation results of experts on the two types of flower patterns, the flower patterns were determined and

the following ceramic cultural and creative product design was carried out. Visitors and experts evaluated the results of product design in a comprehensive way.

4. Conclusion

Culture is the spiritual backbone of a society. Excellent traditional culture is the foundation of cultural development, and the emergence of ceramic cultural and creative products is a good form of inheriting and carrying forward excellent traditional culture. Cultural concept is not only a formal symbol, but also linked with the way of life of the masses. The Xuande period of the Ming Dynasty was a glorious period in the development of Chinese ceramics. The blue and white porcelain of this period is praised as "the unprecedented development of ancient China and the wonderful work of the opening generation" (Cheng Xiaozhong, 2019). Therefore, the value of ceramic culture in this period is huge. Through research, the artistic characteristics of typical patterns of blue and white porcelain in Xuande period can be obtained. The researcher chooses four flower patterns commonly used in this period for pattern design, and then designs creative ceramic cultural products based on modern popular utensils.

1. Lotus pattern. According to the composition and pattern characteristics of the lotus pattern, two types of lotus pattern are designed, namely, the twine lotus pattern and the broken-flowers lotus pattern. Using the blue and white underglaze painting method to express the pattern, and then combining the designed lotus pattern with modern popular utensils, the final design of ceramic products is done.

2. Peony pattern. According to the composition and pattern characteristics of peony patterns, two kinds of peony patterns are designed, namely, peony patterns with twisted branches and peony patterns with broken-flowers branches. Using the blue and white underglaze painting method to express the pattern, and then combining the designed peony pattern with modern popular utensils, the final design of ceramic products is done.

3. Chrysanthemum pattern. According to the composition and pattern characteristics of chrysanthemum patterns, two types of chrysanthemum patterns are designed, namely, chrysanthemum pattern of twined branches and chrysanthemum pattern of folded branches. Using the blue and white underglaze painting method to express the pattern, and then combining the designed chrysanthemum pattern with modern popular utensils, the final design of ceramic products is done.

4. Camellia pattern. According to the composition characteristics and pattern characteristics of camellia patterns, two types of camellia patterns are designed, namely, camellia pattern of twined branches and camellia pattern of the folded branches. Using the blue and white underglaze painting method to express the pattern, and then combining the designed camellia pattern with modern popular utensils, the final design of ceramic products is done.

Taking ceramics as raw materials and based on the research and development of regional culture, it is worth our further thinking and research to establish the classical culture of the past with modern thinking mode.

References

Baoliang,C. (2014). *Social transformation and cultural changes in the Ming Dynasty* .Chongqing: Chongqing University Press

Development and Reform Society. (2019). *Notice of the Ministry of culture and tourism of the national development and Reform Commission on printing and distributing the implementation plan of Jingdezhen national ceramic culture inheritance and innovation pilot zone*. Retrieved June 5, 2020. from https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/tz/201909/t20190929_1181932.html?code=&state=123.

Editorial Department of Grand View of fine arts. (2016). *Academic treatise on Chinese Art Education - art design.* 5. Shenyang: Liaoning Fine Arts Publishing House.

Expert Committee of the Chinese society of cultural relics. (2011). *Chinese official kiln porcelain.* Jinan: Shandong Art Publishing House.

Jing, Y.(2019). *Design and development of cultural and creative products..*Changchun: Jilin Fine Arts Publishing House.

Jinping,X. (2019). *Study Outline of Socialist Thought with Chinese Characteristics in the New Era*. Beijing: People's Publishing House.

Kehua,J. (2020). *Research on Chinese blue and white porcelain decoration art and cultural thought of Confucianism, Buddhism and Taoism.* Chinese ceramic industry. Jingdezhen: Jingdezhen Ceramic University; China Ceramic Industry Association.

Li,T. (2018). *Theory and practice of library cultural creative product development.* Beijing: Beijing University of Technology Press.

Ming,X. (2000). *History of Chinese aesthetic fashion*. *Volume 8 - wanyang is like blood.* Zhengzhou: Henan People's Publishing House.

Xiaozhong,C. (2019). *The traditional famous flowers in the blue and white porcelain of the Ming Dynasty are collectors*. Beijing: Beijing Administration of cultural relics.

Xigui,M.(1999). *Chinese blue and white porcelain.* Shanghai: Shanghai Ancient Books Publishing House.

Yuping,Z.(2015). *Ming Dynasty blue and white porcelain* - Second Edition .Shanghai: Shanghai Science and Technology Press.

Yuxin,L. (2019). Innovative application of blue and white porcelain elements in the design of cultural and creative products*. Daguan (Forum)*, 2019 (4), 86-87.

Zheng,G. (2016). *Ming Dynasty, ceramic aesthetic characteristics, Chinese aesthetic research.* 84-91. Shanghai: Shanghai Sanlian Bookstore

Zhongyan, Z.(2017). *A study on the decorative patterns of blue and white porcelain in the Ming Dynasty.* Harbin: Northeast Forestry University.

The analysis of the Chinese people's perspective —— A comparison between the Analects of Confucianism and the main characters in the online Xuanhuan novels

Bin Wang[1], Chaweewan Wongcharoenkul[2]

[1] Language Center, Office of Academic Resources and Information Technology
[1]Phuket Rajabhat University
[2] Chinese International College, Bangkok University

Abstract

Yan Hui is a sage admired by Confucianism in ancient Chinese society. Yan Hui's behavior was recorded in the Analects of Confucianism represents the traditional Confucian values of "sanctification" and everyone can be “Yao and Shun". As societies modernize, it affects both the social form and Chinese new generations. The main characters in some online Xuanhuan novels, such as "Dao Yuan Ru Xian", "Fo Ben Shi Dao", and "Xie Du" are different from traditional main characters, and the values of these main characters have also broken through the tradition. Therefore, this article compares the main characters created in modern online Xuanhuan novels with the image of Yan Hui, which shows the contrast between reality and tradition as well as the turning values in society’s modernization.

Keywords: Yan Hui, The Analects, online Xuanhuan novel, perspective

探究现代中国人的价值理念之转向
—以《论语》中的颜回与现代网络玄幻小说塑造的形象为对比

Bin Wang[1], Chaweewan Wongcharoenkul[2]

[1] Language Center, Office of Academic Resources and Information Technology Phuket Rajabhat University
[2] Chinese International College, Bangkok University

摘要

颜回是中国古代社会儒家推崇的圣贤，《论语》中所记录颜回的行为方式，代表着传统儒家“成圣观”和“人皆可为尧舜”的价值理念。而在现代社会中，社会形态的变化也导致现代中国人的价值理念已经有所转变。在一些网络玄幻小说当中，例如：《道缘儒仙》、《佛本是道》、《亵渎》当中塑造的偶像与传统的偶像有所差异，这些偶像所具有的价值理念也已经突破了传统。因此，本文以现代网络玄幻小说中塑造的偶像与《论语》中颜回的形象进行对比，展现出现实与传统的反差，探讨现代社会中价值理念的转向。

关键词：颜回　儒家　网络玄幻小说　价值理念

一、引言

颜回是儒家的偶像派，虽然去世很早，但是却是中国历朝历代所尊崇的圣贤。其颜氏之儒也是孔门一大重要思想。由于颜回所代表的儒家非常适应中国古代的历史社会环境，也适应古代社会的政治化的需求。尤其是在古代社会商品经济不发达，人对物质的需求并不旺盛的情况下。颜回生活的形态被皇帝们所尊崇。劳苦大众则以“仁爱”、“忠恕”之道为精神枢纽。劳其心志的“成圣观”[51]则是传统儒学在社会体系中表现的一种价值理念。

从儒家文化的基本价值理念出发，颜回是符合强烈的道德理想主义色彩的人性观念。《孔子家语 • 五仪解》：“ 所谓圣人者 ， 德合于天地 ， 变通无方 ， 穷万事之始终 ， 协庶品之自然 。 明并日月，化行若神，下民不知其德，睹者不识其邻。此则圣人也。 ”也就是说在传统儒家的价值取向当中，每一个正直的人都应当以成圣、成神为目标志向。这与西方把“神”与“人”区分开来是有极大差异的。颜回不仅仅是一个人，而且还是一位圣贤。正直的人必须体现完美人格，而且还要达到高不可攀的完美人格境界。所有的普通人都可以通过自身的努力达到这种境界，所以这就构成了儒家价值理念的核心表述：“人皆可为尧舜。”[52]

但是中国经过千年的发展至今，社会历史文化变迁十分迅速，现代与古代的现实社会环境差异非常之大，简单的生活不再是现代人应该具备的生活状态。铺天盖地的物质生活已经掩盖了精神世界的面容。多元文化视角其实已经出现。那么“成圣”的价值理念与中国人的现代社会是否还存在多少的匹配度？这是一个值得思考的问题。

先秦时代典籍——《论语》承载了先哲的精神，同时也塑造很多形象来说明儒家价值理念，而现代社会的网络小说也充斥着中国人的精神世界，我们会发现其中一种类型的小说——玄幻小说塑造的偶像。例如：《道缘儒仙》中的叶昊天、《佛本是道》中的周青、《亵渎》里的罗格也是现代社会人的价值理念体现。因此将颜回与网络玄幻小说塑造的形象进行对比可以找到二者的价值理念的差异以及变化。

二、研究对象

1. 颜回在传统儒家中的圣贤形象

(1) 颜回是谁？

对颜回生平的记载主要来自《孔子家语》和《史记》。《孔子家语卷九 • 孔子七十二弟子解第三十八》[53]中记载：颜回是鲁国人，字子渊，比孔子小三十岁。二十九岁的时候头发变白，三十一岁的时候去世。《史记卷六十七 • 仲尼及其弟子列传》中也记载了颜回的大致情况：颜回，字子渊，亦称颜渊，春秋晚期鲁国人。[54]而颜回在二十九岁那年，头发突然全部变白，死的时候非常年轻。颜回的去世让孔子哭得非常悲伤，因为孔子认为，颜回是他最得意的门生。[55]

---

[51] 他在《中国哲学史》中说：“物之中之至灵者为人，人之中至完备者为圣人。冯友兰：《中国哲学史》（下），商务印书馆2001版，第172页

[52] “曹交问曰：“人皆可以为尧、舜，有诸？”孟子曰：“然。”[汉]赵岐注，[宋]孙奭疏：孟子注疏[M]，十三经注疏委员会，北京：北京大学出版社，2000年12月第一版，第377页

[53] “颜回，鲁人，字子渊，少孔子三十岁。年二十九而发白，三十一早死。孔子曰：“自吾有回，门人日益亲。”回以德行著名，孔子称其仁焉。”王国轩、王秀梅译注：《孔子家语》，中华书局，2009年10月

[54] “颜回者，鲁人也，字子渊。少孔子三十岁。” [汉]司马迁：《史记卷六十七 • 仲尼弟子列传第七》，中华书局，第2659页

[55] “回年二十九，发尽白，蚤死。孔子哭之恸，曰：“自吾有回，门人益亲。”鲁哀公问：“弟子孰为好学？”孔子对曰：“有颜回者好学，不迁怒，不贰过。不幸短命死矣，今也则亡。”[汉]司马迁撰，[宋]裴骃集解，[唐]司马贞索隐，[唐]张守杰正义：《史记卷六十七 • 仲尼弟子列传第七》（点校本二十四修订本），中华书局，2014年，第2660页

孔子在他的时代最推崇的弟子就是颜回，颜回是一个学识渊博，品德高尚的人，曾经被被列为当时“德行科”之首，同时也被认为是孔子最得意的弟子，因此，作为被世人传颂的七十二贤之首，对中国秦朝以后的思想影响非常大。

在孔子眼中他的这个小弟子已经达到了他所认为的那些儒家应该具有的品质：“己所不欲，勿施于人”，“夫仁者，己欲立而立人，己欲达尔达人”。在《论语》中孔子表示：颜回是一个有贤德的人，吃喝都很简单，而且对住所要求也不高，在这种简陋的环境下还能够保持好学的乐趣。而颜回听课的时候，看似很愚蠢，但是下课后却能够把课堂上的内容使用在现实当中。这种态度让孔子很欣赏。[56]

(2) 颜回在《论语》中的形象

作为孔门弟子，颜回在《论语》中出现的频率不高，但孔子对他的称赞则较为频繁。《论语》中所记述的颜回受赞赏的品质应该是孔子为儒家学者树立的楷模典范。比起佛道的偶像都是看不到、摸不着的神仙来说，颜回这个活生生的人可能对世人更具有表率作用。[57]首先，我们先来看看作为儒家树立的偶像，颜回在世人当中那为万世楷模的的一面。颜回出身于庶民家庭，有强烈的求知欲望。十三岁时就进入孔门，开始了学习生活。他在孔子的弟子中，年龄最小，非常聪慧，虽然生活很清苦但是并不贪恋富贵，孔子对他非常喜爱。在长期的学习生活中，他把“笃信好学，求仁为仁，博学多能，尊师重道”这些东西都完成地很好，最终成为孔门弟子中的德行之首。

而孔子教育学生要“志于仁”，教育学生立定志向，实行仁道，为真理而斗争。这是当时成为君子的第一个条件，所以当孔门师徒在谈理想、说志向的时候：

5.26颜渊季路侍。子曰:书主各言尔志”？子路曰:“愿车马衣轻裘与朋友共，肚之而无憾。”颜渊曰:“愿无伐善，无施劳。”子路曰：“愿闻子之志。”子曰:“老者安之，朋友信之，少者怀之。”[58]

颜回就直截了当的表达了自己着重修养自己，不夸耀自己的长处，不将劳苦的事情加于别人，表现出不违仁，努力做一位仁者的志向。

并且在学习过程中，颜回不畏艰苦，不怕困难，表现出顽强的乐学精神。孔子说：“颜回是个贤人，经常吃一碗饭，喝一瓢水，居住在很简陋的地方，别人受不了艰苦的忧愁，但是颜回却其乐融融”。在学习方法上，颜回能够做到学思结合，融会贯通，举一反三。对所学的知识，认真进行分析研究，抓住本质间题深刻领会，加以消化吸收，变为自己的精神财富。

颜回也注重自省的学习方式：

6.3哀公问：“弟子孰为好学？”孔子对曰：“有颜回者好学，不迁怒，不贰过。不幸短命死矣，今也则亡，未闻好学者也。”[59]

并且把这种内省式的自学方法联系实际，注重个人品德修养，身体力行，把所学的道理转化为实践，做到“不迁怒，不贰过”。对人对己心平气和，不把自己的烦恼苦痛发泄出来，拿别人出气，一旦发现过失，当即改正，不再犯同类过失。颜回笃信好学，博学多识，致思醒悟，通理推论的治学精神和经验，是难能可贵的。

(3) 颜回在中国历史中的地位

---

[56] 孔子曰：“贤哉回也！一箪[箪：古代用来盛饭食的竹器。]食，一瓢饮，在陋巷，人不堪其忧，回也不改其乐。”“回也如愚；退而省其私，亦足以发，回也不愚。”“用之则行，舍之则藏，唯我与尔有是夫！”[汉]司马迁撰，[宋]裴骃集解，[唐]司马贞索隐，[唐]张守杰正义：《史记卷六十七·仲尼弟子列传第七》（点校本二十四修订本），中华书局，2014年，第2660页

[57] 由于《论语》出自孔门弟子及其再传弟子之手，关于颜回的内容较为可信，此后的文献记载，大多数沿用《论语》中的语句，如《孟子》、《史记》、《汉书》等，它们或者原文抄袭，或者稍有改动，但意思基本相同。

[58] 杨伯峻译注：论语译注[M]，北京：中华书局，2016年第52页

[59] 杨伯峻译注：论语译注[M]，北京：中华书局，2016年第55页

中国古代社会中，王朝更替不断，但是都会尊崇孔子，而又因为颜回在道德修养方面表现出了高尚的品质，所以也对颜回进行偶像塑造。从春秋时代开始，颜回的历史地位一直都被塑造。在中国历史上，颜回在皇帝心中的地位极高。

春秋时代，鲁国鲁定公在颜回去世后，亲自吊唁。[60] 可见颜回在当时鲁国统治者中的影响巨大。西汉时期，汉高帝刘邦十二年（公元前195年）：“东巡狩适鲁，以颜子配享孔子，祀以太牢。[61] 古代帝王第一次开始祭祀孔子、颜子。而汉惠帝又册封颜子十一代孙颜异为大夫。到汉武帝时，实施的独尊儒术的政策中君权神授的概念不但神化了汉代的皇帝，同时也神化了孔子和颜子。《论衡·书虚》和《搜神记》都有相关事迹说明。[62] 这种神化孔子、颜子的倾向一直延续到南北朝时期。到了唐代，唐太宗尊颜回为“先师”，唐高宗赠颜子太子少师，睿宗赠颜子太子太师，唐玄宗封其为“亚圣”。同时,根据经、史所载有关颜子的言行事迹，提出了“孔颜之道”的新命题。不少人把孔子与颜子并称。[63] 宋代由于儒佛道三家趋于融合，正统官学中确立了孔子、颜回的地位。而在明代，大力提倡理学，对颜回品质的形象的树立更达到登峰造极之处。明世宗嘉靖九年，尊颜回为“复圣”，颜回与孔子地位等同。清朝初年，康熙、乾隆等皇帝多作《颜子赞》，颂扬颜子之德。

2. 网络玄幻小说中偶像的形象

20 世纪 90 年代互联网的兴起是网络小说兴起的契机，从此各大网站成了网络小说生长的温床，网络小说分类非常多，而武侠、玄幻类型的小说异军突起，如同雨后春笋般一样，成为流行的小说样式。植根于中国本土文化、宗教、神话所创造出来的玄幻小说更加丰富多彩，例如：鬼雨的《道缘儒仙》，梦入神机的《佛本是道》，烟雨江南的《亵渎》都以中国传统文化为根，根据对现实社会的体验而塑造了新的文化形象，表达出一种崭新的价值理念。

(1)《道缘儒仙》中的叶昊天

鬼雨在《道缘儒仙》[64] 中塑造的形象被称之为叶昊天，他是一个由儒入道，由道入佛，佛道合一，吸取魔性才能最终达到儒家的海纳百川，有容乃大，天人合一的至高境界。所以，主人公叶昊天的形象包含中国传统的文化同时也增加了新的内涵。

这种新的内涵是通过《道缘儒仙》小说中魔教的教义体现出来的：“个人有至高无上的自主权，可以选择自己所想做的事物，可以为了相互利益而彼此订立契约’；‘不自由，毋宁死’；‘自由者，天下之公理，人生之要具，无往而不适用者也。’”这种教义从侧面表达了一个重要的观点：就是现代社会已经承认了“个体自由”的存在，人不一定要成圣，而是以“成人”为目标。

所以，中国人对“传统”的认知有所转变，认为传统的束缚已经不可能完全承担起世人的精神生活，只有加入所谓的“魔”教找到自由，人生才有乐趣。

(2)《佛本是道》中的周青

---

60 杨明照：《抱朴子外篇校笺下·逸民》，中华书局，1997年版，第100页

61 [明]陈镐纂修，《阙里志》，孔承业出版，明嘉靖31年[1552]

62 《论衡·书虚》则记有孔子和颜子俱登泰山，颜子因“望吴门马”，下山后发白齿落，遂以病死的神话。另《搜神记·八》载有

63 《陋巷志》载唐太宗贞观二年年尊其为“先师”,高宗总章元年年赠颜子太子少师睿宗太极元年年,赠颜子太子太师唐玄宗开元八年年封为“亚圣…列“十哲,,之首,二十七年年加封`。充公,。②同时,唐宋据经、史所载有关颜子的言行事迹,提出了“孔颜之道”的新命题。还有不少人把孔子与颜子并称,但更多的是以论、赞、祝文等形式颂扬颜回的圣贤品格,进而达到自勉或励人。颜景琴等《新编陋巷志》，齐鲁书社，2002年9月，第63页.

64 作者鬼雨，中国仙侠小说儒家学派开山大师，山东人，兼有中国传统文化硕士学位、现代科学博士学位及美国一流大学博士后经历。

梦入神机作为当今网络玄幻小说作家的典型代表之一，在他的作品中融入了他对现实社会的认知、感悟。他的《佛本是道》作为洪荒小说的开山之作，布局宏大，在接纳传统神话的概念中，重塑了现代人的价值理念。 《佛本是道》的主角周青性格被称之为“腹黑果断，智勇并重，以力证道，后天成圣，大气雄浑，纵横捭阖”，冲破了《封神演义》所建构的有序的神话体系，描写了在为了冲破“天地不仁以万物为刍狗”的概念，为了找到一丝生机而与各教圣人的智斗周旋的故事。个人冲破天道也就暗含有“成人”的概念。

(3)《亵渎》中的罗格

而《亵渎》[65]这本小说的主人公是非常能够体现出现代人直截了当的心态。主人公叫罗格刚开始的性格是那种*“睡觉睡到自然醒，数钱数到手抽筋这就是罗格的幸福生活”，“要说赚钱，这学问自也不小。赚钱之道，首在识势，次在得人。识天下大势，知道大势所趋，顺势而为，自然处处逢源。谈到识人，要知道人力有时而穷，任你聪明绝顶，也不会无所不能。能聚天下英贤为我所用，财源滚滚自不待言。最后一点在于能弃。人贵有自知之明，能进能退，见事不可为，要有断腕认输之勇。输一次两次，只要不伤筋动骨，何愁不能卷土重来。”*这就是对物质要求永远都不满足的人。而且它的身份是死灵法师，死灵法师在西方认为是黑暗、邪恶的代表，“人性本恶”这一点在罗格身上毫无遗漏的体现出来。

但是，这篇小说最大的与众不同就是，这个邪恶死灵法师不择手段的追求金钱、女人、权力的同时，居然还存在人类所具有的感情有着儒家所谓的“仁爱，忠恕”的处理事物的方式。当罗格答应保护弱小的精灵族的时候，那拥有金钱、权力、欲望的邪恶之心，被平凡人也有的感情，小小的同情心，那在金钱和酒色中依然不泯的友情，那被人爱与爱别人的幸福和痛苦全部替代了。所以，这也是另外一种成人的方式。

三、研究与分析

颜回的形象在现代社会中并不适应，因为社会性质不同，物质积累不同，所以，现代人对儒家思想的认知也有所不同。从现代社会的角度来看，颜回的形象已经被解构。现代小说中以儒家思想出现的形象已经转向。

1. 在现代社会中对颜回形象的解读出现翻转

颜回在过去的认知中，总是以“完美”的形象出现。但是，那是由于当时的社会现实所塑造的形象。如果，在现代社会中，可以这样认为其实是孔门弟子中性格最不开朗，最木讷内向，恭慎拘谨的一个，也可以说是最卑己自牧，人格最萎顿窝囊的一个“在他身上几乎看不到一丝半缕刚毅威严！从其师友对他的行述的评价来看，他似乎是个只会一味承仰孔子鼻息的人，在他身上几乎找不到一点点怀疑批判精神的影子和气魄，从不敢对孔子的学说发起任何的挑战和争辩”。

所以，孔子只要一提到这个颜回，语气之中似乎就会不知不觉地浸满深深赞赏的气息。赞赏什么呢？无非是这么几条：一是乖顺，对他言听计从；二是特别能熬穷，抗得住清苦。《论语》中载录了不少这类言语：

2.9子曰：“吾与回言终日，不违，如愚。退而省其私，亦足以发，回也不愚。”[66]

6.7子曰：“回也，其心三月不违仁，其余则日月至焉而已矣。”[67]

---

[65] 《亵渎》（奇幻小说）作者是烟雨江南，原名邱晓华，阅文集团旗下起点中文网签约作者，中国作家协会会员，超人气奇幻小说作家，代表作奇幻类小说《亵渎》，这部作品历时三年完成，共两百余万字。已达到2300多万点击，600多万推荐，高居推荐榜第九位，收藏更是高达13万之多。

[66] 杨伯峻译注：论语译注[M]，北京：中华书局，2016年第16页

[67] 杨伯峻译注：论语译注[M]，北京：中华书局，2016年第57页

6.11子曰：“贤哉，回也！一箪食，一瓢饮，在陋巷，人不堪其忧，回也不改其乐。贤哉，回也！”[68]

颜回一死，就再也找不出第二个能好学如颜回的弟子了，可见得颜回在孔子心目中的好学程度极高。

11.7季康子问：“弟子孰为好学？”孔子对曰：“有颜回者好学，不幸短命死矣，今也则亡。”

你跟他讲学，能始终聚精会神，毫不懈怠的，恐怕只有颜回一人做得到。言下之意是，夫子讲学时，别的弟子常会有心不在焉的时候，为什么会心不在焉呢？可能是嫌夫子的话过于迂远，言不及义而不耐烦。也可能是另有自己的看法，对夫子所讲之学不以为然，甚至忍不住出来插嘴打断夫子的话头等等，都是有可能的。但颜回从来没有过诸如此类的举动，所以孔子认定他最好学。但一个从不知道对经由别人传授的专业知识提出点质疑和作出点分析的人，一个在学术上自始至终建立不起独出机杼的裁断根底的人。他的博学，他的学问的精深程度，都将是很值得怀疑的。

在我看来这样的人，除了有可能成为“两脚书橱”外，很难想象他再会有别的大出息。所以颜回就是孔门弟子中最没脾气！最没性格！最乏味的弟子！当固步自封的特点被塑造起来以后，儒家思想的突破就出现很大的难度。近代资本主义社会无法在中国出现的原因很多，探讨也很多，而这种颜回的性格特点也可能是封建社会不能转型到资本主义社会的内因。

2. 以颜回为代表的儒家形象在网络玄幻小说中被解构

颜回身处春秋时代，他与孔子一样都是当时的没落贵族，在以修身、齐家、平天下为目标生活，即使鲁国国王对他深表佩服，但是也不能把自己的人生理想付诸实践。而且历朝历代都是利用儒家思想建立帝王统治，而现代小说中，折射出对儒家思想的解构，这种解构就是不在使人们迷幻在对政治的极大的兴趣中，而是以自身行为为目标，将自己的现实想法落实在现实的、自由的层面。尤其是在现代性的影响下，传统的儒家思想被钢铁社会所解构。

现代社会中价值理念的转向已经出现，小说中所谓的“魔”其实是对自由的渴望。颜回所处的时代以及颜回本人的社会阶层必定使颜回不得不按照既定的目标行动，而现代社会在物产丰富，相对平等的状况下，寂寞的颜回无法体会现代人的自由快乐。但是，在对本体的认知之下，又由于传统哲学的影响，我们会看到现代人对中国传统哲学“濡化”和“传承”。尤其是在小说中，大量使用神佛概念的使用。在《佛本是道》[69] 中，作者讲的虽然是佛教与道教对主角的影响，但是又使用“魔”的概念暗指西方哲学的进入，这种佛、道、儒、魔的融合其实是中国人传统思想的转向。

3. 社会现实不同导致价值理念蜕变

颜回不是在神坛上的仙,而是一个地地道道的人，内心世界总是由高尚的道德情操和低俗的世俗生活所组成。只不过通过儒家的修炼方式，就是《大学》里所总结的“知止而后有定；定而后能静；静而后能安；安而后能虑；虑而后能得。”所谓的知、定、静、安、虑、得这是儒家的修身的方法。通过这些方而达到“古之欲明明德於天下姐先治其国。欲治其国者先齐其家。欲齐其家者先修其身。欲修其身者先正其心。欲正奇心者先诚其意。欲诚其意者先致其知。致知在格物。”这是儒家修身的不同阶段。所以无论人事处在任何

---

[68] 杨伯峻译注：论语译注[M]，北京：中华书局，2016年第59页

[69] 《佛本是道》，网络小说，作者是梦入神机，毕业于中山大学，职业写手，原**起点中文网**白金作家，现纵**横中文网**专栏作家。在首届**网文之王**评选中位列**五大至尊**之一。代表作品：《佛本是道》、《**黑山老妖**》、《龙**蛇演**义》、《**阳神**》、《**永生**》、《**圣王**》、《**星河大帝**》、《**点道**为**止**》。网传现实职业中国棋院象棋大师。

的层次上都要通过修炼达到这些境界当中。让儒家学者可以在那个时代承受住人生当中不可承担之痛。所以中国古代的封建社会是那么的恒定、顽固的坚持了二千多年。

而现代人的生活状态已经是处于一个相对物资丰富的时代，没有“成圣”的需求存在，尤其是在物质基础上对其它事物追求转变为个体需求的认知。现代人的追求在于：“如果酸甜苦辣咸是生活的五味，那我都想一一尝遍；如果世间的颜色有着千百万种，那么，我想为我的生活一一涂上不同的颜色！”所以现实社会与古代社会相比较价值理念差异很大，“成圣观”转变为了“成人观”。

四、结论：传统儒家的价值理念的当代转向

这些网络玄幻小说中，无论是《道缘儒仙》、《佛本是道》这种具有中国传统神话的小说还是渗透了西方世界的玄幻小说《亵渎》都对传统的儒家思想有着解构，但是又因为中国哲学本身的延展性，又对儒家思想的形象有着重塑过程。

1. 二元对立走向多元主义

现代网络小说中虽然解构了儒家形象，但是并未抛弃对传统儒家思想的认同，重塑了新的精神形象而是把忠恕、仁爱的思想落实在现实当中，在“修身”的前提下自由生活。不再将“平天下”的想法强加在不切实际的虚幻当中。而是对自身的认可度提升，以自身的自由为前提，继续在自己的生存现实下生活。

2. 成圣的价值理念转向为成人的价值理念

传统儒家的价值理念是“人皆可为尧舜”，所有人都可以成圣。而在网络玄幻小说中的偶像例如周青从人变成了圣，容纳了成圣观，但是为了冲破天道找到自由，又没有离开“成人”的概念。叶昊天把魔引入了其它教派，在自由的角度把神落地为人。罗格更是人性的善与恶体现的淋漓尽致。从这些偶像的性格来看，这些偶像不仅接受了传统的价值理念，把中国传统的成圣观发挥到了极致，同时也增加了自由、开放的观念，把西方的人性观念纳入其中。使“成圣”的理念转向为“成人”的理念当中。

参考文献：

[1] [汉]司马迁撰，[宋]裴骃集解，[唐]司马贞索隐，[唐]张守杰正义：史记[M]，北京：中华书局，2014年8月（点校本二十四修订本）

[2] [汉]赵岐注，[宋]孙奭疏：孟子注疏[M]，十三经注疏委员会，北京：北京大学出版社，2000年12月第一版

[3] 王国轩、王秀梅译注：孔子家语[M]，北京：中华书局，2009年10月

[4] [宋]朱熹：四书章句集注[M]，北京：中华书局，1983年

[5] 杨伯峻译注：论语译注[M]，北京：中华书局，2016年

[6] 萧功秦：儒家文化的困境[J]，广西师范大学出版社，2006年

[7] 黄慧英：儒家伦理：体与用[M]，上海三联出版社，2005年

[8] 董韶华、韶军：关于颜回研究的几个问题[J]，山东师大学报(社会科学版)，1997年

[9] 余树苹：再寻“孔颜乐处”[J]，浙江学刊，2003年第3期

[10] 李振声：颜回与孔子[J]，神州学人，1998年

[11] 姚晓燕：颜回“安贫乐道”精神的时代意义[J]，新校园，2021-05-25

[12] 戴庆：“孔颜乐处”与儒学的内圣化转向[J]，枣庄学院学报，2021-05-01

[13] 陆建华：孔子的人性世界述论[J]，江南大学学报(人文社会科学版)，2021-04-13

[14] 邵宇、余贵奇：何谓“孔颜之乐”—基于“生活向度”与“状态向度”之谈儒学与文明[J]，2021-03-31

[15] 沈鸿：孔子弟子形象在先秦两汉的演变[D]，东北师范大学硕士论文，2004-05-01

[16] 鬼雨：道缘儒仙[M]，内蒙古人民出版社，2004年，（作品首发于起点中文网）

[17] 烟雨江南：亵渎[M]，朝华出版社，2005年9月。（作品首发于起点中文网）

[18] 丘克达：鬼律师[M]，内蒙古人民出版社，2007年11月（作品首发于起点中文网，第二部首发玄道论坛）

[19] 梦入神机：佛本是道[M]，花山文艺出版社，2007年（作品首发于起点中文网）

Development of local cultural capital A case study of hand-woven fabrics, Ban Nong ling, Suphanburi

Pukkaporn Pimsarn[1] , Wanasak Padungsestakit[2], Sun Tawalwongsri[3]

[1,2,3] Department of Performing Arts (Theatre Arts and Creative Entrepreneurship)
[1,2,3] Faculty of Fine and Applied Arts
[1,2,3] Suan Sunandha Rajabhat University
pukkaporn.pi@ssru.ac.th, wanasak.pa@ssru.ac.th, sun.ta@ssru.ac.th

Abstract

This research, Development of local cultural capital: a case study of hand-woven fabrics Ban Nong Ling, Suphanburi was funded by Thai Beverage Public Company Limited under the project "Local loincloth Thai craftsmanship" in the form of research and development. The objectives of this research were: 1.To study the hand-woven fabrics of Ban Nong Ling, Suphanburi, 2.To study the product patterns of hand-woven fabrics, and 3.To create and publicize contemporary apparel. Tools in data collection method, researcher used unstructured in-depth interviews, field visits, photography, and documentary information. In addition, is also used analytic induction, is an interpretation to create a conclusion from the data collection.

The results showed that the identity of Ban Nong Ling's hand-woven fabrics is 7 colors of loincloth weaving: purple, indigo, blue, green, yellow, orange and red, and embroidering the hand-woven fabrics with Eggplant flower pattern and Mace flower pattern. From the analysis, researcher found that Ban Nong Ling's hand-woven fabrics products are ready-made garments (Ready to Wear) and unfashionable. The researcher applied character analysis, key visuals, and designing costumes for performances concepts as a guideline to create a new personality of the wearer who is confident in himself and likes to dress. Clothing styles are dresses, strapless tops and skirts, based on 7 colored loincloths cut with plain colored fabrics and use computer printed 's eggplant flower pattern on sequin fabrics to make space on clothing. The highlight of this research is using hand-woven fabrics to make boots.

Keywords: culture capital, hand-woven fabrics, Ban Nong Ling, costume design

1. Introduction

Culture is a reflection of national identity and identity through ideas, beliefs, attitudes, values, traditions and mutually expressive behavior. Human life style is constantly changing and improving to achieve social prosperity. It consists of tangible cultures, including architecture, archaeological sites, and various artworks. Intangible cultures include traditions, customs, wisdom, lifestyle, beliefs, etc. (Throsby, 2000) Therefore, culture is an important component of social capital as a driving force for value creation in the community and society. This has led to sustainable development and strengthening communities.

Development of local cultural capital to make the most of benefits, is necessary to understand the cultural capital of the community that person gains from the process of social casting, to become a passive feature that allows the person to increase value to their own and communities. It is divided into three characteristics: 1. Embodied form: cultural capital embedded in the identity that characterized by the expression of the body and mind, it is capitalized on the level of character which has undergone a process of socialization. It serves to convey ideas, attitudes, beliefs and values, affect their understanding and perception of tastes, whether it is the way of life or art. In order to change, it requires periods, society, and social classes. This characteristic is condensed with the value of the new cultural capital that enters the community through the ages can be related to economic capital 2. Objectified form: cultural capital that are expressed in the form of objects such as monuments, tools, equipment, literary books, paintings, etc. Similarly to the value of apparel, which initially needed to convey power, utilitarian values that connect other dimensions around it. For example, a weaving area in the house, areas to grow cotton in the field, wear black dyed clothes in everyday life, or identity clothing in ethnic groups. (Renu Muenjanchoey, 2013) and 3. Institutionalization State: institutionalized cultural capital is a reference to the basic properties of cultural capital as guarantees, certificate, or valuation. In parallel, it distinguishes between formal knowledge, accreditation and traditional knowledge. Once comparisons are made. For this reason, the value of institutionalized capital depends upon the investment of time and effort.

Suphanburi Province has a long history, abundance of natural resources, and it was said that is a breadbasket. There are 10 ethnicities, including native Thai, Thai-Chinese, Thai Songdam, Khmer, Yuan, Karen, Lawa, Lao Wiang, Lao Si, Lao Krang, Lao Phuan, and Mon that made Suphanburi outstanding in art, culture and traditions. It reflects the entire of beliefs, language, food, utensils, performing arts, including the apparel that is distinctive identity of Suphanburi. Another is a dialect accent, which shows sincerity and honesty that is the charm of the people.

Originally, Ban Nong Ling, Suphanburi was geographically densely forested. There is a large swamp in the center of the village, where animals especially a lot of monkeys are used water from this swamp. Until people came to live, the village was called Ban Nong Ling consists of 285 families, with a total population of 1,114 people. Mr. Jaroon Bunluesrisakun the village headman said that the population of this village is varied. There are people of Thai, Chinese and Mon, some of whom have been evacuated from Thung Khen village. The area of Ban Nong Ling is lowland area, with an irrigation system suitable for agriculture. The main occupation of the villagers such as sugarcane farming, and secondary occupations are husbandry and employment. However, due to agriculture has suffered from declining productivity prices,

communities are underfunded, insufficient income to make a living, and no additional occupation resulting in higher unemployment.

Later, Mrs. Nitaya Jaidee formed ban Nong Ling Weaving Group to transfer knowledge and inherit the wisdom of traditional weaving of the Thai-Mon community to remain and be able to build a career as an extra income for themselves and their families. Ban Nong Ling woven fabric has the distinction of being hand-woven fabrics dyed with natural colors from marigolds, red laterites, bellyache bush leaves, golden shower leaves, turmeric and heart-wood of jackfruit. Then it is woven with 2 twitches, looms into a multicolored loincloth, knits the edges and embroider with thread to add more beauty. Most of the embroidered patterns are represent to the art of the Dharawadee period, Khun Chang Khun Phaeng literature, Swan Parade and Centipede Flag, 12 zodiac, natural patterns, eggplant flower patterns (traditional and contemporary style). This is a unique feature that has been very prominent. The Nong Ling Weaving Group is divided into 4 divisions as follows: 1. Weaving department 2. Sewing department 3. Embroidery Department and 4. Sales Department. The products that created can be divided into 2 categories: Apparel, such as fabrics, scarves, shawls, breast cloth, clothing, and Lifestyle such as bags, pillows and key chains.

From this point, the researchers are interested and would like to study the cultural capital of the hand-woven fabrics group, Ban Nong Ling, Suphanburi to develop a creative design of contemporary apparel and increase a variety of products. It is able to be more responsive to the needs of consumers, bringing local wisdom to create and add value to the products of Ban Nong Ling community in a sustainable way.

2. Objectives

2.1 To study the hand-woven fabrics of Ban Nong Ling community, Suphanburi.

2.2 To study the patterns of products from the community's hand-woven fabrics.

2.3 To create and publicize contemporary apparel.

3. Research Methodology

This research, Developing community culture capital: a case study of hand-woven fabrics Ban Nong Ling, Suphanburi takes study duration since July to November 2021 with details of operations as follows:

3.1 Population and sample

The population and samples in this research were 1. Hand-woven fabrics group, Ban Nong Ling, Suphanburi. The researcher used the selection criteria for a population group by a specific method (Purposive Sampling) who engaged in secondary occupations of weaving and embroidery in the community, consisting of 15 members of community, with the head of the Ban Nong Ling Weaving Group, Mrs. Nitaya Jaidee is provided key information and 2. Target group is 100 people of young working who is dress enthusiasts.

3.2 Data Collection Tools

1. Qualitative data: i.e. documentary information, in-depth interviews with key informants as unstructured questions along with audio recording and photography, field visit to learn about community’s lifestyle.

2. Quantitative data: I.e. product satisfaction questionnaire to evaluate data in different sections, consists of demographic data such as gender, age, education and occupation, consumer behavior data includes product types and usage patterns.

The researchers examined the tools used in the interviews, questionnaires, and satisfaction forms by experts in terms of product type and usage. Then, the researchers send questionnaires and assessments to 100 people in target group as an online form.

3.3 Data collection and analysis

The researcher collected documentary information that related to hand-woven fabrics Ban Nong Ling, Suphanburi from community resources and educational institutions library resources both onsite and online. This research is in form research and development, so the researchers use the analytic induction which is an interpretation, create results from collecting the identity of hand-woven fabrics Ban Nong Ling community data.

3.4 Research Methodology

The researcher has two stages in conducting research as follows: 1. Preparation data, and 2. Design and development process. The details are:

1. Preparation data, including

1.1 field visits to collect data.

1.2 summary of data from the analysis of documentary information, interviews.

1.3 meeting, brainstorming with research team to find guidelines for design.

2. Design and development process, includes 7 steps as follow,

2.1 Key Art: defining the main idea

2.2 Sketch design

2.3 Examine: draft check

2.4 Development

2.5 Produce

2.6 Fitting

2.7 Performance

4. Results

The results of the research on the Developing community culture capital: a case study of hand-woven fabrics Ban Nong Ling, Suphanburi, are as follows:

4.1 Designing concept: Color Block

Suphanburi Province was said that a breadbasket of Thailand. It also has historically important and has been thriving for thousands of years. Therefore, it is full of arts, culture, customs and traditions that passed on are passed on from generation to generation through different ethnic backgrounds. Hand-woven fabrics Ban Nong Ling is a traditional woven fabric of the Thai-Mon community, where inherited the wisdom of weaving and embroidery the native clothes from planting cotton, spinning cotton, yarn dyeing, weaving, embroidery, garment manufacturing are apparel based on the identity of their own ethnic groups.

Color: conveys ethnic diversity, arts, culture and traditions, which is a beautiful tradition in Suphanburi.

Block: conveys a formality, pattern on the loincloth, continuation from weaving, field plots, fields separating that refer to geometric shapes, subdistrict zoning plan in Suphanburi.

Picture 1. Key Art: defining the main idea
Source: Pukkaporn, 2564.

4.2 The uniqueness of hand-woven fabrics and patterns

Characteristics of hand-woven fabrics Ban Nong Ling, are woven from nature and dyeing from the bark of various trees, such as rainbow fabric, crepe fabric, mudmee fabric. From further study, the most distinctive identity are 7 colors of loincloth weaving: purple, indigo, blue, green, yellow, orange and red, and embroidering the hand-woven fabrics.

Picture 2 7 colors of loincloth weaving, hand-woven fabrics Ban Nong Ling identity
Source: Pukkaporn Pimsarn, 2564.

From the appearance of the loincloth, it is seen in 7 colored canals of the same size as the entire piece and the stitching of the hem is always colored according to the color palette. This issues encountered in designing showed a variety of color and smaller color grids that create a dizzy eyes. Therefore, the researcher had to bring the plain weave fabric to merge in order to create a gap to make it more comfortable for the eyes.

Picture 3 eggplant flower pattern embroidering (original) hand-woven fabrics identity
Source: Pukkaporn Pimsarn, 2564.

Picture 4 development of the eggplant flower pattern embroidering from original
Source: Kornkrit Koikitcharoen, 2564.

From eggplant flower pattern embroidering (original) that is culture capital. The researcher developed embroidered fabrics according to the following table:

The development of the eggplant flower pattern embroidering		
Artistic element	**Original pattern**	**Developed pattern**
Color	Pink, green and orange	Pink, green, orange, yellow and purple
Size	Same size	Multiple size
Texture	- Embroidered on a flat cloth - Have equal convexity	- To increase the fabric dimensions by embroidery in sequins - Use screen printing technique - Separate embroidering patterns and screen on fabric to increase convexity

4.3 Product types

The analysis of product patterns from hand-woven fabrics Ban Nong Ling, found that products were ready-to-wear apparel and unfashionable. The researchers used the process of designing costumes to reconstruct the personality of the wearer, reflecting the personality of confident women who likes to dress up. Clothing styles are dresses, strapless, and skirts which can be adopted to match the opportunity to use. Clothing based on 7 colors of loincloth weaving, contrasted with a plain colored to reduce the dizziness eye from loincloth's colors, but it remains connects them together.

Picture 5 Clothing products from loincloth woven and the fabric with embroidered
Ban Nong Ling, Suphanburi
Source: https://web.facebook.com/RoiLaiDee

Picture 6 Clothing products developed from hand-woven fabrics Ban Nong Ling, Suphanburi
Designer Kornkrit Koikitcharoen
Source: Pukkaporn Pimsarn, 2564.

5. Summary and suggestions

Research has shown that hand-woven fabrics Ban Nong Ling, Suphanburi, is a unique community. This can be seen in clothing woven in natural colors, crepe fabric, mudmee fabric, ก staining from heartwood, 7 colors loincloth, embroidered weaving, which is definitely the inheritance of the wisdom of Thai-Mon such as art of Trawadee, Khun Chang Khun Phaen Literature, natural embroidery pattern, vine pattern, bullet

wood pattern, watermark, swan parade and centipede flag, flag lanna pattern and the most unique pattern is the eggplant pattern. Nowadays, the livelihoods of the Thai-Mon, Ban Nong Ling have changed over time, but the wisdom of weaving, dyeing, embroidery that are a unique culture still remains by organized into Ban Nong Ling weaving group where make products for sale to the community and the general public. As a result, more people in the community are wearing Ban Nong Ling woven fabrics. It is a continuation of the Mon tradition's clothing not to be lost over time.

Developing local cultural capital of hand-woven fabrics Ban Nong Ling, Suphanburi aims to study woven fabrics and product patterns as a guide to design and create contemporary apparel. A result of the designs in this research can effectively reflect the 3 areas of cultural capital as follows:

Embodied form: cultural capital embedded in the identity that characterized by the expression of the body and mind, reflected through the eggplant flower embroidery patterns that are unique by using the principles of artistic composition, it well create dimensions for the fabric, in line with the research's Kattiya (2558) "The combination of knowledge contained within the person, which is local wisdom and modern knowledge, will help to strengthen the production potential that utilizes profitable cultural capital." However, the evaluation satisfaction results of the strapless that was created from fabrics that were embroidered with the whole eggplant flower pattern, at 50 percent which is quite a bit. This can be because of the amount of fabric used too little and so the embroidery pattern is not clearly visible.

Objectified form: cultural capital that are expressed in the form of objects, bringing 7 colors loincloth woven to cut into a skirt and insert with simple space color that make the skirts looks more comfortable and use of loincloth to sew into boots. According to the results of the satisfaction evaluation of the secondary target group, which are workers, it was found that 80% were satisfied with the boots. Reflects that increasing the multiplicity of products contributes to the local fabrics reach the young generation very well, in line with research's Chomchan (2558) "The use of fabrics as products is usually produced from skills, expertise and understanding that has been passed down, but lacks creativity." It is also along the lines of the Sombat (2015) study that "various products help broaden the consumer experience, making them more recognizable."

Institutionalization State: institutionalized cultural capital is a reference to the basic properties of cultural capital as a guarantee, evaluation. The hand-woven fabrics Ban Nong Ling, Suphanburi received a cultural networking notification certificate at the sub-district level of the network organization, local philosopher network type from Suphanburi Provincial Cultural Office. In addition, hand-woven fabrics Ban Nong Ling group also participated in the local Thai Handicrafts project is a collaboration between the fundamentals economic development and civil society, and Thai Beverage Public Company Limited that works to improve the livelihoods and earnings of rural people across Thailand with Pracharat Rak Samakkhi Company Social Enterprise (Thailand) Co., Ltd. cooperate with Community Development department, Ministry of Interior, Pracharat Rak Samakkhi Company group, Social enterprises across the country, Affiliate network of educational institutions which is Suan Sunandha Rajabhat University and the Office of Arts and Culture Suan Sunandha Rajabhat University has to be a costume designer from hand-woven fabrics weaving group, Ban Nong Ling, Suphanburi.

Picture 7 present research results Local loincloth Thai craftsmanship project in "ผ้าขาวม้าทอใจ 2564" event, The concept "Thai loincloth team" November 21st, 2021 at Samyan Mitrtown
Source: https://www.banmuang.co.th/news/social/259918

Suggestions

1. The weaving procedure takes a long time. As a result, the product is not produced in sufficient quantities to meet consumer demand. The weaving group should organize training to pass the knowledge of woven fabric manufacture, embroidery, and design to young people. To be the foundation of the power that drives the production of fabrics and design aspects in order to successfully fulfill market needs.

2. Adding promotional strategies such as photo-filled booklets or catalogues, as well as costume collections, accessories and fashion lifestyles for usage in sales promotion to reach people swiftly and sustainably, use the digital media medium.

6. Acknowledgments

The researcher would like to thank Thai Beverage Public Company Limited and the Office of Arts and Culture Suan Sunandha Rajabhat University under the project "Local loincloth Thai craftsmanship" that funded research and Mrs. Nitiya Jaidee, head of the woven fabric group, Roi Lai Dee, Ban Nong Ling, Suphanburi Province that provides information and knowledge as a well as facilitating, Kornkrit Koikitcharoen who is a costume designer, and 4th year students who is an important supporter that go a long way toward making this study a success.

References

Anan Katiyachan, Phrasamu Kitphisit Jarphan and Suwan Poonorn. (2021). Development of Cultural Capital by Using a Community Foundation in Thailand's Border Areas Nong Khai Province. *Journal of MCU Nakhondhat*., *8*(1), 188-200.

Banmuang. (2021). Retrieved 30 November 2021. From https://www.banmuang.co.th/news/social/259918.

Chomchan Dowduen. (2015). Development and Design of Ladies' Bags with Traditional Textile Patterns form Ban Pa Tang, Uthai Thani Province. *Art and Architecture Journal Naresuan University*. *6*(1): 121–133.

David Throsby. (2000). *Economics and Culture*. Cambridge University Press. Macquarie University, Sydney.

Kattiya Kattiyawara. (2018). A Knowledge Transfer of Business Planning for Development of Handicraft Community Enterprise, Pong Yang Khok Community, Hang Chat District, Lampang Province. *Journal of Community Development and Life Quality*. 3, 3 (Jul. 2018), 261–269.

Laddawan Someran, Soraya Supaphol and Benjamas Nakwong. (2021). *Weaving Knowledge Management of Ban Nong Ling Weaving Group Bo Suphan Subdistrict Song Phi Nong District Suphanburi Province*. Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi.

Patthanit Sittinoppan. (2021). Model Development and Value Creation Project for Community TextilesSuphanburi Province (Community Enterprise of Ban Sra Bua Kam Antique Weaving Group). *Journal of Community Development Research (Humanities and Social Sciences)*, *14*(4), 128-141.

Renu Muenjanchoey. (2013). Cultural Capital of the Thai Song Dam and Transformation of the Community. *Damrong Journa of the Faculty of Archaeology Silpakorn University*, *12*(2), 175-202.

Rujirapha Ngamsakoo and Punyapha Phollawan. (2018). Knowledge and Product Development from Thai Song Dum's Native Textiles in Bandon Subdistrict, U Thong District, Suphanburi Province. *Journal of Community Development and Life Quality*, *6*(1) (January - April), 176-201.

Sombat Prajonsant. Graphic Patterns Adopting from Architectural Decoration of Khmer Temples in Ikat Silk of Cloth Design. *Journal of Community Development and Life Quality*, *3*(3) (Jul. 2018), 331–338.